

ئاویتی دل

«الفوائد»

نووسینی
ابن قیس الجوزیة

وهرگیلان وپوخت کردی
فه رهان عزیز نه جار

ناری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَاوِیْتِی

نَاوِیْتِی دَلْ
(الفوائد)

نُاویٔہی دلّ (الفوائد)

نووسینی

أبن قیم الجوزیة

وهرگیړان و پوخت کردنی

فهردمان عزیز نه جار

ناریت

ماڻھو لاءِ ڇاپڻي پائڻڌاوه بئو نوسر
نارن

الفوائد	: ناوي ڪٽيب به عربي:
إن قيم الجوزية	: نوسين:
ثاويتهى دل	: ناوي ڪٽيب به ڪوردي:
فرمان نجار	: وهر ڪيٽر ان:
شنو حمدامين	: نه خشه سازي ناوهوه:
(۲۰۱۰) چاپي دووهم	: نوره و سالي چاپ:
ژماره ي سپاردن: ۶۵۲۱ ي سالي (۲۰۰۵) ي بي	: ژماره ي سپاردن:
دراوه.	

ISBN 9953-85-240-5

نارن

ههوليئر - چوارپياني شيخ محمودي حهفيد

بازاري زانست بو ڪٽيب و چاپهههني

ژ. ت / ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

Website www.nareenco.com

E-mail: nareen@nareenco.com

پيشه کی وەرگير

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَا بَعْدُ:

مرؤف پيک هاتوو له لاشه و پوخ، گياندارانی تريش ته نها پيک هاتوونه له لاشه و لايه نی پوحيان نيه، نه وه ته نها مرؤفه لايه نی پوخی هه يه، مرؤف چوَن پيويستی به تيرکردن و ناسووده کردنی لاشه ی هه يه، به هه مان شيوهش پيويستی به تيرکردن و ناسووده کردنی پوخی هه يه، نه گهر ته نها بايه خ به تيرکردنی لاشه ی بدات و پيويستی پوخی وازلی بينيت، نه وه ناتوانيت وهك مرؤفيکی ناسايی بژيت، چونكه خوی له قالبی مرؤفایه تی دهرهيناوه و چوته پيزی گياندارانی تر كه پيويستيان به لايه نی پوخی نيه، نه وکات ناتوانی وهك نازه ليش بژيت له بهر نه وه ی نازهل پيويستی به لايه نی پوخی نيه، بويه نه و مرؤفه به رده وام له نيگه رانی و دل تهنگی و دل په راوکی داده بيت نازانيت چی بکات نينجا بو نه وه ی خوی له و نه هه مته يه پزگار بکات خوی ده کوريت، نه وه حالی نه و که سانه يه که لايه نی پوحيان فه راموش کردوو، جا ناسووده کردنی پوخ به پاککردن و چاککردنی دل ده بيت، چونکه نه گهر دل پاک و باش بوو، نه وه هه موو نه ندامه کانی لاشه ی مرؤف چاک ده بن، به لام نه گهر دل خراب بوو، نه وه هه موو نه ندامه کانی خراب ده بيت، وهك پيغهمبه ر ﷺ ده فه رموی: ((وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَّحَتْ صَلَّحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ))^(١)، واته: له ناو لاشه ی مرؤف پارچه گوشتيک هه يه، نه گهر نه و پارچه گوشته باش و چاک بوو، نه وه هه موو نه ندامه کانی لاشه ی مرؤف باش ده بيت، به لام نه گهر نه و پارچه گوشته خراب بوو، نه وه هه موو نه ندامه کانی

خراپ دەبىت، ئەو پارچە گۆشتەش دالە.

بەلى: دلى نەخۇش دەكەويت ھەر وەك چۆن لاشە نەخۇش دەكەويت، شىفا و دەرمانەكەشى تەوبە و پەشىمانىيە، دلى ژەنگ و لىل دەبىت ھەر وەك چۆن ئاويئە لىل دەبىت، پاك بوونەوہەكەشى بە زىكرى خوايە، دلى پووت دەبىت ھەر وەك چۆن لاشە پووت دەبىت، پۆشاكەكەشى تەقوايە، دلى تىنى و برسى دەبىت ھەر وەك چۆن لاشەى مرؤف برسى و تىنى دەبىت، خواردن و خواردنەوہەكەشى ناسىن و خۇشويستن و تەوہكول و گەرانەوہيە بۇ لاي خواى گورە.

جا بۇ پاككردنەوہى دلى خۆم ودلى ئىوہش ئەو كىتئە نايابەم ھەلبىژاردوہە كە ئەگەر خويئەر بە دلىكى ئامادەوہ بىخويئەتەوہ، ئەوہ بابەتەكانى لەم كىتئە باسكراوہ لەگەل دلى ئاويئە دەبىت و ھەست دەكات دلى ئاواوہ بە شتىك كە پىويستىەتى، ئەم كىتئە كە عەرەبىيەكەى ناوى ((الفوائد)) ە بەشامىدى زانايان يەككە لەو كىتئە نايابانەى لەم بارەيەوہ نووسرايىت، دەبينىن زۆربەى ئەو نووسەرانەى دەربارەى ئاسوودەيى دلى شتىان نووسيوہ سووديان لەم كىتئە بينيوہ، بەلام من ناوى كىتئەكەم ناوہ ((ئاويئەى دلى)) چونكە مرؤف لەكاتى خويئەنەوہيدا دلى ئاويئەى بابەتەكانى دەبىت، بەپاستى من لە وەرگىرانى ئەم كىتئە زۆر شتى ناياب فىرپووم و سوودم لى بينى، ئومىد دەكەم ئىوہش لىى سوودمەند بن، واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

فەرمان عزيز نەجار

najar_۱۳@maktoob.com

ك. ۱۴۲۹/۶/۲۵

ز. ۲۰۰۸/۶/۲۹

- ھەولير -

کورتہ یهك له ژيانی (ابن القیم) ^(۱)

ناو و نه سه بی:

ئەم بە پێزە ناوی (محمد) ی کوپی (ابی بکر) ی کوپی (ایوب) ی کوپی (سعد) ی کوپی (حریر الزرعی دمشقی) یه، له قه به که شی (شمس الدین) ه کونیه که شی (ابوعبدالله) یه، به لām ئەم بە پێزە ناسراوه به (ابن قیم الجوزیة).

(الجوزیة) قوتابخانه یهك بووه که باوکی (ابن القیم) به پێوه به ریکی چالاکی ئەم قوتابخانه یه بووه به جوړیک زۆر به چاکی کاروباری ئەم قوتابخانه ی به پێوه بردووه و هه لئ سوپاندووه، هه ر بۆیه ش ناوی کوپه که یان بردووه به (ابن القیم)، واته: کوپی به پێوه به ره چالاکه که.

له دایک بوونی:

ئەم بە پێزە له (۷) ی (صفر) ی سالی (۶۹۱) ی کوچی له (دمشق) له خانه واده یه کی ناین په روه ر له دایک بووه، ئەم بە پێزە له خانه واده یه کی پر له زانست و نه جیب زاده په روه رده بووه، هه ر بۆیه ش زۆر تامه زرویی زانست و زانیاری بووه و به رده وام هه ولیداووه له هه موو بواری کدا زانست به ده ست به یینیت، به تایبه تی زانسته عه ره بی و شه رعیه کان، تا کو وای لیها ت له م بواره دا بوو به زانا و (مفتی) یه کی پایه به رز.

(۱) بو ژیان نامه ی (ابن القیم) بپوانه ئەم کتیبانه:
یه که م: (ذیل طبقات الحنابلة) دانراوی (ابن رجب) (۴۴۷/۵ - ۴۵۲).
دووه م: (البدایة والنهاية) دانراوی (ابن کثیر) (۶۵۷/۷ - ۶۵۸).
سێیه م: (شذرات الذهب) دانراوی (ابن العماد) (۱۶۸/۶ - ۱۷۱).
چواره م: (الدرر الكامنة) دانراوی (ابن حجر) (۴۰۰/۳ - ۴۰۳).

مامۆستاکانی:

(ابن قییم) له لای ئەم بەرپێزانهی خوارهوه زانستی وه رگرتوه:
 زانستی عه ره بی له لای (مجدالدين ابی بکر محمد المرسي) و (محمد بن ابی الفتح
 البعلی) و (مجدالدين اسماعیل بن محمد المرانی) خویندوه، زانستی (اصول) و
 (فقه) له لای (ابن تیمیة) ه خویندوه، زانستی ه دیسی له لای (زین الدین
 الشیرازی) و (صدر الدین دمشقی) و (تقی الدین المقدسی) و (عیسی بن عبد الرحمن
 الحنبلی) و (فاطمة بنت ابراهیم البطائحي) خویندوه، چه ندین مامۆستای تریشی
 هه بووه که ئیمه لی ره دا ناومان نه هیتاوه.

قوتابیه کانی:

قوتابیه کانی زۆرن هیتدیک له وانه:
 یه که م: (ابن رجب الحنبلی).
 دووه م: (ابن کثیر).
 سییه م: (ابن عبدالهادی).
 چواره م: (شمس الدین محمد النابلسی)
 پینجه م: (ابراهیم) و (عبدالله) ی کوپی.
 ستایشی زانایان له باره یه وه:
 زۆرک له زانایان مه دحیان کردووه له وانه:

* (ابن کثیر) ده فه رمووی: ئەم بەرپێزه شه و پوژ سه رقالی - نوسین و خویندن
 و به ندایه تی - بوو، زۆر نوێژی ده کردوو و زۆر قورئانی ده خویندوه، په وشتی زۆر
 جوان بوو، دلی زۆر ساف بوو، هه سوودی به کهس نه ده برد، بپوانا که م کهس له و
 سه رده مه ی ئیمه هه بووبیت به ندایه تی له و زیاتر کردبیت.

* (ابن رجب) دەفەر مووى: كەسم نەبىنى لەو زانائىتت، نەم بىنىو ە كەس وەك ئەو شارە زايى ەبىت لە قورئان و سووننە و راستەقىنەكانى ئىمان، من نالئىم ئەو (معصوم) ە، بەلام پىاوى وەك ئەوم نەبىنىو ە.

* (القاضي برهان الدين الزرعي) دەفەر مووى: لە سەردەمى خۇيدا كەسى لەو زانا تر نەبوو.

* (ابن حجر العسقلاني) دەفەر مووى: بەپاستى ئەم بەرئزە كابرەيەكى زانا و لىزان بوو ە، كە شارە زايەكى چاكى بە خىلافى (مەزەب) ەكان ەبوو ە.

* (ملا علي القاري الحنفي) دەفەر مووى: ەر كەسىك (منازل السائرين) ى خويندبىتەو ە بۆى دەردەكەوئىت كە خۆى و مامۇستاكەى زۆر پابەند بوونە بە (اهل السنة و الجماعة) بۆت دەردەكەوئىت كە ئەوانە وەلى ئەم ئومەتە بوونە.

پىشەكەى:

۱. پىش نوئىزى دەكرد لە (انجوزية).
۲. وتنەو ەى وانەى شەرى لە (الصدرية) و چەند شوئىنى تر.
۳. نووسىنى كتئىب.
۴. دەركردنى فتواى شىاو بۆ ئەو سەردەمەى لى ى ژىاوه.

بەرەمەكانى:

بەرەمەكانى زۆرن بەلام ئىمە لىرەدا ەئندىكىيان دەژمىرىن لەوانەى كە

چاپكراون:

- ۱- زاد المعاد في هدي خير العباد.
- ۲- تهذيب سنن ابي داود.
- ۳- طريق الهجرتين و باب السعادتين.
- ۴- اعلام الموقعين عن رب العالمين.
- ۵- اغاثة اللهفان في احكام طلاق الغضبان.

- ٦- اغاثة اللهفان من مصايد الشيطان.
 - ٧- بدائع الفوائد.
 - ٨- الفوائد، ثم كتيبه به كه له بهر دهستت دايه.
 - ٩- التبيان في اقسام القران.
 - ١٠- تحفة المودود باحكام المولود.
 - ١١- تفسير سورة الكافرون و المعوذتين.
 - ١٢- جلاء الافهام في الصلاة والسلام على خير الانام.
 - ١٣- اجتماع الجيوش الاسلامية على غزو المعطلة و الجهمية.
 - ١٤- حادي الارواح الى بلاد الافراح.
 - ١٥- الروح.
 - ١٦- روضة المحبين و نزهة المشتاقين.
 - ١٧- شفاء العليل في مسائل القضاء و القدر و الحكمة و التعليل.
 - ١٨- الصلاة و حكم تاركها.
 - ١٩- الصواعق المرسله على الجهمية و المعطلة.
 - ٢٠- الطرق الحكيمية في السياسة الشرعية.
 - ٢١- عدة الصابرين و ذخيرة الشاكرين.
 - ٢٢- الفروسية.
 - ٢٣- الفوائد المشوقة الى علوم القران و علم البيان.
 - ٢٤- الكافية الشافية في الانتصار للفرقة الناجية.
 - ٢٥- مدارج السالكين بين منازل اياك نعبد و اياك نستعين.
 - ٢٦- مفتاح دار السعادة.
 - ٢٧- الواابل الصيب و رافع الكلم الطيب.
 - ٢٨- الجواب الكافي.
 - ٢٩- هداية الحيارى في اجوبة اليهود و النصارى.
 - ٣٠- الرسالة التبوكية.
- چه ندين كتيبي تريشى ههيه، به لام چاپ نه كراون.

وهفات کردنی:

پیشه‌وا (ابن القیم) په‌حمه‌تی خوی لیبیت له کاتی عیशा له شه‌وی پینج شه‌مه‌ی (۱۳) ی (رجب) ی سالی (۷۵۱) ی کچی وه‌فاتی کردوه، دوی نیوه‌پۆ له مزگه‌وتی (الاموی)، پاشان له مزگه‌وتی (جراح) نویژی له‌سه‌ر کرا، له گۆرستانی (الباب الصغیر) یشدا نیژدا که خه‌لکینکی زۆر ناماده‌ی جه‌نازه‌که‌ی بوون.

سوود وهرگرتن له قورئان^(۱)

ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت سوودمه‌ندبیت له قورئان، ئه‌وه له کاتی خویندن و گوی گرتن بۆی، بیر و هۆشت کۆکه‌ره‌وه و به‌دل گوی ی بۆ بگه‌ره، ئه‌وسا به دل و هۆشه‌وه ناماده‌ی به، وه‌ک ئه‌وه‌ی که خوی گه‌وره ئه‌م ئایه‌تانه پاسته‌وخۆ ئاراسته‌ی تۆ ده‌کات، چونکه ئه‌م قورئانه په‌یامی خوی گه‌وره‌یه بۆ تۆ، که له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که محمده ﷺ رایگه‌یاندوه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ۳۷)، واته‌: بیگومان له‌م به‌سه‌ره‌اتانه‌دا کاریگه‌ری و بیرخستنه‌وه هه‌یه بۆ که‌سێک که دلێکی زیندووی هه‌بیت، یان به‌دلێکی ناماده‌وه‌گویی بگه‌ریت بۆ قورئان.

جا ئه‌م قورئانه له‌کاتی‌دا کاریگه‌ری ته‌واوی خۆی له‌سه‌ر مرؤفدا ده‌بیت، ئه‌گه‌ر ئایه‌ته‌کان شوینی نیشته‌وه‌یان هه‌بیت - که دل نیشته‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانه - ئامرازی وهرگرتنی ئایه‌ته‌کانیش هه‌بیت - که‌گویی گرتن و خویندنه‌وه ئایه‌ته‌کانی قورئانه هه‌ج به‌ربه‌ستیکیش نه‌بیت له سوودمه‌ندبوون لێ - که‌بی ناگاییه له قورئان - جا

(۱) خویننه‌ری به‌ریز: ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت سوودمه‌ند بیت له‌و کتیبه، ئه‌وه به وردی و به تیگه‌پشتنه‌وه

ئەو ئایەتەى پېشوو ئەم خالانەى ھەموو لە خۆ گرتو، کە زۆر بە جوانى و بە کورتى پونيان دەکاتو، دەیان گەيەنیتە سەر مەبەست.

کە دەفەر مووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا﴾ (ق: ۳۷)، واتە: بێگومان لەم بەسەرھاتانەى قورئاندا کاریگەرى و یادخستنهو ھەيە.

ئەمە نامەژەيە بۆ ئەو ئایەتەى کە پېش ئەم ئایەتە باسکراو، لە سەرھتای سورەتە کە تا ئیتر، ئانەم بەسەرھاتانە کاریگەرى ھەيە.

کە دەفەر مووی: ﴿لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾ (ق: ۳۷)، واتە: کاریگەرى ھەيە بۆ کە سێک کە دلێکی زیندووی ھەبیت.

ئەمەش شوینی نیشتنەو ھى ئایەتەکانە کە دلە، مەبەستیش بە دل، دلێ زیندووە کە بێر بکاتو، ھەر وەک خوای گەرە دەفەر مووی: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ﴾

﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ (یس ۶۹ — ۷۰)، واتە: ئەم قورئانە یادخەرەو ھەيە و قورئانیکی پوون و ئاشکرایە، ئەم قورئانە بۆ ئەو ھەيە ئەو کە سانە بێدار بکاتو، کە دل زیندوون، کە دەفەر مووی: ﴿وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ۳۷)، واتە: دل نامادە و بە ئاگایە لە کاتی خویندن و گوێ گرتنی قورئان.

(ابن قتیبە) لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەفەر مووی: ﴿وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ واتە: کە گوێ دەگریت بۆ کتیبی خوا — کە قورئانە — دلێ نامادەيە و بێر و ھۆشی لەو ھەيە، بێ ئاگانیە لێی.

ئەو نامەژەيە بۆ ئەو بەر بەستەى، کە رێگرە لەو کاریگەر بوونە بە قورئان، ئەم بەر بەستەش بێ ئاگای دل و تێپرانەمانى ئایەتەکانە بە بێر و ھۆشەو، جا ئەگەر کاریگەر یە کە چەنگ کەوت کە قورئانە، شوینی ئایەتەکانیش چەنگ کەوت کە دلێکی زیندووە، ئامرازى وەرگرتنی قورئانیش چەنگ کەوت کە گوێ گرتن و خویندنەو ھەيەتی، ھیچ بەر بەستێکیش نەبوو لە سوودمەندبوون لێی کە بێ ئاگای دل و پوو وەرگێرانە لێی بۆ شتێکی تر، ئەو کات بەراستی قورئان کاریگەرى خۆی

دهبیت و پۆلی خۆی ده بینیت و مروّفه کهش به هر مه نند ده کات.

ئه گهر گوترا: باشه ئه گهر مروّفه به م خالانه له قورئان سوودمه نند ده بیهت، بۆ ئامرازی (أُو) له م ئایه ته دا ﴿أَوْ أَلْفَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ ه به کار هاتوو ه؟! له کاتیکدا ئه م شوینه شوینی (واوالجمع) ه نه ک شوینی (أُو) چونکه (أُو) له نیوان دوو شتان بۆ مه به سستی یه کیکیان به کار دیت؟!

له وه لامی ئه م پرسیاره دا گوتراوه: ئه مه پرسیاریکی زۆر جوانه و وه لامه کهشی به م جۆره یه: ئایه ته که به ئامرازی (أُو) ئا پاسته کراوه، ئه وهش به گویره ی حالی بانگ کراوه که یه، چونکه هیندی کس مه یه، که دلی زیندوو و به ئاگایه و فیتره ت پاک و ته واوه، جا ئه گهر به دل بیری کرده وه و به فیکری خۆی پوانی، ئه وه دل و عه قلی راستی و دروستی قورئانی بۆ ده سه لمینیت.

جا نیشته وه ی ئایه ته کان له سه ر دلی، کامه رانی ده کات و ده بیهت به پۆشنایی بۆی که ده کاته پۆشنای له سه ر پۆشنایی فیتره ت، ئه وهش وه سفی ئه و که سانه یه که ده رحه قیان گوتراوه: ﴿وَبَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (سبأ: ۶)، واته: ئه وانیه زانیاریان پیدراوه چاک ده زانن ئه وه ی که له لایه ن په ره وه ردیگارت ه وه بۆت ره وان ه کراوه حه ق ه.

مه روه ها ده رحه قیان گوتراوه: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجٍ الزُّجَاجُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (النور: ۳۵)، واته: خوای گه وره نور و پووناکی ئاسمانه کان و زه ویه، نموونه ی نوره کهشی وه ک تاقیک وایه که چرایه کی تیدابیت، چرایه کهش له ناو شووشه یه ک دابیت، شووشه کهش وه ک هه ساریه کی پرشنگذار و ابیت، که داگیرساوه له پۆنی به فه پی زه یتوون، نه پووی له پۆژه لات ه نه پووی له پۆژئاوایه، پۆنه کهشی

خەرىكە خۇي دابگرسىت و پووناكى بداتەو، ئەگەرچى ئاگرىش نە يگاتى، ئەم قورئانە نورى وە حىيە لەسەر نورى فىترەت، خۇاي گەرەش رىنماي ئەو كەسانە دەكات كە دە يە وىت و شايستەن بۇ نورە كەي.
بەلى: ئەمە حال و گوزەرانى دلى زىندوو و بە ئاگايە.

(ابن قيم) دە فەرموئى: لە كىتئىبى اجتماع الجيوش الاسلامية على غزو المعطلة و الجهمية دا باسى ئەم ئايەتە مان كردوو، كە چ نەينى و حىكمە تىكى لە خۆگرتو.

جا خاۋەنى دلى زىندوو، دلى بە جۆرىك لە گەل ئايەتە كانى قورئاندا تىكەل دە بىت، ھەر وەك ئەو وايە كە لەسەر پووپەرى دلىدا ئايەتە كان نووسرابىت، ھەر كاتىكىش بىيە وىت لەسەر پووپەرى دلىدا دە يخوئىتتەو، ھىندى كە سىش ھەيە ئامادە بىيەكى تەواوى نى، دلى ھۆشيار نى، زىانى كامل نى، ئەمە يان پىوستى بە جىهان بىنىيە، كە پاستى و ناراستى بۇ جىابكاتەو، چونكە دلى نەگە يىشتۆتە پلەي دلى زىندوو ھۆشيار، جا ئەم مۇقە بۇ گە يىشتن بە ھىدايە تى خوا، پىويستە بە دل گوى بۇ پەيامى خوا بگرىت لە ماناكانى ووردبىتتەو، ئەو كات دە گاتە دلئىايى، بۆشى پوون دە بىتتەو، كە ئەم پەيامە پاست و دروستە.

مۇقى يەكەم: وەك ئەو كەسە وايە كە شتىكى پى پابگە يەنن، كە شتە كەي بە چاۋى خۇي بىنىبىت، - ئەم جۆرە يان - گە يىشتوو بە پلەي ئىحسان.

مۇقى دووھم: وەك ئەو كەسە وايە كە شتىكى پى پابگە يەنن، كە شتە كەي بە چاۋ نە بىنىو، بە لام دلئىايە كە ھە والدەرە كە پاست دەكات و ھە والە كە ش پاستە بۆيە دە لىت: ھە والە كەي بە پاست دە زانم - ئەم جۆرە يان - گە يىشتوو بە پلەي ئىمان، پلەي (علم اليقين) نىان بىيو، واتە: دلئىشى بەرەو (عين اليقين) دە پروات، ئەم جۆرە يان بىروايەكى پتەوى ھەيە كە ئەو بىروايە دەرى دە ھىنئىت لە بازەنى كوفر بۇ بازەنى ئىسلام، (عين اليقين) يىش: كە جۆرى يەكەمە.

دووجۆرە: جۆرىكىيان لە دىيادايە واتە: لە دىيادا بە چاۋى دل پاستىە كان دە بىنىت، جۆرىكىشيان لە دواپۇژدايە واتە: لە دواپۇژدا بە چاۋى سەر پاستىە كان دە بىنىت.

جا ئو(عين اليقين)ھى له دنيا دايه پەيوەستە بە چاوى دل ھو، ھەر وەك چۆن شايەتى دان لەسەر شتىك پەيوەستە بە بينىنى چاۋەوہ .

بەلام (عين اليقين) لە دواپۆژدا، پەيوەستە بە ھو ھوالە غەيبانەى كە پيغەمبەر ان(عليهم السلام) پايان گەياندوۋە، لە پۆژى دوايدا بە چاوى سەر پاستى ئو ھو ھوالانە دەبينرئىت، لە دنياشدا بە چاوى دل پاستىھەكان دەبينرئىت، ئو ھو ھەر دوو جۆرە كەى (عين اليقين) ھ

بىنچىنە ئىمانىيەت كان لە سورەتى (ق) دا

سورەتى (ق) چەندىن بىنچىنە ئىمانى لە خۇگرتوۋە و كۆيكرتوۋە، كە بەسە بۇ كە سىك بىھوئىت بە ھەرمەندىت لەم سورەتە، شىفادەرىشە بۇ دىك كە بىھوئىت دلى زىندوبىتتە ھە..

ئەم سورەتە ئەو خالانەى لە خۇگرتوۋە:

دروست كىرنە ھەى مروڧ، پەيمانەكانى پۆزى دوايسى، پوون كىرنە ھەى يەكتاپەرسىتى، پوون كىرنە ھەى گوزەرانى پىغەمبەران، ئىمان بە مەلائىكەت، بەش كىرنى خەلكى بۇ دووبەش مروڧى دۆرا و سەرگەوتوو، باسكىرنى سىفاتە بەرزو بلىندەكانى خواى گەورە بە دوورگىرنى لە ھەموو كەم و كورتيەك، لەم سورەتە دا باسى دووقىامەت كراۋە، قىامەتى بچوك و قىامەتى گەورە، باسى دوو جىھان كراۋە، جىھانى گەورە كە جىھانى دوا پۆزە، جىھانى بچوك كە جىھانى دنيايە، لەم سورەتە دا باسى دروست كىرنى مروڧ و مردنى و زىندوو كىرنە ھەى كراۋە، باسكىرنى ئەو ساتەى كە مروڧ دەمرىت و زىندوو دەكرىتە ھە، باسكىرنى ئاگادارى خواى گەورە بەم مروڧە لە ھەموو بواريكدا، بەلكو بە ئاگايە بە (وسوس) ھەى ناودلىشى، ھەر ووتەيەكى لە زمان دەرچىت ئەو تۆمار دەكرى و پۆزى دوايسى لىپوسىنە ھەى لەسەر دەكرى، ھەموو مروڧىك دوو كەسى لە گەلدايە، يەكىكىان پالى پىۋە دەنىت و ئامادەى دەكات بۇ لىپرسىنە ھە، ئەو ھەى تىرىشيان شاىتەى لەسەر دەدات، جا كاتىك پاسەوانەكە مروڧەكە ئامادە دەكات دەلىت: ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي﴾ (ق: ۲۳)، واتە: خودايە ئەو ئەو كەسەيە كە فەرمانت دابوو ئامادە بكرىت، ئەو ھىناومە و ئامادەم كىردوۋە.

جا لە وكتەى ئەو مروڧە ئامادەيە دەگوتىرى: ﴿الْفَيَافِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ﴾ (ق: ۲۴)، واتە: ھەموو كافرىكى پقەكار فرى دەنە ناو دۆزەخ.

ئەم نمونەيە ھەك ئەو ھەى كە مروڧىكى تاوانبار بىننە خزمەت پاشايەك و بلىن: قوربان ئەو تاوانبارەكە ئامادەيە، پاشاش بلىت: بىبەن بۇ بەندىخانە بە

گوپیره‌ی تاوانه‌که‌ی سزای بدهن.

بروانه‌نم سورته‌چون‌نوه‌پۆشن‌ده‌کاته‌وه‌که‌خوای‌گه‌وره‌خودی‌نوه‌
 لاشه‌له‌ناوچوانه‌زیندوو‌ده‌کاته‌وه‌،‌جا‌ئه‌گه‌ر‌شیاوای‌پاداشت‌بیّت‌،‌پاداشتی
 ده‌کات‌،‌ئه‌گه‌ر‌شیاوای‌سزاش‌بیّت‌،‌سزای‌ده‌دات‌،‌وه‌ک‌ئه‌و‌پۆحه‌ی‌که‌ئیمانی
 هیناوه‌پاداشت‌ده‌کریت‌،‌ئه‌و‌پۆحه‌ش‌که‌کافر‌بووه‌سزا‌ده‌دریّت‌،‌به‌م‌جۆره‌نیه
 که‌ده‌لّین:‌خوای‌گه‌وره‌پۆحیکی‌تر‌جگه‌له‌م‌پۆحه‌دروست‌ده‌کات‌،‌جا‌ئه‌و‌پۆحه
 پاداشت‌ده‌کات‌و‌سزا‌ده‌دات‌،‌هر‌وه‌ک‌ئه‌وانه‌ی‌شاره‌زایه‌کی‌ته‌واویان‌نیه‌به‌و
 زیندوو‌کردنه‌وه‌ی‌که‌وا‌پریان‌گه‌یاندوو‌ه‌،‌که‌وا‌گومان‌ده‌به‌ن‌خوای‌گه‌وره‌لاشه‌یه‌کی
 تر‌جگه‌له‌م‌لاشه‌له‌ناوچوو‌ه‌دروست‌ده‌کات‌،‌جا‌پاداشت‌و‌سزای‌نم‌لاشه‌یه
 ده‌دات‌،‌ئه‌وانه‌بوچوونیان‌وایه‌که‌خوای‌گه‌وره‌پۆحیکی‌تازه‌به‌دی‌ده‌هینیت‌،‌نه‌ک
 ئه‌و‌پۆحه‌ی‌پیشوو‌زیندوو‌بکاته‌وه‌،‌به‌لکو‌لاشه‌یه‌کی‌تازه‌به‌دی‌ده‌هینیت‌،‌نه‌ک
 ئه‌و‌لاشه‌ی‌پیشوو‌دروست‌بکاته‌وه‌،‌نم‌بوچوونه‌ش‌پیچه‌وانه‌ی‌ئه‌وه‌یه‌که
 پیغه‌مبه‌ران‌له‌سه‌ری‌کوکن‌،‌پیچه‌وانه‌ی‌قورئان‌و‌حه‌دیس‌و‌ه‌موو‌په‌رتوو‌که
 ئاسمانیه‌کانه‌،‌نم‌بوچوونه‌له‌پاستیدا‌دان‌نه‌هینانه‌به‌زیندوو‌بوونه‌وه‌،‌به‌لکو‌نم
 بوچوونه‌وه‌کو‌بیروباوه‌ری‌ئه‌وانه‌وایه‌که‌زیندوو‌بوونه‌وه‌به‌درو‌ده‌زانن‌،‌ئه‌وانه
 بریویان‌به‌وه‌هه‌یه‌که‌خوای‌گه‌وره‌توانای‌هه‌یه‌بو‌به‌دی‌هینانی‌لاشه‌یه‌کی‌تری
 تازه‌له‌باتی‌نم‌لاشه‌له‌به‌ین‌چوانه‌،‌ئینجا‌نم‌لاشانه‌سزابدا‌و‌پاداشت
 بکات‌،‌که‌وابوو‌ئه‌وانه‌چون‌بروا‌به‌وه‌ناکه‌ن‌که‌خوای‌گه‌وره‌توانای‌هه‌یه‌خودی
 ئه‌و‌لاشانه‌ی‌پیشوو‌که‌له‌ناوچوو‌ه‌زیندوو‌بکاته‌وه‌!

له‌کاتی‌کدا‌که‌به‌چاوی‌خۆیان‌-‌له‌دنیا‌دا‌-‌ده‌بینن‌خوای‌گه‌وره‌له‌هه‌موو‌کات‌و
 ساتی‌کدا‌لاشه‌یه‌که‌به‌دی‌ده‌هینیت‌و‌پۆح‌و‌ژیانی‌به‌به‌ردا‌ده‌کات‌و‌زیندووی
 ده‌کات‌،‌چون‌سه‌یریان‌پئ‌دیت‌که‌به‌چاوی‌خۆیان‌ئه‌مه‌ده‌بینن‌!‌ئه‌وانه‌سه‌یریان
 به‌وه‌دیت‌خوای‌گه‌وره‌زیندوو‌یان‌بکاته‌وه‌دوای‌ئه‌وه‌ی‌که‌ئیسک‌و‌پروسکیان
 بووه‌به‌خۆ‌له‌میش‌،‌ئینجا‌لی‌پرسینه‌وه‌یان‌له‌گه‌لدا‌بکات‌؟‌جا‌بو‌یه‌ده‌لّین:‌﴿أَوَدَا

مِنَّا وَكُنَّا نُزَابًا وَعَظْمًا ۗ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿ (الصافات: ۱۶)، واته: نه گهر ئیمه مردین و بووینه خاک و ئیسک، ئایا زیندوو ده کرئینه وه؟ ده لئین: ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾ (ق: ۳)، واته: نه م زیندوو بوونه وه شتیکی دووره له راستیه وه.

که وابوو به دیهینانی لاشه یه کی تری تازه له باتی نه م لاشه له ناوچوانه پی پی ناگوتری: (بعث) زیندوو کردنه وه، پی پی ناگوتری: (رجع) گپرانه وه ی جاری دووه م، به لکو پی پی ده گوتری: به دیهینان له نه بوونه وه، نه م ئایه ته ش مانای ته واوی نه ده دا نه گهر و ابا: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ (ق: ۴)، واته: بیگومان ئیمه ده زانین کاتی که مردن زه وی ورده ورده لاشه یان ده کاته وه به خاک.

چونکه خوای گه وره نه مه ی کردوو به وه لامیک بو پرسیاریکی نادیار، پرسیاره که ش نه وه یه، ئایا به شه کانی نه و لاشه یه کۆده کاته وه که بووه به خاک؟ جا خوای گه وره پییان راده گه یه نیت، که ناگاداره زه وی گوشت و ئیسکی کردوون به خاک.

که وابوو چون ناگاداره به به شه کانی لاشه یان، به هه مان شیوه ش به توانایه له سه ر کۆکردنه وه و دروست کردنه وه ی لاشه کانیان بو جاری دووه م، خوای گه وره به ده رخستنی ده سه لات و حیکمه ت و زانستی راست و دروستی خوی زیندوو بوونه وه ده سه لمینیت، جا نه وانه ی بپوا به زیندوو بوونه وه نا که ن سی گومانیان هه یه:

یه که م: تیکه ل بوونی به شه کانی لاشه له گه ل زه ویدا به جوړیک مروفتیک له مروفتیکی تر جیا نا کرئته وه.

دووه م: نه م کاره ئاسته مه و که س توانای به سه ردا نیه.

سییه م: نه م زیندوو کردنه وه یه هیچ سوودیکی تیدا نیه، به لکو سوود و حیکمه ت له به رده وام بوونی نه م ژیا نه دایه که نه وه یه ک بمریت و نه وه یه کی تر بیته شوینی، به لام سوود و حیکمه ت له وه دانیه که نه و مروفتانه بمرن ئینجا زیندوو بکرئنه وه.

به لگهی زیندوو بوونه وهی پوژی دواپی

ئو به لگانهی که له قورئاندا هاتوون له سهه پوژی دواپی، له سهه سی بنچینه دامه زراون:

یه که م: ده رخستنی زانستی په روه دگار له مه پ نه مانی لاشه یان هه ر وه ک ده فه رمویت له وه لامی ئه وان هی ده لئین: ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (٧٨) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿(یس: ٧٨ — ٧٩)، واته: کی ئه م ئیسکانه زیندوو ده کاته وه که بووه به خو له میث - ئه ی محمد - پییان بلئ: ئه و زاته ی که یه که مجار به دی هیناوه، هه ر ئه ویش زیندووی ده کاته وه، خوی گه وره به هه موو دروست کراویک به ناگایه .

خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ (٨٥) إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿(الحجر: ٨٥ — ٨٦)، واته: بیگومان پوژی قیامهت به پیره یه به جوانی چا و پوژی بکه، به پاستی په روه دگارت به ده یته ریکی شاره زا و لیزانه .

ده فه رموی: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ (ق: ٤)، واته: بیگومان ئیمه ده زانین کاتیک که مردن زهوی ورده ورده لاشه یان ده کاته وه به خاک .

دووه م: ده رخستنی توانا و ده سه لاتی بی پایانی خوی گه وره که ده فه رموی: ﴿أَوْلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ (یس: ٨١)، واته: ئایا ئه و خوییه ی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه، ناتوانیت دووباره وه ک خو یان دروستیان بکاته وه .

هه روه ها ده فه رموی: ﴿يَلْقَىٰ قَدْرَيْنَ عَلَىٰ أَنْ سُويَ بَنَانُهُ﴾ (القیامة: ٤)، واته: به لئ توانامان هه یه که نه خشه و ورده کانی سهه په نه کانی به دی به یینه وه .

له نایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّمُ الْمَوْتَّ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الحج: ۶)، واته: بیگومان هر خوی گوره حقه، هر نه ویش مردوون زیندوو ده کاته وه، هر نه ویش به سهر هموو شتی کدا به توانایه.

خوی گوره له م نایه تدا هر دو سیفته مه زنه کی که زانست و توانایه پیکه وه کور دوت وه، هر وه ک ده فه رمووی: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ (یس: ۸۱)، واته: نایا نه و خوییه کی که ناسمانه کان و زهوی دروست کردوو، ناتوانیت دووباره وه ک خویان دروستیان بکاته وه؟! به لی ده توانیت چونکه خوی گوره له دروست کردندا به توانا و زانایه.

سئیه م: ده رخستنی حکمه تی بی پایانی خوی گوره، هر وه ک ده فه رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ﴾ (الدخان: ۳۸)، واته: ناسمانه کان و زهوی و نه وهی له نیوانیاندایه به گالته دروستمان نه کردوون.

هروه ها ده فه رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾ (ص: ۲۷)، واته: ناسمان و زهوی و دروستکراوانی نیوانمان بی هوده و هره مه کی دروست نه کردوو.

له نایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القیامة: ۳۶)، واته: نایا ناده میزاد واده زانیت هه روا وازی لیده هینریت و لیپرسینه وهی له گه لدا ناکریت.

ده فه رمووی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱۵) (المومنون: ۱۱۵)، واته: نایا گومانتان وایه که نیوه مان بی هوده دروست کردوو و نیوه بق لای نیمه ناگه رینه وه، به رزی و بلندی بق خوی گوره، پاشای حق - له م کاره بی هوده یه.

هروه ها ده فه رمووی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ

ءَاْمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿الْجاثية: ٢١﴾،
 واته: ئايا ئهوانه ي كه گوناھ و تاوانه كانيان ئه نجامداوه، وا ده زانن ههروه كه ئهوانه
 حيسابيان بؤ ده كه ين كه ئيمانيان هيناهه و كاروكرده وه چا كه كانيان
 ئه نجامداوه؟! ژيانى دنيا ومردن ودواى مردنيان وه كه يه كه ده بيت؟! ئاي كه بپياري
 خراپ بپيار ده ده ن.

جا كه وابوو پاستى پوژى دوايي به عقل و شهرع سه لميئزاهه، وه ناو و سيفاته
 به رز و بلنده كانى خواى گه وره ش ئه م پاستيانه ده سه لميئيت، بيگومان خواى
 گه وره دووره له وه ي كه ده لئين: تواناي نيه دووباره مرؤفه كان دروست بكاته وه.

جا پاشان خواى گه وره پايده گه يه نيٽ كه ئهوانه چونكه دژى پاستين، زيندوو
 بوونه وه ش به پاست نازانن ئه وه سه رگه ردان بوونه: ﴿فَهَرَّ فِي أَمْرٍ مَّرِيحٍ﴾ (ق: ٥)،
 واته: ئه وان به هوئى ئه و گومانانه يانه وه له سه رگه ردانيدا ده ژين.

پاشان خواى گه وره بانگيان ده كات كه سه يري بيناسازى و به رز و بلندي و
 جوانى ئاسمان بكن كه هيچ كه م و كوڤى لى نابينيٽ، بانگيان ده كات سه يري
 زه وي بكن كه چون پايخستوهه و بلاوى كردوٽه وه وكيوى له سه ردا دامه زرانده وه
 وله هه موو جوړه پوه كيئى جوان و پازاوه ي جوړا و جوړى تيدا پوانده وه.

ئا ئه مانه هر هه مووى پوژشكه ره وه ي دل، ئه گه ر به نده ي دل زيندوو لئيان
 وردبيٽه وه، ئه وه يه كتاپه رستى و پوژى دواى ياد ده كه ويٽه وه كه پيغه مبه ران پئيان
 پاگه يانده، ئه و كه سه ي سه يري ئه م دروستكراوانه بكات و لئيان وردبيٽه وه ئه مانه ي
 بؤ پوژش ده بيته وه:

يه كه م: دلى پوژش ده بيت.

دووه م: يه كتاپه رستى پاسته قينه و دواپوژى ياد ده كه ويٽه وه، ئه م پله يه ش
 چنگى كه س ناكه ويٽ، جگه له و كه سانه نه بيت كه به دل و به كرده وه ده گه پرينه وه
 بؤلاى په زامه ندى خواى گه وره، ته نها په زامه ندى خواى گه وره يان مه به سته.

به لئی: پاشان خوای گه وره بانگیان دهکات که سه رنج بدهن و وردبینه وه له توخمی پزق و خۆراک و جل و به رگیان و ئامرازی گواستنه وه یان و باخ و باخچه کانیان که ئه مانه هر هه مووی به هۆی ئه و ئاوه به فه په وه به ره مه م هاتون که خوای گه وره له ئاسمانه وه باراندوویه تیه خواره وه، که هر به هۆی ئه وه وه یه چه ندین باخ و باخاتی جۆر به جۆر له به روو بوومی له جۆری سپی و په ش و سوور و زهرد و شیرین و ترش ده پوینیت، وه دانه ویلله ی جۆراو جۆر له شیوه و توخم و تام ده پوینیت.

پاشان خوای گه وره - هر له سوره تی (ق) - به ته نها باسی دار خورما دهکات، چونکه داریکی به فه په و حکمه تی زۆری تیا به که شاراوه نیه له و که سه ی لی تی ورد ده بیته وه خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ (البقرة: ۱۶۴)، واته: خوای گه وره به و ئاوه ی که له ئاسمانه وه ده بیارینیت زهوی زیندوو دهکاته وه، دوی و شک بوون و مردنی. پاشان ده فه رمووی: ﴿كَذَلِكَ أَخْرَجُ﴾ (ق: ۱۱)، واته: به هه مان شیوه ئیوه ش دوی مردن له خاکدا زیندوو ده که ینه وه و دینه ده ره وه.

ئه م هاوشیوه ش زیندوو کردنه وه ی مرۆف و پوه وک و وینه ی ئه مانه ش، له گه ل هیندی نهینی و حکمه ته کانی له کتیبی (المعالم) دا به پیوه ری قورئان باسما ن لیوه کردوه.

پاشان خوای گه وره - هر له سوره تی (ق) دا - دیت زۆر به جوانی و به کورتی باسی گوزه رانی پیغه مبه ران دهکات و پونی دهکاته وه که پیغه مبه رانی ناردوه بۆ گه لی (نوح) و (عاد) و (ثمود) و (لوط) و (قوم فرعون)، به لام ئه وان ئه و پیغه مبه رانه یان به درۆ خستۆته وه و بره یان پی نه هینان، بۆیه خوای گه وره به هۆی ئه مه وه به سزای جۆراو جۆر له ناوی بردوون.

خوای گه وره ده رحه ق به م گه لانه په یمانی خۆی به جی هیناوه که له سه ر زمانی پیغه مبه ران پی ی دابوون، ئه ویش ئه وه بووه ئه گه ر ئیمان نه هینن و ده ست

هه‌لنه‌گرن له تاوان، نه‌وکات له ناویان ده‌بات.

به‌ئیی: نه‌مه حال و گوزه‌رانی پیغه‌مبه‌رانه له‌گه‌ل‌گه‌له‌کانیان، که پیغه‌مبه‌ری نیسلام - محمد - بۆی باس کردوین، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ مامۆستایه‌ک ئه‌مانه‌ی فی‌ر کردبیت یان ژیان نامه‌یانی له‌کتیبیکدا خویندبیته‌وه، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی دوور و دریز باسی له‌گوزه‌رانی ئه‌م پیغه‌مبه‌رانه کردووه، به‌وشیوه‌ی که له‌لای جووله‌که وگاواره‌کاندا باسکراوه.

جا هیندی که‌سی که‌مژه ده‌لین: ئه‌مانه شتیکی ئاساییه که هۆیه‌که‌شی به‌زه‌مان وکه‌شه‌وه به‌نده، ئه‌وه‌ی ئه‌و قسه پووجه‌لانه ده‌کات، خوشی ده‌زانیت قسه‌کانی گه‌نده‌ل و پووجه، چونکه دان نه‌هیتان به‌مانه، وه‌ک ئه‌وه وایه که دان نه‌هینیت به‌وه‌موو پادشا و زانایانه‌ی پابوردوو.

مانای (العی)

پاشان خوی گه‌وره - هه‌ر له‌سوره‌تی (ق) دا- دیسان باسی زیندوو بوونه‌وه ده‌کات ده‌فه‌رمووی: ﴿أَفَعَبَابًا بِالْحَلَقِ الْأَوَّلِ﴾ (ق: ۱۵)، واته: ئایا ئیمه‌یه‌که‌مجار ئه‌م خه‌لکه‌مان دروست کرد بی‌توانا بووین له‌دروست کردنی؟! ئه‌گه‌ر که‌سیک بی‌توانا بیت له‌مه‌ر کاریک ئه‌وه پئی ده‌لین: (عی به) واته: بی‌توانا بوو به‌رانبه‌ر ئه‌م کاره.

وه ده‌لین: (عی فلان به‌ذا الامر) واته: فلان که‌س بی‌توانا بوو به‌رانبه‌ر ئه‌م کاره.

شاعیر ده‌لینت:

عُيُوا بِأَمْرِهِمْ، كَمَا عَيَّتْ بِيئِضَتِهَا الْحَمَامَةَ

واته: بی‌توانا بوون به‌رانبه‌ر کاره‌کانیان، هه‌ر وه‌ک کۆتر چۆن بی‌توانایه له‌به‌رانبه‌ر هیلکه‌که‌ی - له‌کاتی هیرشی دوورمه‌نه‌که‌یدا

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَمْ يَعَىٰ بِخَلْقِهِنَّ﴾ (الاحقاف: ۳۳).

(ابن عباس) و (مقاتل) فەرمويانه: واتە: بى تۈنانىيە لە دروست كوردنياندا. ابن قىم، دەلئيت: ئەم تەفسىرە بەگوڧرەى ووتەكەيە، ئەگىنا لە راستىدا لەو ھەراوانترە، ھەر وەك ھەرب دەلئىن: (اعيانى ان اعرف كذا) واتە: نەم تۈوانى ئەو كابرەيە بىناسم، ئەگەر بىتۈو دەم و چاۋى نەبىنئىت و نەيناسىت.

دەلئىن: (اعيانى دواۋك) واتە: نەم تۈوانى دەرمانەكەت بۆ بدۆزىمەو، ئەگەر بىتۈو چارەسەرىيەكەى نە دۆزىيەو.

كەوابوو: بەرانبەر ماناى (عبي) - (العجز) ھ واتە: بى تۈناناى، ئەو دىپرە شىعەرەى، كە كوردويانە بە بەلگەش، ئەم مانايە دەبەخشى، چونكە كۆتر بى تۈنانايە لە ھەلگرتنى ھىلكە لە سگىدا، بەلام ئەو كات بى تۈنانايە بەرانبەر ھىلكەكەى كە دەيەوئىت داىبىنئىت، بۆيە بەولاول ئەولادا دەگەرئىت تا شوئىنئىك بدۆزىتەو ھىلكەكەى لى داىبىنئىت، ئىنجا كە داينا بى تۈنانايە بەرانبەر پاراستنى نازانىت چۆن بى پارىزىت، بۆيە لە شوئىنئىك بۆ شوئىنئىكى تر دەبىيات تا ھىلانەيەكى بۆ داىبىن بكات، (الاعياء) لەم ئايەتەدا بە ماناى ماندوو بوون (التعب) نىيە، ھەر وەك ھىندى لەوانەى كە شارەزايەكى چاكىيان لە تەفسىرى قورئان نىيە رايان وايە، بەلكو ماناى ماندوو بوون خۋاى گەرە لە كۆتايى سۈرەتەكەدا باسى كرددو ھە و خۆى لى بەدوور گرتو ھە كە دەفەرموئى: ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (ق: ۳۸)، واتە: دواى دروست كوردنى ئاسمانەكان و زەوى، ھىچ ماندوويەتەك پووى تى نەكردىن.

پاشان خۋاى گەرە رادەگەيەنئىت كە ئەوانە: ﴿بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (ق: ۱۵)، واتە: ئەوانە لە گوماندان بەرانبەر بە دروست بوونەو ھەكى تازە.

پاشان خۋاى گەرە ئاگادارىيان دەكاتەو ھە كە دروست كوردنى مەزۇف گەرەتەرىن بەلگە و نىشانەيە لەسەر دەسەلات و پەرۋەردگارىيەتى خوا، گەرەتەرىن بەلگەيە لەسەر زىندووويونەو، ئەمە گەرەتەرىن بەلگەيە لەسەر يەكتاپەرىستى و دواروژدا. كەوابوو چ بەلگەيەك لەم بەلگە پۆشنتەر ھەيە لەسەر دەسەلات و تۈناناى خۋاى گەرە؟! كە ئەندام و ئىسك و گۆشت و دەمار و ئامپىر و زانىيارى و تۈنانا، كە ھەر

همموی خوی گوره له دلویه ناویکدا دروستی کردوه، نه گهر مرؤف که میک به دادپه روه رانه و وردبیته وه له خودی خوی که خوی گوره به چ شیوه یه کی جوان و پیک دروستی کردوه، نه وکات به هوی نه مه وه دلنیا ده بیت له وه والانه کی پیغه مبه ران له باره ی خوا و ناو و سیفاته کانی خواوه پایانگه یاندوه.

پاشان خوی گوره نه وه پوون ده کاته وه که له همموکات و ساتیکدا به ناگایه له مرؤف، به لکو ناگاداره که چی به دل و ده روونیا ندا دیت، پاشان نه وه درده خات که به هیز و زانست له مرؤف نزیکه، وه که نه و پره گه ده ماره ی له لاشه یدایه.

مامؤستای گوره مان ابن تیمیه له باره ی نه م نایه ته دا: ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶)، ده فه رموی: مه به ست به (نحن) واته: ئیمه به مه لائیکه ت لئی نزیکین - نه ک زاتی خوا لی ی نزیک بیت - هه ر وه ک ده فه رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَانْبِعْ قُرْآنَهُ﴾ (القیامة: ۱۸)، واته: کاتیک جبریل قورنانی به سه ردا خویندیت توش شوینی بکه وه له خویندنه وه یدا.

ابن تیمیه ده فه رموی: نه م نایه ته ش که دیت به لگه یه له سه ر نزیکه مه لائیکه ت که ده فه رموی: ﴿إِذْ يَتَلَقَى الْمُتَلَقِيَانِ﴾ (ق: ۱۷)، واته: دوو مه لائیکه ت چاودیری مرؤف ده که ن.

که خوی گوره فه رمویه تی: ئیمه له شاره گی دللی لئی نزیکترین، نا لیره دا نه و نزیکیه ی به ستاوه ته وه به نزیکه مه لائیکه ت - نه ک نزیکه زاتی خوی - نه گهر مه به ست به م نزیکه نزیکه زاتی خوا بایه، نه وه خوی گوره چاودیری کردنی مرؤفی نه ده به ستاوه به ناماده بوونی دوو مه لائیکه ت، که وابوو نه م نایه ته هیچ به لگه یه کی تیا نیه بو (حلولی) و (معطله) ه.

پاشان خوی گوره - هه ر له سوره تی (ق) دا - باسی نه وه ده کات که دوو مه لائیکه ت له لای پاست و چه پی مرؤفا چاودیره که هه موو گوفتار و کرداریکی نه م

مرۆفه تۆمار دهکات، هر ووتهیه کیش له ده می ئەم مرۆفهدا ده ریچیت ئەوه خیرا
یه کیك له و مه لائیکه تانه ی چاودیره تۆماری دهکات له سەر کرده وه کانی.

پاشان - هر له سورته تی (ق) دا- خوای گه و ره باسی قیامه تی بچوک دهکات، که
(سکره الموت) ه واته: ئیش و نازاری مردن، ئەمەش راسته قینه یه که و هر هه موو
که سیك ده بییت تامی ئەم مردنه بچیژیت، ئەم مردنه ش گه یشتنه به خوا و
به رزبونه وه ی پۆحه بۆ شوینی خۆی، ئەم قیامه ته گچکه یه ش ده سپیکی پاداشت و
سزای قیامه تی گه و ره یه.

پاشان خوای گه و ره باسی قیامه تی گه و ره دهکات ده فه رمووی: ﴿وَيُفَخَّ فِي
الْصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ﴾ (ق: ۲۰)، واته: که فوو کرا به صور، ئیتر ئەوه پۆژی
پیشها تنی هه پره شه و ناگادار کردنه وه کانه.

پاشان خوای گه و ره باسی حال و گوزه رانی خه لکی دهکات له و پۆژه دا که له و
پۆژه دا هر که سیك دیته خزمه ت خوای گه و ره مه لائیکه یه ک به سه ره وه یه تی ولیی
ده خوړپیت، مه لائیکه تیکیش شایه تی له سه ر ده دات، جگه له شایه تی ئەندامه کانی
لاشه ی خۆی که له و پۆژه دا شایه تی له سه ر ده دهن، جگه له شایه تی زه ویش که
شایه تی له سه ر ده دات، وه شایه تی ئە و پیغه مبه ره ی بۆی په وان کراوه که شایه تی
له سه ر ده دات، بپوادارانی ش که شایه تی له سه ر ده دهن.

بیگومان خوای گه و ره مه لائیکه ت و پیغه مبه ران و ئە و شویتانه ی که چاکه و
خراپه یان له سه ر ئە نجام داوه، هر هه مووی دهکات به شایه تی له سه ر مرۆفدا، ئە و
ئەندامانه ش که مرۆف گونا می پی ئە نجام داوه خوای گه و ره له سه ری دهکات به
شایه ت، خوای گه و ره به ته نها به زانستی خۆی به نده کانی سزاندات، ئە وه ش له
کاتی کدا که خوای گه و ره دادپه ره ری هه موو دادپه ره رانه.

پاشان خوای گه و ره - هر له سورته تی (ق) دا - پوونی ده کاته وه که ئە و
مه لائیکه ته ی له دنیا دا کراوه به چاودیر به سه ر مرۆفه وه، هه موو کارو کرده وه کانی
ده نووسییت و ده فه رمووی: خوایه ئە و مرۆفه ی که پیت سپارد بووم له دنیا دا که

چاودتیری بکہم، ٺوہ ہیناومہ و ٺامادہم کردوہ، ٺم تہفسیرہ ووتہی (مجاہد)ہ۔
 (ابن قتیبہ)ش دہربارہی ٺم ٺایہ تہدا ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْدٍ﴾ دہفہرمووی:
 واتہ: خواہی ٺو کارو و گفتارانہی کہ کردوویہتی ہہموویم لہسہر نووسیوہ و وا
 لہلام ٺامادہیہ۔

بہلام لہ راستیدا ہہردو ماناکہ لہ خو دہگریت، کہ بہم شیوہیہ: ٺو مروفتہی
 کہ من چاودتیر بووم لہسہری، ٺوہ کار و گرفتارہکانیہتی کہ ہہموویم نووسیوہ۔
 ٺینجا ٺووکات دہگوتری: ﴿الْقِيَامِ فِي جَهَنَّمَ﴾ (ق: ٢٤)، واتہ: فرییدہنہ ناو دوزخ۔
 جا یان ٺم دوومہ لائیکہتہی کہ لئیدہخوپن و شایہتی لہسہر دہدہن، ٺم
 فرمانہیان پی دہکریت، یان ٺوومہ لائیکہتہی کہ سپاردراوہ بہ سزادانی ٺو ٺم
 فرمانہی پی دہکریت۔

شەش رەۋشنى خەلگى دۆزەخ

پاشان خۋاي گەورە ھەر لە سورەتى (ق)دا باسى رەۋشنى ئەو مۇرقانە دەكات،
كە دەچىتتە دۆزەخە، كە شەش رەۋشتيان لى باس دەكات بەم شىۋە:

يەكەم: سېلە و كافرە بەرانبەر بە بەخششەكانى خۋاي گەورە، كافرە بە
يەكتاپەرستى و ناوو سىفات و ئاينى خۋا، كافرە بە پىتەمبەران و مەلائىكەتانى
خۋا، كافرە بە كىتئەكانى خۋا و زىندوو بوونەوہ.

دوومە: كەللە پەقە و ھەق و ھەرنەگىرئىت و پەقەكارى لى دەكات.

سىيەم: پىنگرى چاكە و خىرە، جا ئەم پىگرتن لە خىر و چاكە يە گىشتىە،
جىاوازى نىە پىنگرى خىر و چاكە بىت بۆ خودى خۆى وەك بەندايەتى كردنى خۋا و
نزىك بوونەوہ لە بەخششى خۋا، يان پىنگرى خىر و چاكە بىت بۆ خەلگى تر، ئا
ئەمە نە خىرى بۆ خۆى ھەيە، نە خىرى بۆ خەلگىش ھەيە، ھەر وەك زۆرىنەى
خەلگى وان.

چوارەم: لەگەل ئەوہى كە خىر و چاكە لە خەلگى قەدەغە دەكات، زىانىشتيان
پى دەگەيەنئىت، كە بە زمانى و دەستى ستەمىيان لى دەكات و فروفىل و تەلەكەيان
لەگەل دەكات.

پىنچەم: (مىرىب)ىشە، كە - گومانى لە پاستى ئىسلام ھەيە - لەگەل ئەوہش چ
شتىك گومانى تىابىت ئەو پووى تى دەكا و بۆى دەچىت، ھەر بۆيەش گوتراوہ:
فلانە كەس(مىرىب)ە ئەگەر كەسىكى گومانداربىت.

شەشەم: لەگەل ئەوہى ئەم ھەموو كارە قىزەونەشى ھەيە(مىرىب)ىشە بە خۋا،
كە ھاويەشى بۆ خۋا بىپار داوہ، لەگەل خۋاي گەورە يەكىكى تىرى كردووہ بە خۋا و
لە شوپىنى خۋا دەپپەرستى و خۆشى دەوئى، ھەر كەسىكىش رقى لەو شتە بىتتەوہ
كە ئەو كردووپەتى بە خۋا، ئەوئىش لى تى توورە دەبىت، ھەر كەسىكىش خۋايەكەى

ئەوی خۆش بوویتی ئەویش خۆشی دەویتی، سویند بە ناوی ئەو شتە دەخوات که کردوویتی به خوا، دوژمنایهتی و دوستانهتی خۆی له پیتاوی دەردهبریت.

جا ئەم مۆفە له پۆژی دواپی مشت و مپ دەکات له گەل ئەو شەیتانهی که چرپاندوویتی به گوپیا که ئەو کارانه بکات، ئەو مۆف شەیتانه که تۆمەت بار دەکات به وهی که ئەو ئەم کارانهی پی ئەنجام داوه، شەیتانه که ش دەلیت: من ئەو توانا و دەسلاتەم نیه که به زۆر خەلکی گوپرا و سەرگەردان بکه م، به لکو ئەو خۆی له ناو گوپرای و سەرگەردانیدا نقووم ببوو، خۆی گەندەلی و خراپەیی به سەر حەق و کامەرانیدا هەلبژاد، هەر وهک (ابلیس) له دوا پۆژدا کاتیک فرپی دەردهنه ناو دۆزهخ خەلکی دۆزهخیش پوویتی تیده که ن پپی دەلین: بۆ وات به سەر ئیمە هینا ئەویش پیتانده لیت: ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ﴾ (ابراهیم: ۲۲)، واتە: من هیچ دەسلاتەم به سەر ئیوه دا نه بوه که گوپراتان بکه م، من تهنا بانگم کردن کوفر و تاوان بکه ن ئیوه ش به دهموه هاتن و ئەنجامتاندا.

بەم شێوهیه پوون بۆوه که ئەوهی له گەلی دایه شەیتانه که یه تی، له خزمەت خوای گه وره مۆفە که و شەیتانه که مشت و مپ ده که ن، کۆمه لئ له زانیانی تریش فرموویانه: به لکو ئەوهی مۆفە که مشت و مپی له گەلدا ده کات مه لائیکه ته که یه، مۆفە که تۆمەت باری ده کات به وهی زیادی له سەر نووسیوه، که ئەو ئەوه نده کاره ی ئەنجام نه داوه، تۆمەت باری ده کات به وهی که په له ی کردوو له نووسینی کاره کانی فرامۆشی نه کردوو تاکو ته وبه بکات.

جا مه لائیکه ته که ده لیت: هیچ شتیکی زیادم له سەر نه نووسیوه و په له شم نه کردوو له نووسینی کاره کانی: ﴿وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ (ق: ۲۷)، واتە: به لکو ئەو خۆی له ناو گوپرای و سەرگەردانیه کی دوور نقووم ببوو.

خوای په روه ردیگاریش ده فرموی: ﴿لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ﴾ (ق: ۲۸)، واتە: مشت و مپ له لای من مه که ن.

خوای گه وره له سورتهی (الصافات) دا باسی مشت و مپی کافر و شەیتان ده کات، که له خزمه تی ئەو دا مشت و مپ ده که ن، له سورتهی (الزمر) یشدا باسی ئەو

خه لکه دهکات که له خزمه تیدا مشت و مړ ده کهن.

له سوره تی (الشعراء) و سوره تی (ص) یشدا باسی مشت و مړی خه لکی ناو دوزخ دهکات، پاشان خوی گوره نه وه پوون دهکات وه که هر فرمانیکیدا نه وه هه لوه شان هوی بو نیه و ناگورپیت.

گوتراوه: مه به ست به نه گورپی فرمانی خوا نه م نایه ته یه: ﴿لَا تَلَّانَ جَهَنَّمَ مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (هود: ۱۱۹)، واته: دوزخ پر ده که م له گرومی (جن) و خه لکی.

خوی گوره په یمانی شی داوه به ئیمانداران به به هشت، جائم په یمانانه هه لئاوه شیت هوه و ناگورپیت.

(ابن عباس) ده فرمووی: خوی گوره ده فرمووی: په یمانی من ناگورپیت به رانبر به و که سانه ی ملکه چی من بوونه و به ندایه تی منیان کردوه، په یمانم ناگورپیت به رانبر به و که سانه ش که بی فرمانی منیان کردوه.

(مجاهد) یش ده فرمووی: خوی گوره ده فرمووی: من برپاری خوم داوه، نه وه نیه دیسان برپاریکی تر بده م.

له م دوو ته فسیره نه میان ته فسیریکی دروسته، ته فسیریکی تریش هه یه بو نایه ته که، نه ویش به م شیوه یه:

خوی گوره ده فرمووی: فرمانی من ناگورپیت به درو و ته له که، هر وه ک پاشا و کاربه ده ستانی دنیا برپاریک ده دن، پاشان دروی له گه ل ده کهن و نایبه نه سر.

مه به ست به گورپینی فرمان، نه و فرمانه یه که داویه تی ده رباره ی نه و دووانه که مشت و مړ ده کهن.

(ابن قتیبه) و (الفراء) نه م پایمان هه لبراردوه، (الفراء) ده فرمووی: ته فسیری نایه ته که به م شیوه یه خوا ده فرمووی که س درو نه کات له لای من، چونکه من زانستم به شتی نه پینیش هه یه، (ابن قتیبه) ش ده فرمووی: خوا ده فرمووی هیچ

برپار و فرمانیک لای من نه ده گورپی و نه زیادیش ده کات و نه که میش ده کات، چونکه خوای گوره فرموویه تی: برپار لای من، نه یه رموو به برپاری من، نه مهش وه که نه وه یه که ده گوتری: درۆ مه که لای من، جا به گویره ی ته فسیره که ی یه که م، که (الفراء) ه نه م نایه ته: ﴿وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (ق: ۲۹)، ته واو که ره که ی نه مه یه: ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَى﴾، واته: نه و برپاره ی داومه و گووتومه به رانبر به و کارانه یه که نه نجامی داوه، نه مهش کاریکی زۆر دادپه روه رانه یه و سته می تیانیه. به گویره ی ته فسیره که ی دووم، که (ابن قتیبه) یه خوای گوره زاتی خوئی وه سف کردوه به دوو سیفه ت:

یه که م: زانستی فراوان و بی پایانی ناهیلیت له خزمه تیدا برپار بگوپیت و حق بدا به ناحق.

دووم: دادپه روه ری بی پایانی ری نادا، سته م له به نده ی بکات.

پاشان خوای گوره - هر له سوره تی (ق) دا باسی فراوانی دۆزه خ ده کات، که هر کاتیک کۆمه لیک فریده ری نه ناو دۆزه خه وه، دۆزه خ ده لیت: ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾ (ق: ۳۰)، واته: با بیت زیاتر نه بیت؟!

به لام نه و که سه به هه له داچوه که ده لیت نه مه به مانای "لیس من مزید" واته: شوین نه ماوه له دۆزه خ، چونکه هه دیسی (صحیح) یش نه م بوچوونه په ت ده کاته وه.

باسکردنی چوار په‌وشتی به‌ه‌شتیه‌کان

پاشان خوای گه‌وره - هر له سوره‌تی (ق) دا- باسی نزیکي به‌ه‌شت ده‌کات بۆ ته‌قواداران، به‌ه‌شتیه‌کانیش ئه‌وانه‌ن که به‌م چوار په‌وشتانه وه‌سف کراون:

یه‌که‌م: (اواب)ه، واته: له بی فرمانی خوا ده‌گه‌رپته‌وه بۆ گوپراه‌لی خوا، له بی ناگابوون له خوا ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سه‌ر زیکر و یادی خوا.

(عبیدی)ی کوپی (عمیر) ده‌فه‌رمووی: (الاواب) ئه‌و که‌سه‌یه که گونا‌ه‌کانی بیر ده‌که‌ویته‌وه داوای لی‌بووردن له خوا ده‌کات له‌سه‌ر گونا‌ه‌کانی.

(سعید بن المسیب)یش ده‌فه‌رمووی: (الاواب) ئه‌و که‌سه‌یه که گونا‌ه‌ده‌کات، پاشان ته‌وبه‌ ده‌کات، دیسان گونا‌ه‌ده‌کات، پاشان ته‌وبه‌ ده‌کاته‌وه.

دووه‌م: په‌وشتیکی تری به‌ه‌شتیه‌کان وه‌ک (ابن عباس) ده‌فه‌رمووی:

(الحفیظ)ه واته: پارێزه‌ره له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که خوا فرمانی پی کردووه.

(قتاده) ده‌فه‌رمووی: پارێزه‌ره که حق و فرمانی خوا ده‌پارێزیت و گوپراه‌لی

ده‌کات.

ده‌روونی مرۆف دوو توانا و هیزی هه‌یه:

❖ هیزی وه‌رگرتن (الطلب).

❖ هیزی خۆگرتنه‌وه (الامساک).

ئینجا (الاواب) بۆ هیزی وه‌رگرتن (الطلب) به‌کارهاتووه، که مرۆفه‌که پوو

ده‌کاته وه‌رگرتن و نه‌نجامدانی به‌ندایه‌تی خوا، (الحفیظ)یش بۆ هیزی خۆگرتنه‌وه

(امساک) به‌کارهاتووه، که مرۆفه‌که خۆی ده‌گریته‌وه له نه‌نجامدانی گونا‌ه‌ و بی

فرمانی خوا.

که‌وابوو: مرۆفی (الحفیظ) خۆی ده‌گریته‌وه و خۆی ده‌پارێزیت له‌و شتانه‌ی لی

قه‌ده‌غه‌کراوه، مرۆفی (الاواب)یش پوو ده‌کاته به‌ندایه‌تی خوا.

سێیه‌م: په‌وشتیکی تری به‌ه‌شتیه‌کان ئه‌وه‌یه وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ﴾ (ق: ۳۳). ئەم ئایەتە ئەو خالانە لە خو دەگریت:

کە ئەم مۆفە ئیمانی هیناوه به بوونی خوا و به پهروهردگاریهتی خوا و به دهسهلات و زانستی بی پایانی خوا بهرانبهر به هه موو کاروباری بهنده کانی ئیمان هینان به کتیبه ئاسمانیه کان و پیغه مبه ران و فره مان و قه دهغه کراوه کانی خوا، دانهینان و ئیمان هینان به پاداشت و سزا و زیندوو بوونه وه.

جا ترسان له خوای گه وره به په نهانی که له م ئایه ته دا باسکراوه نایه ته جی و سوودی نابیت تا کو ئەم خالانە ی باسکرا تیایدا کو نه بیته وه.

چواره م: په وشتیکی تری به هه شتیه کان ئەوه یه وه ک خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ (ق: ۳۳).

(ابن عباس) له باره ی ته فسیری ئەم ئایه ته دا ده فه رمووی: ئەو به نده یه ده گه پیته وه له بی فره مانی خوا و په وه کاته به ندایه تی خوا. په شیمان بوونه وه و گه رانه وه ی پاسته، به رده و امبوون و مانه وه ی دل له سه ر به ندایه تی و خو شه ویستی خوا.

پاشان خوای گه وره - هه ر له سو ره تی (ق) دا - باسی پاداشتی ئەو که سانه ده کات که ئەم کارانه ئەنجام ده دن خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلْمٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَمْ مَّا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ (ق: ۳۴ - ۳۵)، واته: به فه رموون بچنه ناو به هه شته وه به ناشتی و ئارامیه وه، ئا ئەوه ئیتر پۆزی نه مرین و نه بپراوه یه، هه رچیش داوای ده که ن و چه زی لئ ده که ن بۆیان ئاماده یه تیایدا، به لکو زۆر له وه ش زیاترمان له لاهه یه.

پاشان خوای گه وره ده یان ترسیتیت ئەگه ر به رده وام بن له سه ر گونا ه تاوان هه ر وه ک چۆن هۆز و نه ته وه کانی پیش نه وانی له ناو بردووه به سزا له کاتی کا که نه وان له مان زۆر به هیز و ده سه لات تریش بوون، که چی هیز و ده سه لاتیان فریایان نه که وت.

نایا هیچ شتی که هه بوو پرگاریان بکات له سزای خوای گه وره !؟

(قتاده) ده‌فهرمووی: دووژمنانی خوا زور گه‌پان به دواي پزگار بووندا، که‌چی بینیان فرمانی خوا هر ده‌یانگاتی.

(الزجاج) ده‌فهرمووی: زور گه‌پان و سووپان هیچ شتیکیان نه‌دوژیوه که پزگاریان بکات له مردن.

له راستیدا نه‌وان ده‌گه‌پان به دواي شتیك که ده‌بازیان بکات له مردن، به‌لام چنگیان نه‌ده‌که‌وت.

پاشان خوی گه‌وره، هر له سوره‌تی (ق) دا نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که نه‌وانه‌ی باسکران: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْتَمَعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (ق: ۲۷)، واته: بیرخستنه‌ویه بو که‌سیك که دلئیکی زیندووی هه‌بیټ، یان به دلئیکی ناماده‌وه گوی بو قورئان بگریټ.

پاشان خوی گه‌وره نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی له نیوانیشیاندا هه‌یه به شه‌ش پوژ دروستی کردوون، هیچ ماندویه‌تیه‌کیش پوی تی نه‌کردوه، نه‌مه‌ش بو به‌درو خستنه‌وه‌ی جووله‌که‌کانه که دووژمنانی خوان که ده‌لین: خوا دواي دروست کردنی نه‌مانه له پوژی هه‌وته‌میش هه‌سایه‌وه.

پاشان خوی گه‌وره فرمان به پیغه‌مبه‌ر ده‌کات که ئارام بگریټ له‌سه‌ر نه‌و بوختانانه‌ی که (جوو) به خوی هه‌لده‌به‌ستن، هر وه‌ك چوون خوی گه‌وره ئارامی گرتوه له‌سه‌ر نه‌و قسه‌گه‌نده‌له‌ی (جوو) که ده‌لین: خوا هه‌ساوه‌ته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووی: ((مَا أَحَدٌ أَصْبَرُ عَلَىٰ أَدَىٰ سَمْعِهِ مِنَ اللَّهِ، يَدْعُونَ لَهُ الْوَلَدَ، ثُمَّ يُعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ))^(۱)، واته: هیچ که‌سیك وه‌کو خودا به ئارام نیه، نه‌زیه‌ت له به‌نده‌کانی ده‌بینیټ و ده‌بیستیټ، نه‌وه‌ی بو بریار ده‌دن له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌یان به‌خشیت و پوژیان ده‌دات.

پاشان خوی گوره فرمان به پیغمبر ﷺ دهکات، به و شتهی نارامی پیّ ده به خشیت که ته سبیحات و سوپاس و ستایش کردنی په روه ردگاریه تی پیش خور هه لاتن و پیش ناوابوونی، وه له شه وگاریشدا ته سبیحات و ستایشی خوا بکات، وه دوی سوجه کانیش.

پاشان خوی گوره سوره تی (ق) به باسکردنی زیندوو کردنه وه کوتای پیّ ده هینیت، که بانگ بیژیک بانگی پوحه کان ده کاته وه بو لاشه کانیاں تاکو لیپرسینه وه یان له گه لدا بکریت، نه وه ش پوون ده کاته وه که نه م بانگه له شوینتیکی زور نزیکه وه یه که هه موو که سیک گوی پیّ لی ده بیت، هه روه که ده فه رمووی: ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ (ق: ۴۲)، واته: نه وه پورده ده نگیکی زور به رز و سامناک به پاستی ده بیستن، نه مه ش بو زیندوو کردنه وه ی خزمهت خواجه.

خوی گوره ده فه رمووی: ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا﴾ (ق: ۴۴)، واته: پوریک دیت زهوی له ناستی نه وان شهق ده بیت.

هه روه کو چون بو روه که شهق ده بیت، نه وه اش زهوی شهق ده بیت و خه لکی له گوره کانیاں دینه ده روه (سراعاً) واته: به په له و هه له داوان، وه ده فه رمووی: ﴿ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَا سِيرُ﴾ (ق: ۴۴)، واته: نا نه وه (حشری) مرؤفه کانه بو لیپرسینه وه، نه مه ش لای نیمه کاریکی زور ناسانه.

پاشان خوی گوره نه وه پوون ده کاته وه که به ناگایه به وه ی دوژمنه کانی ده یلین، وانه بیت لای خوا شراوه بیت، به لکو سزاشیاں ده داته وه، خوی گوره باسی زانست و ده سه لاتی خوی ده کات که ده توانیت سزایان بدات.

پاشان خوی گوره به پیغمبر ﷺ راده گه یه نیت که نه وه پوهانه نه کراوه تا به ده سه لات و به زور نیسلامیاں به سه ردا به سه پینیت، به لکو خوی گوره فرمانی پیّ ده کات که به قورنان یاده وه ری نه وه که سانه بکات که له هه ره شه کانی خوا ده ترسن، چونکه نه مانه له م ناموزگاریی و بیر خسته وانه دا سوود وه رده گرن، به لام که سیک که بپوای به زیندوو بوونه وه نه بی و له سزای خوا نه ترسی و نومیدی به پاداشتی خوا نه بیت، نه وه بیر خسته وه سوودی پیّ ناگه یه نیت

شەرحی حەدیسی: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اَطَّلَعَ عَلَى اَهْلِ بَدْرِ))

ئەم فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ كە بە (عمرى دەفەرموو: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اَطَّلَعَ عَلَى اَهْلِ بَدْرِ فَقَالَ: اَعْمَلُوا مَا سَنَيْتُمْ ، فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ)) (۱)، واتە: تۆ چوزانیت! بەلكو خۆى گەورە پووى قسەى كردییتە یارانى (بدر) مژدەى دابنى و پىسى فەرمووبن: چى دەكەن بىكەن، من ھەر لە ئىستاوھ لىتان خۆشبووم.

مانای ئەم فەرموودەى بۆتە گرفت لە لای زۆرىك لە خەلكیدا، چونكە پۆالەتى ئەم فەرموودەى، وا پىشان دەدات كە سەحابەى بەدر ھەرچى ھەز دەكەن ئەنجامى بەدەن بۆیان دروستە و كاریكى ئاساییە، ئەمەش مەحالە و دروست نى، جا بۆیە كۆمەلێك لە زانایان یەك لەوان: (ابن الجوزى) ھ فەرموویەتى: مەبەست لە ووشەى "اعملوا" بۆ (استقبال) نىە واتە: لەمەودوا چى دەكەن بىكەن من لىتان خۆش بوومە، بەلكو "اعملوا" بۆ (الماضي) ھ واتە: لەو كارانەى كردووتانە خۆش بووم، بەلگەش لەسەر ئەم بۆچوونە دوو شتە:

یەكەم: ئەگەر "اعملوا" بۆ ئەو كارانە بوايە كە لەمەوبەدوا دەكریت، دەبا وەلامەكەى ئاوا بایە: "فسأغفرلكم" واتە: لەمەوبەدوا لىتان خۆش دەبم.

دووھم: ئاشكرايە كە ئەمە پەيوەستە بە گوناحەو، لە پاستیدا ئەم وەلامە بەم شىوہە: من بە ھۆى ئەم جەنگەو. كە بەدرە. لە گوناهەكانى پىشوووتان خۆش بووم، بەلام ئەم پايە بى ھىزە لە دوو پووہو:

❖ یەكەم: ووشەى "اعملوا" بۆ كاری داھاتووہ نەك كاری پابردوو، وە ئەم دىپرەش كە دەفەرمووی: "قد غفرت لكم" لىرەدا "غفرت" بە (فعل ماضي) ھاتووہ كە دەكات بەلگە نىە لەسەر ئەوہى كە "اعملوا" وەكو (غفر) بە مانای پابردوو (ماضي) بىت، چونكە "قد غفر" لىبووردن لە مەوبەدوا دەگەيەنیت.

وهكو ئەم ئایەتە که خۆای گەرە دەفەر مووی: ﴿أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ﴾ (النحل: ۱)، واتە: فەرمانی خوا هات، که هیشتا نه هاتووە.

له شوینیکی تردا دەفەر مووی: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ (الفجر: ۲۲)، واتە: پەرۆهردگارت هات، ئەمە له قیامەتە که هیشتا نه هاتووە

❖ دووهم: خۆدی هەدیسه که بەرپەرچی ئەم بۆچووئە دەداتەوه، چونکه ووتنی هەدیسه که به هۆی چیرۆکه کهی (حاطب) وه بووه، که سیخوپی له سەر پێغه مبه رﷺ کردبوو، ئەم کارهش دواي جهنگی به در بوو نهک پێش جهنگی به در، به ئی ئەمە هۆی ووتنی ئەم هەدیسه یه.

ئەوهی ئیمه تیی گەیشتبین له م هەدیسه به م شیوه یه، والله أعلم، خۆای گەرە ئەم لیبووردنە ی به که سانیک فەر مووه که زانیویه تی ئەوانه واز له دینداری ناهینن، به لکو کاتیك دەمرن به موسلمانیه تی و له سەر ئیسلام دەمرن، که چی هیندی هه لاش ده کهن وه کو هه موو خه لکی تر، به لام خۆای گەرە فەر مووشیان ناکات له سەری به رده وام بن، به لکو یارمه تیان دەدات بۆ ته وه به کردن و په شیمان بوونه وه و چاکه کردن، جا به هۆی ئەمانه وه ئەو کاره هه لای ئە نجامیانداوه ده سریته وه و نامینیت.

جا تاییه ت کردنی لیبووردن به جهنگاوه رانی به در جگه له خه لکی تر، له بهر ئەوه یه چونکه ئەوان هۆکاره کانی لیبووردن یان تیا دا کۆبۆته وه ده رگای لیبووردنیش کراوه ته وه بۆ که سیک که به م کارانه هه لسیت که ئەوان ئە نجامیان داوه، هه ر وه ک چۆن ناگوئجیت به به هانه ی لیبووردن ده ست له به ندایه تی هه لگریت.

که واته ئەگەر بیتوو لیبووردن به بی به رده وامی له سەر به ندایه تی چه نگ بکه وتایه، ئەوه نوێژ و پۆژوو و هه ج و زه کات و جیهاد پێویستی نه ده کرد، ئەمه ش شتیکی مه حاله، وه گەر وهره ترین واجبیش ته وه به کردنه دواي گونا ه.

که و ابو گرینتی پیدانی لیبووردن وا ناگه یه نیت که ده ست هه لگریت له هۆکاره کانی لیبووردن، وینه ی ئەمه ش ئەم هەدیسه یه: ((اذْنبَ عَبْدٌ ذُنْبًا فَقَالَ: أَيُّ

رَبِّ، اذْنَبْتُ ذَنْبًا فَاغْفِرْ لِي، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ اَنْ يَمُكَّ، ثُمَّ اذْنَبَ ذَنْبًا اٰخَرَ، فَقَالَ: اَيُّ رَبِّ، اَصْبَتُ ذَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لِي، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ اَنْ يَمُكَّ، ثُمَّ اذْنَبَ ذَنْبًا اٰخَرَ، اذْنَبَ ذَنْبًا، فَقَالَ: رَبِّ، اَصْبَتُ ذَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لِي فَقَالَ اللهُ: عَلِمَ عَبْدِي اَنْ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ، قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي، فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ)) (۱).

واته: کاتیک به‌نده گوناھیک ده‌کات - پاشان له گوناھه که په شیمان ده‌بیته‌وه - ده‌لیت: نه‌ی په‌روه‌ردگارا گوناھیکم نه‌نجامدا داوات لی ده‌که‌م لی‌م ببوره، خواش لی‌ی ده‌بوری‌ت، ماوه‌یه‌ک ده‌مینیت‌ه‌وه به‌م شیوه‌ه نه‌ونده‌ی خوا‌ه‌ز بکات، پاشان گوناھیکی تر ده‌کات - دیسان - ده‌لیت: نه‌ی په‌روه‌ردگارا گوناھیکم نه‌نجامدا لی‌م ببوره، خواش لی‌ی ده‌بوری‌ت، ماوه‌یه‌ک به‌م شیوه‌ه ده‌مینیت‌ه‌وه نه‌ونده‌ی خوا‌ه‌ز بکات، پاشان گوناھیکی تر نه‌نجام ده‌دات، ده‌لیت: نه‌ی په‌روه‌ردگارا تووشی گوناھ هاتمه‌وه لی‌م ببوره، خوی‌گه‌وره‌ش ده‌فهرموی: به‌نده‌که‌م ده‌زانی‌ت په‌روه‌ردگاری‌کی هه‌یه له گوناھ ده‌بوری‌ت و یان سزای ده‌دات، که‌واته من له به‌نده‌که‌م بوورد چی ده‌کات با بیکا.

نه‌وره‌ش وا ناگه‌یه‌نیت که خوی‌گه‌وره ریگا به‌کردنی گوناھ و تاوان بدات، به‌لکو نه‌مه وا ده‌گه‌یه‌نیت که خوی‌گه‌وره لی‌ی ده‌بوری‌ت، چونکه به‌م شیوه‌ه گوناھ ده‌کات و په‌شیمان ده‌بیته‌وه و ته‌ویه ده‌کات.

جا خوی‌گه‌وره نه‌و به‌نده‌ی تاییه‌ت کردووه به‌لی‌بوردن، چونکه زانیویه‌تی سوورنایی‌ت له‌سه‌ر گوناھ، به‌لکو هر کاتیک تووشی گوناھیک هات به‌په‌له ته‌ویه ده‌کات، نه‌م حوکمه‌ش گشتیه هه‌موو که‌سیک ده‌گریته‌وه که به‌م شیوه‌ه بیت، به‌لام نه‌و به‌نده لی‌بوردنی بۆ پراوه‌ته‌وه وه‌ک یارانی به‌در.

به‌هه‌مان شیوه‌ش نه‌و که‌سانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ مژده‌ی به‌ه‌شتی پیداون، یان پیانی پراگه‌یاندووه که خوا لی‌یان خوش بووه، نه‌وه وا ناگه‌یه‌نیت که پڼگای

(۱) صحیح: رواه البخاری (۷۰۰۷)، و مسلم (۲۷۰۸).

پیدابن گوناھ و تاوان بکن و واز له به ندایه تی وکاره واجبه کان بهینن، به لکو نه م
 هاوه لانه دواي نه وهی مژدهی لیبور دنیان پیدرا، زیاتر له خوا ده ترسان و به ندایه تی
 خویان ده کرد، هر وهك نه و (۱۰) هاوه لهی که مژدهی به هه شتیان پیدرا بوو.

بروانه: نه وه (ابوبکر) ه که نمونهی له خوا ترسان و خواناسان بوو، به هه مان
 شیوه نیمامی (عمر)، چونکه نه وانه ده یانزانی لیبور دنی خوا په یوه سته به
 کۆلنه دان و به ندایه تی کردنی خوا تا کو مردن، هیچ کام له و هاوه لانهی پیغه مبه ر عليه السلام
 گومانیان بو نه وه نه ده چوو که پئیان پیدراوه چی بکن با بیکه ن به ئاره زوی
 خۆیان.

ته فسیری نه م نایه ته: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا﴾

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (الملك: ۱۵)، واته: خوای گه وره زهوی زه لیل و ملکه چ کردوه بؤ نه وهی بگه پیت به هه موو گۆشه و که ناریکیدا، له ورزق و پوزیهش بخون که پیشکه شتانی ده کات، دلنیا شبن که سه ره نجام گه پانه وه تان بؤ لای نه وه. خوای گه وره له م نایه ته دا نه وه مان بؤ پوون ده کاته وه که زهوی ملکه چ کردوه بؤ خه لکی تا کو به سه ریدا بپوون و خانوو به ره ی له سه ردا دروست بکن و بیری تیا هه لکه نن، له گه ل نه وه شدا ریگه ی به زهوی نه داوه که پیگرییت به رانبر نه م کارانه ی، که خه لکی له سه ریدا نه نجامی ده دن .

خوای گه وره نه وه شمان بؤ پوون ده کاته وه که زهوی کردوه به لانک و فهرش و شوینی حه سانه وه، پوونیشی ده کاته وه که زهوی به شیوه یه کی هیلکه یی به دیه پناوه، ناوی لی ده ره پناوه و له وه پگاشی بؤ مالات لی فه راهم هیناوه، به کیوه کانیش زهوی دامه زراو و پاگر کردوه، ریگاشی بؤ ساز کردوون، له زهویدا ده ریا و کانیاویشی بؤ فه راهم هیناون، خیر و بییری زویشی تیایدا پزاندوه .

هه ره له خیر و به ره که تی زهوی، نه وه یه که هه موو گیانداران خوراکیان له به روبوومی زهوی ده دریت، له خیر و به ره که تی زهوی نه وه یه که زهوی نارام ده گریت له هه موو کاریکی قیزه وهن که له سه ر پشتی نه نجام ده دریت، که چی به رانبر نه مه ش چاکترین و به سوودترین به روبوومت پیشکه ش ده کات.

له خیر و به ره که تی زهوی نه وه یه که نه و پاشه پۆیه پیسه ی مرؤف له لاشه ی فرپی ده دات زهوی بؤی ده شاریته وه، به رانبر نه مه ش خواردن و خواردنه وهی بؤ ده رده دات.

به م شیوه یه زهوی نیش و نازار و خراپه و پیسیه ی له سه ر نه نجام ده دریت، به لام نه و سوود و خیر ده به خشیت.

پوخته‌ی قسان: خوی گه‌وره زه‌وی وهك حوشر ملکه‌چ کردووه بۆمان، بۆ کوئی لئی ده‌خورپیت ده‌پوات، به‌پاستی خوی گه‌وره جوانی ته‌عبیر کردووه پښگا و بانه‌کانی به‌شان ته‌عبیر کردووه، چونکه وه‌کو شان ملکه‌چه بۆ بار، له‌کاتی‌کدا ده‌بینین پیاده له‌سه‌ر شانی زه‌ویدا پښده‌کات که به‌رزترین شوینیه‌تی، هر بۆیه‌ش چیا‌یه‌کان به‌شان ته‌فسیر کراوه، هر وه‌کو چۆن شانی ئاده‌میزاد به‌رزترین شوینیه‌تی.

گو‌تراوه: ئه‌وه‌ش ئه‌وه ده‌رده‌خات که پښکردن له‌سه‌ر ته‌ختایی زۆر ئاسانه‌تره. کۆمه‌له‌یه‌ک له‌ زانایانی تر فه‌رموویانه: به‌لکو (مناکب) ته‌نیشت و لی‌واره‌کانه، هر وه‌ک چۆن شانی ئاده‌میزاد له‌ ته‌نیشته‌کانیه‌تی، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ و‌بابه‌ته ده‌رده‌که‌ویت، ئه‌وه‌یه مه‌به‌ست به‌ (مناکب) به‌رزاییه، ئه‌و پووه‌ش که گیاندار به‌سه‌ریدا ده‌پوات، ئه‌وه پووه به‌رزیه‌که‌یه‌تی، چونکه به‌رزایی زه‌وی پووه پا‌خراوه‌که‌یه‌تی، پښشتنیش هر له‌سه‌ر پووه پا‌خراوه‌که‌یه‌تی، ته‌عبیر کردنیشی به‌شان زۆر جوانه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانرا که ملکه‌چه بۆ پښستن به‌سه‌ر پشتیدا.

پاشان خوی گه‌وره له‌م ئایه‌ته‌دا فه‌رمانیان پښ ده‌کات له‌ و‌پزق و‌پۆزیه بخۆن که له‌ زه‌وی فه‌راهمی هیناوه، چونکه زه‌وی بۆ ملکه‌چ کردوونه و‌ پښگا و‌ بانیشی بۆ ساز کردوون، تا‌کو له‌سه‌ری هاتوو‌چۆ بکه‌ن، بۆ پشوودان و‌ هه‌سانه‌وه‌ش خانووی بۆ په‌خساندوون، خۆراکیشی بۆ دانیشتوانی بۆ گیانه‌وران ئاماده کردووه له‌سه‌ری.

پاشان خوی گه‌وره هر له‌و ئایه‌ته‌دا خه‌لکی ئاگادار ده‌کاته‌وه که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَالَيْهِ النُّشُورُ﴾ (المک: ١٥)، واته: هر چه‌نده خۆتان به‌ دنیاوه خه‌ریک بکه‌ن ئه‌وه هر ده‌گه‌رپنه‌وه لای من.

لیره‌دا خوی گه‌وره ئاگاداریان ده‌کاته‌وه که ئه‌م خۆشی و‌ مال و‌ سامانه له‌ زه‌ویدا به‌رده‌وام نامینیت تا سه‌ر، به‌لکو ئه‌و مرۆفه وه‌ک پښواریک هاتۆته دنیا، جا که‌واته کاریکی ژیرانه نیه مرۆفه ئه‌م دنیا‌یه بکات به‌ مه‌زلگای خۆی و‌ بی‌کات به‌ شوینیکی جی‌گیر و‌ شوینی مانه‌وه، به‌لکو مرۆفمان بۆیه هیناوه‌ته دنیا تا تیشوو کۆ

بكاتەوہ بۆ قىامەتى، ئەو قىامەتەھى كە بەپاستى شوپىنى ژيانى نەبراوہى ھەتا ھەتايىيە، ئەم دىنبايەش پىيا پۇيشتەنە نەك دانىشتەن و مانەوہ.

ئائەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر، پەرۋەردگارىيەتى و يەكتاپەرستى و دەسەلات و ھىكمەت و بەزەيى خۇاى گەرە، ئەم ئايەتە مەرۇف ئاگادار و ھۇشيار دەكاتەوہ تا پوونەكاتە دىنيا و بىكات بە مۆلگەھى نەبراوہ، بەلكو ھانمان دەدات كە پەلە بگەين بۆ گەيشتەن بە بە ھەشتى نەبراوہ.

ئەم ئايەتە ئەم خالانەشى لە خۆ گرتوۋە، يەكتاپەرستى، بىرخستەنەوہى بەخششەكانى خۇا، ھاندانى مەرۇف لەسەر چاكە كىردن بۆ بەدەست ھىنانى رەزامەندى خۇا، خۆ نامادەكىردن بۆ گەيشتەن بە خزمەتى خۇا، پوون كىردنەوہى ئەوہى زەوى كاتىكى بەسەردادىت دەپپىچرىتەوہ وەكو ئەوہى كە نەبوويىت، ئىنجا دواى مردنى مەرۇفەكان دووبارە زىندووويان دەكاتەوہ بۆ لىپرسىنەوہ.

پوون كوردنەوھى سورەتى (الفاتحە)

كە كامەرانى و سەر بەرزى مرۇفلى لە خۆگرتوھ

مرۇف دوو ھىزى ھەيە كە ئەو دوو ھىزە مرۇف لە گياندارى تر جىاي دەكاتەوھ:

○ قوۋە علمىيە نظرىيە: ھىزى زانست و زانىيارى، كە بەم ھىزە جىهان بىنى و چاۋ پۇشن دەبىت.

○ قوۋە علمىيە ارادىيە: ھىزى تۈانا (ارادە) ھە كە بەم ھىزە دەتوانىت ھەموو شتىكى چاك يان خراب ئەنجام بدات.

جا ھىزى زانىيارى (العلمىيە) ھە بە پىنچ خال چنگ دەكە وئىت:

يەكەم: بە ناسىنى پەرۋەردگارى چنگى دەكە وئىت.

دوۋەم: بە ناسىنى ناو و سىقاتى خوا چنگى دەكە وئىت.

سىيەم: بە ناسىنى ئەو رېگايەي دەيگە يەنئىتە نامان چنگى دەكە وئىت.

چوارەم: بە ناسىنى دل و دەرۋونى خۆي چنگى دەكە وئىت.

پىنچەم: بە ناسىنى كەم و كورپەكانى خۆي چنگى دەكە وئىت.

ئا بەو پىنچ خالە ھىزى جىهان بىنىنى (العلمىيە) ھى چنگ دەكە وئىت، ھەركە سىك

ئەم خالانەي ھەموو تيا كۆرۈۋېتتەوھ ئەوھ كامەرانتىن و زانانتىن كەسە.

ھىزى (ارادە) ش مرۇف كاتىك چنگى دەكە وئىت، ئەگەر پەرچاۋى سنوورەكانى

خوۋاي گەرە بكات و ھەلسىت بە ئەنجامدانى بە نىتەتتىكى پاك و بەو شىۋەي

فەرمانى پى كراۋە، پەرچاۋە نەكردنى ئەمانەش نەگە يىشتىتەي بە مەبەست.

ئەم دووھىزەش مرۇف چنگى ناكە وئىت ئەگەر بە يارمەتى خوا نەبىت، مرۇف

پىۋىستى بە پىنموۋىي خوا ھەيە تاكو رېگاي پاستى پىشانىدا ئەو رېگايەي خوا

خۆشەويستانى لەسەر جىگر كىر دوۋە، مرۇف پىۋىستى بە يارمەتى خوا ھەيە، كە

بەردەوامى بكات لەسەر ئەم رېگايە تاكو لانەدات لىي، چونكە دەرچوۋنى لەم رېگا

پاستەدا يان بە تىكچوۋن و خراب بوۋنى ھىزى زانستىتەي كە نەفام و گومرا

ده بییت، یان به تیكچوون و خراپ بوونی هییزی کارکردنیه تی که کاری وا نه جامده دات تووشی تووره یی خوا ده بییت.

جا مروؤف ناسووده و کامه ران نابییت تاكو نه م خالانه ی تیا نیته جی که باسما ن کرد، سوپه تی (الفاتحة) ش نه م خالانه ی زور به جوانی و پیکی ریز به ندرکدووه که خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ ﴿۲﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ تَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۴﴾ (الفاتحة: ۱-۲-۳)، نه م نایه تانه بنچینه ی یه که می له خوگرتووه، که ناسینی په روه ردگار و ناسینی ناو و سیفاته کانی خویبه، بنچینه ی ناوه جوانه کانی خواش، نه م ناوانه ن وا له م سوپه ته دا باسکراون، که ناوی (الله) و (الرب) و (الرحمن) ه، چونکه ناوی (الله) سیفه تی (الالوهیة) واته: یه کتاپه رستی له خوگرتووه، ناوی (الرب) یش سیفه تی (الربوبیة) واته: په روه ردگاریه تی له خوگرتووه، ناوی (الرحمن) یش سیفه تی (الاحسان) و (الجود) و (البر) واته: چاکه و چاکه کاری له خوگرتووه، ناوه کانی خواش هر نه و سی مانایه کویان ده کاته وه.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحة: ۴)، نه م نایه ته ش ناسینی نه و پیگایه ی له خوگرتووه که گه یشتنه به په زامه ندی خوی گه وره، گه یشتن به په زامه ندی خواش به و کارانه ده کریت خوا پیی رازی و پیی خو شه، نه مه ش به یارمه تی خوا ده بییت، تاكو له سهر به ندایه تیدا به رده وامی بکات و سهر فزازی بکات.

﴿أَمِدْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (الفاتحة: ۵)، نه م نایه ته ش نه وه ی له خوگرتووه، که کامه رانی مروؤف ته نها له وه دایه به رده وام بییت له سهر پیگای راستی نیسلام، هیچ پیگایه کیش نیه بؤ به رده وام بوون له سهر نیسلام، جگه له پینموونی په روه ردگار نه بییت، هر وه ک چون به نده به یارمه تی خوا سهر فزاد ده بییت له به ندایه تی، به هه مان شیوه ش به نده به پینموونی خوا به رده وام ده بییت له سهر نیسلام.

﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ (الفاتحة: ۶)، نه م نایه ته ش نه و دوو پیگایه مان بؤ پوون ده کاته وه که پیگای سهرگردانیه و مروؤف له پیگای راستی

ئیسلام لادەدات و سەرگەردان و سەر لیشیواو دەبیت، جا لادان لە خواناسی و بیروباوەر سەردە کیشیت بۆ گومارپایی و سەرگەردانی، لادانیس لە بەندایەتی و ملکەچ نەکردن بۆ خوا، سەردە کیشیت بۆ توپە بوون و سزای خوا.

کەوابوو: سەرەتای سوپەتە کە پەحمەتی خوای لە خۆ گرتوو، ناوە پاستە کەشی هیدایەت و پینموویی لە خۆگرتوو، کۆتاییە کەشی بەخششی و نیعمەتی خوای لە خۆ گرتوو.

جا مۆف بە ئەندازە ی هیدایەتە کە یەتی بەخششی خوای بەر دەکەوێت، بەشی لە هیدایەتی خواش بە ئەندازە ی وەرگرتنی رەحمەتە کە یەتی، کە واتە هەموو بنچینەکان دەگەرێتە وە سەر بەخشش و پەحمەتی خوا، بەخشش و پەحمەتی خواش پە یووستە بە (ربوبیە) تی خوای گەرە، پەرەردگاریش دەبیت سیفەتی رەحمەت و بەخشینی هەبیت، ئەمەش بەلگە یە لە سەر (الالوهیة) ی پاستە قینە ی خوای گەرە، ئەگەر چی کەللە پەقان دان بەمە ناهین، موشریکەکانیش لەم پاستیە لادە دەن. جا هەر کاتیک مانای سورەتی (فاتحة) ی زانی و کاری پیکرد و تیکەلی بوو، ئەو کەمەران دەبیت بەو ی بەندایەتیه کە ی تامیکی تایبەتی دەبیت، وە ک ئەو کەسانە ی پەلیان پی بەرز بوو لە خەلکی تر.

ناسینی خوا

له پیگای تیپوانینی دروست کراوه کانیدا چنگ ده که ویت
له قورئاندا خوی په روه ردگار بانگی به نده کانی ده کات و پوونی ده کاته وه که به
دوو پیگا ده گن به ناسینی خوا:

یه که م: تیپوانین و ووردبوونه وه له دروست کراوه کانی خوا.

دووه م: تیپوانین و ووردبوونه وه له قورئانی پیروژ.

یه که میان به لگه و نیشانهی بینراوی خوی، دووه میشیان به لگه و نیشانهی
بیستراوی خوی، به شی یه که م له و نایه ته دا دهرده که ویت که خوی گوره
ده فه رموی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (البقرة: ١٦٤).

واته: به پراستی له دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی و ئالوگوپی شه و پوژدا،
له و که شتیانهی که ده که پیت به دهریادا و به هویه وه سوود به خه لکی ده که یه نن،
له و ناوهی که خوا له ناسمانه وه ده بیاری نیت و ئینجا به هویه وه زهوی پی زیندوو
ده کاته وه دوی ووشک بوون و مردنی، هه روه ها جوړه ها زینده وه و گیانه بهر و مار
و میرووی له سه ر پووکاری زه ویدا بلاو کردو ته وه و گوزاندن و هاتووچو پی کردنی باو
شه مال و پراگیر کردنی هه وره کان له نیتوان ناسمان و زه ویدا، نا نه مانه هه ره مووی
به لگه و نیشانهی به هیژن بو نه وانهی که عه قل و بیرو هوشیان ده خه نه کار و بیر له
ده سه لاتی بی سنووری خوا ده که نه وه.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ أَلْوَانِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (ال عمران: ۱۹۰)، واته: به پاستی له دروست کردنی
ناسمانه کان و زهوی نالووگورکردنی شهو و پوژدا، به لگه و نیشانهی زوره ن بۆ
که سانی ژیر و هوشمه ند.

نایه ت له سه ر ئه م بابه ته وه زوره له قورئاندا، به شی دووه م له و نایه ته دا
ده رده که ویت که خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ
وَاته: نایا ووردنابنه وه له م قورئانه.

ده فه رمووی: ﴿كُنْتُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾
(ص: ۲۹)، واته: ئه م قورئانه کتیبیکی پیروزه دامانبه زاندووه بۆ تو، بۆ نه وه ی له
وورده کاری نایه ته کان ووردبنه وه.

به هه مان شیوه نایه ت زوره له م باره یه وه.
کارتیتیکراوه کان به لگن له سه ر نه وه ی کاریان تیاکراوه، کاره کانیش به لگن
له سه ر سیفه تی کارکاره که، چونکه کارتیتیکراو به لگه یه له سه ر کاری کارکه ر، نه مه ش
مه شخه له بۆ بوون و ده سه لات و ویست و زانستی خوای گه وره، چونکه مه حاله له
نه بونه وه په یدا بووبن، یان له بوونه وه ریکه وه به لام بی توانا و زانست و ئیراده
بیته.

پاشان هه رچ تایبه تمه ندیه ک له م کارتیتیکراوه دا هه بیته نه وه به لگه یه له سه ر
ده سه لات و ویستی خوای گه وره، که واته خه سه له تی چاکسازی و سوپاسکرا و
حیکمه ت له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سه ر حیکمه تی خوا.

خه سه له تی خیر و به خشین و چاکه له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سه ر
ره حمه تی بی پایانی خوا.

خه سه له تی هیژ و تۆله و سزا له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سه ر تووپه ی خوا.
خه سه له تی به خشنده یی و یارمه تی و دۆستایه تی له م دروستکراوانه دا، به لگه یه
له سه ر خۆشه ویستی خوا.

خهسلهتی دهست پیکی گه شهکردن و زیادکردن و به ره و ته و او چون له م دروستکراوانه دا، به لگه یه له سر هاتنی پوژی قیامت.

پوهه و گیاندار، زیندووکردنه وه و هه لقولاندنی ناوه پوکان، به لگه ن له سر زیندوو بوونه وهی مرۆقه کان له پوژی قیامت.

شوینه واری خهسلهتی به خشش و رحمت له سر دروستکراوه کانی به لگه یه له سر پاستی پیغه مبه ران.

خهسلهتی بی که م و کوپی له م دروستکراوانه یدا، به لگه یه له سر که مالی و بی که م و کوپی خوی گه وره.

دروست کراوه کانی خوا به لگه و نیشانهی پوون و ناشکران له سر سیفاته کانی خوا و پاستی نه و پیغه مبه رانهی که په وانی کردوون، جا نه و دروستکراوانه ش به لگه ن له سر پاستی قورئان.

خوی گه وره ده فرمووی: ﴿سَرِيهَمْ ءَايْتَنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِيْ اَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ اَنْهٗ اَلْحَقُّ﴾ (فصلت: ۵۳)، واته: ئیمه به لگه و نیشانهی سه رسورهینه ریان نیشان ده دهین له ناسۆکانی بوونه وهردا له خودی خوشیاند، تا کو بۆیان پوون بیته وه و بزائن که قورئان حه قه.

خوی گه وره لیږده نه وه پوون ده کاته وه که نه م به لگانه یان نیشانداده ات، تا کو بۆیان پوون بیته وه قورئان پاسته و ژیانه وهی مرۆقی تیا به.

به لئی: ئایه ته کانی قورئان و ئایه ته کانی بوونه وهر سه مووی شاهیدن له سر یه کتایی خودا، خوی گه وره ش شاهیده به ئایه ته کانی له سر پیغه مبه رایه تی محمد ﷺ، هه ره کو هیندی له خواناسان فرموویانه: چون داوای به لگه له سر شتیك ده که م که بۆ خوی به لگه یه له سر هه موو شتیك !!

داوای چ به لگه یه که ده که ی له سه ری له کاتی کدا که بوونی گه وره ترین به لگه یه. هه ره بۆیه ش پیغه مبه ران به گه له که ی خۆیان ده فرموو: ﴿اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ﴾ (ابراهیم: ۱۰)، واته: ئایا گو مان له خوی گه وره هه یه؟ له کاتی کدا خوی گه وره له هه موو شتیك ناشکراره که هه موو شتیك به و ده ناسریت.

شهرحی حدیسی ((اللهم انی عبدک، ابی عبدک، ابی أمّتک))

له "المسند" و "صحيح ابی حاتم" دا حدیسی (عبدالله)ی کوپی (مسعود)ها توه که ده فہرموی: پیغہمبہری خوا عَلَيْهِ السَّلَام ده فہرموی: ((مَا أَصَابَ عَبْدًا هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَتُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حَزْنِي، وَدَهَابَ هَمِّي وَغَمِّي، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحَزَنَهُ، وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجًا. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نَتَعَلَّمُهُنَّ؟ قَالَ: بَلَى، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهُنَّ أَنْ يَتَعَلَّمَهُنَّ)) (١).

واته: هر بهنده یهك تووشی ناخوشی و خهفہت بیٲ ته گہر بلٲت: خوايه من بهندهی تۆم، کوپی بهندهی تۆم، کوپی که نيزهك و کۆيلهی تۆم، نیوچه وانم به دهست تۆيه، حووکم و پریارت به سه رمدا پابردوه، برپاره کانیشٲت به سه رمدا دادپه روه رانه یه، خودایه داوات لیٲده کهم و لیٲت ده پارٲمه وه به هه مووناوه جوانه کانت که ناوت پٲ له خۆت ناوه، یان له قورئاندا نارٲوتته خواره وه، یان فیٲری که سیٲکت کردوه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی په نهانی خۆت حه شارت داوه که قورئان بکه یته به هاری دلّم، و نووری سنگم و په وینه وهی دل ته نگیم و لابه ری غه م و خه فه تم، هر که سیٲک ته و نزایه بکات ته وه خوا ی گه وره غه م و خه فه ته که ی لاده با و بۆی ده گۆرٲٲت به خۆشی کاتیٲک ها وه لان ته مه یان بیٲست فه رمویان: ته ی پیغہمبہری خوا عَلَيْهِ السَّلَام خه لکی فیٲری ته م نزایه بکه ین؟! پیغہمبہریش عَلَيْهِ السَّلَام فه رموی: به لی، هر که سیٲک گوی بیستی بو، پیویسته خه لکی تری لی فیٲریکات.

(١) صحيح: رواه أحمد في مسند (٣٧١٢)، ابن حبان في صحيحه (٩٧٢)، الحاكم في المستدرک (١٨٧٧)، بق زانیاری زیاتر بهوانه: السلسلة الصحیحة للشیخ الألبانی (٢٨٢/١).

ئەم ھەدىسە بە نرخە، خواناسى و يەكتاپە رىستى و ملکہ چى لە خۆ گرتوۋە، لەو خالە بە، كە نرخانەى ئەم ھەدىسە لە خۆى گرتوۋە، ئەو يە كە ئەو كەسەى بەم شىۋە يە نزاكەى دەردە بېرىت: "إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ" واتە: خودايە من بەندەى تۆم، كۆپى بەندەى تۆم، كۆپى كە نىزەك و كۆيلەى تۆم.

ئا ئەم دەستەواژە يە باۋكانى و دايكانى تاكو (ادم) و (حواء) لە خۆ دەگرىت، ئەمەش نىشانەى دەربېرىنى زەلىلى خۆيەتى، لە بەر دەستى خۋاى گەرە، بەو يە كە باۋك و باپىرانى ھەموۋى بەندەى ئەون، بەندەش ھىچ شوپىن و مۆلگە يەكى نىە، جگە لە مۆلگەى گەرەكەى نەبىت، ئەگەر بىتو گەرەكەى فەرامۆشى بكات، ئەو يە پىسوا دەبىت و كەس دال دەى نادات و كەس شىش بەزەبى پىيا نايەتەو و بى چارە دەبىت، جا بۆ يە دان دەھىنى و دەلىت: بە ئەندازەى چاۋ تروكانى كىش من بى تۆ سەرگەردانم، كەس دال دەم نادات، جگە لە گەرەكەم نەبىت كە من بەندەى ئەوم.

بەلى: ئەمە دانھىنەنە بەو يە پەرۋەردە كراۋە و فەرمان پى كراۋە، بەلكو بە پى فەرمانى خوا كار دەكات، نەك بە ھەوەسى خۆى، لە پاستىدا ئەمە ھالى كۆيلە نىە، بەلكو ھالى پادشا و ئازادەكانە، بەلام بەندۆكە پەفتارىيان بە پى بەندايەتە، ئا ئەوانە بەندەن بۆ بەندايەتى خوا پالداۋەتە لای خۋاى گەرە، خۋاى گەرە دەفەر موۋى: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ (الحجر: ۴۲)، واتە: - خۋاى گەرە بە شەيتان دەفەر موۋىت - بىگومان بەندە پاستەقىنەكانى من تۆ ھىچ دەسەلاتت بەسەرياندا نىە.

دەفەر موۋى: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ (الفرقان: ۶۳)، واتە: بەندەكانى خوداى مېھرەبان ئەوانەن لەسەر زەۋىدا بەھىمنى و لەسەر خۆى دەروڭ.

جگە لەمانەش بەندەى (الربوبية) و دەسەلاتى خوان، پالدانىشيان بۆ لای خوا ۋەكو پالدانى ھەموو خانوۋىەكە بۆ لای خاۋەنەكەى، پالدانى ئەمانەش بۆ لای ۋەكو پالدانى (البيت الحرام) ھ بۆ لای خوا، ۋەكو پالدانى حوشترەكە و بەھەشتە بۆ لای،

پالدانی پیغه مبره بو لای که ده فرمووی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ (البقرة: ۲۳)، واته: نه گهر نیوه گومانتان هه یه له و قورئانهی دامانبه زاندوته سر به نده که مان.

هه روه ها ده فرمووی: ﴿سُبْحٰنَ الَّذِیْٓ اَسْرٰیٓ بِعَبْدِهٖ﴾ (الاسراء: ۱)، واته: پاکی و بیگهردی بو نه و خوایه ی شه و پوی به به نده که ی کرد.

له نایه تیکی تر ده فرمووی: ﴿وَ اِنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ﴾ (الجن: ۱۹)، واته: کاتیک به نده ی نیمه هه لساوه و داوای کرد.

ماناي (العبودية) بەندايەتى

كە مۇۋە دەلئيت: "إِنِّي عَبْدُكَ" دەبىيت ئەم خالانەى لى بىتە جى: ملكەچى و زەللىلى و گەپانەو و گوى پايەلى كردنى گەورەكەى بىت كە خوى گەورەى، خۇپاراستن لە و شتانەى قەدەغەى كردووه، پەنا تەنھا بۇ خوا ببات، داواى يارمەتى تەنھا لە و بكات، تەو كولى تەنھا لە سەر ئە و بىت، پەنا تەنھا بە و بگريت، خۇشەويستى و ترس و ئومىدى بە كەسى تر نەبىت جگە لەو، ھەرۇھا ماناي وايە كە من لە ھەموو پەويەكەو بەندەى راستەقىنەى تۆم، بە گچكەى و گەورەى و مردن و ژيان و گوى پايەلى و تاوانبارى و لە خۇشى و ناخۇشى بە پۇخ و دل و زمان و ئەندامەكان ھەر بەندەى تۆم.

ئەم پستەيە (أني عبدك) ئەو مانايەشى تىايە: مال و گيانى من گشتى مولكى تۆيە، چونكە كۆيلە ھەر شتىكى ھەبىت ئەو ھى خوى نيە، بەلكو ھى گەورەكەيەتى.

ئەو مانايەشى لە خۇگرتووه: خوايە ئەو ھەموو بەخشش و نىعمەتەى كە من تىايدام ھەمووى بەخشش و نىعمەتى تۆيە لە سەر منى بەندە.

ئەو مانايەشى لە خۇگرتووه: من بەبى فەرمانى تۆ ھەلسوكەوت ناكەم لە گيان و مال، ھەرۇك چۆن كۆيلە ھىچ كارىك ئە نجام نادات بەبى مۆلەتى گەورەكەى، - بەھەمان شىوھش - من تواناي ھىچم نيە بۇ خۆم نە گىپانەو ھى زەرەر، نە ھىنانى سوود، نە بەردەوام بوونى ژيان نە مردن نە زىندووبوونەو !! جا ئەگەر ئەمانەى ھەموو تىا ھاتەجى ئائەو بەندەى راستەقىنەى.

پاشان كە دەلئيت: ((ناصيتي بيدك)) واتە: تۆ خاوەنى منى چۆنت بويت وا پەفتارم پى دەكەيت، من خودى خۆم ھىچم لە دەست نايەت، چۆن خوى ھىچى لە دەست ديت، كە خوى لە ژيەر دەستى پەروەردگار و گەورەكەيدا بىت، نىو چەوانى

بەدەستى ئەو بېت، دالى لە ژيىر پەنجەكانى ئەودا بېت؟! مردن و ژيان و خوئشى و ناخوئشى و چاكي و خراپى ھەمووى لە دەستى خوداي گەورە دا بېت، بەندە ھىچ لە مانەى لە دەست نىيە، كە وابوو لە كۆيلەش بېھيژترە كە لە ژيىر دەستى گەورە كە يدايە، چونكە ئەو نىوچەوانى بە دەستى پاشايەكى بە ھيژە، چۆنى بوٽ وا رەفتارى پى دەكات.

جا ھەر كاتىك مۆؤ ئەو ھىنايە پيش چارى خۆى كە نىوچەوانى ئەو و ھەموو خەلكى تريس تەنھا بە دەستى خوايە چۆنى بوٽ وا پەفتاريان پى دەكات، ئەوا دالىا دەبېت و لە كەس ناترسىت، تكاش لە كەس ناكات، بۆ كە سيش داناھىنيت، چونكە دەزانيت ھەموويان يەك بە پۆو بە رو يەك ھەلسووپنەريان ھەيە، ھەر كەسى ئەمە بىنيتە پيش چارى خۆى ئەوا ملكە چى خوا دەبېت، بە ھەمان شىوہش ئەگەر خەلكى ئەمەيان لە بەر چاوبېت ئەوا ھەرگىز ملكە چى ناكەن بۆكەس، ئەو كات دەبېتە كە سىكى خواناس و ملكە چ و پشت دە بەستيت تەنھا لە سەر خوا.

ھەر بۆيە (ھود) بە گەلەكەى دەفەر موو: ﴿إِنِّي نَوَّكْتُ عَلَى اللَّهِ ربي وَرَبِّكُمْ مَأْمِنٌ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ أَخَذُ بِنَاصِيئِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (ھود: ٥٦)، واتە: من پشتم بە خدا بەستوو و پشتيوانيم ھەر بەو، كە پەرورەدگارى من و پەرورەدگارى ئىوہشە، ھىچ گيانلە بەرىك نىيە كە جەوى بە دەست خوداي گەورەو نەبېت، بىگومان پەرورەدگارم لە سەر بەرنامە و پىيازىكى راست و دروستە.

كە دەلئيت: ((ماضٍ فِي حُكْمِكُمْ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكُمْ)) ئەم پستەيە دوو ماناي لە خۆ گرتوو.

يەكەم: بپنەو ھى بريارى خودايە بەرانبەر بەندەى خۆى.

دووم: لە خۆگرتنى سوپاس كردن و دادپەرورەى خوا، ھەر خواش خواو ھى مولك و سوپاسە، ئا ئەمە ماناي ووتەكەى پىغەمبەر (ھود) ھە كە دەيفەر موو: ﴿مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ أَخَذُ بِنَاصِيئِهَا﴾ (ھود: ٥٦)، واتە: ھىچ گيانلە بەرىك نىيە كە جەوى بە دەست خوداي گەورەو نەبېت.

پاشان دەفەر موو: ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (ھود: ٥٦)، واتە: لە گەل

ٲه وهش پادشاو به ده سه لات و هه لسوورپنه ری به نده کانیه تی، له سه ر پڠگابه کی
پاسته و دادپه روه رانه یه .

به لئ: خوای گه وره دادپه روه ره به رانه بریان له فرمایشته کانی و کاره کانی و
برپاره کانی و قه ده ری و فره مانه کان و قه ده غه کراوه کانی و پاداشت و سزایی،
هه واله کانی هه ره مووی پاسته، برپاره کانی هه ره مووی دادپه روه رانه یه، ٲه و
کارانه ی فره مانی داوه به کردنی هه مووی سوود به خشه، ٲه و کارانه ی قه ده غه ی
کردوه هه مووی بی سووده، پاداشت دانه وه ی که سیٲک، که شیاو ی پاداشت له
فهزل و گه وره یی خوٲه تی، سزادانی که سیٲکیش که شیاو ی سزایه له حکمه تی
خوٲه تی.

جا پیغه مبه ر ﷺ له م هه دیسه دا (الحکم) و (القضاء) ی لیٲک جیا کردوٲه وه،
ووشه ی رابردوو (ماضی) ی بو (القضاء) به کاره ٲیناوه، داپه روه ریشی (العدل) ی بو
(القضاء) به کاره ٲیناوه، چونکه برپار و حوکمی خودای گه وره برپاری (الدینی
الشرعی) له خوٲه ده گریٲت، برپاری (الکونی القدری) یش له خوٲه ده گریٲت، هه ردوو
جوٲه که ش به سه ر به نده سه پیٲنراوه و به نده له ژٲری دایه، جا هه ز بکات یان هه ز
نه کات، ٲه وه برپاری به سه ر دراوه، به لکو برپاری (الکونی) به سه ریدایه هه رگیز
ناٲوانیٲ لیٲ لادات، به لام برپاری (الشرعی) به سه ریدا ده ٲوانیٲ لیٲ لادات.

که واته (القضاء) برینه وه ی شته، ٲه مه ش دوا ی برپار له باره ی ٲه و شته وه دیٲت،
که ده فه رمووی: ((عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) واته: ٲه و برپاره ی داوته به سه ر به نده که ت
دادپه روه رانه یه بوٲه به نده که ت.

به لام برپار دان به ویستی خودای گه وره یه، هه ز بکات جیٲه به جیٲی ده کات،
هه زیش نه کات جیٲه به جیٲی ناکات، ٲه گه ر بیٲت و برپاره که په یوه ست بیٲت به
ٲایینه وه، ٲه وه برپاره ته وه به سه ر به نده دا، به لام ٲه گه ر بیٲتو برپاره که په یوه ست
بیٲت به بوونه وه ره وه ٲه گه ر خودای گه وره بیٲرٲته وه ٲه و جیٲه به جیٲی ده کات،
ٲه گه ر نه شیٲرٲته وه لیٲ لاده با، خودای گه وره چ برپاریٲکی بوٲت ده یدات، به لام
جگه له خوای گه وره هه ره که سیٲکی تر برپار بدات ٲوانای ٲه وه ی نیه برپاره که ی

به جى بگه نيت، خوداي گوره بريار ده دات و جى به جىشى ده كات.

كه ده فەرموى: ((عَدَلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) نه وه هه موو نه و كارانه ده گريته وه كه خودا بريارى داوه به سەر به نده، له ساغى و نه خووشى، له ده وله مەندى و فەقىرى، خووشى و ناخووشى، ژيان و مردن، سزادان و سزا نه دان... هتد.

خوای گوره ده فەرموى: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ (الشورى: ۳۰)، واتە: هەر به لاو نه هه مە تیه كتان به سەر داها تبيت، نه وه ده ره نجامى نه و كارو كرده وانه يه كه به نارە زوى خو تان نه نجامتان داوه.

ده فەرموى: ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَّمَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ (الشورى: ۴۸)، واتە: نه گەر به لا و ناخووشيان تووش بيت، نه وه به هوى كارو كرده وه نه گريسه كانيانه وه يه، به راستى مرؤف سپله يه !!

خوداي گوره هەر بريارىكى دابيت به سەر به نده كانيدا، نه وه زۆر دادپه روه رانه نه بووه، نه گەر پرسىيار كرا و گوترا: كه سيك تاوانيك نه كات - يان پياويك ده كوريتته وه به (قضاء و قدرى خودايه ! باشه نه گەر نه وه به (قضاء و قدرى خودايه ! بۆ ده بيت خوا سزاي بدات، كه و ابيت نه وه دادپه روه رى چى تيايه ؟! له وه لاميدا گوتراوه: نه مه پرسىيارىكى گرنگه، سته م (الظلم) له لاي (أهل السنة) هدا دانانى شتيكه له شوينيك كه نه م شوينه شياوى نه و شته نه بيت، وه كو سزادانى به نده يه كى گوپرايه ل كه هه چ گونا مى نه بيت، نه مه ش دووره له خوای دادپه روه ر، خوای گوره له زۆر شويني قورئاندا خوئى به دوور گرتووه له م كارانه، نه گەر بيه ويت كه سيكيش گومرا بكات، نه وه له دادپه روه رى خو يه تى، چونكه كه سيك گومرا ده كات كه شياو بيت پيى، چون سته م ده كات له كاتيكدا يه ك له ناوه جوانه كانى دادپه روه ره ! خوای گوره هه موو كار و فه رمانه كانى دادپه روه رانه يه و به جىيه، له دادپه روه رى خوداي گوره نه وه يه كه ريگاي راستى بۆ خه لكى پۆشن كردۆته وه، پيغه مبه رانى بۆ نار دوون، قورئانى بۆ نار دوون، خراپه ي بۆ روون كردۆته وه، ريگاي گه يشتن به هيدا يه تى بۆ ئاسان كردوون، به هوى بيستن و بينين و

ژی‌ریبه‌وه، ئا ئه‌مانه هه‌ر هه‌مووی له دادپه‌روه‌ری خودای گه‌وره‌وه‌یه، ئه‌و که‌سه سه‌رفراز ده‌کات، که‌ه‌ز له سه‌رفرازی ده‌کاو شیایوی سه‌رفرازیه، ئه‌مه‌ش له‌فه‌زل و به‌خششی خوای گه‌وره‌وه‌یه، ئه‌م که‌سه‌ش گوم‌پا ده‌کات که‌خۆی هه‌زی له گوم‌پایه‌وه‌شیایوی سه‌رفرازی نیه، به‌خشش و فه‌زلی خۆشی پێ نابه‌خشیت، ئه‌مه‌ش له دادپه‌روه‌ری خۆیه‌تی.

گوم‌پایی و سه‌رگه‌ردانی مرۆڤ دوو جوهره:

یه‌که‌م: خوای گه‌وره‌ بۆیه ئه‌و به‌نده‌ی گوم‌پا کردووه، وه‌کو سه‌زادانیک چونکه‌ پشتی له‌ دینی خوا کردوه و پووی کردۆته‌ دوژمنانی خوا و گوێپایه‌لی ئه‌وان ده‌کات، یاد و ستایشی خوای فه‌رامۆش کردووه و بیری چووه، که‌وابوو ئه‌م مرۆڤه‌ شیاووه که‌ خوا گوم‌پا و سه‌رگه‌ردانی بکات.

دووه‌م: خوای گه‌وره‌ نایه‌وێت هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌و مرۆڤه‌ سه‌ر که‌شه‌ گوم‌پا بکات، به‌لام که‌ به‌دی‌کرد ئه‌م مرۆڤه‌ پێ‌ز له‌ به‌خششی هیدایه‌ت ناگرێ و شیایوی سه‌رفرازی نیه، خۆشی به‌ به‌خته‌وه‌ری هیدایه‌ت نایه‌ت و سوپاس و ستایشی خوا ناکات له‌سه‌ری، بۆیه‌ش خوا هیدایه‌تی نادات و سه‌رگه‌ردانی ده‌کات، چونکه‌ شیایوی نیه، هه‌ر وه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (الانعام: ۵۳)، واته: ئێمه‌ هیندیکیان به‌ هیندیکیان تا‌قی ده‌که‌ینه‌وه‌ تا‌کو بێ باوه‌ران بلین: ئایا ئه‌وانه‌ خوا پێ‌زی لێ‌ناون له‌ ناوماندا؟! - ئه‌ی ئێمه‌ شیایوی پێ‌ز نین - ئایا خوا نازانیت کێ سوپاس گوزاره‌.

له‌ئایه‌تیکی تر ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَوْ أَسْمَعْتَهُمْ لَتَوْلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ (الانفال: ۲۳)، واته: ئه‌گه‌ر خودا خێری تیا به‌دی بکردنایه‌، ئه‌وه‌ وای لێ‌ده‌کردن که‌ هه‌ق و راستی ببیستن.

کہ واتہ نگہر خوی گورہ کہ سیکی گومراکرد، نُوہ لہ دادپہ روہری خویہ تی -
چونکہ نُوہ مرؤفہ شیاوی ہیدایہ ت نیہ و شیاوی گومراییہ - ہر وہ کو چؤن وای
کردوہ مار و دوویشک و سہگی ہار ژہ ہراوی و کوژینہ رین، بہ ہمان شیوہ ش کہ
نہ مش ہر لہ دادپہ روہری خویہ تی.
بہ دریژی باسی نُوہ م بابہ تہ م کردوہ لہ و کتیبہ گہوریہ کی باسی ((القضاء و
القدر)) دہ کات^(۱).

(۱) مہبستی کتیبی (شفاء العلیل فی مسائل القضاء والقدر والحکمة والتعلیل).

(التوسل) پارانہوہ بہ ناو و سیفاتہ کانی خودا

کہ دہ فہ رموی: ((أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ...)) تا کوتایی، ئەمە (توسل) ە بە ھەموو ناوہ جوانە کانی خوا، ئەو ناوانە ھی بەندە پێی گە یشتووہ و دە یزانیت، ئەو ناوانە ش کہ پێی نە گە یشتووہ و نایزانیت..

ئەم (التوسل) ە بە ناوہ جوانە کانی خوا زۆر لای خۆی گەورە خۆشەویستە، چونکہ پارانەوہ یە بە کار و سیفاتە کانی، کہ مانای ناوہ جوانە کانی تیا یە.

قورئان پووناکی و بەھاری دلان

پێغەمبەر ﷺ کہ دہ فہ رموی: ((أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَتُورَ صَدْرِي)) (ربیع) واتە: ئەو بارانە ھی کہ زەوی دە ژینیتەوہ. جا پێغەمبەر ﷺ قورئانی شوبھاندووہ بەم بارانە، چونکہ ئەم قورئانە ژیا نی دلێ پێوہ بەندە.

پێغەمبەر ﷺ لەم ھە دیسە دا ناو کہ ژیا نی پێ چەنگ دە کە ویت، نوریش کہ پووناکی ژیا نی پێ چەنگ دە کە ویت پێکەوہ ی کۆ کردۆتەوہ، ھەر وە ک خۆی گەورە ش پێکەوہ ی کۆ کردۆتەوہ کہ دہ فہ رموی: ﴿ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُۥ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ ﴾ (الرعد: ۱۷)، واتە: خۆی گەورە لە ئاسمانەوہ بارانی باراندوہ، بە ئەندازە ھی ئەو دۆل و شیوہ، جا بەھۆی ئەم بارانەوہ پێ دە بن - ئینجا لافا و دروست دە بیت - ئەو لافاوہ ش کە ف و کۆلی بەرزی ھە لگرتوہ، لە سەر پووی ئەو کائزایانە ش کہ ناگری تیبەردە دەن و دەیتویننەوہ بە ناگر بۆ دروست کردنی خشل یان بۆ پێویستی تر کە ف و کۆل دروست دە بیت، وەکو کە فی سەر ناوہ کە.

ھەروہا فہ رموی: ﴿ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ

ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ ﴾ (البقرہ: ۱۷)، واتە: نمونە ھی ئەوانە وەکو کە سێک وایە، کہ ناگریک دابگری سینیت، کہ چی کاتیک ناگرە کہ ھە لگیرسا و دەوربەری خۆی روشن

کرده وه، خوا پووناکیه که یان لی بکوژینیتته وه.

له نایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكُوهٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (النور: ۳۵)، واته: خوی گه وره نور و پووناکی ناسمانه کان و زهویه، نمونهی نوره که شی وه ک تاقیک وایه که چرایه کی تیدابیت، چرایه که ش له ناو شووشه یه ک دابیت، شووشه که ش وه ک هساریه کی پرشنگذار و ابیت، که داگیرساوه له پۆنی به فپری زهیتون، نه پوی له پۆزه لاته نه پوی له پۆژئاوایه، پۆنه که شی خه ریکه خوی دابگیرسیت و پووناکی بداته وه، نه گه رچی ناگیرش نه یگاتی، نه م قورئانه نوری وه حیه له سه ر نوری فیتره ت، خوی گه وره ش رینمایی نه و که سانه ده کات که ده یه ویت و شایسته ن بۆ نوره که ی، خوی گه وره نمونه دینیتته وه بۆ خه لکی - تاکو تیبگن - خوی گه وره زانایا به هه موو شتیک.

پاشان ده فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزِيحُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ (النور: ۴۳) واته: ئایا نابینیت که خوا شنه ی هه وره کان به ناسماندا ده بات به پۆه؟! دویسی په یوه ستیان ده کات به یه که وه، ئینجا که له که یان ده کات له سه ر یه ک که ده بینیت له توئی نه وه ورانه وه که وه کو کپو وان باران و ته زره ده بارینیت، جا خوا خیر و به ره که ت ده به خشیت به هه رکه سینک که بیه ویت، هه رکه سیش که خوا بیه ویت لیتی دوور ده خاته وه، خه ریکه برووسکه که ی بینایی چاوان به ریت.

فه رموده که ی پابردوو نه م دوعایه ی له خۆ گرتوو ه که دلی زیندوو بکاته وه به به هاری قورئان و دلی پی پۆشن بکاته وه.

خوای گه ورده ده فهرمووی: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ﴾ (الانعام: ۱۲۲)، واته: نایا نه و که سهی که مردوو بوو، چونکه بی باوهر بووه ئینجا به هوی ئیمانوه، زیندوومان کردهوه، نور و رووناکیمان بۆ ساز کرد له ژیانیدا که قورئانه له ناو خه لکیدا پیدهروات هه لسوکه وتی پی دهکات، وهکو نه و که سه وایه که له ناو تاریکایه کاندا گیری خواردوه لیی ده رناچیت؟!

چونکه سینگی مرؤف فراوانتره له دلی که دل له ناو سینگ دایه، بویه نه و پووناکیه ی ناو سینگی مرؤفه که دلشی پوناک دهکاته وه، له بهر نه و پوناکیه ی له سنگی دایه دلش پوناک دهکاته وه، له هه مان کاتیشدا ده بینین زیندوو بوونی نه ندامه کانیش په یوهسته به ئیدانی دل وه، که وابوو دل ژیان به هه موو جهسته ی ده به خشی.

هه ر بویه ش ده بینین پیغه مبه ر ﷺ داوای ژیانی دل دهکات، به هوی ئیمان و قورئانه وه که وهك باران وایه بۆ ژیان.

چونکه (الْحُزْنَ) و (الْهَمَّ) و (الْغَمَّ) دل ده مرینن و پووناکی ناهیلن له ناو دلدا، ده بینین پیغه مبه ر ﷺ داوای کردوو به قورئان تیماری بکات و نه م دهردانه لابه ریته، له بهر نه وه ی قورئان باشترین ده رمانه بۆ نه م دهردانه، به لام تیمارکردن و لابرندی (الْحُزْنَ) و (الْهَمَّ) و (الْغَمَّ) به قورئان نه بیته هه رگیز لاناچیت، چونکه نه گه ر بیته به هۆکاری تر بیه ویت نه و دهردانه ی لی دوور بکه ویتته وه، وهکو نه وه ی بیه ویت (الْحُزْنَ) و (الْهَمَّ) و (الْغَمَّ) که ی به پله و پایه و خیزان و مندال و مه تاعی دونیا نه بیهیلتیت، نه وه بیگومان به کاتی نه و دهردانه ی لی لا ده چیت، به لام به نه مانی مه تاعه کانی دنیا غه م و نیگه رانیه که ی بۆ دیتته وه.

جیاوازی مانای (الْحَزَن) و (الْهَم) و (الْغَم):

نم سیانه په یوه سته به و کاره ناخوشانهی که دل پیی ناخوشه.. (الْحَزَن): به و پووداوو شته ناخوشانه ده گوتری که پویاندا بیت، نه وه پیی ده گوتریت: (الْحَزَن)، (الْهَم): به و پوودا و شته ناخوشانه ده گوتری که خه یالات بن و هیشتا پویاننه دابیت، نه وه پیی ده گوتریت: (الْهَم)، (الْغَم): به و پووداوو شته ناخوشانه ده گوتری که ناماده بن و نیستا روو بدن، نه وه پیی ده گوتریت: (الْغَم).

دل مه نزلگای خواناسی و خوشه ویستیه

فراوانترین و به شکوترین و به پیزترین و به رزترین و پرشنگدارترین و پاکترین دروست کراوی خودا، عهرشی خوی گه وره یه، هر بویه ش گونجاوه بؤ باره گای خوی گه وره، به هه مان شیوه ش هر شتیک له عهرشه وه نریکه، نه وه زور پاک و به پیز و پرشنگدارتره له و شتانهی که له عهرشه وه دوورن.

بویه به هه شتی (الفردوس) خوشترین و به رزترین و به شکوترین و پرشنگدارترین به هه شته کانه، چونکه له عهرشه وه نریکه که سه قفی (الفردوس) عهرشی خودای گه وره یه.

هر شتیکیش دوریت له عهرشه وه، نه وه زور تاریک و تنگه، بویه (اسفل السافلین) له دوزه خرابترین و تنگترین شوینه.

به لئی: خوی گه وره دلی مروقی کردوه به مؤلگه بؤ خوشه ویستی و ناسین و کارکردن بؤ خوی، ناسینی و خوشه ویستی خوا نمونهی به رزیه له دلی مروقی بپوادار خوی گه وره ده فرمووی: ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (النحل: ۶۰)، واته: نه وانهی که بپوایان به قیامت نیه، نمونهی کاری خرابن، خوی گه وره ش نمونهی به رزیه و خاوه نی هه موو

سیفاتیکی به رزو بلند و پیروزه، خوی گه وره (الْعَزِيزُ) و (الْحَكِيمُ) ه.

هروه ما ده فرمووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الروم: ۲۷)، واته: هر خوی گه وره به دیهینراوه کانی به دی ده هیئت، پاشان دیسان دروستیان ده کاته وه، نه و کارهش بو خوا زور ناسانه، نمونهی به رز و بلندی هر شایستهی خویه له ناسمانه کان و زه ویدا، خوی گه وره (العزیز) و (الحکیم) ه.

هروه ما ده فرمووی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشوری: ۱۱)، واته: هیچ شتی که خوی گه وره ناچیت.

نه مه نمونهی دلی بروداره که وه که عرشیک بۆته مؤلگهی خواناسی و خۆشه ویستی، لیتره دا بۆمان پوون ده بیته وه دل له نه سلدا پاکترین شوینه، چونکه نه گه ر دل له هه موو شتی که پاکتر و بیگه ردترو وشیاوتر نه بویه، نه وه هر گیز ناسینی و خۆشه ویستی خوی جی نه ده بووه.

به لام نه گه ر دلی مرؤف په یوه ست بوو به دنیا وه نه وه نه و دل ته نگ ده بیته و تاریک ده بی و هر گیز کامه ران و سه رفراز نابیت.

دل دوو جوړه:

*۔ دلئیکیان عرشی خوی گه وره په که دلئیکی زیندووه و پره له نور کامه رانی و خۆشی و ناسوودهیی و شتی چاکه.

*۔ دلئیکیشیان عرشی شهیتانه که دلئیکی مردووه و تنگ و تاریک و غه مگین و خهفه تبار و بی تاقه ته، که به رده وام غه مباره به رانبه ر نه و کارانهی له دهستی چووه، به رده وام بیرده کاته وه له و کارانهی که دیت، به رده وام دلته نگه له و ژیا نهی که تیا یدایه، پیغه مبه ر ﷺ ده فرمووی: ((اِذَا دَخَلَ النُّورَ الْقَلْبَ، انْفَسَحَ وَ انْشَرَحَ، قَالُوا: فَمَا عَلَامَةُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْإِنَابَةُ إِلَى الدَّارِ الْخُلُودِ، وَ التَّجَافِي عَنِ الدَّارِ الْغُرُورِ،

وَالْإِسْتِعْدَادِ لِلْمَوْتِ قَبْلَ نَزْوِلِهِ))^(١).

واته: هرکاتیک نووری ئیمان چوه ناو دلیک، نهوکات نهو دله کامه ران و ناسوده ده بیئت، - هاوه لانیس - گووتیان نهی پیغه مبهری خودا نیشانهی نهو نوورو ئیمان چیه که ده چیته ناو دل؟ پیغه مبهری علیه السلام فرموی: نیشانه که ی نهو یه مرؤف پویکاته مالی هه تا هه تایی و کارکردنه بوی که به هه شته، پشت هه لکردنه له دنیاو خهریک نه بوونه پییه وه، حق ناماده کردنه بؤ مردن پیش نهو ی بیگاتی.

نهو نووره ی ده چیته دله وه، نووری خواناسی و ئیمان، جا بویه دله که به م نووره کامه ران و ناسوده ده بیئت، به لام نه گه ر نووری خواناسی و ئیمان نه بیئت دل روشن نه کاته وه، نهو وه دله هر تاریک و تنگه.

(١) ضعیف: پروانه: (الوابل الصیب)ی (ابن القیم) (ل: ١٢٢).

وورد بەو ھە قورئان

ھەناسەى شادى و ئارامى دەچىڭى

موسلمانى ئازىز: وورد بەو ھە قورئانى پىرۆز و تىيى بىفكرە، ئەوكات ھەست دەكەى و دەبىنى پادشاھەك ھەيە كە ھەموو شىتەك لە ژىر دەسەلاتى ئەو داھە، ھەر ئەو خاوەنى ھەموو شىتەكە، ھەموو كاریكى ستایش كراو لەو ھەيە، جەلەوى ھەموو شىتەك بە دەست ئەو داھە، گەرپانەو ھەش ھەر بۆلای ئەو ھە، جىگىرە لەسەر كورسى دەسەلاتىدا، ھىچ شىتەك لە ژىر دەسەلات و نىشتمانى ئەودا شاراو ھەيە، بەلكو زانا و بە ئاگايە بە چرپەى ناو دلى مەوۋەكان بە ئاگا و دانايە بە ھەموو كاریكى پەنھان و ئاشكرايان، بە تەنھا نىشتمانەكەى دەبات بەرپۆھە، ئەم پادشا بە دەسەلاتە كە خواى گەرەھە، دەبىسى و دەبىنى، دەبەخشى و دەگىتەو ھە، مەوۋە لەسەر چاكە پاداشت دەكات و لەسەر خراپەش سزادەدات، كەسەك كە شىاوى پىزى بىت بە پىزى دەكات لە لای خەلك، كەسەكەش كە شىاوى پىزى نەبىت بى پىزى دەكات، بەدەھىتەرە و رۆزى دەرىشە، دەمرىنى و دەژىننىت، تەقدىر دەكا و قەزاش دەكات بەرپۆھە بەرىشە.

ھەموو كاریك لە خزمەت ئەو ھەو ھە نازل دەبىت، ھەموو كاریكەش بەرز دەبىتەو ھە بۆ خزمەت جەنابى، ھەر گەر دىلەھەك كە دەجولتت بە فەرمانى ئەو ھە، ھەر گەر لا دارىك كە ھەلدەو ھەرىت خواى گەرە زاناو بە ئاگايە لى ى.

موسلمانى بەپىز: وورد بەو ھە قورئانى پىرۆز بېوانە كە چۆن خواى گەرە ستایش و سوپاس و پىزدارى خۆى دەكات، بېوانە چۆن بەندەكانى ئامۆزگارى دەكات بۆ ئەو كارانەى سەرفرازى و كامەرانى ئەوانى تىايە، ھانىيان دەدات ئەنجامى بەدەن، ئاگادارىشيان دەكاتەو ھە لەو كارانە كە سەرگەردانى ئەوانى تىادايە، خۆى بە بەندەكانى دەناسىننىت بە ناو و سىفاتەكانى، بەخشش و نىعمەتەكانى خۆى بىرى بەندەكانى دىننىتەو ھە تاكو خۆشيان بویت، فەرمانى واجباتيان پىدەكات، ئاگادارىيان

دوژمنەكانياندا، ئەو زاتە چاكتىرىن پادشا و چاكتىرىن سەرخەرە بۇ بەندە.

ھەر كاتىك دىل لە قورئانى پىرۆز ورد بۆۋە بۆي پوون بۆۋە پادشاىەكى گەورە و بە پەحم و سەخى و جوان ھەيە ئەمەش سىفاتەكانىەتى ئەوكات چۆن خۆشى ناۋىت! بەلكو پەلە دەكات بۇ نزيك بوونەۋە لەم زاتە، ھەموو سات و كاتەكان لە گويزايەلى ئەودا دەبەخشى، خۆشەويستى و رەزامەندى خوايى زۆر لا بەنرخ دەبى و پيش خۆشەويستى و رەزامەندى ھەموو شتىكى ترى دىخىت، ئەگەر حەقىقەتى ئەم زاتەي بۇ پوون بۆۋە ئەوكات چۆن شادمان و زمان پاراۋ ناىت بە يادى خوا، چۆن خۆشەويستى و ئىشتياقى ئەو زاتە ناىت، لە كاتىكدا زكرو يادى ئەو زاتە خۆرك و دەرمان و ھىزىەتى بە شىۋەيەك ئەگەر بىتوو ساتىك بى ئەو زاتە بىت ئەوا سەرگەردان دەبىت و سوود لە ئاسوودەيى ژيان وەرنىگرىت!؟

دلتا به چی پر دهکھی؟!

ئەگەر بتهویتی هەرشتیک له شوینیک دابنییت، ده بییت دژهکھی لابهری، ئەمە چۆن له خودی مادهدا هیه بههه مان شیوهش له بیر و باوهردا بهدی دهکریت. هەرکاتیک دل پر بوو له خۆشهویستی و بیر و باوهری پوچ، ئەوه هیچ شوینیک نامینیت بۆ بیر و باوهری پاستهقینه و خۆشهویستی خودا، هەر وهك چۆن زمانی مرۆفیک بهردهوام قسهی بی کەك و بی سوود بکات، ئەوه پیی ناکریت قسهی به سوود بکات تاكو وازنههینیت له قسهی بی سوود.

ههروهها ئەندامهکانی مرۆف ئەگەر سەرقال بن به غهیری بهندایهتی خوا، ئەوه ناتوانیت سەرقال بییت به بهندایهتی خوا تاكو واز نههینیت له غهیری بهندایهتی خوا.

ههروهها ئەگەر دلێك سەرقال بییت به غهیری خۆشهویستی و هۆگری و ئیشتیاقی خوا، ئەوکات ئەو دل ناتوانیت سەرقال بییت به خۆشهویستی و ئیشتیاق بۆ گهیشتن به خوا تاكو دلێ چۆل نهکات له م کاره زهره مەندانه.

ههروهها زمان و ئەندامهکانی مرۆف ناتوانن خزمەت و زکر و ملکهچی خوا بکەن تاكو وازننن له خزمهتکردن و زکر و ملکهچی غهیری خوا.

هەرکاتیک مرۆف دلێ سەرقال بوو به دروست کراوهکانی خوا و بهزانستی بی سوود، ئەوه هیچ شوینیک نامینیت بۆ سەرقال بوون به بهندایهتی خواو ناسینی ناوو سیفات و شەری خوا.

نهینی ئەمەش ئەوهیه: که گوی گرتنی دل وهکو گوی گرتنی گویچکه وایه، هەر کاتی دل گوی بگری بۆ غهیری فەرموودهی خوا، ئەوکات هیزی گوی گرتنی نامینیت و سوود له فەرموودهی خوا وەرناگریت، هەر کاتیک دل وێردی کهسیکی تر بکات جگه له خوا، ئەوکات ناتوانیت وێردی خوای گهوره بکات.

له حەدىسى (صحيح) دا ھاتووہ پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: ((لأن يَمْتَلِيءَ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَبِيحًا حَتَّى يُرِيَهُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيءَ شِعْرًا))^(۱)، واتە: سىنەي يەككەك لە ئىپوہ پىر بىت لە كىم تاكو سىنەكانى پىر دەبىت لە كىم زۆر چاكتىرە بۆي لەوہى كە سىنەي پىر بىكات لە شىعر.

پىغەمبەر ﷺ پوونى دەكاتەوہ كە دىل و ھىزى مۇۋۇ پىر دەبىت لە شىعر و گومان و ئەندىشە و چىرۆك و پىكەنەن و زانستى بى سوود و چەندانى تىرىش، جا كاتىك دىل پىر بوو لەم شتانە، ئەوكات ئايەتەكانى قورئان و زانستى بە سوود دىت بۆ نىشتنەوہ لەسەر پووپەرى دىلى، بەلام دەبىنەت ھىچ شوپىنىك نەماوہ بۆ نىشتنەوہى بۆيە روودەكاتە لايەكى تر، ھەر وەك چۆن ئامۇزگارى مۇۋىك بەكى كە دىلى پىر بىت لە پىچەوانەي ئەم ئامۇزگارىيەنە بە جۆرىك بوارى دەرچوونىشيان نەبىت، ئەوكات ئەو دىلە ئەو ئامۇزگارىيەنە و ھەرناگرىت و ئامۇزگارىيەكان جىگايان نابىتتەوہ لەو دىلەدا.

(۱) صحيح: رواه البخارى (۴۵۳/۱۰)، مسلم (۲۲۵۷)، الترمذى (۲۸۵۵).

ته فسیری (الهاکم التکاثر)

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿الْهَنَکُمُ التَّکَاثُرُ ۱﴾ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۲ ﴿کَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۳﴾ ثُمَّ کَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۴ ﴿کَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْیَقِینِ ۵﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِیمَ ۶ ﴿ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَیْنِ الْیَقِینِ ۷﴾ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ یَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِیمِ ۸﴾ (سورة التکاثر) واته: گالته و گه پ و سه روه ت و سامانی دنیا نیوهی بی ناگا کردوه، تا نه و کاتهی که دهمرن و دهریته گورستان، واز بهینن له مه و دوا تیده گن و ده زانن! دیسانه وه ده لیم: واز بهینن! وانیه که خوتان نه یزانن نه گه ر نه نجامی خوتان بزانیایه به راستی نه وه وای بی ناگانه ده بوون، بیگومان دوزه خ نه بینن، دوباره به چاوی سه رتان دوزه خ نه بینن، پاشان له و پوژده دا پرسیری هه مو ناز و نیعمه تیکتان لی ده کریته وه.

ئا نه م سوورته په یمانی خوای له خو گرتوه، سه رزه نشتی خواشی له خو گرتوه، ناموزگاری ناو نه و سوورته به سه بو که سیک که هوشمند بیت، خوای گه وره که ده فه رمووی: (الهاکم) واته: به شیوه یه کی وای مالی دنیا سه رقالی کردوه که هیچ پاساوی بو نیه.

سه رقالی بوون به گالته و گه پ نه گه ر به دل وه بیت، نه وه لومه ی له سه ره، به لام نه گه ر به دل وه نه بیت، نه وکات لومه ی له سه ر نیه، چونکه جوریکه له بیر چون، هر وه ک پیغه مبه ر عَلَمَاتِهِ له باره ی پوژده که یه وه فه رمووی: ((انها الهنتی انفا عن صلاتی))^(۱)، واته: به راستی نه مه له نویژه که م سه رقالی کردم.

ده گووتری: (لها بشيء) واته: سه رقالی بووه به و شته.

هه روه ها ده گووتری: (لها عنه) واته: پشتی لی هه لکرد. جا ووشه ی (اللهو) په یوه سته به دل وه بو دل به کار دیت واته: به دل سه رقالی بیت به شتیک، ووشه ی

(۱) صحیح: رواه البخاری (۱/۶۰۶ و ۴۰۷)، ابو داود (۹۱۴)، النسائی (۲/۷۳)، احمد (۶/۳۷ و ۶۶).

(اللعب) یش پەيوەستە بە ئەندامەکانى لاشەوہ بۆ جەستە بە کار دىت واتە: بە ئەندامەکانى سەرقال بىت بە شتىک، ھەر بۆيەش لە زۆر شوپان ئەم دوانە پىکەوہ کۆ دەکرىنەوہ وەك دەگوتى: (اللھو و اللعّب)، خواى گەورەش لىرەدا جوانى فەرمووە: ﴿أَلْهَمَكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ (سورە التکاثر).

دەبينىن (أَلْهَمَكُمُ) ى بە کارھىناوہ کە زۆر رەوانترە لەوہى بگوترايە: (شغلكم) چونکە (شغل) واتە: سەرقال بوون بە شتىک بەلام دل بى ناگا نيە لە کاتى سەرقالىيە کە، (اللھو) بى ناگای و پشت لى ھەلکردنيشە.

(التَّكَاثُرُ) لەسەر سىغەى (تفاعل) ھ لە (الکثرة)وہ ھاتووہ واتە: زۆر و بۆرى. ھەر شتىک لە بەندە زۆر بىت جگە لە گوپرايە لى خوا و پىغەمبەرە کەى و ئەو شتانەى سوودمەندە بۆ قيامەتى، ئەوہ دەچىتە ژىر پکىفى ئەم زۆريەوہ، زۆرى لە ھەموو شتىکدا ھەيە وەك: زۆرى مال و مندال و پلەو پایە و ئافرەت و زانست و زۆر وتن و زۆرى کتیب و نووسىن و لىکۆلينيەوہ.

(التَّكَاثُرُ) زۆرى، ئەوہيە کە مرؤف داوا بکات زۆرتى ھەبىت لە خەلکى تر، ئەمەش پەسندنيە و لۆمەى لى کراوہ، مەگەر بۆ شتىک بىت کە پىى لەخوا نزىک بىتەوہ، ئەوکات داوا کردنى زۆر، دەبىتە پەلەکردن بۆ خىر و چاکە، لە (صحيح المسلم)دا ھاتووہ پىغەمبەر ﷺ سورەتى ﴿أَلْهَمَكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ ى دەخويند، پاشان فەرمووى: ئادەمىزاد ھەر ھەلپە و ھاواريەتى بۆ مال و دەلى: مالە کەم و او مالە کەم و: ئايا پىم نالىى ئەم مالەى تۆ کامەى ھى تۆيە، جگە لەوہى کە دەيکەى بەخىر و لە پىش خۆتەوہ بە پىى دەکەى بۆ قيامەت، يان دەيخۆى و لە ناوى دەبەى لە پىش مردنتا، يا لە بەرى دەکەيت تاكو کۆن دەبى و دەدرىت^(۱).

(۱) صحيح: رواه مسلم (۲۹۵۸)، الترمذى (۲۳۵۱)، النسائى (۲۳۸/۶).

چەند نامۇزگارىيەكى زىيرين

* ھەر كەسىك سودا لى چاوى ۋەرنەگىرىت، سودا لى گويىشى ۋەرنەگىرىت، واتە: ئەگەر مۇۋەبە چاۋ ئەۋەتمەسە، گەۋدەگە جانانەي، كە خۇدا خۇلقاندۇۋىيەتى دەپپىنىت سودا ۋەرنەگىرىت، ئەۋەتە ھەر چەندى لى گەۋدە بىلىشى گويىشى سودا پىناگە يەنىت.

* پەردە ۋە نەپتىيەك لى نىۋان خۇدا ۋە بەندەدا ھەيە، پەردە ۋە نەپتىيەك لى نىۋان بەندە ۋە خەلكىدا ھەيە، جا ھەر كاتىك بەندە ئەۋەتە ۋە نەپتىيەك لى ھەلدەندە كە لى نىۋان خۇدا ۋە خۇدا ھەيە، ئەۋەتە خۇدا گەۋدە نەپتىيەك لى ئەۋەتە خەلكى ئاشكە دەكەت.

* مۇۋەبە پەردەگارىيەك ھەيە پۇۋىك دىت ھەر بە خىزمەتى دەكەت، خانۇۋىيەك لى ھەيە بۇ ئەۋەتە تىيادا بەسسىتەۋە — كە بە ھەشتە — ، كە واتە پىۋىستە لى سەر مۇۋى زىر پەردەگارى لى خۇدا پازى بەكەت پىش ئەۋەتە بىگەت، مالا كەشى برازىنىتەۋە پىش ئەۋەتە بىگەتەۋە بۇ — واتە: پىش ئەۋەتە بىرەت — .

* بە فەردەگارىيەك كەت زۇر خۇدا ۋە ترسناكترە لى مردن، چۈنكە بە فەردەگارىيەك كەت مۇۋەبە پىش لى كەرى چاكە كەرىن بۇ گەشىن بە دۇا پۇۋى ۋە خىزمەت خۇدا گەۋدە، بە لام مردن مۇۋەبە پىش لى دۇا ۋە ھاۋەلانى.

* دۇئا لى سەرەتاۋە تا كۆتايى ئەۋەندە ناھىيەت يەك كاتۇمىر غەم ۋە خەفەتى لى بخۇ، چە جاى ئەۋەتە ھەر ھەمۇ تەمەنت سەرف بەكە لى غەمى دۇئا؟!

* ئەۋەتە ئارەزوات ۋە خۇشيانەي ئەمىرۇ ئەنجامى دەدەي بەيانى ناخۇشى ۋە سزاي بەدۇادا دىت، خۇگرتەۋە لى ئارەزوات توشبۇۋى ناخۇشى بە ھۇيەۋە ئەمىرۇ بەيانى خۇشى پاداشتى بەدۇاۋە دادىت.

*گەرەتەرىن قازانچ لە دنيادا ئەو ھەيە كە ھەموو كاتىكى خۆت خەريك بگەي بەو شتەي كە لە دواپۆژدا سوودت پى دەگەيەنى.

*ئەو كەسە بگەي ژيەرە كە بەھەشت و ئەو ھەي لە ناويدايە دەفروشىت بە كاترميترىك رابواردنى دنيا؟ مرؤفە خواناس و چاكەكان دەمردن و دەردە چوون لە دنيا لە دوو شت ھەرگيز تير نەدەبوو:

۱ - گريان بۆ نەفسى خۆي.

۲ - سوپاس كردنى خواي گەرە.

*ئەگەر لە كەسيك يان مەخلوقيك بترسى ئەو لىي ھەلديي، بەلام خواي گەرە ئەگەر لىي بترسى ئەو دلخۆش دەبي پىي و لىي نزيك دەبيتەو.

*ئەگەر زانست بەبى كار پىكردنى سوودى ھەبوايە، ئەو خواي گەرە لۆمەي جوولەكە و گاوردەكانى نەدەكرد، ئەگەر كوردەو ھەش بەبى (إخلاص) سوودى ھەبوايە، ئەو خواي گەرە لۆمەي منافىقەكانى نەدەكرد، كەواتە: زانست دەبيت كوردەو ھەي لەگەلدابيت، كوردەو ھەش دەبيت (إخلاص) ھەي لەگەلدابيت.

*مەھىلە خەيالآتى خراب بەدلّت دابى، ئەگەر ھىشتت، چونكە ئەم خەيالآتە لە دلدا دەبيتە بىركردنەو، ئەو بىركردنەو ھەيە لە دلندا لابەرە، ئەگەر لاي نەبەيت دەبيتە ئارەزوات، دللى خۆت پاك كەرەو ھەو ئارەزواتانە، ئەگەر وانەكەي دەبيتە (عزيمة) واتە: ھىز و كاركردن بۆ بەجى ھىنانى، ئەگەر ئەو ھىش لا نەبەي دەبيتە (فعل) كار و ئەنجام دەدرىت، ئەگەر فرىاي نەكەوي بۆ ئەو ھەي ئەو كارە قىزەو ھەو لابەري بە پىچەوانەكەي، دەبيت بە (عادة) خوو، ئەوكات لابردنى و دەربازبوون لىي زۆر ئاستەم دەبيت.

التقوى سى پلەي ھەيە:

يەكەم: خۆپاراستن لەو شتانەي كە جەرامن (المحرمات).

دووەم: خۆپاراستن لەو شتانەي كە پەسەند نين (المكروهات).

سىيەم: خۇپاراستن لە و شتانەى كە حەللان بەلام پٲويست نين و زيادە پٲوييە (الفضوليات).

جا بەشى يەكەم ژيان بە مرۇف دەبەخشيت، بەشى دووم ھيز و لەش ساغى بە مرۇف دەبەخشيت، بەشى سىيەم خۇشى و كامەرانى و شادمانى بە مرۇف دەبەخشيت.

كەسى بەھەشتى بەردەوام ناخۇشى بۇ پٲيش دٲت، كەسى دۆزەخيش بەردەوام خۇشى و ئارەزواتى بۇ پٲيش دٲت.

ئادەم كەويستى بە سايەى ئەو دارەى كە خواردى لە بەھەشتا بمىنٲتەو، كەچى پٲىچەوانە بوو، بەلگو دەرکردنى بەدوا داھات، (يوسف) يش كاتىك ويستى بە سايەى ئەو دوو كەسەى كە خەونەكەى بۇ راقە كردن لە بەنديخانە بٲتە دەرى، كەچى چەند سالىك لە بەنديخانە دا مايەو، واتە: تۆ وادەزانى بەرژەوہندى تۆ لە شتىكدا ھەيە كەچى وانىە.

ھەركاتىك (قدر)ىك بەسەر مرۇفدا ھات مرۇفەكەش پٲى ناخۇش بوو، ئەوہ شەش ھىكەتى بۇ پٲوون دەبٲتەوہ:

يەكەم: يەكتاپەرستى خواى بۇ پٲوشن و پٲوون دەبٲتەوہ كە خواى گەورە و يستوويەتى ئاوابٲت كە تەقدىرى كردهوہ و دروستى كردوہ، ھەر شتىك خوا بىەوٲ دەبٲت، ھەر شتىكىش خوا نەيەوٲت نابٲت.

دووم: دادپەرورەى خواى بۇ پٲوون دەبٲتەوہ كە بپريارىكى دادپەرورەرانەى بە سەرداوہ.

سىيەم: رەحمەتى خواى بۇ پٲوون دەبٲتەوہ كە پەحمەتى خواى گەورە لەم قەدەرەدا بالى كٲشاوہ بەسەر تووپرەيەكەيدا.

چوارەم: ھىكەتى خواى بۇ روون دەبٲتەوہ كە ھىكەتى خواى گەورە واى ويستوہ بە خۇراپى و بى ھوودە تەقدىرى نەكردوہ.

پىنچەم: كەمتەرخەمى خۆى بۇ دەردە كەويٽ بەرانبەر بە سوپاس و ستايشى
خو كە خوای گەورە شياوى ستايشە لە ھەموو شتەكدا.

شەشەم: بەندەيى خۆى بۇ دەردە كەويٽ دەزانىت كە ئەو بەندەيى خوای
گەورەيە لە ھەموو روويە كەو، گەورە كەي فەرمانى بەسەردا دەدات، چونكە
بەندەيى خۆيەتى، چۆنى بوٽ ھەلسوكەوتى پى دەكات لە فەرمانە قەدەرەيە كانىدا،
ھەر وەك چۆن كە ھەلسوكەوتى پى دەكات لە فەرمانە ئايىنيە كاندا.

سەرفراز نەبوون، تىك چوونى بۆچوون، پاستى لى وون بوون، دل ويران بوون،
نەمانى زىكر، كات بەفەرۆدان، نامۆى نىوان بەندە و پەرورەدگارى، گىر نەبوونى
دوعا، دل پەقى، نەمانى بەرەكەت لە تەمەن و پزقدا، بى بەشبوون لە زانستى بە
سوود، سەرشۆرى، گالته پىكردىنى لە لايەن دوژمنانيەو، دل تەنگى، توش بوون بە
برادەرى خراب كە دلى بۆگەن دەكەن و كاتى بە فەرۆ دەدەن، غەمگىنى و خەفەت
بارى، بى كامەرانى و ژيان ناخۆشى... ھتد.

ئەمانە ھەر ھەمووى لە گوناھو بى ناگاي لە ياد و زىكرى خوا پەيدا دەبيٽ،
ھەر وەك چۆن كشتوكال لە ئاو پەيدا دەبيٽ، سوتانىش لە ناگر پەيدا دەبيٽ،
بەلام پىچەوانەي ئەوانە لە بەنداىەتى و ملكەچى بۇ خوا پەيدا دەبيٽ.

كه مٲه رخه مى به رانبه ر خودا

سه رفرازى بؤ ٲه و كه سهى دان به كه مٲه رخه مى خؤى ده نيٲت به رانبه ر به په روه ردگارى له كاروكرده وه و عيبي نه فسى .

سه رفرازى بؤ ٲه و كه سهى دان ده نيٲت كه كه مٲه رخه مى كردوه به رانبه ر به مافه كانى خوا و له هه لسوكه وتى به رانبه ر به خوا .

جا كاتيڪ خواى گه وره سزاي ده دات له سه ر گونا هه كانى، ده زان نيٲت ٲه و سزادانه له داد په روه رى خوايه، به لام كه سزاي نادات له سه ر تاوانه كانى ده زان نيٲت، ٲه م سزا نه دانهى له فه زلّ و به خششى خوايه، ٲه گينا ٲه و شياوى سزايه .

كاتيكيش كار يكي چا كه ٲه نجام ده دات وا ده بين نيٲت ٲه مه له خواويه و به خششى خوايه، ٲينجا ٲه گه ر خواى گه وره ٲه م كار ه چا كه ي لى و ه رگرت ٲه وه به به خششى كى ترى خواى داده نيٲت، به لام ٲه گه ر كار ه كه ي ر هت كراوه ٲه وكات، وا داده نيٲت ٲه و كار هى ٲه و ٲه نجامى داوه شياوى و ه رگرتن نيه، هه ر كاتيكيش كار يكي خرابى ٲه نجامدا وا ده بين نيٲت خوا ده ست به ردارى بوه و زه ليلى كردوه .

ٲه مه ش له داد په روه رى خواى گه وره وه يه به رانبه ر به ودا، له م كار ه يدا سٲه مكارى نه فسى خؤى ده رده بر يٲت و ٲاتا جى خؤى ده رده بر يٲت به رانبه ر به خوا، جا ٲه گه ر خواى گه وره لى خؤش بوو، ٲه وه له چا كه و به خشش و كه ره مى خؤيه تى .

ٲه ينى ٲه مه ش له وه دايه كه ٲه و په روه ردگارى به چا كه كار و به خشنده ده زان نيٲت، خؤشى به خرابه كار و كه مٲه رخه م داده نيٲت، وا داده نيٲت كه هه ر كار يڪ دلّ خؤشى ده كا و چا كبيٲت ٲه وه له فه زلّ و چا كه ي خواى گه وره يه، هه ر كار يكيش دلّ ته نكي بكاو خرابيٲت، ٲه وه تاوانى خؤيه تى و له داد په روه رى خواى گه وره يه .

باسى غىرەت

غىرەتى سوپاسكراو بەرانبەر خودا، ئەۋەيە مۇرۇق غىرەتى ھەبىت بۇ
خۇشەۋىستى خوا بە جۆرىك كە كەسى لەگەلدا نەكات بە ھاۋبەش، يان غىرەتى
ھەبىت لەسەر ئەۋەي كەس نە تۈنۈت كارەكانى لى گەندەل بكات، يان غىرەتى
ھەبىت لەسەر كىرەۋەكانى ھىچى بۇ غەيرى خوا نەبىت، يان غىرەتى ھەبىت لەسەر
ئەۋەي كاريكى وا نەكات خوا پىي ناخۇش بىت لە رىا و خۇبايى بوون، يان غىرەتى
ھەبى لەسەر ئەۋەي بەخششەكانى خۋاى لە پىش چاوبىت.

بەكورتى ئەۋەيە: غىرەتىكى واى ھەبىت كەوا بخۋازىت كار و گوفتار و
كىرەۋەكانى، ھەر ھەموۋى بۇ خوا بىت، ھەرۋەھا غىرەتىشى لەسەر ئەۋە ھەبىت
كە كاتەكانى تەنھا لە پەزەمەندى خودا سەرف بكات، ئەمە غىرەتى بەندەيە
بەرانبەر بەخوا لەسەر ئەۋەكارانەي ئەنجامى دەدات بۇ پەزەمەندى خودا.

بەلام غىرەتى خودا ئەۋەيە پەسەندى ناكات پوو لە خۇشەۋىستى ئەۋەرگىرن
بۇ خۇشەۋىستى غەيرى ئەۋە ھاۋبەشى بكن لە خۇشەۋىستى، ھەر بۇيەش خۋاى
گەرە لەبەر بەرزى غىرەتى خراپەي حەرام كىرەۋە، چونكە دروست كراۋەكانى ھەر
ھەموۋيان بەندۇكە و كەنىزكەي ئەۋەن.

چهند ناموزگاریه کی زیرین

هه رکه سینک پیژی خودای له دل دابیت و بی فرمانی نه کات، خوی گه وردهش به پیژی ده کات له ناو دلی خه لکی.

نه گه رتوی خواناسی له زهویی دلدا چینرا، نه وه خوشه ویستی خوا وه که درخت له دلدا ده پویت، جا کاتیک نه م دره خته پته و بوو، نه وه بهری ملکه چی و به ندایه تی ده دات، به رده وام نه م دره خته ﴿تُوَقِّ أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ (ابراهیم: ۲۵)، واته: هه مو کات و ده میک به روو بوومی خوی ده به خشیت به فرمانی په روه ردگاری.

یه که مجار خوی گه وره داوا له مرؤف ده کات که لیزه وه دهس پیبکات: ﴿اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝۶۱ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾ (الاحزاب: ۴۱). واته: نهی نه و که سانهی نیمان و باوه پتان هیناوه زور یادی خوا بکن له به یانیا و نیواران ته سببجات و ستایشی خوا بکن.

پاشان که نه میان کرد ده که ونه پلهی ناوه پاست: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ (الاحزاب: ۴۳)، واته: خوی گه وره خوی سلوات و ره حه تی خویتان هه میشه و به رده وام به سه ردا ده بلرینتی، هه روه ها مه لائیکه ته کانی داوی لیخوشبوونتان بو ده کهن، بو نه وهی له تاریکیه کان ده رتان بکات و بتانخاته ناو نوور و رووناکیه وه.

دوای نه وهی نه م پله شیان بری ده که ونه پلهی کوتایی نه ویش نه وه یه خوی گه وره دهه رمووی: ﴿يَجِيئُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ﴾ (الاحزاب: ۴۴)، واته: نه و پوژه که به دیداری خوا شاد ده بن، به سه لام کردن پیشوازیان لی ده کری.

فیتړه تی مروؤ وهك زهویه کی نهرم وایه چی تیا بچی نی قبولی دهكات، نه گهر درهختی ئیمان و تهقوای تیا بچی نی نه وکات بهردهوام شیرنایه تی ده بهخشی، بهلام نه گهر درهختی نه فامی و نه زانی تیا بچی نی نه وکات هه موو به ره که ی تال ده بیټ.

بپروانه بو ئه م نمونه یه: په رستش و به ندایه تی و گه شه کردنی و زیاد کردنی، وهك نمونه ی ناوك وایه کاتیک ده پروینیت، ده بیټ به درهخت، پاشان نه م درهخته به روو بووم ده دات، ئینجا که ده یخویت ناوکه که ده پروینی ه وه، به م جوړه هر جاریک به روو بوومه که ده خوریت ناوکه که ده پروینریته وه، به هه مان شیوه گونا هیش ناوایه، نه گهر بیټ و که سیکی ژیر بیربکاته وه له و نمونه یه تیده گات، نه وهش بزانه هر کاتیک چا که یه ک نه نجام ده ده ی له پاداشتی نه و چا که یه چا که یه کی تری به دوا دا دیت، هر کاتیکیش خراپه یه ک نه نجام ده ده ی له سزای نه و خراپه یه خراپه یه کی تری به دوا دا دیت.

سهیر له وه دانیه که تو وهك به نده یه ک خودا ده په رستی و ملکه چی بو ده که یت و له فرمانه کانی بی تاقت نابی چونکه تو ناتاجی نه و زاته ی، به لام سهیر له وه دایه خودا که پادشای هه موو جیهانه تو ی وهك به نده ی خوی خوش ده وی و به هه موو جوړیک به خششت له گه لدا ده کات بی نه وی ناتاجی تو ی به نده بیټ.

که وایټ: نه وه نده سه ربه رزیه ته به سه که تو به نده ی نه و زاته ی، نه وه نده شانازی هه به سه که نه و زاته په روه ردگاری تو بیټ.

خوت بپارپیژه له گونا ه چونکه گونا ه مروؤ بی پیژ ده کات هر وهك (ابلیس) که له ناو مه لانیکه ته کان به پیژ بوو، به لام که خوی گوره پیی فه رموو: ﴿اَسْجُدُوا﴾ (البقره: ۳۴). ته نها نه و سوجه ی نه برد بویه بی پیژ و زه بوون بوو.

خوت بپارپیژه له گونا ه چونکه دوات ده خات، هر وهك خوی گوره به نده می فه رموو: ﴿اَسْكُنْ﴾ (البقره: ۳۵)، واته: چی نشین به له به هشت. به لام به هی گونا ه وه درکران لیته وه.

ثای ئمه چ ساتیک بوو که هزار سال دلتہ نگی جیۂشت که بردهوام به فرمیسکی په شیمانی دیری خهفت باری دنوسیٔت و به هناسه‌ی په شیمانیه وه دهنیریٔت تاکو ئیمزای (فتاب علیه‌ی بۆ هات.

(ابلیس) زۆر دلخۆش بوو به درچوونی ئادهم له بههشتدا، نه‌شی ده‌زانی دابه‌زینی ئادهم به‌رز بوونه‌وی به‌دوا دیت، ده‌بینین چه‌ند جار خوای گه‌وره له باره‌ی ئادهمه‌وه فرموویه‌تی: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقره: ۳۰)، واته: من جینشینیک له‌سه‌ر زه‌ویدا دروست ده‌که‌م.

به‌رانبه‌ر به‌تۆش ئه‌ی (ابلیس) فرموویه‌تی: ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ بَعَكَ مِنْهُمْ﴾ (الاسراء: ۶۳)، واته: برۆ چی ده‌که‌ی بکه، تو و ئه‌وه‌ی شوینی تۆش ده‌که‌ویٔت، دۆزه‌خی پی پر ده‌که‌مه‌وه.

ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئاده‌مدا هات سه‌لماندنی بوویه‌تی، ده‌بینین پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: ((و الذي نفسي بيده لو لم تذنبوا لذهب الله بكم و لجاؤ بقوم يذنبون و يستغفرون فيغفر لهم))^(۱)، واته: سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، ئه‌گه‌ر هر هیچ گونا نه‌که‌ن، ئه‌وه خوای گه‌وره لاتان ده‌بات گه‌لیکی تر دینیت که گونا بکه‌ن و داوای لیبوردن بکه‌ن خواش لییان ده‌بوویٔت.

ئه‌ی ئادهم دلگیر مه‌به که پیم فرمووی: (له به‌هشت ده‌رچۆ) چونکه من ئه‌و به‌هشته‌م بو تو و نه‌وه چاکه‌کانی تو دروست کردوه.

ئه‌ی ئادهم بی‌تاقت مه‌به له‌وه‌ی هه‌لت کرد و پیت هه‌لخیسکا، چونکه ده‌ردی خو به‌گه‌وره‌زانینت فری دا و جلکی ملکه‌چیت کرده به‌ر: خوای گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ

(۱) صحیح: رواه مسلم (۲۷۴۹).

لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۲۱۶﴾، واته: زور جار ئیوه شتیکتان پی خوش نیه که چی خیری بو ئیوه تیا، زور جاریش ئیوه شتیکتان پی خوشه و که چی خیری بو ئیوه تیا نیه، خوی گوره ده زانیت خیر له چی دایه و له چی دانیه.

ئهی ئادهم توم له به هشت ده رکرد وه نه بیئت بو که سئکی ترم دروست کردبی، به لکو بو ئه ویه تاکو بیرازینه وه بوت، به نده کانم تیبگوشن و کوش بکن بو ئه م شوینه: ﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (السجده: ۱۶)، واته: پاکیشان و هسانه و هیان که مه، به لکو زور خیریکی نویژ و به ندایه تین، ده ترسن له پهروه دگاریان و لی ده پارینه وه به ئومیدی ئه وهی به هشتیان پی کرم بکات.

سویند به خوا له کاتی گونا و بی فرمانی خوا مروفی سه ره رز هیچ شتیك سوودی پیناگه یه نیت، هر وهك (ابلیس) له نیوان مه لائیکه ته کاندایه سه ره رز بو، به لام که خوی گوره پئیانی فرموو: سوچه به رن بو ئادهم هه موویان سوچه یان برد جگه له (ابلیس) نه بیئت ئه و سوچه ی نه برد، بویه سه ره رزیه که ی سوودی پی نه گه یاند.

له کاتی گونا و بی فرمانی خوا مروفی به پیز هیچ شتیك سوودی پیناگه یه نیت، هر وهك خوی گوره ئادهمی فیره هه موو شتیك کرد، چونکه بی فرمانی خوی کرد پیزی زانسته که ی سوودی پینه گه یاند.

له کاتی گونا و بی فرمانی خودا، مشت و مپی مروف بی سووده، هر وهك (ابلیس) کاتیک بی فرمانی خوی کرد مشت و مپی له گه ل خوی گوره ده کرد و خوی گوره ش پئی فرموو: ئهی ئیبلیس ئه وه چی نه یه یشت و نایه لیت سوچه به ریت بو ئه و که سه ی که به دوو دهستی خوم دروستم کردووه؟! له کاتی بی فرمانی خوا فه خر و شانازی مروف سوودی نیه هر وهك خوی گوره ده فرمووی: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي...﴾ (الحجر: ۲۹). که ئه مه شانازی بو ئادهم، به لام له کاتی بی فرمانیه که ی کرد ئه مه سوودی پی نه گه یاند.

(علی ی کوری (ابی طالب) - (سلمان ی کوری (الاسلام)

نه ی (محمد) ﷺ تو (ابو طالب) ت دهویت، نیمه ش (سلمان) مان دهویت، (ابو طالب) نه گهر پرسیار له ناوی بکریت دهلین: ناوی (عبد المناف) ه، گهر پرسیار له ره چه له کی بکریت نه وهی هوزیکی ناوداره که شانازی پیوه ده کریت، گهر پرسیار له سهروهت و سامانی بکریت کابرایه کی دهوله مهنده و به چندان حوشتری هه یه .

به لام نه گهر پرسیار له ناوی (سلمان) بکریت دهلین: ناوی به ندهی خواجه، نه گهر پرسیار له ره چه له کی بکریت دهلین: کوری نیسلامه، نه گهر پرسیار له سهروهت و سامانی بکریت دهلین: هه ژاریه، نه گهر پرسیار له دانیشتنکه و مؤلگه ی بکریت دهلین: مزگه و ته، نه گهر پرسیار له پیشه ی بکریت دهلین: نارامیه، نه گهر پرسیار له جل و بهرگی بکریت دهلین: ته قوا و بی فیزیه، نه گهر پرسیار له پیخه فی بکریت دهلین: نیشگ گرتنه، نه گهر پرسیار له مه بهستی بکریت دهلین: په زامه ندی خواجه، نه گهر پرسیار له رویشتنی بکریت دهلین: به ره و به هه شته، نه گهر پرسیار له پئی پیشاندهری بکریت دهلین: پیشه وای مروفایه تیه که پیغه مبه ره ﷺ.

چەند ئامۇزگارىيەكى زىيرىن

○ ئاگادارىيە گوناھ وەك بىرىن وايە، جارى واش ھەيە بىرىن قول دەبىت مەرۇفەكە دەكوزىت.

○ ئەگەر عەقلىت لە ژىر دەستى ھەوا و ئارەزوات دەرچوو، ئەوكات وەك پادىشاى دەولەتى لىدېت لەسەر ئەندامەكانى لاشەت.

○ ئەگەر چوويە ژىر كىفى ئارەزوت، ئەوہ بزانە تەمەنت دۇراندوہ.

○ ئەگەر چاوت بە نەزەرىكى حەرام كەوت، ئەوہ بزانە پىش ھاتى جەنگە ئاگادار بە لە ناوت دەبات، جا بۇيە چاوت بپۇشە لە و حەرامە.

○ مەرۇف ئەگەر لە ناو دەريايى ئارەزوات پۇچىت ئەو تىيا دەچىت، خرابىترىن شت بۇ مەلەوان چاودىنە وەيە لە ناو ئاودا، لە ناو دەريايى ئارەزواتىشدا ھەر كاتىك چاوت كىردەوہ زىانت پى دەگات.

○ چەند جار جووتىيار كىلگەى لىكردۆتەوہ وايزانىوہ پى گەيشتوہ كەچى پىنەگەيشتوہ.

○ زووكە نەفسى خۆت بىكەرەوہ بە كارووبار و كىردەوہى چاك، چونكە ئىستا بازار كراوہيە. كە دنيايە. پارەشت لە دەست دايە - كە تواناي بەندايەتيە.

○ مەرۇف دەبۇرژى و خەوى ئارەزوات دەيگىت، بەلام مەرۇف دەبىت خەوخوش نەبىت، چونكە ئىشكىگرەكانى شار بانگ دەكەن: بەياني نزيك بوہ.

مەبەست لىرەدا ئەوہيە كە مەرۇف بى ئاگا دەبى و توشى ئارەزوات دەبىت وەك چۇن مەرۇف بۇ خەو دەبۇرژىت، بەلام رۇنەچىت و زوو بەخەبەر بىت، چونكە خواى گەورە چەند پىغەمبەرى بۇ ناردوہ تاكو ئاگادارى بكنەوہ لە و پۇژەى دىت كە قىيامەتە وەك ئىشكىگرەكەى شار كە بانگ دەكات: بەياني نزيك بوہ.

○ رووناكى عەقل دەدرەوشىتەوہ لە نىو تارىكايى ئارەزوواتدا، جا مەرۇفى زىر بە رووناكى عەقل كار و كىردەوہ چاكەكان دەدۇزىتەوہ.

○ خۆت پزگار كە لەم دنيا پىر لە ئارەزووات و ناخۇشە، خۆت ئامادەكە و رووبكەرە مالىكى فراوان كە ھەموو شتىكى تىايە نە چاوبىنيويەتى و نە گویش

بيستويوتى، ئا لەو بەھەشتەدا چى داوابكەى دەستت دەكەويت، ھەر شتېكىش لە لات خۆشەويست بېت ھۆگرتە .

○ ئەى ئەو كەسەى نەفست فرۆشتوۋە بە ھەوا و ئارەزوات، بەپراستى بە نرختىن شتت فرۆشتوۋە بە پارەيەكى زۆر كەم، ۋەك ئەو ۋايە كە پېزى كەل و بەلەكە نەزانىت، بەلام پۆزى قىامەت بۆت پوون دەبېتەو ە كە لەم كېرپن و فرۆشتنەدا زەررەمەند بویتە .. جا بزانه (لا الە الا اللہ) كەل و پەلەكەيە، خوا كېپارەكەيە، نرخەكەشى بەھەشتە، دەلالەكەش پېغەمبەر ﷺ دەتوانىت بە بەشىكى زۆر كەمى ئەم دىنپايە كە ھەر ھەموۋى پېزى بالە مېشولەيەكى نىبە بەھەشت و پەزنامەندى خودا بېرپن .

○ ئەى مەرۇف ئاگادار بە ۋەيز بەدە بەخۆت بېتاقەتى پووت تېنەكات تۆ دەزانى لەسەر پېگاي كېي؟! تۆ لەسەر پېگايەك دەپۆي كە ئادەم تىاي ماندوۋ بوۋ، پېگايەك كە نوح لە پېناۋگە ياندنى ئەم پېيازە رەنجى زۆرى كېشا، پېگايەك (ابراھىم) لە پېناۋيدا فرېدرايە ناو ئاگر، پېگايەك (اسماعىل) لە پېناۋيدا گىانى خۆى لەسەر دەستى دانا تاكو باۋكى ۋەك مەر سەرى بېرپېت، پېگايەك كە (يوسف) لە پېناۋيدا فرۆشرا بە پارەيەكى كەم، چەند سالىش لە بەندىخانە مايەو، پېگايەك (زكريا) لە پېناۋيدا بە مشار كرايە دوو لەت، پېگايەك (يحيى) لە پېناۋيدا سەرپرا، پېگايەك (ايوب) لە پېناۋيدا بە نەخۆشى تاقى كرايەو، پېگايەك (داۋد) لە پېناۋيدا فرمېسكى زۆرى پەشت، پېگايەك (عيسى) لە پېناۋيدا بى ھۆگرى رېي كرى، پېگايەك (مھمد) ﷺ لە پېناۋيدا ئازارى لەسەر چېژت، كە چى تۆش دەتەويت ئەو پېگايە بە گالته بېرى .

○ فېترەى مەرۇف ۋەك چرايەكى پېرشنگدار ۋايە بۆ مەرۇف، ئەو فېترەتە پاكە رېي چاكە بە مەرۇف پېشانەدەت پېش ئەو ۋەى شەرى خاۋشى بۆ بېت .

○ (قس) كابرەيەكى چاۋ ساغ بوۋ پېغەمبەرىشى نەدىبوۋ، بەلام (أبن أبي) كافر بوۋ كە چى نوپېزىشى لەگەل پېغەمبەردا دەكرد لە مرگەوتدا .

○ زۆر كەس ھەيە ئاويىكى زۆرى لە بەردەستدايە كەچى خەرىكە لە تېنا
بخنىكى، - مەبەستى ئۇوھىيە زۆر كەس ھەيە ئۇم ئىسلامە پاكەي پېنگە يىشتۇە،
بەلام ۋەرى ناگرىت - .

○ لە زانستى خودا نووسرابوو دەبىت (موسى) بىت بە پېغەمبەر، (أسية) ش
ئيمان بەيتت، جا خۋاي گەورە ۋەك تەھدایەك ئۇو بېشكەي (موسى) تىابوو
پەوانى كرده كۆشكى (فرعون) بۆ لای ئافرەتیک كە مندالی نابىت.. ئای كە ئۇم
چىرۆكە پەند و ئامۆزگارى تىايە، پروانە كە (فرعون) لە ترسى پەيدا بونى (موسى)
چەندىن مندالی كوپى سەردەبرى بە ئومىدى ئۇوھى (موسى) يەككە بىت لەوانە،
كەچى زمانى قەدەرى خوا دەيگوت: ئۇي (فرعون) بۆ ئۇوھى بى دەسەلاتى تۆ
دەر كەويت دەبىت (موسى) لە كۆشكەكەي تۆدا پەروەردە بکەين و گەورە بکەين.

خۆشه‌ويستى بۇ پيغەمبەرى خودا

(ذو البھادين)^(١) مندالتيكى ھەتيوو بوو، مامى بەختيوى دەکرد، خۆى يەكلايى کردبۆوھ بۇ پيغەمبەر ﷺ بۆيە بىرى لە پۇيشتن دەکرد تاكو كۆچ بكات بۇ خزمەتى پيغەمبەر ﷺ، بەلام تووشى نەخۆشى بوو بۆيە پىي نەكرا و دانىشت و چاوه‌پروانى مامى دەکرد، كاتتيك چاك بۆوھ، ئارامى نەما لە ناخيه‌وھ ھاوارى کرد:

الى كم حسبها تشكر المضيقا أثرها، ربما وجدت ضريقا

واتە: تاكو كەى خۆت بەندە کردووه، دەى ھيمەت بكة بۇ ريگاي دەريازيئون. بەمامى گوت: مامە زۆر دەمىكە چاوه‌پروان بووم كە موسلمان بيت، بەلام ھيچم لى بەدى نەكردى.

لە وھلامدا مامى پىي گوت: كورەتيو نەكا موسلمان بوبى.. سويئند بەخوا ئەگەر موسلمان بوبيت، ھەموو ئەو شتانەى كە پىم بە خشيوييت لىت دەسئىنمەوھ، (ذو البھادين) كە ئەمەى بيست دەنگى خۆشه‌ويستى بۇ پيغەمبەر ﷺ لى بەرز بۆوھ و گوتى:

واللهى بينينى (محمد) ﷺ لەلام خۆشه‌ويستترە لە ھەموو دونيا و ئەوى لە دنيادا ھەيە.

جا كاتتيك خۆى ئامادەکرد بچپتە خزمەت پيغەمبەر ﷺ مامى ھەموو جل و بەرگەكانى لى ساندەوھ، بۆيە داىكى پۇشاكيكى بۇ ھيئا وكردى بە دوو پارچە، يەكيانى وھكو بيجامە لە خوارپى پىچا ئەوھى تريشى وھكو قەميس لە سەرەوھى ئالاند.

(١) ذو البھادين: ناوى (عبداللہ) كوپى (عبد نهم المزنى) بووھ.

بەلى: ئەم لاوھ بى نازە بە خزمەت پېغەمبەر ﷺ گە يىشت كاتىكىش بانگى جىھاد پادرا بە تامە زۆبىيەوھ پازى بوو كە يەككە بىت لە كاروانى جىھاد، چونكە كەسىك حەز لە شتىك بكات رىگاي دورى تيا نابىنىت.

جا كە ئەم ھاوھ لە بى نازە شەھىد كرا لە كاتى لە گۆر نانى پېغەمبەر ﷺ دەيفەرموو: ((اللهم إني أُمسيت عنه راضيا فأرضي عنه))^(۱)، واتە: خودايە من لىيى پازىمە، خودايە تۆش لىيى پازىبە.

(أبن مسعود) كە گوئى لەم دوغايە پېغەمبەر بوو ﷺ دە يگوت: (يا ليتني كنت صاحب القبر) واتە: خۆزگە من لە شوئىنى ئەم مردووھ بامايە.

چەند ئامۇزگارىيەكى زىيرىن

- ئەگەر مەرۇف ھىز بداتە خۆى، دەگاتە مەبەست و ئامانج.
- ئەم كەسەى بە پاست گۆيانە رىدەكات بەرەو خواناسى كۆسپى پىگاي بۆ ئاسان دەبىت.
- لە پىگاي دىندار و بەرەو خوا چوون مەرۇف تووشى چەندىن ناخۆشى دىت، تاكو پاستگۆ و درۆزن لىك جىا بىتەوھ، جا ئەگەر مەرۇف گوئى نەدايە ئەم ناخۆشيانە، ئەمە بۆى دەبىتە يارىدەدەرىك بۆ گە يىشتن بە ئامانجەكەى.

نمونہی دنیا

دنیا وه ک نافرہ تیکی بی پوهشت و له شفرۆش وایه، که هر گیز دانامرکیته وه لای میرده که ی، به لکو هر پۆزه ی له گهل پیاویک راده بویریت و تاکو له خشته یان به ریت، به هیچیش پازی نابیت جگه بی پوهشت و له شفرۆش، به لام که شووده کات بو نه وه یه تی خرابه کانی خوی پی داپۆشی.

نه ی مرۆفی زیر ناگاداربه، پۆیشتن به ره و دنیا وه ک پۆیشتنه له ناو ئاویکی ترسناکی پر له درنده، مه له وانی کردن تیایدا، وه ک نه وه وایه مه له وانی بکه ی له ناویکی ترسناک و پر له تمساح، نه و شتانه ی که مرۆف دل خۆش ده کات له دنیا دا، هه مان شته مرۆف دل ته نگ ده کات، په یدابوونی ئیش و ئازار له دنیا دا، به هوی خۆشیه کانه وه نه و ئیش و ئازاره په یدابووه، دل ته نگ له دنیا به هوی دل خۆش بوونه له دنیا دا.

ئاره زوه کانی دنیا هه مووی پازاوه و چا و پفینن، به لام نه و که سانه ی برپایان به (الغیب) هه یه، له ناستی نه و ئاره زواتانه دا چا و دنوقینن، که چی نه و که سه ی له ناستی ئاره زوه کانه دا چا و ناپۆشی دل ته نگ و زهره ر مه نده، جا خوی گه وره له باره ی برواداره کانه وه ده فه رمووی: ﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (البقره: ۵)، واته: نه وانه ی له سه ر ریگای راستی په روه ردگاریانن، هر نه وانیش سه رفراز و سه رکه وتوون.

به لام خوی گه وره له باره ی خرابه کانه وه ده فه رمووی: ﴿كُلُوا وَتَمَنَعُوا لِيَلَّا تُنْكُرُ جَزْمُونَ﴾ (المرسلات: ۴۶)، واته: بخۆن و که میک پابویرن، به راستی ئیوه تاوانبار و تاوانکارن.

به لى: خواناسان كه ده زانن مانه وه له دنيا دا بۆ ماوه يه كى كه مه، بۆيه ئاره زوى
 خۆيان ده مريئن بۆ ئه وهى له دوا پۆژدا سه رفرازبن، جا له خه وى بى ئاگايى
 خه به ريان ده بيتته وه، ئه وه زۆر به تامه زړوييانه وه پوو ده كه نه خواناسى، ئه وكات
 ژيانى تالايان به خواناسى شيرين ده بيتت، ريگاي دوور يان پى نزيك ده بيتت.

خوای گه و ره ده فه رمووى: ﴿هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 (الانبيا: ۱۰۳)، واته: ئه مه ئه و پۆژه يه كه كاتى خۆى به لىنتان پيدرا بوو، ئىوه
 ئىتر رزگار تان بوو له تهنگانه و ناخوشى.

سہیرہ.. بہ راستی سہیرہ

سہیرترین شت نہ وہیہ کہ خوا بناسی کہ چی خوشت نہ ویت، گوی بیستی بانگہ وازی بیت کہ چی وہ لآمی نہ دہیتہ وہ، بزانی مامہ لہ کردن لہ گہ لیدا قازانجیکی زورت پیدہ گہ یہ نیت، کہ چی تو برپویت مامہ لہ لہ گہ ل بہ کیکی تردا بکہ ی و واز لہ و بینیت، سہیر لہ وہ دایہ کہ سزاو تورہ ی خوا بزانی، لہ گہ ل نہ وہ شدا خوت توشی سزا و تورہ ی خوا بکہ ی، سہیر لہ وہ دایہ کہ دہ زانیت تاوان و گوناہ دل تہ نگ دہ کات، کہ چی وانا کہ ی ملکہ چی خوا بی تا کو دل نارام بیت، سہیر لہ وہ دایہ کہ دہ زانیت یاد کردنی جگہ لہ خودا دل تہ نگ دہ کات، کہ چی پوو نا کہ یہ یاد و و تو یژ لہ گہ ل خودا، سہیر لہ وہ دایہ کہ دہ زانی دل پہیہ ست بوون جگہ لہ خوا ئیش و نازاری دلی پیوہ بہ ندہ، کہ چی پوو نا کہ یہ بارہ گای خوا ملی بؤ کہ چ بکہ ی.

بہ لکو لہ وہ ش سہیر تر نہ وہیہ کہ تو دہ زانی لہ ہموو شتیکدا ناتاجی خوا بیت، کہ چی تو پووی لی و ہردہ گیری و پووی تینا کہ ی، نارہ زووی نہ و شتانہ دہ کہ ی کہ دوورت دہ خاتہ وہ لہ خوا.

چهند ناموڙگاريه کي زيڙين

ئوانه ي که چاو ساغ و هوشيارن، ده بينن قامچي دنيا بالي کيشاوه به سه ر خه لکه که دا، نه فامه کاني خه له تاندنه وه به خوشيه کاني، ده بينن شه يتان بالي کيشاوه به سه ر دلّه کاندا، ده بينن نه فسي خراپه کار بوته پادشاي لاشه کان.

بوته ئوانيش پوو ده که نه قه لاي ملکه چي و پوو کړنه خودا، هر وه ک چو ن کويله که ناچار ده کړيت پوو ده کاته مو لگه ي گه وره که ي.

ناره زووه کاني دنيا وه ک گالته و گه پ وايه، جا مروفي گه مژه و نه زان ته نها سه يري پوو کاري دنيا ده کات، به لام مروفي زيرو دانا ده زانيت دواي ئه م خوشيانه چي پووده دات، بوته خو بان لي ده پاريزن.

چاو ساغان کاتيک که ده ستيان بو ناره زوات برد بويان ده رکه وت که ئه مه ته له يه، جا بوته به ناگاييه وه لي ي باله فری بوون، ئه وکات له مه به ست گه يشتن و ريگاي راستيان گرت به ر.

دوو پيو ي به ته له وه ده بن، يه کيکيان به وه ي تر ده لئيت: که ي پيک ده گه ينه وه؟ ئه وه ي تريش ده لئيت: دواي دوو پوڙي تر له ده باغ خانه پيک ده گه ينه وه — واته: سه ر ده برين و که ولده کرين.

سویند به خوا ئه و پوڙانه ي دي و ده روا وه ک خه و وايه، جا هه ولبدنه تيايدا سه رکه ون.

ئو پوڙانه ي دنيا که پويشتن وه ک خه ون بوون، ئه و پوڙانه ي ماوه ناگات لي ي بيت، کاتيش له نيوان ئه م دوانه به فيرو چووه.

ئو که سه چو ن سه لامه ت ده بيت، که ژنيکي هه يه به زه يي پي نايه ته وه، پو له يه کي هه يه پاساوي بو ناهي نئيه ته وه، له دراوسيکي دنيا نه بيت، هاوړيکي

ئامۇزگارى نەكات، شەرىكەكەي راست گۆ نەبىت لەگەلىدا، دووژمنەكەي سل
 ناكاتەوہ لە دووژمنایەتیدا، نەفسى خراپەى ھانى بدات، دونیای رازاوە بۆى
 پاخراوە، ئارەزووى سەرشىتى، تورپەيى، پازاندنەوہى شەیتان بۆى، بى ھىزى كە
 ھىزشى بۆ دىنىت... جا ئەگەر پووى كرده خوا ئەوكات خواى گەورە يارمەتى
 دەداو ئەو كارانەى ھەر ھەموو بۆ چارەسەر دەبىت، بەلام ئەگەر پووى لە خوا نەبو و
 خواى گەورەش فەرامۆشى دەكا و سەرگەردان دەبىت.

پشتگردنه قورئان و سوونەت

ھەر كاتىك خەلگى پشتيان كرده قورئان و سوونەت، حوكميان بەم دووانە نەكرد، بپويان وابوو كە پئويستيان بەم دووانە نيە، رووشيان كرده بۆچوونى فلان وفلان و قياس و ئيستعان و ووتەى زانايان، ئەوكات تووشى سەرگەردانى دەبن، دل تاريك دەبن، ھزرگەندەل و عەقل بۆگەن دەبن، تا واى لى ديت ئەو كارانە بەسەرياندا زال دەبيت و كويزيان دەكات لە ئاست پاستى، تاكو ويايان لى ديت گچكە و گەورە لەسەر ئەمە پادىن و بە خرابەى نازانن، ئەوكات دەولەتتيكيان بۆ فەراھەم دەيت كە بیدعە شوينى سوونەت دەگريٽەو، نەفس شوينى عەقل دەگريٽەو، ھەواو ئارەزوو شوينى ژيري دەگريٽەو، گومپايى شوينى ھيدايەت دەگريٽەو، نەزاني شوينى زانين دەگريٽەو، پيا شوينى ئيخلاص دەگريٽەو، ناحق شوينى حەق دەگريٽەو، درۆ شوينى پاستگويى دەگريٽەو، كەمتەرخەمى لە نامۆزگارى شوينى نامۆزگارى دەگريٽەو، ستەم شوينى دادپەرورەى دەگريٽەو، تاواى لى ديت ئەم شتانه بال دەكيشتيت بەسەر خەلكيدا و دەبيتە ياساي دەولەت، كە خەلگى پاپرسى پى دەكەن، جا كە بينيت ئەمانە زال بوو بەسەر دەولەتدا و ئالاي شەكايەو، ئەوكات سويند بەخوا مردن خۆشترە لە ژيان، ژياني ناو چيا چاكتەرە لە ژياني شار، ژيان لەگەل درپندە ئارامترە لەم ژيانە.

بەلى: بەھۆى ستەمى خرابەكارانەو فەساد لە زەوى و دەريادا بلاو دەبيتەو، ئاسمان تاريك دەبيت، زەوى گوزەراني تيك دەچيت، خيرو بەرەكەت نامينيت، درپندە لە بەين دەچيت، بە ھۆى ستەمى خرابەكارانەو ژيان تيك دەچيت، رووناكى پۆژ و تاريكى شەو لەبەر ئەم كارە قيزەوھەنانە ھاواری لى ھەلدەستى و دەست دەكات بە گريان، لەبەر زۆرى كاري خرابە و بەدكاري مەلائيكەتى پيك گەيشتوو و (كرام الكاتبون) سكاللا دەكەن لەلای پەرورەدگاربان.

سویند بەخوا ئەم خرابە کاریە وەك ھەوریکى پەش وایە كە ئاگادارمان

دەكاتەو، ۋا لافاۋىكى پىر لە سزا لە پىۋەيە، ئاگادارمان دەكاتەو بە ۋ تارىكايىيە كە سزاي بەدواۋەيە.

جا كە ۋابو زووكەن خۇتتان رىزگار كەن لەم لافاۋە بە تەۋبەيەكى پاستىگۇيانە تا كات ماۋە ۋ دەرگاي تەۋبە دانە خراۋە، ئىۋە ۋەك ئەۋە ۋانە كە لە بەر دەرگايەك پاۋەستاۋن نىزىكە دابخرىت، ۋەكو ئەۋە ۋانە كە مامەلەي (الرهن) تان كىدوۋە كەچى نىزىكە كاتەكەي نەمىنىت، ۋەكو ئەۋە ۋانە كە دوۋبالتان ھەبىت كەچى نىزىكە لە كار بىكەون: ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ (الشعراء: ۲۲۷)، ۋاتە: سەرئەنجام ئەۋانەي ستەمىيان كىدوۋە دەزانن كە بە چ تىك شكاۋىيەك زىرە ۋ ژوور دەبن ۋ تيا دەچن.

چەند ئامۇزگارىيەكى زىيرين

ئەمرۇ نەفسى خۆت بىكپە ۋە - بەكاروۋ كىردە ۋە ھى چاكە - چۈنكى بازار كراۋە ھىيە، پارەش ھە ھىيە ۋ چەنگ دەكە ۋىت، كەل ۋ پەلەش ھە ھىيە ۋ ھەرزانە، چۈنكى پۇژىك دىت ئەم بازارپە دادە خىرى ۋ كەل ۋ پەلەش نامىنىت خۋاى گە ۋرە دەفەرموۋى: ﴿وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ (الفرقان: ٢٧)، واتە: ئە ۋ پۇژە سىتەمكار گاز لە ھەردوۋ دەستى خۆى دەدات لە پەشىمانىدا.

إذا انت لم ترحل بزاد من التقى وأبصرت يوم الحشر من قد تزودا
ندمت على أن لا تكون كمثلہ وأنك لم ترصد كما كان أرصدا

ۋاتە: ئەگەر بەبى تۋىشۋوى تەقۋا گەشتى قىامەت دەست پى بىكەى، جا كە خەشر كران دەبىنى ھە ھىيە تۋىشۋوى پىيە، بۇيە تۋش ئەۋكات پەشىمان دەبىيە ۋە كە ۋەكو ئە ۋ نەبوۋى.

كار كىردنىك كە ئىخلاصى لەگەل نەبىت ۋ لەسەر پىگای پىغەمبەر ﷺ نەبىت، ۋەكو گەشتىارىك ۋاىە كە تۋرەگە ھىكى پىبى تۋرەگە كەى پىر كىردىت لە خۆل، ئەم كەشتىارە ھىچ سوۋد لەمە ۋەرنەگىت جگە لە ماندوۋ بوۋن.

ئەگەر دلت پىر بوۋ لە غەم ۋ خەفەتى دنيا، ۋە لە خۆراك پىدانىشى كەمتەر خەمىت كىردبوۋ، كە ئىمان ۋ زكر ۋ يادى خۋاىە، ئەۋكات تۆ ۋەكو ئە ۋ گەشتىارە ۋاىت كە ۋلاغەكەى بارىكى زۆرى لى بار دەكەت، كە چى ئالىكى چاكى پىنە داۋە، جا ئە ۋلاغە چۈنكى تىرنەكراۋە ھەر كاتىك پەكى بىكە ۋىت لە پەك دەكە ۋىت.

ھەر كەسىك شىرىنى ئىمان بزانىت، ئازارى ئارامگرتنى لەسەر سوۋك دەبىت.
ھەر كەسىك شىرىنى عافىەت ۋ ئىمان بزانىت، ئەۋكات ئازارى ئارامگرتنى لەسەر سوۋك دەبىت.

گىرۋى دەى داۋى نەرىت بوۋى، ئەگەر بىتتو ھىمەت بەدەيتە خۆت گومانى تىا نىە سەردەكە وىت.

جىاۋازى ئىماندارى پاستگۇ لەخەلگى لەھىمەت بەرزىەكەى داىە، نەك لە پەنگ و پوۋىدا.

جىاۋازى نىۋان تۆ و ئىماندارى سەرفراز چىايەك لە ئارەزواتە، ئەۋانە پىش ئارەزوات كەوتونە، بەلام تۆ داۋى ئارەزوات كەوتىتە، كەۋاتە تۆش ۋابكە بەۋان دەگەيت.

دىئا ۋەكو گۆرەپانى پىشپىركى ۋايە، كە خەلگى بە پىيادە ۋ بە سۋار پىشپىركى دەست پى دەكەن، جا تۆزۋخۆل لە گۆرەپانەكە بەرزەبىتەۋە بە جۆرىك گۆرەپانەكە پىر دەبىت لە تۆز ۋخۆل، ئەۋكات براۋە تىايدا ۋون دەبىت، بەلام لە پاشان كە تۆز ۋخۆلەكە دامركايەۋە ئىنجا دەزانن كى براۋەيە.

ئارەزوات ۋەك دەنكە گەنەيك ۋايە لە ژىر تەلە داىىت، جا بىر بكەۋە چۆن گىانداریك بە تەلەۋە بىت سەردەبىرپىت، تۆش ئەگەر بە تەلەى ئارەزوات بى دەفەۋىتى، ئەگەر ۋا بىر بكەيەۋە ئەۋكات ئارامگرتنت زۆر لا ئاسان دەبىت.

پەزىل مۇۋفېكى فەقىرە، كەچى ۋەكو فەقىر لەسەر ھەژارىەكەى پاداشت ۋەرنىگىت.

جگە لە گەۋرەكەت داۋا لەكەس مەكە، چۈنكە كۆپلە لە كەسىكى تر داۋا بكات جگە لە گەۋرەكەى بەسەرىدا دەشكىتەۋە.

مانەۋە بە تەنھا بۆ ئەۋەى زكر ۋ يادى خوا بكات ھۆگرى بە مۇۋدە بەخشىت. ۋاز بىنە لەۋەى لىت جىادەبىتەۋە، ھۆگر بە بەۋەى كەلىت جىا نايىتەۋە.

گۆشەگىرى مۇۋفى نەزان گەندەلىە، بەلام گۆشەگىرى مۇۋفى زانا خۇراكە بۆ ھىزى.

ئەگەر عەقل ۋ يەقىن پىكەۋە گۆشەگىر بوون، فكىرىش ئامادەبوۋ ئەۋكات ۋوتوۋىژ دەستپىدەكات.

ئەگەر دوۋژمەنكەت پىى گۋوتى گەمژە، ۋاى پى مەلىتوۋە ئەگىنا ئەۋىش ۋا دەلىتەۋە.

که به زهیت به نه فستدا دیتوه نیشانهی ئه وهیه که نه فست ناناسی، نه گهر به چاکی بتناسیبایا، ئه وه سه رزه نشنت ده کرد و یارمه تیت نه ده دا.

توورپهیی خۆت به زنجیره ی ئارامی ببهسته وه، چونکه توورپهیی وه کو سه گ وایه، نه گهر به رتدا ده پروات و په لاماری خه لگ ده دات.

نه گهر (قدری خوا و ابوو مروفتیک کامه ران بیت، نه وکات (قدر) تووی کامه رانی له دلی ئه م مروفده دا ده چینیت، پاشان به ئاوی (ترغیب) و (ترهیب) ئاوی ده دات، پاشان چاودیری ده کاو نیشک گریکی زانستیشی بۆ ده گریت، واته: به چاو ساغانه ریپکات، ئابه م شیوه به پپی ده کا.

نه گهر له گیزاوی تاریکایدا ئه سستیره ی هیمه تت دره وشایه وه، پاشان مانگی عه زیمه تیش به دوا ی ئه و داها ت و دره وشایه وه، ئه وه دل به نووری په روه ردگاری پرشنگذار ده بیت.

کاتیك شه و داها ت خه و و بۆرژان بال ده کیشیت به سه ر خه لکید، به لام ئه و سه ربازانه ی له پیشه وهن، که ئاماده ن بۆ هیرش کردن، به و شه وه خه ویان له چاو تووراه، جا له خووشیا بیت یا له ترسا، که چی سه ربازه بیئاگاگان له پرخه ی خه ودان، نه گهر سه ربازه کان به جه رگ به زانه تییان کوشا، سه رده که ون به سه ر سه ربازه که م ته رخه مه کان، که به یانیش دادیت غه نیمه ته کانیان دابه شه ده که ن به سه ر خاوه ن به شه کان.

له ده رگای په حمه تی په روه ردگار بده، نه گهر ده ریشی کردی بی ئومید و بی تاقت مه به له بهر ده رگا که پاوه سته، سل مه که له نزا کردن و پاسا و هیتانه وه بۆ مه له کانت، نه گهر چی چه ند جاریکیش دووباره ی بکه یه وه، نه گهر ده رگای نزا کرایه وه و نزا ی خه لکی وه رگیرا هی تو وه رنه گیرا، هر سل مه که و بی تاقت مه به، به لگو زیاتر به رده وامبه، وه کو مندالیک به ملکه چی له ده رگا بده و ده ست پانکه وه و بلی ﴿وَصَدَّقَ عَلَيْنَا﴾ (یوسف: ۸۸). واته: خیرمان پی بکه.

ئەگەر پۇشاكى تەقوات پۇشا، ئەو بە ئامانجىت دەگەي.
 گوناھو تاوان رېگرە لە بەرەكەتى كاسبېدا.

ھەر كەسىك ئەگەر بىھەيىت قەدرى چەندە لاي خودا، بابروانىت خودا فەرمانى بە
 چى پېدەكەت ئەويش بە چى سەرقالە.

بە بە پۇلەي دواپۇژ، مەبە بە پۇلەي دنيا، چونكە مندال شويىنى دايكى
 دەكەويىت.

دنيا وەك كەلەشىكى بۆگەن وايە، كە شىيىش بە كەلەشى بۆگەن پازى نىە و
 ناخوا ئەي چۆن تۆ پىي پازى دەبى.

دنيا خەيالە، بەلام دوا پۇژ نىشىتمانى راستەقىنەيە، پىويستىە كانىش لە
 نىشىتمانى راستەقىنە دەست دەكەويىت.

تىكەل بوون و دانىشتن لەگەل ھاورى و برادەر دوو جۆرە:

يەكەم: دادەنىشن و كۆدەبنەوہ لەسەر شتى تېوھات و كات بە فېرۇدان، جا ئەم
 جۆرەيان زىانى زياترە لەسوودەكەي، چونكە ھەرھىچ نەبىت دلپان فەساد دەبىت و
 كاتيان بەفېرۇ دەچىت.

دووم: دادەنىشن و كۆدەبنەوہ بۇ يارمەتىدانى يەكتر لەسەر ئەو ھۆكارانەي
 مرقۇ بەرەو بەھەشت دەبات، ئامۇژگارى يەكترى دەكەن لەسەر پىنگاي پاستى
 ئىسلام بن و لەسەرى بەردەوام بن و ئارامى لەسەر بگرن، ئەم جۆرەيان زۆر بە
 سوودە، بەلام جارى وا ھەيە مرقۇ لەم جۆرەيان تووشى ئەم سى بەلایە دەبىت:

ئەوہيە كە قسە بۇ يەكترى دەپازىننەوہ، كە ئەمە بەلایە ئەگەر كارى لەگەلدا
 نەبىت.

دانىشتنەكەيان دەبىتە قسەكردن لەسەر شتى تىرىش زياد لە پىويست.

واي لىدى ئەم دانىشتنە دەبىتە شتىكى عادەتى، مە بەستەكەي نامىنىت، كە
 خۇ ئامادەكردنە بۇ دواپۇژ.

پوختەى قسان ئەۋەيە :

تىكەلبون و دانىشتن لەگەل خەلكيدا، يان ئەۋەتە خۆراکە و ئاودانە بۆ (النفس الامارة) ە واتە: زىانت پى دەگەيەنن.

يان خۆراکە و ئاودانە بۆ (النفس المطمئنة) ە واتە: سوت پى دەگەيەنن، جا بەرھەمەكەى بە گوڭرەى خۆراکە و ئاودانەكەيە، ئەگەر خۆراک و ئاودانەكەى چاك بوو ئەۋكات بەروو بوومەكەشى چاك و بەسود دەبيت، بەھمان شيۋە روحى پاك چونكە ئامۆزگارى مەلائىكەن لە ھزرى خۇيدا دەچىنىت، ئەۋە پاكە .

ۋە پۇحى پىسىش چونكە ئامۆزگارى شەيتان لە ھزرى خۇيدا دەچىنىت، ئەۋە پىسە، خۋاى گەرەش بە ھىكمەتى خۇى واى داناۋە پاكەكان بۆ پاكەكان بن، پىسەكانىش بۆ پىسەكان بن.

ئاگات لە گەورەيى خودا بىت

ھىچ شتىك لە بوونە وەردا نىيە بە تەنھا بە يەك (سبب) كاريگەر بىت، بە لگو يەك (سبب) كارناكات، مەگەر بە پالپشتى (سبب) يكي تر نە بىت، پريگري كاريگەر يەكەش نە مينييت، ئەمە لەو (سبب) انە يەك بە چاۋ بەدى دەكرىت، لەو (سبب) انە يەك كە ناديارە و مەعنەويە، وەك كاريگەرى خۆر بۆ گياندار و پووك ئەمە لە سەر چەند (سبب) ي ترەو وەستاو، لە شويني وەرگرتن، چەند (سبب) يك پالپشتى ئەم (سبب) ە دەكەن.

ھەر ھەمان مندال بوون پەيوەستە بە چەند (سبب) ە جگە لە جووت بوونەكە، بە ھەمان شيوە ھەموو (سبب) و (مسبب) يك بەم شيوە يە، جا ئەو دروست كراوانە ي كە تو لى ي دەترسى و داواي ليدەكە ي بە شتىكى كەمە لە (سبب) بە تەنھا كاريگەرى نىيە جگە لە خواي گەورە و بالا دەست نە بىت.

كە واتە ناگونجىت داوا و ترسان لە غەيرى خوا بگەيت، ئەمە بە لگە يەك ي پۆشنە كە ترس و داوا كردن جگە لە خواي گەورە شتىكى پوچەلە، ئەگەر گريمان ئەو (سبب) ە بە تەنھا كاريگەرە، ئەو دەكات (سبب) كە لە غەيرى ئەو ەو يە لە و نىيە، ھىچ ھىزىكى نىيە كاري پى بكات، چونكە ھەر ھىزو توانايەك ھە بىت ئەو تەنھا بە خواو يە ھەر خودايە ھەموو ھىز و توانايەكى بە دەستە، ئا ئەو ھىزو توانايە ي كە مروف لىي دەترسى و داواي دەكات لە راستيدا بە دەستى خودايە.

چۆن لە كە سىك دەترسىت و داواي ليدەكات كە ھىچ ھىز و توانايەكى لە دەست نايەت، بە لگو ترسان لە دروست كراوہ كان و داوا ليكرديان (سبب) يكە بۆ بى بەش بوون، و تووشى بە لا ھاتن بە وە ي كە داواي دەكا و لى ي دەترسى، چونكە چەند لە كە سىك بترسىي جگە لە خواي گەورە ئەو بە پىي ترسەكەت لە و كەسە، خودا ئەو

كەسەت بەسەردا زال دەكات، بە پيى داواكردنت لە غەيرى خواى گەورە ئەوہ بى
بەش دەبى.

ئا ئەوہ حاالى خەلكىە بە گشتى جا ھەر شتىك خواى گەورە بىەويٲ ببىٲ ئەوہ
ھەر دەبىٲ، ھەر شتىكىش خواى گەورە بىەويٲ نەبىٲ ئەوہ ھەرگىز نابىٲ، ئەگەر
چى ھەر ھەموو خەلكىش بوى كۆك بن.

يەكتاپەرستى مەۋقە پزگار دەكات

يەكتاپەرستى پزگار كەر و پشتيوانە بۇ دوۋژمنانى خوا و بۇ دۆستانى خواش، دەبىنين خۇاى گەورە دوۋژمنانى خۇى لە ناخۇشى و نەھامەت يەكتانى دنيادا پزگار دەكات ئەگەر ھانا بۇ يەكتاپەرستى ئەو بەرن ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنكبوت: ۶۵).

۱۰۲ واتە: ھەركاتىك - بى باۋەپان - سواری كەشتى دەبن، كە مەترسى نوقم بوون و تياچوون پوويان تى دەكات، بە ملكەچى و بە دلەۋە ھانا و ھاوار بۇ خوا دەبەن، بە لام كاتىك خۇاى گەورە پزگارىيان دەكات لەم ناخۇشيبە، كە دەگەنە وشكانى، لە رىبازى يەكتاپەرستى دەترازىن و ھاۋبەشى بۇ خوا بىپيار دەدەن.

ھەرۋەھا يەكتاپەرستى پشتيوانىە بۇ دۆستانى خواش، لە ناخۇشى و نەھامەت يەكتانى دنيە و قىيامەت پزگارىيان دەكات. جا بۆيە پىئەمبەر (يونس) لە ناوسكى حوتدا ھانای بۇ ئەو يەكتاپەرستىە برد، خۇاى گەورەش لە ناۋ ئەو ھەموو تارىكايىبەدا پزگارى كرد..

دەبىنين شوپىنكە وتوانى پىئەمبەرەن كاتىك ھانىيان بۇ يەكتاپەرستى بردوۋە پزگارىيانبوۋە لە سزای كافران لە دنيادا، ۋە پزگار بوونە لە ناخۇشيبەكتانى دواپۇزىش، بە ۋەى كە خۇاى گەورە بە خششى زۆرى بۇ ئامادە كردوون.

بە لام (فرعون) لە ۋكاتەى خەريك بوو لە ناۋبچى ھانای بۇ يەكتاپەرستى ھىنا كەچى ھاناكەى ھىچ سوۋدى پى نەگە ياند، چونكە ئيمان ھىنان بۇ يارمەتيدان ھىچ سوۋدى نىە، ئەمە سوۋنەتى خۇايە لە سەر بەندەكتانى.

جا بۆيە دوعاى تەنگانە بە يەكتاپەرستى خودايە، ۋەك دوعاكەى (يونس) كە لە ناۋ سكى حوتەكەدا داۋاى پى لە خوا كرد، دوعايەكى گىراۋە.

گەورەترىن و ناخۇشترىن تەنگى لە شىركەۋە ھەلدە قولت، پزگار بوونىش لەم ناخۇشيبە بە يەكتاپەرستى دەبىت، بە پاستى ھەر يەكتاپەرستىە جىگای ئومىد و مۆلگە و قەلا و ھانای خەلكىە.. و بالله التوفيق.

چىز ۋەرگرتن

چىز ۋەرگرتن ۋە ھەزلىيىون لە شتىك بە گوڭرەى خۇشەويستىيەكەتە بۇ ئەۋ شتە، جا بە گوڭرەى خۇشەويستىيەكەى ھىز ۋە بى ھىز دەبىت، ھەركاتىك خۇشەويستەكەى بۇ ئەۋ شتە پتەۋ ۋە بەھىز بوۋ، ئەۋە تامەزىۋى دەبىت ۋە ھەزەكەت زوۋ پىي بگات، مروفىش كاتىك شتىكى خۇش دەۋىت ئەگەر بىناسى ۋە زانستى پىي ھەبىت، جا ھەر كاتىك تەۋاۋ بىناسى ۋە زانستى پىي ھەبىت زىاتر خۇشى دەۋىت، ھەر كەسىك ئىمانى بە خوا ۋە ناۋ ۋە سىفاتەكانى ۋە دىنى خوا ھەبىت ئىشتىياق ۋە خۇشەويستى بۇ خوا زىاتر دەبىت، ھەز دەكەت زوۋ بگات بە خەزمەتى ۋە بىۋانىتە پىۋى خوا ۋە گوڭ لە ۋوتەكانى پابگىت.

جا ھەر ھەموو خۇشى ۋە ئاسوودەى ۋە كامەرانىەك جگە لەم خۇشىە ۋەك دلوپە ئاۋىك اىە لە ناۋ دەرىايەك، كەۋابوۋ كەسىك ھۇشى لەسەردا ھەبىت چۈن خۇشىەكى كەم كە لە دوايدا ئازارى بەدۋا دادىت دەگۈرپتەۋە بە خۇشىەكى گەرەى بەردەۋامى نەپراۋە؟!

بزانە: مروف بە گوڭرەى ئەم دوو ھىزە ھەلسوكەوت دەكەت:

۱- العلم: زانست.

۲- الحب: خۇشەويستى.

چاكتىرەن ۋە بەسوود تىرەن زانستىش، زانستە بە خوا.. چاكتىرەن ۋە بەسوود تىرەن خۇشەويستىش، خۇشەويستى خوايە، خۇشترەن تام ۋە چىزىش لەم دوۋانەدايە كە باسماۋ كىرد.. ۋاللە المستعان.

پیگای گه‌یشتن به ره‌زامه‌ندی خودا

هه‌رکه‌سیک بیه‌ویت به سه‌رفرازی به خوا بگات و له دوا پوژیشدا کامه‌ران بیٚت، ده‌بیٚت له دوو‌شتان خوئی به‌ند بکات:

یه‌که‌م: خوئی به‌ند بکات بو‌نه‌نجامدانی ئه‌و‌شتانه‌ی که خوا فه‌رمانی پی‌کردوو، واته: گو‌پراه‌لی خوا بکات.

دووهم: خوئی به‌ند بکات له ئه‌نجام‌نه‌دانی ئه‌و‌شتانه‌ی که خودا قه‌ده‌غهی کردوو، واته: بی‌فه‌رمانی خوا نه‌کات.

وه‌ک ئه‌وه‌ی زمانی به‌ند بکات و بی‌گریته‌وه له‌و‌شتانه‌ی که سوودی پی‌ناگه‌یه‌نیٚت، زمانی به‌ند بکات و ته‌پی بکات به و‌پردوو زکری خودا و ئه‌و‌شتانه‌ی که ئیمانی زیاد ده‌کات.

ئه‌ندامه‌کانی به‌ند بکات له گونا‌ه و تاوان، ئه‌ندامه‌کانی به‌ند بکات له‌سه‌ر کردنی واجبات و سووننه‌ته‌کان، به‌م شیوه‌یه تا‌کو ده‌گاته‌ خوای گه‌وره با خوئی به‌ند بکات، ئه‌وکات خوای گه‌وره‌ش پرزگاری ده‌کات له‌م به‌ندیخانه‌ی دنیا و ده‌یخاته‌خوشتین و فراوانترین شوین.

ئه‌وه‌ش بزانه: هه‌رکاتیک مرؤف ئارامی نه‌گرت له‌سه‌ر به‌ندکردنی ئه‌م دووانه و پووی کرده پابواردن و ئاره‌زوان، ئه‌وه‌ دوا‌ی پابواردنه‌که‌ی که مرد و له دنیا ده‌رچوو به‌ندکردنه ناخوشه‌که‌ی به‌دوادادیت - که دۆزه‌خه - به‌م شیوه‌یه هه‌ر که‌سیک که ده‌مریت و ده‌رده‌چیت له دنیا یان ئه‌وه‌تا پرزگاری ده‌بیٚت له به‌ندیخانه‌ی دنیا و به‌ره‌و خوئی به‌هه‌شت ده‌پوات، یان له پابواردنی دنیا به‌ره‌و به‌ندیخانه‌ی دۆزه‌خ ده‌پوات.. و بالله‌التوفیق.

چہند نامور گاریہ کی زیرین

لہ نیوان بہندہ و خوا و بہہشت ریگاہک ہہیہ کہ بہ دوو ہہنگاو دہ برپیت: ہہنگاو پکیان دوورکہ و تنہ وہیہ لہ نہفسی خوی، ہہنگاو پکیشیان لہ خہ لکیہ، ہہنگاو نہفسی دایدہ برپیت لہ خوی و خہ لکی، ہہنگاو خہ لکیش، کہ مردنہ. دہیگہ یہ نیت بہ خوا، کہ واتہ: تہنہا پوو لہ و شتانہ بکہ کہ دہتگہ یہ نیت بہ خوا.

بانگ بیژیک ہاواری کرد ہاوہ لان ﴿اَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ (الانبیاء: ۱). واتہ: لیپرسینہ وہی خہ لکی نریک بو تہ وہ.

دلہ کانیان لہ ترسا راجلہ کا، لہ ترسان ناو لہ چاوانیان دہہات

دنیا بو نیمامی (علی) پازاندرابوہ، نیمامی (علی) یش بہ دنیای دہووت: (أنت طالق ثلاثا لا رجعة لي فيك). واتہ: من توّم تہ لاقدا سیّ بہ سیّ ہیچ گہرانہ وہشت بو نیہ.

نوری حہق زور رووناکترہ لہ نوری پوژ.

ریگای بہرہ و خوا چون چولہ لہ و کہ سانہی کہ گومانیان ہہیہ و شوینی ہہاو نارہ زوواتیان کہ و توون، بہ لکو ئہ وانہ لہ سہر ریگای بہرہ و خوا چوون کہ برپوایہ کی پتہویان بہ نیسلام ہہیہ و نارامگرن لہ سہریدا ہہر و ہک خوی گہورہ دہ فہرموی:

﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾

(السجدہ: ۲۴). واتہ: کہ نارامگرنیان کردہ پیشہیان نیمہش کردمانن بہ پیشہوا، لہ و کاتہی دلنیایی و برپوایہ کی تہ و اویان ہہبو بہ ئایہ تہ کانی نیمہ.

بروای پته و پرزگارت دهکات

له کاتی سه رهمه رگدا شه هادهی (لا اله الا الله) کاریگه ری گه وره ی هه یه بو سڤینه وهی گوناھ و تاوان، چونکه له کاتی سه رهمه رگدا نه و مرؤفه به دل وه ده لیت: (لا اله الا الله) ده زانیت مانا که شی چیه، له کاتیک نه م شایه تیه ده دات که نارزه کانی هه مووی مردوه و سه رکه شی نه ماوه کاتیک خوی به گه وره ده زانی و سه رکه شی ده کرد، نیستا که ملکه چه و خوی به زه لیل و زه بون ده زانیت، چونکه ههچ ئومیدی به دنیا و نارزه زواتی دنیا نه ماوه.

نیستا که وا له بهر دهستی په روه ردگار و دروستکارو گه وره که ی زور به ملکه چیه وه وه ستاوه به ئومیدی نه وه ی لئی ببوریت و ره حمی پیبکات، به بروایه کی پته وه وه دور له هه موو شیرکیک پووی کردۆته خودا، نه و شتانه ی هه موو به لاره ناوه که له دنیا پتوه ی سه رقال بوو، نیستا که هه موو غه می نه و شوینه یه که به ره و پووی ده پوات که نازانیت شوینه که ی چۆنه.

جا بوئه مرؤفه له و کاته دا پر به دل وه پوو ده کاته خوی گه وره به دل و لاشه ته سلیمی خوا ده بیت، به دل و لاشه وه ده لیت: (لا اله الا الله) که دلی ته نها خوی گه وره ی تیا یه، دلی خوی پاک کردۆته وه له هه موو شتیکی تر.

بیگومان له و کاته دا دلی پاک کردۆته وه له دنیا، پووی کردۆته په روه ردگاری، ناگری نارزه زواتی دامرکاندۆته وه، ئومیدی به قیامه ته و ته نها نه وی له بهر چاره، دنیا ی پشت گوی خستوو له کاتیکدا نه و شایه تی دانه که به دل وه ده لیت دوا کاریه تی نه م شه هاده یه گونا هه کانی له سه ر ده سڤیته وه، به ره و په روه ردگاری ده بات، چونکه به شایه تی دانیکی دلسوزانه به په روه ردگاری گه یشته وه، که به دل و لاشه نه م شایه تیه ی داوه.

جا ئەگەر بېتو لە كاتى سەلامەتيدا بەم شىۋە ئەم شەھادەى لە دۇدا بايە،
 ھەرگىز ھۆگر و دلخۆش نەدەبوو بە خۆشپەكەنى دۇنيا، بەلكو ھەل دەھات لە خەلكى
 و پووى دەكرە خۇدا، ھەر بەخۇا دلخۆش دەبوو.

بەلام ئەو لە كاتى سەلامەتى بەو شىۋە پەرواى پتەو نەبوو، بەلكو ئەو لەگەل
 شەھادەى (لا الە الا اللہ) دلى پەرواى نەبوو لە ئارەزوات و خۆشويستنى دۇنيا، نەفسى
 پەرواى لە خەياللات و شتى تر، پووى ھەرگىز پەرواى لە خۇاى گەورە، ئەگەر بېتو دلى
 پاك بىكردايەو بەم شىۋە پەرواى لەسەرە مەرگ داىە، ئەوكات گوزەرانىكى تىرى دەبوو
 جگە لەو زىانە ئازەلىيە ئىستى. واللە مستعان.

کاره کانت بسپییره خودا

ئو که سه چی به دهسته که نیو چهوانی خوی به دهستی خواجه، دلی له ژیر دوو بهنجهی خواجه چۆنی بویت وا ئالوگۆپی پیده کات، زیان و مردنی به دهست خواجه، باشی و خراپی به دهست خواجه، جووله و وهستان و کارو گفتاری به ویست و فرمانی خواجه، هر جووله یه ک دهکات به فرمانی ئه وه، هر کاریک دهکات به ویستی ئه وه.

که ئه مانه همووی به ویستی خواجه سوپاسی دهویت، چونکه ئه گهر خوی گهره ئه و کارانه ی بسپییرته خودی مرۆفه که، مرۆفه که بی هیزه و ناتوانیت پای په پینیت، نه وکات تووشی هه له و سه رگهردانی ده بیت، ئه گهر نه و کارانه بسپییرته که سیکی تریش جگه له خودی مرۆفه که، دهکات سپاردوویه تیه که سیکی بی هیزه که نه سوود و نه زهره ر و نه زیان و نه مردن و نه زندو و کردنه وه ی له دهسته، ئه گهر خوی گهره ش فه رامۆشی بکردایه، ئه کاته دووژمن به سه ریدا زال ده بیت و ده یکات به دیلی خوی.

جا بۆیه ئه و به ئه ندازه ی چاو تروکانیکیش مرۆفه به بی خوی گهره حالی په ریشانه، به لکو له گه ل هموو هه ناسه یه کدا پتویستی به خودایه به ئه ندازه ی گهردیله یه کیش بی خوا سه رگهردانه، له کاتی کدا که به رده وام ئاتاجی خودایه یه که چی له گه ل ئه وه شدا پشتی تی ده کات و پووی لی وهرده گیزیت و به گونا و تاوان خودا له خوی تووپه ده کات، له کاتی کدا له هموو پوویه که وه ئاتاجی ئه وه.

پشت به خوا بهسته، خوا فەرامۆشت ناكات

ئەى مرۆڧى بى ئاگا تو خۆت سەرقالەكە بەو كارانەى كە خوا فەرمانى پى
 كرەوى بىكەى، خۆت سەرقالەكە بە شتىكە كە بۆت دابىن كراو ە دانراو ە،
 چونكە خواى گەورە دوو شتى بۆت بپروەتەو ە:

كە - پزق و پۆزى.

كە - ئەجەل و مردن.

ئەم دووانە مرۆڧەكان بۆ يەككىيان ەول دەدن و لەوى ترىشيان پادەكەن،
 كەوابوو پپويست ناكات مرۆڧ خۆى بۆ ئەم دووانە سەرقالەكات، چونكە ەر كاتىك
 تەمەن مابىت، ئەوا پزق و پۆزى بەپروەتەو ە، ەر كاتىكىش خواى گەورە بە
 حىكمەتى خۆى دەرگاىەكت لى دابخات، ئەوا بە پەحمەتى خۆى دەرگاىەكت لى
 دەكاتەو ە.

وورد بەو ە و بىر بكەو ە لە حالى ئەو كۆرپەلەى ناو سكى دايك، كاتىك كە خوئىنە،
 خواى گەورە لە يەك پىگاو ە خۆراكى بۆ دەنئىت كە پىگاي رىخۆلەكەى، جا كە لە
 سكى دايكى دەرچوو، ئەو پىگايەى لى دادەخرىت، كەچى دوو پىگاي ترى لى
 دەكرىتەو ە كە لەوئو ە خۆراكى زۆر لەو ەى پىشتىرى خۆشتىر و پاكترى بۆ دىت كە
 شىرىكى پاك و بى گەردە، جا كە تەمەنى شىرخواردنىشى تەواو دەبىت ئەو دوو
 پىگايەى لى دادەخرىت، بەلام چوار پىگاي چاكتر لەوى پىشوتىرى لى دەكرىتەو ە،
 ئەوئىش دوو خۆراكە و دوو خواردنەو ەى، دوو خۆراكە كە گوشتى گياندار و پو ەكە،
 دوو خواردنەو ەكەش ئاوو شىر و شتە بە تام و لەزەتەكانى ترە، جا كە مردىش ئەم
 چوار پىگايەشى لى دادەخرىت، بەلام ئەگەر لە چاكە كاران بىت خواى گەورە
 ەشت پىگاي بۆ دەكاتەو ە، كە ەر ەشت دەرگاي بە ەشتە ئەوكات بەكامياندا
 ەزىكات دەچىتە زورەو ە. بەم شىو ەى خواى گەورە لە دنيا ەر شتىكە لە مرۆڧى

بېروادار بستىنىتەۋە، ئەۋە لە و چاكتىر و باشتىرى پى دەبەخشى، ئەمەش تەنھا بۆ مرۆقى بېروادارە. چونكە خۋاى گەۋرە شتىكى لى دەستىنىتەۋە بى نىرخ بىت و نىرخى نەبىت لە برى ئەۋدا شتىكى بەسۋود و بە نىرختىرى پى دەبەخشى، بەلام مرۆف چونكە چاكەى خۋى نازانىت، بەخشش و حىكمەت و بەزەبى خۋاش بە چاكى ناناىت، نازانىت سۋود لەۋ شتەى لى سەندراۋەتەۋە چىە و ئەۋ شتەى بۆى نامادەكراۋە لەباتى ئەۋ چىە! بەلگو ئەۋ ەز دەكات زوۋ شتەكەى بە دەست بگات ئەگەر بى نىرخىش بىت، ەز لە شتىك ناكات درەنگ بەدەستى بگات ئەگەر بە نىرخىش بىت.

ئەگەر مرۆف بە دادپەرۋەرانە بېروانىتە ئەۋ كارانەى خۋاى گەۋرە بۆى دەردەكەۋىت كە خۋاى گەۋرە لە دنياۋا ەر خۋشى و لە زەتتىكى لى بستىنىتەۋە بۆ ئەۋەيە تاكو چاكتىرى پى بېخشىت، ەر شتىكى لى دەستىنىتەۋە، ئەۋە لەۋ چاكتىرى پى دەبەخشى، كاتىك تۋوشى نەھامەتى دەكات تاكو لى بېورىت، كاتىك تاقى دەكاتەۋە بۆ ئەۋەى پاكى بكاتەۋە، دەمىرىنىت تاكو زىندۋى بكاتەۋە و لەم دنيايەدا پىزگارى بگات و بىگەيەنىتە نامانچ و بەخششى خۋى: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَلْغَلَ أَيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةَ لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْكُرَ أَوْ أَرَادَ سُكُورًا﴾ (الفرقان: ۶۲). واتە: خۋاى گەۋرە شەۋ و پۆزى بە شوين يەكدا رىكھىخستۋە، پەندە بۆ كەسىك كە دەيەۋىت يادەۋەرى ۋەربىگىت و دەيەۋىت سۋپاس گوزارى ئەنجام بدات.

دەفەرمۋى: ﴿فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾ (الإسراء: ۹۹). واتە: ستمەكاران ەر بېپارى ياخى بوون و سەركەشى و كوفريان داۋە ۋەيچى تر.

چەند ئامۇزگارىيەكى زېرىن

ھەر كەسىڭ بە پراستى نەفسى خۆى ناسىبىت سەرقال دەبىت بە چاكردى ھەلە و
 عەيبەكانى خۆى، عەيبى خەلگى لە بىر دەكات، ھەر كەسىڭىش بە پراستى
 پەرەردىگارى خۆى ناسىبىت، سەرقال دەبىت بە ھەى كە چۆن پەرەردىگار لە خۆى
 پازى بكات و ببىت بە خۆشەويستى خودا، ئەوكات ھەوا و ئارەزواتى لە بىر دەكات.
 چاكرتىن كىردە ھە ئو ھە بە ئىخلاصە ھە بىت و دوور بىت لە خەلگى و منە تىشى
 لە سەر نەكەى.

زۆر بەى خەلگى لە سى رىگا ھە تووشى دۆزەخ دەبن :

۱. لە رىگای گوومانە ھە، كەوا لە مرۆڧ دەكات گومانى پەياكات لە ئاينى خوا.
۲. لە رىگای ئارەزواتە ھە، كەوا لە مرۆڧ دەكات ئارەزوات و پابواردن پىش
 پەزەماندى و گوئى راپەلئى خوابخات.
۳. لە رىگای توورەبىيە ھە، كەوا لە مرۆڧ دەكات بەردەوام توورە بىت و خەلگى
 پىيان لئى بىتە ھە.

خراپە كۆ دەبىتە ھە لە سى بنچىنە :

۱. الكبر: خۆ بەگە ۋە زانين، كە ھەر خۆ بەگە ۋە زانين بوو ۋاى لە ئىبلىس كىرد
 تووشى نەفرەتى خوا بىت.
۲. الحرص: سووربون لەشت، لە سەر ئەو سووربونە بوو ۋاى لە ئادەم كىرد لە
 بە ھەشت دەركرا.
۳. الحسد: ئىرەبى يان ھەسوودى، ھەر ھەسوودى بوو ۋاى لە كۆپەكەى ئادەم
 كىرد براكەى خۆى بكوژىت.

جا ھەر كەسىك خۇي لەم سيانە بېپارپىزىت ئەوا لە شەر و خراپە بە دوور دەبىت، چونكە كوفر لە خۇبەگە ورە زانىە وە سەرھەلەدەت، گوناح و تاوانىش لە سوربوونە وە سەرھەلەدەت، خراپە و ستەمىش لە ھەسوودىە وە سەرھەلەدەت.

خوای گەورە بە ھىكمەتى خۇي ئەندامەكانى دەرەو و ژوورەوى لاشەى مرؤفى ھەر يەكە و بۇ شتىك دروست كروە، چاوى كرووہ بە ئامىرىك بۇ بينىن، گوچكەى كرووہ بە ئامىرىك بۇ بىستن، لووتى كرووہ بە ئامىرىك بۇ بۆن كروە، زمانى كرووہ بە ئامىرىك بۇ قسە كروە، دەستى كرووہ بە ئامىرىك بۇ كار كروە، قاچەكانى كرووہ بە ئامىرىك بۇ پۇشتن، دلى كرووہ بە ئامىرىك بۇ ناسىنى يەكتاپە رستى، پۇحى كرووہ بە ئامىرىك بۇ خۇشە وىستى خوا، عەقلى كرووہ بە ئامىرىك بۇ بىركروە و ووربەوونە وە لە كارى دىن و دنيا و ھەلبىزاردنى كارى چاكە و بەسوودو بەلاوہ نانى كارى بى سوود.

خەسارەت مەندترىن كەس ئەو يەكە سەرقالە بە ھەوا و نەفسى خۇي ئاگای لە خوا نىە، لەویش زەرەرمەندتر ئەو يەكە سەرقالە بە خەلكى و ئاگای لە نەفسى خۇشى نەماوہ، لە ھەدىسى (أبي سعيد) ھاتوہ دەفەر مووى: ((إذا أصبح ابن آدم فإن الأعضاء كلها تكفر اللسان، يقول: اتق الله، فانما نحن بك، فإن استقمت استقمنا، وإن أعوججت أعوجنا))^(۱)، واتە: كاتىك ئادەمىزاد بە يانى دەكاتەوہ، ھەموو ئەندامەكانى لاشەى ملكەچى زمان دەبن، ھەموو ئەندامەكانى لاشەى بە زمانى حال دەلین: ئەى زمان لە خوا بترسە، چونكە ئىمە پەيوەستىن بە تۆوہ، ئەگەر تۆ پاست و پاستگو بىت ئەوكات ئىمەش پاست دەبىن و كارى چاكە ئەنجام دەدەين، بەلام ئەگەر تۆ پاستگو نەبى و چەوت و لەو پىر بىت ئەوكات ئىمەش چەوت و لەو پىردەبىن. گووتراوہ ماناى: (تكفر اللسان) واتە: ئەندامەكان ملكەچى زمان دەبن.

(۱) حسن: رواه الترمذى (۲۴۰۹)، ابن خزيمة فى صحيحه، البيهقى فى شعب الايمان.

ھەر ۋەك ۋوشەي (تکفر) لە ھەدىسىكى تىرىش ھاتوۋە: (إن الصحابة لما دخلوا على النجاشي لم يكفروا له) واتە: ھاۋەلانى پېتەمبەر ﷺ كاتىك چوونە كۆشكەكەي (نجاشي) ملیان كەچ نەكرد بۆ (نجاشي) و سوجدەيان بۆ نەبرد، ھەر لەبەر ئەم ملکہەچ نەكردنەبوو (عمروى كوپى (العاصي)، بە (نجاشي) گووت: (ايها الملك: انهم لا يكفرون لك) واتە: ئەي پادشا، نابىنى ئەوانە ملکہەچى ناكەن بۆت؟! جا كە ئەندامەكانى لاشە ملکہەچى زمان دەبىت، چونكە زمان پۆستە و تەرجمانى دلە و ويىستگەيە لە نىوان دل و ئەندامەكان.

كە ئەندامەكانى لاشەش بە زمان دەلین: (إنما نحن بك) واتە: ئىمە بە سايەي تۆۋە رزگار دەبين و بەسايەي تۆشەۋە تى دەچىن، جا بۆيە دەلین: (ئەگەر تۆ راست و راستگوېبىت ئەۋكات ئىمەش راست دەبين و كارى چاكە ئەنجام دەدەين، بەلام ئەگەر تۆ راستگوېنەبى و چەوت و لەويىر بىت، ئەۋكات ئىمەش چەوت و لەويىردەبين).

كامه رانى دنيا و قيامهت

پيغه مبر ﷺ له م فرموده يه دا، به خته وهرى دنيا و قيامهتى پيکه وه کو
 کردوته وه، که ده فرموي: ((فاتقوا الله و أجملوا في الطلب))^(١)، واته: ته قواى خوا
 بکه، له دنياش هر شتيک ده که ى به جوانى و پوختى نه نجامى بده.

مه به ست له م حه ديسه نه وه يه، به ته قواى خوا کردن مرؤف له قيامهت پزگارى
 ده بيت و به خته وهر ده بيت، له دنياش مرؤف ناوا بيت که به پوختى کاره کانى
 نه نجام بدات و نه زياده پړوى نه که م ترخه مى له عيباده تدا نه کات، نه وکات له
 دنياشدا به م کارانه ى به خته وهر ده بيت.

جا به ته قواى خودا مرؤف به خته وهرى له قيامهت به دست دينيت، به جوانى و
 پوختى نه نجام دانى کاره کانيشى، نارامى دل و لاشه سوور نه بوون له سهر دنيا و
 ماندوو بوون و که له په قى و هه ولدان و نه گبه تى، خوشه ويستى دنيا و هه ولدان بو
 دنيا به دست دينيت.

که و ابوو: هر که سيک له خوا بترسيت و ته قواى خوا بکات سه رفراز ده بيت و
 ده گات به خوش و نيعمه ته کانى به هه شت، هر که سيکيش کاره کانى به جوانى و
 پوختى نه نجام بدات له دنيا دا ده حه سيته وه له هه ولدان بو دنيا و پزگارى ده بيت
 له غم و خه فه تى دنيا، شاعير ده لئيت:

قد نادت الدنيا على نفسها لو كان في ذا الخلق من يسمع
 كم واثق بالعيش أهلكته و جامع فرقت ما يجمع

واته: دنيا هاوار ده کات و ده لئيت: ناي له وانه ى که ده بيستن، چه ندين که س

(١) صحيح: رواه ابو نعيم فى (الحلية: ٢٧/١٠ - ٢٦).

لەوانەى كە بە دنيا دلخۆش بوون بە ھەتارەم بردوون، چەندىن كەس كە سەرھەت و سامانىان كۆ كۆردۆتەوھ لە سامانەكانيان دام بپاندوون.

ئازارى قەرزدارى و تاوان

پيغەمبەر ﷺ زۆر لە نزاكانيدا خۆى دەپاراست لە گوناھ و لە قەرزدارى، چونكە مەزھۇبى گوناھبار لە دوا پۆژدا زەرەرمەندە، مەزھۇبى قەرزدارىش لە دنيادا زەرەرمەندە.

ته فسیری نایه تی ﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا ﴾

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ (العنکبوت: ۶۹)، واته: نه وانه ی که له پینا و نایمه دا و بو ره زامه ندی نایمه هول و کوششیانداوه و خویمان ماندوو کردوو، بیگومان نا نه وانه رپنمونی ده که یین بو ریگای راستی خویمان، به راستی خوای گه وره له گه ل چاکه کارانه.

ده بینین خوای گه وره لیره دا هیدایه تی به ستاوه ته وه به تیگوشان، هر که سیکیش هیدایه تیگی ته واو و پوخت درا بیت، نه وه جیهادیگی زوری کردوه، واجبترین و له پیشتترین جهادیش جیهادی نه فس و ناره زوات و جیهادی شه ییتان و جیهادی دنیا به.

جا هر که سیگ له پیناوی خودا هه لسیت جیهاد بکات له گه ل نه م چواره دا، نه وکات خوای گه وره ش هیدایه تی ده دات بو سر ریگای ره زامه ندی خوی نه و ریگایه ی ده یگه به نیت به هه شت، هر که سیکیش واز بینیت له جیهاد و پشت گویی بخت، نه وه به نه دازه ی که مته ر خه میه که ی هیدایه تی له ده ست ده چیت.

(الجنید) له ته فسیر نه م نایه ته دا ده فهرمووی: واتا که ی نه وه یه نه وانه ی له پیناوی نایمه دا جیهاد له گه ل هه واو ناره زوو کانیاندا ده که ن به ته وبه و په شیمانی، هیدایه تی سر ریگای نیخلاصیان ده ده یین، ناگونجیت مروف جیهاد له گه ل دووژمنی ده ره وه ی بکات تا کو جیهاد له گه ل نه م دووژمنانه ی ژوره وه ی نه کات، جا هر کاتیک سر کهوت به سر دووژمنه کانی ناخی خویدا - که باسما ن کرد - نه وه به سر دووژمنانی ده ره وه شیدا زال ده بیت، هر کاتیکیش دووژمنانی ناخی به سریدا زل بن، دووژمنانی ده ره وه ش به سریدا زال ده بن.

هەولدان بۆ بە دەست ھېنانى زانست

هەولدان و تىكۆشان بۆ بە دەست ھېنانى زانست پلەيەكى زۆر بەرزە و گەورەيە، چاكتىرەن و بە سوودتىرەن زانستىش قورئان و سووننەتە و تىگەيشتىكى چاك و دروستە لەم دووانە و زانست بە و شتانەي چەمكەكانى لەسەر نازل بووہ.

خراپتىرەن زانستىش كە قوتابى خۆي پىوہ ماندوو بكات، زانستى بابەتە نامۆكانە، ئەو بابەتانەي كە لەلايەن خواوہ نازل نەبووہ، زانستىكى سەردەمىش نىە كە سوود بەخش بىت، يان خۆي ماندوو دەكات بۆ فيربوونى بابەتە ئىختلافىەكان — پوو ناكاتە فەرموودەي خوا — بەلكو پوو دەكاتە قسەي فلان و فلان و شوينى دەكەويت، بە ھىچ جۆرىكىش ھەولنادات پاى پاست و دروست ھەلبىزىرەت.

جا ئەمانە زۆر كەمن كە سوود لەم زانستەيان ببىزن. پىرۆزتىرەن و باشتىرەن كارىش، ئەو كارانەيە كە خوا پىي خۆشە، چونكە ئەو كارانە مرقۇ خۆشەويست دەكات لەلاي خواو رىكىشە لەگەل دىن و دنيا.

خراپتىرەن كارىش ئەو كارانەيە كە دىندارى بە ناوى شتىكەوہ دەكات، جا كە بەندايەتى خوا دەكات بۆ مەبەستى خۆي دەيكات نەك بۆ خوا.

جۆرى يەكەم: بەندايەتى خوا دەكات مەبەستى خواي گەورەيە.

جۆرى دووہم: بەندايەتى خوا دەكات مەبەستى شتىكى ترى ھەيە.

حالى زاناي بى عەمەل

زانايانى بەدكار بەوتەكانيان خەلكى بانگ دەكەن بۇ بەهەشت، بەكارەكانيشيان خەلكى بانگ دەكەن بۇ دۆزەخ.

جا كە بە ووتەكانيان دەلئىن: خەلكىنە پوو بكنە بەهەشت، كار و كرده وەكانيان دەلئىن: خەلكىنە گوئيان لى مەگرن، چونكە ئەگەر بىتو پاستگو بن خۆيان وەلامى خۆيان دەدەنە وە، ئەوانە خۆيان چا و ساغ و رىپيشاندەرى كاروانەكان پيشاندە دەن، بەلام لە پاستيدا وەك چەتە يەك وان لە سەر پى خەلكى و سەرگەردانيان دەكەن.

چه مکی له ژیانی پیغه مبه ر

پیغه مبه ر ﷺ که ده رچوو له ژیر بالی دوژمن، چوو ه ژیر بالی سه رکه وتن، له گه ل نه م سه رکه وتنه ناوی له هه موو کوچ و قوژبنیکدا به رز بۆوه جا خه لکی که پوو یان تی کرد سی جور بوون:

یه که م: ئیمانداران که ئیمانیا ن به خوا و پیغه مبه ر هینابوو.

دوو ه م: خو یان ته سلیمی کرد بوو.

سییه م: له ترسا هات بوونه ژیر بالی.

خوای گه وره ئارامگری له کیلگی دلان ده چینی ت: ﴿فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا

الْعَرْزِ﴾ (الاحقاف: ۳۵)، واته: توش هه روه کو پیغه مبه ر له برا و نه به زه کان، سووربه له سه ر کاره که ت و خو راکر به.

پیغه مبه ر ﷺ له کاتی فه تح کردنی (مکه) دا به شیوه یه ک چوو ه ناو (مکه) که که س پیش نه و و دوای نه ویش به م شیوه نه چۆته (مکه)، هاوه لان له (المهاجر) و (الانصار) ده وره یاندا بوو که به ملکه چیه وه ملی پښگایان گرت بۆوه به ر، هاوه لان هه ر که سه کاری خو ی بۆ دیاری کرابوو، به کۆمه ل ده هاتنه ژوو ره وه، مه لانی که ت به سه ریانه وه بوو، (جبریل) هامووشۆی ده کرد له نیوان پیغه مبه ر ﷺ و خوای گه وره دا، حه ره می بۆ پیغه مبه ر ﷺ حه لال کرد که بۆ که سی تر جگه له و حه لالی نه کرد بوو.

که نه و پۆژه خو شه به راورد ده کری ت له گه ل نه و پۆژه ی ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُبْسِتُواكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ (الانفال: ۳۰)، واته: بیته وه بیرت نه وسا خودانه ناسه کان ویستیان فیلیکت لی بکه ن، یان به نندت که ن، یان بتکوژن، یان ده رتبه کن.

پیغمبر ﷺ به خوی و هاوه له که ی کۆچی کرد بۆ (مدینه)، که چی پیغمبر ﷺ به سرکه و توی ها توه بۆ (مکه) بۆیه ملی که چ کرد بۆ ئه و خوایه ی که سر به رزی کرد به سر دوزمه کانیدا، ئیستا به سهری خستوو و کردوو به تی به سهر دار.

ئه وه ش (بلال) ه دوا ی ئه و پۆزه تالانه ی که به هۆی گو تنی (أحد... أحد) وه پاکیش ده کرا به سهر ئه و زهویه گه رمه دا، که چی ئیستا به سهر (کعبه) دا سهرکه و توه بانگ ده دات، خه لکیش له هه موو کوچیکه وه پوو یان تیده کرد و پۆل پۆل ده هاتنه ناو ئیسلامه وه، به لام پیشتر تاک تاک ده هاتن.

که پیغمبر ﷺ سهرکه وه سهر کورسی سهر به رزی و سهرکه و تن، لپی نه هاته خواره وه، پادشاکان هه موو ملیان بۆ که چ کرد، هه ندیکیان کلیلی شاریان ته سلیم کرد، هه ندیکیان داویان لیده کرد وازیان لی بئینیت و ناشت بیته وه له گه لیاندا، هه ندیکیان پازی بوون که (الجزیه) یان لی بسینیت، هیندیکیشیان خویان ناماده ی جهنگ کردبوو.

به لی: پیغمبر ﷺ ئه و په یامه ی که ئه مانه ت بوو له سهر شانی رایگه یاند و سهرکه و تنی به ده ست هینا، خوی گه وره ش پی پی رایگه یاند: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا

﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا

مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَبْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ (الفتح: ١ - ٣). واته: ئه ی محمد بیگومان ئیمه سهرکه و تنیکی دیارو ناشکرمان به تو به خشی تا خودا خوشبیت له تاوانه کانی پیشتر و داهاتوت، تا کو نيعمه تی خوی به ته وای بریزیت به سهرتا، تا هیدایه ت بدات بۆ شوینکه و تنی پاسترین پنگا، هه روه ها تا خودا به سهر دوزماندا سهرکه و توت بکات به سهرکه و تنیکی بالا ده ستانه.

ئینجا (جبریل) هاته خزمه ت پیغمبر ﷺ سهرپشکی کرد له نیوان مردن و ژیان، پیغمبر ﷺ خزمه ت خوی هه لبژارد، چونکه تامه زروی دیداری خوابوو،

ھەر بۆيە بەھەشتىھەكان بۇ پيشوازى رۆھى پىرۆزى خۇيان پازاندەوھ نەك بەو شىوھىھى كە تە شريفى ھىنايە (مدینة)، چونكە ئەگەر بىت و عەرشى خوا بۇ يەك لە شوپىن كە وتوانى بکە وپتە ھەژان، ئەى دە بىت بە گە يىشتنى رۆھى پىرۆزى گە و رەى دروست كراوان كە محمدە دە بىت چۆن بىت؟!

ئاي لەوھى كە پوولە پىغەمبەر ﷺ ناكات، ئاي لەوھى كە لە دەرگاي

پىغەمبەر ﷺ ناوھستىت، لەمە و دوا پۆزى ھەشر دەزانى چى بەسە را دىت: ﴿يَوْمَ تَبْلُ

السَّارِبِ﴾ (الطارق: ۹). واتە: ئا لەو پۆزە دا ھەموو نھىنىھەكان ئاشكرا دەكرىن.

حالی له خویای بووه‌کان

ئهی ئه‌و که‌سه‌ی که مه‌غرور بویته و دلته به دنیاوه به‌نده، ناگاداربه و بزانه که (ابلیس)ی نه‌فره‌تی لیّ کرا و له‌و پله‌وپایه ده‌رکرا به‌هۆی ئه‌وه بوو فره‌مانی یه‌ک سو‌جده‌ی پی‌کرا نه‌یبرد، ئاده‌میش له به‌هه‌شت ده‌رکرا به‌هۆی خواردنی لوقمه‌یه‌که‌وه‌بوو، (قابیل)یش له به‌هه‌شت قه‌ده‌غه‌کرا به‌هۆی ئه‌وه‌وه بوو که ده‌ستی سوورکرد به‌ خوینی براکه‌ی، بزانه که فره‌مان به‌ کوشتنی زینا که‌ر کراوه به‌هۆی تامیکی که‌می حه‌رامه‌وه‌یه، به‌هۆی یه‌ک وشه‌ که‌ که‌سیکی پیّ له‌که‌دار بکریّ مرۆف جه‌لده‌ی لیّ ده‌دریته، یان به‌هۆی خواردنی دلۆپه‌یه‌که‌مه‌یه‌وه، به‌هۆی دزینی سیّ درهم ده‌ستی ده‌برپیت، که‌واته‌ گونا‌ه به‌که‌م مه‌زانه نه‌کا به‌هۆی گونا‌ه‌یکه‌وه تووشی ناگریته: ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ (الشمس: ۱۵). واته‌: خویای که‌وره‌ش ناترسی له پاشه‌ پۆزی ئه‌م تۆله لیّ سه‌ندنانه‌یان.

تاوان به‌که‌م مه‌زانه، ئا‌فره‌تیک به‌هۆی پشیله‌یه‌که‌وه چووه‌ دۆزه‌خ، جاری وا هه‌یه مرۆف قسه‌یه‌کی هه‌له ده‌کات گوپی پینادا و به‌که‌می ده‌زانی، که‌چی به‌هۆی ئه‌و قسه‌یه‌وه به‌ ئه‌ندازه‌ی نیوان پۆزه‌ه‌لات و پۆژئاواوه ده‌چیته‌ ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه، جاری واش هه‌یه مرۆف چه‌ندین سالّ ده‌ژی له‌سه‌ر به‌ندایه‌تی خوا، که‌چی له‌ کۆتایی ته‌مه‌نیدا شتیکی وا ده‌کات که‌ کۆتای به‌خرابه‌ دیت و تووشی دۆزه‌خ ده‌بیته.

که‌وابوو ته‌مه‌ن کۆتاییه‌که‌ی مه‌رجه، کرده‌وه‌ش کۆتاییه‌که‌ی حیسابه، هه‌ر که‌سیک له‌ نوێژدا پیش سه‌لام دانه‌وه ده‌ست‌نوێژی بشکی، ئه‌وه نوێژه‌که‌ی هه‌موو هه‌لده‌وه‌شیته‌وه، هه‌ر که‌سیکیش پیش بانگ فتار بکاته‌وه، ئه‌وه پۆژوه‌که‌ی به‌فیرو ده‌روات، هه‌ر که‌سیکیش ئاخ‌ر شه‌ر بیت کۆتای کرده‌وه‌کانی به‌خرابه‌ بیت که‌ به‌ په‌روه‌ردگاری ده‌گات کۆتاییه‌که‌ی بو ده‌ژمیردریت.

لە دنيا دا ھەر كارىك ئە نجام بە دەي پۆڭى قىامەت بەرۆكت دەگرنەو، بە لام كارە خراپە كانت تووشى ئازار و سزات دەكەن، بىر بکەو ھە چەند جار چاکە و خىر دەرگايان پى گرتوویت دەرگات لى داخستوون وتوتە: لە مەودوانە نجامى دە دەم يان پەنگە تە مەنم مابىت بۆ ئىستا بىكەم يان بە شكو ئە و شتەم بۆ ببىت ئىنجا ئە نجامى دە دەم.

چۆن ئە و مروفە سەرفراز دەبىت كە ئىمانىكى نەخۆشى ھەيە، ئومىدىكى زۆرى بە دنيا ھەيە، دلئى نەخۆشە و چارە سەرىشى ناكات، ئارەزويەكى سەركەشى ھەيە، سەرگەردان و بى ئاگايە، كۆيرە بە رانبەر بە حالئى خراپى خۆيدا، نوقم بوو ھە لە ناو گىزاوى نە فاميدا، دل تەنگ دەبىت بە پەرورەدگارى، دلخۆش و كامەران دەبىت بە خەلكى، يادو باسى خەلكى كامەران و بە ھىزى دەكات، ياد و باسى خواش دل تەنگ و بىزارى دەكات، لە پووالە تيدا بە شىكى كەمى بۆ خوا ديارى كىردو، ھەكو كىردنى نوپى بى گيان، بە لام دل و ناخى ھەموو بە ستۆتەو بە غەيرى خوا.

دروستگردنی قهله م و ئادهم

یه که م دروستکراو که خوی گوره دروستی کردبیت قهله م بوو، تاکو نه اندازهی هموو شتیک بنوسیت پیش دروست کردنیان، ئاده میشی له کوتای هموو دروست کراوه کاندای دروست کردوه، نه مهش چه ندین په ند و حکمه تی تیدایه:

یه که م: سه ره تا ده بیت خانی دروست بگریت، ئینجا ده بیت له ناوی جینشین بیت.

دوه م: لیژده دا ئادهم غایه ت و مه به سته که ئاسمانه کان و زهوی و پوژ و مانگ و وشکانی و ده ریایی له پیناوی ئه ودا فه راهم هیناوه، هر بویه ش ده بیت له کوتایی بیت.

سییه م: وه ستای پسپور و شاره زا کاره چاک و به نرخه کانی له کوتایدا نه نجامده دا، هر وه ک چون ئیشه پیشه کیه کان له سه ره تا دا نه نجامده دا.

چوارهم: دهروونی مروؤ وایه چاوه پوانی ئه و شتانه ده کات، که ده ست پیده کریت تا بزانیت کوتاییه که به کوی ده گات، هر بویه ش ده بینین (موسی) کاتیک به ساحره کانی فه رموو: ﴿الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾ (یونس: ۸۰). واته: ئاده ی چیتان هیه فریی بدن و بیخه نه پوو!

جا که خه لکی نه م کارانه ی ئه وانیان بینی، چاوه پوانی کاره کانی تریان ده کرد که (موسی) نه نجامی ده دات.

پینجه م: خوی گوره چاکترین په رتووک و پیغه مبه رانی دوا خسته بو ئاخیر زه مان، وای کردوه نه وانه ی کوتایی دین به سوود ترییت له وانه ی یه که م، ده بینین له سه ره تا دا چند جار (جبریل) به پیغه مبه ری فه رموو (اقرأ) پیغه مبه ریش ﷺ ده یفه رموو: (وما أنا بقاریء) واته: من خوینده واریم نیه، که چی خوی گوره له

کۆتایدا پیی فەرموو: ﴿أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ (المائدة: ۳). واتە: لە ئیمڕۆوە
 ئاینی ئیسلام بۆ ئێوە تەواو کرد که هەموو بواریکی ژینانی لە خۆ گرتوو.

شەشەم: خۆی گەورە لە ئادەمی کۆکردووە بەو هی که لە جیهان هەیه، ئەو
 جیهانی گچکەیه، ئەو هەشی پێو هیه که لە جیهانی گەورە دایە.

هەوتەم: ئادەم پوختەیی بوونە وەرە، جا بۆیه وا گونجاووە که دروست کردنی لە
 دواى هەموو دروست کراو هەکان بێت.

هەشتەم: لە پێژ لێنانی خوا بۆ ئادەم، ئەو هیه که هەموو پێویستی و ئاتاجیه کی
 ژینانی بۆ فەراهەم هێناو، کاتی ک ئادەم سەری بەرز کردووە بینی ئەوانە لە لای
 ئامادە نه.

نۆیەم: خۆی گەورە دە یویست فەزڵ و شەرەفی ئادەم لە سەر هەموو دروست
 کراو هەکانی تر دەر بخت، جا بۆیه چەند شتیکی پیش ئەو دروست کرد، هەر بۆیه ش
 مە لائیکە تە هەرموویان: خۆی گەورە هەر شتی ک حەز بکات دروستی دە کات،
 که واتە هیچ دروست کراوی ک لە ئێمە بە پێزتر نیە.

کاتی ک خۆی گەورە ئادەمی دروست کرد، فەرمانی بە مە لائیکە تە هەکان کرد
 سو جده ی پێزی بۆ بەرن، بە م شێو هەزڵ و پێزی ئادەم بە سەر مە لائیکە تە هەکان بە
 زانست و زانیاری دەر کەوت، کاتی کیش که ئادەم توشی ئەو گونا هە بوو،
 مە لائیکە تە هەکان گومانیان وابوو که بە هۆی ئەم گونا هە وه ئەو پێزه ی نامینیت، جا که
 تەو به ی کرد و پووی کرده پەر وەردگاری، مە لائیکە تە هەکان بۆیان دەر کەوت که لە
 دروست کراو هەکانی خۆی گەورە نەینى هیه جگە لە خۆی که سی تر لە م نەینیه
 نایزانی ت.

دە یەم: خۆی گەورە بە دروست کردنی قە لە م، ئەم جیهانه ی دە ستپێ کرد، بە
 دروست کردنی مرفو شیش کۆتایی پێهینا، چونکه قە لە م ئامرازیکە بۆ گە یشتن بە
 زانست، بە لām مرفو هە که زاناکە یه، هەر بۆیه ش خۆی گەورە فەزلی ئادەمی دا
 بە سەر مە لائیکە تە هەکان بە هۆی زانسته وه بوو.

بېروانە: خىۋاي گەورە چۆن پىش دابەزاندنى ئادەم بۆ زەۋى عوزرى لى
 ۋەرگرتوۋە ۋە فەزىل ۋە پىزى بۆ مەلانىكە تەكان ئاشكرا كىردوۋە، پىش بە دىھىئانى
 ناۋى بردوۋە كە فەرموۋىتە: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقرة: ۳۰). واتە:
 من جى نشىنىك لە زەۋىدا دروست دەكەم.

بېروانە كە چۆن ناۋى بردوۋە بە خەلىفە پىش دروستكىردنى، عوزرى لى
 ۋەرگرتوۋە پىش دابەزىنى، بەۋەى كە دەرى بېرپوۋە بەۋەى (فى الارض) واتە: من
 جى نشىنىك لە زەۋىدا دروست دەكەم.

بەلى ئەگەر كەسىك كەسىكى خۆش بوۋىت عوزرى لى ۋەر دەگىت پىش ئەنجام
 دانى تاۋانەكەى، جا كاتىك كە بە دىھىئا ۋە ۋىنەى كىشا (۴۰) سال لە بەر دەرگى
 بە ھەشت ھىشتىۋە، چۈنكە خالى خۆشەۋىست ۋاىە، كاتىكىش كە زەلىلى كىرد
 تاكو لە ۋە پۆزە لە خۇباىى نەبىت كە سوۋجەدى بۆ دەبىت.

(ابلىس) بە تەنىشت لاشەكەيدا دەپۇىشت ۋە نۆرى پى سەير بوۋ دەگىگوت:
 بىگومان دەبىت ئەمە بۆ مەبەستىك دروست كرابىت!

ئىنجا لە دەمى دەچوۋە ژوۋرەۋە لە پىشتىۋە دەردەچوۋ دەگىگوت: ئەگەر
 بەسەرتدا زالېم ئەۋە بە ھىلاكت دەبەم، بەلام ئەگەر تۆ بەسەرمدا زال بوۋى ئەۋە
 بى فەرمانىت دەكەم، نەشى دەزانى كە لەسەر دەستى ئەۋدا بە ھىلاك دەچىت.

ئىبلىس كە دەبىنى قورپە بەكەمى دەزانى، جا كاتىك خىۋاي گەورە ۋىنەى
 قورپەكەى كىشا ئىبلىس ھەسوۋدى پى ھات، كە پۇخى بەبەرا كىرد لە ھەسوۋدىا
 ۋەخت بوۋ بمرىت، كاتىكىش بەپىزى كىردو سەربەزى كىرد لە ناۋ مەلانىكە تەكان ۋە
 دروستكراۋەكانى عەرزكىرد، مەلانىكە تەكان ۋوتىان: خۇدايە ئەۋەنىە ئىمە بە پاكىت
 پادەگىر ۋە تەسبىحاتت دەكەمىن، خىۋاي گەورەش فەرموۋى: ئەۋەى من دەيزانم
 ئىۋە نايزانن، دەى ئەگەر دەيزانن ناۋى ئەۋە شتانەم پى بلىن؟! جا چۈنكە ھىچيان
 پى نەبوۋ سەريان شۆركىرد ۋە دانىان ھىنا.

ھەر بۆيە لە ناۋ مەلانىكە تەكاندا بانگبىزى پىزى ئادەم بەرزبۆۋە ۋە فەرموۋى:
 كىرئۆشى پىز بەرن بۆ ئادەم، ئىنجا ھەموۋىان كىرئۆشى پىزىيان بۆ بىرد، تەنھا
 (ابلىس) نەبىت كە لە گۆشەيەك ۋە ستابوۋ كىرئۆشى نە بىرد، چۈنكە پىسە ۋە

پىسىيەكەشى رىقەكارى و دەمارگىرىيەكەيدا پەنگى داوۋەتەو، پىسىيەكەى پاك نايىتتەو، چۈنكە تىكەل بۈو، لەگەل خۇدى خۇى، جا كاتىك ئادەم تەواو دروستكرا گوترا: دەبىت بە كپتۇش بۇ بردنى برازىندىرئىتەو، قەدەر وابو، كە گوناھى بەسەردا بىت تاكو شوئىنەوارى بەندايەتى لە زەلىلى بەدى بكرىت.

ئەى ئادەم: ئەگەر گويمان نەدابا بەو لوقمەى كە خواردت، ئەوكات ھەسوودەكان دەيانگوت: چۈن رىز لە كەسىك دەگرىت كە پام ناگرىت لەسەر لوقمەيەك.

ئەى ئادەم: ئەگەر دانە بەزىباى لە بەھەشت ئىستاكە بە پىزەو، سەرنەدەكەوتى بۇ بەھەشت، نامەى قبول بۈونى دووعاشت بۇ نەدەھات كە دەئىت: (ھل من سائل) واتە: ئايا كەس ھەيە نزا بكات نزاكە قبول كەم؟! ئەگەر دانە بەزىباى ئەوكات بۇنى دەمى پۇدوۋەوان ئاوا پىرۇز نەدەبو، ئىنجا پوون بۇو، كە خواردى ئەم لوقمەيە لە خراپەى ئادەمەو نەبوو.

ئەى ئادەم: خۇشى پىكەنىنت لە بەھەشت بۇ خۇت بو، گريان و پەشىمانىشت لە دنيا بۇ ئىمە بو.

بەردەوام ئەو خواردنەى كە ئادەم خواردى دووبارە دەبىتەو، بە جۇرىك كە ئەم دەردە نەو، كانىشى گرتتەو، جا بۇيە خۇاى زانا و مېھرەبان لەسەر دەستى پزىشكانى بوونەو، دەرمانى چارەسەرى بۇ ناردوون: ﴿فَأَمَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا هُدًى فَمَنْ آتَبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طە: ۱۲۳). واتە: ئەگەر ھىدايەتى من بۇ ئىو، ھات، ئەو، شۇئىنى ھىدايەتى من بگەوئىت، نە گومرا دەبىت، نە ناسۇرى دىتە پى.

جا پزىشكەكە فەرمانى پىدەكات كە خۇيان بپارپىزن لە قەدەغەكراو، كان، فەرمان پىكراو، كانىش ئەنجام بەن، جا ئەگەر واى كرد ئەو، سەلامەت دەبىت. بەلام ھاوار بۇ ئەو كەسەى ھىزى خۇى ناپارپىزىت و ئارام لەسەر دەرمان و عىلاجەكان ناگرى، ئەو بەرەو تيا چوون دەچىت، ئەگەر قەدەر يارمەتى بدا و

تؤش پشتيوانى پزىشك بكهى له وهى كه پارٲٲزكارى خؤت بكهى، ئه وه سه رفراز ده بى، به لام ناره زووات چاوى كوٲٲر كردوون كه واده زانن ته نها هر ئه و ناره زووانه هه يه و هيچى تر.

ئاي كه چاو ساغى چند باشه بو مرؤف، ناتوانٲٲت كات ژمٲٲٲٲك نارام بگريٲٲ، كه چى تهحه مولى به رده وام زه لىلى ده كات، كه شت ده كا به ره و پووى دنيا كه چى دنيا له وه لى، دانىشته وه و كه شت ناكات به ره و قىامهت كه چى ئه و به ره و پووى ديٲٲ.

ئه گه ر كه سيٲٲت بيى شتى به نرخ و ناياب به شتى بي كه لك و بي نرخ ده گورٲٲته وه، بزانه ئه و كا برايه گٲٲل و كه مژه يه.

چەند ئامۇزگارىھەكى زىرپىن

ئادەم چۈنكە خواناسى راستەقىنە بوو، بۆيە خۇاى گەورە بەھۇي گوناھەكەي سەرگەردانى نەكرد.

خۇاى گەورە بە نەھەي ئادەم دەفەرمووى: ئەي نەھەي ئادەم ئەگەر بە گوناھىكى زۆرەو بە ئەندازەي زەوي بەخزمەتم بگەي، ھىچ ھاوبەشىكت بۆ برپار نەدايم، ئەوكات منىش پىر بە زەوي لىبوردنت بۆ ئامادە دەكەم.

كاتىك خۇاى گەورە دەزانىت كە بەندە گوناھىك دەكات، مەبەستىشى بى فرمانى ئەونىيە و پەخنىيە نەگرتوۋە لە ھىكمەتى ئەو، بەلكو ھەواۋ ئارەزوات بەسەرى زال دەبى و شەيتان بۆي دەپازىنىتتەو، ئومىدىشى بە لىبوردنى خۇاش ھەيە.

ئەگەر ئەنجامدانى گوناح نەبايە ئەو ئادەم لەبەر لە خۇبايىبون لە بەين دەچو.

خۆت سەرقال بگە بە خۇا لە دنيا، دواى مردنت تەنھا ئەوت بەسە. سەير لەو دە دانيە ھەژارىك چاكەكارىكى خۇش دەوئەت، چۈنكە چاكەي لەگەل كىردوۋە، بەلكو سەير لەو دەبايە چاكەكارەكە ھەژارەكەي خۇش دەوئەت.

باسی قورئان

قورئان ووتہی خوی گہورہیہ، جا خوی گہورہ ئەم قورئانہی بۆ بەندہکانی پۆشن کردۆتہوہ بہ سیفاتہکانی خۆی، ئەگەر بەدلیکی ئامادہ و دادپەرہرانہ ووردبویوہ لہ قورئان، ئەوکات دەبینین خوی گہورہ بہ ھەیبەت و گہورہیی و شکۆداری خۆی پۆشنی دەکاتہوہ، ئەوکات ئەو مرۆفہ ملکہچ دەکات و ئارہزواتی خۆی بۆ دەشکیئیت، خۆبہگہورہزانین لہ ناخی خۆی ناھیلّیت، ھەر وەك (خوی) چۆن لہ ئاودا دەتویتہوہ.

جاری واش ھەییہ ئەم قورئانہ بہ سیفاتہ جوان و بی کەم و کورپہکانی پۆشن دەکاتہوہ، ناو و سیفات و کارہکانیہتی کە بەلگەن لەسەر بی کەم و کورپی زاتی خوی گہورہ، ئا ئەوکات ئەو مرۆفہ بہ گوپرہی ناسینی سیفاتہ جوان و بی کەم و کورپہکانی خودا دلّی پر دەبیّت لہ خۆشەویستی ئەو، ئەگەر کەسیکی تر بیہویّت ئەم خۆشەویستیہ بگۆرپیت بە خۆشەویستی خۆی دلّی رازی نابیت.

ھەر کاتیکیش قورئانی پۆشن کردہوہ بہ سیفات (الرحمة) و (البر) و (اللطف) و (الاحسان)ی خۆی، ھیزی ئومید لہ بەندہ سەر ھەلدەدات و ئومیدی بەخوایتہو دەبیّت، تەماعی بۆ پەیادەبیّت و پوو دەکاتہ پەرہردگاری، جا ئەگەر مرۆف ئومیدی بۆ شتیک پەیدابوو کاری بۆ دەکات، ھەر وەك جوتیار ئەگەر چاوی لہ بەروبومیکی زۆر بیّت ئومیدی پئی بیّت زەویہکە ی چاک دەکیلّیت و خۆی پئی ماندو دەکات، بەلام ئەگەر بی ئومید بی لہ زەویہکە ی لہ کیلانی کەمتەرخەمی دەکات.

ھەر کاتیکیش قورئانی پۆشن کردہوہ بہ سیفات داپەرہوری و تۆلہ لیسەندنەوہ و سزادانی بەندہ بہ تورپہیی خۆی، ئەوہ نەفسی سەرکەش ملکہچ دەبیّت و سلّ دەکات و پشت ھەلدەدات لہ ئارہزوات و گەمەو گالتە و حەرەم، جلّوی نەفسی خۆی دەگری و ترس و بیم دایدەگریّت.

ھەر كاتىكىش قورئانى پۇشن كرده ۋە بە فرمان ۋە قەدەغە كىردن ۋە پەيمان ۋە ئامۇزگارى ۋە ناردنى پىغەمبەران ۋە كىتەب ۋە شەرىع، ھىزى گۇيرايەلى ۋە ئامۇزگارى ۋە بىرخستنه ۋە ۋە پراست زانين ۋە ملکہ چى ۋە خۇ پاراستن لە قەدەغە كراۋە كان لە مرۇڤدا سەرھەل دەدات.

ھەر كاتىكىش قورئانى پۇشن كرده ۋە بە باس كىردنى سىقاتى بىستىن ۋە بىنن ۋە زانستى خۇى، ئە ۋكات ھىزى شەرم لە بەندەدا سەرھەل دەدات، كە شەرم دەكات خۇاى گە ۋرە لە سەر شتىك بىبىنىت كە ئە ۋ شتە حەرام بىت، شەرم دەكات خۇاى گە ۋرە شتىكى لى بىبىستى شتە كە حەرام بىت، دەترسىت لە ۋ شتانهى كە لە دلدا پەنھانى داۋە نەكات خۇاى گە ۋرە سزاي بدات، تاۋە كو واى لىدەت ھەموو جوۋلە ۋ كارو كرده ۋە ۋ گوفتارە كانى بە پى شەرىع دەبىت.

ھەر كاتىك خۇاى گە ۋرە قورئانى پۇشن كرده ۋە بە ۋە ھەلسورپنەرى كاروبارى خەلكى ۋە رۇزىان دەدات ۋە زىانسان لى بە دوور دەخاتە ۋە ۋ ۋستانى خۇى سەر دىخىت ۋە دەيانپارپىزىت ۋە لە گە لىاندایە، مرۇڤ كە ئە ۋە ۋ بە پۇ پۇشن بۇۋە تەۋە كولى بە خۇا دەبىت ۋە روۋى تىدەكات ۋە بە ھەموو كاروۋ بارە كانى خۇا پازى دەبىت.

(التوكل) واتە: بەندە بى دەسەلاتى خۇى دەردە بپىت بەرانبەر بە خۇا ۋ پازى دەبىت بە ۋ كارانەى كە خۇا بۇى ھەلپژاردوۋە.

ھەر كاتىكىش سىقاتى (العز) ۋ (الكبرياء) بۇ مرۇڤ پۇشن بۇۋە، ئە ۋكات ئە ۋ مرۇڤە دللى ئارام دەگرى ۋە ملکہ چ دەبىت بۇ گە ۋرە ۋ خۇى بە كەم دەزانىت بەرانبەر بە (الكبرياء) ۋ خۇا ۋ دل ۋ ھەموو ئەندامە كانى لاشەى ملکہ چى خۇا دەكەن، ئە ۋكاتىش شلەژان وترس ۋ پەشۇكانى لە دلدا نامىنىت، بە لگودل ۋ زمان ۋ ھەموو ئەندامە كانى ترىشى ئارام ۋ ئاسوۋدەى دايدە گرەت.

كۆى ئەۋانە بگوتىرى ئەۋە ۋە:

مرۇڤ بە سىقاتى (الالوهية) ۋ خۇا دەناسىت يان بە سىقاتى (الربوبية) ۋ خۇا دەناسىت، مرۇڤ لە پىگەى ناسىنى سىقاتى (الالوهية) خۇشەۋىستى خۇاى لە دل دەچەسپىت، بە جۇرىك تامەرزۇى ئەۋە دەبىت بە خزمەتى بگات، ھۇگر ۋ دلخۇش

دهبیت به بهندایه تی کردنی خوا، په له دهکات و پیشبرکی دهکات بۆ ئه وه ی نزیك بیته وه له خوا، بهندایه تی زۆر دهکات تاكو خۆشه ویست بیت له لای خودا، بهردهوام ویزد و یادی خوای له سهر زماندایه له خه لکی هه لدیت پروو دهکاته خوا، هه موو مرازی دهبیته پهزامه ندی خوای گه وره .

له پێگای ناسینی سیفاتی (الربوبیة)ش مرۆف ته وه کولی له دلدا ده چه سپیت و پروو له خوا دهکات و داوای یارمه تی له وه دهکات و هه ر ملکه چی ئه وه دهبیت، بېگومان مرۆف دهبیت (الربوبیة)ی خوا له (الالوهیة)ی خوا به دی بکات، (الالوهیة)ی خواش له (الربوبیة)ی خوا به دی بکات، واته: که (الربوبیة)ی بۆ پۆشن بۆوه ملکه چی (الالوهیة)یه ش بیت، سوپاس و ستایشی خوا له مولکی خوا به دی بکات، عیزه تی خوا له لیبووردنی خوا به دی بکات، حیکمه تی خوا له (قضاء و قدر)ی خوا به دی بکات، نیعمه تی خوا له تاقیکردنه وه کانی خوا که به سه ری دینیت به دی بکات، به خششی خوا له و شتانه به دی بکات که لێی قه دهغه کردووه، چاکه و لوتف و ره حمه تی خوا له هه ل سوپینه ری کاره کانی خوا به دی بکات، به زه یی و چاکه ی خوا له لیخۆش بوونی خوا به دی بکات.

به پراستی ئه گه ر وردبینه وه ئه وه له فه رمان و قه دهغه کراوه کانی خوا به خشش و حیکمه تی خوا به دی ده کریت، له پهزامه ندی و توورپه یی خوا عیزه تی خوا به دی ده کریت، ئارامی خوا له په له نه کردن له زادانی بهنده کانی به دی ده کریت، به زه یی و به خششی خوا له وه رگرتنی نزای بهنده کانییدا به دی ده کریت، ده وله مه ندی خوا له وه به دی ده کریت که ئاتاجی که س نیه .

به لێ: ئه گه ر به دلێکی ئاماده و دادپهروه رانه و وردبوویه وه له قورئان، ئه وکات بۆت پۆشن دهبیته وه که پادشایه ک هه یه هه ل سوپینه ری هه موو جیهانه و له سه روی هه موو ئاسمانه کان دایه له سه ر (عرش)ی خۆی ده سه لاتداره و جیگیره، کاروباری بهنده کانی به رپۆه ده بات، فه رمان ده دا و قه دهغه ده کات، پێغه مبه ران په وانه ده کات، په یام په وانه ده کات، له و که سه پازی دهبیت که چاکه سازه، له و که سه ش

تووپه ده بیٲ که به دکاره، به پیٲی کاری به نده کانی پاداشت و سزایان ده داته وه، ده به خشٲ و ده گریٲته وه، مرؤف به عیزهت ده کا یان زه لیلی ده کات، به نده کانی به رز و نزم ده کا، له سه روی هر حهوت ئاسمانه کانه وه ده بیستی، زانایه به هه موو کاریکی په نهان و ئاشکرادا، چی بوٲٲ نه جامی ده دات، دووره له هه موو که م و کوریه ک هیچ شتیک جووله ناکات تا کو گه ردیله په کیش بیٲ مه گه ر به فره مانئ نه و نه بیٲ، هر گه لایه ک له دره ختیکه وه لی بیٲته وه خوا به ئا گایه لیٲ، هیچ شتیک سوود نابه خشٲ و توانای سوودی نیه مه گه ر به فره مانئ نه و نه بیٲ.

كۆچكردنى پېغەمبەر بۇ مەدىنە

پېغەمبەر ﷺ كە بەيئەتى لە (أهل العقبة) ۋە رىگرت فەرمانى بە ھاۋەلە كانىدا كۆچ بىكەن بۇ (مەدىنە) ھ، جا (قىرىش) كە بە مەيان زانى و زانىان كە پېغەمبەر و ھاۋەلانى ئۆز بوونە و لەمە ۋەدا دەپپارېزىن و پىشتىگىرى لى دەكەن، بەم بۇنەيە ۋە كەۋتنە بىرىكردنە ۋە بۇ چارەسەرى ئەم كارە كە ۋەك كۆسپىك بوو لە ناۋدلىياندا، ئەۋە بوو ھىندىكىيان و ايان بە چاك دەزانى بەند بىركىت، ھىندىكى تر بە چاكىيان دەزانى لە (مكە) دەربىركىت، بەلام پاشان لەسەر ئەۋە كۆك بوون كە بىكۆزىت.

بۇيە لە ئاسمانە ۋە ئەم ھەۋالە درا بە پېغەمبەر و فەرمانى پىكرا كە جىگاي خۇي جىيىلىت، ئەۋە بوو لە گەل (ابو بىكر) كەۋتنە پى بۇ (مەدىنە)، جا كاتىك دور كەۋتنە ۋە لە (مكە) (ابو بىكر) ترسى لى نىشت، چونكە دەترسا لە پىشەۋە بۇ پېغەمبەر ﷺ بىن، بۇيە پىشى دەكەۋت.. دەترسا لە پىشتەۋە بىن بۇيە لە پىشتى دەپۇي.. بەم شىۋەيە دەچۈە لاي راست و لاي چەپى تاكو گەيشتنە ئەشكەۋتە كە.

كە گەيشتنە ئەشكەۋتە كە (ابو بىكر) پىش پېغەمبەر ﷺ چۈە ژورەۋە، تا چ شتىكى ترسناكى تىابىت ئەۋ توش بىت نەك پېغەمبەر، خۋاي گەۋرەش درختىكى لە ۋىدا بۇ پۋاندن كە پىشتەر لە ۋىدا نە بوو تاكو بىبىت بە سىبەر بۇ ئەۋان و رىگاش لە دورژمنە كانىيان وون بىكات، جال جالۇكە تىكىش ھات لەسەر كۈنى ئەشكەۋتە كە دا ھىلانەي خۇي دروستكرد، خۋاي گەۋرەش دوو كۆترى نارد لەسەر كۈنى ئەشكەۋتە كە ھىلانەيان دامە زراند، تاكو چاۋى ئەۋ دورژمنانە كوېر بىكات كە لەدو اياندا دەگەپىن، ئەمە (معجزة) تىايە كە بەم سەربازە بى ھىزانە بەرگى لە دۇستانى خۇي دەكات، ئەۋ دورژمنانەي بە دو ايان كەۋتبون، ھاتنە سەر دەرگاي ئەشكەۋتە كە بە جۆرىكى ئاۋا نىزىك بوونەۋە كە پېغەمبەر و (ابو بىكر) گۈي بىستى دەنگىيان بوون، بۇيە (ابو بىكر) ترس لى نىشت و گۈوتى: ئەي پېغەمبەرى خوا

نه گهر بیتو سهیری ژیر پییان بکن نیمه ده بینن، پیغمبریش ﷺ ده یفه رموو: ((نهی (ابو بکر) گومانن چیه به دوو کهس که خوا سییه میانه؟؟)).

جا پیغمبر ﷺ بینی (ابو بکر) زور په ریشانه، نه وهش له بهر خوی نه بوو، به لکو له بهر پیغمبره ری بوو، بویه پیغمبر ﷺ دلی ده دایه وه بهم مژده یه: ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (التوبة: ۴۰). واته: نهی - ابو بکر - دلگیر مه به خوا له گه لمانه.

کاتیک پیغمبر ﷺ پیی ده فرموی: نیمه پیکه وهین، بزمان دهرده که ویت که (ابو بکر) به راستی پیکه وه بووه به مانای که لیمه، به وهی ده بینن به پیغمبر ﷺ گوتراوه (رسول الله)، به (ابو بکر) یش گوتراوه (صاحب رسول الله)، که پیغمبر ﷺ وه فاتیشی کرد، به (ابو بکر) یان ده گوت: (خلیفة رسول الله) - هر پیکه وه بوو له گه لیدا - به لام کاتیک (ابو بکر) وه فاتی کرد به که سی تر نه گوترا (خلیفة رسول الله) به لکو ده گوترا: (امیر المؤمنین).

به م شیوه یه سی پوژان له نه شکو ته که دا مانه وه، پاشان له نه شکو ته که دهرچوون و پییان گرته بهر بو (مدینه) ه، (قضاء و قدر)ی خواش به زمانی حال ده یگوت: بنگومان به شیوه یه کی ناوا ده چیه (مدینه) که نه پیش تو نه دوا ی تو کهس بهم شیوه یه نه چوته (مدینه) ه، ئینجا که دهرپویشتن بو (مدینه)، له ریگادا (سراقة) ه پییان گه یشت، پیغمبر ﷺ بینی وا (سراقة) خه ریکه ده یانگاتی، نزای کرد که خوا پرزگاریان بکات، بویه هردوو پیی نه سپه که ی (سراقة) به زه ویدا چه قی، (سراقة) ه که زانی نه مه نه ینیه کی تیایه ناتوانیت ده ستیان به سهردا بگریت، پیی گووتن: پاره و خوراکتان ناویت؟

پیغمبر ﷺ پاره ی (سراقة) ی بو چیه له کاتیکدا به کول پاره ی پیشکهش کرا په تی کرده وه، نهی خوراکی بو چیه له کاتیکدا بو خوی ده یفه رموو: ((أبیت عند ربی یطعمنی ویسقیننی))^(۱). واته: من په روه ردگارم خواردن و خواردنه وه م ده دات.

به‌لی: دیاری ئەم پێکه‌وه‌بوونه‌ ته‌نها به (ابو بکر) به‌خ‌شرا بوو به‌ که‌سی تر نه‌به‌خ‌شرا‌بوو، ب‌پ‌وانه: (ابو بکر) دووهم که‌س بوو که موس‌لمان بوو، دووهم که‌س‌یش بوو د‌وای پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ نه‌فسی خ‌ۆی به‌خ‌شی به‌ ئ‌ی‌سلام، له‌ زهد و تق‌وادا، دووهم که‌س‌یش بووه‌ له‌ د‌ۆستایه‌تی کرد‌نی پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ، دووهم که‌س‌یش بووه‌ له‌ ه‌ه‌لس‌وپ‌اند‌نی کاری موس‌لمانان^(۱)، دووهم که‌س‌یش بووه‌ د‌وای پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ بووه‌ به‌ مش‌وورگیر، له‌ ته‌مه‌ن دووهم که‌س بووه‌ به‌ ته‌مه‌نی پ‌یغه‌م‌به‌ر ب‌چ‌یت، له‌ ه‌ۆی مرد‌نی دووهم که‌س بووه‌ به‌ ه‌ۆیه‌وه‌ ب‌م‌ریت که‌ پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ پ‌یی مرد، چون‌که‌ ئەو ه‌ۆیه‌ی پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ پ‌یی وه‌فاتی کرد‌ کاریگ‌ری ژه‌هره‌که‌ بوو (ابو بکر) یش ه‌ۆی وه‌فاتی ژه‌هر بوو^(۲).

(ابو بکر) کاتیک که‌ موس‌لمان بوو چ‌ل ه‌ه‌زار دره‌می ه‌ه‌بوو ه‌ه‌ر ه‌ه‌مووی له‌ پ‌یناوی خوا به‌خ‌شی، له‌ کاتیک‌دا که‌ موس‌لمانان ز‌ۆر ئ‌اتاج بوون، ب‌ۆیه‌ پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((مان‌ف‌ع‌نی مال، ما تف‌ع‌نی مال اب‌ی ب‌کر)) واته‌: مال و دارایی که‌س وه‌کو مال و دارایی (ابو بکر) به‌ فریام نه‌که‌وت.

به‌پ‌استی فه‌زلی (ابو بکر) زیاتر بوو له‌ فه‌زلی ب‌پ‌وادارنی ئەه‌لی فرعون، چون‌که ئەه‌لی فرعون ئ‌یمانی خ‌ۆیان ده‌رنه‌ده‌خ‌ست له‌ ترسان، به‌لام (ابو بکر) ئ‌یمانی پ‌اگه‌یاند و ئ‌اشک‌رایکرد، فه‌زلی (ابو بکر) زیاتر بوو له‌ فه‌زلی ب‌پ‌وادارنی ئەه‌لی یاسر، چون‌که ئەه‌لی یاسر سه‌عاتیک جه‌نگان که‌چی (ابو بکر) چه‌ندین سال جه‌نگا، ه‌ه‌ر (ابو بکر) بوو کاتیک گ‌وی بیستی بانگه‌وازی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ (البقره: ۲۴۵) بوو، وه‌لامی دایه‌وه‌و مالی به‌خ‌شی، ب‌ۆیه‌ شیاو بوو، به‌م ه‌ه‌مو مه‌دح و ستایشه‌ ﴿وَسَيَجْنِبُهَا آلَ نَفْيٍ﴾ ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ (اللیل: ۱۷ - ۱۸).

(۱) پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ به‌که‌م که‌س بووه‌ که‌ کاری موس‌لمانانی ه‌ه‌لس‌وپ‌اند‌وو، د‌وای ئەو اب‌و ب‌کر بووه، که‌ ده‌کات دووهم که‌س بووه‌ له‌ ه‌ه‌لس‌وپ‌اند‌نی کاری موس‌لمانان.

(۲) ئ‌یمامی (ط‌بری) له‌ میژوه‌که‌ی خ‌ۆیدا ده‌فه‌رموی: ده‌لێن ه‌ۆی مرد‌نی اب‌و ب‌کر ئەوه‌بوو که‌ جووله‌که‌ ژه‌هریان ب‌ۆ کرد‌ۆته‌ ناو خ‌واردنه‌که‌ی... ئەوه‌بوو س‌ائیک به‌و ژه‌هره‌وه‌ نالاندی د‌وای س‌اله‌که‌ وه‌فاتی کرد.

چەندین ئایەت و حەدیس باسی فەزلی (ابو بکر) دەکات، (مهاجر) و (أنصار) هەموو پەیمانیان دایە (ابو بکر) لەسەر (خلافة).. جا ئە ئی ئەو کەسانە ی پقتان لە (ابو بکر) هەرکاتیک ناوی دیت دلتان پڕ دەبیّت لە ئاگر، هەر کاتیک باسی فەزلی (ابو بکر) دەکریت ئەوان گەمژەتر دەبن و لە خەفەتان بچوکتەردەبنەو، ئایا شیعی ی بی براو کە جنیو بەو زاتە پاکە دەدەن ئەم ئایەتەیان نەبیستوو: ﴿ثَٰنِيَ أَتَيْنَ إِذْ هُمَا فِي الْفَكَارِ﴾ (التوبة: ۴۰)

ئەو پیاو بە پێزە کاتیک پێغەمبەر ﷺ داوای ئی کرد موسلمان بیّت بی مشتومر وەلامی دایەو و موسلمان بوو، پێگای گرتە بەر بی سل کردن، ئارامی گرت لەسەر ئەو ناخۆشیانە ی بەسەریدا دەهات، مائی خۆی بەخشی بەبی ترس.

کی هاوپی پێغەمبەر بوو لە گەنجایەتی؟ کی بوو یە کەم کەس لە هاو لەانی پێغەمبەر ﷺ کە ئیمانی هینا؟ کی بوو لە (مجلس) دا کە پێغەمبەر ﷺ پرسیا ی دەکرد یە کەم کەس وەلامی دەدایەو؟ کی بوو یە کەم کەس نوێژی لە گەل پێغەمبەر ﷺ کرد؟ کی بوو دوا ی نوێژی لە گەل پێغەمبەر ﷺ بوو؟ کی بوو دوا ی مردنیش لە ناو گل لە گەلیدا پراکشابوو؟ کەوابوو دراوسی پراستەقینە بناسن.

(ابو بکر) ئەو پیاو بوو کە بەرەنگاری هەلگەپاوەکان بوو لە پۆژی (الردة) دا، هەر کەسیک (ابو بکر) ی خۆش بویت، بە باسکردنی فەزلی (ابو بکر) دلخۆش دەبیّت، کەسیکیش رقی ئی بیتهو کە باسی بکریت دل تەنگ دەبیّت وەکو شیعیکان کە بەوان بیّت لە و کۆرپە ی باسی (ابو بکر) ی ئی دەکریت هەلین، بەلام بو کوئ دەپۆن، کە باسی فەزلی (ابو بکر) ی ئی نەکریت؟ (ابو بکر) بە مال و نەفس بەرگری لە پێغەمبەر ﷺ دەکرد، (ابو بکر) لە ژیا نیدا هەردەم لە گەل پێغەمبەر ﷺ دابوو، کاتیک کە مردیش هەر لە تەنیش گۆپی ئەودا نیژا و لە گەل ئەو دابوو، بە پاستی فەزل و گەورە یی (ابو بکر) گەلیک زۆرە.

بەلام سەیر لەو دایە! ئەو کەسە ی کە چاوی بە خۆر هەلئایەت دە یەو بیّت بەری خۆر بە بیژینگ بگریت.

كاتىك چۈنە ناو ئەشكەوتەكە (ابو بكر) ﷺ ترسى لى نىشتىبوونە ۋەك
 پىغەمبەر ﷺ شتىكى بەسەرا بىت، بۇيە پىغەمبەر ﷺ پىسى دەفەرموو: (چ
 گومانىك دەبەيت بە دوو كەس كە خوا سى يەميانە).

كە (ابو بكر) زانى ئەمە ۋەحىيە دلى ئارام بۆۋە، بانكى سەر كەوتنىش لە ھەموو
 شارىكا بلاو بۆۋە (ئانى ائنين انھما في الغار).

سويند بە خوا خوشويستنى (ابو بكر) ﷺ شتىكى پاك و چاكە، پق لىبوونە ۋەشى
 شتىكى گەندەل و خراپە، چونكە (ابو بكر) ﷺ بەرپىزترين و چاكترين ھاۋەلى
 پىغەمبەرى خوا بوۋە، بەلگەش لەسەر ئەمە زۆرە.

سويند بە خوا كە (ابو بكر) مان خوش دەۋىت لەبەر ھەۋاۋ ئارەزوۋى خۇمان نىە،
 ھاۋەلانى ترىش بەكەم نازانين، ئەۋەى ئىمامى (علي) دەربارەى فەزلى (ابو بكر)
 دەلىت بەسمانە كە دەيفەرموو: (رَضِيكَ رَسُولَ اللَّهِ لَدَيْنَا، أَفَلَا نَرْضَاكَ لَدُنْيَانَا) واتە:
 پىغەمبەر ﷺ پازى بوۋە بە كارى دىنت بەسەرمانا، ئايا ئىمە چۆن پازى نابىن
 بەكارى دىنات، مەبەستى پازىبوونە بە خەلىفاتىكەى.

چەند نامۆزگاریه کی زیرین

① خۆت بپارپیزه له و کهسهی که دژایه تی ئه و کهسانه ده کهن په یوه ستن به قورئان و سوونه ته وه، نه وه کو تۆش به ناگری ئه وان بسوتیی.

② ناگاداری دوو دوژمن به که زۆریک له خه لکی پیی به هیاک چوونه: یه کهم: ئه و کهسهی خه لکی دوور ده خاته وه له پپیزی خوا به گومان و قسهی سه رقۆزی بن ئالۆز.

دووه م: ئه و کهسهش که فریوی خواردوه به دنیا و ناوبانگ ده سه لاته وه.

③ هه موو هیژیکی مرۆف تام و چیژی خۆی لی وهرده گیریت، هیژی جووت بوون تام و چیژ له جووت بوون وهرده گیریت، هیژی تورپیی تام و چیژ له به کارهینانی ئه و تورپیه وهرده گیریت، هیژی خواردن و خواردنه وه تام و چیژ له به کارهینانی ئه م دوانه وهرده گیریت، هیژی زانست تام و چیژ له وهرگرتنی زانست وهرده گیریت، هیژی خۆشه وستی تام و چیژ له خۆشه وستی خوا وهرده گیریت، هیژی په شیمانی تام و چیژ له گه رانه وه بۆ لای خوا وهرده گیریت، هیژی هۆگری و ئیشتیاق تام و چیژ به هۆگری له گه ل خوا و ئیشتیاق بۆ خوا وهرده گیردیت، هه موو تام و چیژیک جگه له مه بپاوه یه.

④ ناگاداری (فراسه)ی مرۆفی به ته قوابه، چونکه ئه و مرۆفه کارو کرده وه کانت له و دیوی په رده وه ده بینیت، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: ((اتقوا فراسة المؤمن، فانه ينظر بنور الله))^(۱)، واته: خۆت بپارپیزه له (فراسه)ی بپوادار، چونکه ئه و به نوری خوا ده پروانیت.

(۱) رواه الترمذی (۳۱۲۵) له سه نه ده که یدا (عطية العوفلی) هیه که به (ضعیف) ناو ده بریت.

◎ سبحان الله، نەفسى مرؤف (كبرى) (ابليس)ى تىايە، ھەسودى (قابىل)ى تىايە، سەرکەشى (عاد)ى تىايە، توغىيانى (ثمود)ى تىايە، جورئەتى (نمرود)ى تىايە، خۇ بەگەورەزانى (فرعون)ى تىايە، فيز و لەخۇبايى (قارون)ى تىايە، فرتوفىلى (اصحاب السبوت)ى تىايە، سەرکەشى (الوليد)ى كوپى (المغيرة)ى تىايە، نەفامى (ابى جەل)ى تىايە، نەفسى مرؤف پەوشتى ئاژەلى ھەيە، سوردوبونى قەلە پەشى ھەيە، خراپەى سەگى ھەيە، ھەلەشەى تاوسى ھەيە، سوكى و كەمى خلىتەكى ھەيە، سېلەى مارمىلكەى ھەيە، پقى حوشترى ھەيە، خۇماتكردى پلنگى ھەيە، پەلامارى شىرى ھەيە، دەپەرىنى مشكى ھەيە، گەندەلى ماری ھەيە، تېرۋاتى مەيمونى ھەيە، تەماعى مېرولەى ھەيە، فروفىلى پىوى ھەيە، نەينى و پەنھانى پەپولەى ھەيە، خەوى كەمتيارى ھەيە.

كەچى ئەم پەوشتە قىزەوھەنەنە ھەر ھەمووى بە تەزكىە پاك دەبىتەوھ و نامىنىت، بەلام ھەر كەسك خۇى پاك نەكردەوھ لەم پەوشتانە، ئەوھ كەل و پەلەكەى شىاوى كىپىن نىە: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ﴾ (التوبة: ۱۱۱) واتە: خۇاى گەورە نەفسى ئىماندارانى كىپوھ. كەواتە خۇاى گەورە ھىچ كىرەوھەيەك ناكىت، ئەگەر بە ئىمان پاك نەكرابىتەوھ و واى لەو كىرەوھە قىزەوھەنەنە نەھىتابىت و پووى نەكردىتە شارى تەوبەكاران و خۇاناسان.

◎ كەل و پەلى فرۇشراو تەسلىمى خاوەنەكەى بگە نەوھك لە دەستت شتىكى لى بىت، جا ئەوكات خاوەنەكەى وەرى نەگىت.

◎ قىمەتى كەل و پەل بە كىپار و ئەو پارەى پىى دەكرىت و ئەوھى بانگى بۇ دەكات دەردەكەوئىت، ئەگەر كىپارەكە گەورە و بەپىز بوو، پارەكەشى بەقىمەت بوو، بانگكەرەكەش شكۇدار بوو، ئەوھ ديارە كەل و پەلەكە زۇر بە نرخە.

◎ ئەى ئەو كەسەى خۇت بەلىزان دەزانىت، ئايا نەفسى خۇت ناسىوھ؟ دەزانى چەند بەپىزى، بزانه ئەم بوونەوھەر ھەر ھەمووى بۇ تۆ فەراھەم ھىندراوھ.

◎ ئەى ئەو كەسەى كە خۇاى گەورە بە چاكە و بە سۆز پىى گەياندووى، بزانه ھەموو شتىك وەك درەخت واىە تۇش بەرەكەى، ئەو شتانە ھەمووى وەك وئىنە وان

تۆش و اتاكانى بيت، ئەو شتانه ھەمووى وەك پۆخلەۋاتى گە ۋەھرات وايە تۆش گە ۋەھرەكەى بيت، ئەو شتانه ھەمووى وەك دۆ وايە تۆش ئەو پۆنەى بيت كە لىيى ۋە رگىراۋە.

◎ ئەى مرؤف لە كويى بوويت ھانام بۆ ببە من لىت نزيك ۋە لامت دەدەمەۋە، كە واتە بە خاترى كە سانىك ھانا بۆ من مەبە، چونكە من لە ۋە كەسەى بە خاترى ئەو ھانام بۆ دىنى نزيك ترم.

◎ ئەگەر پىزى خۆت لاي ئىمە بزانىبايە ھەرگىز سوكت نەدەكرد بە گوناھ و تاوان ئەى - بىرت نايەت - كە (ابلىس) مان لە رەحمەتى خۆمان دەركرد لەبەر ئەۋەى پىزى تۆى نەگرت و سوجدەى بۆ تۆ نەبرد، تۆش ئەۋكات لە پىشتى باوكت ئادەم بووى، زۆر سەيرە كە چى تۆ ئىستا لەگەل (ابلىس) بووى بە دۆست و پىشتت لە ئىمە كردو، ۋاللە سەيرە! ئەگەر بىتوۋ خۆشەۋىستى ئىمە لە دلتدا بايا ئەۋە لەسەر جەستەت دەدرەۋشاىەۋە.

◎ ئەگەر خۆشەۋىستىكەت پاست بايە بۆ خوا، تىكەلى ئەۋكەسانە نەدەبوويت كە باسى خۆشەۋىستەكەت بۆ ناكەن و بە بىرت ناھىننەۋە - كە خوايە - سەير لەۋكەسانەدايە كە دەلئىن: خوامان خۆش دەۋىت، كە چى خويان لەبىر نىە پىۋىستىيان بە خەلكى ترە خويان بىرخەنەۋە، خوى بىر ناكەۋىتتەۋە مەگەر كە سىك بۆى باس نەكات، چونكە نزمترىن پلەى خۆشەۋىستى ئەۋەيە كە خۆشەۋىستىكەت لە ياد بىت.

◎ ئەگەر كە سىك بىەۋىت بىروات بۆ بىنىنى خۆشەۋىستەكەى سەربازەكانى لەگەلئىدا دەپۆن، جا خۆشۋىستىن لە پىشەۋەى ھەموو سەربازەكانەۋەدا دەپروات، ئومىدئىش بەدەۋرەيدا دەسورپىت، تامەزۆى بىنىنىشى لىيى دەخوپرىت، ترسىش كۆى دەكاتەۋە لەسەر پىگادا، كاتىكىش گەيشتە دەرگاي شار دلدارەكە پىشى دەكەۋىت بۆ بىنىنى خۆشەۋىستەكەى.

◎ تۆ سەگەكەت فىرى پاۋ كردوۋە، ئەۋ سەگە ۋا فىركراۋە كاتىك نىچپرىكت بۆ پاۋ دەكات، ئارەزۋى خۆى لىيى دەگرىتەۋە ۋە ھىچى لىيى ناخوات، چونكە

نيعمه ته كانى توئى له پيش چاوه ده ترسى سزاي بدهى، كه چى تو ماموستاي ئاييىنى پيٲ ده لٲيت: پوو مه كه حه رام و واز له ئاره زوات بيئنه، به لام تو به گوئى ناكهـى.

◎ سه گى فيرنه كراو نه گه ر نيچيريك پاو بكات بو خوى ئه وه خواردنى نيچيره كه حه رامه، كه واته كارى مروٲى نه فام كه بو ئاره زوى نه فسى خوى ده يكات به هه مان شيوه يه.

◎ ئهـى مروٲ تو عه قلى مه لائيكه تت هه يه، ئاره زوى ئازهلٲ هه يه، هه واى شه يئانت هه يه، جا ده توانى به سه ر ئه م سيانه زال بيت: نه گه ر به سه ر هه وا و ئاره زواتدا زال بوويت، ئه وه ده گه يته پلهـى مه لائيكه ت، نه گه ر هه واو ئاره زوو زال بوو به سه رتدا، ئه وه ده گه يته پلهـى سه گ.

◎ نه گه ر سه گى فيركرا و نيچيريك پاو بكات بو خاوه نه كهـى ئه وه خواردنى نيچيره كه حه لاله، به لام نه گه ر نيچيريك پاو بكات بو خوى ئه وه خواردنى نيچيره كه حه رامه.

باسی بروادار و بی بروا

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ (الفرقان: ۵۵)، واته: به پراستی مروئی کافر به رده وام دژ به خوا ده وه ستیت.

ئه مه جوانترین شیوازی ده برپینه که قورئان ده ریده برپیت و مانای لیک ده داته وه، بیگومان ئیماندار به رده وام له گه لّ خوای گه وره یه و دژ به نه فس و ناره زوات و شه یتان و دووژمنانی په روه ردگاریدا ده وه ستیت، ئه مه مانای ئه وه یه که حزبی خواجه و سه رباز و دؤستی خواجه.

که به پالپشتی خوای گه وره دژایه تی دووژمنی ده ره وه و ناخی خوئی ده کات و ده جه نگیت، هر وه ک چۆن ئه وانیه دؤستی پادشان پالپشتی له پادشاکه یان ده که ن و له دژی دووژمنه کانی ده جه نگان.

به لام مروئی کافر به پالپشتی شه یتان و نه فسی خوئی دژایه تی په روه ردگار ده کات، هر بویه ش ده بینین و ته ی پیشینانی چاکمان له م باره یه وه زوره و په نگی داوه ته وه (ابن ابی حاتم) له (عطاء) ی کوری (دینا) و (سعید) ی کوری (جبیر) ده گیریتته وه ده فهرمووی: ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا﴾ واته: به دؤستانی شه یتان دژایه تی خوا ده کات و هاوبه شی بۆ برپار ده دات.

(اللیث) یش له باره ی ته فسیری ئه م ئایه ته دا له (مجاهد) ده گیریتته وه ده فهرمووی: واته، شه یتان پالپشتی مروؤ ده کات له سه ر بی فه رمانی خوا.

(زید) ی کوری (اسلم) یش ده فهرمووی: (ظهیرا) به واتای (موالیأ) نه واته: شه یتان دووژمنانی خوا جوؤش ده دات تاکو بی فه رمانی خوا بکه ن و هاوبه شی بۆ برپار بدن، پالپشتیان ده کات تاکو خوا له خویمان تووپه بکه ن.

مروئی بروادار بۆ ئه نجامدانی کاری چاک به پالپشتی خوا ئه نجامی ده دات،

که چی مرؤفی کافر و فاجر کاره کانی به پالپشتی شهیتان و ناره زواتی خوی نه نجامی ده دات، جا بویه سه ره تای نایه ته که به م شیوه دهستی پی کردوه: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ (الفرقان: ۵۵)، واته: کافران له جیاتی خوی گوره شتیك ده پرستن نه سوویدیان پیده گه یه نیت نه زیان.

بی برواکان به پیچه وانه هی دوستانی خوا که خوی گوره پالپشتیان ده کات له سر دزایه تی کردنی شهیتان و هه واو ناره زووی خویان، نه م مانا جوانه گه وه رایه تی قورئان ده ره دخت بؤ که سیك تیی بگات خوی گوره ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ (الفرقان: ۷۳)، واته: نه وانه که به نایه ت و فهرمووده کانی خوا بیدار ده کرینه وه، هه ر وا به که پی و کویری و به لالیدا تینا په رن، به لکو تیده فکرن و لئی ورد ده بنه وه نینجا په یره وی ده کهن.

(مقاتل) ده فهرمووی: کاتیک به قورئان نامؤژگاری ده کرین هه روا به که پی و کویری گوئی بؤ ناگرن که هیچ نه بیستن و هیچ نه بینن، به لکو به دلوه ده بییستن و ده بینن.

(ابن عباس) له باره ی نه م نایه ته دا ده فهرمووی: واته، هه روا به که پ و کویرانه به رانبه ر نامؤژگاریه کانی قورئان ناوه ستن، به لکو به ترس و له رزه وه به رانبه ر نامؤژگاریه کانی قورئان ده وه ستن.

(الکلبی) ده فهرمووی: کاتیک گوئی بیستی نامؤژگاریه کانی قورئان ده بن ملی بؤ که چ ده کهن و چاو و گوئی بؤ ده که نه وه.

(الفراء) ده فهرمووی: کاتیک قورئانیا ن به سه ردا ده خویندریته وه له سه ر شیوه ی پیشو دانانیشن که ته واو گوئی بیستی نه بن، به لکو به شیوه یه ک داده نیشن که گوئی بیست بن.

(الزجاج) ده فهرمووی: واته: که قورئانیا ن به سه ردا ده خویندریته وه به ملکه چی و گریانه وه کرنوش ده بن بؤ فه رمانه کانی خوا.

(ابن قتیبه) ده فهرمووی: واته: که نامؤژگاریه کانی قورئان ده بیستن بی ناگانین لئی وه کو کابرایه کی که پ و کویر که نه ده بیستی و نه ده بینن.

گوناھ و تاوان

بنچینهی هه موو گوناھیکی گه وره و گچکه په یوه سته به م سیانه:

۱ - په یوه سته بوونی دل به غهیری خوی گه وره.

۲ - به گوی کردنی هیزی توو په یی.

۳ - به گوی کردنی هیزی ئاره زووات.

ئهم سیانهش (شیرک) و (سته م) و (بی پوهشتی) ده گریته وه، چونکه دل په یوه سته بوون به غهیری خوی گه وره ئه وه شیرکه، که ده کات یه کیکی تری کردوه به هاوبه شی خوا، گوی پایلی کردنی هیزی توو په ییش کوشتنی به دوادادیت ئه مه شیان سته مه، گوی پایلی کردنی هیزی ئاره زووش زینای به دوادادیت که ئه ویش بی پوهشتیه، جا بویه خوی گه وره له م ئایه ته دا هه رسیکی پیکه وه کو کردوته وه که ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ (الفرقان: ۶۸)، واته: ئه وان هیچ په رستراویکی تر جگه له خوی گه وره ناپه رستن، که سیش ناکوژن که خوا کوشتنی حه رام کردبیت مه گه ر به حه ق و په وا، هه روه ها زیناش ناکه ن.

به لی: ئهم سیانه پالپشتن بو یه کتری، وه ک ئه وه ی شیرک پالپشتیه بو سته م و بی پوهشتی، هه ر وه ک چون ئیخلاص پالپشتیه بو یه کتا په رستی و سته م و بی پوهشتیش له مروفه دور ده خاته وه، خوی گه وره ده فه رموی: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف: ۲۴)، واته: به هه مان شیوه بویه وامان کرد بو ئه وه ی هه رچی گوناھ و خراپه یه لی دور بخه یینه وه به پاستی ئه وه له به نده پا که کانی ئیمه یه.

به همان شیوه‌ش ستم سهر ده‌کیشیت بۆ بیّ ره‌وشتی، چونکه گه‌وره‌ترین ستم شه‌ریک په‌یا کردنه بۆ خوا، هر وه‌ك چۆن گه‌وره‌ترین دادپه‌روه‌ری په‌کتابه‌رستیه، دادپه‌روه‌ری دۆستی په‌کتابه‌رستیه، ستمه‌میش دۆستی شه‌ریکه، هر بۆیه‌ش خوای گه‌وره‌نم دوانه‌ی پی‌که‌وه کۆ کردۆته‌وه، به‌لگه‌ی په‌که‌م که گه‌وره‌ترین دادپه‌روه‌ری په‌کتابه‌رستیه ئەم نایه‌ته‌یه: ﴿شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ﴾ (ال عمران: ۱۸)، واته: خوا و مه‌لائیکه‌ت و زانایانی به ئینسافیش به دادپه‌روه‌رانه شایه‌تیاں داوه که هیچ په‌رستراویک نیه جگه له "الله"

به‌لگه‌ی دوهم که گه‌وره‌ترین ستمه‌میش شه‌ریکه ئەم نایه‌ته‌یه: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳)، واته: به‌راستی هاویه‌ش برپاردان بۆ خوا ستمه‌میکی زۆر گه‌وره‌یه.

هه‌روه‌ها بیّ ره‌وشتیش سه‌رده‌کیشیت بۆ شه‌ریک و ستم، به تاییه‌ت نه‌گه‌ر ئیراده‌ی به‌هیز بوو، خوای گه‌وره‌ له‌م نایه‌ته‌دا زینا و شه‌ریکی پی‌که‌وه کۆ کردۆته‌وه که ده‌فه‌رمووی: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور: ۳)، واته: پی‌او‌ی زیناکه‌ر ته‌ن‌ها ئافره‌تی زینا که‌ر یاخود موشریک ماره‌ ده‌کات، ئافره‌تی زیناکه‌ریش ته‌ن‌ها پی‌او‌ی زیناکه‌ر یاخود موشریک ماره‌ی ده‌کات، ئەوه له‌سه‌ر ئیمانداران حه‌رام‌کراوه.

که‌واته: ئەم سیانه (شه‌ریک) و (ستم) و (بیّ ره‌وشتی) هیندیکیان پالپشتن بۆ هیندیکیان، جا هر کاتیک خواناسی له‌ دلدا بیّ هیز بوو و شه‌ریک بالاده‌ست بوو، ئەه‌وکات فاحیشه‌ رووی تیده‌کات خۆی تیّ ده‌نالیئنی، هر وه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿فَمَا أُوَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۶﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ

يَغْفُرُونَ ﴿ (الشوری: ۳۶-۳۷)، واته: هر شتیکتان پیبه خسراوه نه وه زینه تی ژیانی نه م دنیا یه یه، به لام نه و به شهی که له لای خواجه چاکتر و به رده وامتره بۆ نه وانهی باوه پیمان هیناوه و پشت به پهروه دگاریان ده به ستن، نه وانهی خو یان له گوناهمی گه وره و تاوانی خراب و ناشیرین ده پارپزن، کاتیکیش که تووره ده بن چاپوشی ده که ن.

لیره دا خوی گه وره پوونی کردۆته وه که نه و به شهی که له لای خویدا هیه، چاکتر و باشتره له وهی له دنیا دا هیه بۆ نه وانهی ئیمانیا ن هیناوه و پشتیان به خوا به ستووه، ئا نه مه یه که تابه رسته یه، پاشان که خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿ وَالَّذِينَ يَجْنَبُونَ كِبْرَ الْإِنِّمِ وَالْفَوَاحِشِ ﴾ ئانه مه شیان خو پاراستنه له هیزی ئاره زوو.

پاشان خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفُرُونَ ﴾ ئا نه مه شیان خو پاراستن و به گوئی نه کردنی هیزی تووره یه خوی گه وره خواناسی و داوین پاکی و داد په روه ریشی پیکه وه که کردۆته وه که خیر و چاکه هه مووی له م سییه دا کو بوته وه.

ٲشت هه ئكردن له قورئان

واز هٲئان له قورئان و ٲشت تٲكردنٲى چه ن د جٲرى هه ٲه:
 ٲه كه م: ٲشتى تٲده كا و گوٲى بٲ ناگرٲى و ئٲمانى ٲى ناهٲنٲت.
 دووه م: ٲشتى تٲده كا و كارى ٲى ناكا و گوٲى ناداته حه رام و حه لالى، ئه گه ر
 چى خوٲن د بٲشٲه وه ئٲمانى ٲى هٲنا بٲت.
 سٲٲه م: ٲشتى تٲده كات و حوكمى ٲى ناكات له هه موو ٲو وٲه كه وه، برٲواى واٲه
 كه ئه مه شتٲكه ته نها ووته ٲه و باوه ٲى كراو نٲه.
 چاره م: ٲشتى تٲده كات و لٲى ووردنا بٲته وه بزائٲت خوا چى ٲى مه به سته.
 ٲٲنجه م: بٲ نه خوٲشى دل و ده روون سوو دى لٲى نابٲنٲت و ٲشتى تٲده كات،
 به لكو ٲوو ده كاته غه ٲرى قورئان و سوود له قورئان وه رنا گرٲت. ئه مانه هه ر
 هه مووى له م ئاٲه ته دا ده رده كه وٲت: ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا
 الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ (الفرقان: ٣٠). واته: ٲٲغه مبه ر ﷺ سكالآ ده كات و ده فه رمووٲى:
 ٲه روهر دگارا به راستى قه ومه كه م وازٲان له م قورئانه هٲنا و ٲشت گوٲٲان خست.
 ئه وانه هه ر هه مووى ٲشت كردنه له قورئان، ئه گه ر چى هٲن دٲكٲان له هٲن دٲكٲان
 كه متر.

مرۆقی دنیا ویست و مرۆقی دنیا نه ویست

مرۆف کاتیك پۆژ و شهو ده کاته وه نه گه مه بهستی تهنها خوا بیست و دل و نه ندنامه کانی په یوه ست بیست به خوا، نه وکات خوی گه وه هه موو پئویستیه کانی بۆ فه راهه م دینیت، دلی پپ ده کات له خۆشه ویستی خۆی، زمانی پالاو ده کات به یادی خۆی، نه ندنامه کانی ملکه چ ده کات بۆ به ندایه تی خۆی.

به لام نه گه ر پۆژ و شهوی کردوه مه بهستی تهنها دنیا بوو، نه وه خوی گه وه هه موو کاره کانی ده یسپیریته نه فسی خودی مرۆفه که خۆی، نه وکات دل تهنگ و غه مگین و په ژاره ده بیست، دلی خه ریک ده کات به خۆشه ویستی غه یری خوا، زمانی تهنها ستایشی غه یری خوا ده کات، نه ندنامه کانی له خزمهت غه یری خوا سهرف ده کات، وه کو ناژه ل که چون کاریک ده کات که سوودی بۆ غه یری خۆی هه یه، بۆ نمونه وه کو (کووره) په راسووه کانی تیک ده شکینی بۆ گه رم کردنی ناگره که که چی هه چ سوودیکی له م کاره یدا بۆ خۆی نیه، هه ر که سیکیش واز بینینت و پشت بکاته به ندایه تی خوا و خۆشه ویستی خوا، نه وه تووشی په رستنی دروست کراوی خوا ده بیست، خزمهت و خۆشه ویستی بۆ غه یری خوا ده رده بریت، خوی گه وه ده فه رمووی: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ (الزخرف: ۳۶). واته: هه ر که سیک له ئاستی شوینکه وتنی قورئانی پیروژ دلی کویریست و پشت بکاته فه رمایشته کانی خودا، نه وه شه یاتانیک ده که یه هاوده می، تا له که لیدا بییته برادر و هاوری.

(سفیانی کوری عیینه) ه به دۆسته کانی خۆی فه رموو: هه ر په ندیکی باوی عه ره بی بیننه وه نه وه من ئایه تیک دینمه وکه پال پشتی بکات.

پياويٽڪ پيٽي ووت: ئايه هيچ ئايه تيڪ ههيه له قورئاندا پالپشتي ئه م په نده بڪات:
 (اعط اخاك تمرة فإن لم يقبل فأعطيه جمرة؟) واته: خورمايه ك بده به دؤسته كه ت
 نه گه ر وهري نه گرت پشكويه كي ناگري پي بده.

(سفيان) ي كوري (عيينة) ش فه رموي: ئه م ئايه ته پالپشتي ئه و په نده ده كات:

﴿ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا ﴾ (الزخرف: ٣٦).

باسى زانست و زانىارى

(العلم) زانست: واتە گواستنه وهى وىنەى شتىكى زاندرال و لە دەرەوه بۆ چەسپاندىنى لە ناخى خۆيدا.

(العمل) كاركردن: واتە، گواستنه وهى وىنەى شتە زانراوه كه يە لە ناخيه وه بۆ چەسپاندىنى لە دەرەوه لەسەر ئەندامەكانيدا.

جا ھەر كاتىك ئەو زانستەى لە ناخى خۆيدا دەيچەسپىنىت يەكى گرتەوه لەگەل ئەوهى لە دليدايە ئەوكات ئەوه زانستىكى تەواوہ و بە سوودە.

بەلام زۆرىك لە خەلكى ئەو زانستەى وەرى دەگرن بە ھىچ شىئە يەك نىە لەگەل ناخياندا، كەچى وا دەزانن ئەو شتەى وەرى گرتووه زانستە، بەلام لە راستيدا وانيە، بەلى زۆرىنەى زانستى خەلكى بەم شىئە يە.

ئەو زانستەى لە دلدايە، وە يەكيش دەگرىتەوه لەگەل دەرەوهيدا دوو جۆرە:

﴿ جۆرىكيان بە چەنگ كەوتنى مروف كامەران دەكات، ئەم جۆرەشيان ناسين و زانست بوونە بە خوا و ناو و سيفات و كارەكانى خوا و كتیبەكانى و فەرمان و قەدەغەكراوہ كانيەتى.﴾

﴿ جۆرەكەى تريان ئەگەر مروف نەيزانىت زەرەرى پى ناگات، ئەو شيان ئەو زانستە يە كە نە بەنە زانىنى زىانت پىدەگات، نە بە زانىنىشى سوودت پى دەگات، دەبينين پىغەمبەر ﷺ ھەموو كاتىك پەناى دەگرت بە خوا لە زانستىك كە سوودى پى ناگە يەنىت، ئەمە زۆرىك لەو زانستانە دەگرىتەوه ئەگەر نەيزانى زىانت پى ناگات، وەكو زانستى گەردوونناسى و زانستى زەويناىسى و نمونەى ئەمانەش.﴾

پلە و پاىە و بەنرخى زانست بەپى زانراوہكە و ئاتاج بوون پى دەردەكە وىت، ھىچ پلە و پاىە كيش نىە بگات بە پلە و پاىەى زانست بوون بەخوا.

ٲه‌و زانسته‌ی کاره‌ساتی له دوا‌دایه، ٲه‌و زانسته‌یه که خوا ٲیٲی خوٲش نیه، ٲه‌مه‌شیان دوو جوړه.

﴿جاری وا ه‌یه زانسته‌که‌ی فه‌ساده، جا فه‌سادی زانسته‌که‌ی ٲه‌وه‌یه که وا ده‌زانیت ٲه‌نجامدانی ٲه‌و کاره خوٲشه‌ویسته لای خوا که‌چی واش نیه، یان وا ده‌زانیت ٲه‌نجامدانی ٲه‌و کاره له خوا‌ی نزیک ده‌کاته‌وه که‌چی واش نیه.

﴿جاری واش ه‌یه مه‌به‌ست و ٲیراده‌که‌ی فه‌ساده، فه‌سادی مه‌به‌ست و ٲیراده‌که‌شی ٲه‌وه‌یه کاریک ده‌کات مه‌به‌ستی خوا و ٲاخیره‌ت نیه، به‌لکو له‌م کاره‌ی مه‌به‌ستی دنیا و ٲه‌زامه‌ندی خه‌لک‌یه.

به‌لٲی: ٲه‌مه دوو کاره‌ساته که له کار و زانستدا ه‌یه، مروٲفیش لٲی ٲزگار نابیت مه‌گر خو‌ی فیٲری ٲه‌و شتانه نه‌کات که ٲیغه‌مبه‌رﷺ ٲه‌نجامی داوه و فه‌رمانی ٲیداوه ٲه‌مه له بوواری زانستدا، له بوواری کارو کرده‌وه‌شدا، ده‌بیت مه‌به‌ستی خواو دوا‌ٲوژد بیت. ٲه‌گر وای نه‌کرد ٲه‌وکات کارو کرده‌وه‌که‌ی و زانسته‌که‌ی فه‌ساد ده‌بیت.

ٲه‌وه‌ش بزائن (الإیمان)و(الیقین) زانستی دروست به مروٲف ده‌به‌خشن و مه‌به‌ستی دروست به مروٲف ده‌به‌خشن، ٲا لیٲره‌دا بو‌مان ٲوون ده‌بیت‌ه‌وه که زوړینه‌ی خه‌لکی ٲیمانٲیکی دروستیان نیه، چونکه زانستیکی دروست و مه‌به‌ستیکی دروستیان نیه. مروٲفیش ناگات به ٲیمانی ٲاست و دروست مه‌گر له ٲړنگای ٲیغه‌مبه‌ره‌وه نه‌بیت و از نه‌هینیت له ه‌وا و ٲاره‌زواتی خو‌ی، ٲه‌وکات ده‌کات زانسته‌که‌ی له ده‌لاقه‌ی سروشی وه‌رگرت‌وه، مه‌به‌ستی‌شی خوا و دوا ٲوژد ده‌بیت. ٲا ٲه‌مه زانستیکی دروسته و کاریکی دروسته له نیوان خه‌لک‌یدا ه‌بیت، ٲه‌وه کاری ٲه‌و که‌سانه‌یه که خوا ه‌یدایه‌تی داون ٲه‌وانه‌ی که به‌ٲاستی شو‌ینکه‌وته‌ی ٲیغه‌مبه‌رن ﷺ.

جۆرهكانى ئيمان

ئيمان دوو جۆرى ھەيە:

۱. ئيمانى پۈللەتتە، واتە: ئيمانەكەي لەسەر زمانى و لەسەر ئەندامەكانى بدرەوشىتتە ۋە كارى پى بكات.

۲. ئيمانى ناو دلە، واتە: بە دلە ۋە ئيمانىكى پتەوى ھەبىت بە خوا و مىلى بۆ كەچ كات و خۆشى بویت.

ئەگىنا كاروكرده ۋە بە پۈللەت سوودى پىناگە يە نىت، ئەگەر دللى ئيمانى تيا نەبىت، ئەگەرچى ئيمان ھىنانى بە پۈللەتتەكەي خويىن و مال و منالى دە پارىزىت – بە لام ئەو كارانەي بە پۈللەت دەيكات پۈزى قىامت سوودى پى ناگە يە نىت –

بە ھەمان شىۋەش ئيمانى دل سوودى پىناگە يە نىت، ئەگەر ھىچ كاروكرده ۋە يەكى لەگەلدا نەبىت، مەگەر عوزرى ھەبىت كەبى دەسلەت بىت يان زۆر لىكراو بىت يان لەترسى لەناوچوون كاروكرده ۋە نەكات.

كە واتە — ھەركە سىك بانگەيشى ئيمان بكات — لەگەل ئە ۋە شدا ھىچ كاروكرده ۋە يەكى موسلمانانەش نەكات، ھىچ بەر بەست و عوزرىكىشى نەبىت ئە ۋە پۈللەتتە بەلگە يە لەسەر ئە ۋە ي كە دللى بە فساد چوۋە و ئيمانى تيانى، كە مى كرده ۋە كانى بەلگە يە لەسەر كە مى ئيمانى، زۆرى كرده ۋە كانىشى بەلگە يە لەسەر زۆرى ئيمانى.

جا ئيمان كاكلە و دللى ئىسلامە، يە قىنىش كاكلە و دللى ئيمانە، ھەر زانست و كرده ۋە يە كىش ئيمان و يە قىنى پى زياد نەبىت ئە ۋە عەبىدارە، ھەر ئيمانىكىش كرده ۋە ي لەگەلدا نەبىت عەبىدارە.

تەۋەكۈل ۋە جۆرەكانى

تەۋەكۈل لەسەر خۇدا كىردن دوو جۆرى ھەيە:

يەكەمىيان: مەرۇفە كە تەۋەكۈل لەسەر خۇدا دەكات بۆ پىر كىردنە ھەي ئاتاجىيە كانىيە تى لە دنيا، يان بۆ لى لابر دىني نە ھامە تىيە كانىيە تى لە دنيا.
 دووھەمىيان: تەۋەكۈل لەسەر خۇدا دەكات بە مەبەستى بە دەست ھىننى ئە و شتانە يە كە خوا پىي خۆشە ۋە كو: لە ئىمان ۋە يەقىن ۋە جىھاد ۋە بانگە ۋازى بۆ خوا.
 گە ۋرە تىن جۆرى تەۋەكۈل كىردن لەسەر خوا تەۋەكۈلى ھىدايەت ۋە يە كىتاپە رىستى ۋە شوئىنكە ۋە تى پىنغە مەبەر ۋە جىھادە، كە ئەم جۆرە يان تەۋەكۈل پىنغە مەبران ۋە شوئىنكە ۋە تۋانىيانە.

تەۋەكۈل جارى ۋە ھەيە دەبىتتە ناچارى، ئەۋىش كاتىك مەرۇفە ھىچى چەنگ ناكە ۋىت تەنھا تەۋەكۈل نەبىت لەسەر خوا، ھەر ۋەك ئەۋەي دەبىنن مەرۇفەك ھىچ لە دەسەلاتى نايەت لە ۋە كارەي بۆي پىش ھاتوۋە، دەبىننىت ھىچ مۆلگە يەك نىيە جگە خوا نەبىت، بۆيە ئەۋكات بە ناچارى تەۋەكۈل لەسەر خوا دەكات.

جارى ۋاش ھەيە تەۋەكۈل بە ھەلپزاردىنى خوى مەرۇفە كە خۆيە تى، ئەمەشيان لە كاتىكدا دەبىت كە دەبىننىت ھۆكارىك ھەيە بۆ پاپە راندنى كارەكەي، جا ئەۋكات ئەگەر ھاتوۋ ھۆكارەكەي ھەيە شەرىعى بوو خوا رىگاي دابوۋ ئەنجام بدىت، ئەۋە ۋازلىتپىننى لۆمەكراۋە ۋە باش نىيە، بەلام ئەگەر ھاتوۋ تەنھا پىشتى بە ھۆكارەكە بەست ۋە پىشتى لە تەۋەكۈل كىرد ئەمەش لۆمەكراۋە باش نىيە، بەلكو ۋا چاكە ۋە ۋاجبە ھۆكارەكە ئەنجام بدات ۋە تەۋەكۈلىشى لەسەر خوا بىت.

بەلام ئەگەر ھاتوۋ ئەنجام دانى ھۆكارەكە ھەرام بوو، ئەۋە ۋاز لە ھۆكارەكە دەھىننىت ۋە پىشت بە تەۋەكۈلەكە دەبەستى، چۈنكە تەۋەكۈل گە ۋرە تىن ھۆكارە بۆ گە يىشتن بە ئامانچ ۋە لابر دىني نە ھامە تىيە كان، بەلكو بە ھىز تىن ھۆكارە يىشە، ئەگەر

هؤكاره كه (مباح) بوو، هه وه تپي ده پوانی بزانی نایا هه وه ته وه كوله ی له سه ر خوا هه ته بی هیزی ده كات یان نا؟ جا هه گه ر بی هیزی ده كرد، هه وه وازهینانی چاكتره، به لام هه گه ر بی هیزی نه ده كرد ده ست پیوه گرتنی چاكتره، چونكه هیكمه تی خوی گه وره وا ده خوازیت، ناکریت وا نه کریت، به تاییه ت له به ندایه تییدا، هه وكات ده كات به ندایه تی دلټ به (توكل) كردوه، به ندایه تی هه ندامه كانیش به هؤكار هه نجام داوه.

هه وه ی ته وه كول پته وه ده كات ده ستگرتنه به وه هؤكارانه ی فه رمانیان پیكراوه، هه ركه سیك به م شیوه نه كات هه وه ته وه كوله كه ی دروست نابیت، هه ر وه كو چوڼ ده ست گرتن به هؤكاره وه بو نامانچ هه وه (رجاء) بو مروټ فه راهم دینیت، هه ر كه سیك وانه كات هه وه (رجاء) هه كه ی ته مه نناپه، هه ركه سیك ده ست به هؤكاره وه نه گریت، ده كات ته وه كولی بی ده سه لاتیه، بی ده سه لاتیه كه شی ته وه كوله.

نهیننی و راسته قینه ی ته وه كول پشت پی به ستنی دلټ ته نها به خوا، ده ست گرتن به هؤكاریش زیانی پی ناگه یه نیت هه گه ر دلټ پیوه نه به ستیته وه و پشت و په نای ته نها هه وبیت، هه ر وه كو هه سوودی پیناگه یه نیت كه بلیت: (توكلت علی الله) واته: (توكل)م له سه ر خوا كردوه. له گه ل هه وه شدا پشت و په نا و بپوای به كه سیکی تر بیت، چونكه (توكل) به زمان شتیكه و (توكل) به دلش شتیکی تره، هه ر وه كو ته وپه كردن به زمان له گه ل سووربوونیشی له سه ر گونا هه شتیكه، وه ته وپه كردن به دل و به زمان نه گووتنی شتیکی تره.

به نده كه ده لیت: (توكلت علی الله) واته: (توكل)م له سه ر خویه، له گه ل هه وه شدا به دل هه پشتیوانی به غیری خوا بیت، وه كو هه وه وایه كه بلیت: (تبت الی الله) واته: ته وپه م كردوه بو خوا، به لام له گه ل هه وه شدا سووربیت له سه ر گونا هه و تاوان.

سکالای خواناس و سکالای نه فام

مرؤفی نه فام و نه زان نه وهیه که گلهیی له خوا ده کات لای خه لکی، نه وه نه وه پری نه فامیه به رانبر به خوی گه وره، چونکه نه گه ر په روه ردگاری خوی بناسیبایه نه وکات هرگیز گلهیی لی نه ده کرد، نه گه ر خه لکیشی بناسیبایه نه وه هرگیز گلهیی لا نه ده کردن.

هیندی له زانایانی (السلف) پیاویکیان بینی گلهیی له لای پیاویک ده کرد له دست هه ژاری و ناتاجی دنیا، جا پییان گووت: کابرا سویند به خوا نه و گله ییه ی تو هیچ سوودی نیه، تو چون گلهیی له که سیک ده که ی که په حمت پیده کات له لای که سیک که په حمت پی ناکات.

مرؤفی خواناس گلهیی خوی ته نها لای خوی گه وره ده کات، به لی نه گه ر مرؤف زور خواناس بیت گلهیی لای خوی گه وره ده کات له نه فسی خوی نه ک له لای خه لکی، به لکو نه و گلهیی له کاره قیزه ونه کانی خه لکی و خویه تی، چونکه نه و سهیری نه و نایه ته ده کات که ده فه رموی: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ (الشوری: ۳۰)، واته: هر به لاو نه هاهمه تیه کتان به سه ر هاتبیت، نه وه ده ره نجامی نه و کارو کرده وانیه که به نارهنووی خوتان نه نجامتان داوه.

هه روه ها ده فه رموی: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ سَيْتَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹). واته: هه رچی ناخوشیه کت بو پیش دیت نه وه دهستی خوتی تیدایه.

له نایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْصِيَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أِنَّا هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ (ال عمران: ۱۶۵). واته: نایا کاتیک به لاو ناخوشیه کتان تروش هات ده لین: نه مه چی بوو؟ بو وات به سه ر هات؟ له کوپوه

ئەمە مان بۇ ھات؟ ئەي بۇ لە يادتان چوولە جەنگى بەدردا بەرپاستى ئىتوھ دوو
ئەوھندەتان بەوان کرد ئىنجا پىيان بلى: ئەم بەلایە لەلایەن خۆتانەوھ توشتان
ھات.

جا گلەيى کردن پلەي ھەيە:

يەكەم: خراپترینيان ئەوھيە گلەيى لە خوا بکەي لە لای خەلکى.

دووەم: بەرزترین و باشتترینيان ئەوھيە گلەيى لە نەفسى خۆت بکەي لە لای
خوا.

سێيەم: مام ناوھنديەكەشى ئەوھيە گلەيى لە خراپەي خەلکى بکەي لە لای خوا.

ژیان له گوپرایه لی خوا و پیغه مبهردایه

خوای گوره ده فەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهُهُ تَحْشَرُونَ﴾ (الانفال: ۲۴)، واتە: ئەو ئەوانەى باوه پرتان هیناوه، به دەم بانگه‌وازی خوا و پیغه مبهروه به جگ کاتیک بانگتان ده‌کن بۆ ئەو شتهى ده‌تانزینیته‌وه، چاک بزانی به‌پاستی خوای گوره ده‌بیته له‌مبه‌ر له‌نیوان مڕۆڤ و دلی، بیگومان هه‌ر بۆ لای ئەویش کۆده‌کرینه‌وه. ئەم نایه‌ته‌ پیرۆزه‌ چەند شتی له‌خۆگرتوه:

یه‌که‌م: ژیاى ناسووده‌ی و کامه‌رانی به‌وه‌لامدانه‌وه‌ی خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ چنگ ده‌که‌ویت، هه‌ر که‌سێک وه‌لامی بانگه‌وازی خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌داته‌وه‌ و گوپرایه‌لیان نه‌کات مردووه‌ و ژیاى چنگ نه‌که‌وتوه‌، ئەگه‌ر چی ژیاى نازەلیشی هه‌بیت، که ئەم ژیا‌نه‌ نازەلیه‌ نزمترین نازەل له‌گه‌ل ئەودا تیایدا به‌شداره‌.

جا ژیاى راسته‌قینه‌ و کامه‌ران ئەوه‌یه‌ که به‌ دل و لاشه‌ وه‌لامی بانگه‌وازی خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بداته‌وه‌، ئا ئەمانه‌ ژیا‌نیان له‌به‌ردایه‌ ئەگه‌ر چی به‌ لاشه‌ مردووش بن، جگه‌ له‌وانه‌ مردوون ئەگه‌رچی به‌ لاشه‌ش زیندووبن.

که‌واته‌ ئەو که‌سه‌ ژیا‌نیکی کامل و ناسووده‌ی هه‌یه‌ که به‌ته‌واوی وه‌لامی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌داته‌وه‌، چونکه‌ هه‌ر شتێک خوا و پیغه‌مبه‌ر خه‌لکی بۆ بانگ به‌کن ئەوه‌ ژیا‌نی پێوه‌ به‌نده‌، هه‌ر که‌سێک به‌شیکی لی بفه‌وتی ده‌کات به‌شیکی ژیا‌نی لی فه‌وتاوه‌، به‌ ئەندازه‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر مڕۆڤ ژیا‌نی کامه‌ران ده‌بیت.

(مجاهد) ده‌فهرموی: (لما یحییکم) واته: خواو پیغه مبر عَلَيْهِ السَّلَامُ بانگتان ده‌کن بؤ
 نه‌و شتانه‌ی حه‌ق و ژیان‌ی ئیوه‌ی تیا‌یه.

(قتاده) ده‌فهرموی: (لما یحییکم) واته: وهرن به‌ره‌و پیلی نه‌م قورئانه چونکه
 ژیان و به‌خته‌وه‌ری تیا‌یه، پزگار یوونی دنیا و قیامه‌تی تیا‌یه.

(السدي) ده‌فهرموی: واته: ئا نه‌م ئیسلامه ژیان‌تان پیّ ده‌به‌خشیت دوا‌ی
 نه‌وه‌ی که کافر بوون وه‌ک مردوو وا بوون.

(ابن اسحاق) ده‌فهرموی: (لما یحییکم) واته: وه‌لامی خواو پیغه مبر عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بده‌نه‌وه که بانگتان ده‌کن بؤ جه‌نگ له کاتیکدا خوا‌ی گه‌وره سه‌ربه‌ریزی کردن به‌م
 جه‌نگه دوا‌ی نه‌وه‌ی که ئیوه زه‌لیل بوون، وه به‌هیزی کردن که بیّ هیزیبون، به‌م
 جه‌نگه ئیوه‌ی پاراست له دووژمن.

ووته‌ی نه‌م زانایانه له راستیدا هه‌مووی یه‌ک ده‌گریته‌وه نه‌ویش نه‌وه‌یه
 گوئی‌پرا‌یه‌لی و جیّ به‌جیّ کردنی نه‌و په‌یامه‌یه به‌ دلّ و لاشه که پیغه مبر عَلَيْهِ السَّلَامُ
 هی‌ناو‌یه‌تی.

(الواحدی) ده‌فهرموی: زۆرینه‌ی زانایان له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که مانای (لما
 یحییکم) جیهاده، نه‌مه‌شیان ووته‌که‌ی (ابن اسحاق) ه، که زۆریک له زانایان نه‌م
 پرا‌یه‌یان هه‌لبژاردوو، (الفراء) ده‌فهرموی: هه‌ر کاتیک خوا‌ی گه‌وره بانگی کردن بؤ
 ژیان نه‌وه فه‌رمانتان پی‌ده‌کات به‌ جیهاد که به‌هنگن له دژی دووژمنانتان، ده‌یه‌ویت
 به‌م جیهاده به‌هیزتان بکات، به‌لام نه‌گه‌ر وازیان له جیهاد هی‌تا نه‌وه بیّ هی‌زه‌بن و
 دووژمن به‌سه‌ریاندا زالّ ده‌بی‌ت و تیکیان ده‌شکیتیت.

(ابن قیم) ده‌فهرموی: منیش ده‌لیم: جیهاد پله‌یه‌کی زۆر به‌رزه ژیان به‌ مروّف
 ده‌به‌خشیت له دنیا و به‌رزه‌خ و دوا‌پوژدا.

ده‌بینین له دنیا ژیان به‌ مروّف ده‌به‌خشی، چونکه بالا ده‌ستی و سه‌رکه‌وتنیان به
 جیهاده، له به‌رزه‌خیش ژیان به‌ مروّف ده‌به‌خشی هه‌ر وه‌ک خوا‌ی گه‌وره له‌م
 باره‌یه‌وه ده‌فهرموی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرْقَوْنَ ﴿ (ال عمران: ۱۶۹). واته: وانه زانن ئه وانه ی له پیناوی خوا شه هیدبون و کوژاون، مردوون، نه خیر وانیه، به لکو ئه وانه زیندوون، لای پهروه دگاریان له پزق و پوزی تاییهت به هره وهرن.

له دوا پوزیش ژیان به مرؤف ده به خشی، ئه وه یه که به شی جه نگاهور و شه هیده کان له خو شی و به خشی خوا له به هشت له هموو که سیك زیاتره.

جا بویه (ابن قتیبة) ده یفه رموو: مانای (لما یحییکم) واته: که یشتن به کاروانی شه هیدانه.

هیندی له زانایانی ته فسیریش فه رموویانه: (لما یحییکم) واته: به هشت، چونکه به هشت ژیانیکی کامه رانی و ئاسووده ی به رده وامه.

جا ئه م ئایه ته ئه و ته فسیرانه همووی ده گریته وه، چونکه ئیمان و ئیسلام و قورئان و جیهاد، به خته وه ری و ژیانی دلی پیوه به نده.

به هه مان شیوه ش ژیانی کامل و نه برآوه و ئاسووده ته نها له به هشتدایه، پیغه مبه ریش ﷺ خه لکی بانگ ده کات بو ئیمان و به هشت، که واته پیغه مبه ریش ﷺ خه لکی بانگ ده کات بو ژیانی ئاسووده له دنیا و دوا پوزدا، مرؤفیش پیویستی به هردوو جوره ژیا نه که هیه:

ژیانی جه سته یی که به م ژیا نه شتی به سوود و بی سوود جیا ده کاته وه، ئه و شتانه هه لده بزیری که سوودی پی ده که یه نیت.

ئه گه ر ژیانی جه سته ی ته وا و نه بییت، ئه وه به گویره ی ناته واویه که ی تووشی ئیش و نازار و بی هیزی ده بییت، بویه ژیانی مرؤفی نه خو ش و خه فته بارو غه مگین و ترسنوک و هه ژار وه کو ژیانی مرؤفی دروست نیه.

ژیانی دلش که به م ژیا نه راست و ناراست و چاک و خراب و هیدایهت و سه رگه رانی لیک جیا ده کاته وه، به لام به م ژیا نه حق هه لده بزیری به سه ر ناحه ق.

هه ر به م ژیا نه پو حیه مرؤف ده توانیت زانست و کارو کرده وه ی به سوود و بی سوود لیک جیا بکاته وه، هه ر ئه م ژیا نه ش وا له مرؤف ده کات هیزی ئیمان و خو شه ویستی بو حه ق پیده به خشی، پق لیبوونه وه ی بو ناحه قی پیده به خشی.

مروّف نه گهر ژيانی روحي نه بوئوا ناتوانيت شتی به سوود و بی سوود له يه ك جيا بکاته وه، نه گهر چی هيزی جيا کردنه وه شی هه بیته هر ناتوانيت شتی به سوود به سر شتی بی سوود هه لبريژييت.

هر وهك چۆن مروّف جهستهی ژيانی له بهردانيه تاوهكو مه لائيكهت به فهرماني خواي گه وره ژيانی به بهردا نه كات، كه ئه و مه لائيكهت هه نيردراوی خوايه تاكو روحي به بهردا بکات، جا به م روّحه جهستهی مروّفه كه زيندو ده بيته، نه گينا پيشتر له گه ل مردوواندا ده ژمييردا، به هه مان شيوهش دل مردوووه و ژيانی له بهردا نيه تاكو پيغه مبه ر^{عبداللّه} نه و روحي له بهردا نه كات كه له لايه تي، خواي گه وره ده فه رموي: ﴿يُنزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (النحل: ۲)، واته: خواي گه وره به مه لائيكهت ژيانه وه كه قورئان ده نيريت بو هه ركه سيك بيه ويته له به نده كاني.

خواي گه وره ده فه رموي: ﴿يَلْقَى الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (غافر: ۱۵)، واته: خواي گه وره ژيان به فهرماني خوي ده نيريت بو هه ر كام له به نده كاني كه بيه ويته.

له نايه تيكي تر ده فه رموي: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ (الشورى: ۵۲). واته: به هه مان شيوهش نييمه قورئانمان بو په وانه كرديت له لايه ن خو مانه وه، كه ژيان به خشه به دل و ده روون، له كاتيكا كه تو نه تده زاني قورئان چيه و ئيمان چيه، به لام نييمه ئه م قورئانه مان كرده روونايي و نوريك كه ريئمووني هه ركه سيكي بي ده كه ين كه بمانه ويته له به نده كانمان.

خواي گه وره ليژه دا پووني ده كاته وه وه حي كه قورئانه روّح و نوور و ژيانه وه ي دلي پيوه به نده، وه ژيانی جهستهش له لايه ن مه لائيكهت هه فه رمان پيكر او ده به خشريت، كه واته هه ركه سيك روحي جهستهی به بهردا كرابيته له لايه ن مه لائيكهت هه، روحي دليشي روحي به بهردا كرابيته له لايه ن پيغه مبه ره وه كه قورئانه، ده كات له هه ردوو ژيان سه رفرازه و هه ردوو ژيانه كه ي چنگ كه وتوووه.

هه ره كه سٔكٔش مه لائٔكه ت جه سته ٔى ٔو ٔى به به ردا كرء، به لام ٔو ٔى قورئانى وه رنه گرتبوو، ده كات ٔه كه جوره ژيانى هه ٔه و ژيانٔكى له ده ست داوه كه ژيانى ٔاسته قٔنه ٔه خوا ٔى گه وره ده فه رمووئ: ﴿اَوْ مِنْ كَانَ مِيْتًا فَآحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَاهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ (الانعام: ١٢٢).
 واته: ئايا ئه و كه سه ٔى كه مردووه به هؤ ٔى بٔ باوه ٔه وه، ئٔنجا به هؤ ٔى ئٔمانه وه زٔندوو مان كرده وه و نوور و ٔووناكٔمان ٔو ساز كرء له ژيانٔدا كه قورئانه له ناو خه لكٔشدا ٔٔى ده روات و هه لسوكه وت ده كات، وه كو ئه و كه سه وأه كه له ناو تارىكه كاندا گٔرى خواردووه و لٔٔى ده رناچٔت؟!

خوا ٔى گه وره له م ئأه ته دا نوور و ژيانى ٔٔكه وه كو كرء ٔته وه ٔو ئه و كه سه ٔى ئٔمانى هٔناوه، ٔو ئه و كه سه ش كه ٔشتى كرءووه له دٔنى خوا مردن و تارىكٔى ٔٔكه وه كو كرء ٔته وه.

(ابن عباس) و هه موو زانائانى ته فسٔر له باره ٔى ئه م ئأه ته دا ﴿اَوْ مِنْ كَانَ مِيْتًا فَآحْيَيْنَاهُ﴾ فه رموؤانه، واته: مرؤف ٔى كافر گو مرٔابووه، ئٔمه هٔدأه تماندا.

كه ده فه رمووئ: ﴿وَجَعَلْنَاهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ چه ند شتى له خو گرتووه:

ٔه كه م: ئه و كه سه كه ئٔمانداره نوور و ٔووناكٔه كٔى ٔٔٔه ٔٔى ده ٔوات، كه چى ئه وانى سه رلٔشٔٔوون له ناو تارىكٔدان، جا نموونه ٔى ئه و مرؤفه ئٔمانداره و ئه و سه رلٔشٔٔووانه وه ك نموونه ٔى كزه له خه لكٔك وأه كه له شؤٔٔكى تارىكٔدا شه ؤان به سه ر داها تووه و ٔٔگٔان لئ وون بووه ٔؤه ٔاوه ستاون.

دووهم: ئه و كابرٔه به نوور و ٔووناكٔه وه به ناؤاندا ده ٔوات ئه وانٔش ٔو ٔٔؤستى خؤان نوورى لئ وه رده گرن.

سٔٔه م: ئه و كابرٔه ٔى خاوه ن نووره ٔو ٔى قٔامه ت به سه ر ٔردى (صراط) دا ده ٔوات نوورى خو ٔى به ده سته وه ٔه له كاتٔكٔدا موشرٔك و منافٔقه كان نوورٔان لئ كوژاوه ته وه.

له سه ره تای باسه که مان که باس مان کرد خوی گوره ده فره رموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ۲۴). نه و پای هی مه شهوره له باره ی نه م نایه ته وه نه وه یه خوی گوره ده بیته له مپر له نیوان برپا و کوفر، له نیوان کافر و نیماندار، له نیوان نه وان هی گو پرایه لی خوا ده کن و له نیوان نه وان هی بی فره مان ی خوا ده کن، نه مه ووته ی (ابن عباس) و جمهوری زانایانی ته فسیره . ته فسیری کی تریش هیه بو نه م نایه ته نه ویش نه وه یه که خوی گوره نه زیکه له دلی به نده کانی هیچ شتی کی لی شاراوه نیه .

(الواحدی) له (قتاده) ده گیتی ته وه ده فره رموی: نه مه گونجاوه بو ته فسیری نه م نایه ته، چونکه وه لامدانه وه له دلدا هه لده قولیت، که واته وه لامدانه وه نه گره به دل نه بیته جهسته هیچ سوودی نیه، چونکه خوی گوره به ناگایه به وه ی له ناو دلی مرؤفا چی هیه ده زانیت وه لامی داوه ته وه یان نا .

جا ووته ی یه که م وا ده رده خات نه گره که مته ر خه میتان کرد له وه لامدانه وه ی خواو پیغه مبر ﷺ، نه وکات خوی گوره ده بیته له مپر له نیوان مرؤف و دلیدا، بو یه مرؤفه که ناتوانیت به دم بانگه وازی خواو پیغه مبر وه بجیت نه مش وه کو سزایه ک وایه بو مرؤفه که، چونکه حه قیان بو پو شن بو وه به لام وه لامیان نه داوه .

خوی گوره ده فره رموی: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الانعام: ۱۱۰)، واته: نیمه دل و چاوه کانیان هه لده گیتی نه وه، هه ر وه ک چو ن یه که مجار له سه ره تاوه باورپان نه هی نابوو .

هه روه ها ده فره رموی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ (الصف: ۵)، واته: کاتیک نه وان گو ییان بو پاستی نه گرت و له حه ق لایاندا، خوی گوره ش دل کانیانی له خسته برد و موری پیدانا .

مرؤف هەر وهك خواى گهوره وهسفى كردووه ستهمكار و نهفامه، مرؤف به ههله دادهچيٲت نهگەر وا ليكبداتهوه كه شتيكى پىّ خو؅ بيٲت نهو شته بؤ نهو به سووده، شتيكىشى پىّ ناخو؅ بيٲت و ابرانيٲت نهو شته بؤ نهو بىّ سووده، بهلكو نهو شته بؤ مرؤف به سووده كه خوا فهرماني پيكردووه، نهو شتهش بىّ سووده كه خوا قهدهغهى كردووه.

چاكرين شت بؤ مرؤف كه سووى تيٲدابيٲت گوٲپرايهلى پهروهردگاريهتى به دل و لاشه، وهخرابترين شتيش بؤ مرؤف بىّ سووبيٲت بىّ فهرماني پهروهردگاريهتى، نهگەر مرؤف بهدليكى سافهوه گوٲپرايهلى خوا بكات، نهوه ههر شتيكى بهسەر بيٲت كه پىّ ناخو؅ بيٲت خيٲرى بؤ نهو تيايه، بهلام نهگەر گوٲپرايهلى و بهندايهتى خوا نهكات، نهوا ههر شتيكى پىّ ناخو؅ بيٲت شهري بؤ نهو تيايه، ههر كهسيك به چاكي پهروهردگارى بناسيٲت ناو و سيفاتهكاني بناسيٲت، دلنيا دهبيٲت كه نهو ناخوشيانهى كه بهسهريدا ديٲت خيٲرو قازانجى پٲويه بهلام نهو پىّ نازانيٲت، بهلكو خيٲر زياتر له وهدايه كه مرؤف پىّ ناخو؅ نهك له وهى پىّ خو؅، چونكه هه موو خيٲرو چاكيهك له و شتانه دايه كه له لاي گرانه، ههر وهك چؤن هه موو زهرهرو هيلاكى مرؤف لهو شتانه دايه كه له لاي خو؅ ويسته.

بؤ نمونه: بېوانه باخهوانىكى ليٲزان بهكارى باخهوانى، بېوانه كه چؤن ههرشتيڪ بچينيٲت نهوه ئاوى دهداث و خهريكى دهبيٲت تاوهكو درهختهكه پىّ دهگا، ئينجا پووى تيٲدهكات و دهچيٲت لقى گهلاكان دهقرتيٲينيٲت، چونكه نهو دهزانيٲت نهگەر ههروا ليى بگهريٲت، نهوا بهرهكهى چاك نابيٲت، نهو لهو كارهيدا مهبهستى به بيت و بهرهكهيهتى، جا كاتيڪ درهختهكه پىّ دهگات و لقهكاني دهلكيٲن بهيهكهوه و تيكهل دهبن و بهريش دهداث، باخهوانهكه دهچيٲت كه نهو لقانهى درهختهكه بىّ هيٲز دهكات دهيقرتيٲينيٲت، جا كه به مهقهسى ئاسن لقهكاني نه م درهخته دهبريٲت و تووشى ئازارى دهكات، مهبهستى چاكسازييه بؤ درهختهكه نهك ئازاردانى، بؤ نهوه وا دهكات تاكو بهرهكهى باش بيٲت و پيشكهشى پاشا بكرٲت، پاشان ههروا بهخوٲپايى وازى ليى ناهيٲينيٲت، بهلكو هيٲدى جار تيٲنى دهكات

ھەندى جارىش ئاۋى دەدات، بەردەوام ئاۋى نادا ئەگەر چى ئاۋدانى بەردەوام زوو دەپرسكىنى، پاشان ئەولق و گەلایانەي كە درەختەكەي پازاندۆتەۋە زۆرىكى لى دەقرتىنىت، چونكە ئەوجوانىيە ناھىلىت بەچاكي پى بگات ھەروەكو درەختى تىرى و ۋىنەي ئەو واىە، جا كە ئەو گەلا و لقا جوانەكەي بە مەقسەسى ئاسن دەقرتىنىت، مەبەستى چاكسازىيە بۇ درەختەكە، ئەگەر بىتتو ئەو درەختە ۋەكو گياندار ھۆشى ھەبايە، وا گومانى دەبركە ئەم باخەوانە دەيەۋىت تىكى بدا وزەرەرى پىيگەيەنىت، كەچى لە پاستدا ئەم كارەي باخەوانەكە سوود بەخشە بۇ درەختەكە. بە ھەمان شىۋەش باۋكىكى دلسۆز بۇ پۆلەكەي خۆي، چاك دەزانىت چى چاكە بۇ پۆلەكەي، ئەگەر پۆلەكەي توۋشى نەخۆشەك بىت بزانىت خويى پىسى لىدەر كرىت چاك دەبىتەۋە، دەچىت لاي پزىشك نەشتەرگەرى دەكات بەۋەي كە پىستەكەي دەپرىت و توۋشى ئازارى دەكات تاكو چاك بىتەۋە، ئەگەر بزانىت بە لىكردەنەۋەي ئەندامىكى چاك دەبىتەۋە، ئەندامىكى لىدەكاتەۋە، لە پاستىدا ئەم كارانەش دەكات بەزەيى بە پۆلەكەي دىتەۋە تاكو چاك بىتەۋە نەك رقى لى بىتەۋە، ئەگەر بزانىت سوود لەۋەدايە ھەندى شت لە پۆلەكەي بسىنىتەۋە ئەۋە لىي دەسىنىتەۋە، چونكە دەزانىت ئەگەر وانەبىت بەھۆي ئەم شتەۋە بە ھىلاك دەچىت، بەھەمان شىۋەش ناھىلىت زۆرىك لە ئارەزوات ئەنجامبەدات، باۋكەكە لەم كارەشىدا رقى لە پۆلەكەي نابىتەۋە، بەلكو بەزەيى پىدا دىتەۋە و خۆشى دەۋىت بۆيە قەدەغەي دەكات لە شتى خراب.

جا خۋاي گەرە بە پەحمترىن و ھەكىم ترىن و زانا ترىن كەسە، خۋاي گەرە بۇ بەندەكانى بە پەحمترە لە خۋيان بۇ خۋيان، لە باوك و دايكىيان بە پەحمترە، مرۇف كاتىك شتىكى بەسەرادىت پىي ناخۆشە ئەو خىرى بۇ ئەو تىايە، چونكە خۋاي گەرە ئاۋرى بە خىرى لى داۋەتەۋە، بەلام ئەگەر بىتتو مرۇف خۆي كارى خۆي ھەلبىزاردايە ئەۋە نەيدەتوانى راپپەپىنىت، بەلام خۋاي گەرە بە انست و ھىكەمەت و پەحمەتى خۆي كارەكانى مرۇف دەبات بەرپۆە، جا پىيان خۆش بىت يان نا، ئىنجا

مىرۇقى ئيماندارى پاستەقىنە كە ناو و سىفاتى خىواى ناسىبىت، بە ھەموو حوكمىكى خىوا پازىيە ھەر چىيەك بىت، ھىچ گلىيى لە حوكمى خىوا نىيە بلى: غەدرى لى كىردوم. بە لام مىرۇقى نەزان كە خىواى گەورەى بە تەواوى نەناسىو، گلىيى لە حوكمى خىواو ھىكمەتى خىوا دەكات، ملكەچ ناكات بۇ حوكمى خىوا، بە لكو دزايەتى حوكمى خىوا دەكات بە عەقلە گەندەلەكەى خوى، ئا ئەو مىرۇقانى نە پەروەردگارىان ناسىو نە بە مەراملە كانىشىان گە يىشتوونە.

ھەر كاتىك مىرۇق سەركە وتوو بوو لە ناسىنى خىوا بە چاكى پەروەردگارى خوى ناسىبى، ئەو ھە لە دىنادا كامەران و دىل ئارام دەبىت پىش ئەو ھى بگات بە ئاخىرەت، چونكە ئەو بەردەوام لە پەروەردگارى پازىيە، پازى بوونىش لە پەروەردگار دىنا بۇ مىرۇقى خىواناس دەكات بە بە ھەشت، چونكە ھەر شتىكى بە سەر بىت دەزانىت لە لای خىواو ھى و پىي پازىيە، دلى ئارام بە حوكمى خىواى گەورە، ئا ئەمە ئەو ھىيە كە پازىيە خىوا پەروەردگارى بىت، ئىسلام دىنى بىت، محمد ﷺ پىغەمبەرى بىت، ھەر كە سىكىش ئەمانەى لى نىتە جى دەكات تامى ئىمانى نە چەشتوو.

پازى بوونى مىرۇق بە حوكمى خىوا بە گوئىرەى ناسىنى دادپەرورەى و ھىكمەت و پەحمەتى پەروەردگارىيەتى، ھەر كاتىك چاكتر ئەمانە بناسىت زىاتر لە خىوا پازى دەبىت.

چونكە ئەو بىپارانەى خىوا بە سەر بەندە كانىدا دەيدات لە دەورى ئەم چىوارە دەخولىتەو:

ك العدىل: دادپەرورەرانەى بۇ مىرۇق.

ك المصلحة: قازانچ و بەرژەو ھندى مىرۇقى تىايە.

ك الحكمة: بە ھىكمەت و لىزانى خوى فەرمان دەدات.

ك الرحمة: بە سۆز و بەزەبىيە لە گەل بەندە كانى.

فەرمانە كانى خىواى گەورە لەم چىوارە دەرنانچىت، ھەر وەك پىغەمبەر ﷺ لە نزاىيە مەشھورە كەيدا دەيفەرموو: ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بَيْدِكَ، مَا ضَرَفِي حُكْمُكَ، عَدْلِي فِي قَضَاؤِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ

أَنْزَلْتُهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَثُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُرْنِي، وَدَهَابَ هَمِّي وَغَمِّي، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُرْنَهُ، وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجًا. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نَتَعَلَّمُهُنَّ؟ قَالَ: بَلَى، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهُنَّ أَنْ يَتَعَلَّمَهُنَّ))^(۱).

واته: خواجه من بهندهی توّم، کوپی بهندهی توّم، کوپی که نيزهک و کزيلهی توّم، نیوچه وانم به دست تویه، حووکم و بپيارت به سهرمدا پابردووه، بپياره کانیشت به سهرمدا دادپهروه رانه یه، خودایه داوات لیده که م و لیت ده پاریمه وه به هموو ناوه جوانه کانت که ناوت پیّ له خۆت ناوه، یان له قورئاندا ناردۆتته خواره وه، یان فیّری که سیکت کردووه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی په نهانی خۆت چه شارت داوه که قورئان بکه یته به هاری دلّم، و نووری سنگم و په وینه وهی دلّ ته نگیم و لابه ری غم و خه فتم، هر که سیک نه و نزایه بکات نه وه خوی گه وره غم و خه فته که ی لاده با و بوی ده گورپیت به خوّشی - کاتیک هاوه لان نه مه یان بیست - فهرموویان: نهی پیغه مبه ری خواته ﷺ خه لکی فیّری نه م نزایه بکه یین؟! پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: به لی، هر که سیک گوی بیستی بوو، پئیویسته خه لکی تری لی فیّریکات

مه به ست له وهی که ده فهرمووی: (عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ)، نه مه هموو نه و بپيارانه ده گریته وه که خوا دهیدا به سر بهنده که یدا له سزا و نازار و هوی نه مانه ش، خوی گه وره دادپهروه ره له بپياره کانی، نه م بپياره ی خوا خیّری بۆ ئیماندار تیا به، هر وه که پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَقْضِي اللَّهُ لِلْمُؤْمِنِ قِضَاءَ إِلَّا كَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ))^(۲)، واته: سویند به وهی که گیانی منی

(۱) صحیح: رواه أحمد في مسند (۳۷۱۲)، ابن حبان في صحيحه (۹۷۲)، الحاكم في المستدرک (۱۸۷۷)، بقى زانباری زیاتر بیوانه: السلسلة الصحيحة للشيخ الألباني (۳۸۳/۱).
 (۲) صحیح: رواه مسلم (۲۹۹۹).

بەدەستە، خۋاى گەورە ھەر بېرپارىك بەسەر مەرۋى ئىماندار بەدات، ئەۋە خىرى بۆ
 ئەۋ تىايە، ئەمەش بۆ كەسى تر نىە جگە لە ئىماندار.
 ابن قىم دەفەر موى: پىرسىارم لە مامۆستاي بەرپىزمان^(۱) كىرد: ئايا ئەمە بېرپارى
 گوناھىش دەگرىتەۋە؟ لە ۋەلامدا فەر موى: بەئى بە مەر جى خوى، لە قسە كەيدا
 فەر موى (بە مەر جى خوى) كە تايىبە تەندىە كانى گوناھ دەگرىتەۋە لە تەۋبە و
 ملكە چى و پەشىمانى و خشوع و زەلىلى و گرىان و شتانى لەم جۆرە.

(۱) مەبەستى شىخ (ابن تىمىيە) يە.

رِیگای به دست هینانی زوهد

مرؤف تامه زرو و ئیشتیاقی دوا پوژ نابیت تاكو واز له چه پامه كانی دنیا نه هینیت، ناستوانیت واز له چه پامه كانی دنیا بینیت مه گهر له م دوو ریگایه وه نه بیت:

یه که م: مرؤف بپوانیت و بیر بکاته وه له ناوچون و نه مانی خوشیه کانی ئەم دنیا وه بیقیمه تی و ئیش و نازاری و نه گه یشتن به ئامانجی، که چی ئە گهر مولک و سامانیکی زۆریشی هه بیت له م دنیا وه ئە وه دوا ی ئە مه داخ و حه سره تی به دوا دیت، ده بینین مرؤف هه موو هه ول و کۆششی خۆی ده دات بۆ ئە وه ی خوشیه کانی دنیا به دست بینیت، پیش به دست هینانی دل گرانه و خه فه تی بۆ ده خوات، کاتیکیش به دهستی ده هینیت هه ر دل گرانه و خه فه تی بۆ ده خوات، که له ده ستیشی ده رده چیت هه ر دل گرانه و خه فه تی لى ده خوات، ئە مه یه کیکه له و ریگایانه ی ئە گهر مرؤف لى وورد بیته وه ده توانیت دوا پوژ بۆ خۆی به دست بهینیت.

دووه م: مرؤف بپوانیت و بیر بکاته وه له دوا پوژ، که پوژیکه هه ر دیت برانه وه ی بۆ نیه، بیر بکاته وه له خیر و به ره که تی دوا پوژ، ئینجا به راوردی بکات له گه ل ئە م دنیا وه ئە و تیا یدا وه، هه ر وه ک خوا ی گه وه ده فه رمووی: ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ (الاعلی: ۱۷)، واته: ئاخیره ت چاکتره له دنیا و به رده وامه، وه کو دنیا نیه، به لام ئە م دنیا وه وه ک خه یالات وایه و ده بریته وه.

جا ئە گهر به م دوو ریگایه دا بپوانیته دوا پوژ و بیرى لى بکاته وه ئە وه پوو ده کاته کارى چاکه و چاکه هه لده بژیریت و وازیش له خراپه ده هینیت، ته بیعاتی هه موو که سیکیش هه ر وایه که واز له شتیک ناهینیت له بهر ده ستدایت بۆ شتیکی نادیار که ئاماده نیه، مه گهر بزانیته ئە وشته ی ئاماده نیه به نرختره له وشته ی ئاماده یه، ئە وکات پوو له به نرخه کان ده کات.

به لام نه گهر هاتوو شته بى نرخه كهى له سهر شته به نرخه كه هه لېژارد، نه وه يان نه وشته به نرخ داده نيته يان حهز له شتى به نرخ ناكات، نه و دووانه ش هه ردووكى به لگه يه له سهر بى هيزى ئيمان و كه م عه قلى و گه و جى نه و مروقه، چونكه نه و كه سهى ناره زوى له دنيا يه و پوى كردوته دنيا، نه و كه سه يان بپرواى وايه نه م دنيا يه له دوا پوژ چاكتره و هه ر ده مي نيته، يان بپرواى وايه دوا پوژ له م دنيا يه چاكتره و نه بپراوه يه، جا نه گهر بپرواى وابوو دنيا له دوا پوژ به نرختره نه وه ئيمانى نيه، نه گهر بپرواشى وابيته دوا پوژ له دنيا به نرختره له گه ل نه وه شدا پوى له دنيا كردوه، ده كات گه مژه يه و مه سه له حه تى خو ي نازانيته.

كه وابوو مروقه له م دوو جوړه ده رنا چي ته:

چونكه هه لېژادنى دنيا به سهر دوا پوژدا، يان نه و كه سه ئيمانى ته واو نيه، يان عه قلى ته واو نيه، بويه هاوه لاني عليه السلام پيغه مبه ر دنيا يان پشت گو ي خستبوو نه يان ده هيشته مه يلى دل يان بو دنيا بپروات، به لكو وه كو به نديخانه سه يرى دنيا يان ده كرد نه ك وه كو به هه شته.

به پاستى نه وان زا هيد بوون له دنيا دا، نه گهر مه به ستيان دنيا بايه و دنيا يان بو يستايه نه وه هه موو خو شيه كاني دنيا يان بو نه وان فه راهام ده هات، ده بينين پيغه مبه ر عليه السلام كليلى ده رگاي خه زينه كاني پيشكه ش كرا، به لام نه و په تى كرده وه، هاوه لانيشى به هه مان شيوه دنيا يان نه گوريه وه به دوا پوژ، چونكه نه وان ده يان زاني كه نه م دنيا يه شويني حه سانه وه نيه، به لكو شويني پيا پويشته، شويني ك نيه مروقه به رده وام تياى بمينيته وه و دلخوش بيته پي ي.

پيغه مبه ر عليه السلام ده فه رمووي: ((مالي وكدنيا، انما انا كراكي قام في ظل شجرة ثم راح وتركها))^(١)، واته: من چيم له دنيا داوه، من له و دنيا هه ر وه ك رپوارايك وام كه كه ميك له ژير داريكدا ده حه سيته وه و چاوي گه رم ده كات، پاشان ده پوا و نه و داره به جي ده هيلته.

هه روهها له فرموده یه کی تر ده فه رموی ((مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا كَمَا يَدْخُلُ أَحَدُكُمْ أُصْبَعُهُ فِي الْيَمِّ فَالْيَنْظُرُ بِمَ تَرْجِعُ!))^(۱)، واته: دنیا له چاو دواپوژدا، وه کو ئه وه وایه که یه که له ئیوه په نجهی بخاته ناو ده ریایه که بپوانیت که په نجهی چهنه ناو له گهل خوی ده هینیت، دنیا له چاو دواپوژ به م شیوه یه.

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَيْهِمْ عَلَيْهَا آتَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۴﴾ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۵﴾﴾ (یونس: ۲۴ - ۲۵). واته: بیگومان نمونه ی ژبانی ئه م دنیا یه، هر له و بارانه ده چیت که له ناسمانه وه دامانباراندوه، جا به هویه وه پوه کی زهوی گه شه ده کات و به یه کدا ده چن - به رو بوومی خوی پیشکش ده کات - له و خوراکانه ی که هم خه لکی و هم ناژه لیش لئی ده خوات، هر کاتیک وای لئی دیت زهوی، به جوانی نه خش و نیگاری خوی ده رده خات و خوی ده پازینیته وه، خه لکه که ی و گومان ده بن به راستی همیشه ده سه لاتاری ته واون به سه ریدا - نا له و کاته دا که خه لکی پوه له گونا و تاوان ده که ن - ئه وه فه رمانی ئیمه یان بۆ ده رده چیت له شه ودا یان له پوژدا، ئه وسا وه کشتوکال دروینه کراوی لئی ده که ین، هر وه کو دوینی نه بو بیت، به و شیوه یه نایه ته کانی خو مان پوون ده که ینه وه بۆ که سانیک که بیر بکه نه وه و تی بفرن، خوای گه وره ش بانگه واز ده کات بۆ به هشتی پر له شادی و ناشتی و ناسایش، هر که سیک خوای گه وره بیه ویت پینمونی ده کات بۆ ریگه ی راست. له م نایه ته دا خوای گه وره باسی که می دنیا و ازهینان له دنیا ده کات، باسی به هشت ده کات و خه لکی بۆ بانگ ده کات.

دهفه رموی: ﴿ وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَوةَ الدُّنْيَا كَمَاۤءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّیْحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ مُّقَدِّرًا ﴿۴۵﴾ أَمْآلٌ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّٰلِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْآلًا ﴿ الكهف: ۴۵ - ۴۶ ﴾، واته: نهی پیغمبر نمونه یان بؤ بهینه وه که ژیا نی دنیا وه که نه و ثاوی بارانه وایه که له ناسمانه وه ده بیارینین و پوه کی زوی به هویه به یه کدا ده لکین، له دوا ی ماوه یه کی که م - هه موو نه و پوه و کژوگیه - ده بیته پووش و په لاشیکی وورد و خاش، په شه با به م لاو به و لا دا بلاوی ده کاته وه، خوا ی گه وردهش ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، مال و سامان و وه چه، زینت و جوانی بؤ ژیا نی دنیا، به لام دلنیا بن کرده وه چا که کان که به ره میان ده مینیته وه پاداشتیان چاکتره لای په روه ردگارت و نومید و هیوا ی چاکتریشی لی ده کریت بؤ خوا وه نه کانیا ن.

خوا ی گه وره له نایه تیکی تر دهفه رموی: ﴿ اَعْلَمُوا۟ اَنَّ مَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّهَؤُلَآءِ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌۢ فِي۟ الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَمًا وَّفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَّمَغْفِرَةٌۢ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۚ

وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿ الحديد: ۲۰ ﴾، واته: چاک بزنان ژیا نی دنیا بریتیه له یاری و گه مه و پازاندنه وه و خو هه لکیشان له نیوان یه کتریدا، هه روه ها زور کردنی سامانی مال و منداله، جا نه وانه هه ر هه مووی وه کو باران تیکی به پیت وایه که ببیته هوی به ره میکی زور، که گه شتیاره کان سه رسام بکات، له وه ودوا وشک بیث و زرد هه لگه ریث، پاشان ووردو خاش بیث و بکه ویث، بیگومان له قیامه تیشدا سزای زور سهخت بؤ دنیا په رستان ناماده یه، له و لاشه وه لی خوشبوون و په زامه ندی له لایه ن خوا وه نیماندارانی چا که خوازی لی به هره وه ر ده کریت، ژیا نی دنیا ش دوور له خواناسی و دینداری جگه له وه ی که بریتیه له پابواردن تیکی که م شتیکی تر نیه، زور که سیش پیی غرور و ده ستخه رؤ ده بیث.

هروهها دهفه رموی: ﴿ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
 وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ
 ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾ ﴿ قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِخَيْرِ
 مِمَّنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ (ال عمران: ۱۴ -
 ۱۵). واته: ناره زوی نافرته بونی نهوهی نیینه و خاوه نیتهی نالتون و زیر و
 زیوی نوره و زه بند و نه سپی چاک و په سن، هروهها مالان و زهوی و زاری
 کشتوکالی بؤ خه لکی پازینراوه ته وه، نه وانه هر هه رموی نازونیمه تهی ژیانی دنیان،
 خوی گه وردهش بؤ چاکه کاران شوینی گه پانه وهی پازاوه و خووشی لای خوی
 ناماده کردوه - که به هه شته - نهی محمد (ﷺ) به و خه لکه بلی: نایا هه والی
 چاکتر له و ناز و نیعمه تنه تان پیپا بگه یه نم؟! - نه ویش نه مه یه - بؤ نه وانه ی
 پاریزگار و خواناسن، لای په روه ردگاریان باخه کانی به هه شت ناماده یه بویان که
 چه ندهها پروبار به ژیر دره خته کانیدا به به ردهم کوشکه کانیدا ده پوات، مروؤ له گه ل
 ژیانی نه پراوه له گه ل هاوسه رانی پاکژدا و به دهم هه ست کردنی به رده و ام
 به په زامه ندی په روه ردگاریان ده گوزه رینن، بیگومان خوی گه وره بینایه به
 به نده کانی.

خوی گه وره له نایه تیکی تر دهفه رموی: ﴿ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي
 الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴾ (الرعد: ۲۶)، واته: خه لکی دلخوشن به ژیانی دنیا، له کاتی کدا که
 ژیانی دنیا له به رانبر ژیانی دوا پوژ ته نها رابوارد نیکی کم نه بیت هیچی تر نیه.

خوی گه وردهش هه په شهی نوره توندی کردوه له و که سانه که به ژیانی دنیا
 پازین و پشتیان کردوه له نایاتی خوا و به نیازی گه یشتن به خوانین خوی گه وره
 دهفه رموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ مِمَّا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ (یونس: ۷-۸). واته: به پراستی نه وانهی به ته مای ناماده بوونی به باره گای نیمه نین و پازی بوون به ژیانی نه م دنیا به و دلیان پییه وه به نده، نه وانه بی ناگان له نایهت و دروستکراوه کانی نیمه، نا نه وانه شوین و جیگه یان ناگره به هوی نه و کارو کرده وانهی که ده یکن.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلُم إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (التوبة: ۳۸)، واته: نهی نه و که سانهی نیمانتان هیناوه نه وه بچی کاتیک پیتان ده گوتری پاپه رن له پینا و خودا، نیوه له شتان گران ده بیت و ده لکین به زهویه وه، نایا پازین به ژیانی دنیا و به گرنگتری ده زانن له ژیانی نه پراوهی دوا پوژ له به هه شتی به ریندا، بیگومان ژیانی دنیا به راورد له گه ل ژیانی پر له شادی دوا پوژ نور که م ته من و که م خو شیه.

مروژ به نه ندازهی پازی بوونی به دنیا و دل به ند بوونی به دنیا له شی گران ده بیت له به ندایه تی و کارکردن بؤ دوا پوژ نه م نایه ته ش به سه بؤ نه و که سهی باوه ش به دنیا نه کات: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ﴾ (الشعراء: ۲۰۵ - ۲۰۷). واته: باشه نه گه ر چه ندان سال پابویرن، پاشان نه گه ر نه وه ره شه و سزایه ی که له وان کراوه هاته دی و پیش هات، ده توانن چی بکن، نه وسا نیتر نه و پابواردنه ی دنیا یان هیچ فریایان ناکه ویت و بی سوود ده بیت بویان.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ

يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ (یونس: ۴۵). واته: پوژیک دیت خوا هر هه موویان کو ده کاته وه، واهست ده کن ته نها سه عاتیک له پوژیان پیچوه هه موویان یه کتر ده ناسنه وه.

هه روهها ده فهرمووی: ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَمَلَّ يَهُلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾ (الأحقاق: ۳۵). واته: نه و پوژدهی که به لئینان دراوه تی هه کاتیک پیشهات واده زانن ته نها ساته وه قتیکتان له پوژیکدا پیچوه، نه مه به لئین و په یام و پاگه یاندنیکی ته واوه، جا نه و کات مه گه ر ته نها تاوانباران وه کو گوناهاکاران نین که تیاده چن؟!

له نایه تیکی ترده فهرمووی: ﴿سَأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ (۴۲) ﴿فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرهَا﴾ (۴۳) ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَبًا﴾ (۴۴) ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا﴾ (۴۵) ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ (۴۶) ﴿(النازعات: ۴۲-۴۶)﴾، واته: پرسیرت لی ده که ن - نه ی محمد (ﷺ) - ده رباره ی قیامت که که ی و چ کاتیک به رپا ده بییت؟ جا تو له کو ی ده زانیت که ی به رپا ده بییت!! تو له کو ی و نه و باسه له کو ی؟ بیگومان کوتایی دنیا و بهر پابوونی قیامت، هه ر په روه ردگار ده یزانیت، بیگومان نه رکی تو ته نها بیدارکردنه وه ی نه و که سانه یه که له و ساته ده ترسن، نه و پوژدهی که قیامت به رپا ده بییت، بی باوه پان وا ده زانن که ته نها سه ر له ئیواره یه ک یان سه ر له به یانیه ک دریژی ژیانی دنیا یان چیژتوو.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبَثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾ (الروم: ۵۵)، واته: نه و پوژدهی که قیامت به رپا ده بییت تاوانباران سویند ده خون - که ژیانی دنیا یان - ته نها کات ژمیریک بووه.

وه ده فهرمووی: ﴿قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعَادِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَن كُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۲ - ۱۱۴). واته: خوای گه وره لئینان ده پرسیت: نه وه چند ساله له دنیا دا ژیانتان برده سه ر؟ ده لئین: پوژیک یان که متر له پوژیک، له و که سانه بپرسن که بیرو هوشیان لای خوایانه و حسابی ژماره کان ده که ن، خوای گه وره پییان

ده فەرمووى له پاستيدا مانه وه تان له دنيا دا هەر زۆر كەم بووه، ئەگەر به پاستى ده تانزانى؟

ههروه هاده فەرمووى: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾
 يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
 إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ (طه: ١٠٢ - ١٠٤)، واته: پۆڤتیک دیت فوو ده کریت به (صور) دا
 ئەو پۆڤه تاوانباران چاویان کوێر و شین هه لگه راوه، به چپه چپ به یهك ده لێن:
 تهنه ده شهو نه بیته له دنيا دا هه چى ترتان پێچوه، ئیمه چاك ده زانین سه ره نجام
 چى ده لێن: تهنه پۆڤتیک نه بیته هه چى ترتان پێنه چوه.

بۇ توشى نەھامەتى دەبىت

بىنچىنەى ھەموو خىرىك ئەۋەيە كە بزانى ھەر شتىك خوا حەز بكات دەبىت، ھەر شتىكىش خوا حەز نەكات نابىت، ئەۋكات دۇنيا دەبى كە ئەۋ شتە چاكانەى بەسەرت دادىت لە بەخششى خۋاى گەۋرەيە، بۇيە سوپاسى لەسەر دەكەى و مىلى بەندايەتى بۇ كەچ دەكەى تاكو لىت نەبىتتەۋە، دۇنياش دەبى كە ئەۋ بەلایانەى بەسەرت دادىت، سزاي خۋاى گەۋرەيە بۇ تۇ، بۇيە دەپارپىتتەۋە لىتى كە لىت توورپە نەبىت و فەرامۇشت نەكات.

زانايان كۆكن لەسەر ئەۋەى كە ھەر خىرىك توشى مرۇف دەبىت ئەۋە پىشتىۋانى خۋاى گەۋرەيە بۇ ئەۋ مرۇفە، ھەر بەلایەكىش توشى مرۇف دەبىت، ئەۋە فەرامۇش كەردنى خۋاى گەۋرە بۇ ئەۋ مرۇفە.

ۋە دەلئىن: سەرفرازى خۋاى گەۋرە بۇ مرۇف، ئەۋەيە كە نەت سىپىرئىتە نەفسى خۇت، زەللىل كەردنى مرۇفئىش ئەۋەيە فەرامۇشت دەكات و دەت سىپىرئىتە نەفسى خۇت.

كە ھەموو خىر و چاكەيەك بە دەست خۋايە و بە دەستى كەس نىە، كەۋاتە كىلى دەرگای ئەۋ خىر و چاكانە نزا و ملکہ چى و پووكرەنە خۋاۋ خۇشەۋىستى و ترسى خۋايە، ھەر كاتىك بەندە ئەۋ كىلەى بە دەست ھىنا دەتۋانىت دەرگاگە بكاۋە، ھەر كاتىكىش ئەۋ كىلەى بە دەست نەھىنا ئەۋە دەرگای خىر و بەخشش بە ئەۋ ناكىرئىتەۋە بە غەيرى ئەۋ دەكرىتەۋە.

پىشەۋاى ئىمانداران (عمر بن الخطاب) دەفەرمۇى: من غەمى ۋە لامدانەۋەى ئەۋ نزاينانەم نىە كە دەيكەم، بەلكو غەمى نزاكەم ھەيە، چونكە ئەگەر بە پوختى نزام كەرد ئەۋە بىگومان گىراۋىش دەبىت.

بە ئەندازەى نىەت و تىكۇشان و ترس و خۇشەۋىستى مرۇف خىرو بەرەكەت و يارمەتى خوا دادەبەزىت، بەھەمان شىۋەش بە ئەندازەى پىشت تىكەردنى مرۇف لە

دینی خوا تووشی نازار و به‌لا ده‌بیٽ.

چونکه خوای گه‌وره زور زانا و دانا و به‌حیکمه‌ته، کی‌ شیاوی سه‌رفرازی بیٽ سه‌رفرازی ده‌کات، کی‌ش شیاوی سه‌رگه‌ردانی بیٽ سه‌رگه‌ردانی ده‌کات، چونکه زانا و به‌حیکمه‌ته.

هر که‌سیک که تووشی سه‌رگه‌ردانی بووه، هۆیه‌که‌ی نه‌وه‌یه که نزا و ملکه‌چی و سوپاسی خوای نه‌کردووه، هر که‌سیکیش که سه‌رفراز بووه هۆیه‌که‌ی نه‌وه‌یه که به‌کاره‌کانی خۆی هه‌لساوه، نزا و ملکه‌چی و شوکرانه بیژی خوای کردووه. سه‌ری نه‌مانه‌ش هر هه‌مووی نارامگرتنه، چونکه نارامگرتن له ئیماندا وه‌کو سه‌ر وایه بۆ لاشه، که هر کاتیک سه‌ر نه‌ما ژیانیش نامیٽیٽ.

خەرمانەھى دىلان

- ♥ گەورەترىن سزا كە بەسەر مەۋقدا بېت دل پەقى و دور بونىھەتى لە خوا.
- ♥ ئاگر دروست كراوہ بۇ تاواندەنەھى دلى پەق.
- ♥ دورترىن دل لە خواى گەورە دلى پەقە.
- ♥ ئەگەر دل پەق بوو چاۋ كويۇر دەبېت بەرانبەر ھەق.
- ♥ چوار شت ھەيە دلى مەۋق پەق دەكات ئەگەر زىاد لە پىۋىست ئەنجامدرا:

۱. زۇر خواردن.

۲. زۇر خەوتن.

۳. زۇر قسە كردن.

۴. زۇر تىكەل بوونى خەلكى.

ھەر ھەركەت چۇن جەستە ئەگەر نەخۇش كەوت تام و سوود لە خواردن و خواردەنەھى و ھەرناگرېت، بەھەمان شىۋەش دل ئەگەر بە ھەواۋ ئارەزوات نەخۇش كەوت سوود لە ئامۇژگارى و ھەرناگرېت.

♥ ھەر كەسك دەيەۋىت دلى ساف بېت، با گويۇرپايەلى خوا پىش گويۇرپايەلى ئارەزواتى بخت.

♥ دل بە ئەندازەي پەيۋەست بوونى بە ئارەزواتەھى دور دەكەۋىتەھى لە خواى گەورە.

♥ دلەكان دەفرەي خواى گەورەن لە زەۋىدا، خۇشەۋىستترىنيان ئەۋەيە كە ساف و بىگەرد و پاكە.

♥ خەلكى دلىان سەرقال كەردوۋە بە دىئاۋە، ئەگەر بىتوۋ دلىان سەرقال كەن بە خوا و پۇژى دوايى چاۋ پۇش دەبن بە ئايات و نىشانەكانى خوا، ۋە كامەران و ئاسوودە دەبن.

♥ ئەگەر دىل ۋە دەروون بە ويۋىدى خوا خۇراك بدرىت، بە بىر كىرگەنەۋە لە دروست كراۋەكانى خوا ئاۋ بدرىت، پاكىش بىر كىتەۋە لە خراپە، ئەۋكات ئەۋ دىلە بەختەۋەر دەبىت ۋە شتى سەير دەبىنەت، حىكمەتى بۇ دىت.

♥ مەرج نىيە ھەر كەسىك خۇي پازاندېۋە بە زانست ۋە حىكمەت ۋە بلىمەتى ئەۋە ئەۋ كارانە پىر بە پىستى بىت ۋە زانا ۋە بە حىكمەت ۋە لىزان بىت، بە لگو ئەۋ كەسانە زانا ۋە بلىمەت ۋە لىزانن كە دلىان زىندوۋ دەكەنەۋە بە كوشتنى ھەۋاۋ ئارەزۋاتيان.

بەلام كەسىك دىلى بكوۋى ۋە ھەۋاۋ ئارەزۋاتى زىندوۋ بىكەتەۋە، ئەۋە زانست ۋە بلىمەتتەكەي بەتالە ۋە تەنھا زمانى درىۋە ۋە ھىچى تر.

♥ دىل بە بى ئاگايى ۋە نەترسان لە خوا كاۋل دەبىت، بە ياد ۋە ترسى خواش ئاۋەدان دەبىتەۋە.

♥ ئەگەر دىل پىشتى كىرە سفرەي دنيا ئەۋە داۋەتى خوانى ئاخىرەت دەكرىت، بەلام ئەگەر پازى بوۋ بە سفرەي دنيا ۋە پوۋى تىكرىد، ئەۋە خوانى ئاخىرەتى لە چىنگ دەچىت.

♥ تامەزۋى گەپشتن بە خوا ۋەك شەمالىكە ھەلدەكات بەسەر دىلدا ۋە ئاگرى دنياي تيا دەكوۋىنەتەۋە.

♥ ھەر كەسىك دىلى پەيوەست بىت بە خوا ئەۋە ئاسۋودە ۋە كامەران دەبىت، ھەر كەسىكىش دىلى پەيوەست بىت بە خەلكى ئەۋە دىل تەنگ ۋە نىگەران دەبىت.

♥ خۇشەۋىستى خوا ناچىتە دلىك كە خۇشەۋىستى دنياي تيا بىت، مەگەر حوشتر بەكونى دەرزىدا بىرات.

♥ ئەگەر خۋاي گەۋرە بەندەيەكى خۇش بوۋىت، ئەۋە خۇشەۋىستى خۇي دەخاتە دىلى، ھەلىي دەبىزىت بە بەندەي خۇي، تاكو ۋاي لىدەت، ھەموۋ غەمى

دەبىتتە پەزىلەتلىك خۇش، زامانى بە زىكرى خۇش تەرىپ دەكات، ئەندامەكانى دەكاتە خىزمەتى.

♥ دىل نەخۇش دەكەۋىت ھەر ۋەك چۈن لاشە نەخۇش دەكەۋىت، شىفا و دەرمانەكەشى تەۋبە و پەشىمانىيە، دىل ژەنگ و ئىل دەبىت ھەر ۋەك چۈن ئاويٽە ئىل دەبىت، پاك بوونەۋەكەشى بەزىكى خۇش، دىل پۈت دەبىت ھەر ۋەك چۈن لاشە پۈت دەبىت، پۇشاكەكەشى تەقۋايە، تىنى و بىرى دەبىت ھەر ۋەك چۈن جەستەى مۇۋە بىرى و تىنى دەبىت، خۇردن و خۇردنەۋەكەشى ناسىن و خۇشۈستىن و تەۋەكۈل و گەپانەۋەيە بۇ لاي خۇش گەۋرە.

♥ نەكەى بى ئاگا بىت لەو خۇشەى ئەجەلى بۇ ژىانت داناۋە، بۇ پۇۋ و ھەناسەكانت ماۋەى داناۋە، ھەموو شىك جگە لە و لىت جىا دەبىتەۋە، تەنھا خۇشەى ھەرگىز لىت جىانابىيەۋە و بەردەۋام پىۋىستت پىيەتى.

♥ ھەر كەسىك كارەكانى دىنەى سىپاردەى خۇش كەرد، يان مىندالەكانى يان ترسى ھەژارى يان پىزگار بوون لە دوۋمىنى سىپاردەى خۇش گەۋرە و پىشتىۋانى پى بوو وپازى بوو بەۋەى كە خۇش بۇى دىارى دەكات ھەموو كارەكانى خىستە بەردەستى خۇش و بەۋىستى و بىپارەكانى ئەو پازىش بوو، ئەۋكات نىگەران و غەمگىن و خەفەتبار نابىت، بەلام ھەر كەسىك بە بىپارى خۇش پازى نەبىت لە نەفسى خۇش پازى بىت، تۈۋشى بەد بەختى و شىلەژانى گۈزەران و ماندوو بوون دەبىت و ژىانى نىگەران دەبىت، دلى تەنگ دەبىت، كارى چاكى بۇ نايەت، نىازەكانى بۇ نايەتە دى، ئىسراحت لە خۇش ناكات.

خۇش گەۋرە پىگەى گەپىشتن بە پەزىلەتلىك خۇش ئاسان كىردوو بۇ بەندەكانى بە پەردەى بەرپۈەبىردن داپۇشىۋە، جا ھەر كەسىك بە بىپارى خۇش پازىبىت و پازى بىت لەو شىتانەى بۇى دىارى دەكات، كارەكانى بىسپىرىتە خۇش، ئەو پەردەيە لادەچىت و مۇۋەكە دىل ئارام و ئاسۈودە دەبىت.

♥ ھەر كەسنىڭ سەرقال بېت بە نەفسى خۆى ئاڭاى لە خەلگى نامىنىت، ھەر كەسنىكىش سەرقال بېت بە پەروەردگارى ئاڭاى لە نەفسى خۆى نامىنىت.

♥ پەزنامەندى ئەو ەىە دللى پازى بېت بە بېرپارەكانى خواى گەورە.

♥ خەلگى لە دنيا تووشى ئىش و ئازار دەبن بە ئەندازەى پەيوەست بوونيان بە دنياوہ.

♥ دل شەش شت ەىە وەكو نىشتىمانى خۆى تيايدا دەخولئتەوہ، ئەم شەشەش سيانىان نزم و بى پېزە، سيانىشىيان بەرز و بەپېزە.

سيانە نزم و بى پېزە كە ئەمانەن:

١. دنيايە كە خۆى بۇ پازاندۆتەوہ.

٢. نەفسىەتى پىى دەلئت ئەوہ بگە ئەوہ مەكە.

٣. ئەو دوژمنەىەتى كە شەيتانە وەسوەسەى بۇ دروست دەكات.

ئەم سيانە بەردەوام لە دللى مرؤفى خراب دادىن و دەچن.

سيانە بەرز و بەپېزەكەش ئەمانەن:

١. زانستىكە شتى خراب و پاستى بۇ پۆشن دەكاتەوہ.

٢. عەقلە كە پىڭاى پىشاندەدات.

٣. خودايەكە كە دەپپەرستى.

ئەم سيانەش بەردەوام لە دللى مرؤفى چاكدا دىن و دەچن.

♥ شوئىنكەوتنى ەواو ئارەزوات و ئومئىدى دريژ بە دنياوہ تىكدەرى ەموو كارىكە، چونكە مرؤف كە شوئىنى ەواو ئارەزوات كەوت چاوى كويز دەبېت لە ئاست حەقدا، ئومئىد بوونى بە دنيا دوا پۆزى لە بىرە دەباتەوہ، دەبېتە پىڭر لە كاركردن بۇ دوا پۆزى.

♥ ھەر كاتىك خاۋى گەورە بىھويٽ چاگە يەك لەگەل بەندە كەيدا بىكات، واى لىدە كات دان بەھەلە كانىدا بىئىت، خەرىك نەبىت بەھەلەى خەلكى، بەخشندە بىت بەو شتانەى لەلايەتى، تەماعى لە مال و سامانى خەلكى نەبىت، ئارام بگرىت لەسەر ئىش و ئازارى دنيا، بەلام ئەگەر خاۋى گەورە بىھويٽ سزاي بدات ئەمانەى بۆ پىچەوانە دەكات.

♥ سەرفرازى مرؤف لە سى شت داىھ:

۱. ناسىنى سىفاتە بەرز و بلندەكانى خوا، چونكە بە ناسىن و خۆشەويستى خوا ئىرادەى زياد دەبىت.

۲. وورد بوونەوھ لە بەخششەكانى خوا، چونكە بەووردبوونەوھ لە بەخششەكانى خاۋى گەورە زياتر ملكەچ و شوكرانە بژىرى دەبىت.

۳. بىركەوتنەوھى گوناھەكانى، چونكە بە بىركردنەوھى گوناھ و تاوانەكانى زياتر بەشىمان دەبىتتەوھ وتەوبە دەكات.

جا سەرقال بوون جگە بەم سىانە مرؤف تووشى وەسوەسە و نىگەرانى دەكات.

ھەركەسىك پەوبكاتە دنيا و دلى پىيەوھ پەيوەست بىت، ئەوھ دنيا بى پىز سەبرى دەكات و دەيكات بە خزمەتكارى خۆى، ھەركەسىكىش پشت لە دنيا بىكات، ئەوھ دنيا بەگەورەى دەزانىت و دەبىت بە خزمەتكارى.

گەشتىار بە شەو نخوونى و تىكۆشان و ماندووبوون گەشتەكەى بۆ تەواو دەكرىت، بەلام ئەگەر گەشتىار خاۋى لىكرد و لە پىگادا شەوان خەوت، ئەوھ چۆن دەگاتە مەبەستى؟

نمونه‌ی زانای به‌دعه‌مه‌ل

هر زانایه‌ک دنیا ویست بیٚت، نه‌وه قسه‌ی ناحق به ناوی خوا بلاو ده‌کاته‌وه و فتوا به پیٚی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌دات.

چونکه زۆریک له خه‌لکی فه‌رمانه‌کانی خویان پیٚی خوٚش نیه، به تاییه‌ت ده‌سه‌لاتداران و سه‌رکرده‌کان، نه‌وانه‌ی شوپینی هه‌واو ئاره‌زواتی خوٚیان که‌وتونه، چونکه نه‌وان ناگه‌ن به مه‌به‌سته‌کانیان مه‌گر له ریگایه‌کی گه‌نده‌ل که پیچه‌وانه‌ی حق بیٚت، جا هر کاتیک زانا و دادوهر چه‌زیان له په‌ل و پایه و ده‌سه‌لات بوو و پرویان کرده هه‌واو ئاره‌زوات، نه‌وه ناگه‌ن به مه‌به‌ستیان مه‌گر به ریگایه‌ک نه‌بیٚت پیچه‌وانه‌ی حق بیٚت، به تاییه‌ت نه‌گر به‌لگه‌یه‌کی گومانای ده‌ست که‌وی، نه‌وکات ئاره‌زوات وای لیٚده‌کات نه‌و گومانه‌ی بکات به به‌لگه‌ی کاره‌که‌ی بویه هه‌وا و ئاره‌زوات وای لیٚده‌کات راستی لیٚ وون بیٚت، نه‌گر چی له راستیدا حق پوون و ناشکرایه هیچ گومانی تیا نیه، به‌لام چاری به‌رانبه‌ر به حق کویره بووه بویه پشتی تیگر دووه، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له دلی خویدا ده‌لیٚت: ده‌ی ده‌ی ته‌وبه‌یه‌ک ده‌که‌م خوا لیٚم خوٚش ده‌بیٚت!! خوی گه‌وره ده‌رباره‌ی نه‌وانه و وینه‌ی نه‌وانه‌ش

ده‌فه‌رمووی: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سِعْفِرٌ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (الاعراف: ١٦٩). واته: جی نشینانیکه به‌دغه‌پ هاتنه جیگایان، کتیبه‌که‌ی خویان به‌میراتی وه‌رگرت، نه‌وانه په‌لاماری که‌ل و په‌لی چه‌رامی نه‌م دنیا‌یه‌یان داوه و ده‌شیان گوت: خوا لیٚمان ده‌بو ریٚت، نه‌گر دیسانیش له شتیک ده‌ستیان گیربایه وه‌ریان ده‌گرت، باشه نایا نه‌وانه له و کتیبه‌دا په‌یمانان لیٚ وه‌رنه‌گیراوه که به‌ناوی

خواوه شتیک نه لین جگه له حهق؟ خو هه رچی له و کتیبه دا هیه نه وانه خویندیانتوته وه و ده یزانن!!

خوای گه وره لیږه دا نه وه پوون ده کاته وه که نه وانه پوو یان کردوٲه حه رامی دنیا، له کاتیځدا که ده یان زانیش لی یان حه رام کراوه، ده شیان گووت: خوا لی مان خو ش ده بیٲ.

به لگو نه وانه سوور بوون له سه ر حه رام، هه رکاتیځیش چه نگیان بکه و تابه به تامه زړوبییه وه ده یان لوشی، جا کاتیځ نه م کاره یان نه نجامده دا ده شیان گووت: نه مه حوکمی خوایه و دینی خوایه خوا فه رمانی پی کردووین.

که چی ده شیان زانی حوکم و دینی خوا پیچه وانه ی نه م کارانه ی نه وانه، یان جاری وا هه بوو ده یان گووت: نه م کارانه حه لاله به بی نه وه ی هیچی لی بزنانن به ناوی خواوه قسه یان ده کرد، به لام نه وانه ی له خوا ترسن ده زانن دوا پوژ چاکتر و نه براوه تره له دنیا، هه ر بویه ش هه واو ئاره زوات و سه روه ت و سامانی دنیا وای لی نه ده کردن دوا پوژ له بیربکه ن.

جا بو نه وه ی مرؤف سه رفراز بیٲ پیویسته ده ست به قورئان و سوونه ته وه بگریٲ و پشت به نویژ و ئارامگرتنه وه بگریٲ، بپروانیٲه که می دنیا و زوو له ناو چوونی، وه بپروانیٲه به رده وامی دوا پوژ و پی ش هاتنی.

ئانه مه ده ردیکه که تووشی زانایان ده بیٲ، نه گه ر پوو بکه نه دنیا و شوینی سه روه ت و سامان و هه واو ئاره زوو یان بکه ون، نه م نایه ته ش باسی نه وان ده کات تاکو ده گاته ئیره: ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفْهَلْ كُنَّا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۱۷۳﴾

وَكَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْآيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۱۷۴﴾ وَآتَلَّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِيْ ءَاتَيْنٰهُ ءَايٰتِنَا فَاَنْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿۱۷۵﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُٗ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاَتَّبَعَهُ هَوْنَهٗ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحَمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرٰكُهُ يَلْهَثْ ذٰلِكَ ﴿(الاعراف: ۱۷۵ - ۱۷۶). واته: - نه ی محمد -

هه والي نهو كه سه بيان به سه ردا بخوينه وه كه فرماني خومان پي به خشي بوو، كه چي نهو خوي لي دامالي و خوي لي دووره په ريز گرت، نه وسا نيتر شهيتان شويني كهوت و دايه پيش و چوهه پريزي سه ر ليشيو او ان، خو نه گه ر بمانويستايه نه وه بهو ثايت و فرمانانه به ر زمان ده كرده وه، به لام نهو خوي چه سپان به زه ويه وه شويني هه او ناره زوي خوي كهوت، جا نمونه ي نهو جو ره كه سانه وه كو نمونه ي سه گ وايه نه گه ر ده ري بكه يت و پيايدا هه لبشخيتت هه ناسه بركييه تي، زمان ده رده كي شيتت يا خود نه گه ر وازي لتي به نيتت نه وه هر هه ناسه بركييه تي.

نه مه نمونه ي زاناي خراپه كه كار به زانسته كه ي ناكات، بروانه نه م ثايت ته له چنده پروه وه سه رزه نشتي زاناي خراپ ده كات:

يه كه م: دواي نه وه ي زانستي به ئيسلام بوو ئينجا پشتي تي كر د و گومر ابوو، كوفري به سه ر ئيماندا هه لېژارد نه ك به نه فاميه وه، به لكو به عه مدي.

دووه م: به شيويه كي وا پشتي له ئيمان كرده وه كه جاريكي تر نه گه رييته وه سه ري، هر وه ك چون مار له كيفكه ي ده رده چي ت نه و يش به هه مان شيوه، نه گه ر ئوميدي تياما بايه نه وه به م شيوه له ئيسلام ده رچوو.

سييه م: شهيتان گه يشت پي كه وه ك نيچيريك راوي كر د.

چواره م: دواي نه وه ي حه قى دوزيه وه ئينجا گومر ابوو، واته: گومر ابوو له زانست و نيته، كه ده كاته به فه ساد چووني نيته و كرده وه كان، به فه ساد چووني زانست و بيرو باوه ري.

پينجه م: خواي گه وره نه يده ويست به زانست به رزي بكاته وه كه ببيت به هوي تيا چووني، چونكه نه گه ر را ي نه په رينيتت ده ببيت به سزا بوي، نه گه ر بيتوو زانا نه بايه چا كتر بوو بوي و سزاي كه م تر ده بوو.

شه شه م: خواي گه وره گه مژه يي نهو پوونده كاته وه، كه بي نرخي له سه ربه نر خ و به رزي هه لېژارد.

ھوتەم: جا كە بى نرخەكەى ھەلبژاردوۋە وانەبىت بە تەنھا فەكرىك يان قسەيەك بىت، بەلكو ئەو پوۋى كىرۋتە دنيا و كىرۋويەتتە بارەگای خۆى، چۈنكە بىنچىنەى ماناى (إخلاق) واتە: مانەھەى بەردەوام لە شوپىنك، ھەر وەك ئەو ھەوترا بىت: پوۋى كىرە زەوى، لەو بارەيەو ھەگوتى: فلان كەس لەم شوپىنەدا دەمىننئەو ھەگەر لەوئى ماىەو ھە.

ھەشتەم: وازى لە ھىدايەتى خوا ھىناو ھەوتە پوۋى كىرۋتە ھەواو ئارەزوى خۆى، ھەوا و ئارەزوى كىرۋتە پىشەواى خۆى و شوپىنەكەوتوۋە.

تۆيەم: خواى گەورە بە سەگى چواندوۋە كە بى نرختىن ئازەلە، نەفس نىزمتىن ئازەلە، چاۋ چنۆك تىن ئازەلە بۆيە ناوبراۋە بە سەگ.

دەيەم: تامەزىۋ و بى ئارام بوۋى لەسەر دنيا، خواى گەورە چواندوۋىتە بە ھەناسەبىكى و ھانكە ھانكى سەگ لەكاتى دەركىنى و وازلىھىتەنى، بەھەمان شىۋەش ئەو كەسەش ئەگەر وازى لىبھىننەدىت ھانكە ھانكىتە بۆ دنيا، ئەگەر ئامۇزگارىشى بىكى و رىى لى بىگىرىت ھەر ھانكە ھانكىتە بۆ دنيا، بەردەوام تامەزىۋ و ھانكە ھانكىتە بۆ دنيا ھەكو سەگ.

(ابن قتیبە) ھەدەفەرموۋى: ھەموو گىيان لەبەرىك ھانكە ھانكىتە پى دەكەۋىت لە كاتى ماندوۋوبوۋن و تىنۋويەتتە جگە لە سەگ نەبىت كە بەردەوام ھانكە ھانكىتە لەكاتى ماندوۋوبوۋنىتە و لەكاتى ئىسراھەتدا، لەكاتى تىنۋويەتى و لەكاتى تىر ئاۋىشدا، بۆيە خواى گەورەش نمونەى ئەم كافرەى بەو سەگە ھىناۋەتەو كە دەفەرموۋى: ئەگەر ئامۇزگارى بىكى ھەر گومپرايە، ئەگەر ئامۇزگارى نەكەى ھەر گومپرايە ھەكو سەگ، ئەگەر دەرى بىكى و پاۋى بىتتە ھانكە ھانكىتە، خۆ ئەگەر لە شوپىنە خۆشى لى گەرى ھەر ھانكە ھانكىتە.

نمونہى دينداريكي نه زان

ديندارى نه زان دهرده كهى نه قامى و بى ناگاييه له دين، جا بويه (سفيان)ى كورى (عينه) و چه ندين زاناي تريش فهرموويانه: خوتان بپارپزن له زانايه كى له خوا نه ترس و فاجر، وه له دينداريكي نه زان و بى ناگا له دين، چونكه نه و دووانه دهردن بؤ خه لكى، هرچى دينداره نه زانه كه يه مروفنيكي نه زانه و سوودى زانستى نيه و ده بيته له مپهر بؤ زانست، هرچى زانا خوا نه ناسه كه شه خه لكى سه رگه ردان ده كات خواى گوره نمونه دينيته وه و ده فهرمووى: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾﴾ (الحشر: ١٦ - ١٧). واته: وه كو شهيتان، كاتى كه هانى ئاده ميزاد ده دات له پيى خه يال و وه سوه سه وه، پيى ده لئيت: كافريه، جاكاتيك مروفه كه رپو له كوفر ده كات و كافرده بييت، پيى ده لئيت: من به ريم له تو من له په روه ردگارى جيهانيان ده ترسم، به لام سه ره نجامى هه ر دووكيان نه وه يه كه هه تا هه تايه، له ناگردا ده ميئنه وه، نه وه ش پاداشتى سته مكارانه.

خواى گوره واى داناوه هر به ننده يه ك پازى بييت به دنيا و دلى پييه وه به نند بييت و بى ناگا بييت له نايه ته كانى خوا و وردنه بيته وه لى و كارى پينه كات، نه وه به هوى نه مانه وه تووشى سه رگه ردانى ده بييت، هرگيز پازى بوون به دنيا و بى ناگاي له نايه ته كانى په روه ردگار ه پيكه وه كو نانبه وه له دلليك، مه گه ر دلليك نه بييت كه ئيمانى به دوا پوژ نه بييت و ئوميدى گه يشتن به خواى نه بييت، نه گه ر وانه بايه و ئيمانى به دوا پوژ هه بايه نه وه هرگيز به دنيا پازى نه ده بوو، پشتيشى له نايه ته كانى خوا نه ده كرد.

ئەگەر بېروانیە گوزەرائی خەلکی دەبینی زۆرینە ی خەلکی ئەوانەن که سەرقالن به دنیاوه، کهچی ئەوانە ی سەرقالی ئاخیره تن زۆر کهمن، ئەوانە ی سەرقالی ئاخیره تن له ناو خەلکی نامۆ دیارن، ئەوان حالیکیان ههیه خەلکیش حالیک ی تر، ئەوان زانست و بۆچونیکیان ههیه خەلکی بۆچوون و زانستیک ی تر، ئەوان کاریک دەکن و خەلکیش کاریکی تر، ئەوان له سەر پێبازیکن خەلکی له سەر رێبازیک ی تر، ئەوان له دۆلێکن خەلکی له دۆلێکی تردان، خوای گهوره دهفه رمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿۷﴾ أُولَئِكَ مَا لَهُمْ أَلْئَارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸﴾ (یونس: ۷-۸)، واته: به پراستی ئەوانە ی به ته مای ئاماده بوونی بهر باره گای ئیمه نین و پازی بوون به ژیا نی ئه م دنیا یه و دلایان پێیه وه بهنده، ئەوانه بی ناگان له نایهت و دروست کراوه کانی ئیمه، ئا ئەوانه شوپین و جیگه یان ناگره به هۆی ئەو کارو کرده وانە ی که ده یکن.

پاشان باسی چاره نووسی که سانیک ده کات که پێچه وانە ی ئەو گروه ی که ده فه رمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿۹﴾ (یونس: ۹)، واته: بیگومان ئەوانە ی که باوه رپیان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیان ئەجامداوه په روه ردگاریان هیدایهت و پێنموونیان ده کات، له و جیهانی شدا له ناو به هه شته جوړاو جوړه پر له نازو نیعمه ته کاندای چهنده ها رووبار به به رده میاندا ده پوات.

ئا ئەوانه ئیمان بوونیان به ئاماده بوونی بهر باره گای خوا ناهیلێت پازی بن به دنیا و دلی پێوه په یوه ست بکن، ئەوانه بۆیه به رده وام یادی نایه ته کانی خوا ده کن، به لێ: ئەوه به رووبوومی ئیمان به دوا پۆژ، ئەوه ی پێشوووش باسمان کرد به رووبوومی بی ناگایی و ئیمان نه بوونه به خوا و دوا پۆژ.

نیمان و زانست چاکترین شتن

که وره‌ترین و پیروزترین شت که دل و دهر وون هه‌ولی بۆ بدات به ده‌ستی بهینیت، وه به‌نده پئی به‌رز بیته‌وه له دنیا و قیامت زانست و نیمان، هه‌ر بویه‌ش خوی گه‌وره له زۆر شویندا زانست و نیمانی پیکه‌وه لکاندووه وه‌ک ده‌فه‌رمووی:

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ

الْبَعْثِ ﴾ (الروم: ۵۶). واته: ئه‌وانه‌ی زانست و نیمانیاں پی به‌خشاووه ده‌لین: بیگومان نیوه به‌پاده‌ی ئه‌وه‌ی خوا بپیری له‌سه‌ر بووه ماونه‌ته‌وه، تا پۆژی زیندوو بوونه‌وه.

خوی گه‌وره له نایه‌تیکی تر ده‌فه‌رمووی: ﴿ يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ﴾ (المجادلة: ۱۱)، واته: خوی گه‌وره ئه‌وانه‌ی نیمانیاں هیناوه له نیوه و ئه‌وانه‌شتان که زانست و زانیاریان پیدراوه چه‌نده‌ها پله‌و پایه به‌رزیاں ده‌کاته‌وه. ئا ئه‌مانه چاکترین که‌سن که شیاون پله‌ی به‌رزیاں پیدریت.

به‌لام زۆرینه‌ی خه‌لکی به‌هه‌له‌دا چوونه له پاسته‌قینه‌ی ئه‌و زانست و نیمانیه‌ی که ئاسوده‌یی و سه‌ربه‌زی مروفی پیوه‌یه به‌نده، به‌لکو هه‌ر گرووه‌و وا ده‌زانیت ئه‌و زانست و نیمانیه‌ی ئه‌وان له‌سه‌رینه پاسته و مروف پیاں ده‌گات به‌کامه‌رانی، که‌چی له پاستیدا وانیه، به‌لکو زۆریان نه‌ نیمانیه‌که‌ی باسی ده‌که‌ن مروف کامه‌ران ده‌کات، نه‌ زانسته‌که‌شیاں مروف سه‌ر به‌رز ده‌کات، به‌لکو بگه‌ به‌م کاره‌یاں ریکاش له خویان ده‌گرن بۆ گه‌یشتن به‌و زانست و نیمانیه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویه‌تی و گه‌له‌که‌شی بۆ سه‌ری بانگکردووه، ئه‌و زانست و نیمانیه‌ی خۆی و هاوه‌لانی و ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وانیش له‌سه‌ری بوونه.

هه‌موو گروهمیکیش به‌پوی وایه که ئه‌و زانست و بۆچونانه‌ی لای ئه‌وانه پاسته و

پئی دلخۆشن هه‌ر وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ

حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿المؤمنون: ۵۳﴾. واتە: زۆربەى خەلكى بىر و بۆچونى خۇيان بەش بەش و پارچە پارچە كرد، ھەموو گرۇھىڭ و حزىبىڭىش بە پىياز و حزبەكەى خۇى دەنازىت و بە باشى دەنازىت.

زۆربەى لەوھى كە ئەوان ناوى دەبەن بە زانست قسەى گەورە و بۆچوون و درۆيە، كەچى لە پراستىدا زانست قسەى گەورە نيە، ھەر وەك (ھامادى كورى (زىد) دەفەرمووى: بە (ايوب) م گوت: ئايا لەم سەردەمە زانست زۆرتەرە يان پىشتەر زانست زۆرتەر بوو؟ لەو لەمدا فەرمووى: لەم سەردەمە قسە زۆر بوو، بەلام پىشتەر زانست زۆرتەر بوو! بېوانە چۆن ئەم زانا لىھاتووە زانست و قسەى لىك جيا كردۆتەوہ.

بەلى: وايە كىتەب زۆر بوو، قسە زۆر بوو، مشتومر و بۆچوون زۆر بوو، كەچى زانست زۆربەى ئەمانەى ھەر لەگەلدا نيە، بەلكو زانست ئەوہيە كە پىغەمبەر لەلايەن خواوہ ھىناويەتى بۆ گەلەكەى.

كاتىك سەردەمى ئەم زانستە پاكە دور كەوتەوہ، خەلكى ھەر بىرو پايەكيان بەھىزدا دەھات وەريان دەگرت و دەيان كرد بە زانست و كىتەبىكيان لەسەر دادەنا و خۇيان پىوہ خەرىك دەكرد و كاتيان پى بە فىرۆ دەدا، پەپاوہكانيان بەم شتەنە پىردەكردەوہ، دلەكانىشيان بەم شتەنە پەش دەكرد، ئەمە شەيتان لە بن گوئىيانى چىرپاندوہ و لە نىوانيان بللەوہى پى كردووە تاكو سەرگەردانىان بكات، جا دلان دادەمالدرىت لە زانست و ئىمان، وەكو مار كە چۆن خۇى دادەمالىت لە پىستەكەى، وەكو پۆشاك چۆن لەبەر دەكرىتەوہ.

(ابن القىم) دەفەرمووى: ھىندى لە ھاورپىكانم پىيان پاگەياندم كە ھىندى لە شوئىنكەوتووى قوتابى ئەوانەى كە بەم شىوہ سەرگەردان بوونە، سەرقالى لەبەر كردنى كىتەبى مامۇستاكانى بوو و لەبەر كردنى قورئانى پىشت گوئ خىستووە، جا كە پىيان گوتووە: كاكە گىيان سەرەتا قورئان لەبەر بكەيت باشتر نيە لەم كىتەبانە؟! لە وەلامدا گوتىەتى: بۆ زانست و زانىارى لە قورئاندا ھەيە! ھىندى لە

پيشە و ايانى ئەوانە پىيان گوتم: ئىمە گويى بۇ ھەدىس دەگرين مەبەستمان زانست و زانيارى ئى وەرگرتنى نىيە، بەلگە بۇ بەرەكەت گويى بۇ دەگرين، چونكە ئىمە تويىشويى زانايانى خۇمان بەسە جا بۇيە ئىمە كۆلەگەمان ئەوھىيە كە ئەوان تىيى گە يىشتون و بىرپاريان لەسەر داوھ.

جاريكيان شىخەكەمان باسى ئەوانەي بۇ كردم و پىيى گوتم: ئەوانە گەپراون لە ناو بىرورپاكان كامەي بىھىيەزە و مەرامەكانيان جى بەجى دەكات ئەوانيان ھەلبۇزاردوھ، بەلگەش لەسەر ئەوھىيە كە ئەو پىگايەي دەستيان پىئوھگرتوھ پوچەلە، ئەوھىيە كە دەبىنى بۇچوونەكانيان پىرپىيە لە ئىختلاف وە ھىندى پايان دىيى يەكتىيە، خواي گەورە دەفەرمويى: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۸۲)، واتە: ئەگەر ئەم قورئانە لەلايەن كەسىكى ترەوھ بوايە جگە لە خوا بىگومان جىاوازي و دىزايەتىكى زۇريان تىدا دەدۇزىيەوھ.

ئانەوھ بەلگەيە لەسەر ئەوھىيە ھەر شىتەك لەلايەن خواوھ بىت ئىختلافى تىا ناپىت، بەلام ئەوھىيە ئىختلافى تىايە و دىزايەتى يەكتى تىايە، پىك نىيە لەگەل ئەوھىيە لاي خوايە، چۇن دەكرىت بۇچوون و خەيالەت بىكرىت بەدىن و خەلكى دىندارى پىئوھ بىكات، ھوكمىش بدا بەوھىيە كە پاستە و خوا و پىغەمبەر پىيى پازىيە، پاك و بىگەردى بۇ تۇ خوايە بەپاستى ئەوھ بوختانىكى گەورەيە.

بەپاستى زانستى ھاوھلانى پىغەمبەر ﷺ كە يەكتىيان پىيى ئامۇزگارى دەكرد، ئەو زاستە نەبوو كە ئەو سەرگەردان و درۇزنانە پىيەوھ سەرقالن ھەر وەك (الحاكم) لە ژيان نامەي (أبي عبدالله البخاري) دا دەگىرپىتەوھ و دەفەرمويى: ھاوھلانى پىغەمبەر ﷺ كاتىك كۆدەبوونەوھ بە قورئانى پەروەردگاريان و سوونەتى پىغەمبەرەكەيان ئامۇزگارى يەكتىيان دەكرد.

نُه و ئیمانہی خوا و پیغہ مبر دہیانہ ویت

دہ بینین زۆرینہی خہ لگی یان ہر ہہ موو خہ لگی بانگہ پِشتی نُه وہ دہ کەن کە ئیماندارن، بہ لَام لہ راستیدا زۆریہی خہ لگی ئیمانیکی تہ سکیان ہہ یہ، بہ لَام ئیمانی فراوان نُه و ئیمانہ یہ کە پیغہ مبر ﷺ ہیناویہ تی بۆ گہ لہ کە ی، ناسینی خوا و دان پیئانی و خۆشویستنی و ناسینی نُه و شتانہی کە خوا پئی ناخۆشہ و لئی توورہ یہ، نا نُه مہ نُه و ئیمانہ راستہ قینہ یہ کە پیغہ مبر ﷺ لہ سہری بووہ و بہ گہ لہ کە ی پراگہ یاندووہ، نا نُه و ئیمانہ ئیمانی گرۆہی راستگزیانہ.

لہ لای زۆریہی خہ لگی وادہ زانن ئیمان دان ہینانہ بہ بوونی دروست کاریک، ہر نُه ویش تہ نہایہ و ناسمانہ کان و زہوی و نُه وہی لہ نیتواناندایہ دروستی کردووہ، بہ لَام ئیمانی کامل نُه و ہندہ نیہ بہ تہنہا چونکہ بت پەرستہ کانی (قریش) یش نُه م ئیمانہ یان ہہ بووہ، کە واتہ بہ مہ ناگووتری ئیمان.

لہ لای ہیندی خہ لگی تریشدا وادہ زانن ئیمان تہنہا ووئنی شہ ہادہی - اشہد ان لا الہ الا اللہ و اشہد ان محمد رسول اللہ - جا کاری لہ گہ لدا بیت یان نا بہ دل بیت یان پیچہ وانہی دل بیت.

لہ لای ہیندی خہ لگی تریشدا وادہ زانن ئیمان تہنہا نُه وہ یہ مروؤ بہ دل ئیمانی ہہ بیت کە خوا دروست کراوی ناسمانہ کان و زہویہ و (محمد) یش ﷺ بہ ہندہ و نیردراوی خوایہ، نُه گہر بہ زمانیش نہ یلیت و کاریشی پی نہ کات قہ یناکا، بہ لگو نُه گہر جنیویش بہ خوا و پیغہ مبر ﷺ بدات و ہہ موو گوناہیکی گہ ورہش بکات، تہنہا ئیمانی بہ خوا و پیغہ مبر ہہ بیت نُه وہ ئیماندارہ.

لہ لای ہیندی خہ لگی تریش وادہ زانن ئیمان تہنہا دان ہینانہ بہ سیفاتہ بہ رزہ کانی پەرہر دگار و ہکو سیفاتی بہ رزی عہرش و سیفاتی قسہ کردن بہ ووشہ و سیفاتی (سمع) و (بصر) و (مشیتة) و (قدرة) و (إداة) و (حب) و (بغض) و چہ ندین

سفاتى تروش كه خوا بو خوى باسى كر دووه يان پيغه مبره كهى باسى كر دووه، به لكو ئيمان له لاي نه وانه دان نه هينانه به مانه و گوپرايه لى كرنى بوچوونى ماموستايه گه مژه و نه زان و دروزنه كانيانه كه ووته كانيان هينديكى دژ به يه كه و يه كتر هه لده وه شينيتته وه، نه وانه وه كو نه وه نه كه ئيمام (عمرى كوپى) (الخطاب) و ئيمام (احمد) فرمويانه: ئيختيلافيان له قورئاندا هه يه و پيچه وانهى قورئان ده كه ن و كوكن له سه ر واز هينان له قورئان.

هيندى خه لكى تروش واده زانن ئيمان ته نها په رستنى خوايه به پيى ئاره زوو و هه واو هه وه سى خويان، بى نه وهى په يوه ست بن به و فرمانانهى پيغه مبره ﷺ له لاي خواوه هيناويه تى.

هيندى خه لكى تروش واده زانن ئيمان ته نها نه نجامدانى نه و كارانه يه كه باوك و باپيرانى و پيشينهى نه وان نه نجاميان داوه جا چو ن و كى بيت نه وه باس نيه، به لكو ئيمانان له سه ر دوو شت دامه زراوه:

يه كه م: نه وه پيشينه يه و باو باپيرانمان وايان گوتووه ئيمه ش نه نجامى ده ده ين. دووه م: هه ر نه وهى نه وانيش گوتيانه راسته و هيچى تر.

هيندى خه لكى تروش واده زانن ئيمان ته نه پاره وشت جوانيى و هه لسوكه وتى چاكو پووى خو ش و گومانى چا كه بردن به خه لكى و دوور كه وتنه وه له بيتاگاي خه لكيبه.

هيندى خه لكى تروش واده زانن ئيمان ته نها خو دامالينه له دنيا و ده ر كرنى دنيايه له دل و زهد كرنى دنيايه، جا نه وانه هه ر كاتيك كه سيكيان بينى به م شيويه بوو نه وه به ئيمانداريكي مه زنى ده زانن نه گه ر چى زانست و كر ده وه شى نه بيت.

ئانه مانه هه ر هه موويان ئيمانى راسته قينه يان نه ناسيوه و شويني نه كه وتوون و چه نكيان نه كه وتووه، نه وانهى پابران چه ند جو ريكن: هينديكيان ئيمان كه يان دژى ئيمانى راسته قينه يه، هينديكيان ئيمان كه يان هه ر به ئيمان ناز مي دري ت، هينديكيان

ئيمانەكەيان مەرجى ئيمانە بە تەنھا بەوہ نەگەيشتوونە بە ئيمان، ھىندىكىشىيان مەرجيان داناوہ بۆ گەيشتن بە ئيمان كە چى مەرجەكان ھەلۋە شىئە رەوہ و دژى ئيمانە، ھىندىكىشىيان مەرجيان داناوہ بۆ گەيشتن بە ئيمان كە ھەر پەيوەندى بە ئيمانەوہ نيە.

لە راستىدا ئيمان دوورە لەمانە بەلكو ئيمانى راستەقىنە تىكەلە لە ناسىنى ئەو شتانەى كە پىغەمبەر ﷺ لە لايەن خواوہ ھىئاويەتى، جا بە دل ئيمانى پىي ھەبىت و بە زمانىش دانى پىدا بەيئىت و بەخۇشەويستى دلشيشەوہ ملكە چى بىت، بە دل و لاشە كارى پىبكات، بە پىي توانا جىبەجىي بكات و بانگەوازي بۆ بكات.

بەلى: ئيمانى راستەقىنەى مرؤفى ئيماندار ئەوہ يە كە خەلكى لە پامى خوا خۇش بوويت، پق لىبوونەوہى لە پامى خوا بىت، لە پامى خوا بىبەخشى و لە پامى خوا نەبەخشى، وە بەتەنھا خواى گەورە بپەرسى و مى بۆ كە چ بكات، مرؤف نەگەر بىەويت بگات بەو ئيمانە راستەقىنە يە دەبىت بە دل و لاشە تەنھا شوپىنى پىغەمبەرى خوا بگەويت ﷺ دەبىت چاوى دلى بنوقىئىت لە ئاوردانەوہ بۆ كە سانى تر جگە لە خوا و پىغەمبەرى خوا.

چهند ناموزگاريه کی زيڙين

بيگومان هر كه سيڪ بيه ويت دهست له شتي هه لگري كه خوي پيوه گرتووه
 نه وه زور بوي ناسته مه و ناتوانيٽ، چونكه له بهر خاتري خوا وازي لا ناهينيٽ،
 به لام نه وه كه سهي به دلتيكي ساف و له بهر خاتري خوا وازي ليده هينيٽ، نه وه زور
 به ناساني دهستي لا هه لده گريٽ، تنها يه كه مجار ماندوو ده بيت نه مه ش تاقى
 كردنه وهى خواي گه وره يه تاكو دهرده كه ويت ثايا پاست دهكات يان درو دهكات، جا
 نه گه ريه كه مجار كه ميڪ نارامى گرت له سهر نه م نازاره نه وه كامه ران ده بيت.

(ابن سيرين) ده فهرمووي: گويم له (شريح) بوو سويندي ده خوارده ده يووت: هر
 به نديه كه واز له شتيك بهينيٽ له بهر خاتري خواي گه وره، نه وه بيگومان خواي
 گه وره شوينه كه ي بز پر ده كاته وه.

كه گووتوويانه: (من ترك لله شيئا عوضه الله خيرا منه) واته: هر كه سيڪ واز له
 شتيك بهينيٽ له بهر خاتري خواي گه وره، نه وه خواي گه وره له وشته چاكتري پي
 ده به خشى.

به پاستي نه وه پاسته (عوض) واته: پيداني شتيكي تر، چهند جوڙي هه يه،
 به نرخترين و چاكتري نيان كه خوا له بري نه وشته ي وازي لي هيناوه پي بيه خشى،
 خوشه ويستي و هوگر بوونه به خواوه، دل نارام بوونه به خوا، هيڙو ناسووده يي و
 په زامه ندي په روه ردگار ه.

* بيگومان گه وچترين كه س نه وه يه كه نزيكه له گه شته كه يدا بگاته شويني
 مه به ست له وكاته دا پيگاكه ي لي وون بيت.

* نه وه عقلا نه ي سهر كه وتوونه واده بينن نه وه په يامه كه پيغه مبر ﷺ هيناويه تي
 پاست و دروسته و پيگه له گه ل عقل و حيكمه ت، به لام نه وه عقلا نه ي سهر كه ردانن

وا دەبىنن ئەو پەيامەنى پېغەمبەر ﷺ ھىناويەتى رېك نىيە لەگەل عەقل و ھىكمەت.

* نىزىكتىن ھۆكار بۆگە يىشتن بەرەزامەندى خۇدا سى رېگايە:

۱. پەيوەست بوونە بەر سۈنەتەكانى پېغەمبەر و كار پىكرىدنىيەتى بەر دل و لاشە.

۲. بەردەوام خۇي بەر زىليل و ئاتاج بزائىت بەرانبەر بەر خوا.

۳. ھەموو كاروكردەوھەكانى تەنھا بۆ خۇايىت و مەبەستى تەنھا خۇايىت.

جا ھەر كەسىك بىيەويٹ بگات بەرەزامەندى خۇا تەنھا بەر سى رېگايە، ھەر

كەسىكىش نەگات بەرەزامەنى خۇا ئەو دابراوھ لەم سى رېگايە يان لە يەككىيان.

* ئەو بنچىنانەنى كامەرانى مرؤفى پىئوھ بەندە سى بنچىنەنى، ھەر يەك لەو

سىيانەش دژى خۇي ھەيە، جا ھەر كەسىك يەككە لەو بنچىنانەنى لە دەست بچىت

ئەوھ تووشى دژەكەنى دەبىت.

۱. يەكتاپەرىستى، دژەكەشى شەرىك دانانە بۆ خوا.

۲. سۈنەت، دژەكەشى بىدعەيە.

۳. گۈي رايەلى خوا. دژەكەشى بى فەرمانى خۇايە.

ئەم سىيانەش ھەموو يەك دژيان ھەيە: ئەويش دل پەيوەست نە بوونە بەر خوا و

بە بەھەشتى خوا، وھ نە ترسانە لە خوا و نە ترسانە لە دۆزەخ.

پییازی ئیمانداران و پییازی تاوانباران

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ (الانعام: ۵۵)، واته: به هه مان شیوهش به درییژی نایه ته کانیا ن بۆ شی ده که ینه وه تا کو پییازی تاوانبارانیا ن بۆ پوون بیته وه.

خوای گه وره له نایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ﴾ (النساء: ۱۱۵). واته: هه ر که سیک دوزمنایه تی پیغه مبه ر ﷺ بکات و لئی جیابیته وه له دوی نه وه ی پیگه ی پاست و دروستی بۆ پوون بۆ وه، ئینجا پییازی بگریته به ر که جیابیته له پیگه و پییازی ئیمانداران نه وه پووی وه رده چه رخینین بۆ نه و پیگه و به رنامه ی هه لیبژاردوه و پووی تیکردوه.

خوای گه وره له قورئاندا به درییژی پییازی ئیماندارانی پوون کردۆته وه، به هه مان شیوه به درییژیش پییازی تاوانبارانی پوون کردۆته وه چاره نووسی هه ردوو لاشیانی پوون کردۆته وه، کارو کرده وه ی هه ردوو لاشیانی پوون کردۆته وه، دۆستانی ئیمانداران و دۆستانی تاوانبارانی پوون کردۆته وه، هۆکاری سه رفرازی ئیمانداران و سه رگه ردانی تاوانبارانی پوون کردۆته وه، به م شیوه خوای گه وره له قورئاندا نه و دوو پییازه ی به جوانی پۆشن کردۆته وه، تا کو بۆ خه لکی پۆشن بیته وه وه کو پووناکی و تاریکی، نه وانه ی زانا ن به خوا و قورئان و دینی خوا، به درییژی پییازی ئیمانداران و تاوانباران ده ناسن، هه ردوو پییازه که یان بۆ پۆشن بۆته وه، هه ر وه ک نه و که سه بۆی پوون بۆته وه که پیگه یه ک ده گریته به ر بۆ نه و شوینه ی که مه به ستیه تی.

جا ئەوانە چاكتىن و زاناتىن كەسن بۇ خەلكى كە ئامۇڭگارىيان دەكەن و پىڭگاي راست بە خەلكى نىشان دەدەن، ھەر بەمەش بوو ھاوہلانى پىڭغەمبەر ﷺ چاكتىن كەس بوون، لە ھەموو ئەوانەى لە دوايان دىن تاكو پۇڭى قىيامەت، چونكە ئەوان لە ناو گومپايى و كوفرو شىرك و سەرلىشىۋايدا ژىابوون، بە درىژى ئەمەيان ناسى بوو، جا پاشان پىڭغەمبەر ﷺ ھاتوو دەرى ھىنان لە ناو سەرگەردانى و تارىكايى بۇ سەر پىڭگاي راست و ھىدايەت، دەرى ھىنان لە تارىكايى بۇ رووناكى، لە شىرك بۇ يەكخوئاناسى، لە نەفامى بۇ زانين و زانىارى، لە سەرگەردانى بۇ سەرفرازى، لە ستەمكارى بۇ دادپەرورەرى، لە سەر لىشىۋاوى و كويزى بۇ ھىدايەت و چاوساغى، چونكە ئەوان دەيانزانى كاتى خۇى چەندە سەر لىشىۋاو و گومپا بوونە، كە چى ئىستا لە چ خۇشى و كامەرانيەك دانە.

كەوابوو: بە شتى خراپ پىچەوانەكەى پى دەناسرېت كە چاكەيە، چونكە شت بە پىچەوانەكەى پۇشن دەبېتەوہ و دەناسرېت. گەر وابوو زىاتر تامەزۇو و خۇشەويستى ئەو شتەيان دەكەويتە دل كە بۇى ھاتوون، وە زىاتر لەوہى پىشتر ھەلدېن و رقىيان لىدەبېتەوہ، ئەوانە بە خوئاناسى و ئىمان و ئىسلاميان زۇر لەلا خۇشەويستە، زۇر رقىشيان لە پىچەوانەكەيەتى چونكە ئەوان زانان بەم پىبازە.

بەلام ئەوانەى دواى ھاوہلان سەريان ھەلدا، ھىندىكىيان لە ناو ئىسلامدا گەرەبوون بۇيە خراپەيان بە چاكى نەدەناسى، ھىندى شتى پىبازى ئىماندارانيان لى تىكەل بوو لەگەل پىبازى تاوانباران، چونكە مۇڭ كاتىك شتى لى تىكەل دەبېت ئەگەر بە چاكى ھەردوو پىبازەكە نەناسىت يان يەكيان نەناسىت، ھەر وەك (عمرى كورپى) (الخطاب) دەفەرموئى: كەسىك لە ناو ئىسلامدا گەرەبوپېت و سەرگەردانى و نەفامىش نەناسىت بىگومان راستى ئىسلامەتەكەى بەرە بەرە لى كالدەبېتەوہ.

بەلى: ئەمە نىشانەى پلە بەرزى زانستى (عمرە) ﷺ چونكە ئەگەر گومپايى و نەفامى نەناسىت كە ئەو شتانە دەگرېتەوہ پىچەوانەى پەيامى پىڭغەمبەرە ئەو كات چۇن دەتوانىت خۇى لى بپارېزىت، جا ھەرشتىك پىچەوانەى ئەو پەيامە بېت كە پىڭغەمبەر ﷺ ھىناويەتى ئەوہ پى دەگوتىت نەفامى.

هر كه سيٽك پٽيازي تاوانباران نه ناسيٽ و بؤي پؤشن نه بوويٽه‌وه، دورنيه هيٽدي شتي پٽيازي تاوانباران به هي ئيمانداران بزانيٽ، هر وهك ده بينين زؤر شتي تاوانباران و كافران و دووژمناني پيغه مبه‌ران له بواري بيروباوه‌پدا و زانست و كاروكرده‌وه‌دا تيٽكه‌لي ئومه‌تي ئيسلام بووه، كه هيٽدي كه‌سي نه‌قام و نه‌زان تيٽكه‌ليان كرده‌وه له‌گه‌ل پٽيازي ئيمانداران كه وايان زانيوه ئه‌وانه په‌يوسته به پٽيازي ئيماندارانه‌وه، هيٽدي شتيان حه‌لال كرده‌وه كه خواو پيغه مبه‌ر ﷺ حه‌راميان كرده‌وه، هر وهك زؤريه‌ي بيده‌چه‌يه‌كان تووشي ئه‌مه بوونه كه بيده‌يه‌ك دادينن ئينجا بانگه‌وازيشي بؤ ده‌كه‌ن كه سيٽكيش پيچه‌وانه‌ي بگات كافري ده‌كه‌ن.

خه‌لگي له‌وه‌باوه‌رده‌دا چوار جوړن:

گرؤهي يه‌كه‌م: ئه‌وانه‌ن كه پٽيازي ئيمانداران و پٽيازي تاوانبارانيان به دريٽي بؤ پؤشن بؤته‌وه به زانست و كرده‌وه، ئه‌وانه زاناترين كه‌سن.

گرؤهي دووه‌م: ئه‌وانه‌ن كه چاويان كويزه له به‌رانبه‌ر هه‌ردوو پٽيازه‌كه وه‌كو ويٽه‌ي ناژه‌ل وان، ئه‌وانه‌ش به پٽيازي تاوانباران ده‌ژمي‌درين.

گرؤهي سيٽه‌م: گياني خؤي سه‌رف ده‌كات بؤ ناسيني پٽيازي ئيمانداران به كورتيش پيچه‌وانه‌كه‌ي ده‌ناسيٽ، ده‌زانيٽ هه‌ر شتيك پيچه‌وانه‌ي پٽيازي ئيمانداران بيت ئه‌وه پوچه‌له ئه‌گه‌رچي به‌دريٽيش نه‌يزانيٽ، به‌لكو هه‌ر كاتيٽك گويي له شتيك بيت كه پيچه‌وانه‌ي پٽيازي ئيمانداران بيت يه‌كسه‌ر گويي لاده‌با و گويي بؤ ناگريٽ، خؤي سه‌رقال ناكات بزانيٽ ماناي چيه و تيٽي بگات، يان ليٽي بكؤليٽه‌وه بزانيٽ بؤ خراپه تاكو گويي بؤ بگريٽ.

به پيچه‌وانه‌ي گرؤهي يه‌كه‌م، چونكه ئه‌وان ئاره‌زووات ده‌ناسن، وه نه‌فسيشيان بؤي ده‌چيٽ به‌لام به‌ربه‌ره‌كانيٽي نه‌فسي خؤيان ده‌كه‌ن و له پيٽاو‌ي خوا وازي ليٽينن.

كاتى خۇي لەم بارەيەو ھە نامەيەكيان بۆ ئىمامى (عمرى كوپرى الخطاب نووسى و پىرسىاريان ليكرد، كاميان چاكتره: پياويك كه ئاره زووات به خەيالنيا نايەت، يان پياويك ئاره زووات به خەيالنيدا ديت كه چى بەربەرەكانىي لەگەلدا دەكات و لە پىناوى خوا وازى لى دەھيٽت؟ لە ھەلامدا ئىمامى (عمر) نووسى: ئەو ھى كه نەفسى ھەز لە ئاره زووات و گوناھ دەكات بەلام ئەو لە پىناوى خوا وازى لى دەھيٽت لەو جۆرەيە كه خواي گەرە دەربارەيان دەفەر مووى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ قُلُوبُهُمْ لِلنَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (الحجرات: ۳). واتە: ئەوانە ئەو كەسانە كە خوا دالەكانيانى تاقي كر دۆتەو ھە بە تەقوا، ئەوانە لى خۆشبوون و پاداشتى گەرەيان بۆ ئامادەيە.

ئەو كەسەش بە ھەمان شىو ھەزلى ھەيە كە بىدعە و شىرك و ناحەق و پىچكەكانى بناسيٽ، ئىنجا لە پاي خوا رقى ليبيٽەو ھە خەلكى لى ئاگادار بكاتەو ھە و خۇي لى بەدوور بگريٽ و نەھيٽت ئىمانەكەى شەلوق بكات و گومان لە دليدا بمنيٽ، بەلكو بە ناسيني ناحەق چاكتره ھەق بناسيٽ و خۆشى بوٽ، ھە چاكتره رقى لە ناحەق بيٽ و لىي دوور كەويٽەو، ئەمە چاكتره لەو ھى كە ئەم شتانە بە خەيالنيدا نايە و بە دليدا نايەت، چونكە ئەو مرؤفە ھەر كاتيك ئەو خراپانە بە دليدا ديت، ئەو ھە خۆشەويستى بۆ ھەق زياتر دەبيٽ و چاكتر پايەى ھەق دەناسيٽ و پىي دلخۆش دەبيٽ و ئىمانى پى بەھيٽ دەبيٽ، ھەر ھەك چۆن ئەو كەسەى كە گوناھ و ئاره زووات بە خەيالنيا ديت زياتر سوور دەبيٽ لەسەر پىچەوانەكەى و ھەزى ليٽەكات.

ھەركاتيك خواي گەرە بەندەيەكى بىرودارى تاقي بكاتەو بە گوناھ و ئاره زووات، ئەو بۆ ئەو ھە تاكو خۆشەويستى چاكتر و بە سوودتر و بەردەوامترى بۆ ھەر ھەم بيٽت، تاكو بەندە بەربەرەكانى لەگەل نەفسى خويدا بكات بۆ گەيشتن بەم خۆشەويستى بەرزە. ھەركاتيكيش نەفسى بۆ گوناھ و ئاره زووات چوو، ئەو ھە تامەرزوى خۆشەويستى بەرز و بەردەوامەكەى ترى لىي لادەبات، بە پىچەوانەى نەفسيك كە ھىچ شتى واى تيا نيە.

ئايا كەسىك كە بەنا و كەندەلان و دېك و بەردا پى دەگرېتە بەر بۇ گەيشتن بە
خۆشەويستەكەى بەپېزتر نىە لەو كەسەى كە تووشى ھىچ ئازار نابېت لەسەر پىشتى
سوارىكى چاك دەگاتە خۆشەويستەكەى؟!

كەسىك كە بە بەر بەرەكانى لەگەل نەفسى خۇيدا خۆشەويستى خوا
ھەلدەبژىرېت، ەك ئەو كەسە وايە كە بەبى بەر بەرەكانى خۆشەويستى خوا
ھەلدەبژىرېت.

گرۆھى چوارەم: ئەوانەن كە بە درىژى پېيازى خراپەكاران و بىدەچيان و
كافران دەناسن، بەلام بەكورتى پېيازى ئىمانداران دەناسن، ئەمانەش ھالى زۆربەى
ئەو كەسانەيە كە برەو بە مەقالات وكتىب و فيكرەى گەلانى بېگانە دەدەن، بە
چاكى شارەزايان لىقى ھەيە كە بەم جۆرە شارەزايان لەو پەيامە نىە كە
پىغەمبەر ﷺ ھىناويەتى، ئەگەر بېروانىتە كىتېبەكانيان ئەو بە پوون و ئاشكرابى
دەبىنىت.

بەھەمان شىۆەش ئەو كەسەى كە بە درىژى شارەزايە بە خراپە و ستم و
فەساد، ئەگەر تەوبەى كردو گەپايەو و پووى كردە پىگاي پاست، شارەزاي بەو
شتانە بە فراوانى نامىنىت بەو شىۆەى كە تەمەنى تيا بەفېرۇدا.

مەبەست لەمانەدا ئەو ەيە خوای گەرە حەز دەكات پېيازى دووژمنانى بناسرېت
تاكو خەلكى خۆى لى بپارپىزىت و پقى لىبېتەو، ھەر وەكو چۆن حەز دەكات
پېيازى دۆستانى بناسرېت تاكو خەلكى بىگرېتە بەر و خۆشيان بوېت.

كەوابوو: شارەزابوون لەو شتانە سوود و نەپىنى زۆرى لە خۆ گرتوو تەنھا خوا
دەيزانىت، لە ناسىنى پەرورەدگارىەتى خواو ھىكەت و كەمالى ناو و سىفاتەكانى و
پەيوەست بوونى بە شوپىنى خۆى و شوپنەوارى، چونكە ئەمە گەرەتەرىن بەلگەيە
لەسەر پەرورەدگارىەتى و پادشاىەتى و خوایەتى و خۆشەويستى و توورپەيى و
پاداشت و سزاي خوا، والله اعلم.

دەشت ھەيە ھىچ سوودى نىيە بۇ مرۇف

۱. زانستىك كە كارى پى نە كرېت.
۲. كاروكر دەوھەيەك ئىخلاصى تيا نە بېت.
۳. سەررەتو سامانىك لىي نە بە خشرېت كە خاوەنەكەي نە لە دنيا لىي بە ھەررەوەر دەبېت، نە ھىچىشى پېش دەخات بۇ قيامەتى.
۴. دلئىك چۆلبېت لە خۆشەويستى خوا و تامە زىۋى گە يىشتن بە خوا نە بېت و ھۆگر نە بېت بە خوا.
۵. لاشەيەك كە بەندايەتى خوا نە كات.
۶. خۆشەويستى خوا كە واى لى نە كات گوپراپەلى بكات و پەرەزامەندى بە دەست بەيئىت.
۷. ئەگەر كاتىك مرۇف سوودو چاكاكى دەست كەوت لە خزمەتى دىنى خوا بەكارى نە ھىئىت.
۸. فىكر و بىرىك كە لە شتىك دەگەرېت سوودى پېناگەيە نىت.
۹. كاركردن بۇ شتىك كە ئەو كارە نزيكت نە كاتەوہ لە خوا، چاكسازى دنياشت نايىت.
۱۰. ترست لە كەسەك بېت و ئومىدت بە كەسەك بېت كە بۇ خۆى نىۋچەوانى بە دەست خاويە، دىلى بەردەستى خاويە، كە زەرەر و قازانچ و مردن و ژيان و زىندوو بوونەوہى خۆى بە دەست نىە.
- ئەمانە ھەر ھەمووى شتى بى ھوودە و بى سوودن.
- گەوردەترىن زەرەرىش كە مرۇف بىكات دووانن كە بنچىنەى ھەموو زەرەرىكن:
۱. إضاعة القلب: دل بە فىرۇدان.
۲. إضاعة الوقت: كات بە فىرۇدان.

دل ٲه فيرٲدان ئه وه يه دنيا به سهر دوا پرٲدا هه لېږٲيرٲت، كات به فيرٲدانيش دل
ٲه يوه ست بوون و ئوميد بوونه به دنيا.

چونكه هه موو خراٲه يه ك له و دووانه كٲبٲته وه شوينكه وتنى دنيا و ئاره زووات،
ئوميدى نه براوه به دنيا، چا كه ش هه مووى له دوو شت كٲبٲته وه:

۱. شوينكه وتنى هيدايهت و خواناسى.

۲. خو ئاماده كردن بٲ قيامهت.

سه ير بٲ نه و كه سهى كه ئاتاجى شتٲك ده بيت هانا بٲ خوا ده بات، كه چى داواى
ژيان و شيفا ناكات بٲ دلى كه به دهردى نه قامى و گومان و ئاره زووات مردوه،
به لام نه گهر مرٲٲ دلى مرد هه ست به گوناھ ناكات.

مرۆقی ژیر

خوای گه وره فه رمانی هه یه فه رمان ده دات به سه ر به نده کانی، بپاریشی هه یه بپیار ده دات به سه ر به نده کانی، نیعمه ت و به خششی هه یه نیعمه ت ده رژیئیت له سه ر به نده کانی، به نده له م سیانه ده رناچیت.

(القضاء) واته: بپیار دوو جوړه:

۱. (مصائب).

۲. (معائب).

جا خو شه ویسترین که س له لای خوای گه وره نه وه یه که به جوانی له هه موو نه و بووارانه دا به ندایه تی خوا نه نجام بدات، جا نه وه نزیکترین که سه له خوای گه وره. دوورترین که سیش له خوای گه وره نه وه یه که به ندایه تی خوا ناکات له و بووارانه دا.

به ندایه تیکردنی خوا له فه رمانه کانی، نه وه یه به ئیخلاصه وه گوێپرایه لی خوا بکات، شوینی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام بکه ویت.

به ندایه تی خوا له قه ده غه کراوه کانی خو پاراستنه له ترس و گه وره ی و خو شه ویستی خوای گه وره.

به ندایه تی کردنی خوا له (قضاء المصائب)، نه وه یه به نده نارامی له سه ر بگریت، ئینجا پیشی پازی بیّت که نه م پله یه به رزتره له نارامگرته که، ئینجا سوپاسی خواش بکات له سه ری که نه مه پله ی به رزتره له پازی بوونه که.

به نده کاتیك ده توانیت به م شیوه بیّت، نه گه ر خو شه ویستی خوای له دلدا جیگیر بووبیت و بزانیّت خوا هه رچی بو ی پیش بیئیت له سوودی نه و دایه، بزانیّت که خوای گه وره به م کاره ساته چاکه و سۆزی بو نه و ده ویت نه گه رچی به نده ش کاره ساته که ی پیناخۆش بیّت.

به ندایه تی کردنی خوا له (قضاء المصائب) نه ویه به نده دهست پیشخه بیت و به له بکات بۆ ته و به کردن و پرزگاری بیت، ملکه چ بکا و عوزد بینیته وه، بزانتیت که س ناتوانیت پرزگاری بکات و بیپارپزیت جگه له خوا، نه گه ر به رده وام بیت له تاوانه که ی دوور ده که ویته وه له ده رگای خوا، جا بۆیه هه موو پالده داته لای خوی گه ره .

په ناده گریت به خوا له توورپه یی خوا، په نا بگریت به لیوووردنی خوا له سزای خوا، هه ر هاناو په نا بۆ خوا به ریت، ده زانیت نه گه ر خوی گه ره فه رامۆشی بکات و بیسپیریته خۆی سه رگه ردان ده بیت، هیه پرگایه کی نیه بۆ واز هیتان و ته و به کردن مه گه ر به پشتیوانی خوا نه بیت.

نه وه به دهستی خوی به دهستی به نده نیه، چونکه به نده نۆر بی ده سه لات و بی توانتره له وه ی که په زامه ندی خوا به دهست به ینیت به بی ئیزن و ویستی خوا، به نده مولکی خوی، ملکه چ و زه لیل و فه قیر و داماو له به ر دهستی خوا، ناتاجی ده رگای خوی و ملکه چ و هه ژار و پیویست و دامای خوی، جه سه تی سه رقاله پیی، دلی ملکه چه له ژیر دهستی، به یه قینی ده زانیت هیه خیر و چاکه و چاکسازی له دهست نایه ت، هه موو خیر و چاکه یه ک له خواوه یه و له دهست نه وه، نه و خواوه نی به خششه کانیه تی پیداو به بی هیه به رانه ر.

به پاستی خوی گه ره جیگای مه دح و سوپاس و ستایشه، به لام به نده جیگای لۆمه و که م و کورپی و عیبه، هه موو سوپاسیک بۆ خوی، هه موو خیر و چاکه یه به دهست نه وه، هه موو فه زلیک له وه وه یه، هه موو ستایشیک شیاو به خوی، هه موو منه تیک بۆ خوی.

چاکسازی و چاکه له خوداووه یه، خراپه له به نده وه یه، خودا به به خششه کانی خۆشه ویستی به خشش ده کات بۆ به نده که ی، به نده ش به گونا هه کانی خودا توورپه ده کات، خودا نامۆزگاری و چاکسازی ده به خشش به به نده کانی، که چی به نده خیانه ت ده کات له مامه له که ی، له به ندایه تی کردنی خوا له به خششه کانی، نه وه یه

يەكەمجار دان بىئىت كە ئەمە لەلايەن خواوھىيە، پاشان پەنا بگرىت بە خوا كە ئەم بەخششاشانە بە ھى كەسى تر نە زانىت جگە لە خوا، ئەگەر چ ھۆيەكيش ھەبىت بەلام لە خواوھىيە.

وا دابىئىت كە ھەموو نىعمەتەك تەنھا لەلايەن خواوھىيە، پاشان ستايىشى لەسەر بىكات و لە بەندايەتى خوا سەرفى بىكات.

بەندايەتى كردنى خوا لە بەخششى و نىعمەتەكانى، ئەوھىيە كە نىعمەتى كەمىش بە زۆر بزانىت، ۋە سوپاس كردنەكانى خۆشى لەسەر ئەم نىعمەتە بە كەم بزانىت، ئەوھىيە بزانىت كە ئەم نىعمەتە لەلايەن گەرەكەيە ۋە پىي بەخشاوھ بەرانبەر ئەو پەنجە كەمەي ئەو نىيە، ۋە بەھۆى ھۆكارەوھ نىيە، ۋەبە ناچارىش پىي ى نەبەخشاوھ، لە پاستىشدا ئەم نىعمەتە ھى خوايە نەك ھى بەندە، ئەم بەخششە ملكە چى و نەرم و نىانى و خۆشەويستى بە بەندە دەبەخشى.

ھەر كاتىكىش نىعمەتەكە بەسەرىدا دووبارە بىتەوھ، ئەوھ زىاتر ملكە چى و خۆشەويستى و گوپراپەلى خوا دەبىت، ھەر كاتىك نىعمەتەكەي لىبەسەندرىتەوھ، ئەوھ پىي ى رازى دەبىت، ھەر كاتىك گوناھىكى توشھات ئەوھ پەشىمان دەبىتەوھ و عوزر دىننيتەوھ، ئا ئەمە مروقى ژىر و دانايە، بەلام مروقى بىي ھىز و نەزان ئەوھىيە كە بەم شىوھ نەبىت.

به پشتيواني خوا كاره‌كانت نه نجامده

هر كه سيك كاره‌كاني بسپيړيټه خوا له پي به‌خشين و نه‌مان و له‌ش ساغي و نه‌خوشي، بزانيټ خواي گوره ده‌سه‌لاتي به‌سهر هموو شتيكدا هه‌يه، هر نه‌و زاته‌ش به‌پړوه‌بهره و ده‌زانيټ چي بو به‌نده‌كاني باشه، به‌پړوه‌بردني خوا چاكثره بو به‌نده له به‌پړوه‌بردني خوي بو خوي، چونكه خوا چاكثره ده‌زانيټ چي بو به‌نده سوومه‌نده له به‌نده خوي بو خوي، خوا به‌تواناتره له به‌نده بو سوود پي گه‌ياندن و زيان پي گه‌ياندن، خوا زور به‌پرهمتره بو مروځ له نه‌فسي خوي بو خوي.

ده‌زانيټ كه به‌بي بريار و (قضاء و القدر)ي خواي گوره ناتوانيټ شه‌قاويكيش بهاويټ، بويه نه‌فس و هموو كاروكرده‌وه‌كاني ده‌سپيړيټه ده‌ستي خواي گوره وه‌كو كويله‌يه‌كي بي هيز كه چون خوي ده‌سپيړيټه ده‌ستي گوره‌كه‌ي، نه‌وكات گوره‌كه‌شي چون حه‌ز بكات به‌نده‌كه‌ي هه‌لده‌سوپړنيټ كه‌چي به‌نده ناتوانيټ نه‌وي به‌هيچ شيوه‌يه‌ك هه‌لسوپړنيټ.

به‌لي: مروځ نه‌وكات ئيسراحت ده‌كات و دل ته‌نگي و غم و خه‌فت و په‌ژاره‌ي نامينيټ، چونكه كاره‌كاني سپاردوټه كه‌سيك كه له به‌پړوه‌بردني كاره‌كاني هيچ باكي پي نه‌ي، بويه به‌ته‌نها سپاردويه‌تبه‌ نه‌و چونكه ده‌زانيټ زور به‌به‌زه‌يي و چاك و به‌پرهم و چاكسازه بو به‌نده‌كاني.

چونكه نه‌و به‌نده‌يه هموو كاره‌كاني ته‌نها سپاردوه به‌خوا، بويه خواي گوره‌ش ئاتاجيه‌كاني له دنيا و قيامه‌تيش بو جيبه‌جي ده‌كات، ئاي كه ژياننيكي ده‌بيټ، كه دلي به‌خششي پي دراوه، ئاي كه به‌خته‌وهر و كامه‌رانه.

به‌لام نه‌گه‌ر پازي نه‌بوو په‌روه‌ردگار سه‌رپه‌رشتي بكات و كارو باره‌كاني بو فه‌راهم بينيټ، خوي بووه سه‌ر پشك و به‌پړوه‌به‌ري خوي، نه‌وكات تووشي غم و

خەفەت و نىگەرانى و بەدبەختى و ترس و ماندوو بوون و پەژارەيى دەبىت، جا نە دلى پاك و كامەران دەبىت، نە كارەكانى چاك دەبىت، نە بە ئاواتىش دەگات، نە ئىسراحتىش دەگات، نە تامىش وەردەگرىت، بەلكو خۆشى و ئاسوودەيى و چاوپوونى ھەمووى لى دور دەكەويٽەو، چونكە ئەو وەكو دىندە تىدەكۆشىت تەنھا بۇ بە دەست ھىنانى دنيا، سەرکەوتوو نابىت لە ئاواتەكەي، سەرکەوتووش نابىت لە دوا پۇژ چونكە ھىچى بۇ ئامادە نەكردوو.

خوای گەورە فەرمانى بە بەندە کردوو فەرمانەكانى جىبەجى بکات، جا ئەگەر پەنجى كىشا و بە راست گۆيانە و ئىخلاصەو فەرمانەكانى بە جى ھىنا، ئەو خوای گەورە بەو شتانەي زامنى پىداو لە پزق و ئاتاجى و سەرخستىن و جىبەجىکردنى پىويستىەكانى بۇ فەرھام دىنىت، چونكە خوای گەورە پزقى بۇ كەسىك زامن کردوو كە بەندايەتى بکات، سەرکەوتنى بۇ كەسىك زامن کردوو كە تەو كولى لەسەر خوا بىت، لىبووردنى زامن کردوو بۇ كەسىك كە داواي لىبووردنى لى بکات، دابىن کردنى پىويستىەكانى زامن کردوو بۇ كەسىك كە بە راستگۆيانە داوا دەگات و متمانە و ئومىدى بە بەخشش و كەرەمى خوا بەھىزە.

مروفي ژير و دانا ئەو ھەيە كە ھەلدەستىت بە جىبەجىکردنى فەرمانەكانى خوا بىر لە زەمانەتى خوا ناکاتەو بۇ كارەكانى چونكە دەزانىت خوای گەورە راست گۆيە و ھەفا بە زەمانەتەكەي خۆي دەگات بۇ كەسىك كە پەيمانەكەي لەگەلدا بەرىتە سەر.

لە نىشانەي كامەرانى مروفيش ئەو ھەيە كە سەرقالى جىبەجىکردنى فەرمانەكانى خوا بىت، نەك بچىت لە زەمانەتى خوا بکۆلىتەو، لە نىشانەي بى بەش بوونى مروفي لە كامەرانى ئەو ھەيە كە واز بىنىت لە جىبەجىکردنى فەرمانەكانى خواو خۆشەويستى و ترسى خوا، پوو بکاتە زەمانەتى خوا و لى بکۆلىتەو.

رۈۈ لە دىنى خوا بگە

(بشرى كوپى (الحارث) دەفەرموۋى: ئەوانەى پىاۋى دوا پۇژن سى كەسن:

۱. عابىد.

۲. زاھىد.

۳. راستگۇ.

جا مۇۋفى (عابىد) ئەۋكەسەيە كە بەندايەتى خوا دەكات بەلام مباحەكانىش ئەنجام دەدات، (زاھىد) ىش ئەۋكەسەيە بەندايەتى خوا دەكات بە جۇرىك كە واز لە مباحەكانىش دەھىنىت، (راستگۇ)ش ئەۋكەسەيە بەندايەتى خوا دەكات لەسەر پەزنامەندى و ملكەچى خوا، ئەگەر بزائىت شتىك لە دنيا مباحە و پىۋىست ناكات ئەنجام بدرىت ئەۋ دەستى لى ھەلدەگرىت، ئەگەر بزائىت شتىك لە دنيا مباحە و پىۋىستە ئەنجام بدرىت ئەنجامى دەدات.

ئاگاداربە ئەگەر خواۋ پىغەمبەر لەلايەك بوون نەكەى تۇ بچىە لايەكى تر، چونكە ئەۋكارە مۇۋف پادەكىشىت بۇ سەرپىچى و دژايەتى، چونكە ئەم دووانە بنچىنەى ھەموو خرابەيەكن، لەبەر ئەۋەى سەرپىچى ئەۋەيە كە مۇۋف لەلايەكدا بىت ئەۋەى پىچەۋانەشى دەكات لەلايەكى تر دابىت، دژايەتىش ئەۋەيە كە مۇۋفەكە لەلايەكدا بىت دوۋژمنەكەشى لە لايەكى تر، جا ئەۋە بە ساكار مەزانە، چونكە سەرەتا و كەمەكەى سەر دەكىشىت بۇ زۇربوون و فراۋان بوون، كەۋاتە پۈۋبەكە ئەۋ لايە و لەۋ لايە بە كە خوا و پىغەمبەرەكەى لىيە، ئەگەرچىش خەلكىش ھەر ھەموۋى لەۋ لاي تر بن، چونكە ئەمە بۇ چارەنۈۋسى مۇۋف زۇر باشترە، ھىچ شتىك نىە لە دنياۋا لەمە سوۋدەمەندتر بىت بۇ مۇۋف.

زۇربەى خەلكى لەۋ پىزەنە كە خوا و پىغەمبەرى لى نىە، بە تايبەت ئەگەر چاۋيان لە دنيا بىت، نىكە كەس بەدى نەكەى لە پىزى خواۋ پىغەمبەرى خوا،

بەردەوام دەيىت لەسەر رىيازىياندا، بەلام ھەر كاتىك چاۋ بىرسى و ترس لە دلتدا بوو
ئەو چاۋەرئى ھىچ مەكە.

ئەگەر گووتت بە چ شتىك بتوانم خۆم دامالم لە چاۋبىرسىيەتى و ترسنۆكى؟

منىش دەلئيم: بە يەكخوئاناسى و تەوھكول و بىروا بوون بە خوا، بىشزانىت تەنھا
خوا چاكەت بۆ پىش دىنىت، تەنھا خوا خراپە لە مرۆڤ لا دەبات، ھەموو شتىك و
بىرارىك ھى خوايە و ھى كەسى تر نىيە.

رېگايەكى ئاسان بۆگە يىشتن بە رەزامەندى خودا

وەرە رووبكە خوا و مالى ئاشتى بەبى شەكەتى و ماندووبوون و كۆلە مەرگى، بەلكو بە نزيكترين و ئاسانترين رېگادا.

ئەو ھەش بزانە كە تۆ لە نىوان دوو كاتان دايەت، ئەو ھەش تەمەنتە، چۈنكە تەمەنت بەو كاتانە دەگووترى كە ئامادەيە و ئەوكاتانەش كە پابدووە.

ئەو كاتانەي كە پابدووە بە تەوبە و پەشيمانى و داواي لىبوردن و چاكساز دەبىت، ئەو ھەش نە ماندووبوونى تىايە نە شەكەتى تىايە نە كارىشى تىايە كە ھىلاك بىت، بەلكو ئەو كارانە ھەمووى كارى دلە بە تەنھا.

خۆ پاراستن لەو گوناھانەش كە وادىت ھىچ ماندووبوونى تىايە چۈنكە خۆپاراستنت بۆ داھاتو كارىك نىەكە بە ئەندامەكانت ئەنجامى بدەي توشى ماندوويەتت بكات، بەلكو ئەمەشيان بەنەت دەكرىت كە جەستە و دلەت پىي ئاسودە دەبىت.

كەواتە ئەو كاتانەي پابدووە بە تەوبە چاكساز دەبىت، وە ئەوكاتانەي داھاتوش بە نىەتى خۆ پاراستن و بپياردان چاكساز دەبىت، جا لەو دوانەدا ئەندامەكانى لاشە ھىچ شەكەتى و ماندوويەتتەك نابىنىت، بەلام تەمەنت توشى شەكەتى دەبىت، تەمەنىش ئەو كاتانەيە كە لە نىوان ئەو دوو كاتانەدايە، ئەگەر ئەو كاتانەي ئامادەيە بە فېرۇتدا دەكات بەختەو ھى و سەرفرازى خۆت بەفېرۇدا، بەلام ئەگەر پاراستت لە كاتىكىشدا كارەكانى پابدووە و داھاتوش چاكساز كرىبىت بەو شىئوھى باسمانكرد ئەوكات پرگار دەبى و دلنىايى و كامەرانى و نىعمەت دەبەيەو ھە.

پاراستنى ئەو كاتانەي كە ئامادەيە زۆر سەختترە لە چاكسازى كرىنى كاتەكانى پابدووە و داھاتو،

چونکه پاراستنی ئه و کاتانه به‌وه ده‌بیټ که نه‌فست په‌یوه‌ست بکه‌ی به‌و شتانه‌ی که سوو‌ده‌مند و به‌که‌لکه و کامه‌رانیت بۆ به‌چه‌نگ دینیت.

جا له‌وه‌دا خه‌لگی جیاوازیان هه‌یه، سویند به‌خوا ئه و پۆژانه‌ی که تویشووی تیا‌دا کۆده‌که‌یه‌وه بۆ دوا پۆژت یان به‌ره‌و به‌ه‌شتت ده‌بات یان به‌ره‌و دۆزه‌خت ده‌بات، ئه‌گه‌ر ئه و کاتانه‌ت کرده پښگایه‌ک بۆ که‌یشتن به‌خوا به‌ ئه‌نجامدانی کاری چاکه ده‌کات که‌یشتووی به‌سهر‌فرازی و به‌خته‌وه‌ریه‌کی گه‌وره له‌وماوه که‌مه‌دا که هیچ بارسته‌ی نیه له‌چاو دواپۆژدا، به‌لام ئه‌گه‌ر پووتکرده ئاره‌زووات و پابوواردن و گالته و گه‌مه و ئه‌وانه‌ت هه‌لبژارد، ئه‌وکات به‌ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م ئه‌مانه‌ت لی‌ ده‌بپۆتیه‌وه، ئینجا ئیش و ئازار و ناخۆشی زۆری به‌دوا دادیت که زۆر گرانتر و به‌رده‌وام تره له‌ناپه‌حه‌تی و ئارامگرتن له‌سه‌ر قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوا و ئارامگرتن له‌سه‌ر به‌ندایه‌تی خوا.

نیشانه‌ی دروستی ئیراده‌ی مرۆفیش ئه‌وه‌یه که هه‌موو غه‌می په‌زنامه‌ندی په‌روه‌ردگاری بیټ و خۆی ئاماده‌ی باره‌گای خوا کرد‌بیټ، خه‌فه‌ت بار‌بیټ له‌و کاتانه‌ی که له‌ده‌ستی ده‌چیت و له‌په‌زنامه‌ندی خوا به‌کاری نه‌هینابیت، کۆی هه‌موو ئه‌مانه‌ش ئه‌وه‌یه که کاتیک به‌یانی و ئیواره ده‌کاته‌وه ته‌ن‌ها غه‌م و مه‌به‌ستی خوا بیټ.

چونکه مرۆف ته‌ن‌ها به‌خواوه ده‌وله‌مه‌نده، که‌وابوو ئه‌گه‌ر خه‌لگی خۆیان ده‌وله‌مه‌ند ده‌کرد به‌مالی دنیا، تۆش خۆت ده‌وله‌مه‌ند بکه به‌خوا، ئه‌گه‌ر خه‌لگی دلخۆش ده‌بوون به‌دنیا، تۆش دلخۆش به‌خوا، ئه‌گه‌ر خه‌لگی هۆگر ده‌بوون به‌خۆشه‌ویسته‌کانیان، تۆش هۆگریت با له‌گه‌ل‌ خوابیت، ئه‌گه‌ر خه‌لگی خۆیان خۆشه‌ویست ده‌کرد له‌لای پادشا و سه‌رکرده‌کانیان و لییان نزیک ده‌بوونه‌وه تا‌کو ناو ده‌رکه‌ن و به‌رز ببنه‌وه، تۆش خۆت خۆشه‌ویست بکه له‌لای خوای گه‌وره چونکه سه‌ره‌زی و سه‌ره‌فرازی ته‌ن‌ها له‌لایه‌ن خواوه‌یه.

ووتەى پەند ئامىز

يەككى له زامىدە كان فەرموويەتى: نەمزانىوہ كەسىك گويىبىست بوويىت بەھەشت
و دۆزەخ ھەيە كەچى كاتەكانى بەيادى خوا يان بە نوپۇز يان بە قورئان خوئىندن يان
بە چاكە سەرف نەكات.
جا پىاويك پىي ووت: من زۆر دەگىم.

ئەويش فەرمووي: ئەگەر پىيكەنى بەلام دان بەھەلەكانت بنىي زۆر چاكتەرە
لەوہى بگرييىت كەچى بە كارەكانت بنازى، چونكە كەسىك بە كاروكردەوہى خۆى
بنازىت كردهوہكانى لەسەر سەرى بەرزتر نابىتەوہ.
جا پىاوەكە پىي ووت: كەوابوو ئامۆزگاريم بكە.

ئەويش فەرمووي: دنيا واز لىبىنە بۆ خاوەنى خۆى كە ئەوانەن پوويان تىكردوہ
ھەرەك چۆن ئەوان دوا پۇژيان واز لىھىناوہ بۆ خاوەنى خۆى، لە دنيا دا وەكو
ھەنگ بە، چونكە ھەنگ ئەگەر شت بخوات شتى پاك دەخوات، ئەگەر خۆراك بىدا
خۆراكى پاك دەدات، ئەگەر بكەويتە سەر شتىكىش نايشكىنى و تىكى نادات.

زوهڊ و جُوڙه ڪاڻي

(الزهد) واته: وازهينان، چنڊ جُوڙيڪي هه يه:

* وازهينان له چه پام، نه مه يان واجبه.

* وازهينان له شتي گومان ليڪراو، نه وه شيان به پيئي گومانه كه په فتاري له گه ڏا ده ڪريٽ، نه گه ر گومانه كه زور بوو، نه وه واز ليهيناني به واجب داده نريٽ، به لام نه گه ر گومانه كه كه م بوو نه وه وازل يهيناني به سوونه ت داده نريٽ.

* وازهينان له شتي زياده مه سره في.

* وازهينان له و شتانه ي په يوه ندي به وه وه نيه وه ڪو قسه ڪردن له شتيڪ كه په يوه ندي به وه وه نيه، يان سه ير ڪردن و پرسيار ڪردني شتيڪ كه په يوه ندي به وه وه نيه و سهر دان و چندان شتي تريش.

* وازهينان له خه لڪي.

* وازهينان له نه فسي به ڊڪار به شيويه كه كه له به ر خاتري خوا نه فسي له لاي هيج بايه خي نيه.

نه وه ي له هه مووشيان گه وره تره كه ڪو ڪه ره وه ي هه موو نه و زوهڊانه يه، وازهينانه له هه موو شتيڪ جگه له خوي گه وره، واز هينانه له هه موو نه و شتانه ي دوورت ده ڪاته وه له خوا. گه وره ترين (زهڊ) يش شارڊنه وه و ڊهر نه خستني (زهڊ) ه، گرانترين (زهڊ) يش وازهينانه له چه زه ڪاڻي.

جياوازي له نيوان (الزهد) و (الورع) دا:

جياوازيه كه ي نه وه يه (الزهد) وازهينانه له و شتانه ي كه سوودي پي نابه خشِي له دوا پوڙڊا.

(الورع) يش وازهينانه له و شتانه ي كه مه ترسي نه وه ي ليڊه ڪري زياني پي بيه خشِي له دوا پوڙڊا، به لام دلتيڪ كه په يوه ست بيت به ٿاره زواته وه نه و دل نه ده توانيٽ زاهيد بيت نه ده توانيٽ وه رعيش بڪات.

ووتەي پەند ئاممىز

(يحيي)ى كوپى (معان) دەفەرموئى : سەرم لە سى كەس سوورپماوہ :

۱. پياويك كارىك دەكات تاكو مرؤقىكى وەكو خۆى ببىنى كەچى كار ئەنجام نادات بۇ خوا.

۲. پياويك قرچۆكى دەكات لە مالەكەى كە پەرودىگارى بە قەرزى داوہتى، كەچى ئەو بە قەرزى نادات.

۳. پياويك حەز بە دۆستايەتى و خوشەويستى خەلكى دەكات، لە كاتىكدا خوا بانگى دەكات بۇ دۆستايەتى و خوشەويستى خۆى.

وازهينان له فهريمانه كاني خوا

تاواني زور گه وره تره له نهجامداني گوناھ

(سهل)ى كوپى (عبدالله) ده فهريمووى: وازهينان له فهريمانه كاني خوا تاواني زور گه وره تره له نهجامداني گوناھ، چونكه ده بينين خواى گه وره ئاده مى قه ده غه كرد له و دره خته نه خوات، به لام ئاده م هه له ي كرد و خواردى پاشانيش ته وبه ي كرد و خواى گه وره ش ته وبه كه ي لى وه رگرت، به لام ده بينين ئيبليس فهريمانى پيكره كرتوش بو ئاده م به ريت كه چى كرتوشى بو نه برد و فهريمانى خواى جى به جى نه كردوو شكاندى بويه ته وبه ي ليوه رنه گيرا.

ابن قيم ده فهريمووى: منيش ده ليم: نه م بابه ته زور گرینگه و بايه خى زوريشى هه يه، نه ويش نه وه يه وازهينان له فهريمانه كاني خوا تاواني زور گه وره تره له لاي خوا له نهجامداني گوناھ، نه مه ش له چهند پووويه كه وه پوون ده بيته وه: يه كه م: وه كه نه وه ي كه (سهل) باسى كرد له باسى ئاده م و دوورمى خوا ئيبليس.

دووه م: نهجامداني شته قه ده غه كراوه كان سه رچاوه كه ي پاله په ستو و هيرشى هه واو ئاره زوواته بويه مرؤف نه و تاوانانه نه جام ده دات، به لام وازهينان له فهريمانه كاني خوا نه جامنه داني سه رچاوه كه ي فيزو خو به گه وره زانينه هه ر بويه ش پيغه مبه ر عليه السلام ده فهريمووى: ((لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من الكبر))^(١). واته: نه و كه سه ناچيته به هه شت نه گه ر به نه ندازه ي گه رديله يه ك (كبرى) له دلدا بيت.

به لام نه و كه سه ده چيته به هه شت نه گه ر بمري له سه ر يه كخواناسى نه گه ر چى زينا شى كرد بيت و دزيشى كرد بيت.

(١) صحيح: رواه مسلم (٩١)، و ابو داود (٤٠٩١)، و الترمذى (١٩٩٩)، و احمد فى المسند (١/٤٢٧، ٣٨٥).

سیه م: نه جامدانی نه و کارانه ی خوا فه رمانی پی کدوه زور خو شه ویستره لای خوا له نه کردنی نه و شتانه ی قه ده غه ی کردوه، نه مه ش چه ندین به لگه ی له سه ره نه وه تا پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده فه رموی: ((أحب الاعمال الى الله الصلاة على وقتها))^(۱)، واته: خو شه ویستترین کار له لای خوی گه وره کردنی نو یژه کانه له کاتی خوی.

پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام جاریکیان فه رموی: نایا پی تان رابگه یه نم چاکترین کرده وه تان چیه؟ که پاکترین و خاوین ترین کرده وه یه لای خوی گه وره، که پله تان پی ی به رزده کاته وه، به جوریک نه و کاره چاکتر بیت بوتان له به خشینی زیپر و زیو، چاکتر بیت له وه ی به دوژمنه کانتان بگن و له ملیان بدن و سه ریان به ریئن و نه وانیش له ملتان بدن و سه رتان به ریئن؟ ها وه لان فه رمویان: به لئی نه ی پیغه مبه ری خوائ عَلَيْهِ السَّلَام بلی، پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام فه رموی: ((ذَكَرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ))^(۲). نه و کاره زیکرو یادی خوا کردنه.

به روان ده بینین خوی گه وره خو شه ویستی خوی به ستوته وه به و که سانه ی فه رمانه کانی نه جامده دن هه روه ک خوی گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ﴾ (الصف: ۴)، واته: به پاستی خوی گه وره نه و که سانه ی خوش ده ویت که ده جه نگن له پی ناو پی یازی خوا به یه ک پیزی.

خوی گه وره له نایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (ال عمران: ۱۳۴)، واته: خوی گه وره چاکه کاران و چاکسازانی خوش ده ویت.

هه روه ها ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الحجرات: ۳)، واته: دادپه روه ر بن خوی گه وره دادپه روه رانی خوش ده ویت.

(۱) صحیح: رواه البخاری (۷/۲)، ومسلم (۸۵)، والترمذی (۱۸۹۹)، والنسائی (۱۹۴/۱).

(۲) رواه احمد فة المسند (۲۳۹/۵)، والترمذی (۳۳۷۴)، وابن ماجه (۳۷۹۰)، وحاکم فی المستدرک (۴۹۶/۱)

ده فہرمووی: ﴿وَاللّٰهُ يَحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ﴾ (ال عمران: ۱۴۹)، واتہ: خوی گہورہ نارامگرانی خۆش دەویتی.

به لām ده بینین له باره ی ئه نجام نه دانی قه ده غه کراوه کان زۆری به نه بوونی خۆشه ویستی وه به ستۆته وه وه کو خوی گه وره ده فہرمووی: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ﴾ (البقرة: ۲۰۵). واتہ: خوی گه وره فہ سادی خۆش ناویتی.

هه روه ها ده فہرمووی: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ﴾ (الحديد: ۲۳)، واتہ: خوی گه وره ئه و که سانه ی خۆش ناویتی که خۆ به گه وره زانن و فیزاوین.

هه روه ها له ئایه تیکی ترده فہرمووی: ﴿وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ﴾ (البقرة: ۱۹۰)، واتہ: ده ستریزی مه که ن چونکه خوی گه وره ئه و که سانه ی خۆش ناویتی که ده ست دریزی ده که ن.

خوی گه وره ده فہرمووی: ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرًا﴾ (النساء: ۳۶)، واتہ: خوی گه وره ئه و که سانه ی خۆش ناویتی که خۆ به گه وره زان و فیزاوینه.

که ئه مه زانرا ئه وکات ئه و کارانه ی که خوا خۆشی ده ویتی (مقصود بالذات) واتہ: خودی کاره که خۆی مه به سته.

هه ر بۆیه ش خوی گه وره ئه و شتانه ی ناپه سه ندن لای ته قدیری ده کات بۆ گه یشتن به و کارانه ی پیتی خۆشه، هه روه ک گونا ه و کوفر و فسق ته قدیر ده کات بۆ گه یشتن به و شتانه ی پیتی خۆشه له جیهاد و به ده ست هینانی پله ی شه هیدی. تاکو به نده ته وه بکات، ملکه چ بیّت بۆی، ده رکه وتنی دادپه روه ری ولپیورده ی و سزا و توانای خوی بۆ پۆشن بیته وه.

تاکو به نده خۆشه ویستی و بق لیبونه وه ی له به ر خوا بیّت، چه ندینی تریش به هۆی ئه و کاره ناپه سه ندانه مروّف پیتی ده کات.

چواره م: ئه نجامدانی ئه و کارانه ی خوا فہرمانی پیکردوه خۆی له خۆیدا مه به سته، به لām وازهینان له قه ده غه کراوه کان مه به ست تیایدا بۆ چاکسازی

نه نجامدانی فرمانه کانی خوايه، جا نه و شته بۆيه قه ده غه کراوه چونکه زهره ره به فرمان پيکراوه کان ده دات و بي هيز و که می ده کات، ههروه ک خواي گه وره نه مهی پوون کردۆته وه له باره ی قه ده غه کردنی شه راب و قومار چونکه هه ردووکيان پيگرن له يادی خوا و نويز نه نجامدان که دوو کاری فرمان پيکراوه له لايه ن خواوه .

پينجه م: نه نجامدانی کاره فرمان پيکراوه کان بۆ پاراستنی هيزی نيمان و مانه وهی نيمانه، به لام وازهينان له کاره قه ده غه کراوه کان بۆ پاسه وانی نه و شتانه يه که هيزی نيمان ده شتویني و لاری ده کات.

جا که و ابو پاراستنی هيزه که له پيش پاسه وانی لی کردنيه تی، چونکه هيز هه رکاتیک زياد بکات شته خراپه کان راده ماليت، هه رکاتیکيش بي هيزبيت نه وه شته خراپه کان به سه ريدا زال ده بيت، به لام پاسه وانی بۆ پاراستنی و زياد بوون و مانه وهی هيزه، جا بۆيه هه رکاتیک هيزی نيمان پته و بوو، نه وه هه موو گه نده ليه که راده ماليت و ناهيتيت زياد بکات، نه مهش به پي به هيزی و بي هيزی نيمانه که يه، به لام نه گه ر نيمان بي هيز بوو نه وه گه نده لی به سه ريدا زال ده بيت.

به جوانی له م به شه يان وورد به وه و بيخوينه وه بۆت پوون ده بيتته وه .

شه شه م: نه نجامدانی نه و کارانه ی خودا فرمانی پيکردووه ژيان و خۆراک و جوانی و ناسووده یی و چاوگه شی و خۆشی و نيعمه تی دل و ده روونه، به لام وازهينان له قه ده غه کراوه کان به بي نه نجامدانی فرمان پيکراوه کان هيچ له مانه ی باسما ن کرد ده ست ناکه ویت، بۆ نمونه نه گه ر واز له هه موو قه ده غه کراوه کان به يئيت که چی نيمانی نه بيت و فرمان پيکراوه کانیش نه نجام نه دات، نه وکات وازهينان له قه ده غه کراوه کان هيچ سوودی پيناگه يه نيت به لکو به رده و اميش له دۆزه خدا ده ميئيتته وه .

پينجه م: هه ر که سيک نه و کارانه نه نجامبدا که خودا فرمانی پيکردووه له گه ل نه وه شدا نه و کارانهش نه نجامبدا که قه ده غه ش کراوه، نه و کابرايه يان رزگاری ده بيت له دۆزه خ نه گه ر چاکه کانی زياتر بوو له خراپه کانی، يان پرزگاری ده بيت

ئەويش دواى ئەوھى مافى خەلگى لى دەسىندىرئەتوھ و لەسەر خراپەكانىشى سزا دەدرئىت ئىنجا پزگارى دەبئىت، جا بۆيە رزگارى دەبئىت چونكە فەرمانى خواى ئەنجامداوھ .

بەلام كەسىك واز لەو كارانە بئىنئىت كە فەرمانى پىكراوھ، لەو كارانەش كە قەدەغەكراوھ، ئا ئەوھ بە ھىلاك چووھ و پزگارى نەبووھ، چونكە مەؤفە بە ھىچ شىئى پزگارى نابئىت لە دۆزەخ تەنھا بە ئەنجامدانى ئەو كارانە نەبئىت كە فەرمانى پىكراوھ ئەويش (التوحىد) ھ يەكتاپەرستى .

ئەگەر گوترا: ئەوھ بۆيە بە ھىلاك چووھ چونكە شىركى ئەنجامداوھ، لەو ئەلامدا گووتراوھ: بۆ بە ھىلاك چوونى ئەوھ بەسە كە يەكتاپەرستى نەبووھ كە فەرمانى پىكراوھ، ئەگەر چى پىچەوانەكەشى ئەنجام نەدابئىت كە شىركە، بەلكو ھەر كاتىك دلى خالى بوو لە يەكتاپەرستى و خواى بە تەنھا نەدەپەرست ئەوھ بە ھىلاك چووھ ئەگەر چى كەسى تىرىشى نەپەرستبئىت لەگەل خوادا، بەلام ئەگەر كەسىكى تىرىشى پەرست لەگەل خوادا، ئەوھ سزا دەدرئىت لەسەر ئەوھى يەكتاپەرست نەبووھ لە كاتىكدا فەرمانى بەمە پىكراوو، سزاش دەدرئىت لەسەر ئەنجامدانى شىركەكەشى كە لەسەرى قەدەغەكراوو.

ھەشتەم: ئەگەر كەسىك بئىت: من خوا نە بەپاست دەزانم نە بەدرؤشى دەزانم، نەخؤشم دەوئىت نە پقىشم لى دەبئتەوھ، نە دەى پەرستم و نە كەسى تىرىش دەپەرستم لە شوئىنى خودا، ئا ئەو مەؤفە بە تەنھا بەدان نەھئىنان و پىشت تىكردنى فەرمانەكانى خودا كافر بووھ، بە پىچەوانەى ئەو كەسەى كە دەلئىت: من پىغەمبەر ﷺ بەپاست دەزانم، خؤشىشم دەوئىت، ئىمانىشم پئىھتى، ئەو كارانەش ئەنجامدەدەم كە فەرمانى پىكردووم، بەلام ئارەزوواتم زال بوونە بەسەرمدا و وام لئدەكەن ئەو كارە قەدەغەكراوانە ئەنجام بدەم، ئەگىنا من دەزانم كە ئەو كارانە ھەرامە و خوا و پىغەمبەرى خوا ھەرامىان كردووھ، بەلام من ئارامم لەسەرى پى ناگىرئىت، ئا ئەو مەؤفەيان بە كافر دانانرئىت، ھوكمىشى ھەكو ھوكمى ئەوھى يەكەم

نيه، چونكى ئەمە لە پۈيۈپەكەۋە گۈپراپەلە، بەلام كەسىك كە بە تەۋاۋى ۋازى لە فەرمانەكانى خوا ھىناۋە ئەۋ لە ھىچ پۈيۈپەكەۋە گۈپراپەلە نىھ.

تۆيەم: (عمري كورى العاصي) لە كاتى سەر مەرگىدا دەيفەر موو: خودايە من ئەۋ كەسەم كە فەرمانت پىكردم كە چى من بى فەرمانىم كىردى، بەلام شاھىتە دەدەم ھىچ پەرستراۋىك نىھ بە ھەق جگە لە تۆ.

مەبەست لە ناردنى پىغەمبەران گۈپراپەلى كىردىنەنە، گۈپراپەلىش بە ئەنجامدانى ئەۋ كارانە دەكرىت كە فەرمانىيان پىكردوۋە، خۇپاراستنىش لە قەدەغەكراۋەكان تەۋاۋكەرى ئەنجامدانى كارە فەرمان پىكراۋەكانە، ئەگەر ھاتوۋ كەسىك خۇى پاراست لە كارە قەدەغەكراۋەكان، بەلام ھىچ كارىكى فەرمان پىكراۋىشى ئەنجام نەدا ئەۋكات ئەۋ كەسە ناكات گۈپراپەلى خۋايە بەلكو دەكات ياخىھ، بە پىچەۋانەى ئەۋ كەسەى كە كارە فەرمان پىكراۋەكان ئەنجامدەدات، بەلام تۈۋشى ئەنجامدانى كارە قەدەغەكراۋەكانىش دەبىت، جا ئەۋە ئەگەر چى بە ياخى و گوناھبارىش دادەنرىت بەلام گۈپراپەلى فەرمانەكانىشى كىردوۋە، بە پىچەۋانەى ئەۋ كەسەى كە فەرمان پىكراۋەكان ئەنجام نادات چونكى ئەۋ بە خۇپاراستنى لە قەدەغەكراۋەكان بە گۈپراپەلى ناژمىردىت.

دەيەم: گۈپراپەلى فەرمانەكانى خوا بەندايەتى و نىزىك بوۈنەۋەيە لە خوا، گۈپراپەلى خوا ئەۋ پەرستشەيە كە مرؤف لە پىناۋى ئەۋ دروست كراۋە خۋاى گەۋرە دەفەر موۋى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات: ۵۶). واتە: من جنۆكە و ئىنسانم دروست كىردوۋە تەنھا بۆ ئەۋەى بىم پەرستىن.

خۋاى گەۋرە ئەۋە پۈۈن دەكاتەۋە كە جنۆكە و ئىنسانى دروست كىردوۋە تەنھا بۆ بەندايەتى.

بەھەمان شىۋەش كە پىغەمبەرانى پەۋانە كىردوۋە بۆ مرؤف و كىتئىبى بۆ دابەزاندوۋن بۆ ئەۋەى بىپەرستىن.

كەوابوو بەندايەتى خۆى لە خۆيدا مەبەستە كە مرۆڤ و جنۆكە لە پىناوى ئەودا دروست كراوه، بۆ ئەو دەروست نەكراوه تەنھا خۆى بپاڤىزىت لە گوناھ، چونكە گوناھ خۆى لە خۆيدا وجودى نىھ مرۆڤ خۆى گوناھ فەراھەم دىننەت، گوناھ شتىكە وجودى نەبوو ھەر بۆيەش كە مالىيە تىشى پىوھ بەند نىھ چونكە نەبوو، بە پىچەوانەى گوڤرايەلى فەرمانەكانى خودا چونكە ئەو شتىكە ھەبوو و خۆى لە خۆيدا مەبەست بوو و فەرمانىشى پىكراوه.

يانزەھەم : ئەوھى خواى گەرە داواى كردووھ لە مەپ قەدەغەكراوھ كان ئەنجام نەدانىەتى كە دەكات خۆى لە خۆيدا ھىچ وجودى نىھ، بەلام ئەوھى خواى گەرە داواى كردووھ لە مەپ فەرمان پىكراوھ كان ئەنجامدانىەتى كە دەكات شتىك وجودى ھەيە بۆيە خودا فەرمانى پىكردووھ، كەوابوو قەدەغەكراوھ كان شتىك نىھ وجودى ھەبىت ھەر بۆيە كە مالى تىا نىھ مەگەر پەيوەست بكرى بە شتىكى ھەبوو كە فەرمان پىكراوھ كانە، كەواتە شتى ھەبوو خوازراو بوو و فەرمان پىكراوھ.

دوانزەھەم: زانايان ئىختلافيان ھەيە لەسەر كارە قەدەغەكراوھ كان بە چەند پايەك: وا خوازراوھ لە قەدەغەكراوھ كان دەستى لى ھەلگىرەت و خۆى لى بگىرەتەوھ، ئەمەش ديارە شتىكە كە ھەيە دەلەين: چونكە داوا لە شتىك دەكرەت كە ئەنجام بەدرەت كە تەقدىر كرايەت، وە شتىكىش كە نەبەت (مقدور) نىھ، ئەمە ووتەى جەمھورە.

(ابو ھاشم) و چەندىنى تىرىش دەفەرموون: خوازرا و لە قەدەغەكراوھ كان نەبوونى كارە، جا ھەر بۆيە مرۆڤ بە نەكردنى دەكات بە مەبەست، نەك بە دەست لى ھەلگرتنى بگات بە مەبەست، ئەگەر بىتوو دەست لى ھەلگرتن خوازرا بىت، دەكات ئەگەر نەيكات گوناھبار دەبەت، ھەر بۆيەش خەلكى ئەو كەسە مەدح دەكەن كە كردنى خراپەى بەخەيالدا نايەت، ئەمە پايەكى (القاضي ابى بكر) ھەر بۆيە ئەنجام نەدانى (مقدور) ھە بۆ مرۆڤ .

دەفەرموۋى: مەبەست لە قەدەغەكراۋ مانەۋەيەتى ھەر لەسەر نەبوۋنى بنەرەتى خۆى ئائەۋە (مقدور)ە.

گروھىكى تر فەرموۋىيائە: وا خوازراۋە لە قەدەغەكراۋەكان ئەنجامدانى پىچەۋانەكەى كە ئەۋە مەبەستە بۆ قەدەغەلىكراۋەكە، ۋەك ئەۋەى قەدەغەكراۋە لە فاحىشە بە مەبەستى ئەنجامدانى داۋىن پاكى كە فەرمان پىكراۋە، قەدەغەكراۋە لە ستەم بە مەبەستى ئەنجامدانى دادپەرۋەرى كە فەرمانى پىكراۋە، قەدەغەكراۋە لە درۆ بە مەبەستى ئەنجامدانى پاستگۆيى كە فەرمانى پىكراۋە، ھەموو قەدەغەكراۋەكان بەھەمان شىۋەيە، لەلای ئەۋانەدا مەبەست لە قەدەغەكراۋەكان ئەنجامدانى پىچەۋانەكەى داۋا كراۋە، كەۋاتە كارەكە گەپراۋە سەر ئەۋەى كە مەبەست لە داۋاكراۋ ئەنجامدانى ئەۋ كارانەيە كە فەرمانى پىكراۋە.

سىنزەھەم: خۋاى گەۋرە پاداشتى ئەنجامدانى كارى خىرى يەك بە دە دانائەۋە، بەلام پاداشتى ۋازھىتانى لە كارى خراپەى يەك بە يەك دانائەۋە. ئەۋە بەلگەيە لەسەر ئەۋەى ئەنجامدانى ئەۋ كارانەى خۋا فەرمانى پىكردوۋە زۆر لەلای خۆشەۋىستترە لە ۋازھىتانى ئەۋ كارانەى قەدەغەى كردوۋە. ئەگەر ۋا نەبايە ئەۋە خراپە يەك بە دە دەبوۋ، چاكەش يەك بە يەك دەبوۋ.

چۋاردەھەم: مەبەست لە قەدەغەكراۋەكان ئەنجام نەدانىيەتى، جا نىيەتى ئەنجامدانى ھەبىت يان نا، ۋە بە خەيالىدا ھاتبىت يان نا، تەنھا مەبەست ئەۋەيە ئەنجامى نەدات، بەلام مەبەست لە فەرمان پىكراۋەكان ئەنجامدانىيەتى بەنىيەت ۋە كردەۋە، نەيىنى ئەمەش لەۋەدايە: كە ئەنجامدانى ئەۋ كارەى خۋدا فەرمانى پىكردوۋە زۆر لەلای خۆشەۋىستترە لە ۋازھىتان لەۋ كارەى قەدەغەى كردوۋە، كەۋابوۋ كارىك كە فەرمانى پىكردوۋە زۆر لەلای خۆشەۋىستترە لە كارىك كە قەدەغەى كردوۋە.

پانزەھەم: بىگومان ئەۋ كارانە كە خۋا پىيى خۆشە ۋە مرقۇشى لەسەر ھاندەدا ۋە پاداشتىيان لەسەر دەدات ۋە مەدح ۋە ستايىشى لەسەر كردوۋە ئەۋە لە رەحمەتى خۋاۋەيە، ئەۋ كارانەش كە خۋا پىيى ناخۆشە ۋە سزاي بۆ دانائەۋە ۋە زەم ۋە ئىش ۋە

ئازارى بەدوا دادىت ئۇوھ لە تووپرەيى خواوھىيە. وھ رەحمەتى خواش پىش تووپرەيى خوا كە ووتوھ، چونكە خوا بەردەوام بەرھەممە، رەحمەت لە سىفاتی زاتى خوايە وھك زانست و توانا و ژيان و بىستىن و بينين و چاكەي خوا، ناگونجى بە پىچەوانەي ئۇوھ بىت، نابىت تووپرەيش بەم شىوھبىت، چونكە تووپرەيى لە سىفاتی زاتى نيە كە بەردەوام توورە بىت و لىي جيا نەبىتەوھ، بەلكو نىردراوھكەي وای فەرمووھ كە شارەزاترين كەسە بەو لە پۇژى قىامەت كە دەفەرمووى: ((ان ربي قد غضب اليوم غضبا لم يغضب قبله مثله ولن يغضب بعده مثله))^(١). واتە: بەپاستى پەروەردگارم لەو پۇژەدا ئاوا تووپرە بووھ كە ھەرگىز نە پىشتر و نە پاشترىش بەم شىوھىيە توورە پە نەبووھ.

رەحمەتى خوا ھەموو شتىكى گرتۆتەوھ، بەلام تووپرەيەكەي ھەموو شتىكى نەگرتۆتەوھ، خواي گەورە لەسەر خۇي نووسيوھ بە رەحم بىت نەينووسيوھ توورە بىت، رەحمەت و زانستى خوا ھەموو شتىكى گرتۆتەوھ بەلام تووپرەيى و سزاي خوا ھەموو شتىكى نەگرتۆتەوھ. رەحمەت و شوينەوار و تايبەتمەندىەكانى بەسەر تووپرەيى و شوينەوارەكانى دەكەويٽ.

ھەر شتىك پەيوھست بىت بە رەحمەتى خوا زۆر خۆشەويستترە لەلای خوا لەو شتانەي پەيوھستە بە توورەيى خوا ھەربۇيە خوا رەحمەتى زۆر پى خۆشترە لە سزا دان، لىبووردنى زۆر پىخۆشترە لە تۆلە سەندەنەوھ، ئەنجامدانى ئۇو كارانەي زۆر لەلا خۆشەويستترە لەواز ھىنانى ئۇو كارانەي پىي ناخۆشە، بە تايبەت لە كاتى واز ھىنان لە قەدەغەكراوھكاندا، ئۇو كارانەش بىفوتى كە پەيوستە بەو كارانەي خوا خۆشى دەويٽ، چونكە ئۇويش بە ھەمان شىوھ پىي ناخۆشە.

شانزەھەم: شوينەوارى ئۇو شتانەي خوا پىي ناخۆشە كە قەدەغەكراوھكانە بەو شتانە زوولادەچىت كە خوا پىي خۆشە، بىگومان خواي گەورە بە لىبووردنى خۇي

(١) صحيح: رواه البخارى (٢٦٤/٦)، و مسلم (١٩٤١)، و الترمذى (٢٤٣٦)، و احمد فى المسند (٤٣٥/٢).

لىي لادەبات، بەتەوبە و گەپانەوہ و كارى چاكە و تاقى كىردنەوہ و شەفاعەت و ئەو كارە چاكانەى خراپە لادەبەن لادەچىت، ئەگەرچى گوناھەكانى بەندە بگاتە تاقى ئاسمانىش ئەگەر داواى لىبووردن لە خوا بگات خوا لىي دەبوورپىت، ئەگەر بەندە بە ئەندازەى زەوى گوناھى ھەبىت، ئىنجا بە خوا بگاتەوہ شەرىكى بۆ خوا بىرپار نەدايىت ئەوہ خوا بە ئەندازەى زەوى لىبووردنى بۆ ئامادە دەكات.

خوای گەورە لە گوناھ دەبوورپىت ئەگەرچى گەورەش بىت، شوپنەوارى گوناھ بە كەمترىن ھەولدانى بەندە دەسپىتەوہ، بە تەوبەى راستگويانە و پەشيمان بوونەوہ لەسەر ئەوہى ئەنجامى داوہ لىي دەبوورپىت، ئەمەش تەنھا لەبەر ئەو كارانەى كە پىي خۆشە كە تەوبەكردنى بەندەى و گوپراپەلى و يەكتاپەستى، ئەوہش بەلگەى لەسەر ئەوہى ھەبوونى ئەو كارانەى زۆر پىخۆشە.

حەفدەھەم: خوای گەورە ئەو كارانەى تەقدىر كىردووە كە پىي ناخۆشە و لىي توورپەى بۆ گەيشتنە بەو شتانەى كە پىي خۆشە و فەرمانى پىكردووە.

دەبىنەن خوای گەورە بە تەوبەى بەندەكەى زۆر خۆشحالىترە لەو كەسەى كە شتىكى لى وون بووہ پاشان دەيدۆزىتەوہ، وە لەو كەسەى كە مندالىان نايىت پاشان مندالىان دەبىت، وە لەو كەسەى كە پىي لى وون بووہ پاشان دەيدۆزىتەوہ. پىغەمبەرىش ﷺ نمونەى بە خۆشحالى خوا دىنپىتەوہ كاتىك كە بەندەكەى تەوبە دەكات كە وىنەى نىيە ئەو خۆش حالىيەى خواش مرؤفە بو كارانە دەىگاتى كە فەرمانيان پىكراوہ كە تەوبەى.

خو گوناھ تەقدىر دەكات بۆ گەيشتن بەو شتەى كە پىي خۆشە، جا مەبەست بەو خۆش حالىيەى خوا بە تەوبەكردنى بەندەكەى كە ھىچ خۆش حالىيەكىش وىنەى ئەم خۆش حالىيە نىيە، ئەمە بەلگەى لەسەر ئەوہى ئەنجامدانى فەرمان پىكراوہكان زۆر خۆشەوئىستترە لای خوا لە وازھىنان لەقەدەغەكراوہكان كە تەوبەو شوپنەوارى تەوبەشى پى دەفەوتى.

ئەگەر گووترا: خوا خۆش حالە بە تەوبەى بەندەكەى تەوبەش وازھىنانە لە قەدەغەكراوہكان، كەواتە دەكات خوا خۆش حالە بە وازھىنانى قەدەغەكراوہكان،

له‌وه‌لامدا گووتراوه: ئه‌مه‌ به‌م شیوه‌یه‌ نیه، چونکه به‌ته‌ن‌ها وازه‌ینان له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ئه‌م خۆش‌حالیه‌ ناگه‌یه‌نیت، مه‌دحیش ناکرێ و پاداشتی‌شی له‌سه‌ر وه‌رناگیریت، ته‌وبه‌ش به‌ته‌ن‌ها وازه‌ینان نیه‌ له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان، ئه‌گه‌ر چی وازه‌ینان له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان یه‌کیکه‌ له‌ تاییه‌ت مه‌ندیه‌کانی ته‌وبه، به‌لام ته‌وبه‌ نه‌نجامدانی کاره‌ که‌ ته‌وبه‌کار پوو ده‌کاته‌ په‌روه‌ردگاری و په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌ و گوێپایه‌لی خوا ده‌کات. یه‌کیکیش له‌ تاییه‌ت مه‌ندیه‌کانی ته‌وبه‌ وازه‌ینان له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانه‌ بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ (هود: ۳). واته‌: داوای لیخۆشبوون له‌ په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن، پاشان ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌پینه‌وه‌ لای.

ته‌وبه‌کردن ته‌ن‌ها وازه‌ینان نیه‌ له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان، به‌لکو وازه‌ینانه‌ له‌وشته‌ی که‌ خوا پێی ناخۆشه‌ بۆ نه‌نجامدانی ئه‌و شتانه‌ی که‌ خوا پێی خۆشه‌، چونکه‌ ئه‌گه‌ر که‌سێک ته‌ن‌ها واز له‌ گونا‌ه‌ بینیت، پوو نه‌کاته‌ ئه‌و کارانه‌ی که‌ خوا پێی خۆشه‌ پێی ناگوتری ته‌وبه‌کار، که‌واته‌ ته‌وبه‌کردن ته‌ن‌ها وازه‌ینان نیه‌ له‌ گونا‌ه‌ به‌لکو وازه‌ینانه‌ له‌ گونا‌ه‌که‌ و پوو‌کردنه‌ خوا و په‌شیمان بوونه‌وه‌ شه‌.

هه‌ژده‌هه‌م: فه‌رمان پێکراوه‌کان ئه‌گه‌ر مرۆڤ نه‌جامی نه‌دات ده‌کات ژیا‌نی له‌ ده‌ست داوه‌ حیسابی مردووی بۆ ده‌کریت خوای گه‌وره‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ (الأنفال: ۲۴). واته‌: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمانتان هه‌یناوه‌ وه‌لامی بانگه‌وازی خوا و پێغه‌مبه‌ر بده‌نه‌وه‌ کاتێک بانگتان ده‌که‌ن بۆ شتی‌ک که‌ ده‌تانزینیته‌وه‌ و ژیا‌ن لای ئیوه‌ی پێوه‌ به‌نده‌.

ده‌فه‌رمووی: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (الانعام: ۱۲۲). واته‌: ئایا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ مردوو بوو به‌ هۆی بی‌باوه‌پیه‌وه‌، ئینجا به‌ هۆی ئیمانه‌وه‌ زیندوو‌مان کرده‌وه‌ و نوور و پووناکی‌مان بۆ ساز کرد له‌ ژیا‌نیدا که‌ قورئانه‌ له‌ ناو خه‌لکی‌دا هه‌لسوکه‌وتی

پدیده‌کات، وه‌کو‌ئو‌که‌سه‌وایه‌که‌له‌ناو‌تاریکاییدا‌گیری‌خواردوو‌ه‌ولیتی‌ده‌رنا‌چیت.

له‌بارهی‌کافره‌کانه‌وه‌ش‌ده‌فرمووی: ﴿أَمَوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ﴾ (النحل: ۲۱).
واته: ئه‌وانه‌مردوون‌زیندوونین.

خوای‌گه‌وره‌ده‌فرمووی: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ (النمل: ۸۰).
واته: تو‌ناتوانی‌مردوو‌ببیستی.

به‌لام‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان‌ئه‌گه‌ر‌مرؤف‌ئه‌نجامی‌بدات، ئه‌وه‌تووشی‌نه‌خوشی‌ده‌روونی‌ده‌کات، به‌لام‌ژیان‌به‌نه‌خوشیه‌وه‌ش‌بی‌ته‌هر‌باشتره‌له‌مردن.
جا‌ئه‌گه‌ر‌گوترا: هیندی‌له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان‌ه‌یه‌ئه‌گه‌ر‌مرؤف‌ئه‌نجامی‌بدات‌به‌هیلاکی‌ده‌بات‌ئه‌ویش‌شیرک‌برپاردانه‌بو‌خوا، له‌وه‌لامدا‌گوترا: مرؤف‌به‌ئه‌نجام‌نه‌دانی‌یه‌کتابه‌رستی‌به‌هیلاک‌ده‌چیت‌ئه‌م‌یه‌کتابه‌رستی‌ش‌فرمانی‌پیکراوه‌و‌ژیانی‌مرؤفی‌پیوه‌یه، که‌واته‌هر‌کاتی‌ک‌پشتی‌له‌یه‌کتابه‌رستی‌کرد‌به‌هیلاک‌ده‌چیت، ئه‌مه‌ش‌بۆیه‌به‌هیلاک‌چوه‌چونکه‌ده‌ستی‌له‌فرمان‌پیکراو‌هه‌لگرتوو‌ه‌ئه‌نجامی‌نه‌داوه.

بیسته‌م: ئه‌نجام‌نه‌دانی‌فرمان‌پیکراوه‌کان‌مرؤف‌تووشی‌سه‌رگه‌ردانی‌و‌هیلاکی‌به‌رده‌وام‌ده‌کات، به‌لام‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان‌به‌م‌شیوه‌نیه.

بیست‌ویه‌که‌م: ئه‌نجامدانی‌ئه‌و‌کارانه‌ی‌خودا‌فرمانی‌پیکردوو‌ه‌وا‌له‌مرؤف‌ده‌کات‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان‌واز‌لی‌به‌یئیت‌ئه‌گه‌ر‌مرؤف‌به‌ئیخلاص‌و‌شه‌رعیا‌نه‌فرمان‌پیکراوه‌کان‌ئه‌نجام‌بدات‌خوای‌گه‌وره‌ده‌فرمووی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ (العنکبوت: ۴۵). واته: بیگومان‌ئه‌نجام‌دانی‌نویژ‌مرؤف‌دوو‌ر‌ده‌کاته‌وه‌له‌گونا‌ه‌و‌شتی‌خراپ.

به‌لام‌وازه‌یئان‌له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان‌وا‌له‌مرؤف‌ناکات‌کاری‌چاکه‌ئه‌نجام‌بدات.

بيست و دووه‌م: ئه‌و کارانه‌ي که خوا پيئي خوښه و فه‌رمانی پيکر دووه په‌يوه‌سته به‌ سيفاتی خواوه، ئه‌و کارانه‌ش که خوا پيئي ناخوښه و قه‌ده‌غه‌ي کردووه په‌يوه‌سته به‌ کارتيکراوه‌کان، ئه‌مه باسيکي گرنکه پټويستی به‌ پوون کردنه‌وه هه‌يه بټيه ده‌لټين: قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان خراپه‌يه سه‌ریش ده‌کيشيٽ بټو خراپه، فه‌رمان پيکراوه‌کان چاکه‌يه سه‌ریش ده‌کيشيٽ بټو چاکه، هه‌موو خيرو چاکه‌يه‌کيش به‌ده‌ستی خوی گه‌وره‌يه، به‌لام شه‌ر و خراپه پالنادريٽه لای خوا، چونکه شه‌ر و خراپه له‌ سيفات و کارو ناوه‌کانی خودا نيه، به‌لگو له‌ کارتيکراوه‌کاندايه له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا شه‌ره به‌ نيسبه‌ت به‌نده‌وه، به‌لام له‌ پووی پالدايه لای خواوه نه‌وه شه‌ر نيه، جا نه‌نجامدانی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان به‌نيسبه‌ت به‌نده‌وه شه‌ري بټو ساز ده‌کا، نه‌نجام نه‌دانی فه‌رمان پيکراوه‌کان و له‌ چه‌نگ چوونيان، خيرو چاکه‌ي له‌ چه‌نگ ده‌چيٽ که به‌ نه‌مانی شه‌ري بټو فه‌راهه‌م ديٽ.

باسی زیگری خوا و شوکرانه بژییری

دین بیناکراوه له سهر دوو بنچینه:

۱. الذکر: زیگری خوا.

۲. الشکر: شوکرانه بژییری.

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾
(البقرة: ۱۵۲)، واته: نه گهر یادی من بکه ن منیش یادی ئیوه ده که م، وه شوکرانه
بژییری من بکه ن کوفرانه م مه که ن.

پیغه مبه ر ﷺ به (معادی فه رموو: ((وَاللَّهُ إِنِّي لِأُحِبُّكَ فَلَا تَنْسَى أَنْ تَقُولَ دُبْرَ كُلِّ
صَلَاةٍ، اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ))^(۱). واته: سویند به خوا - نه ی
معاد - من تو م خو ش ده ویت، نه که ی له بیر که ی دوا ی هه مو نو یژه کانت بلی:
خوایه یارمه تیم بده له سهر یاد کردنت و سوپاس کردنت و چاک په رستنت.
جا مه به ست به زیگری خوا ته نها زیکر نیه به زمان، به لگو مه به ست به زیکر
زیگری دل و زمانیشه.

زیکر و یادی خوا نه مانه هه مووی ده گریته وه یاد کردنی ناو و سیفات هه کانی خوا و
نه جامدانی فه رمان پی کراوه کان و ازه یتان له قه ده غه کراوه کان و قورئان
خویند نیش ده گریته وه.

جا نه م یاد کردنه به م شیوه سه رده کیشیت بۆ ناسینی خوا و ئیمان پیه یتانی و
ناسینی سیفات هه رز و بلنده کانی و سوپاس و ستایش کردنی به هه موو جوړیک،
نه مانه ش ته نها به یه کتا په رستی خوا پته و ده بیت.

(۱) صحیح: رواه النسائی (۵۳/۳)، و ابو داود (۱۰۲۲)، و احمد فی المسند (۲۴۵/۵ و ۲۴۷).

زیکر کردنی راسته‌قینه‌ی خوا ده‌بیّت به‌م شیوه‌بیّت، ده‌بیّت باسی نیعمه‌ت و چاکه و به‌خششه‌کانی خوا بۆ خه‌لکی پۆشن بکاته‌وه.

به‌لام شوکرانه‌ بژیری هه‌لسانه به‌ گوپرایه‌لی کردنی خوا و نه‌نجامدانی نه‌و کارانه‌ی له خوات نزیک ده‌کات به‌ دل و لاشه.

که‌واته: نه‌و دووانه (الذکر) و (الشکر) کۆکه‌ره‌وه‌ی دینن، چونکه به‌ زیکرکردنی خودا مرۆف ده‌گات به‌ خواناسی، شوکرانه‌ بژیریشی گوپرایه‌لی و به‌ندایه‌تی خوی له خۆ گرتوه.

هه‌ر له پیناوی نه‌م دووانه‌ش جنۆکه و ئینسان و ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کراوه، هه‌ر له پیناوی نه‌م دووانه‌شه‌ پاداشت و سزا دانراوه، خوا کتیبه‌کانی په‌وانه‌کردوه، پیغه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) په‌وانه‌کراون، هه‌ر نه‌مه‌ش حه‌ق و راسته که ئاسمانه‌کان و زه‌وی له پیناویدا دروست کریت، نه‌وه‌ی پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یه هه‌مووی پوچه و گومانی دووژمنانی خویه.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (ص: ۲۷). واته: ئیمه ئاسمان و زه‌وی و دروست کراوه‌کانی نیوانیان بئ هه‌ووه و هه‌په‌مه‌کی دروست نه‌کردوه، به‌لکو نه‌وه گومانی نه‌و که‌سانه‌یه که کافر و بئ بپوان.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينًا﴾ (۲۸) ﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (الدخان: ۳۸). واته: ئیمه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له نیوانیشیان دایه به‌ گالته و بئ هه‌ووه دروست نه‌کردوه، به‌لکو له‌سه‌ر حه‌ق و راستی دروستمان کردوون.

له نایه‌تیکی تر ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ﴾ (الحجر: ۸۵). واته: ئیمه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی له نیوانیشیاندا هه‌یه به‌ حه‌ق و راستی دروستمان کردوه، بئگومان پۆژی قیامه‌تیش به‌رپوه‌یه و دیت.

خوای گه وره له سووپره تی (یونس) دواى نه وهى باسى به لگه و نیشانه کانی خوئى ده کات ئینجا ده فه رموئى: ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (یونس: ۵). واته: خوای گه وره نه وانه ی بئى هووده دروست نه کردووه، به لکو هه مووی له سه ر بنچینه ی حه ق و راستی به دیهیناوه.

هه روه ها ده فه رموئى: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القیامة: ۳۶)، واته: نایا ئینسان وا ده زانیت پشت گوئى ده خری و لئى پرسینه وهى له گه لدا ناکریت؟ خوای گه وره له نایه تیکى تر ده فه رموئى: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۱۵)، واته: نایا وا گومان ده بن که ئیوه مان بئى هووده دروست کردووه، ئیوه ناگه پینه وه بؤ لای ئیمه؟

هه روه ها ده فه رموئى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶)، واته: من جنۆکه و ئینسانم ته نها بؤ به ندایه تی دروست کرووه.

خوای گه وره له نایه تیکى تر ده فه رموئى ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (الطلاق: ۱۲)، واته: خوای گه وره حه وت چین ئاسمانی دروست کردووه، زه ویشی به وینه ی نه وان دروست کردووه، فه رمانی خوا له نیوانیاندا داده به زیت و جیبه جئ ده بیت، بؤ نه وهى بزنان که به راستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، بیگومان خوای گه وره به زانست و زانیاری خوئى گه مارؤی هه موو شتیکی داوه.

خوای گه وره له نایه تیکى تر ده فه رموئى: ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَفَّةَ أَلْبَيْتَ الْحَرَامِ فِيمَا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَيْدَ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۹۷)، واته: خوای گه وره که عبه که (البیت الحرام) ه کردوویته تی به هؤی هه ستانه وه و بوژاندنه وهى خه لکی —

له‌ه‌ردوو دنيا‌دا — ه‌روه‌ها مانگه‌ حه‌رامه‌كانيش و ديارى و قوربانىه ديارى
 كراوه‌كانيش، نه‌وش بۆ نه‌ويه كه بزائن و دلنيا بن كه خوا ئاگاداره به‌ه‌رچى له
 ئاسمانه‌كاندايه و ه‌رچى له زه‌ويدا ه‌يه، به‌پاستى خوا به‌ه‌موو شتتېك به‌ ئاگا و
 زانايه.

كه‌واته له‌وه‌ي پابردوو بۆمان ده‌ركه‌وت كه دروستكردنى بوونه‌وه‌ر بۆ نه‌ويه
 زيكرى خوا بكن و شوكرانه‌ بژيړى خوا بكن، ده‌بىٽ يادى خوا بكريٽ له‌ بىر
 نه‌كريٽ، سوپاسى بكريٽ و كوفرانه‌ي نه‌كريٽ، بېگومان خواي گه‌وره يادى نه‌و
 كه‌سه ده‌كات كه يادى ده‌كات، سوپاسى نه‌و كه‌سه ده‌كات كه سوپاسى ده‌كات،
 جا يادكردنى خوا هۆيه‌كه بۆ يادكردنى مرۆڤ، سوپاس كردنى خوا هۆيه‌كه بۆ زياتر
 پى به‌خشىنى.

زيكرى خوا په‌يوه‌سته به‌ دل و زمان، سوپاس كردنى خواش په‌يوه‌سته
 به‌دل و خوشه‌ويستى و په‌شيمانى، ستايش و حه‌مديش په‌يوه‌سته به‌ زمان،
 گوپرايه‌لى و ملكه‌چى په‌يوه‌سته به‌ نه‌ندامه‌كانى لاشه‌.

رېڭاي سەرفرازىي و گومرايى

كاروكرده وه جا به دل بېت يان به لاشه ئەگەر باشه بېت ھۆيەكە بۆ ھىدايەت، ئەگەر خراپەش بېت ھۆيەكە بۆ گومرايى، مړۆڤ چەند كاروكرده وه يەك به دل يان لاشه ئەنجام دەدات سەر دەكېشىت بۆ ھىدايەت، يان بۆ گومرايى.

كەواتە: كاروكرده وهى چاكە بەر بويومەكەى ئەو يە سەردەكېشىت بۆ ھىدايەت، ھەركاتىك مړۆڤ كاروكرده وهى چاكەى زياتر بېت خوا زياتر ھىدايەتى دەدات.

كاروكرده وهى خراپەش بەر بويومەكەى ئەو يە سەردەكېشىت بۆ گومرايى، چونكە خواى گەورە كارى چاكەى خۆش دەوېت و بۆيە لە پاداشتى ئەم كارە چاكانە پاداشتى مړۆڤ بە ھىدايەت و سەرفرازى دەداتەو، پقيشى لە كارى خراپە يە جا بۆيە لە پاداشتى ئەم كارە خراپانە سزاي مړۆڤ بە گومرايى و سەرگەردانى دەداتەو، چونكە خواى گەورە بۆ خۆى چاكە كارە، چاكە كارىشى خۆش دەوېت، دللى چاكە كارانىش لە خۆى نزيك دەكاتەو بە ئەندازەى چاكە كانيان، پقيشى لە خراپە و خراپە كارانە دللى خراپە كارانىش لە خۆى دوور دەكاتەو بە ئەندازەى خراپە كانيان.

بەلگە لە سەر بنچينەى يەكەم: كە كاروكرده وهى چاكە يە و سەردەكېشىت بۆ ھىدايەت خواى گەورە دەفەر موى: ﴿الْم ۱﴾ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۲﴾ (البقرة: ۱-۲)، واتە: ئەم كىتەبە - كە قورئانە - ھىچ گومانى تيا نىە ھىدايەت و پيئەمويى كارە بۆ چاكە كاران و تەقواكاران. ئەمە دوو شتى لە خۆ گرتووه:

يەكەم: خواى گەورە بەم قورئانە ئەو كە سانە ھىدايەت دەدات كە پيش ئەو ي خويى خوا نازل بېت ئەوان كارى چاك و باشيان ئەنجامداو، چونكە ھەموو چينەكانى خەلكى ئەو دەزانن كە خوا پقى لە ستەم و داووين پيسى و فەساد

بلاۋكردنە ۋە يە لەسەر زەويدا ۋ ئە ۋە ھى ۋ ۋە ۋ كارە دەكات خۆشى ناويٽ، بە لكو پيى خۆشە دادپەرەرى ۋ چاڪە ۋ پاستگويى ۋ چاڪسازى لەسەر زەويدا بلاۋيٽە ۋە، ئە ۋە ھى ئە ۋ كارەش ئە نجام بدات خۆشى دەويٽ.

كاتىك قورئانى نازل كىرد، ھىدايەتى ئە ۋ چاڪە كارانە ھى دا بۆ ئيمان لە پاداشتى ئە ۋ چاكانە ھى ئە نجاميان دەدا ۋ گوپراپەلى خويان دەكرد.

ئە ۋ كەسانەش كە خرابەكار ۋ داوين پيس ۋ ستەم كاربوون گومپاي دەكردن ۋ ھىدايەتى نە دەدان.

دوۋەميشيان: بەندە كە ئيمانى بە قورئان ھىنا ۋ بە پاستى زانى ۋ گوپراپەلى كىرد، ئە ۋە بە گوپرە ھى ئە م قورئانە ھىدايەت ۋەردە گرئىت، ئا ئە ۋ ئيمان ھىنانە ھى ھۆيە كە بۆ سەركىشان بۆ ھىدايەتى تر، چونكە ھىدايەت كۆتايى نايەت ئە گەرچى بەندە بشكاتە چە لە پۆپەش، لە بەر ئە ۋە ھى لەسەر ھىدايەتى خۆى ھىدايەتى تىرى بەدوا دا دئت لە دواى ئە ۋ ھىش ھىدايەتى تر بەدوا دا دئت تا كۆتايى نايەت.

كە واتە: ھەر كاتىك بەندە زياتر تەقواى پەرۋەردگارى بكات زياتر بەرز دەبىتە ۋە بۆ ھىدايەتى تر، بە ۋ جۆرە بەردەوام ھىدايەتى زياتر دەبىت مادام بەندە تەقواى زياتر بىت.

ھەر كاتىكىش تەقواى كە متر بىت ھىدايەت ھىشى كە متر دەبىت بە پيى نەمانى تەقواكى، ھەر كاتى زياتر تەقواى خوا بكات ئە ۋە ھىدايەتى زياتر دەبىت ھەر كاتى ھىدايەتى زياتر بىت تەقواى زياتر دەبىت خواى گەرە دەفەر مووى: ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿المائدة: ١٥-١٦﴾، واتە:

بىگومان ئىۋە لەلايەن خوداۋە بە ناردنى ئە ۋ پىغەمبەرە رووناكىەكى گەرە ۋ ئاشكراتان بۆ ھاتوۋە، بە ھۆى ئە م قورئانە ۋە خودا ھىدايەتى ئە ۋ كەسانە دەدات كە

خوځان ده یانه ویت شوین په زامه ندی خودای په روه ردگار بکه ون، هیدایه تیان د ه دات به ره و ریځایه کی ناشتی و دلنیا یی، هه روه ها خودا ئیمان ده خاته دلّیان و به فه رمانی خوځی له تاریکایی ریځاو پښازه تاریک و چه و ته کان ده ریان ده هیئت وده یان خاته ناو پووناکی باوه پ و ئایینی پاسته وه، ریځای پاستی ژیانیان بو پوون ده کاته وه پښمایان ده کات بو سر نه و پاسته شه قامه و هیدایه تیان پیّ ده به خشیت تابیگرنه بهر و لپی لانه دن.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (الشوری: ۱۳)، واته: خوای گه وره که سانی شایسته هه لده بزیریت بو گه یان دنی ئاینه که ی و پښمووی خه لکانیک ده کات که بگه پښه وه بو لای بهر نامه که ی.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ (الاعلی: ۱۰)، واته: بیگومان نه وه ی له خوا بترسیت سوود له ناموزگار یه کانت و ه رده گریت.

خوای گه وره له ئایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ (غافر: ۱۳)، واته: که س بیر ناکاته وه و په ند وه رناگری مه گه ر که سیکی پوو له خودایی

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِذْنِهِمْ﴾ (یونس: ۹)، واته: به پاستی نه وانه ی ئیمانیا ن هینا وه و کار و کرده وه ی چاکیان نه نجامد او ه، به و ئیمانیه ی که هه یانه په روه ردگاریان پځایان نیشان د ه دات.

یه که مجار خوا پښمووی کردوون بو ئیمان، جا کاتیک که ئیمانیا ن هینا وه دیسان هیدایه تیان د ه دات بو ئیمان، وینه ی نه مه نه و ئایه ته یه که ده فه رمووی: ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى﴾ (مریم: ۷۶)، واته: نه وانه ی پښازی هیدایه تیان گرتوته بهر خوا زیاتر هیدایه تیان د ه دات.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنقُرُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا﴾ (الانفال: ۲۹)، واته: نهی نه و که سانهی ئیمانتان هیناوه، نه گه رته قوای خوا بکن، نه وه خوا به رچاو پوشنایه کی ته واوتان بۆ فراهه م دینیت - که حه ق و ناحه قی پی بناسن.

له تاییهت مه ندیه کانی (الفرقان) نه وه یه که نووریک به مرؤف ده به خشیت حه ق و ناحه قی پی جیا بکاته وه، عیزهت و سه رکه وتن به مرؤف ده به خشی که حه قی پی سه رده که ویت و نا حه قی پی ده تویته وه، به هه مان شیوهش قورئان به و دووانه پرافه کراوه.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ﴾ (سبأ: ۹)، واته: به راستی له مانه دا نیشانهی پوون و ناشکرا هه یه، بۆ هه ر به نده یه که گه رابیته وه لای خوا.

هه روه ها ده فهرمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (لقمان: ۳۱)، واته: به راستی له وانه دا به لگه و نیشانهی زۆر هه یه، بۆ که سیک که زۆر ئارامگرو شوکرانه بژی بییت.

خوای گه وره نه وه پوون ده کاته وه که که سانیک سوود له م به لگه و نیشانه به رچاوانه وه رده گرن که ئارامگرو شوکرانه بژی بن، هه روه کو چۆن پوونیشی کردۆته وه که که سانیک سوود له نایه ته کانی قورئان وه رده گرن که ته قوادار و له خوا ترس بن و په زامه ندی خویان مه به ست بییت، که سیک یاده وه ری نه م قورئانه وه رده گریت که ترسی خوای له دلدا بییت هه ر وه ک خوای گه وره ده فهرمووی:

﴿طه ۱﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْفَىٰ ﴿طه ۲﴾ إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿طه ۱﴾ - (۳)، واته: نهی پیغه مبه ر ﷺ ئیمه نه و قورئانه مان دانه به زاندۆته سه ر تو تا تووشی په ژاره بییت، به لکو نه و قورئانه یادخه ره وه یه، بۆ که سیک که له خوا ده ترسیت.

خوای گه وره له باره‌ی قیامه‌ته وه ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّنْ يَّحْشَاهَا﴾ (النارعات: ۴۵)، واته: بیگومان ئه‌رکی تو ته‌نھا بیدار کردنه‌وه‌ی ئه‌و که سانه‌یه که له قیامت ده‌ترسین.

به‌لام که سیک که ئیمانی به‌و پۆژه نه‌بی و خو‌ی بو ناماده نه‌کردبی و لای‌ی نه‌ترسی، ئه‌وه نه‌سوود له به‌لگه و نیشانه‌کانی خوا وه‌رده‌گریت نه‌ سوود له نایه‌ته‌کانی قوورئانیش وه‌رده‌گریت، هر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه خوای گه‌وره کاتیک له سوره‌تی (هود) باسی سزادانی ئه‌و که لانه ده‌کات که پیغه‌مبه‌رانیان به‌ دروخستوته‌وه له تۆله‌ی ئه‌وه‌ش خوای گه‌وره هر له دنیا‌دا له‌ناوی بردن، پاش ئه‌م به‌سه‌رهاته ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ (هو: ۱۰۳)، واته: به‌پاستی له‌و به‌سه‌رهاتانه‌دا نیشانه و په‌ند و نامۆزگاری هه‌یه بو که سیک که له سزای دوا پۆژ بترسیت.

لیره‌دا خوای گه‌وره ئه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که ئه‌و که لانه‌ی به‌م شیوه سزا داوه تا‌کو بییت به‌ په‌ند بو ئه‌وانه‌ی له سزای دوا پۆژ ده‌ترسین، به‌لام ئه‌م به‌سه‌رهاتانه نابیت به‌ په‌ند بو که سیک که ئیمانی به‌ دوا پۆژ نه‌بی و له سزای خوا نه‌ترسیت، به‌لکو کاتیک شتی وا بیستی ده‌لیت: ئه‌مه زمانه شتی چاک و خراپی تیا پوو ده‌دات، خو‌شی و ناخو‌شی تیا پووده‌دات، ئاسووده‌یی و نا‌په‌حه‌تی تیا ده‌بینریت. ده‌لیت: له‌وانه‌یه هۆیه‌کی گه‌ردوونی بییت ئه‌م کاره‌ساته پووی دابیت، چه‌ندین قسه‌ی پپووپوچی له‌م شیوه‌یه ده‌که‌ن.

جا ئه‌وه‌ش بزانه ئارامگرتن و شوکرانه بژی‌ری هۆیه‌کن بو سوود وه‌رگرتن له نیشانه و نایه‌ته‌کانی خوا، چونکه ئیمان بینا کراوه له‌سه‌ر ئارامگرتن و شوکرانه بژی‌ری، ده‌کات نیوه‌ی ئیمان پیکهاتووه له ئارامگرتن و نیوه‌که‌ی تریشی شوکرانه بژی‌ریه، جا هیزی ئیمانی به‌نده به‌ ئه‌ندازه‌ی ئارامگرتن و شوکرانه بژی‌ریه‌که‌یه‌تی. که‌واته: که‌سیک سوود له نایه‌ت و نیشانه‌کانی خوا وه‌رده‌گریت که ئیمانی به‌ خوا هه‌بییت، ئیمانیشی کامل نابیت مه‌گه‌ر به ئارامگرتن و شوکرانه بژی‌ری نه‌بییت،

چونکه سه‌ری شوکرانه بژی‌ری به‌کتابه‌رستیه، سه‌ری ئارامگرتنیش وه‌لام نه‌دانه‌وه‌ی بانگ خوازی پیبازی هه‌وا و ئاره‌زوواته.

به‌لام نه‌گه‌ر موشریک بوو و شوینی هه‌وا و ئاره‌زوواتی خو‌ی که‌وت ناکات ئارامگرو شوکرانه بژی‌ره، ئایات و نیشانه‌کانی خواش سوودی پی‌ ناگه‌نه‌ن و کاریشی تیناکه‌ن بو ئیمان.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر بنچینه‌ی دووهم: ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که خراپه‌کاری و خو‌به‌گه‌وره‌زانی و درؤ‌سه‌ر ده‌کیشتیت بو گومرایی هه‌ر وه‌ک خوی گه‌وره‌ده‌فه‌رمووی:

﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفٰسِقِينَ ﴿٦١﴾ الَّذِينَ يَتَفَضُّونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ أُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ (البقرة: ۲۶-۲۷)، واته: زۆرکی پی گومرا ده‌کات و زۆرکی تریشی پی هیدایه‌ت ده‌دات، به‌لام دیاره جگه له تاوانباران که‌سی تر گومرا ناکات، ئه‌وانه‌ی په‌یمانی خوا هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه‌ دوی پته‌وبوونی، ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌ش ده‌پسینن که خوا فه‌رمانی گه‌یاندنی داوه، له زه‌ویشدا تاوان و خراپه‌ده‌چینن، ئا ئه‌وانه‌ خو‌یان زه‌ره‌رمه‌ند و خه‌ساره‌ت مه‌ندن.

خوای گه‌وره له ئایه‌تیکی ترده‌فه‌رمووی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَآءُ﴾ (ابراهیم: ۲۷)، واته: خوای گه‌وره له دنیا و قیامه‌تدا، به‌ قسه‌ی پته‌و ئیمانداران راگیر ده‌کات، سته‌م کارانیش گومرا ده‌کات، خودا چۆنی بویت وا ده‌کات.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِينَ فِتْنٰتٍ وَاللَّهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوْا﴾ (النساء: ۸۸)، واته: ئه‌وه چیتانه ده‌رباره‌ی منافقه‌کان بوون به‌ دوو ده‌سته‌وه؟! له کاتیکدا خوا وه‌ری گپراونه‌ته‌وه بو سه‌ر بی باوه‌پی به‌ هوی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که کردویانه.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴾ (البقرة: ۸۸)، واته: - جووله که کان - ده یان گوت: دلّه کانمان داخراوه - له ئاست گوفتاری تودا - نه خیر وانیه، نه وانه خوا نه فرینی لیکردون به هوی کوفرو خوا نه ناسیانه وه، که وا بوو به که م شت بروا ده که ن.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿ وَنُقَلِّبُ أَقْدَانَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ ﴾ (الانعام: ۱۱۰)، واته: دل و دیده ی نه وان له کار ده خهین، هر وه ک چون یه که مجار نیمانیان به قورئان نه هینا.

خوای گه وره لییره دا نه وه پرون ده کاتوره که سزای داون، چونکه کاتیک حقییات بو هات که قورئانه پشتیان تیکرد و نیمانیان پی نه هینا، جا بویه دل و دیده ی له کارخستن و دووری کردن له نیمان هر وه ک خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ ﴾ (الانفال: ۲۴)، واته: نه ی نه وانه ی که نیمانتان هینا وه لّامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه رﷺ بده نه وه کاتیک بانگتان ده که ن بو پربازیک که ژیانه وه ی نیوه ی تیا به، چاک بزائن به پاستی خوا ده توانیت ده سه لاتی بکه ویتته نیوان ئاده میزاد و - ئاواته کانی - دلّیه وه.

لییره دا خوای گه وره فه رمان به مرؤف ده کات که وه لّامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه رﷺ بده نه وه کاتیک بانگیان ده که ن بو شتیک که ژیانه وه ی نه وانی تیا به - که ئیسلامه - پاشان ئاگاداریان ده کاتوره که نه که ن نه م بانگه وازه پشت گوی بخن و لئی لاده ن و وه لّامی نه ده نه وه، چونکه نه وه ده بییت به هوی نه وه ی بییت به له مبه له نیوان ئاده میزاد و دلّیدا.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾ (الصف: ۵)، واته: کاتیک نه وان گوئیان بو پاستی نه گرت و له حق لایاندا، خوای گه وره ش دلّه کانیا نی له خشته برد و مؤری پیوه نا، چونکه خوای گه وره پینموییی گه لیک ناکات که تاوانبار و له سنور ده رچوبن.

هه روه ها ده فهرمووى: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ١٤)،
 واته: نه خير، وانيه به لكو دليان زهنگى هيناوه، له سر نه نجامى نه و كارو
 كرده وانهى كه ده يانكرد.

خوای گه وره ليتره دا نه وه پرون ده كاته وه كه نه و كارو كرده وانه يان بوته په رده و
 دلى داپوشيون، به جورىك وای ليكردون نيمان به نايه ته كانى خوا نه هينن بويه به
 قورنانيان ده گوت: ﴿أَسْطِرُّ الْأَوَّلِينَ﴾ (المطففين: ١٣)، واته: نه مه نه فسانهى
 پيشينانه و باوى نه ماوه.

خوای گه وره ده ربارهى مونا فيقه كان ده فهرمووى: ﴿سُئِلَ اللَّهُ فَنَسِيَهُمْ﴾ (التوبة:
 ٦٧)، واته: نه وانه خويان فه راموش كردوه و له بير خويان بردو ته وه، جا له
 سزای نه وهى خويان له بير كردوه خوای گه وره شه راموشى كردن له هيدايت و
 ره حمتهى خوى.

خوای گه وره ليتره دا نه وه پرون ده كاته وه كه وای ليكردن خويان له بير بكن
 به وهى كه دا وای زانبارى به سوود و كرده وهى چاك نه ككن كه نه م دووانه هيدايتن
 بو مروف، جا بويه داواكارى و خوشه ويستى و ناسينى نه مه يان له بير چوه له سزای
 نه وهيه كه خويان فه راموش كردوه خوای گه وره ده رباره يان ده فهرمووى:

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى
 وَءَانَتْهُمْ أَقْبُولُهُمْ﴾ (محمد: ١٦-١٧). واته: خدا مورى به سر دليانه وه ناوه و شوين
 هه واو ناره زوواتى خويان كه وتن، نه وانه شه كه هاتونه ته سر پاسته پي، زياتر
 شاره زايان ده كات و ترسى خويان ده خاته دل وه.

ليتره شدا خوای گه وره شوينكه وتن هه واو گومرپايى پي كه وه كوكردو ته وه،
 به لام بو نه و كه سانهى كه نيمان دارن ته قوا و هيدايتى پي كه وه كوكردو ته وه.

کۆکردنه‌وه‌ی هیدایه‌ت و په‌حمه‌ت پیکه‌وه، کۆکردنه‌وه‌ی گومرایی و به‌دکاریش پیکه‌وه

خوای گه‌وره له قورئاندا هیدایه‌ت و په‌حمه‌تی پیکه‌وه کۆکردۆته‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ش گومرایی و به‌دکاریشی پیکه‌وه کۆکردۆته‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۷)،
واته: ئا ئه‌وانه چه‌نده‌ها ستایش و په‌حمه‌ت به‌سه‌ریاندا ده‌باری‌ت له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه و ئه‌وانه ئه‌و که‌سانه‌ن که ری‌یازی هیدایه‌تیان وه‌رگرتوه.

ده‌باره‌ی ئیماندارانه‌وه ده‌فه‌رمووی: ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِّن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (ال عمران: ۸)، واته: ئیمانداران ده‌لین: په‌روه‌ردگار دوا‌ی ئه‌وه‌ی که هیدایه‌تت داین و ری‌نمونیت کردین، دل‌ه‌کانمان لامه‌ده له‌ پێگه‌ی پاست و له‌ په‌حمه‌ت و به‌خششی تایبه‌تی خۆت، به‌هره‌وه‌رمان بکه، چونکه به‌پاستی تو به‌خشنده و به‌خشینه‌ری.

یا‌وه‌رانی ئه‌شکه‌وته‌که ده‌یانگوت: ﴿رَبَّنَا إِنَّا مِّن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِّنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الكهف: ۱۰)، واته: په‌روه‌ردگار له‌لایه‌ن خۆته‌وه ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی تایبه‌تمان پێ ببه‌خشه و له‌ سۆزی خۆت به‌هره‌وه‌رمان بکه و پێگه‌ی پزگاری و سه‌رفرازیمان بۆ بسازینه له‌م کاره‌ماندا.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (يوسف: ۱۱۱)، واته: بێگومان له‌ به‌سه‌ره‌اتی پێغه‌مبه‌راندا په‌ند و ئامۆژگاری هه‌یه بۆ که‌سانێک که ژیر و هۆشمه‌ند بن، وه‌ نه‌بی‌ت ئه‌م قورئانه قسه و با‌سێک بێت هه‌له‌به‌ستراو‌بی‌ت، به‌لکو (راسته) باوه‌ر ده‌کا به‌وه‌ی له‌به‌رده‌ستی

دایه و شیکه ره وهی هه موو شتیکه، وه پئی پیشاندهر و ره حمه ته بؤ که سانیک که نیمانیان هیناوه.

له نایه تیکی ترده فه رمویی: ﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ (النحل: ۶۴)، واته: ئەم قورئانه مان بؤ دابه زاندووی تاکو بیکه‌ی به شیکه ره وهی کی شه‌ی خه لکی و هیدایه ت و ره حمه ته بؤ که سانیک که نیمانیان هینابیت.

هه ره ها ده فه رمویی: ﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ (النحل: ۸۹)، واته: ئەو قورئانه مان بؤ په وانه کردووی که پوون که ره وهی هه موو شتیکه و هیدایه ت و په حمه ته و مزده ده ریشه بؤ موسلمانان.

خوای که وره ده فه رمویی: ﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ (یونس: ۵۷)، واته: ئەه‌ی خه لکینه، به پراستی نیوه نامۆژگاریه کی که وره و گرنگتان له لایه ن په ره ردگار تانه وه بؤ هاتوه - که قورئانه - شیفایه بؤ دله کانتان، هیدایه ت و ره حمه تیشه بؤ نیمانداران.

پاشان خوای که وره دیسان دووباره‌ی ده کاته وه و ده فه رمویی: ﴿ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ﴾ (یونس: ۵۸)، واته: ئەه‌ی پیغه مبه ر ﷺ بلی: به فه زل و په حمه تی خوا که یف خو ش بن.

زانایانی سه له ف چه ند ته فسیریکیان بؤ (الفضل و الرحمة) کردووه، به لام ته فسیری راست له باره‌ی (الفضل و الرحمة) نه وه یه که ده کاته (الهدی و النعمة) واته: هیدایه ت و به خششی خواجه.

که واته: (الفضل) ی خوا ده کات به رانبه ر هیدایه تی خوا، (الرحمة) ی خواش ده کات به رانبه ر به خششی خواجه، هر بویه ش هیدایه ت و به خششی خوا بیکه وه

هاتوو، هر وهك خوی گه وره له سووره تی (الفاتحة) دا ده فه رموو: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ (الفاتحة: ۶)، واته: خودایه هیدایه تی سه رپیگای راستمان بده، رپیگای نه و که سانه ی به خششت له گه لدا کردون.

هروه ها خوی گه وره به خششه کانی خوی بیری پیغه مبه ره که ی دینیته وه و ده فه رموو: ﴿يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ (الضحى: ۶ - ۸)، واته: نایا تو هه تیو نه بووی په روه ردگارت په نایدای، نه ی سه رگه ردان نه بووی هیدایه تی دای له هه ژاری ده وله مه ندی کردی.

لیزه دا خوی گه وره هیدایه تی دانی و به خشش له گه ل کردنی پیکه وه لکاندوه، به وه ی که په نایداه و ده وله مه ندی کردوه.

وته که ی (نوح) یش هر له م باره یه وه یه که به گه له که ی ده فه رموو: ﴿قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنْبُوتٍ مِّن رَّبِّي وَأَنْتُمْ رَحِمَةٌ مِّن عِنْدِي﴾ (هود: ۲۸)، واته: - نوح - فه رموو: نه ی گه له که م نه گه ر بیژم په روه ردگام ره حمه تی به من داهاتبی و نیشانه ی نه وم له لایه و ئیوه ناگاتان لی نیه، چون ده بینن؟

(شعیب) یش به گه له که ی ده فه رموو: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنْبُوتٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ (هود: ۸۸)، واته: گه له که م نه گه ر بیژم به لگه یه کی به هیژم له په روه ردگارمه وه له لایه و هر نه ویشه بزئیوی باشی پیداوم، چون ده بینن؟

خوی گه وره له باره ی (خضر) یشه وه ده فه رموو: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا﴾ (الكهف: ۶۵)، واته: له وی به نده یه ک له به نده کانی ئیبه ناشنا بوو که له په حمه تی تایبه تی خو مان به هره وه رمان کردبوو و زانست و زانیاری تایبه تی خو مانمان پی به خشی بوو.

خوی گه وره به پیغه مبه ره که ی فه رموو: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَضْرُكَ اللَّهُ

نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ (الفتح: ۱ — ۳)، واته: ئه‌ی پیغه مبه‌ر ﷺ به‌راستی ئیمه سرکه‌وتنیکی ئاشکرمان پیبه‌خشیت، تاکو خوا له هه‌موو گوناھی رابووردوو و ئاینده‌شت خوش بیته و به‌خشینه‌کانی له‌سهرت ته‌واو بکات و بتخاته سه‌ر ریگه‌ی راست و دروست، تاکو سرکه‌وتنیکی به‌هیزت پی به‌خشیت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۲)، واته: ئه‌ی پیغه مبه‌ر ﷺ خوی گه‌وره قورئان و حیکمه‌تی بو دابه‌زاندوویت و فی‌ری ئه‌وشتانه‌ی کردوویت که جاران نه‌تده‌زانی، به‌رده‌وامیش فه‌زلی خوا له‌سه‌ر تو زوره.

ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ (النور: ۲۱)، واته: ئه‌گه‌ر فه‌زل و په‌حمه‌تی خوا نه‌بایه له‌سه‌رتان، ئه‌وه هه‌رگیز که‌ستان پرزگاری نه‌ده‌بوو و پاک نه‌ده‌بوو.

جا (الفضل)ی خوا له‌م ئایه‌ته‌دا هیدایه‌تی خوی، وه (رحمة)ی خواش ده‌کاته به‌خشش و چاکه‌ی خوا بو‌یان خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿فَأَمَّا يَا نِيتَكُمْ مِنِّي هُدًى فَمِنَ اتِّعَ هُدًى فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳)، واته: ئه‌گه‌ر هیدایه‌تی من بو ئیوه هات، هه‌ر که‌سیک شوینی هیدایه‌تی من بکه‌ویت نه‌گومرا ده‌بیته و نه‌ناره‌حه‌تیش ده‌بیته.

گه‌ر خوی گه‌وره هیدایه‌ت له‌که‌سیک بگریته‌وه تووشی گومرای ده‌بیته، په‌حمه‌تیش له‌که‌سیک بگریته‌وه تووشی نه‌گبه‌تی ده‌بیته.

خوی گه‌وره ئا ئه‌مه‌ی له‌سه‌ره‌تای سووره‌تی (طه)دا باسکردوو که ده‌فه‌رمووی: ﴿طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى﴾ (طه: ۱ — ۲)، واته: ئیمه ئه‌و قورئانه‌مان بو نازل نه‌کردوو تاکو تووشی نه‌گبه‌تی بیت.

لی‌ره‌دا خوی گه‌وره نازل کردنی قورئان و نه‌فسی شه‌قاوه‌تی پیکه‌وه لکاندوو، هه‌روه‌ک له‌کۆتایی ئه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که هه‌ر که‌سیک شوینی ئه‌م قورئانه

بکه ویت تووشی نه گبه تی نابییت که ده فـرمووی: ﴿فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (طه: ۱۲۳).

جا هیدایهت و فه زلا و نیعمهت و ره حمهت پیکه و لکاوون لیک جیا نابنه وه، هر وه کو چون گومرای و شه قاوهت پیکه وه لکاوون لیک جیا نابنه وه خوی گه وره ده فـرمووی: ﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ﴾ (القمر: ۴۷)، واته: بیگومان تاوانباران له گومرای و (سعر) دانه.

(السعر) کوی (سعر) نه و سزایه یه که مروؤ به هوی شه قاوه ته وه تووشی ده بییت.

خوی گه وره ده فـرمووی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (الاعراف: ۱۷۹)، واته: بیگومان نیمه زوریک له جنوکه و مروؤمان بو دوزخ داناه، نه وانه دلیان هه یه که چی حقی پیی تیناگن، چاوشیان هه یه که چی حقی پیی نابینن، گوئیان هه یه به لام حقی پیی نابستن، نا نه وانه وه کو نازه ل وانه، به لکو له نازه لیش خرابترن، نه وانه بی ناگان له حقی.

خوی گه وره ده رباره ی نه وانه ده فـرمووی: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (الملك: ۱۰)، واته: نه وانه له دوزه خدا ده لئین: نه گه نیمه گویمان بگرتایه و بیر و هوشمان به رانبر به حقی به کار به پینابایه نه ده بووینه هاوریی دوزه.

هه روه ها خوی گه وره هیدایهت و دلخوشی و ژیان و کامه رانی پیکه وه کوزکردوته وه، گومرای و دل تهنگی و ژیان ناخوشیشی پیکه وه کوزکردوته وه که ده فـرمووی: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ (الانعام: ۱۲۵)، واته: هر که سییک خوا حه ز بکات

زيانەكانى درؤ

ئەھى مرؤفى ژير خۆت بپاړيزه له درؤ، چونكه درؤ شتەكانت لى تىك دەدات، كارەكانت لى ئالۆز دەكات، راستەقىنەھى كارەكانى تۆش له خەلكى تىك دەچىت، چونكه درؤزن شتى نەبوو بە ھەبوو پيشان دەدات، شتى ھەبوو بە نەبوو پيشان دەدات، حەق بە ناحەق پيشان دەدات، ناحەقىش بە حەق پيشان دەدات، خىروچاڪە بە شەپوخراپە پيشان دەدات، شەپوخراپەش بە خىروچاڪە پيشان دەدات، جا بۆيە لە سزاي ئەو ھەدا زانست و كارەكانى لى دەشيۆن، پاشان بەم شيۆھش ئەم شتەنە پيشانى ئەو خەلكە دەدات كە پىي خەلە تاوھ، جا مرؤفى درؤزن لە بوونى حەق و راستى لادەدات و پوو دەكاتە ناحەق و گەندەلى.

كەواتە: ھەر كاتىك بۆچوون و زانستەكەى بە فەساد چوو كە سەرچاوەھى ھەموو نياز و كارەكانىھەتى، ئەو ھەساد و گەندەلى سەردەكىشيت بۆ ھەموو كارو كردهوھەكانى، ئەوكات نەسوود لە زمانى وەردەگيريت نە لە كارەكانى.

ھەر بۆيەش دەگوتري درؤ سەرچاوەھى ھەموو كاروكردهوھەكى خراپە، ھەر وەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمووى: ((إِنَّ الْكُذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ))^(۱)، واتە: درؤ سەردەكىشيت بۆ خراپەكارى، خراپەكارىش سەردەكىشيت بۆ ئاگرى دۆزەخ.

دروستبوونى درؤ سەرھەتا لە دەروونەو ھەردەدەدات و ھەلدەقوليت بۆ زمان، ئىنجا بە زمان درؤيەكە دەسەلمىنيت، پاشان لە زمانەو ھەردەدەكىشيت بۆ ئەندامەكانى لاشەھى، ئەوكات كاروكردهوھەكانى بە فەساد دەبات ھەر وەك چۆن

(۱) صحيح: رواه البخارى (۴۲۲/۱۰)، ومسلم (۲۶۰۷)، و ابو داود (۴۹۸۹)، والترمذى (۱۹۷۲)، و احمد فى المسند (۴۳۲/۳۸۴/۱)،

زمانی به فساد برد، تا وای لیدیت درو هه موو ژیان و کاروکرده وه و گوفتاری ده گریته وه، نه و مرؤفه وای لیدیت فساد و گندهالی بالی به سهردا ده کیشیت و به ره و فه وتانی ده بات، نه گهر خوای گه وره فریای نه که ویت نه و مرؤفه ش به ده زمانی پاستگویی چاره سهری خوئی نه کات.

نه وه ش بزانه پاستگویی سه رچاوهی زوریه ی زوری نه خوشیه کانی دلّه، وه که له پبیا و له خوایی بوون و خو به گه وره زانی و شاره دنه وهی حق و بی توانایی و لاوازی و ترس و بی نرخی و چه ندین شتی تریش که له درویدا هه لده قولین.

به لی: هه موو کرده وه یه کی چاکی مرؤفه له پاستگویی وه هه لده قولیت، هه موو کرده وه یه کی خرابی مرؤفیش له درووه هه لده قولیت.

خوای گه وره سزای دروون به وه ده دات که ویتی ده کات له چاکه کانی، پاداشتی پاستگوش به وه ده داته وه که سه رکه وتووی ده کات بو کاری چاکه له دنیا و قیامت.

هیچ شتیک نیه وه کو پاستگویی سوود به خش بیت بو دنیا و دواپوژی مرؤفه، هیچ شتیکیش نیه وه کو درو زه ره رهنه ند بیت بو دنیا و دواپوژی مرؤفه خوای گه وره ده فـه رمووی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِينَ﴾ (التوبة: ۱۱۹)، واته: نهی نه و که سانهی نیمانتان هیناوه له خوابترسن و ته قوای خوا بکن و له گه ل پاستگویان دابن.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿هٰذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصّٰدِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾ (المائدة: ۱۱۹)، واته: نه مه پوژی که که پاستگویان پاستیه که یان سوودیان پی ده گه یه نیت.

خوای گه وره له نایه تیکی تر ده فه رمووی: ﴿فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ (محمد: ۲۱)، واته: کاتی کار گه یشته قایمی نه گه ر له گه ل خوادا راستگو بوانایا، نه وه چاکتر بوو بو یان.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤدِّنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (التوبة: ۹۰)، واته:

پاکانه کاران له بیابانی نیشتمانی عه ره ب هاتنه خزمهت پیغه مبه ر ﷺ بو ئه وهی
 موله تیان بدریت که نه چن بو جیهاد، ههروه ها به وانه ش که درو یان له گه لّ خوا و
 پیغه مبه ردا ده کرد دانیشتن و به شداری غه زا که یان نه کرد، ئه وانه ی که بی باوه پبوون
 له ناو ئه وانه ی له ئاینده دا سزایه کی پر ئیش و ئازاریان تووش ده بیّت.

چهند نهیئی که ئەم نایه ته له خۆی گرتوو: (وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا...)

لەم نایه ته دا ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۶)، واته: له وانه یه ئیوه شتیکتان پی ناخۆش بیته که چی خیری تیا بیته بۆتان، یان شتیکتان پی خۆش بیته که چی شه پی تیا بیته بۆتان، بیگومان هر خوا خۆی ده زانیته خیر له چی دایه ئیوه نازانن.

لەم نایه ته پیروژه دا چهند سوود و نهیئی و حیکمه تی تیا به بۆ بهنده، جا ئەگەر بهنده زانی ناخۆشی خۆشی به دوا ی خۆی دادینیت، خۆشیش ناخۆشی به دوا ی خۆی دادیت، ئەوکات بی ئومید نه ده بوو که کامه رانی بۆ بیته له ته نیشت نه هامة تیه وه له بهر نه زانینی چاره نووسی کاره کانی، چونکه ئەوه ی خوا ده یزانیته بهنده نایزانیته ئەوه چهند شتیك بۆ بهنده فه راهم دیت:

◆ گوپرایه لی کردنی فه رمانه کانی خوا چاکترین شته که سوودی پی بگه یه نیت، ئەگه رچی له سه ره تادا ئەنجامدانی له سه ری گران بیته نه فسیش پیی ناخۆش بیته، چونکه دوا ی هه موو فه رمان پیکراوه کان خیر و کامه رانی و له زهت و شادمانیه .

به هه مان شیوه ش ئەنجامدانی قه ده غه کراوه کان له هه موو شتیك زیاتر زیانی بۆی هه یه، ئەگه رچی نه فسیش بۆی بجیت و پیی خۆش بیته، چونکه دوا ی هه موو قه ده غه کراوه کان ئیش و نازار و خه فهت و شه ر و نه هامة تی به دوا وه یه .

مروقی عاقلیش ئەوه یه که نارام بگریت له سه ر ئیش و نازاریکی که م که له زهت و خیر و خۆشیه کی زۆری به دوا وه دیت، خۆی ده پارێزیت له تام و چێژیکی که م که ناخۆشی و ئیش و نازاریکی زۆری به دوا وه دیت.

به لام مرۆفی نه فام و نه زان سهیری چاره نووسی کاره کانی ناکات، ته نه مرۆفی عاقل و ژیر به رده وام سهیری چاره نووسی کاره کانی ده کات، به جوریک که له دواي ئەم کارانه یه وه چاره نووسی چاکه و خراپه به دی ده کات.

چونکه مرۆفی ژیر قه ده غه کراوه کان وه ک خوار دنیکی خوش و به له زهت ده بینیت که ژه هری کوشنده ی تیکه ل کرابیت، بۆیه هه ر کاتیك ده یه ویت ده سستی بۆ دریز بکات که ژه هره که ده بینیت ده سستی ده کشینیته وه، فه رمان پیکراوه کانیش وه که ده رمانیکی تام ناخۆش ده بینیت که پیتی چاک ده بیته وه، بۆیه هه ر کاتیك له بهر تام ناخۆشی ده یه ویت نه یخوات ئەوه سوودی چاک بوونه وه که ی بیر ده که ویتته وه بۆیه تالیه که ی بیر ده چیت.

به لام ئەمه پێویستی به وه هه یه که بزانییت چاره نووسی کاره کان چیه، پێویستی به ئارامی هه یه که نه فسی خۆی جیکیر بکات له سه ر ته نگ و چه له مه کانی گه یشتن به ئامانجی، چونکه ئەگه ر یه قین و ئارامی له ده سستا ئەوه کاره که ی لی ئاسته م ده بییت، به لام ئەگه ر یه قین و ئارامی به هیژ بوو ئەوه ته نگ و چه له مه کانی له سه ر ئاسان ده بییت و له پیناوی خیر و له زه تیک ی به رده وام ئارامی له سه ر ده گریت.

◆ له نهینیه کانی ئەو ئایه ته ئەوه یه که وا ده خوازیت مرۆف کاره کانی بسپیریته ئەو خوایه ی که چاره نووسی هه موو شتیک ده زانییت، پازی بیت به و کارانه ی که خودا بۆی هه لده بژیریت و برپاری به سه ر داده دات.

◆ له نهینیه کانی ئەو ئایه ته ئەوه یه ئەو مرۆفه داوا له خوا ناکات شتیکی بدات که زانستی پیتی نه بییت، چونکه له وانیه ئەو شته ی ئەو داوا ی ده کات زیان و زه ره ری پێوه یه بۆی به لام ئەو پیتی نازانییت، جا بۆیه هه یچ شتیک له سه ر خوا داوا ناکات و هه لئا بژیریت، به لکو داوا ی ئەوه له خوا ده کات چاکه ی بۆ بینیته پێ، به وه پازی ده بییت که خوا بۆی هه لده بژیریت، ده زانییت خوا بۆی دیاری کردوه ئەوه چاکترین شته بۆ ئەو.

◆ له نهینیه کانی ئه و نایه ته ئه وه یه ئه گهر بهنده کاره کانی سپارده په روه ردگاری و پازی بوو به وهی که خوا بۆی هه لێژاردوه، ئه وکات خودا له و شته ی بۆی هه لێژاردوه هیژ و عه زیمهت و ئارامی پئی ده به خشی، نه هاهمه تی لئ لاده بات، ئه و نه هاهمه تیه ی که تووشی ئه و که سانه دیت که خۆیان کار بق خۆیان هه لده بژیرن.

◆ له نهینیه کانی ئه و نایه ته ئه وه یه ئیسراحت ده کات له و خه یال اتانه ی که له بواری هه لێژاردنی کاره کانی وه ماندووی کردوه، دلی چۆل ده بیته له و بیر کردنه وه و هینان و بردنه وه ی که تووشی ته نگ و چه له مه ی کردوه، له گه ل ئه وه شدا ناتوانیت له وه ده ریچیت که خوا بۆی دیاری کردوه، جا ئه گهر هاتوو مرۆف کاتیک قه ده ری خوا ده یگاتی به به ش و قه ده ری خوا پازی بیته ئه وه شتیکی چاک و سوپاسکراوی کردوه بۆیه شیایوی به زه ی پیا هاتنه وه ی خوایه، به لام ئه گهر هاتوو قه ده ری خوا به سه ری داها ت ئه ویش به به ش و قه ده ری خوا پازی نه بوو، له گه ل ئه وه شدا قه ده ری خوا هر به سه ری داها توه، ئه وه شتیکی خراب و لۆمه لیکراوی کردوو بۆیه شیایوی به زه ی پیا هاتنه وه ی خوا نیه، جا هه رکاتیک مرۆف به پاستی کاره کانی بسپیژیته خوا و به فه رمانی خوا پازی بیته خودا له ته قدير کراوه کاندایارمه تی ده دا و به زه ی پيدا دیته وه و لوتفیشی پئی ده کات، بهنده له نیوان به زه یی و لوتفی خودا ده بیته، به زه یی خودا ده یپا رژیت له وه ی ناگاداری کردۆته وه، لوتفی خوداش ئه وه ی له سه ری ته قدير کردوه بۆی ئاسان ده کات.

نەفسى خۇت بناسى خواش دەناسى

مرؤف سوود لە نىعمەتى خوا و لە ئيمان و زانست وەرنانگريٽ ئەگەر نەفسى خۆى بە چاكي نەناسيٽ، بە جورىك كە لە شويٽى خۆى بەكارى بهيٽىٽ و لە سنوور تينەپه پريٽىٽ، كارەكان بە ھى خۆى نەزانىٽ، بپوايەكى پتەوى ھەبيٽ كە ھى خوايە و لە خواويە و بە خواويە، كە خودايە منەتى لەسەر بەندەكەى كردووە بەبى ھيچ بەرانبەريٽ.

جا مرؤف ئەو نىعمەتە ملكەچى دەكات كەوا دەبينىٽ ھەرگيز نەفسى خۆى ھيچى لە دەست نايەت، ئەو خيٽر و چاكەى تووشى ھاتووە مولكى خوايە و بە خواويە و لە خواويە، ئەوكات ئەم بەخششە وا ملكەچى دەكات كە تەعبير ناكريٽ، ھەر كاتيٽ بەخششەكەى بەسەردا تازەبيٽەوہ ئەوہ ملكەچ و خشوع و خۆشەويستى و ترس و پەجاي بۆ خوا زياتر دەبيٽ.

ئەمەش بەروبووى ئەو دوو زانستە بە نرخەيە:

يەكەم: زانست و زانيارى بە پەرورەدگارى ھەبيٽ، بزانيٽ و شارەزابيٽ لەكاملى و چاكە و دەولەمەندى و بەخشندەى و باشى و پەحمەتى خوا، يەقيني وابيٽ ھەموو خيٽر و چاكەيەك تەنھا لە دەست خودا دايە، خودا مولك و سامانى خۆيەتى بە ھەر كەسيٽكە حەز بكات دەيبەخشى، ھەر كەسيٽكەيش حەز نەكات نايبەخشى، لەسەر ئەوہشدا سوپاسى دەويٽ، بەراستى ئەوہ شياوى سوپاس و ستايشى پاستەقينيە.

دووہم: زانست و زانيارى مرؤف بە نەفسى خۆى، مرؤف بزانيٽ نەفسى كەمتەرخەمە و ستەمكارە و نەفامە، بزانيٽ ھيچ خيٽريٽكە لە نەفسيدا نيە و پيۆھى نيە و ليۆھى نيە، بزانيٽ كە نەفسى ھيچى لە دەست نايەت، بەلكو ھەرچى خيٽر و بيٽريٽ ھەيە ھەمووى لە خواويە ھيچ بالادەستى نەفسى تيا نيە.

جا هه رکاتیک ئه م دوو زانسته پهنگی دایه وه له سه ره دلی مروفدا نهک ته نها له سه ره زمانی ئه وکات ده زانیت که سوپاس و ستایش هه ره مووی شایستهی خوای گه وره یه، بریار و خیر و چاکه هه مووی له ده ست خوا دایه، هه ره خواش شیاوه سوپاس و ستایش و مه دح بکریت، نه فسیشی شیاوی ئه وه یه سه رکۆنه و زه م و تۆمه تبار بکریت.

که واته: هه ره که سیک ئه م دوو زانستهی نه بیته کار و گوفتار و گوزه رانی لا تیک ده چیته و ئالۆزده بیته که وای لیدیته ریگای راسته قینهی گه یشتهن به خوای لی وون ده بیته، چونکه مروفه به زانین و کار پی کردنی ئه م دوو زانسته به خوا ده گات، هه ره به نه بوونی ئه م دووانه ش ریگای لی وون ده بیته.

ئا ئه وه مانای ئه و ووته یه که ده لئین: (من عرف نفسه عرف ربه) واته: هه ره که سیک نه فس و ده روونی خۆی بناسیت، ئه وه په روه ردگاریش ده ناسیت.

چونکه که سیک نه فسی خۆی بناسیت و بزانیته نه فام و سه مکار و که م و کوپی هه یه و ئاتاجه و هه ژاره و ملکه چ و داماره و هیچی له ده ست نایهت، ئه وکات په روه ردگاری به پیچه وانه ی ئه وانه ده ناسیت و سه نگی مه حه کی نه فسی خۆی ده گریته، سوپاس و ستایشی په روه ردگاری ده کات هه موو خۆشه ویستی و ترس و ئومید و گه رانه وه و ته وه کولی ته نها بو خوا ده بیته، که خوای له هه موو شتییک خۆشتر ده ویت و ترسی خوای له هه موو شتییک زیاتر ده بیته و ئومیدی ته نها به خوا ده بیته، ئا ئه وه به ندایه تی راسته قینه یه.

ده گپرنه وه که هیندی له (حکماء) کان له سه ره ده رگای خانوه که یاندا نووسیوه: (انه لن ینتفع بحکمتنا إلا من عرف نفسه و وقف بها عند قدرها، فمن کان کذلک فلیدخل و إلا فلیرجع حتی یكون بهذه الصفة).

واته: که س سوود له حیکمه تی ئیمه وه رناگریته، مه گه ره ئه و که سه نه بیته که نه فس و ده روونی خۆی ناسیوه و سه نگی مه حه کیشی گرتووه، جا هه ره که سیک به م شیوه یه بوو که باسما ن کرد بابیته ژوره وه، ئه گه ره نا با بگه ریته وه تا کو خۆی به م شیوه لیده کات ئینجا بیته وه.

زىانەكانى گوناح و ئارەزووات

ئارامگرتن لەسەر ئارەزووات زۆر ئاسانتەرە لە ئارامگرتن لەسەر ئەو ئازارانەى ئارەزووات تووشى مرۆڧى دەكات.

چونكە ئارەزووات يان ئەو تەمرۆڧ تووشى ئىيش و ئازار دەكات.. يان بە ئەنجامدانى ئەو ئارەزوواتەو خۆشەىكى تىرى لە دەست دەچىت كە زۆر چاكتەرە لە ئارەزوو كەى.. يان كاتى بە فەرۆ دەچىت كە پەشىمانى بە دوا دادىت.. يان گوناھە كە ناوى دەزىپىنى و ئابرووى دەبات.. يان مال و سامانى لە پىناودا سەرف دەكات كە مانەوەى زۆر چاكتەرە بۆى لە نەمانى.. يان پىز و شكۆى خۆى لە دەست دەدا كە مابابى زۆر چاكتەر بوو بۆى.. يان نىعمەتى لە چەنگ دەچىت كە مانەوەى نىعمەتە كە زۆر چاكتەر و بە لەزەتەر بوو لە گوناھە كە ئەگەر مابا.. يان سەرگەردان و وىل دەبىت كە پىشتەر پىگای واى تووش نەهاتوو.. يان تووشى غەم و خەفەت و نىگەرانى و ترس دەبىت كە گوناھە كە زۆر زۆر كەمە لە چاويدا.. يان زانىارى و زانستى لە بىر دەچىتەو كە مانەوەى زۆر چاكتەر بوو لە ئەنجامدانى گوناھ.. يان دووژمنى پى خۆش دەبى و دۆستانى پى دل گران دەبىت.. يان ئەنجامدانى گوناح پىگەرە لەو بەخشش و نىعمەتەى وا دىت.. يان تىكەل دەبىت لەگەل رەوشتىدا كە لاجوونى ئاستەمە.. چونكە كار و كردهو دەبىت بە سىفات و ئەخلاق.

لە ھەموو شتېك ناوھراست بگرە

ھەموو ئاكار و پەروشتىك سنوورى خۇى ھەيە ھەر كاتىك لەو سنوورە تىپەپى دەبىت بە خراپە كارى، ھەر كاتىكىش نەگەيشتە سنوورى خۇى ئەوہ كەم و كوپى تىايە .

الغضب: توپەپى، سنوورى خۇى ھەيە كە جوامىرى و ئازايە تىيە كە خۇى لە خۇيدا پەروشتىكى چاكە، بەلام ھەركاتىك توپەپى لە شوپنى خۇى بەكارنە ھىنرا و لەم سنوورە تىپەپى، خاوەنەكەى دەبىت بە ستەمكار، ئەگەر لە سنوورى خۇشى كەمتر بىت دەبىت بە ترسنۇكى .

الحرص: سووربوون لەسەر شت، سنوورى خۇى ھەيە كە سوود وەرگرتنە لە دنيا بە پى پىويست، بەلام ھەركاتىك لەم سنوورە كەمتر بوو دەبىت بە فېرۇدان، ئەگەر لە سنوورەكەى خۇشى تىپەپى دەبىتە پووكردنە دنيا كە كارىكى چاك نىە .

الحسد: ئىرەپى، سنوورى خۇى ھەيە كە پىشپىركى كىردنە بۇ كامىل بوون، بەلام ھەر كاتىك لەم سنوورە تىپەپى دەبىتە ستەم و خراپە كارى كە مرقۇ لەگەل پىشپىركىكەى ئومىدى ئەوہ دەكات ئەو نىعمەتە لە خاوەنەكەى بسىنىت بۇ خۇى ئەگەر بە ئازاردانىشى بىت، ھەر كاتىكىش لە سنوورەكە خۇشى كەمتر بوو دەبىتە بى ھىمەتى و لاوازى نەفس، پىغەمبەر ﷺ دەفەر مووى: ((لا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَىٰ مَلَكَةٍ فِي الْحَقِّ ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا النَّاسَ))^(۱) . واتە: ھەسوودى دروست نىە تەنھا لە دوو شتدا نەبىت: ھەسوودى بە پىاويك بېرىت كە خوا مال و سامانى پى بەخشىوہ ئەویش لە كارى

(۱) صحيح: رواه البخارى (۱۰۳/۱)، ومسلم (۸۱۶)، و احمد فى المسند (۴۳۲ و ۳۸۰/۱)، وابن ماجه

خېر و چاكدەدا سەرفى دەكات، پىاويكىش خوا حكىمەت و زانستى پى بەخشيوه
ئەويش كارى پىدەكا و خەلكىشى لى فير دەكات.

ئا ئەمە حەسوودى پىشېركىتى پى دەگووتىرئى كە مرؤفە ھول دەدات پىش
بكەويت لە كارى چاكدە، نەو ەك حەسوودى ببات كە ئەو نىعمەتە لەو كابرەيە
بەندىتەو ە بدرىت بەو.

الشهوة: حەز و ئارەزووات، سنورى خۆى ھەيە كە بە ئەنجامدانى ئارامى و
پەحەتى بە دل و ەقل دەبەخشى و يارمەتى دەدات لەسەر بەندايەتى و بەھرەكان،
بەلام ھەر كاتىك لەم سنورە تىپەرى دەبىت بە چلىسى و ھەرگىز تىر نابىت و
خاوەنەكەى دەباتە پلەى ئاژەل، ھەر كاتىكىش لە سنورەكەى خۆشى كەمتر بوو
دەبىت بەبى ھىزى و لاوازى و كەمتەرخەمى.

الراحة: حەسانە و پەحەتى، سنورى خۆى ھەيە، كە حەسانەو ەى دل و
دەروون و ھىزە بۆ بە دەستھىنانى ھىزى بەندايەتى خوا و كارى چاك بە جورىك كە
بى ھىز و ماندوو نەبىت لە كاتى ئەنجامدانى، بەلام ھەر كاتىك لەم سنورە تىپەرى
دەبىت بە تەمەلى و كات بە فىرودان كە مرؤفە نۆربەى بەھرەكانى لە دەست
دەچىت، ھەر كاتىكىش لە سنورى خۆى كەمتر بوو ئەو ە زىان بە ھىزى بەرھەم
ھىنن دەگەيەنىت.

الجود: بەخشندەيى، سنورى خۆى ھەيە كە خۆى لە خۇيدا شتىكى زۆر باشە،
بەلام ھەر كاتىك لەم سنورە تىپەرى دەبىت بە دەست بالوى و بەفىرودان، ھەر
كاتىكىش لە سنورى خۆى كەمتر بوو دەبىت بە پەزىلى و پىسكەيى.

الشجاعة: جوامىرى و ئازايەتى، سنورى خۆى ھەيە كە خۆى لە خۇيدا
سىفەتىكى باشە، بەلام ھەر كاتىك لەم سنورە تىپەرى ئازايەتەكەى ھەرەس
دىنىت، ھەر كاتىكىش لە سنورى خۆى كەمتر بوو دەبىت بە ترسنوكى.

جا سنورى جوامىرى و ئازايەتى ئەو ەيە بپوا بۆ ئەو شوپىنانەى كە شياو ە بۆى
بپوا، نەپوات بۆ ئەو شوپىنانەش كە شياوى پۆيشتن نىە، ھەر ەك (معاوية) بە

(عمرو) ي كوپي (العاص) ي ده گوت: سهرم له تو سوورپماوه نازانم نازايت يان ترسنوكتيت؟! چونكه هيندي جار ده تيبينم پيش ده كه وي ده ليم: نازاترين كه سي، جاري واش هه يه ده كشييه وه ده ليم: ترسنوكترين كه سي..

جا (عمرو) ي كوپي (العاص) له وه لامدا ووتى:

شجاع اذا امكنتنى فرصة فان لم تكن لى فرصة فجان.

واته: نه گهر هه لم بو پيك كه ویت نه وه نازام، به لام نه گهر هه لم بو پيك نه كه ویت نه وه ترسنوكم.

الغيرة: غيرت بوون له سهر شت، سنوورى خو ي هه يه نه گهر له م سنووره تيپه پيت ده بيت به بوختان و گوماني خراب بردن به كه سيكي بي تاوان، نه گهر له سنوورى خو شي كه مته رخه مي بكریت ده بيت به گوينه دانه ره وشت وي نابرروي و ده يوسى كردن.

التواضع: خو به گوره نه زانين، سنوورى خو ي هه يه كه سيفه تيكي باشه، به لام له سنوورى خو ي تيپه پي ده بيت به زه ليلي و سهر شو ري، هر كاتيكيش له سنوورى خو ي كه متر بوو ده بيت به خو به گوره زاني و خو هه لكيشان.

العز: عيزهت، سنوورى خو ي هه يه، هر كاتيكي له سنوورى خو ي تيپه پي ده بيت به خو به گوره زاني كه ره وشتيكي خراب و لومه ليكراوه، نه گهر له سنوورى خو شي كه متر بيت ده بيته زه ليلي و سهر شو ري.

جا وا چا كه مرؤ له مانه دا ده ست بكریت به ريگاي ناوه پاست نه له نه اندازه به ده ر ده رچيت نه كه مته رخه ميشي تيا بكات، چونكه ريگاي ناوه پاست سوود به خشه بو به هره وه ربوون له دنيا و له دواپوژ، به لكو ته نها به م ريگايه سوود به جهسته ده گات، به لام هر كاتيكي له م ريگايه لابدا جا زياده ره وي تيا دا بكات يان كه مته رخه مي تيا بكات، نه وه هيز و له ش ساغي له ده ست ده دات به نه اندازه ي هه له كاني.

به هه مان شيوه ش كاره سروشنيه كانيش وه كو: خو و شه ونخوني و خواردن و خواردنه وه و جيماع و جووله و وه رزش و تيكه ل نه بووني خه لكي و تيكه ل بووني

خه لکی و چه ندین شتی تری له م شیوش.. نه گەر له سەر پښگایه کی ناوه پاست بوو نه له نه اندازه به دهر بوو نه که مته رخه میشی تیا کرابوو نه وه سوود به خشه و باشه، به لام نه گەر لایدا بو لایه کیان نه وه مرؤفه که تووشی زیان ده بیته.

بویه پیروذترین و به سوودترین زانست، شاره زابوون و زانیاریه به سنووره کان، به تاییهت سنووره شه رعیه کان نه وانیهی فره مانیه پیکراوه و نه وانیهی که قه ده غه کراون.

که واته: زانانترین کهس نه و که سهیه که زانیاری به م سنوورانه هه بیته، چونکه نه شتی که زیاد نه نجام ده دات له سنوور ده رچیت، شتی که شتیکیش نه نجام نادات له سنووری شه رعی نه هات بیته خوای که وره ده فره مووی: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ۹۷)، واته: عه ره به ده شته کیه کان زور دل په قترن له باره ی کوفر و دوو پوییه وه، شایسته ترن نه و سنوورانه نه زانن که خوا نار دوو یه تیه خواره وه بو سهر پیغه مبه ره که ی.

به دلی پر له ته قوا ده گه ی به په زامه نندی خودا

مروؤ به هیمت و به دلی پر له ته قوا ده توانیت پښگا به ره و په زامه نندی خودا بېریت نه به لاشه ی، له راستیدا ته قوا په یوه سته به دلوه نهك به نه ندامه کانی لاشه وه هر وهك خوی گوره ده فرمووی: ﴿وَمَنْ يُعْظَمَ شَعْبَكَ اللهُ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (الحج: ۳۲). واته: نه وهی پړیز داده نیت بؤ دروشمه کانی خودا، به پاستی نه وه نیشانه ی ته قوا و له خواترسانی دلّه کانیانه.

هره وه ده فرمووی: ﴿لَنْ يَنَالَ اللهُ لُحْمَهَا وَلَا دِمَاؤها وَلَكِنْ يَنَالُ النِّفْوَى مِنْكُمْ﴾ (الحج: ۳۷)، واته: دلنیا بن گوشت و خوینه که ی به خوا ناگات، به لکو ته قوا و پارېزگاری نټوه به خوا ده گات.

پښغه مبه ریش ﷺ ده فرمووی: ((التقوى ما هنا، وأشار الى صدره))^(۱)، واته: ته قوا و خواناسی لیړه دایه، ناماژه ی بؤ سنگی کرد.

که واته: مروؤی ژیر پښگای به ره و خوا چوون به عه زیمه ت و ووره ی به رز و نیه تیکی ساف و کارو کرده وه یه کی که م ده بېریت، زؤر چاکتریش پښگا ده بېریت له و که سه ی که نه مانه ی نیه له گه ل نه وه شدا زؤر ماندوو ده بېت و گه شته که ی لی ناسته م ده بېت، چونکه عه زیمه ت و حه زکردن له شتیک ته نگ و چه له مه ی که یشتن به نامانج له سهر مروؤ سووک ده کا و گه شته که ی بؤ ناسان ده گات، چونکه که و تنه پښ به ره و په زامه نندی خودا به هیمت و حه ز و ترسینکی راستگوئیانه ده بېت، هر بویه ش نه و که سه ی هیمتی به رزه به نارامه وه زؤر زیاتر پښده که ویت له و که سه ی

(۱) صحیح: رواه مسلم (۲۵۶۴)، والترمذی (۱۹۲۸)، و احمد فی المسند (۲/۲۷۷ و ۳۶).

که کاریکی زور دهکات که چی نهوهی نیه، نهگه له هیمه تیشدا یهکسان بوو به کار پیشی دهکهوی.

چاکترین پیگرتنه به ریش به ره و په زامه ندی خودا نه و پیگایه یه که پیغه مبه ر ﷺ گرتبوویه بهر، پیگایه کی گرتبوو بی که م و کوپی، له گه ل نهوهی خوی گه وره له هه موو هه له یه کی پیش و پاشیشی خوش ببوو نینجا نه وه نده نویژی ده کرد تا کو پایه کانی ده ئاوسا، نه وه نده پوژووی ده گرت تا خه لکی وایان ده زانی پوژو ناشکینیت، له پیناوی خودا ده جه نگئ، تیکه لی هاوه لانی ده بوو خوی لی به دور نه ده گرتن، یه که له و سووننه ت و ویردانه ی جئ نه ده هیشت که مروؤ ناتوانیت به هه مووی هه لسی.

خوی گه وره فه رمانی به به نده کانی کردوو به پوواله تیان هه لسن به دروشمه کانی ئیسلام، پاسته قینه ی ئیمانیش له دل و ده رووناندا بسه پینن، له (المسند) دا هاتوو پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((الإسلام علانية وأیمان في القلب))^(۱)، واته: دروشمه کانی ئیسلام به پوواله ته، به لام ئیمان له ناو دلدایه.

هه ر ئیسلامه تیه کی به پوواله ت نه گه ر خاوه نه که ی به ره و ئیمانیتی ده روونی پاسته قینه نه بات نه وه هیچ سوودی نیه هه تا نه و کاته ی ئیمانی دلی له گه لدا نه بیٲ، هه ر ئیمانیکیش نه گه ر خاوه نه که ی هه لنه ستیت به نه نجامدانی دروشمه کانی ئیسلام به پوواله ت نه وه هیچ سوودی نیه نه گه رچی ئیماننه که شی هه بیٲ.

که و ابوو: نه گه ر هاتوو دایک هه لقرچا به خوشه ویستی و ترسی خوا، به لام به پوواله ت هه لنه ستا به نه نجامدانی دروشمه کانی شه رعی خودا، نه وه پرزگاری نابیت

(۱) رواه احمد فی ((المسند)) (۳/۱۳۵ - ۱۳۶)، قال الهیثمی فی ((مجمع الزوائد)) (۱/۵۲) رواه احمد و ابو یعلی بتمامه، و البزار باختصار، و رجاله رجال الصحیح ما خلا علی بن مسعدة، و قد وثقه ابن حبان و ابو داود الطیالسی و ابو حاتم و ابن معین، و ضعفه آخرون.

له دۆزه‌خ، به‌هه‌مان شيۆه‌ش ئه‌گه‌ر به پ‌واله‌ت هه‌لسا به ئه‌نجامداني دروشمه‌كاني ئيسلام به‌لام ئيماني راسته‌قينه‌ي له دلدا نه‌بوو ئه‌وه به‌مه پ‌زگاري نابيٽ له دۆزه‌خ. جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه زانرا، كه‌واته ئه‌وانه‌ي پ‌ي ده‌گرنه به‌ر به‌ره‌و پ‌ه‌زامه‌ندي خودا و به‌چه‌نگ هيناني دوا پ‌وژ ئه‌وه دوو به‌شن:

يه‌كه‌م: ئه‌وانه‌ن كه ئه‌و كاتانه‌ي لتيان زياد ده‌بيٽ دواي ئه‌نجامداني فه‌پزه‌كان به‌په‌رستشي لاشه‌يي پ‌پ‌ي ده‌كه‌نه‌وه و خۆياني پ‌ي ماندوو ده‌كه‌ن، سوور نابن له‌سه‌ر به‌چه‌نگ هيناني توپشروي پ‌ووحى و ئيماني بۆ ده‌كانيان، وه‌نه‌بيٽ بنچينه‌ي ئيماني راسته‌قينه‌يان له دلدا نه‌بيٽ، به‌لكو ئيماني راسته‌قينه‌يان له دلدا هه‌يه، به‌لام ئه‌وانه زياتر هيمه‌تي خۆيان سه‌رف ده‌كه‌ن له ئه‌نجامداني به‌ندايه‌تبه‌ جه‌سته‌ببه‌كان

دووهم: ئه‌وانه‌ن كه ئه‌و كاتانه‌ي لتيان زياد ده‌بيٽ دواي ئه‌نجامداني فه‌پزو سووننه‌ته‌كان بايه‌خ ده‌ده‌ن به دل و ده‌روون و خۆيه‌كلايي كردنه‌وه بۆ خوا و پاراستني خه‌ته‌ره‌كاني ناو دلتيان و ئيراده‌يان، ئه‌وانه زياتر بايه‌خ ده‌ده‌ن به پ‌استكردنه‌وه و پ‌ته‌و كردني ئه‌و كاراكانه‌ي په‌يوه‌سته به دل و ده‌روونه‌وه وه‌كو: خۆشه‌ويستي و ترس و په‌جا و ته‌وه‌كول و گه‌پانه‌وه بۆ لاي خوا، بۆيه ئه‌وانه به‌شيكي كه‌م له‌م جۆره كارانه‌ي په‌يوه‌سته به دل وه زۆر له‌لايان خۆشه‌ويستره له زۆريك له‌و به‌ندايه‌تيانه‌ي په‌يوه‌سته به لاشه‌وه، ئه‌گه‌ر يه‌كيان هۆگري يان خۆشه‌ويستي يان تامه‌زۆي يان ملكه‌چي چه‌نگ كه‌ويٽ ئه‌وه هه‌رگيز به هيجي ناگۆريٽه‌وه.

بىنچىنەي كارى چاك و خراپ

سەرچاۋەي ھەموو كارىكى خراپە لەمانەوہ سەر ھەلدەدات: خۆبەگەورەزانى و سەرشۆرى و سوكى.

سەرچاۋەي ھەموو كارىكى چاكەش لەمانەوہ سەر ھەلدەدات: لە خوا ترسان و ورەبەرزىيەوہيە.

كەواتە: شانازى و حق شاردنەو و لە خۆبايى بوون و ھەسوودى و خراپەكارى و خۆبەگەورەزانى و ستەم و دىل پەقى و ستەمكارى و پىشت ھەلكردن لە پراستى و ھەرنەگرتنى نامۆزگارى و خۆسەپاندن بەسەرخەلكىداو خۆشەويستى مال و منداال و سولتە ھەزكردن لە ستايىشى خەلكى و چەندىن شتى تىرىش، ئا ئەمانە ھەر ھەمووى لە خۆبەگەورەزانى سەرھەلدەدات.

درو و بى قىمەتى و خىانەت و پىبا و فىل و تەلەكە و تەماع و ترس و لەرز و پەزىلى و لاوازى و تەمەلى و ملكەچ كردن بۆ خەلكى و گۆپىنى شتى چاكە بە خراپە و چەندىن شتى تىرىش، ئا ئەمانەش ھەر ھەمووى لەسەرشۆرى و بى سوكى مەرفەوہ سەرھەلدەدات.

خوپرەوشتە جوانەكانىش ھەكو: ئارامگرتن و ئازايەتى و دادپەرۋەرى و پىاۋەتى و داۋىن پاكى و خۆپاراستن و بەخشندەيى و لەسەرخۆيى و لىببوردەيى و عىزەتى نەفس و تەوازوع و قەناعەت و پراستگويى و ئىخلاص و بەنمەكى و پاداشت دانەوہي چاكە و دورببون لە بى ئاگايى و واھىنان لەو شتانەي كە پەيوەندى بەونىيە و دورببونى دىل لەو پەوشتە خراپانەو چەندىنى تىرىش، ھەر ھەمووى لە خوا ترسى و وورە بەرزىيەوہ سەرھەلدەدات.

خوای گەورە ئەوہي پوون كىرەتوہە كە زەوى ملكەچ دەبىت بۆ ئەو بارانەي دەبارىتە سەرى پاشان بەروبوومى جوانى لى دەپوئىت و دەبىتتە باخ و باخاتىكى

قەشەنگ و ناياب، بە ھەمان شىۋەش ئەو دروستكراوانە لە زەوى دروستكراون، ئەگەر بەشى خۆى وەرگرت لە سەرفرازى وەكو ئەو باخە دەشەكٽىتە وە.

بە لام ئاگر پەوشتى وايە لە ناوبەر و خۆبەگە و رەزانە كە چى پاشان سەرشۆر دەبٽ و نامٽىت، بە ھەمان شىۋەش ئەو دروستكراوھى كە وەك ئاگرە بەردەوام لە كاتى گەشانە وھى خۆى بە گەورە دەزانٽىت، بە لام كاتٽىك كپ بۆ وە سەرى شۆردە كاتە وە، جا پەوشتە خرابەكان شوٽىنكە و تەى ئاگرن و لە و دروست بوونە، پەوشتە جوانە كانىش شوٽىنكە و تەى زەوٽىن و لە و دروست كراون.

ھەر كە سٽىك ھىمەتى بەرز بٽ و لە خواترس بٽ بە پەوشتى جوان خۆى دەپازٽىتە وە، ھەر كە سٽىكىش ھىمەتى نەبٽ و لە سنوور دەرچووبٽ بە پەوشتى ناشرىن خۆى دەپازٽىتە وە.

ھيمەت و نيهەتى بەرز

بە دەست ھيئاننى بەھەشت و پەزىلەتتى خۇدا، پەيۋەستە بە ھيمەتتىكى بەرز و نيهەتتىكى پاستىگويانەنى مەۋقۇ، ھەر كەسىك ئەم دوۋانەنى لە دەستچىت ئەۋە ناگات بە مەبەست.

كەۋاتە: ئەگەر ھيمەتى مەۋقۇ بەرز بوۋ، ئەۋە پەيۋەست دەبىتت بە ئامانجى بەرز.

بەلام ئەگەر ھيمەتى مەۋقۇ بەرز نەبوۋ و نەزم بوۋ، ئەۋەكات پەيۋەست دەبىتت بە ئامانجى نەزم پەيۋەست نايىتت بە ئامانجى بەرز.

ھالى مەۋقۇ پەيۋەستە بە ھيمەت و نيهەتى، ئەۋە دوۋانە پىڭگاي پەزىلەتتى خۇداى بۇ فەراھەم دىنن، ئەۋەش تەۋاۋ و پۇخت نايىتت مەگەر ۋاز لە سى شت نەھىنەتت:

يەكەم: ۋازھىئان لە ۋە داب و نەرىتەنەنى كە خەلكى دايان پەشتوۋە.

دوۋەم: دوۋر كەۋتەۋە ۋە ۋازھىئان لە ۋە شتەنەنى سەرقالى دەكات و دوۋرى دەكاتەۋە لە پەزىلەتتى خۇدا.

سىيەم: ۋازھىئان لە ۋە شتەنەنى كە دەبىتتە بەرپەست لە نىۋان دلى و پەزىلەتتى خۇدا.

جىۋاۋى لە نىۋان ئەۋەنى دوۋەم و سىيەم ئەۋەيە، دوۋەم سەرقال بوۋنە بەۋ شتەنەنى لە دەۋەۋەنى دەۋۋەنى مەۋقۇ، بەلام سىيەم ئەۋە شتە مباحانەيە كە پەيۋەست دەبىتت بە دلى مەۋقۇۋە.

چهمكى له ووته كاني (عبدالله ى كورى (مسعود)

ك پياويك له خزمه ٲى (ابن مسعود) دا فرموى: ئاى چهنډ هز ده كه م پوژى قيامت له و كه سانه بم كه نامه ى كاره كانيان به ده سٲى پاسٲ وه رده گرن، هز ده كه م له (المقربين) بم، (ابن مسعود) يش فرموى: دهنأ ئا ئه وه ته پياويك هز ده كات ئه گهر مرد هر زيندوو نه بيٲته وه، مه به سٲى خوى بوو.

ك پوژيكيان (ابن مسعود) له مال هاته دهره وه و ده پويشت بينى وا كومه ليك خه لكى به دوايدا ده پون، ئه ويش پيئاني ووت: ئايا هيچ پٲويسته كتان به من هيه؟! ووتيان: نه خير، ته نها هز ده كه ين له گه لٲدا بروين، جا پيئاني ووت: بگه رپنه وه، چونكه ئه و كارهى ئيوه ده يكه ن زه ليليه بو ئيوه و فيتنه شه بو من.

ك ده يفه رموو: ئه گهر نه فسى منتان به و شيوه بناسيبايه كه من خوم ده يناسم، ئه وه خوٲٲان به سه رمدا ده كرد.

ك ده يفه رموو: ئيوه له پاره وه ى شه و پوژدا ده پون كه ته مه ن تيايدا كه م ده بيٲ، كاره كانيشى له سره دنوسريٲ، مردنيشى له پر ده گاتى، جا هر كه سيك خير و چا كه ى چانديٲ هز ده كات زوو بيدوريٲته وه، ئه وه ى خراپه شى چانديٲ ده سٲى ده گه زى و هز ناكات بيدوريٲته وه، ئه وه ش بزائن هه موو جووتياريك ئه و شته ده دورپٲته وه كه چاندوييه ٲى، مروفيش ناكات به شٲيك تواناى به سه ريډا نه بيٲ ئه گه رچى هه زيشى ليٲيٲ.

ك هر كه سيك چا كه يه ك بكات خواش چا كه ى له گه لدا ده كات، هر كه سيكيش خوى و خه لكى بپارپزيٲ له شه ر خواش ده بپارپزيٲ له شه ر.

ك ته قواداران گه وره و به شكون، زانايانيش سه روك و پيشه وان، دانيشٲن له گه ل ئه م دووانه ش سوود به خشه .

ھى بىگومان چاكتىن ووتە ووتەى خوايە - كە قورئانە - چاكتىن ھىدايە تىش ھىدايە تەكەى محمد ﷺ ھىناويەتى، خراپتىن شتىش ئە و شتانەن كە داھىنراون لە دىن، ھەر داھىنراۋىكىش لە دىن بىرئىت بىدعەيە.

ھى مەبەستەكانتان درىژەتان لەسەر نەكىشىت، ھىواكانتان بەفەتارەتان نەبات، بىگومان ھەر شتىك لە رىگادابىت ئەو ھەتەن دەگاتى و نىكە، بەلام ئاگادار بە ئەو ھى كەدوورە ناگاتى، بزائە و ئاگادار بە خراپە ئە و كەسەيە كە لە سكى دايكىدا خراپە، كامەران و چاكەش ئەو ھى كە ئامۇزگارى وەردەگرىت لە غەيرى خوى، بزائە گۆشتى موسلمان كوفرە، جنىۋ پىدانىشى مرۇف تووشى فىسق دەكات، دروست نىە بۇ موسلمان لە سى پۇژ زىاتر قسە لەگەل براى موسلمانى خوى نەكات بە جۇرىك كە لە شوپنىك پىيى بگات پوى خوى لى وەرگىرىت، بەلكو دەبىت ئەگەر پىيى گەيشت سەلامى لى بگات، ھەر كاتىك موسلمانىك دەعوەتى برايەكى موسلمانى خوى بگات دەبى وەلامى بداتەو، ئەگەر نەخۇشىش كەوت دەبىت سەردانى بگات، بزائە خراپتىن شت گىرپانەو ھى شتى درۋىيە، بزائە كە درۋ كالتەو گەپى نىە نابىت پىاو پەيمان بە مندالەكەى بدات شتى بۇ بىنىت كەچى درۋى لەگەل بكاو بۋى نەھىنىت، چونكە درۋ مرۇف بەرەو خراپە دەبات، خراپەش مرۇف بەرەو ئاگر دەبات، پاستگوش مرۇف بەرەو چاكە دەبات، چاكەش مرۇف بەرەو بەھەشت دەبات، بە مرۇفى پاستگۇ دەگوترى پاستگويە و چاكە، بە درۋزنىش دەگوترى درۋزئە و خراپە، محمد ﷺ پىيى فەرمووين: پىاوى وا ھەيە بەردەوام پاستگويە تاواى لى دى لاي خوا بە پاستگۇ دەنوسرىت، پىاوى واش ھەيە درۋ دەكات تاواى لى دىت لاي خوا بە درۋزئە دەنوسرىت.

بەراستى پاستگوتىن قسە قورئانى خوايە، پتەوتىن لووتكە ووشەى تەقوايە، چاكتىن كۆمەلىش كۆمەلى (ابراھىم)ە، چاكتىن سوننەتىش سوننەتى (محمد) ﷺ چاكتىن (ھدى)ش ھدى پىغەمبەرئانە، بەنرختىن قسەش زىكرى خوايە، چاكتىن چىرۋكىش ھەر قورئانە، چاكتىن شتىش چەسپاۋەكانە، خراپتىن شتىش داھىنراۋەكانە، ئەو ھى كەمەو پوختە زۇر چاترە لەو ھى زۇرە و بى سەنگە، نەفىسك

که مرؤف پزگار دهکات زؤر چاکتره له وه زؤری و بؤریهک که به ژمار نایهت، خرابترین پاساو هینانه وه له کاتی سهرمه رگه، خرابترین په شیمانی په شیمانی پؤژی قیامهته، خرابترین گومرایی نه وه یه که مرؤف هیدایهتی وهرگرتبیت ئینجا گومرا بیتته وه، چاکترین دهوله مهندی دهوله مهندی نه فس و دل و دهروونه، چاکترین تیشوو ته قوایه، چاکترین شت بؤ دل یه قینه، گومان له کوفره وه سهرمه لده دات، خرابترین کویری کویر بوونی دلّه، مهی هوی خرابه و گونا مه، ئافرهت ته له که ی شه ی تانه، گه نجایه تی به شیکه له شیتایه تی، شین و پؤ پؤ کارو پیشه ی نه فامیه ته.

هیندی که س هیه که دینه نوژی هینی به له شگرانی دیت، که زیگری خوا ناکاو پشتی تی دهکات، گه وره ترین تاوان زمانیکه که درؤزن بیت، هر که سیک لیبورده بیت خوا لئی ده بوریت، هر که سیک له پیناوی خوا توورپه یی خوی بخواته وه خوا پاداشتی ده داته وه، هر که سیک لیخوشهر بیت خواش لئی خوش ده بیت، هر که سیک له سهر به لادا نارام بگریت نه وه خودا بوی ته عویز ده کاته وه.

خرابترین کاسبیش ریبایه، خرابترین خواردنیش خواردنی مالی هه تیوه، نه وه نده تان به سه که دلتان پی قانع بیت، کرده وه ش به کؤتاییه که یه تی، چاکترین مردنیش نه وه یه که مرؤف شه هید بیت، هر که سیک خوی به گه وره بزانیته نه وه خوا نزمی ده کاته وه و سهرشؤری دهکات، هر که سیک بی فرمانی خوی گه وره بکات نه وه گوپرایه لی شه ی تان دهکات.

پتویسته له سهر تیگه یشتوو له قورئان و هه لگری قورئان به نوژی شه وانی بناسریت کاتی خه لکی خه وتوون، به پؤوو بناسریت کاتیک خه لکی بی ناگاو شادومانن، به گریانی بناسریت کاتیک خه لکی پؤچوونه له قسه دا، به له خوا ترسی بناسریت کاتیک خه لکی بی فرمانی خواده که ن، پتویسته له سهر هه لگری قورئان گرینوک و غه مبار و هه کیم و نارامگر و له سهر خؤبیت، نابیت هه لگری قورئان وشک و بیئاگا و به هات و هاوار بیت.

ھ تا ئە و كاتەى تۆ لە نوٴز دابى دەكات ھەر لە دەرگای پادشاىەك دە دەى كە خواىە، ھەر كە سىكىش لە دەرگای پادشا بدات بىگومان ھەر دەرگای ئۆ دە كرىتە وە .

ھ من وا دادە نىم پىا و ئە و زانست و زانىارىەى كە فىرى بوو ە گوناھ و تاوان ئە نجامدان لە بىرى دە چىتە وە .

ھ بىن بە سەرچاوەى زانست و زانىارى، بىن بە مە شخەلى پىگای ەيدايەت، بىن بە مولتە زىمى مال، بىن بە چراى شەوان، بىن بە پىگا و تويشبو بۆ دڭ، بىن بە فرۆشپيار، گەر و ابوون دە ناسرىن لە لای خەلكى ئاسمان، شاراوەن لە لای خەلكى زە وىش .

ھ بىگومان دڭ ئارە زوى ە ە ە و پشت تىكر دنىشى ە ە ە، جا ە ركاتىك دڭ ئارە زوو دەكا و پوو لە و شتە دەكات كە ئارە زوى دەكات تۆ ئە و كاتە بكە بە فرسەت و بزائە و پىگای ئۆ بگرە، بە لام كاتىك پشتى ە لكر دوو ە وازى ە ئناو ە تۆش لىى گەرى .

ھ زانست ئە وە نى ە كە كابرا قسە زان و بلىمەت بىت، بە لكو زانست ئە وە ە كە لە خوا بترسىت .

ھ ئىو ە دە بىنن كە كافر لە شى لە ە موو كە س ساغترە، بە لام دلى زۆر نە خۆشە، دە بىنن ئىماندارىش دلى لە ە موو كە س ساغترە و بە لام لە شى نە خۆشە، سوىند بە خوا ئە گەر بىتوو دلتان نە خۆش بىت بە لام لە شتان ساغ بىت، ئە وە لە لای خوا زۆر بى نرختن لە خلىنكە .

ھ بە ندە ناگات بە ئىمانى پاستە قىنە تاكو خۆى نە پارزىنىتە وە بە لوتكە كە ى، ناشگات بە لوتكە كە ى تاكو ە ژارى خۆشتر نە وىت لە دە ولە مە ندى، تە وازووى خۆشتر بوىت لە شە رە ف و گە و رە ى، تاكو خەلكى مە دحى بكەن يان زە مى بكەن لای وە كو ە ك بىت .

ھ بە پاستى گوناھ و تاوان دڭ دە كوژى و دە ست بە سە رىدا دە گرىت .

ھ ە موو نە زە رىك پالىكى شە ىتانى پىو ە ە .

ھەر گەل ھەموو خۆشەيك ناخۆشەيش ھەيە، ھەر مائىك پىر بىت لە خۆشى
ئەو پىر لە عىبرەت و دەبىت پەندى لى وەر بگىرئىت.

ھەر ئىوھ وەكو مېوان وان مالىھەشتان خوازوھ (استعارە) يە، كەوابو مېوان
دەبىت شوئىنەكەى جىبھىلئىت، خوازوھىش دەبىت بدرىتتەوھ بە خاوەنەكەى.

ھەر لە ناخىر زەماندا كەسانىك پەيدا دەبن چاكتىر كىردەوھەكانىيان لۆمەكردنى
خەلكىھ لە نىوان خۆيان ناوئىشى دەبەن بە (الأنقان) واتە: بۆگەن.

ھەر حق گران و تالە، ناھەقىش سووك و شىرىنە.

ھەر زۆر جارى وا ئارەزووات مرۆف تووشى غەمگىنى و خەفەتبارى دەكات.

ھەر ھىچ شتىك لەسەر پووى ئەم زەويىەدا نىھ كە وەك زمان پىوئىستى بە
بەندكردنىكى زۆر ھەبىت.

ھەر كاتىك زىنا و پىسا لە شوئىنئىك سەرى ھەلدا و بلاوھى كرد با
چاوەپوانى تىچوون بن.

ھەر كەسىك لە ئىوھ ئەگەر دەتوانئىت گەنجىنەكەى لە ئاسمان دابئىت با
داىنئىت، چونكە نە كرمۆل دەبىت نە دەستى كەسىشى دەگاتى، دلى مرۆفئىش بەو
شوئىنەوھىە كە گەنجىنەكەى لىيە.

ھەر نەكەن لە دىندا تەقلىدى كەسىك بكەن، بە جۆرىك ئەگەر ئىمانى ھىنا
ئىوھش ئىمان بەئىنن، ئەگەر كافرىش بوو ئىوھش كافىر بن، بەلام ئەگەر وىستان
ئىقتدا بە كەسىك بكەن تەقلىدى مردوو بكەن چونكە مرۆفى زىندوو ئاشووبەى ھەر
ھەيە.

ھەر نەكەن لەگەل ھەللاى خەلكى بن، ووتيان قورىبان ھەللاى خەلكى چىە؟!
فەرمووى: ھەللا ئەوھىە كە بلىت: من لەگەل خەلكىدا پىدەكەم، ئەگەر خەلكى
لەسەر چاكە بوون و چاكەيان ئەنجامدا ئەوھە منىش وا دەكەم، ئەگەر خەلكى لەسەر
خراپە بوون و خراپەيان ئەنجامدا ئەوھە منىش وا دەكەم، جا ئىوھە وا مەبن بەلكو

ئىۋە دەرونتان جىڭگىرەن لەسەر ئيمان، ئەگەر خەلكىش لەسەر كوفر بوون ئىۋە
 ھەر لەسەر ئيمان بن و كوفر ھەلمە بۇيرن.

كە كابرايەك ھاتە خزمەت (عبداللەھى كورپى (مسعود) پىي گوت: قوربان فىرى
 چەند ووشە يەكم بکە كۆكەرەو و بەسوود بىت، (ابن مسعود) یش فەرمووى: خوا
 بپەرستە و ھاوبەشى بۇ بپيار مەدە، تىكەلى قورئان بە، ئەگەر كەسىك نامۆزگارى
 بە ھەق كوردى لى و ھەرگەر ئەگەرچى پقىشت لىبىت و نەشى ناسى، ھەر
 كەسىكىش نامۆزگارى ناھەقى بۇ كوردى لى و ھەر مەگرە و پەتى كەو ئەگەرچى
 دۇستىشت بىت و خۇشىشت بویت.

بزانه دلت لەو سى شوینانە يە ! لە کاتى بیستنى قورئان، لە کاتى زیکر و یادی
 خوا، لە کاتى خەلۋەت لەگەل خوادا، ئەگەر دلت لەو سى شوینە نەبوو ئەو دلت
 مردووہ بۆیە داوا لە خوا بکە تا دلئىكى زیندووت پى بپەخشى.

باسی نیخلاص

نیخلاص له دلئیکدا جیگیر نابیتت نه گهر نهو دلله حهز بکات خه لگی مهدح و ستایشی بکن، نه گهر کوشبیتته وه وهک کۆبونه وهی ناو و ناگر ده بیتت پیکه وه — که نه مهش ههر مه حاله .

نه گهر ده ته ویتت نیخلاص له دلئندا دروست بیتت، نه وه پووبکه حهز و ئاره زووات به چه قوی بی ئومیدی سه ری بپره .

ههروه ها: واز له مهدح و ستایشی خه لگی بیینه وه کو نهو که سه ی عاشقی دنیا به و وازی له دوا پوژ هیناوه، جا نه گهر حهز و مهدح و ستایشی خه لگیت له دلی خۆت ده رهینا و وه کو کۆتر سه رت بپری پینگای نیخلاصت بو ئاسان ده بیتت.

نه گهر پرسیا ری نه وه ت کرد: به چی پینگام بو ئاسان ده بیتت بو نه وه ی حهز و مهدح و ستایشی خه لگی له دلندا پیشه کیش که م؟ منیش له وه لامدا ده لیم: پیشه کیش کردنی حهز و ئاره زووات به و جوړه بو ت ئاسان ده بیتت که بپروایه کی پته وت هه بیتت هه ر شتیک حهزی لیده که ی نه وه به ده ستی خوای گه وره یه که س توانای به سه ریدا نیه بو ت فه راهه م بینیتت، به نده ش هیه پو لئیک تیا نابینیتت له به ده ست هینانی.

به وه ش بو ت ئاسان ده بیتت مهدح و ستایشی خه لگی له دلئندا پیشه کیش بکه ی که بپروایه کی پته وت هه بیتت که مهدح و ستایشی خه لگی هیه سوودت پی ناگه یه نیتت، بپروات و ابیتت که زه می خه لگی هیه زه ره ریکت پی ناگه یه نیتت، به لکو زه ره ر و قازانج هه ر هه موو ته نها له ده ست خوایه .

که و ابوو: واز بیینه له وه ی که خه لگی مه دحت بکن چونکه مهدح کردنی خه لگی بو تو هیه سوودت پی ناگه یه نیتت، واز بیینه له وه ی که خه لگی زه مت بکن، چونکه

زه مکردنی خه لکی هیچ زیانت پی ناگه یه نیت، به لکو حهز بکه که خوا مه دحت بکات، چونکه مه دخی نه و سوودت پی ده گه یه نیت، حهز بکه نه و زه مت نه کات چونکه زه می نه و زیانت پی ده گه یه نیت، ناشتوانی بگه یه نیت به م نامانجهت ته نها به (الصبر) نارامگرتن و (الیقین) دلنیا بی نه بیت، که واته: هر کاتیک دلنیا و نارامگر نه بووی ده کات تو وه کو نه و که سه وای که ده یه ویت به ده ریادا گه شت بکات که چی که شتی پی نیه خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ (الروم: ۶۰)، واته: نارام بگره، بیگومان وه عد و به لینی خوا حهق و راسته و هر دیتهدی، نه وانه ی که نیمانیان نیه بی نارامت نه که ن و ساردت نه که نه وه.

خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجدة: ۲۴)، واته: له وانیشدا چه ند که سانیکمان کرده پیهر، که هر به فه رمانی خومان پینمووی خه لکی بکه ن، چونکه توانای نارامگرتنیان تیدا بوو، به ته وایش باوه پریان به نیشانه کانی نیمه هینا بوو.

تام و چيژ وەرگرتن

لەزەت وەرگرتنى ھەر كەسىڭ بە ئەندازەى قەدر و ھىمەت و پىزى نەفسىيەتى، جا بەرپىزتىن نەفس و بەرزتىن ھىمەت و بە شكۆتىن قەدر بۆ ئەوكەسەيە كە تام و لەزەت لە ناسىنى خۆشەويستى و ئىشتياقى گەيشتىنى بە خوا وەردەگرىت، ئەو كارانە دەكات كە خوا پىي خۆشە و لىي پازىيە، ئا ئەو تام و لەزەت لە پووكردنە خوا و خۆ پى خەرىك كىردنى وەردەگرىت.

كە چى ھىندى كەس ھەيە تام و چيژ لە شتى وا وەردەگىرن گەر خوا بزائىت، بەلكو تام و چيژ لە پىستىن كار و گفتار و شت وەردەگرىت، ئەگەر ئەو شتەي پىشكەش بەكى كە مرؤفى يەكەم تام و چيژى لى وەردەگىرت پەتى دەكاتەو و پىشتى تىدەكات، بگرە ئازارىشى پىدەخوات، ھەرەك چۆن مرؤفى يەكەم ئەو تام و چيژەي ئەو كابرايەي پىشكەش بگرىت پەتى دەكاتەو و پىشتى تىدەكات.

خۆشترىن و بەرزترىن چيژ ئەو يە كە مرؤف چيژ بۆ دل و پۇخى و جەستەي وەرگىت، بەو جۆرەي كە چيژ لە شتە مباحەكان وەردەگرىت بە شىوئەيەك نە بۆ دوا پۇژى زىانى ھەبىت، نە پىڭاى چيژ وەرگرتن لە ناسىنى و خۆشەويستى و ھۆگرى خواشى لى بگرىت، ئا ئەم جۆرە چيژە خواي گەرە باسى كىردووە و دەفەرەموى:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (الأعراف: ۳۲)، واتە: ئەي محمد پىيان بلى، ئەو كىيە پۇشاك و زەينەت و جوانىيە خوايىيەكانى لە بەندەكانى حەرام كىردووە كە خوا بۆ بەندەكانى دروستى كىردووە؟ ھەرەھا كىيە رىزق و رۇزىيە چاك و پاكەكانى حەرام كىردووە؟ ئەي محمد بەو خەلكە بلى: ئەوانە بۆ بىرودارانە لە ژيانى دنيا، بى بىرودارنىش لە پەناي ئەواندا بەژدارى دەكەن، بەلام لە رۇژى دوايى تايبەتە بە بىروداران.

خراپترىن و نزمترىن چىزىش، ئۇ ۋە يە مۇۋە چىزىلە و شتە ۋە رىگرىت كە دە بىتتە بە رىبە ست لە نىۋان ئۇ و تام و چىزىلە ھى لە قىيامەت بۇ مۇۋە ئامادە كراۋە خۋاى گە ۋرە بە ۋانە دە فەرموۋىت: ﴿أَذْهَبَتْ طَبِيبَتُكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا﴾ (الأحقاف: ۲۰)، ۋاتە: ھەر چى تام و چىزى و خۇشسىيەك ھە بوو لە ژىيانى دىناتاندا ئۇ نىجامتان داۋ بە ئارەزۋى خۇتان راتان بوارد.

بەلى: گۇۋى يە كەم تام و چىزىيان لە خۇشسىيەكان ۋە رىگرىتوۋە بە و جۇرە ھى كە خۋاى گە ۋرە فەرمانى پىكرىدون، ئۇ ۋانە دە كات خۇشى و چىزىى دىنيا و دۋاپۇزىيان پىكە ۋە بە دە ست ھىناۋە، بە لام گۇۋى دوۋەم تام و چىزىيان ۋە رىگرىتوۋە بە و جۇرە ھى ھە ۋا ئارەزۋاتىيان فەرمانى پىداۋن، ئۇ ۋان ھە موو چىزىك ئۇ نىجام دە دەن جا خۋا فەرمانى پىدا بىت بىكەن يان نا، ئۇ ۋانە دۋاى ئۇ ۋە ھى ئۇ و خۇشسىيە كاتىيانە ھى لە دىنيا ئۇ نىجامى دە دەن دۋاى ئۇ نىجام دانى تام و چىزىكە ھى نامىنىت، لە ھە مان كاتىشدا خۇشى و چىزىى قىيامە تىشيان لە چەنگ دە چىت، بۇ يە بە م كارە يان نە خۇشى و چىزى لە دىنایان دە بىنن، نە خۇشى و چىزى لە قىيامە تىشيان دە بىنن.

ھەر كە سىك دە يە ۋىت بە ر دە ۋام خۇشى و چىزى ۋە رىگرىت و ژىيانى خۇش و كامە ران بىت، با خۇشسىيەكانى دىنيا بىكات بە ھۇ يەك بۇ گە یشتن بە خۇشسىيەكانى قىيامەت، بە ۋە ھى ئۇ و خۇشسىيانە بىكات بە پالپشتىك بۇ يە كلاكردنە ۋە ھى دلى بۇ بە ندا يە تى خۋا، بە لكو خۇشى ۋە رىگرىت بۇ ئۇ ۋە ھى پىى بە ھىز و تواناى ھە بىت بۇ ئۇ نىجامدانى ئۇ و كارانە ھى خۋا فەرمانى پىكرىدوۋە نەك خۇشى تەنھا بۇ ھە ۋا و ئارەزۋى ۋە رىگرىت.

ئۇ گە ر لە ۋ كە سانە بوو كە خۇشى و لە زە تى پاكى دىنایى بۇ پاخرا بوو و پە خسا بوو، با ھە ندىكى لى بىگرىتە ۋە بە ئومىدى ئۇ ۋە ھى لە قىيامەت زىاتر لە خۇشى دابىت، با لىرە دا لى بىگرىتە ۋە بۇ ئۇ ۋە ھى لە قىيامەت زىاترى پى بىبە خىرىت.

بىگومان خۇشسىيە پا كە كانى دىنيا با شترىن پىشتىۋانىە بۇ ئۇ ۋانە ھى پە زامە ندى خۋا قىيامە تىيان مە بە ستە، خراپترىن پىگرىشە بۇ ئۇ ۋە كە سانە ھى دىنایان مە بە ستە.

مەركەسىك سوود لە دنيا وەرگىت بە جورىك كه زيان بە دوا پۇزى نەگە يەنىت،
ئەو لە دنيا و قىامەت سەرکەوتوو و سەرفراز دەبىت، بە لام بە و جورە نەبىت
سەرگەردان و خەسارەت مەندى دنيا و قىامەت دەبىت.

سوۋدى وازھىنان لە گوناھ

چەندىن سوۋدى و قازانچ ھەيە لە وازھىنان لە گوناھ و تاوان، ئەگەر مرۆڧ دورىكە و پىتەوھ لە گوناھ و تاوان ئەم خەسلەتە چاكانەي دەست دەكە و پىت لە وانە:

✓ مرۆڧ پىي شىكۆدار دە پىت..

✓ شەپھەي پارىزراۋ دە پىت..

✓ مال و مندالى پى پارىزراۋ دە پىت..

✓ ئە و مالەي كە خوا بۆي كىردوۋە بە چا كسازى دنيا و قىيامەت پارىزراۋ

دە پىت..

✓ لاي خەلكى خۆشەويست دە پىت و قسەي لە لايان دە پروا..

✓ زىيانى كامەران دە پىت، ئە ندامەكانى لاشەي ئىسراحت دەكات، دلى بە ھىز

دە پىت، نەفسى ئاسوودە دە پىت، دلى بەختيار دە پىت، سىنە فراۋان دە پىت..

✓ ناترسى لە و شتانەي فاسق و خراپەكاران لىي دە ترسن..

✓ خەفەت و غەم و نىگەرانى زۆر كەم دە پىت..

✓ نوورى ناۋ دلى پارىزراۋ دە پىت، چونكە گوناھ و تاوان نوورى دلى

دە يىكوزىن پىتەوھ..

✓ دەرگاي خىرى لى دە كرىتەوھ ئە و دەرگايانەي كە لە خراپەكاران

دادە خرىت..

✓ پىزقى بۆ فراۋان و ئاسان دە كرىت بە جۆرىك كە خۆشى نازانىت چۆن، ئە و

شتانەي بۆ ئاسان دە پىت كە لە سەر خراپەكاران گرانە، پىگاي بە ندىيەتى كىردنى بۆ

ئاسان دە پىت، پىگاي بە دەست ھىنانى زانستى بۆ ئاسان دە پىت..

✓ خەلكى بە باشە ستايشى دەكەن، دووعاي خىرى بۆ دەكەن، پوخسارى

جوان دە پىت لە لاي خەلكى، سام و شىكۆي لە ناۋ دلى خەلكى پەيدا دە پىت، سەرى

دەخەن كاتىك ستمى لى بىكرىت، بەرگى لى دەكەن كاتى غەيبەتى بىكرى..

- ✓ هر به ازهینان له گوناھ و تاوان ههست به ته نهایی ناکات له نیوان خۆی و خوا..
- ✓ مه لائیکه تی خوا لئی نزیك ده بنه وه، شه یسانی ئینسان و جنوکه لئی دور ده بیته وه..
- ✓ خه لگی پیشبرکئی ده که ن بۆ خزمه تکردنی و دابین کردنی پیویستیه کانی..
- ✓ ترسی مردنیشی نابیت، به لکو به هاتنی مردن دلخۆشیش ده بیت، چونکه مردن به پهروه ردگاری ده گه یه نیت..
- ✓ دنیای له پیش چاو گچکه و بئ نرخ ده بیت، دوا پۆژی له لای به رز و به نرخ ده بیت، سوور ده بیت بۆ به دهست هینانی په زامه ندی خوا..
- ✓ تام و چیژ له به ندایه تی خوا وه رده گریت، ههست به تام و چیژی ئیمان ده کات..
- ✓ مه لائیکه تی (حملة العرش) و ئه وانه ی له ده وریشی دان نزای بۆ ده که ن، ئه و دوو مه لائیکه ته ی شت ده نووسن پئی دلخۆش ئه بن و هه موو ساتیک نزای بۆ ده که ن..
- ✓ عه قل و هیز و ئیمان و زانیاری به هیز و پته و ده بیت..
- ✓ خۆشه ویستی خوای بۆ فه راهم دیت و خواش خۆشی ده ویت، خوا خۆشحال ده بیت به ته وه کردنه که ی، بۆیه خۆشی و ئاسوده ییه که ده خاته دلی که به رانه ر ناکریت له گه ل ئه و که مه خۆشیه ی گوناھ.
- ئا ئه مه هیندی سوود و قازانجی ازهینان بوو له گوناھ و تاوان له دنیادا، به لام سووده کانی ازهینان له گوناھ دوا ی مردن، ئه وه یه که مه لائیکه ته کانی خوا مژده ی پهروه ردگاری پئی ده دن به به هه شت، نه ترس نه غه مگینیش ده بیت، له به ندیخانه ی ته نگی دنیا شدا ده گوازیته وه بۆ باخیک له باخه کانی به هه شت که تا کو قیامهت دادیت به خششی له گه لدا ده کریت، جا کاتیک قیامهت داهات خه لگی هه موو له ناو کهرما و عاره قه دان، به لام ئه و له ژیر سیبه ری عه پشی خوا داده بیت.

کاتیکیش خزمهتی خوا جیدهیلن له گهل مه لانیکه ته کان و له گهل خواناسان و سه رکه وتوان ده گوازیته وه: ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾
 واته: ئا ئه وه فه زلّ و به خشی خواجه دهیدات به هر که سیّک که بیه ویت، خوی گوره خاوه نی فه زلّ و به خشی گوره و زوره.

به کاره کانت مه نازه

(ابن مسعود) له (الطبقات) هکه ی خۆیدا باسی (عمری کورپی (عبد العزیز) ده کا و ده فهرمووی: هر کاتیک (عمری کورپی (عبد العزیز) له سهر (منبر) ووتاری بدابایه ئه گهر مهستی به له خۆبایی بوونی بکردایه به په له ووتاره که ی ده پچراند، هر کاتیکیش نامه یه کی بنووسیبایه ئه گهر مهستی به له خۆبایی تیا به دی کردبایه مه لا مه لای ده کرد و ده یفه رموو: (اللهم إني أعوذ بك من شر نفسي) واته: خواجه په نات پیّ ده گرم له شه پ و خراپه ی نه فسم.

به ئی: بزانه مرؤف مه رکا تیک ده ست به قسه یه ک یان کاریک بکات پیویسته له سه ری مه بهستی له و کارهیدا په زامه ندی خوا بیّت، بزانیّت ئه وه منه تی خواجه له سه ریدا، به یارمه تی ئه و نه نجامیداوه، بزانیّت خوا بۆی فه راهم هیناوه، نه ک نه فسی خۆی و شاره زایی و فیکر و هیز و توانای خۆی، به لکو بزانیّت ئه و که سه ی که زمان و دلّ و چاو و گوئی بۆ به دیهیناوه، هر ئه ویشه منه ت و به خششی له گه لدا کردوه و ئه و قسه و کاره ی بۆ فه راهم هیناوه، جا ئه گهر هاتوو ئه مانه ی له پیش چاو بوو، ئه وه له خۆبایی نابیّت، چونکه بنچینه ی له خۆبایی بوون ئه وه یه ئه نجامدانی کاره که ی به هیز و بازووی خۆی بزانیّت و منه ت و به خششی خوی له پیش چاو نه بیّت.

به لام ئه گهر هاتوو ئه و خالانه ی له بهر چاو نه گرت و به هیز و بازووی خۆی زانی، تووشی له خۆبایی ده بیّت ئه و کاتیش کار و گوفتاره که ی به فساد ده چیّت.

ده بیّ ئه وه ش بزانیّن که هیچ شتیّک له له خۆبایی بوون خراپتر نیه بۆ خراپکردنی کاروو کرده وه ی مرؤف، ئه گهر خوی گوره چاکه ی بۆ بهنده یه کی بویت له هه موو

كارو گوفتارىكى وای لىده كات منەت و بەخششى خوای لە بەر چاۋ بىت، ئەوكات لە خۆبایى نابىت، پاشان ئەو بەندەيە بى دەسەلاتى خۆى دەردەبەرى و داۋای لىبوردن لە پەرۋەردگارى دەكات، شەرمىش دەكات داۋای پاداشت لەسەر كارەكانى بكات.

بەلام ئەگەر وانەبوو ئەو مەرفەقە كە لە خۆبایى دەبىت و واگومان دەبات كە كارەكانى رىك و پىك و تەواۋە و بەهيز و بازوۋى خۆى ئەنجامى داۋە، گەر واپوو ئەو ئەم كارەى لای خوا سەنگى نىە و خۆشەويست نىە و لىتى ۋەرنەگىرەت. كەواتە: مەرفى خواناس ھەر كارىك ئەنجام بدات، خوايەتى و منەت و فەزلا و يارمەتى خوای لە بەر چاۋە، شەرم دەكا و داۋای لىبوردن دەكات لەوہى ئەگەر كارەكانى بە تەواۋى ئەنجام نەدەبىت.

بەلام مەرفى نەفام و خوانەناس ھەر كارىك ئەنجام بدات بۆ ھەواۋ ئارەزوۋى خۆيەتى، ھەر كارىكيش بكات بە ھيز و بازوۋى خۆى دەزانىت، لە خۆى پارزىە و منەت لەسەر خواش دەكات، ئانەوہ رەنگىكە و ئەوى تىرىش رەنگىكى ترە.

ئەو شتانەى رېگرن بۆگەيشتن بە رەزامەندى خودا

بۆگەيشتن بە رەزامەندى خوا پتويسته مرؤف واز لە (عادات) داب و نەريت بهيئيت، داب و نەريت چەند بىر و بۆچون و شتيكه كه خەلكى خويان پتووه گرتووه، وەكو شەرع حيسابى بۆ دەكەن، بەلكو لە شەرعيش لەلايان بە نرختر و بە پيژتره، چونكه ئەوان زۆر رقيان لەو كەسانە يە كه پيچەوانەى داب و نەريتى ئەوان دەكەن و بە گوپيان ناكەن بە جۆريك كه بەم جۆره رقيان لەو كەسانە نيە كه پيچەوانەى شەرى خوا دەكەن و پتوي پازينين.

بەلكو زۆر جار تەكفيري ئەو كەسە دەكەن كه پيچەوانەى داب و نەريتى ئەوان دەكات بە گومرا و سەرليشيواو و بيدەكارى دادەنيين، يان قسەى لەگەل ناكەن و سزاي دەدەن، چونكه پيچەوانەى داب و نەريتى ئەوانى كردووه، سوونەتى لە پيناودا دەمرينن، وەكو بتيش بە ناوى پيغەمبەر وەهەلى دەواسن دۆستايەتى و دژايەتى لە پيناودا دەكەن.

چاكە لەلای ئەوان ئەو شتانە يە كه ريك بيت لەگەل داب و نەريتى ئەوان، خراپەش ئەو يە كه پيچەوانەى داب و نەريتى ئەوان بيت.

جا ئەو داب و نەريته بالى بەسەر زۆربەى چينهكانى پوى زەوى كيشاوه لە هەموو چينهكان لەپادشاکان و کاربەدەستان و زاناکان و سوڤيهکان و هەژارەکان و خەلكى عاميش، كه لەسەر ئەو داب و نەريته منداڵەكانيان پەروەردە دەكەن، گەرەكانيان لەسەرى پاهاتوون، كرديووانە بە سوونەت بەلكو لە سوونەتيش لە لايان بەپيژتر و بە نرختره.

كەوابوو: هەر كەسێك لەگەل ئەو داب و نەريتانە پيكا و خۆى پتووه پەيوەست بکات ئەو دەبەستريتهوه و پيگای بەرەو خۆى لى دەپچرپيت.

به‌لی: نه و نه خویشیه زۆرێك له خه‌لكی به گشتی گرتۆته‌وه، هه‌ر له‌به‌ر خاتری داب و نه‌ریت پشت له قورئان و سوونه‌ت ده‌كرێت، هه‌ر كه‌سێكیش خۆی پێ هه‌لكێشێ و شوینی بكه‌وێت و پشت له قورئان و سوونه‌ت هه‌لكا، بێگومان سه‌رگه‌ردان ده‌بێت لای خوای گه‌وره و هه‌یجیشی لێ وه‌رناگیرێت.

به‌پاستی نه‌وه گه‌وره‌ترین به‌ربه‌سته بۆ مرۆف كه‌ پێگای لێ بگرێت بۆ گه‌یشتن به‌ په‌زنامه‌ندی خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا.

به‌لام (العوائق) كۆسپ و ته‌گه‌ره‌كان، نه‌و سه‌رپێچیانه‌ن كه‌ ده‌بنه‌ كۆسپ بۆ دلی مرۆف و پێگای گه‌یشتن به‌ په‌زنامه‌ندی خودای لێ ده‌په‌چرێنن، نه‌مه‌ش سێ شتن:

۱. الشرك: هاوبه‌ش دانان بۆ خوا.

۲. البدعة: نه‌و شتانه‌یه كه‌ داهێنراوه له‌ دین.

۳. المعصية: گوناھ و تاوان.

به‌یه‌كتابه‌رستی كۆسپی هاوبه‌ش دانان بۆ خوا لاده‌چێت، به‌ نه‌نجامدانی سوونه‌تی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ كۆسپی بیدعه‌ش لاده‌چێت، به‌ ته‌وبه و په‌شیمانیش كۆسپی گوناھ و تاوان لاده‌چێت.

نه‌و كۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ش بۆ مرۆف ده‌رناكه‌وێت تاكو هه‌لنه‌ستێت هه‌ولنه‌دات بۆ په‌زنامه‌ندی خودا و سه‌رفرازی دوا پۆژ، كه‌ هه‌ولیدا نه‌وكات به‌ گوێره‌ی هه‌ولدانه‌كه‌ی نه‌و كۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ی بۆ پوون ده‌بێته‌وه و هه‌ستی پێده‌كات كه‌ پێگه‌ له‌به‌ر نه‌و كارانه‌ی بۆ خوا ده‌يكات، به‌لام نه‌گه‌ر دانیه‌شتبێ و هه‌یج هه‌ولێك نه‌دات بۆ په‌زنامه‌ندی خودا نه‌وه هه‌یج له‌و كۆسپانه‌ی بۆ پوون نابێته‌وه.

به‌لام (العلائق) جگه‌ له‌ خوا و پێغه‌مبه‌ر، نه‌و شتانه‌ ده‌گرێته‌وه كه‌ دل پێوه‌ی په‌یوه‌ست ده‌بێت وه‌ك: ئاره‌زواتی دنیا و ناوداری و هاوپێه‌تی و تێكه‌ل بوون و په‌یوه‌ست بوون پێیانه‌وه.

هه‌یج پێگایه‌كیش نیه‌ مرۆف له‌و سیانه‌ی باسما‌ن كرد پزگار بكات — واته‌: (عادات) و (العوائق) و (العلائق) — ته‌نها یه‌ك پێگا هه‌یه‌ نه‌ویش دل په‌یوه‌ست بوونه‌ به‌

ئامانچى گەرە - كە پەزىمەندى خاھى - ئەگەرنا پزگارىبۇن لىي مەھالە، چۈنكە نەفس شىتېك جى ناهىلەت كە خۆشى دەۋىي و پىئوھى ھۆگر بووھ، مەگەر بۇ شىتېك لەو خۆشەويستىر و چاكتىر و گرنىگىر بىت لەلاي.

كەواتە: ھەر كاتېك دلى زىاتىر پەيوەست بىت بەو شىتەي ھەزى لىيەتى ئەوھ پەيوەست بوونى دلى بە شتى ترەوھ بى ھىز دەبىت، چۈنكە دل پەيوەست بوون بە شىتېكەوھ نىشانەيە بۇ ئەوھى كە زۆر ھەزى لىيەتى.

دەبىنىن لەو كاتەوھى خاھى گەرە پىئەمبەرى ﷺ بەرز و شىكۆدار كىردەوھ، خەلكى ھەموو ئاتاجى بوون لە دنيا و قىيامەت.

جا ئاتاجىيان بە پىئەمبەرى ﷺ لە دنيادا زۆر پىئويستىرە لە ئاتاجىيان بە خواردن و خواردنەوھ و ھەناسە كە زىانى جەستەيانى پىئوھ بەندە.

بەلام ئاتاجىيان بە پىئەمبەرى ﷺ لە قىيامەت، ئەوھىە كە دىن داوا لە پىئەمبەران دەكەن كە داوايان بۇ لە خوا بىكەن لەو تەنگەبەرىە پزگارىيان بىكات، پىئەمبەران ھىچيان بۇ ناكەن تەنھا (مۇھىم) ﷺ داوايان بۇ لە خوا دەكات، ھەرئەويشە كە دەركاى بەھەشتيان بۇ دەكاتەوھ.

نیشانەى كامەرانى و سەرگەردانى مروۋ

نیشانەى كامەرانى و سەرفرازى مروۋ، ئەو ھەركاتىك زانست و زانىارى زۆر بوو تەوازوع و بەزەى زياتر بېت، ئەگەر كار و كردهوھى زۆرتەر بوو دەبېت ترسى لە خوا زياتر بېت، ئەگەر بە تەمەنتر بوو دەبېت چاوتىرتەر بېت، ئەگەر مال و سامانى زياتر بوو دەبېت زياتر سەخى و بەخشەر بى، ئەگەر قەدر و شكۆى زياتر بوو دەبېت لە خۇبايى نەبى و لە خەلكى نزيك بېتەوھ و ئاتاجيەكانيان بۆ دابىن بكات.

نیشانەى خراپى و سەرگەردانى مروۋقىش، ئەو ھەركاتىك زانست و زانىارى زياد بېت زياتر لە خۇبايى دەبېت، ئەگەر كار و كردهوھى زياتر بېت زياتر شانازى دەكا و خەلك بە كەم دەزانى و لە خۇبايى دەبېت، ئەگەر قەدر و شكۆى زياتر بوو زياتر فيزاوى و لە خۇبايى دەبېت.

ئەوانەى باسما كورد تاقى كوردنەوھى خواى گەورەيە بۆ بەندەكانى، جا ھىندى كەس دەرنانچن لەو تاقى كوردنەوھى و پىتى گومرا دەبن، ھىندىكىش پىتى سەرفراز دەبن.

بەھەمان شىئوھش پىزلىننى مروۋقىش ھەر تاقى كوردنەوھى خوايە، وەكو مولك و دەسەلات و مال و سامان خواى گەورە لەسەر زمانى پىتەمبەر (سليمان) دا دەفەرمووى: كاتىك (سليمان) بىنى كۆشكى (بلقيس) لەلايەتى فەرمووى: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ (النمل: ۴۰)، واتە: ئەمە لە فەزلى و بەخششى پەروەردگارمەوھى بۆ ئەوھى تاقىم بكاتەوھ كە ئايا سوپاسگوزار دەبىم بەرانبەر ئەو فەزلى لەگەلى كىرەوم يان سېلە و بەدنىمەك دەبىم.

كەوابوو: نىعمەت و بەخششىش بۆ مروۋ ھەر تاقى كوردنەوھى خوايە، تاكو سوپاسگوزار و سېلە و بەدنىمەك لىك جيا بكاتەوھ، ھەر وەكو ناخۆشىش تاقى

کردنه‌وی خویبه، چونکه خوی گه‌وره خه‌لکی تاقی ده‌کاته‌وه به خو‌شی و نیعمه‌ت، هر وه‌کو چۆن تاقیان ده‌کاته‌وه به ناخو‌شی و نه‌هات خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿۱۵﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿۱۶﴾﴾ (الفجر: ۱۵-۱۷)، واته: مرؤف کاتیک په‌روه‌ردگاری تاقی ده‌کاته‌وه به‌وی پیزی لی ده‌نیّت و ناز و نیعمه‌تی به‌س‌ردا ده‌پژنیّت ئه‌وه ده‌لیت: په‌روه‌ردگارم پیزی لیناوم، به‌لام کاتیک تاقی ده‌کاته‌وه و پزق و پوزی که‌می پیده‌به‌خشیت و لیی ده‌گریته‌وه ده‌لیت: وا دیاره په‌روه‌ردگارم رقی لیمه و پیسوی کردووم.

نه‌خیر وانیه.. به‌و شیوه‌یه‌ی ئه‌وان بی‌ری لیده‌که‌نه‌وه که هر که‌سیک خوی گه‌وره ناز و نیعمه‌تی به‌س‌ردا پژاند ئه‌وه پیزی لیناوه و خوا خو‌شی ده‌ویت، یان هر که‌سیک پزق و پوزی لی‌گرتبیته‌وه و تاقی کردبیته‌وه ئه‌وه رقی لیی بی و پیسوی کردبیت.

بناغهی کاره کانت پته و بکه

نه گهر هر که سیك دهیه ویت ساختومانه که ی بهرز و بلند و نایاب بیت، نه وه پیویسته بناغه که ی پته و به هیز بکات، چونکه بهرزی بینا و ساختمان په یوه سته به پته وی بناغه و بنچینه که ی.

جا کارو کرده وه ی مرؤفیش وه کو نه و بینا و ساختمانه وایه که ئیمان بناغه که یه تی، که و ابو: نه گهر هاتوو نه و ساختمانه بناغه که ی - که ئیمان - پته و بو، نه وه بینا و ساختمانی بهرز و بلند له سهریدا خوی ده گریت، هر کاتیکیش هیندیک له ساختمانه که ی پووخوا ده توانیت فریای که ویت و چاکی بکات.

به لام نه گهر بناغه که ی پته و نه بو، نه وه بینا و ساختمانی له سهر جیکیر نابی و بلند نابیته وه، نه گهر هیندیکیش له بناغه که تیک چوو پووخوا نه وه بینا و ساختمانه که هر مه مووی ده پووخت یان نزیکه وای لیبیت.

به لئ: مرؤفی خواناس کؤشش ده کات بؤ پته و کردن و راستکردنه وه ی بناغهی کاره کانی - که به هیزکردی ئیمان - به لام مرؤفی نه زان ته نها هه ولده دات بینا و ساختمانه که ی بهرز و بلند بیت و هیچی تر، گیش ناداته پته وی بناغه که ی خوای گوره ده فه رمووی: ﴿ أَفَمَنْ أَتَسَسَٰ بِئِنَّكَ نُهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَتَسَسَٰ بِئِنَّكَ نُهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَتَّهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ﴾ (التوبة: ۱۰۹)، واته: نایا نه وه که سه چاکتره که بینا که ی له سهر بنچنه ی ته قوا و له خوا ترسان دروست کردبیت و په زامه ندی خوای مه به ست بیت؟! یا خود نه وه که سه ی که بینا که ی له سهر لیواری که نده لانیکی بیهیز و پووخوا دامه زران دبیت، ئینجا له گه ل خویدا پووخته ناو ناگری دوزه خ.

بناغه بؤ کاره کانی مرؤف وه هیزی بهرگری وایه بؤ لاشه ی مرؤف، نه گهر هیزی لاشه ی پته و بیت، نه وه لاشه ی به هیز ده بیت و زوریک له به لای لی دور ده کاته وه،

به لام نه گهر هیزی لاشه ی پته و نه بیټ، نه وه لاشه ی بی هیز ده بیټ و زوو تووشی به لا ده بیټ.

که واته: تۆش بناغه ی کاره کانت به ئیمان پته و بکه، چونکه نه گهر کاره کانت له سر ئیمانیک ی پته و بینا کردبوو، نه وه نه گهر هاتوو هیندی له سره وه ی بینا که ش پوو خا ده توانی به ئاسانی فریای بکه وی - واته: نه گهر تووشی خراپه یه کیش بوو نه وه چونکه ئیمانیک ی پته و تهوت هه یه ده توانی فریای بکه وی - به لام نه گهر بناغه ی کاره کانت پته و نه بوو - که خراپه یه ک پووت تیده کات - هیچت بۆ ناکریت.

بناغه ی کاره کانش دوو جوړه:

یه که م: بناغه ی کاره کانت پته و بکه ی به ناسینی خوا و سنوره کانی و ناو و سیفات ه کانی.

دووه م: بناغه ی کاره کانت پته و بکه ی به خو یه کلایی کردنه وه بۆ ملکه چی و گوپراه لی کردنی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ.

نه مه چاکترین و پته وترین بناغه یه که مروّف ساختمانی کاره کانی خو ی له سر بینا بکات، نه گهر وابوو نه وکات هر چند که بکات ده توانیت بینا که ی به رز و بلند بکات.

به لی: هیمه ت بده خو تو و بناغه ی کاره کانت پته و بکه به ئیمان، به هیزیش بپاریزه، به رده وامبه له سر حیمایه کردنی، ناگاداریش به شتی خراپه ی له گهل ټیکه ل نه بیټ، نه گهر وات کرد نه وکات ده گه ی به مه به سستی خو ت.

جا نه گهر ساختمانه که ت ته واو بوو، نه وه به په وشت جوانی و چاکه کردن به رانبه ر خه لکی بپرازینه وه، پاشان به په رزینی ناگاداری ده وری بده با دوورمن ده سستی نه یگاتی و داینه بریت، پاشان ده رگاگان داپوشه، پاشان ده رگا گه وره که ی ساختمانه که ت - که زمانه - قوفل بده به قسه نه کردن له و شتانه ی که مه ترسی هه یه بۆ دوا پوژت، پاشان کللیکی له زیگری خوا بۆ دروست بکه که به و بکریت ه وه و دابخریت، که هر کاتیک ویستت بیکه یه وه نه وه به و بیکه یه وه و دایبخه ی، نه گهر

بەو شىۋەت كىرد ئەۋكەت دەكەت تۆ قەلەيەكى قەلغانىت پىكھىتاۋە كە ھەرگىز دوۋىمىن ناتوانىت زەفەرت پى بەرىت، دوۋىمىن بە دەۋرى قەلەيەكە دا دەسۋىت دەبىنىت ھىچ پىگايەك نىە بچىتە ژورەۋە بۆيە بى ئومىد دەبىت.

پاشان ھەمو كاتىك زۆر ئاگادارى قەلەكەت بە، چۈنكە دوۋىمىن ئەگەر نەتوانىت بە دەرگاش بىتە ژورەۋە، ئەۋە بە پىمەپەي گوناھ دىۋارى قەلەكەت لى كۈن دەكەت، جا ئەگەر تۆش فەرامۆش كىرد ئەۋە زۆر بە ئاسانى دەگاتە ناۋ قەلەكەت ئەۋكەتتىش دەركىردى زۆر ئاستەمە، كە ھاتە ناۋەۋەش كار بۆ سى شت دەكەت:

۱. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي بالادەست بىت بەسەر قەلەكە دا.

۲. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي لەگەل تۆدا جىنشىن بىت تىايدا.

۳. يان كار دەكەت بۆ ئەۋەي سەرقالت بکات لەۋ شتانهى سوۋدى بۆ تۆ ھەيە.

ئاگاداربە ئەگەر ئەۋ دوۋىمىنە ھاتە ناۋ قەلەكەت، ئەۋە سى زەرەرى بۆ تۆ ھەيە:

۱. قەلەكەت لى گەندەل دەكەت.

۲. دەست بەسەر بەروو بوم و كەل و پەلەكەي دادەگرىت.

۳. دەبىتە چاۋ ساغى ئەۋ دزانەي كە ۋەكو خۆيەتى، جا بەردەۋام بەسەرتدا

دەدەن تاكو بى ھىز و شەكەت و ماندووت دەكەن، بەم شىۋە تۆش دەستى لى

ھەلدەگرى و قەلەكەي بۆ جى دەھىللىت.

بەلى: ئەۋە ھالى زۆربەي خەلكىە لەگەل ئەم دوۋىمىنەيان، ھەر بۆيەش دەبىنى

لەبەر خاترى نەفسىيان خوا لە خۆيان توۋپە دەكەن، بەلكو لەبەر خاترى مۇۋئىكى

ۋەكو خۆيان كە نە زەرەر و نە قازانجى لە دەست دىت خوا لە خۆيان توۋپە

دەكەن، دىنەكەيان دەفرۆشن بە مالى دنيا، نەفسى خۆيان بە فىرۆ دەدەن بۆ

شتىك كە بۆيان نامىنىت، لەسەر دنيا سوۋرن لە كاتىكدا دنيا پىشتى لەۋان كىردوۋە،

دوا پۆزىيان فەرامۆش كىردوۋە لە كاتىكدا دوا پۆز بەرەۋ پوۋيان دىت، شوپىنى ھەۋا

ئارەزۋى خۆيان كەۋتوۋنە و پىشتىيان لە پەرۋەردگارىيان كىردوۋە، خەرىكن بە

دنياۋە و باسى دەكەن بەلام مردىيان لە بىر چوۋە و باسى ناكەن، خەرىكى ھەۋا

ئارەزۋى خۆيان پەيمانى خويان لە بىر نىە، بە دنيا دلخۆشن و لەسەر نەمانى دل

تەنگن، كەچى بە فەوتانى بە مەشت دڻ تەنگ نابن، دڻخۆش نابن بە ئيمان وەكو
 دڻخۆش بە دینار و درەم، حەق بە نا حەق پيس دەكەن، ھىدايەت بە گومپايى
 پيس دەكەن، چاكە بە خراپە پيس دەكەن، ئيمان لەگەڻ گومان تىكەڻ دەكەن،
 حەلال لەگەڻ حەرام تىكەڻ دەكەن، پشتيان لەو ھىدايەتە كەردووە كە خوا بۆى
 ناردوونە.

لە ھەمووشى سەيرتر ئەو ھىدە كە ئەو دووژمنە كاتىك دەست بە سەر قەلاكە
 دەگرىت، خاوەن قەلاكە بە كار دىنيت بۆ ويران كەردنى قەلاكە بە دەستى خۆى.

سەرچاۋەكانى كوفەر

سەرچاۋەكانى كوفەر چۈشەنمە:

۱. الكبر: خۇ بەگەۋرەزانى.

۲. الحسد: ھەسۋىدى.

۳. الغضب: تىۋرەپىيى.

۴. الشهوة: پاپۋاردىن ۋ ئارەزۋوات.

خۇبەگەۋرەزانى پىگا بە مەۋقە نادات ملەكەچ ۋ گۈپرايەل بىت بۇ خوا..

ھەسۋىدىش پىگا بە مەۋقە نادات گۈي بۇ ئامۇزگارى شىلکا ۋ ئامۇزگارى ۋەرگىت..
تۋرەيش پىگا بە مەۋقە نادات دادپەرۋەر بىت.. شەھۋەت ۋ ئارەزۋواتىش پىگا بە
مەۋقە نادات ھەلسى بە بەندايەتى خوا.

ئەگەر ھاتوۋ مەۋقە ھىزى دايە بەر خۇي ۋ خۇبەگەۋرەزانى لە ناخى خۇيدا
پوۋخاند رىگاي ملەكەچى ۋ گۈپرايەلى بۇ ئاسان دەبىت، ئەگەر ھەسۋىدىشى لە
ناخى خۇيدا پوۋخاند رىگاي ۋەرگىتنى ئامۇزگارى بۇ ئاسان دەبىت، ئەگەر
تۋرەيشى لە ناخى خۇيدا پوۋخاند دادپەرۋەرى بۇ ئاسان دەبىت، ئەگەر
شەھۋەت ۋ ئارەزۋواتىشى لە ناخى خۇيدا پوۋخاند رىگاي ئارامگىتن ۋ داۋىن پاكى
بەندايەتى بۇ ئاسان دەبىت.

بەلام ئەگەر كەسىك بەمانەۋە گىرى خۋاردبىت، ئەۋە لابردىنى چيا لە شوپىنى
خۇي زۇر ئاسانترە لەلاي لەۋ چۋارە، بە تايبەت ئەگەر ئەمانە بوۋبىت بە خوۋو
مەلەكە ۋ سىفات، ئەۋكات زۇر ئاستەمە كارى لەگەلدا بىگىت، بۇيە ھەركاتىك
بىيەۋىت كارىك ئەنجامدات ئەۋە ئەم چۋارە لىي فەساد دەكات، سەرچاۋە ھەموۋ
خراپەيەكىشى لەم چۋارەۋەيەۋە سەرھەلەدات.

ئەگەر بېتتو ئەم چوارە بەسەر دالېدا زال بوو، ئەوہ ناحق بە حق دەبېنېت،
 حەقىش بە ناحق دەبېنېت، چاکە بە خراپە دەبېنېت، خراپەش بە چاکە
 دەبېنېت، دنیای لىٰ نزیك دەبېتتەوہ دواپۇژىشى لىٰ دوور دەکەوېتتەوہ.

ئەگەر وورد بېنەوہ لە سەرچاوەى کوفرى گەلانى پېشوو، ئەوہ دەبېنېن لەو
 چوارە ھەلقولاًوہ، ھەر لەسەر ئەمەشە سزادراوون، جا کەم و نۆرى سزاکە بە
 ئەندازەى کەم و نۆرى ئەم چوارەيە.

کەواتە: ھەر کەسێک ئەم چوار دەرگايە لەسەر خۆى دابخات، ئەوہ ھەموو
 دەرگاگانى خراپەى لەسەردا دادەخرىت، چونکە ئەم چوارە رېگا بە مروف نادەن کە
 ملکەچ و ئىخلاص و تەوبە کار بېت و حەق و ئامۆژگارى موسلمانان وەرېگرىت و
 تەوازوعى بۆ خوا و بەندەگانى خوا ھەبېت.

سەرچاوەى ھەلقولانى ئەم چوارەش لە ناخى مروفدا ئەوہيە کە ئەو مروفە بە
 چاکى پەرەردگارى نەناسىوہ و نەفسى خۆى نەناسىوہ، چونکە ئەگەر
 پەرەردگارى بناسىبايە بەوہى کە خاوەنى ھەموو سىفاتىكى بەرزو بلندوبى کەم و
 کورتىيە، نەفسى خۆشى بناسىبايە بەوہى کە پەرە لە کەم و کورتى، دلنبايە
 ئەوہ ھەرگىز خۆى بە گەورە نەدەزانى و توورپە نەدەبوو و ھەسوودىشى بەکەس
 نەدەبرد و بەو شتەى کە خوا پېداوہ، لەبەر ئەوہى لە راستىدا ھەسوودى جۆرىکە
 لە دوورمنايەتى کردنى خوا کە پېى ناخۆشە خوا ئەو نىعمەتەى بە بەندەى خۆى
 بەخشىوہ لە کاتىکدا کە خوا خۆى پېى خۆشە، پېى خۆش نىيە ئەو نىعمەتە لەسەر
 ئەو بەندەيەى لاچىت لەکاتىکدا خوا پېى خۆشە لەسەرى لاچىت.

ئەمەش دزايەتى (القضاء و القدر) و ھەز و پېناخۆشى خوايە، بۆيە (ابليس)
 دوورمناى راستەقىنەى خوايە، چونکە گوناھەکەى ھەلقولاًوى خۆبەگەرەزانى و
 ھەسوودى بوو.

ھەلکېشانى ئەم دوورەوشتەش (کېر) و (حسد) بە ناسىنى خواو يەکتاپەرستى
 دەبېت، بە پازى بوونى بە برىارى خوا و گەرپانەوہى بۆ لای خوا دەبېت.

ھەلگىشەننى تووپرەش بە ناسىنى نەفسى خۆى دەبىت، بە ھەى كە نەفسى شىاوى ئە ھە نىە لە بەر خاترى ئە تووپرە بىت و تۆلە بسىنەت، چونكە ئە ھە ئەبىزاردنى نەفسە بەسەر ئە ھە پەرەدگارەى دروستى كر دوو، بە سوودترىن و گرنگترىن شتىش كە ئە م بەلایەى پى ئە خۆى دوور بكاتە ھە، پراھىتەننى نەفسىەتى لەسەر ئە ھەى كە لە بەر خاترى خوا تووپرە بىت و پەزەمەندىشى ھەر لە بەر خاترى خوا بىت، كە ھە ھەركاتىك لە بەر خوا تووپرە بوو و پازى بوو، ئە ھە تووپرەى بۆ نەفسى خۆى و پەزەمەندى بۆ نەفسى خۆى نامىنەت.

دەرمانى ئارەزوواتىش زانست و زانىارى دروستە، چونكە زانست و زانىارى دروست وا لە مەزۇدە كات كە چا و ساغ بىت بەرانبەر بە پاستى شتەكان.
(الغضب) تووپرەى، ھەكو ئازەلى درندە واىە، ھەر كاتىك خاوەنەكەى لە ناو چو دەست دەكات بە خواردنى.

(الشهوة) ئارەزووات، ھەكو ئاگر واىە، ئەگەر خاوەنەكەى ھەلى گىرساند گرپە دەكا و دەیسوتىنى.

(الكبر) خۆبەگەرەزانى، ھەكو ئى گرتنە ھەى مولكى مەلىكە، ئەگەر بە ھىلاكت نەبات ئە ھە دەرت دەكات.

(الحسد) ئىرەى، ھەكو دزایەتى كردنى كەسىكە كە لە تۆ بە ھىزترە.

باسىڭكى زۆر گرنك و بە سوود

ئەوانەى خوا ناناىن و ناو و سىفاتە بەرزەكانى خوا ناناىن، خەلگى لە خوا تووپە دەكەن، خەلگى سارد دەكەنەو لەسەر خۆشەويستى خوا و بەندايەتى كردنى.

ئەوانە بۇ ئەوئەى خەلگى لە خوا دووربخەنەو چەند پىڭايەك دەگرە بەر لەوانە:

يەككە لەو پىڭايانەى خەلگى پى لە خوا دوور دەخەنەو ئەو لە دلى خەلگى ئيمان لاواز دەچىنن كە ئەگەر ھەر چەندىي بەندايەتى خوا بەكى بى سوودە، دەلئىن: چونكە بەندە دلتيا نىيە لە مەكرى خوا، لەبەر ئەوئەى جارى وا خوا مرؤفى بە تەقوا لە (محرابى) مزگەوت بەدەر دەنئىت بۇ مەيخانە، لە يەكتاپەرستى و تەسبىحاتى خوا سەرگەردانى دەكات بۇ شىرك و گەمە و گالتە و ھەلپەركى، خوا دلى مرؤفى ئيماندار ھەلدەگە پىنئىتەو بۇ كوفەر، بەلگەش بەم ئايەتە دىننەو: ﴿أَفَأْمِنُوا بِاللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكَرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ (الاعراف: ۹۹)، واتە: ئايا دلتيا بوون لە مەكرى خوا؟! بىگومان كەس دلتيا نابىت لە مەكرى خوا جگە لەو كەسانە نەبىت كە خەسارەت مەندن.

ئەو ئايەتەش بەلگە دىننەو: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الانفال: ۲۴)، واتە: بىگومان ئەو بزانن كە خواى گەورە بەر بەست دەكاتە نىوان مرؤف و دلىو.

(ابلىس) ىش دەكەن بە بەلگە لەسەر ئەو بۇچونانەيان دەلئىن: (ابلىس) تاووسى مەلائىكەت بوو كەچى خواى گەورە ئەوھا سەرگەردانى كرد، كەچى قەدەر و حىكمەتى خوا ئەو پاكەى گۆپى و كردى بە خراپترىن شت.

هیندی له زاناکانیان ده‌لین: (انک ینبغی أن تخاف الله كما تخاف الأسد، الذي يثبُ عليك بغير جُرْمٍ منك ولا ذنب أتيته إليه) واته: پیویسته به و شیوه له خوا بترسی که چون له شیر ده‌ترسی، چونکه شیر بی‌ئوهی هیچ تاوانت کردبی پرت ده‌داتی.

به‌لگه‌ش به‌م‌ه‌دیس‌ه‌ی پیغه‌م‌ب‌ر ﷺ دیننه‌وه: ((إن أحدكم ليعمل بعمل أهل الجنة حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل النار فيدخلها))^(۱)، واته: هیندی که‌س له ئیوه کاری به‌ه‌شتی نه‌نجام ده‌دات، ه‌تا له به‌ه‌شت نزیک نه‌بیته‌وه به‌ نه‌ندازه‌ی قولیک، جا کتیبه‌که‌ی پیشی ده‌که‌وی — که نووسراوه دۆزه‌خیه — بۆیه ده‌ست ده‌کات به‌ کاری دۆزه‌خی و ده‌چیته دۆزه‌خ.

ده‌لین: هیندی له (السلف) یش‌فه‌رموویانه: (أكبر الكبائر الأمن من مكر الله والقنوط من رحمة الله) واته: که‌وره‌ترینی گونا‌ه‌کان د‌نیا بوونه له مه‌کری خوا و ئومید بوونه به‌ په‌حمه‌تی خوا.

جا بنچینه پوچه‌کانیان به‌م شیوه‌ریز ده‌که‌ن، که ئینکاری کردنی حکمه‌ت و ته‌علیل و نه‌سبابی خواجه، نه‌وانه‌ ب‌روایان وایه که خوای‌گه‌وره نه به حکمه‌ت و نه به (سبب) کارده‌کات، به‌لکو ه‌روا چی بویت ده‌یکات، که ده‌توانیت به‌نده‌ی ملکه‌چی خوی تووندترین سزا بدات، دووژمنان و گونا‌ه‌کارانیش چاکترین پاداشت بکات، به‌لکو چاکه‌کار و تاوانبار به‌ نیسه‌ت خوا وه‌کو به‌که.

(۱) صحیح: رواه البخاری (۲۲۰/۶)، ومسلم (۲۶۴۳)، و ابو داود (۴۷۰۸)، و الترمذی (۲۱۳۸)، و ابن ماجه (۷۶).

وه لآمدانه وهی گومانه پوجه که بیان:

ئوه چۆن ده بیته که ئیمه گوپرایه لی خوا بکهین، واز له خووشی و ئاره زوواتی دنیا بهینین، به ندایه تیش ئه نجام بدهین، له گه ل ئه وه شدا دلتیا نه بین له خوا بلین: له ئیمان ه وه وهرمان ده گپیت بۆ کوفر، له یه کتاپه رستهیه وه وهرمان ده گپیت بۆ شیرک، له به ندایه تی وهرمان ده گپیت بۆ گونا ه و تاوان، له چاکه وه وهرمان ده گپیت بۆ خراپه، سزaman ده دات، ئه گه ر وایته ده کات ئیمه خه ساره ت مه ندی دنیا و قیامه ت ده بین.

خوای گوره ئه وه ی بۆ پوون کردۆتینه وه که خه لکی به گویره ی کاره کانیان حیسابیان له گه لدا ده کریت، پاداشت و سزا به پپی کرده وه کانیان ده بیته، چاکه کار ناترسی سته می لی بکری و مافی بخوری، ناترسی له وه ی کرده وه چاکه کانی بی نرخ ته ماشا بکریته، له گونا هیشی چاوپۆشی نه کریت، چونکه خوای گوره هه رگیز چاکه ی چاکه کاران به فیرو نادات، به لکو ئه گه ر بیتو و چاکه ی به نده به ئه ندازه ی گه ردیله یه کیش بیت ئه وه له لای خوای گوره به فیرو ناچیت و سته م له که س نا کریت خوای گوره ده فرمووی: ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَعِفَهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۴۰)، واته: ئه گه ر مرۆف چاکه یه کی هه بیته ئه وه خوای گوره بۆی چند به رانبه ر ده کات و له لایه ن خویه وه پاداشتی گوره و بی سنووری پی ده به خشیته.

به لی: ئه گه ر چاکه ی مرۆف به ئه ندازه ی گه ردیله یه کیش بیت، ئه وه خوای گوره پاداشتی ده داته وه و به فیرو نادات، به لام سزای تاوان هه ر تاوانیکه و زیاد ناکات له گه ل ئه وه شدا به ته وه و په شیمانی و ئیستیغفار و چاکه ناخووشیش نامینیت، که چی چاکه یه که به ده یه واته: به رانبه ر یه که چاکه خوای گوره ده پاداشتی

دهداته وه، به لگو له وهش زياترى دهكات بۆ حوت سه دقات، به لگو له وهش زياترى دهكات بۆى.

خوای گوره مروفي خراپه كار چاك دهكات، تهوبه له تاوانباران و گوناھباران و ھردەگریت، ئەوانەى به هيلاك چوونە و گومرا و سەرگەردان بوونە پزگاریان دهكات و ھیدایەتیان دەدات، نەفام و نەزانان ھۆشیار و دانا دەكات، چاوساغى به سەرلێشيووان دەبەخشی، بئى ئاگایان به یاد دینیتەوه، بەلام مروف کاتیک خوا سزای دەدات که له سنوور دەرچیت و سەرکەشى بکات، ئەو سزایەى خواش دواى ئەوه دیت که چەندین جار بانگی کردوون بۆ ئیمان ھێنان بەخوا و پەرورگاریەتى و ھەرمانەکانى، که چى ئەوان ھەر سەرکەش بوونە، تاكو ئەو کاتەى که ھیچ ئومیدی وەلامدانەوه و دان ھێنان بە یەکتاپەرستى و پەرورەدگاریەتى خوايە تیان نامینیت، ئا ئەوکات خوای گوره بەھۆى کوفر و سەرکەشى و دان نەھێنانیانەوه سزایان دەدات، به جوړیک که ئەوکات مروف خۆى دان بە ھەلەى خۆى دەنیت و دان بەوه دەنیت که خوا ستمى لى ناکات، ھەر وەکو خوای گوره دەربارەى دۆزەخپەکان دەفەرمووى: ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (المک: ۱۱)، واتە: بە ناچارى و خەجالەتیهوه دان بە گوناھ و تاوانى خۆیاندا دەننن، دوورى لە مېھرەبانى خودا بۆ ھاوپیانی دۆزەخ.

خوای گوره دەربارەى ئەوانەى له دنیادا بە هيلاکى بردوون دەفەرمووى: کاتیک ھەستیان کرد که سزای خوا بەرەو پووین ھاتووه و خەریکە یەخەیان بگریت دەیان گـووت: ﴿قَالُوا يَا نَبِيَّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (۱۴) ﴿فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَتُهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِدِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۴-۱۵)، واتە: ھاوار بۆ ئیمە بەراستی ئیمە ستمکار بووین، بەردەوام ھەر ئەوه قسەیان بوو، ھەتا ھەموویانمان لە ناو برد و لە جیگاگانى خۆیاندا وەك دەغلیكى دروینە کراو ھەناسەمان لێبڕین و کوژاندمانەوه.

خاوەن باخەكەش کاتیک باخەكەى خۆیانى بینى خوا خراپى کردووه گوتیان:

﴿قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (القلم: ۲۹)، واته: گوتیان، پاکی و بیگهردی بو
په روهردگارمانه، به پراستی نئمه ستمکار بووین.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام: ۴۵) واته: نهو گه لهی پیشه یان ستم بوو بنبر کران، سوپاس و
ستایش بو خوای (رب العالمین).

نهو بنبرکردن و له وناو بردنه سوپاسی په روهردگاری له سهر ده کریت، له بهر
حیکمهت و دادپه روهری کاره که ی، که سزای که سیك ده دات شیواو بیت به و سزایه.
به لئی: خوای گه وره سزای که سیك ده دات، نهو که سه خودا سزای داوه نه گه ر
توش بیناسی ده لئیت: به پراستی نهو سزایه شیواوی نهو که سه یه، نهو ته نها شیواوی
سزایه.

بویش خوای گه وره نهو په پوون ده کاته وه که دواوی نهو هی حوکم له نیوان
به نده کانیدا ده کات، هر که سیك چاکه کار و به هه شتی بوو به ره و به هه شت به ری
ده کری، هر که سیكیش خراپه کار و دوزه خی بیت نهو به ره و دوزه خ به ری ده کری
نینجا ده فهرمووی: ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الزمر: ۷۵)،
واته: حوکم و براری خوای گه وره به دادپه روه رانه له نیواناندا جیبه جی کرا،
نینجا ده گوتری (الحمد لله رب العالمین).

لیره دا (فاعل)ی نهو ووتهی (الحمد لله رب العالمین) (حذف) کراوه و دیار نیه، بو
نهو هی هه ست به گوتنی گشتی بکریت، واته: هه موو بوونه وهر پیکه وه ده لئی:
(الحمد لله رب العالمین) کاتیک ده بیستن خوای گه وره حوکم و بریاره که ی زور حق و
دادپه رورانه و به خشنده بووه.

هر بویش له باره ی دوزه خیه کانه وه ده گوتری: ﴿قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ
جَهَنَّمَ﴾ (الزمر: ۷۲)، واته: پییان ده گوتری: به درگاکانی دوزه خدا بچنه ژوره وه.

وه‌كو نه‌وه وایه كه بوونه‌وهر هه‌مووی وایان پٲیلت: نه‌ندامه‌كانیان و روٲحیان و زه‌وی و ئاسمانیش وایان پٲی ده‌لٲت.

خوای گه‌وره نه‌وه پوون ده‌كاته‌وه نه‌گه‌ر دووژمنانی له‌سه‌ر خراپه‌كاری له ناوٲبات، نه‌وه دوسته‌كاني له‌به‌ر چاكه‌كانیان پزگار ده‌كات، نه‌وه‌ك به‌هه‌وه‌س هه‌موویان پٲكه‌وه له ناوٲبات.

هه‌ر وه‌ك (نوح) داوای له‌خوا كرد كه كوڤه‌كه‌ی پزگار بكات، به‌لام خوای گه‌وره پٲی ڤاگه‌یاند كه غه‌رقی ده‌كات له‌به‌ر نه‌و كوڤه‌ر و كاره خراپانه‌ی نه‌نجامی ده‌دا، نه‌ی فه‌رموو: به‌هه‌وه‌س غه‌رقی ده‌كه‌م به‌بٲی هٲچ گونا‌ه و هؤیه‌ك.

بٲگومان خوای گه‌وره زه‌مانه‌تی داوه كه نه‌وانه‌ی له‌پٲناوی نه‌ودا ده‌جه‌نگن زیاتر هٲدایه‌تٲیان بدات و سه‌رفرازیان بكات، نه‌ی فه‌رموو: سه‌رگه‌ردانیان ده‌كه‌م و كاره‌كانیان به‌هه‌ده‌ر ده‌به‌م، هه‌روه‌ها زه‌مانه‌تیشی داوه كه نه‌و كه‌سانه زیاتر سه‌رفراز و هٲدایه‌تٲیدا كه ته‌قوادارن و داوی ڤه‌زانه‌ندی خوا كه‌وتوونه، نه‌وه‌ش پوون ده‌كاته‌وه كه كه‌سٲك سه‌رگه‌ردان و گومڤا ناكات، ته‌نها نه‌و كه‌سانه نه‌بٲت كه فاسق و په‌یمانی خوایان هه‌لوه‌شان‌دوخته‌وه، نه‌و كه‌سه‌ه‌ گومڤا ده‌كات سه‌رگه‌ردانی و گومڤایی به‌سه‌ر سه‌رفرازی و هٲدایه‌ت هه‌لده‌بژٲرٲت، نه‌وكات به‌هؤی نه‌و كاره‌یه‌وه خوا مؤر ده‌نٲت به‌سه‌ر چاو و دلٲدا، نه‌وه‌شی پوون كردوخته‌وه كه دلٲی كه‌سٲك وهرده‌گٲٲٲ كاتٲك هٲدایه‌تی خوای بو دٲی پٲی ڤازی نه‌بٲن و ئیمانی پٲی نه‌هٲنٲی و پشٲتی تٲی بكات و ڤه‌تی كاته‌وه، نه‌وكات له‌سزای نه‌و كاره‌ی دل و بٲنٲنی وهرده‌گٲٲٲ، خو نه‌گه‌ر خوای گه‌وره نه‌و كه‌سه‌ی گومڤا و سه‌رگه‌ردانی كردوه خٲیری تٲیا به‌دی بكردایه‌ه، نه‌وه وای لٲده‌كرد كه حه‌ق و ڤاستی تٲی بگا و هٲدایه‌تیشی ده‌دا، به‌لام دٲاره شیاری به‌خشش و ڤٲزلیگرتنی خوا نیه.

خوای گه‌وره به‌لگه و نیشانه‌ی بو هٲناونه‌ته‌وه، ڤٲگای هٲدایه‌تی بو ئاسان كردوون، كه‌سٲش گومڤا ناكات ته‌نها فاسق و سه‌تمكاران نه‌بٲت، دلٲی كه‌سٲش مؤر لٲنادا ته‌نها نه‌و كه‌سانه نه‌بٲت كه له‌سنوور ده‌رچوونه، كه‌سٲش تووشی نه‌هامه‌تی ناكات مه‌گه‌ر منافقه‌كان نه‌بٲت، نه‌و ژه‌نگه‌شی كه دلٲی كافرانی پٲی داڤوشتووه هه‌ر

به هوی بپوا و کاره قیزه ونه کانی خویانه وهیه هر وهك خوی گه وره ده فه رمووی:
 ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴)، واته: نه خیر وانیه به لکو
 دلیان ژهنگی هیناوه و چلکی گونا ه دایپوشیوه به هوی نه و کار و کرده وانیه که
 ده یانکرد.

خوی گه وره ده رباره ی جووله که کانش ده فه رمووی: ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ
 طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ﴾ (النساء: ۱۵۵)، واته: که ده لئین: دلئی نئیمه داخراوه و بهرگی
 پیوهیه - مه به ستیان نه وهیه ناماده نین گوئی بؤ هیچ پاستیهک بگرن - نه خیر به و
 جوره نیه که نه وانه ده یلئین: به لکو خوا موری ناوه به سهر دل و ده روونیا ندا به هوی
 بی باوه پ بوونیا نه وه.

خوی گه وره نه وهی پوون کردوته وه که هیچ که سیك گومرا ناکات تاکو ریگی
 هه موو شتیکی به ته وای بؤ پوون نه کاته وه، به لکو مرؤفه که بؤ خوی خراپه
 هه لده بژی ریئت و گومرایی و سهرگه ردانی به سهر هیدایهت و سهر فرازیدا هه لده بژی ریئت.

وه لامدانه وهی به لگه پوچه کانیا ن:

✓ ده رباره ی (مه کری) ی خوا که خوی پی وه سف کردوه، مه کری خوا سزایه بؤ
 نه و که سانه ی مه کر له دژی دۆستان و پیغه مبه رانی خوا ده گئین، جا - نه و
 گرو هه ی پیشتر باسما ن کرد - مه کره پیس و خراپه که ی مرؤفه به راورد ده که ن
 له گه ل مه کری چاک و دادپه روه رانه ی خودا، چونکه مه کری نه وان پیسترتین و
 خراپرتین شته، به لام مه کری خوا چاکرتین شته چونکه دادپه روه رانه یه.

✓ به هه مان شیوهش (خداع) فیلی خوا، سزایه بؤ نه و که سانه ی فیل و ته له که
 له دژی دۆستانی خوا و پیغه مبه رانی خوا ده گئین، جا (خداع) و (مکری) خوا
 چاکرتین شته.

✓ ده رباره ی نه و هه دیسهش که باسی نه و که سه ده کات: ((إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ

بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا نَزَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا))^(۱)، واتە: ھىندى كەس لە ئىۋە كارى بەھەشتى ئەنجام دەدات، ھەتا لە بەھەشت نزيك ئەبىتەۋە بە ئەندازەى قَوْلَيْك، جا كىتەبە كەى پىشى دەكەۋى - كە نووسراۋە دۆزەخىيە - بۆيە دەست دەكات بە كارى دۆزەخى ۋە دەچىتە دۆزەخ. لىزە ماناى ئەۋەيە كە ئەۋ كارەى ئەۋ كەسە دەيكات لەلای خەلكى كارىكى بەھەشتىيە، ئەگىنا ئەگەر بەپاستى كارىكى چاك و پاك بايە و بەھەشتى بايە، ئەۋە خوا ئەۋ كارەى لى ۋەردەگرت و ئەۋ بەۋ كارە خوا لىسى خۆش دەبوو و لىسى پازى دەبوو، ھەرگىز كارە كەى لى پوچەل ئەدە كەردەۋە.

بەلام ئەگەر تىيىنى بەكىن كىشە كە لە كۆتايى حەدىسە كە دايە ئەۋىش ئەمەيە: (لم يبق بينه وبينها إلا نزاع) جا لەم بارەيەۋە گوتراۋە: مروزە حىسابى كۆتايى بۆ دەكرىت، بەلام ئەۋ كابرەيە ئارامى نەگرتوۋە تا كۆتايى، بەلكو لە كارە كانىدا كارەساتىكى نادىيارى ھەيە كە سەرگەردانى دەكات، واى لىدەكات تووشى دۆزەخ بىت و كارى دۆزەخى ئەنجامبەدات، ئەگىنا ئەگەر بىتوۋ ھىچ كەندە لىكە لە كارە كانىدا نەبىت خوا ئىمانى لى ناگۆرپىت، خواى گەۋرەش چاكتر بەندە كانى خۆى دەناسىت لەۋەى ئەۋان كە يەكتر دەناسن.

✓ دەربارەى ئەۋەش كە (ابليس) چاك بوۋە خوا واى لىكردوۋە بىگومان خواى گەۋرە بە مەلائىكە تەكانى فەرموو: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۳۰)، واتە: ئەۋەى من دەبىزانم ئىۋە نايزانن.

خوای پەرۋەردگار دەبىزانى چى لە دالى (ابليس) دا ھەيە لە كوفرو خۆبەگەۋرەزانى و ھەسوۋدى، كە چى مەلائىكەت ئەمەيان نەدەزانى، جا كاتىك خوای گەۋرە فەرمانى پىكردن كە كرتوش بۆ ئادەم بەرن، مەلائىكە تەكان ھەمويان

(۱) صحيح: رواه البخارى (۲۲۰/۶)، ومسلم (۲۶۴۲)، و ابو داود (۴۷۰۸)، والترمذى (۲۱۳۸)، وابن ماجه

گویرایه لیان کرد، نه وهی له دلایندا هه بوو له به ندایه تی و خو شه ویستی و ترس و ملکه چی نه وکاتی ده رکه وت، نه وهی له دلی (ابلیس) یش دابوو نه وکاتی ناشکرا بوو له خو به گه وره زانی و خیانه ت و حه سوودی، بویه کرتوشی بو ئاده م نه برد و سه رکه شی کرد له فه رمانه که ی خوی گه وره، بویه چوه پیزی کافرانه وه.

✓ ده رباره ی نه وه ش که نه وانیه دۆستی خوان له مه کری خوا ده ترسن، نه وه شتیکی ئاساییه و دروسته و هیچی تیانیه، چونکه نه وان که ده ترسن له بهر گونا ه و هه له کانیا ن ده ترسن، ده ترسن له وهی نه وه کو خوی گه وره به هوی نه و گونا هانه وه تووشی سه رگه ردا نیا ن بکات، نه وان له گونا هه کانیا ن ده ترسن و داوی ئومیدی خوا ده که ن.

✓ ده رباره ی نه و نایه ته ش که ده فه رموی: ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ (الأعراف: ۹۹)، نه وه ده رباره ی کافر و خرا په کارانه.

مانای نایه ته که ئاویه: که س نیه گونا ه و بی فه رمانی خوا بکات له گه ل نه وه شدا دلنیا بی ت له مه کری خوا مه گه ر نه و که سانه نه بی ت که خه ساره ت مه ندن، به لام نه وهی له خوا ده ترسن خوانا سائن نه وه کو خوی گه وره سزای کاره کانیا ن دوا بخات جا نه وانیش له خو بایی بن و له گه ل گونا ه پابین ئینجا سزای خویان بو بی ت.

خالیکی تریش: نه وه یه بی نا گانه و یادی خویان له بیر کردوه، خوی گه وره ش فه رامۆشیان ده کات، نه گه ر پشت له یاد و به ندایه تی نه و بکه ن، جا نه وکات تووشی نه هاتی و به لا ده بن، مه کری خواش بو نه وان فه رامۆش کردنیا نه.

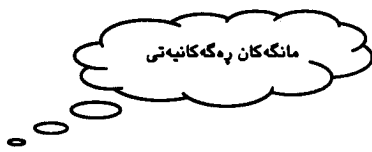
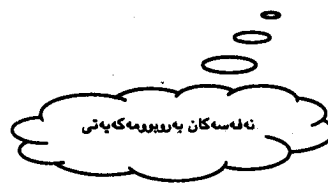
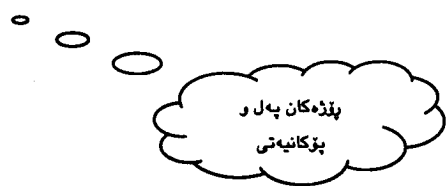
خالیکی تریش: خوی گه وره به هه موو گونا ه و تاوانیکیان ده زانی ت که چی نه وان به خو یان نازانن، جا به جوړیک مه کری خویان بو دیت که هه ستیشی پی نا که ن.

خالیکی تریش: خوی گه وره به و شتانه تا قیا ن ده کاته وه که ئارامی له سه ر نا گرن، بویه پی ی به فه تاره ت ده چن، نه مه مه کری خویه.

درهختی ژیان

سال وهك درهختیك وایه، مانگه كان په گه كانیه تی، پۆژه كان پهل و پۆكانیه تی، كاته كان گه لاكانیه تی، هه ناسه و نه فه سه كان به روپومه كه یه تی. جا هه ر كه سیك هه ناسه و نه فه سه كانی له به ندایه تی خوادا سه رف بكات، بیگومان نه وه به روپومی درهخته كه ی چاك و به كه لك ده بیئت، هه ر كه سیكیش نه فه سه كانی له گونا و تاواندا سه رف بكات، نه وه بیگومان به روپومی درهخته كه ی بی كه لك ده بیئت وه كو گوزالك.

%

دره ختى ئىخلاص و يه كتاپه رستى

ئىخلاص و يه كتاپه رستى دره ختتېكه له دلى مرؤفدا، په گه كانى كاروكرده وه يه، به رووبومه كەشى ژيانىكى كامه ران و ئاسوده يه له دنيا و نيعمه ت و خو شيشه له دوا پؤژدا.

جا كه چؤن به رووبومى به هه شت به رده وام هه يه و نه بپراوه يه، به هه مان شتوه ش به رووبومى يه كتاپه رستى و ئىخلاص له دنيا دا بپراوه ي نيه .

دره ختى شيرك و درؤ و رپيا

شيرك و درؤ و رپيا دره ختتېكه له دلى مرؤفدا، به رووبومه كەشى له دنيا دا ترس و غم و خه فه ت و دلّ تهنگى و دلّ په شيه، به رووبومه كەشى له دوا پؤژدا زه قوموم و سبزيه كى به رده وامه، خواى گه و ره له سووپه تى (ابراهيم) دا باسى نه و دوو دره خته ي كردوه .

پلەكانى كامەرانى مروۇق

كاتىك مروۇق دەبىتتە كەسىكى كامىل، ئەو پەيمانەى پى دەدرىتتەو كە پەروەردگار پىشتر لىى وەرگرتبوو - ئەو پەيمانەى كە ھىشتا لە پشتى باوكى بووە خوا پىى فەرمووە ئايا پارزى من پەروەردگار تەم، ئەو ىش وتىەتى بەلى خودايە پارزىم پەيمانەت پىدە دەم - .

جا ئەگەر ھاتوو بە عەزىمەتەو وەرگرت - كە دىنى خوايە - بۇ جىبەجىى كەردن، ئەو ە زىانى كامەران دەبىت بە شىوەى ئەوانەى ھەلساون بە بردنە سەرى پەيمانەكەيان، ئەگەر ھاتووش لەكاتى وەرگرتنى پەيمانەكەى دللى كەوتە لەرز و بە گەورەى زانى و گوتى: من ئامادەم بۇ وەرگرتنى پەيمانەى پەروەردگارم، كى لە من شىاوترە بۇ وەرگرتن و تىگەىشتن و جىبەجىىكەردنى؟ لە ھەمان كاتىش سوور بوو لەسەر پەيمانەكەى و بىر كەردنەو لىى و ناسىنى و ئامۇزگارى گەورەكەى، پاشان دەستى كەرد بە گوپرايەلى و ئەنجامدانى ئەو ەى تىيدايە، ئەو كات بە چارى دللى ئەو ەى لە پەيمانەكە دايە بۇى پۇشن دەبىتتەو، ھىمەتىكى تىرى بۇ دروست دەبىت، عەزىمەتىكى تىرى بۇ دروست دەبىت جگە لەو عەزىمەتەى كاتى مندالى پىش ئەو ەى بگاتە ئەو پەيمانە، ئارام كەرتنى لەسەر شەرەفى ھىمەت بۇ پەيادەبىت و پەردەى تارىكايى دەدرىنەت بۇ پووناكى و يەقىن، بە پىى ئارامى و تىكۇشانى بەو فەزلە دەگات كە خواى گەورە پىى بەخشىوە .

سەرەتاي كامەرانى مروۇق لەو ە دەست پىدەكات كە گوپچكىكى بە ئاگا و زىرى ھەبىت، دللىكى وای ھەبىت ھەر كاتى گوپ شتىكى بىست ئەو دللە دەركى بكات، ئەگەر بەم شىوە بوو ھەر شتىكى بىست بىرى لى كەردەو، ئەو پاستەقىنەى بۇ پوون دەبىتتەو، كاتىك دەبىنەت زۆربەى خەلكى لاياندائە لە پىگاي پاست ئەو پەيوەست دەبىت پىيەو ەى، لەگەل ئەو خەلكەدا پىگاي گومپايى ناگرىتتە بەر كە دىنى خوايان شكاندوو ە و ەريان نەگرتوو ە، يان ەريان كرتوو ە بەلام بە بىزارىو ە

نہ کہ بہ عہزیمت و پھروشیہوہ، وایان نہ کردوہ بیری لئیکہ نہوہ و تیی بگہن و کاری پیبکن و ناموزگاریہ کانی جیبہ جی بکن، بہ لگو کاتی دینداریہ کہش دہ کھن خووی مندالی و دینی عادتہ تی لکاوہ پیوہ یان، ئو عادتہ تی کہ باوک و دایکی خوویان پیوہ گرتبوو، بویہ ئویش ہر بہ و شیوہ دینداری دہ کات لہ سہر عادتہ تی پیشینانی خوئی، عادتہ تی پئی پینادا کہ تی بگات لہ دین و کاری پی بگات.

ئہ گہر دینداریش بگات ئوہ دہ پروانیتہ داب و نہریتی خزم و کھس و ہاوپی و دراوسی و خہ لکی شارہ کھی، ئہ گہر لہ سنووری داب و نہریتی ئوواندا دہرچوو، ئوہ ہیچ بیری لی ناکاتوہ و خوئی پیوہ خہریک ناکات، بہ لگو دہ گہ پیتہوہ سہر داب و نہریتی ئووان بہ دینی عادتہ تی پازی دہ بیٔت.

جا کہ شہیتان دہ بینی ئہ مہ ہیمت و عہزیمت و پھوشتی ئو مرقفہیہ، ئوہ تووشی دہ مارگیری و تیرہ گہری دہ کات بؤ پیشینان و باب و باپیرانی، شہیتان وای بؤ دہ پازینیتہوہ کہ تہنہا ئو داب و نہریت و تیرہ گہریہی ئو پاستہ و ئووانی تر کہ پیچہ وانہی ئوویہ ہمووی پوچہ لہ و نا پاستہ، شہیتان بہ جوریک سہر گہردانی دہ کات کہ ہیدایہت و سہر فرازی لہ سہر وینہی گومپایی پیشان دہدات، گومپایی لہ سہر وینہی ہیدایہت و سہر فرازی پیشان دہدات، ئہ مہش بہ ہوی ئہم نہ قامی و نہ زانی تیرہ گہریہوہیہ تووشی ہاتوہ، بہ جوریک سہر گہردان دہ بیٔت کہ پازیہ لہ گہل قہوم و عہشیرہ تی خوئی بیٔت، چی بؤ عہشیرہ تہ کھی ہہیہ بؤ ئویش بیٔت، چیانیش لہ سہرہ با لہ سہر ئویش بیٔت، بہم شیوہ ریگای ہیدایہ تی لی وون دہ بیٔت، خوای گہورہش فہراموشی دہ کات، چونکہ ئو ہر ہیدایہ تیکی بؤ بیٔت پیچہ وانہی گہل و عہشیرہ تہ کھی بیٔت پرتی دہ کاتہوہ.

بہ لام ئہ گہر ہیمت و عہزیمتہ تی بہ ہیژ و ہرز و بلند بوو، ئوہ ئو دینی خوا و ہر دہ گریٔت و بیری لی دہ کاتہوہ و کاری پی دہ کات، دہ زانیت خواہنی ئو دینہ و ہکو کھس نیہ، بویہ ہہ و لڈہ دات بیناسی و ئاشنای سیفات و ناو و کار و ہر پارہ کانی بیٔت، ئووکات لہ ریگای ئو دینہوہ بوی پویشن دہ بیٔتہوہ کہ بہ پاستی خوای گہورہ بالادہستہ، دہ ولہ مہندہ و پیویستی بہ کھس نیہ و ہموو شتیک

پىئويستيان بەۋە، دەبىنىي و دەبىستى، فەرمان دەدات و قەدەغەش دەكات، پىئەمبەران دەنىرئىت بۇ ھەموو گەلىك بە ۋوتەي خۇي، ئەو ۋوتەي خۇي ھەز بكا بە كىيى بويىت دەبىستىئىي، دادپەرورە، پاداشت دەدات و سزا دەدات، ئارامگرە و لىبۇوردەيە و سوپاسكراۋە و بەخشندەيە و چاگەكارە، خاۋەنى ھەموو سىفاتىيكي بەرز و بلندە، دوورە لە ھەموو عەيب و كەم و كورتى يەك، ۋىنەشى نىە.

ئەگەر ئەو مروفە بەو شىۋەبوو ئەۋە ھىكمەتى خۋاي لە بەرپۆۋەبردنى نىشتىمانەكەي بەدى دەكات، كە چۆن بە ئەندازەگىرى و پىك و پىكى ھەلى دەسوورپىئىت، ئەمانەي بۇ دەردەكەۋىت لە (العقل) و (الشرع) و (الفطرة)ۋە، بەو شىۋە تى دەگات لەبارەي خاۋە كە خودا خۇي لە قورئانەكەيدا ۋەسفى خۇي كىردوۋە و پاستەقىنەي ناۋەكانى خۇي پۆشن كىردۆتەۋە، ھەر بەم سىفاتانەشە بەندە خودا دەناسىت، تا ئەۋەي عەقلىش دان دەھىئىت، ۋە فىترەش دان دەھىئىت.

مروف ئەگەر بە دىل سىفاتە بەرز و بلندەكانى خاۋەنى دىنەكەي خۇي بۇ پۆشن بۆۋە، ئەۋە سىفاتەكانى دلى پۆشن دەكاتەۋە، ئاۋاي لىدى ۋەكو ئەۋە دەبىت كە بىبىئىت، كە دەبىنى ئەۋە سىفاتانە پەيوەستن بە دروست كراۋەكان و فەرمانەكانى خودا، ئەۋانئىش پەيوەستن بەۋەۋە، شوپىنەۋارىان ھەيە لە جىھانى (الحسى) و جىھانى (الروحى)، دەبىئىت ئەۋە سىفاتانە پۆل دەبىنن لە بوونەۋەردا، بە چاۋى دلى دادپەرورەي و فەزىل و پەحمەتى خۋاي گەۋرەي بۇ پۆشن دەبىتەۋە، ئەۋەكات ئىمانى بەۋانە پۆشن دەبىتەۋە كە خۋاي گەۋرە بە توانا و دەسەلاتە، دادپەرورە و بە ھىكمەتە، بەرزە لەسەر ھەموو دروست كراۋەكانى، بە زانستى خۇي دەۋرەي ھەموو شتىكى داۋە و لەگەل ھەموو شتىكە، گەۋرە و بە شكۆيە، خاۋەنى (كبرىاء)يەۋ تۆلە سەنە، لەگەل ئەۋەشدا بە پەحم و چاگە و بەخشندەيە و لىبۇوردەيە و بە ھىلمە.

باسى ھالى رۇخ و لاشەى مرۇف

لاشەى مرۇف لە زەوى دروستكراوھ، پۇچىشى لە مەلەكووتى ئاسمان دروستكراوھ، ئەم دووانەش بەراووردكراوھ.

جا ئەگەر ھاتوو مرۇف لاشەى برسى بكات و خەو زېى بكات و بەردەوام خەرىكى نەبىت، ئەو پۇچى لە تىف و ئارامگر دەبىت و تامەزرۇى ئەو جىھانە بەرزەى خۇى دەبىت كە لى دروستكراوھ.

بەلام ئەگەر ھاتوو مرۇف لاشەى خۇى تىر ئارەزوات بكات و تىر خەوى بكات و بەردەوام خەرىكى بىت، ئەو لاشەى لە شوپنە دەمىننەتەوھ كە لى دروستكراوھ، بۇيە لاشەش پۇچ بۇ لاي خۇى پادەكىشىت و پۇچ بەند دەكات، جا ئەوكات ئەگەر پۇچ ھۆگر نە بووبىت بەو بەندىخانەيەوھ، ئەوھ لە ئىش و ئازارى داپرانى لەو جىھانەى لى دروستكراوھ ھانا و ھاوارى لى ھەلدەستى وەك ئەو كەسەى كە سزا دەدرىت ھانا و ھاوارى لى ھەلدەستىت.

پوختەى قسان ئەوھيە: ھەر كاتىك لاشەى سووك بوو، پۇچىشى لە تىف دەبىت و پوودەكاتە جىھانى بەرز و بلندى خۇى، بەلام ئەگەر لاشەى قورس بوو و پووى كرده ئارەزوات، پۇچىشى گران دەبى و دادەبەزى لە جىھانى بەرزى خۇى بۇ جىھانى نزمى زەوى، بۇ نمونە: تۇ پياوى وا دەبىنى كە بە لاشە لە لاي تۇيە كەچى بە پۇچ لە لاي خوا و مەلەكووتى ئاسمانە، دەبىنى بە لاشە لە سەر جىگاي خۇيدا خەوتووھ، كەچى بە پۇچ لە لاي (سدرۃ المنتهى) يە و لە دەورى عەرش دەسوپىت.

كەسىكى تىرش دەبىنى بەردەوام خەرىكى تىركردنى لاشەيەتى، بە لاشە لاي تۇيە كەچى پۇچى لە نزمى دايە و خەيالى لە دەورى شتى خراب دەسوپىتەوھ. ئەوھش بزاند ھەر كاتىك پۇچ لە لاشەى مرۇف جىادەبىتەوھ، يان پەيوەندى دەكات بە شوپنە باشەكەى خۇى، يان پەيوەندى دەكات بە شوپنە خرابەكەى

خۆی، جا شویننه باشه که ی چاوگه شی و نیعمهت و ناسووده ی و خۆشی و شادی و ژیا نی کامه رانی پیوه به نده، به لام شویننه خرابه که ی غم و خهفت و دل تهنگی و غه مگینی و ژیا ن ناخۆشی و (مَعِيشَةٌ ضَنْكًا) ی پیوه به نده خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ (طه: ۱۲۴)، واته: هر که سیك پشت بکات له زیگری من - که قورئانه - نه وا ژیا نیکی تهنگی بو هه یه.

زیگری خوا لیڤه دا، ووته ی خوایه که نازلی کردۆته سه ر پیغه مبه ره که ی، پشت تیگردنی شی واته: بیر لی نه کردنه وه و کارپی نه کردنیه تی، (المعیشه الضنك) ییش (ابن مسعود) و (أبو هريرة) و (ابو سعيد الخدري) و (ابن عباس) ده فه رموویانه: (انها عذاب القبر) واته: ژیا نیکی تهنگی سزای ناو گوڤه.

بنچینه ی ووشه ی (ضَنْك) له زمانی عه ره بیدا: به مانای (الضيق) تهنگی، و (الشدّة) تووندی، دیت، هر شتیکیش تهنگ بیّت نه وه (ضَنْك) ه، هر وه ک ده گووتری: (منزل ضنك) واته: خانوویه کی تهنگه .. (عیش الضنك) واته: ژیا نیکی تهنگه .. که وابوو: (المعیشه الضنك) بو یه سه ر هه لده دات له تیگردنی نه فس و لاشه به هه وا و ئاره زووات.

به لی: هر کاتیک نه فس تیڤر بگریّت به هه وا و ئاره زووات، نه وه دل تهنگ ده کات تا کو وای لیڤی ده بیته (معیشه ضنك)، هر کاتیکیش نه فسی بگریته وه له هه وا و ئاره زووات، نه وه دل فراوان ده بیّت تا کو وای لیڤی که دل فراوان و ناسووده ده بیّت.

جا خۆگرتنه وه له دنیا و ته قواکاری فراوانیه بو به رزه خ و دوا پۆژ، پابواردنی ش له دنیا دا به هه وا و ئاره زووی خۆی تهنگیه بو به رزه خ و دوا پۆژ، تۆش بزانه کام له م دوو ژیا نه چاکتر و خۆشتر و به رده و امتره نه ویان هه لبریره.

که وابوو: نه ی مروّف به سایه ی لاشه ته وه پۆحت به خته وهر بکه، نه که ی پۆحت نه زیهت بده ی بو به خته وهری لاشهت، چونکه نیعمه تی پۆح گه وره تر و

به‌رده‌وامتره، نيعمه‌تي لاشه‌ش كورتر و كه‌متره.

كابراي خواناس به‌خه‌لگي نالٽيت واز له دنيا بيٽن، چونكه تواناي وازهيناني دنيايان نيه، به‌لگو پٽيان ده‌لٽيت واز له گوناھ بيٽن و له دنياش بگوزهرٽنن، چونكه وازهينان له دنيا (فضيلة)چاڪه، به‌لام وازهينان له گوناھ (فريضة) واجبه، چؤن به كه‌سيك ده‌لٽي: چاڪه نه‌نجام بدات له كاتيڪدا واجباتي نه‌نجام نه‌داوه.

جا نه‌گه‌ر هاتوو وازهيناني گوناھيان له لا گران بوو، تيبكؤشه بو نه‌وه‌ي خويان له لا خؤشه‌ويست بگه‌ي به‌باسكردني دروست كراوه‌كاني و نيعمه‌ت و چاڪه‌كاني و سيفاته به‌رز و بلنده‌كاني، چونكه دل له‌سه‌ر خؤشه‌ويستي خوا به‌ديه‌تيراوه، ئينجا نه‌گه‌ر دلٽي په‌يوه‌ست بوو به‌خؤشه‌ويستي خوا، نه‌وه وازهينان و دووركه‌وتنه‌وه‌ي له گوناھ لا ئاسان ده‌بيٽ.

(يحيى)ى كوپى (معاذ) ده‌فه‌رمووى: (طلب العاقل للدنيا خير من ترك الجاهل لها) واته: داواي مروفي عاقل بو دنيا، زؤر چاڪتره له وازهيناني مروفي نه‌فام له دنيا.

سه‌ير له‌و كه‌سه دانيه كه ملكه‌چي خوا ده‌كات له كاتيڪدا له‌شى ساغ بيٽ و كاتي هه‌بيٽ و له فه‌راحي دابيٽ، به‌لگو سه‌ير له‌و كه‌سه دايه كه نه‌خؤش و بيٽ هٽزو سه‌رقاله، كه‌چي هه‌ر ملكه‌چي خوا نه‌كات و سل ناكات و دلٽي به‌خواوه به‌نده.

ناسینی خوی گه وره دوو جوړه

یه که م: ناسینی خوا له وهی که داند هینیت به وجودی خودا، ئم جوړه یان هه موو خه لکی تیایدا به ژدارن چاک و خراب و گوپرایه ل و گونا هبار.

دووه م: ناسینی که حیا به مروؤ ده به خشئ، خوا له لای مروؤ خوشه ویست ده کات، دلئ په یوه ست ده کات به خوا، تامه زروئ گه یشتن به خوی ده کات، لئیی ده ترسئ، ده که پرتیه وه لای، به خوا هوگر ده بیټ، له دست خه لکی هه لدئ بؤ لای خوا، ئمه ش ئو ناسینه تاییه تیه یه که له سر زمانی خه لکی باوه، جیاوازی پله ی خه لکیش له م ناسینه دا که س ناتوانیت سر ژمیری بکات جگه له خوا نه بیټ، خوی گوره ناسینی خوی بؤ دلئان پوئن کردو ته وه، هر که سه به پله ی خوی.

بویه ده بینین زانترین که س که پیغه مبه ر ﷺ به خوا ده فرمووی: ((لا أُحْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسُكَ))^(۱)، واته: ناتوانم ستایشی تو بکه م به و جوړه ی که تو خوت ستایشی خوت کردوه.

پیغه مبه ر ﷺ ده فرمووی: پوؤی قیامت فیری ستایش و سوپاسیکی وام ده که ن به جوړیک که ئیستا نایزانم.

بؤ گه یشتن به م خواناسیه دوو ده رگای فراوان هیه:

ده رگای یه که م: بیر کردنه وه و وورد بوونه وه یه له نایه ته کانی قورئان، تیگه یشتن به و شیوه دروسته ی که خوا و پیغه مبه ر ﷺ هیناویانه.

ده رگای دووه م: وورد بوونه وه و بیر کردنه وه یه له دروستکراوه کانی خوا، تیرامانه له شوینه واری حیکمت و ده سلات و لوتف و چاکه و دادپه روه ری خوا له سر

(۱) صحیح: رواه مسلم (۴۸۶)، والنسائی (۲۲۲/۲)، و ابو داؤد (۸۷۹)، و الترمذی (۳۴۹۱)، و احمد فی (المسند) (۲۰۱ و ۵۸/۶)، و ابن ماجه (۳۸۴۲).

دروستکراوه کانی.

کۆی ئهوانه: تیگه یشتنه له مانای ناوه جوانه کانی خوای گهوره و شکۆداری و بی کهم و کوپی و به تاک زانینی و په یوهست بوون به دروستکراوه کانی و فرمانه کانیه تی.

گه ر و ابوو شارهزا ده بیټ له فرمانه کانی و قه دهغه کراوه کانی خوا، شارهزا ده بیټ له (القضاء و القدر)ی خوا، شارهزا ده بیټ له ناو و سیفاته کانی خوا، شارهزا ده بیټ له برپاری (الدينی الشرع) و برپاری (الکونی القدری) خوا.

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (الحديد: ۲۱)، واته: ئهوه فه زلی خوایه ده یبه خشی به هه ر که سیک که خۆی چه ز بکات، به راستی خوای گهوره خاوه نی فه زلی گه وره یه.

پارە چوار جۆرى ھەيە

۱. پارەيەك بە ھەلالى و بە گوپراپەلى خوا پەيدا كراوہ، لە پیناوى خواش بە ھەلالى سەرف دەكرىت، ئەوہ چاكتىن پارەيە بۆ مرؤف.
 ۲. پارەيەك بە ھەرام و بى فەرمانى خوا پەيدا كراوہ، لە گوناھيش سەرف دەكرىت، ئەوہ خراپتىن پارەيە بۆ مرؤف.
 ۳. پارەيەك بە ئەزىەت دانى موسلمانان پەيدا كراوہ، لە ئەزىەت دانى موسلمانانىشدا سەرف دەكرى، ئەوہش خراپتىن پارەيە بۆ مرؤف.
 ۴. پارەيەك بە مباح پەيدا كراوہ، لە خۆشەكى مباحيشدا سەرف دەكرىت، ئەوہ نەھىچى بۆ ھەيە و نە ھىچى لەسەرە.
- ئا ئەمە بنچىنەى جۆرەكانى پارەيە، لەم چوار جۆرە چەند لقتىكى تىشى لى دەبىتەوہ:

- ✓ پارەيەك بە ھەلالى و دروستى پەيدا كراوہ، كەچى لە ھەرام و نادروستى سەرف دەكرىت.
 - ✓ پارەيەك بە ھەرامى پەيدا كراوہ، كەچى لە ھەلال سەرف دەكرىت، ئەوہ سەرف كردنى لە ھەق كەفارەتەكەيەتى.
 - ✓ پارەيەك پەيدا كراوہ، بەلام گومانى تىايە كە ئايا ھەلالە يان ھەرامە، كەفارەتەكەشى ئەوہيە لە بەندايەتى خوا سەرف بكرىت.
- جا چۆن سەرفكردنى پارە پاداشت و سزا و مەدح و زەمى لەسەرە، بە ھەمان شىوہش پەيدا كردنىشى پاداشت و سزا و مەدح و زەمى لەسەرە، ھەرۇھا پرسىارى لى دەكرى لە كوئى پەيا كردووە و لە چى سەرف كردووە.

دَل نه وایی کردنی ئیمانداران

یارمەتی دان و دَل نه وایی کردنی ئیمانداران چەند جوړیکی هەیه له وانه، به سه‌روهت و سامان دَل نه وایی ئیمانداران ده‌کریت، به خانه‌واده دَل نه وایی ده‌کریت، به لاشه و خزمەت کردن دَل نه وایی ده‌کریت، به نامۆژگاری دَل نه وایی ده‌کریت، به دووعا و داوای لیبووردن کردن له خوا دَل نه وایی ده‌کریت، به دَل دانه‌وه و به‌ژداری خەم کردن دَل نه وایی ده‌کریت.

جا یارمەتی دان و دَل نه وایی کرن به پیتی ئیمان له مروؤ هه‌لده‌قولیئت، هەر کاتیك مروؤ ئیمانی بی هیز بوو نه‌ویش بی هیز ده‌بیئت، به لام نه‌گەر ئیمان به هیز بوو نه‌ویش به هیز ده‌بیئت.

پیغه‌مبەر ﷺ چاکترین کەس بووه که به هه‌موو جوړیک یارمەت و دَل نه وایی هاوه‌لانی کردووه، یارمەتی دانی خه‌لکیش به پیتی شوینکه‌وتنی پیغه‌مبەر ﷺ ده‌بیئت.

پوژیک هیندی له هاوړیکانی (بشر الحافی) له که‌شیکی زور سه‌رما و ساردا هاتنه خزمەتی، کاتیك چوونه ژووره‌وه ده‌بینن وا جله‌کانی له‌به‌ر کردۆته‌وه و له سه‌رما هه‌لده‌له‌رزئ، ووتیان: نه‌وه چیه ئه‌ی (ابا نصر)؟

فه‌رمووی: سه‌رما و سوؤلی هه‌ژاره‌کانم بیرکه‌وته‌وه، هه‌چیشم نه‌بوو یارمەتیان بده‌م و دَل نه‌واییان پی بکه‌م، جا بۆیه حەزم کرد به خو سه‌رما کردن یارمەتیان بده‌م و به‌ژداری سه‌رماکه‌یان بکه‌م.

ویستگهی نیمان

شاره زانه بوون به به ربه سته کانی ریگای گیشتن به په زامه نندی خوا مرؤف تووشی ماندووبونیکئی زؤر ده کات و سوویدیکی که میشی پی ده گه یه نیت، چونکه نه مرؤفه ناشاره زایه ده بیینی خوی به سوونه ته کان خه ریک ده کات که چی فره زه کان ده فو تینیت، یان کاریک به لاشه نه نجام ده دات که چی دلی له گه لی دانیه، یان کاریک به دل و لاشه وه نه نجام ده دات به لام له سه ر پارپه وی شرع نیه، یان ده یه ویت کاریک بکات که چی تی بیینی مه به سته که ی ناکات، یان کاریک ده کات خوی ناپارپزیت له خراپه کانی له کاتی نه نجامدانی، یان بی ناگایه له هیندی کار که ده بییت خوی پؤلی تیا ببینیت، یان هیندی کار عوزی تیا به دی ناکری که چی نه و عوزی تیا دینیت وه، یان هیندی کار هیه به چاکی نه نجامی نه داوه، که چی واده زانیت به چاکی نه نجامی داوه، نا نه مانه هر هه مووی به رووبومه که ی که م ده کات له گه ل نه وه شدا زؤر ماندووش ده بییت له نه نجامدانی.

نه گه مرؤف ویستی ریگا بگریته بهر به ره و په زامه نندی خوی گه وره، نه وه چه ندین به ربه سته دیته ریگای، سه ره تا به ناره زووات و پله و پایه و خووشی و نافرته و جل و بهرگ تاقی ده کریته وه، نه گه به وانه پازی بوو و پوی تیکردن، نه وه له گه شته که ی داده پچریت، به لام نه گه پیمان پازی نه بوو پشتی تیکردن و پاستگز بوو له داواکردنی په زامه نندی خودا، نه وه تاقی ده کریته وه به شوینکه وته ی زؤر، که ده سستی ماچ ده کهن و خه لگیکی زؤر داده نیشن له مه جلیسی، داوای دوعا و به ره که تی لی ده کهن و چه ندین شتی تری له م جوره، نه گه پازی بوو به وانه و پیمان به فیتنه چوو، نه وه داده پریت له گه شته که ی به ره و په زامه نندی خوا، چونکه نه و نه وه ی ده ویست، به لام نه گه به وانه هه لئه خه له تا و پشتی تیکرن و به رده وام بوو له گه شته که ی، نه وکات به که پرامات تاقی ده کریته وه، نه گه به وانه هه لئه له تا

ٺهوه له خوا ده پچرٽ، چونڪه ٺهوه ٺهوه ڊه ويست، به لام ٺهه گهر به وانه
 هه ٺهه خه ٺهه، ٺهوه تاقى ده كرٽه وه به نه كردنى گوناھ و دوورڪه و تنه وه له دنيا و
 عيزهت، ٺهه گهر به وانه هه ٺهه ٺهه تا ٺهوه له گه شته كه ڊه پچرٽ، به لام ٺهه گهر
 به وانه ش هه ٺهه خه ٺهه تا و به رده وام بوو له گه شته كه ڊي، به جوړيڪ كه خوا چي
 پٽخوش بيٽ ٺهه نجامى بدا، جا پٽي ماندوو بيٽ يان ماندوو نه بيٽ، خوش بيٽ يان
 ناخوش بيٽ، به ٺاره زوى خوى هيچ هه ٺهه بڙيٽ مه گهر ٺهوه نه بيٽ، كه
 سه يده كه ڊي بوى هه ٺهه بڙيٽ، چي فه رمان پٽيڪات به پٽي توانا ٺهه نجامى ده دا،
 په زامه ندى خواهى پيش هه موو شتيڪ خستوه له نه فس و ٺاره زووات.
 ٺا ٺهوه ٺهوه به نده يه كه گه شته كه ڊي ته واو ده كات و به په زامه ندى خوا ده كات،
 هيچ شتيڪيش له گه شته كه ڊي نا پچرٽيٽ.

نيعمه تەكانى خودا

نيعمەت و بەخششەكانى خودا سى جۆرە:

۱. نيعمەتتەك كە بەندە چەنگى كە وتووھ و پىي دەزانىت.
۲. نيعمەتتەك كە بەندە چەنگى نەكە وتووھ، بەلام ئومىدى بۇ دەكات.
۳. نيعمەتتەك كە بەندە چەنگى كە وتووھ، بەلام ھەستى پى ناكات.

ئەگەر خۇاى گەرە بىھويٽ نيعمەتى خۇي بېزىنىت بەسەر بەندەكەي، ئەوھ ئەو نيعمەتەي چەنگى كە وتووھ پىي دەناسىنى، واشى لىدەكات شوكرانە بېزىرى بكات ھەتا سەرگەردان نەبىت، وھ سەرفرازى دەكات بۇ كارانىك ئەو نيعمەتەي پى چەنگ كەويٽ كە چاوەرەيى دەكات، ئەو پىگايانەي بۇ پۇشن دەكاتەھ كە دەبن بە بەرەست بۇ ئەو نيعمەتە چاوەرەوان كراوھ، سەرفرازى دەكات بۇ خۇ لى پاراستنى، ئەو نيعمەتەشى پى دەناسىنىت كە چەنگى كە وتووھ، بەلام ھەستى پى ناكات.

دەگىرنەھ دەلەين: كابرايەكى دەشتەكى چووھ خزمەت پىشەواي ئىمانداران(ھارون الرشيد)، (ھارون الرشيد) پىي ھەرمو: خودا ئەو نيعمەتەت لەسەر بسەپىنىت كە خوا پىي داويت بە بەردەوامى شوكرانە بېزىرى، ئەو نيعمەتەشت بۇ ھەراھەم بەيىنىت كە بە گومانى چاكت بە خوا و بەندايەتى بەردەوامت ئومىدى بۇ دەكەي، بەو نيعمەتەت بناسىنىت كە چەنگت كە وتووھ بەلام ھەستى پىناكەيت تاكو شوكرانە بېزىرى بكەيت، كابرايەكە ئەمەي زۆر پى سەير بوو، گووتى: چەند جوان بوو دابەش كردنەكەي.

ئەو خەتەرەي بە دلت داديت؟

سەرچاوه‌ي هه‌موو زانست و کارێک له‌ خەتەرە^(١) و بێرکردنه‌وه هه‌لده‌قوليت، خەتەرە و بێرکردنه‌وه‌ش ده‌بيٽ بە بۆچوون، بۆچوونيش سه‌رده‌کيشي بۆ ويست و ئيراده، ويست و ئيراده‌ش ده‌بيٽ بە کاروکرده‌وه، دووباره‌بوونه‌وه‌ي کاره‌که‌ش ده‌بيٽ بە عاده‌ت، جا چاککردني ئه‌وانه په‌يوه‌سته به چاککردني خەتەرە و بیره‌وه، به‌ فساد چوون و تیک چووني په‌يوه‌سته به‌ خەتەرە و بیره‌وه.

چاککردني خەتەرە و بېريش به‌وه ده‌کریت په‌چاوي ئه‌و شتانه بکات که به‌رز ده‌بيٽه‌وه بۆ خزمه‌تي خوا، بزانيٽ خوا پيی پازيه و پيی خوشه يان نا، چونکه هه‌ر چ چاکه و هيدايه‌ت و سه‌رفرازي و پاراستنيک هه‌بيٽ ئه‌وه ته‌نها له‌ خواي گه‌وره‌وه‌يه، مروفيش به‌هه‌روه‌ر ده‌بيٽ له‌ خيروبييري خودا، به‌ پيی په‌يوه‌ست بوون و جيگير بووني خەتەرە و بېريه‌وه به‌ نيعمه‌ت و يه‌کتا په‌رستي و خواناسي و به‌ندايه‌تي و هه‌ست کردن به‌ چاوديري و مراقه‌به‌ي و ئاگاداربووني خوا به‌ هه‌موو چرپه و کاره‌کانی، ئا ئه‌وکات شه‌رم ده‌کات خواي گه‌وره به‌و خەتەرە و بېرکردنه‌وانه‌ي بزانيٽ، بۆيه پارپزگاري ده‌کات و نه‌فسی خۆي سه‌رکوت ده‌کات، ئه‌گه‌ر به‌م شيوه‌ي کرد ئه‌وه خواي گه‌وره پيی لى ده‌نى و هه‌لى ده‌بژيريٽ و ده‌پارپزيٽ، به‌ پيی ئه‌وانه‌ش دووري ده‌کاته‌وه له‌ خەتەرە و بېر و کاری خراپ و بېس و گه‌نده‌ل.

بزانه مروف چاکترين دروستکراوي خواي گه‌وره‌يه، ئه‌گه‌ر له‌ خوا نزیک بيٽه‌وه و په‌يوه‌ست بيٽ به‌ فه‌رمانه‌کانی و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی و کاره‌کانی له‌ په‌زامه‌ندی خوا

(١) خەتەرە: به‌و شتانه ده‌گوتري که به‌ دل داديت.

بیټ و خوا پیش هموو هوا و ناره زوواتی بیخت، به لام مرؤف خرابترین دروستکراوه، نه گهر دور بیټ له خوا و دلی نه جوولیت بؤ نه وهی له خوا نزیك بیته وه و په یوه ست نه بیټ به به ندایه تی و په زامه ندی خواد.

که و ابوو: هر کاتیک مرؤف نزیکی خوی هه لېژاردو خوی گه وره ی پیش هه واو ناره زوواتی خوی خست، نه وه دلّ و عه قلّ و ئیمانی بالاده ست ده بیټ به سهر نه فس و ناره زووات وشه یتانی، سهر فرازی و هیدایه تی بالاده ست ده بیټ به سهر سهر گه ردانی و هه وا و هه وه سی، به لام نه گهر دوری له خوی هه لېژارد، نه وه نه فس و هه وا و ناره زووات و شه یتانی بالاده ست ده بیټ به سهر عه قلّ و دلّ و سهر فرازی.

چاک بزانه: خه تهره و وه سوه سه سهر ده کیشتی بؤ بیرکرنه وه، بیکرنه وه ش سهر ده کیشتی بؤ یادکرنه وه، یادکرنه وه ش سهر ده کیشتی بؤ ئیراده، ئیراده ش سهر ده کیشتی بؤ کاری نه ندانه کانی لاشه، نه وکات نه و کاره ش بالاده ست ده بیټ و ده بیټ به عاده ت، جا له سهره تاوه چاککردنی خه تهره ئاسانه، به لام که پیژاگه یشت و ته واو بوو چاککردنی زور ناسته مه.

نه وه ش بزانه به هیچ شیوه یه ک مرؤف نه وهی پی نه دراوه که نه و خه ترانه ی به دلی دادیت له بنچینه وه پیشه کیشتی و بنبری بکات و هیچی لی نه هیلتی، چونکه نه و خه تهره و وه سوه سانه وه کو هه ناسه ی مرؤفه که وایه به رده وام هیژشی بؤ ده هیئن، به لام لیژره دا نه گهر مرؤف ئیمان و عه قلی به هیژبوو، نه و خه تهره چاکانه ی به دلی دادیت هه لیدبژیریت و پی پازی ده بی و هوگری ده بیټ، نه و خه تهره خرابانه شی به دلی دادیت، پی ناخوشه و پشتی تیده کات و لی دور ده که ویته وه، هر وه کو هاوه لان به پیغه مبه ریان ﷺ فه رموو: نه ی پیغه مبه ری خوالله ﷻ هه ریه ک له ئیمه جاری واهیه هه ست به شتی واه کات له نه فسی خوی نه گهر به ناگر بسوتینریت تاکو ده بیټ به خه لوز، نه وه زور پی خوشتره نه ک نه و خه تهره یه به دلی داهاتوو ده ریریت، پیغه مبه ریان ﷺ فه رموی: ((نایا هه ست به وه ده کن؟))

هاوه لان ووتیان: به لئ، پیغه مبه ریش ﷺ فه رموی: ((ثا ئه مه نیشانه ی ئیمانہ))^(١).
 لیره دا که پیغه مبه ریش ﷺ فه رموی: ((ثا ئه مه نیشانه ی ئیمانہ)) ئه وه دوو رافه ی
 بۆ کراوه:

یه که م: وه رنه گرتن و په تکر دنه وه ی وپی ناخوش بوونی ئه م خه ته ره یه، ئه وه
 خۆی له خۆیدا نیشانه ی ئیمانہ.

دووه م: که شه یتان ئه و خه ته رانه به دلئ ئه و مرۆفه داده هینیت، ئه وه ش
 نیشانه ی ئیمانہ، چونکه - دیاره ئه و مرۆفه ئیمانئ له دلدایه - بۆیه شه یتان ئه و
 خه ته رانه ده خاته ناو دلئ تاکو ئیمانہ که ی له که داربکات یان لایببات.

به لئ: خوای گه وره ش نه فسی مرۆفی دروستکردووه وه ک باراش وایه، چۆن
 باراش نابئ به چۆلئ ئیش بکات به لکو هر ده بیٲ شتیکی تیٲکریت تاکو بیهارپٲت،
 باراشیش نه گه ر گه نمی تیٲکریت ده بیهارپٲت، ئه گه ر خۆل یان چه وی تیٲکریت هر
 ده بیهارپٲت، به هه مان شیوه ش ئه و خه ته ره و خه یاللاتانه ی که له دلئ مرۆفدا
 ده سوپٲته وه. وه کو ئه و گه نمه وایه که ده کرٲته ناو ئاشه که، چونکه ئه و ئاشه
 هر گیز به چۆلئ کارناکات، به لکو هر ده بیٲ شتیکی تیٲکریت تا بیهارپٲت.

هیندئ که س ئاشه که یان گه نمی تیٲده کرٲت و گه نم ده هارپٲت، بۆیه ئاردیکی بۆ
 ده رده چٲت که بۆ خۆی و خه لکیش سوودی لئ ده بینن، به لام زۆربه ی خه لکی
 ئاشه کانیان یان قوم یان چه و یان کا ده هارپٲت، جا که کاتی ئه وه دادٲت که بیکات
 به هه ویر و بیکات به نان ئه وه راسته قینه ی ئارده که ی بۆ رۆشن ده بیٲته وه.

ئه گه ر ئه و خه ته ره خراپانه ی به دلٲ دادٲت دوورت کرده وه له خۆت، ئه وه ئه و
 شتانه ی به دوایدا دین بۆ خۆی نامینیت، به لام ئه گه ر پووت تیگرد و وه رتگرت
 خه ته ره که ده بیٲت به فیکر، فیکریش له خزمه تی ئیراده دا ده بیٲت، ئیراده و

(١) صحیح: رواه مسلم (١٣٢)، و ابو داود (٥١١١)، و احمد فی ((المسند)) (٤٤١/٢).

فيكرىش له خزمەتى ئەندامە كاندا دەبن، بەلام ئەگەر ئەو ھەنەكرا پوودەكەنە دل تاكو بە ھەوا و ئارەزوات له خشتەى بەرن، ئەو ھەش پوون و ئاشكرايە كە چاكردى فيكر ئاسانترە لە چاكردى ئىرادە، چاكردى ئىرادەش ئاسانترە لە چاكردى كاروكردەو، فرياكەوتنى كاروكردەو ئاسانترە لە بنپركردنى داب و نەريت.

چاكرتىن چارەسەرىش بۆ ئەو دەردە، ئەو ھەيە كە خۆت بە شتىك سەرقال بکەى كە پەيوەندى بە تۆو ھەبىت، نەك خۆت بە شتىك سەرقال بکەى پەيوەندى بە تۆو نەبىت، چونكە بىركردنەو لە شتىك كە پەيوەندى بە تۆو نىە دەرگای ھەموو خراپەيەكت لى دەكاتەو.

ھەر كەسىك بىر لە شتىك بكاتەو پەيوەندى بەو نەبىت، ئەو كات ئەو شتەى پەيوەندى بەويەو ھەيە لە دەستى دەچىت، سەرقال دەبىت بە شتىك كە سوودى بۆ ئەو نىە، بەرانبەر بە شتىك كە سوودى بۆ ئەو ھەيە.

كەوابوو: خەتەرە و بىركردنەو و ئىرادە و ھىمەت شىاوترىن شتن كە مۆڤ خۆى سەرقال بكات بە چاكردىيان، چونكە ئەوانە ئەگەر خراپ بوون لە خوا دوورت دەخەنەو، ئەگەر باشىش بن لە خوا نزىكت دەخەنەو، ئەو خوايەى كە كامەرانى و ئاسوودەيى تۆ لە نزىك بوونەو و پەزامەندى ئەو داىە، سەرگەردانى و خراپى تۆش لە دووربوونەو و توورپەيى ئەو داىە.

ئاگادارىە: نەكەى بەيلى شەيتان خانووى خۆى لە بىركردنەو و ئىرادەت دروست بكات، چونكە ئەگەر پىڭاگ پىدا ئەو كارە بكات ئەو گەندەلى دەكات، ئەوسا فرياكەوتنى زۆر ئاستەمە، ئەگەر ئەو ھى بۆ پىك بکەوئ ئەو بە ھەوەسى خۆى ھەموو جۆرە وەسەسە و شتى خراپ دەخاتە بىركردنەو و خەيالت، بەرەستىكت بۆ دروست دەكات بۆ گەيشتن بەو بىركردنەوانەى سوود بەخشن بۆت، لىرەشدا تاوانى خۆتە كە يارمەتيت داو بەلادەست بىت بەسەر نەفستدا بەو ھى دەرگای دلت بۆ كردۆتەو، ئەگەر وابكەى نمونەى تۆو ئەو وەكو ئەو كابرايەى ئاشەوان وايە كە خەرىكى ھارپىنى گەنمى باش و پاكە، كەچى كەسىك لەلاو دەيت -

فهرديک - خۆل و قشپل و خه لۆز و پۆخله واتى به شانى خۆيدا داوه داوا له ناشه وان دهکات بيکاته ناو باراشه که و بيهارپټ، جا ليره دا نه گهر ناشه وانه که نه و کابرايهى ده رکرد و نه بيهټشت نه و پۆخله واته بکاته ناو ناشه که يه وه، نه وه ناشه که به رده وام ده بټت له سهر هارپنى گه نى به سوود و پاک، به لام نه گهر ناشه وانه که پڙگای به و کابرايه دا نه و پۆخله واته بکاته ناو ناشه که ي، نه وه به هۆى نه و پۆخله واته وه نه و گه نهمى له ناو يشيه تى هر هه موو پيس ده بټت و خه سار ده بټت.

چاره ى نهم دهرده:

له پوو ى زانسته وه، نه وه يه که بير کردنه وه و خه يالى خۆت سه رقال بکه ى به و زانيارانه ى ده تگه يه نيته يه کتاپه رستى و خۆشه ويستى خوا، خۆ سه رقال کردن به و زانيارانه ى راستى مردن و هه واله کانى ترت تا به هه شت و دۆزه خ بۆ پۆشن ده که نه وه، خۆ سه رقال کردن بۆ به ده ست هينانى زانيارى له سهر نه و کاره خرابانه ى مرۆف تووشى تو په يى خوا ده که ن و پڙگای خۆ لى پاراستنى.

له پوو ى ئيراده شه وه، پټويسته خۆت به و شتانه سه رقال بکه ى که سوود پټده گه يه نيته، واز له و شتانه ش بيئى که زيانت پى ده گه يه نيته، ده بينين له لای خواناسه کان ئوميد کردن بۆ خيانه ت و سه رقال کردنى دل و هۆش پټيه وه زۆر زيانى زياتره بۆ دل له خودى خيانه ته که خۆى، ده لټين: چونکه ئوميد کردنى خيانه ت دل ى پى سه رقال ده بى و هه موو غه م و مه به ستى ده بټته نه و خيانه ته، بۆ نمونه تۆ له دنيدا پادشايه ک ده بينى نه گهر هيندى له دار و ده سته کانى دل و هۆشيان سه رقال ببو به وه ى که چۆن خيانه تى لى بکه ن، له گه ل نه وه شدا نه و شته يان له دل ى خۆيان هه شار دابو خزمه تى پادشايان ده کرد و پټويستيه کانين بۆ جټيه جى ده کرد، جا نه گهر هاتوو پادشا به و مه به ست و خيانه ته که ى نه وانى زانى نه وه زۆر لټيان توورپه ده بټت، بۆيه چى خرابه پټيان ده کات، چونکه نه وانه له لای پادشا زۆر خرابترن و قيزه وه نترن له و که سه ى تاوانى کى نه جامداوه به بى نه وه ى له پادشا ى بشارپته وه، له بهر نه وه ى که سه ى يه که م له بى ده سه لاتى خيانه ته که ى

ئەنجام نەداو، ئەگىنا دلى پىرە لە پادشا، كەسى دووھمىش خىانەتەكەى
ئەنجامداو، كەچى دلى پىي ناخۆشە، وەنەبىت سوور بىت لەسەر خىانەت و لە
دلى خۆشى ھەشارى دا بىت، جا ئەوھيان حال و عاقىبەتى زۆر چاكتەرە لە كەسى
يەكەم.

پوختەى قسان ئەوھىيە: دل ھەرگىز چۆل ناىت لە خەتەرە و بىرکردنەو، ئىنجا
ئەو بىرکردنەوھىيە يان ھانى دەدات بۆ چاكسازى حالى دوا پۆزى، يان ئەو
بىرکردنەوھىيە ھانى دەدات بۆ چاكسازى ژيانى دنياى، يان ئەو بىرکردنەوھىيە
تووشى چەندىن وەسوسە و نياز و شتى بى ھودەى دەكات.

پىشتەر باسمانكرد كە نەفسى مرۆڧ وەكو ئاش واىە ھەرچى تىھاوئى دەىھارپىت،
ئەگەر كەنمى تىبھاوئى دەىھارپىت، ئەگەر شووشە و بەرد و قشپلى تىبھاوئىت
دەىھارپىت، جا خواى گەرە خاوەن و بەپۆئەبەرى ئەو ئاشەيە - كە نەفسى مرۆڧە
- مەلائىكە تىكى بۆ ئامادە كردووە شتى بە سوودى تىبكات، نەفسىش دەىھارپىت،
شەيتانئىكىش شتى بى سوودى تىدەكات نەفسىش دەىھارپىت، جا ئەوانەى
مەلائىكەت دەىخاتە دلى مرۆڧەو، ھاندانىەتى بۆ خىر و بە پاستدانانى پۆزى دواى،
ئەوھى شەيتانىش دەىخاتە دلى مرۆڧ، ھاندانىەتى بۆ خراپە و بە پاست دانەنانى
پۆزى دواى.

فهرموو: بهرداغیک له ناوی نیمان

(شقیق) ی کورپی (ابراهیم) دهه فهرمووی: ده رگای ته و فیقی خوا له سهر مروژ له شه شت داخراوه:

۱. سهرقال بوونیان به به خششه کانی خوا و سوپاس نه کردنی.
۲. چه زکردن له زانست و زانیاری و کار پینه کردنی.
۳. په له کردنی بۆ گونا و دواختنی ته به.
۴. فریوخواردن به هاوپیته تی پیاوچاکان و چاو لینه کردنیان.
۵. پشت تیکردنی دنیا له وان، که چی نه وان پووی تیده کن.
۶. پرووتیکردنی دوا پوژ بویان، که چی نه وان پشتی تیده کن.

– ابن قیم دهه فهرمووی – منیش ده لیم: نه وانه بۆ وایان به سهر هاتوو چونکه، چه زکردن له چاکه و ترسان له خراپه یان له دلدا نیه، یه قینیکی بی هیزیان هیه، چاو ساغیان نیه، بنچینه ی نه وانه بی نرخه نه فسه و گورپینی شتی چاکه یه به خراپه، نه گه ر وانه بایه و نه فسی نرخه هه بایه، نه وه شتی چاکه ی نه ده گورپی به خراپه.

که و ابوو: بنچینه ی هه موو خیر و چاکه یه ک - دوا ی سهرفرازی خوا - له به رزی و پاکی و به نرخه نه فسه وه سهره لده دات، بنچینه ی هه موو خراپه یه کیش له گه نده لی و پیسی و بی نرخه نه فسه وه سهره لده دات خوی گه وره دهه فهرمووی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۝۱﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ۝۱۰﴾ (الشمس: ۹-۱۰)، واته:

به پراستی نه و که سه سهرفرازه که نه فسی پاک و پوخت کردوو به به ندایه تی خوا، نه و که سه ش زهره رهنه ند بوو که نه فسی خوی گه نده ل و پیس و پوخل کردوو به بی فرمانی خوا.

بهائی: نه فسی پاک و به پریز ته نها شتی به رز و چاک و سوپاسکراوی ده ویت، به لام نه فسی پیس و بی نرخ پووده کاته شتی قیزه ون وگنده ل و پیس وه ک میس و مه گز که چون ته نها پوو ده که نه سه ر شتی پیس، نه فسی پاک و به پریز به سته م و فاحیشه و دزی و خیانه ت پازی نابیت، چونکه زور له وه به رزتر و به نرختره که پیی پازی بیت، به لام نه فسی بی نرخ و پیس و گنده ل به پیچه وانهی نهویه .

پوختهی قسان: هر نه فسیک مه یلی بو ئه و کارانه ده چیت که له گه ل خویدا ده سازی، نه وه مانای نه و نایه تیه که خوای گوره ده فه رموی: ﴿كُلُّ يَمَلٍ عَلَى شَاكِرَةٍ﴾ (الاسراء: ۸۴)، اته: هر که سه و کاریک نه نجام ده دات که له گه ل خویدا بسازی.

هموو مروفتیک له سه ر نه و پریباز و مه زه ب و داب و نه ریتیه که خووی پیوه گرتوه، مروفی خراب کاریک نه نجامده دات که له گه ل خوئی بگونجی، له بری سوپاس کردنی خوا له سه ر به خششه کانی بی فرمانی ده کات، مروفی نیمانداریش کاریک نه نجامده دات که له گه ل خویدا بگونجی، بویه شوکرانه بزیری خوا ده کات له سه ر نیعمه ته کانی و خوئی ده وی و شه رمی لی ده کات و هه ست به چاودیری ده کات و به شکو و گوره ی داده نیت.

نه گه ر که سیک نه فسی خوئی نه ناسیت، چون دروست کاره که ی ده ناسیت؟ - به ووردی پروانه نه و نمونه جوانه - خوای گوره له سینگتا خانویه کی دروستکردوه که دلّه، له ناو نه و خانووه ش کورسیه کی بو سازاندوه، نه و کورسیه ش خواناسی و خوشه ویستی و یه کتا په رستی خوا له سه ری جیگیر ده بیت و داده نیشیت، کورسیه که ش به په پویه ک داپوشراوه که په زامه ندی خویسه، له ته نیشتی لای پاست و چه پیش فرمانه کانی خوا ریزکراوه، نه و خانووه ش به باخچه یه که ده ووردراوه، جا خوای گوره بارانی ووته کانی خوئی به سه ردا ده بارینیت، نه وکات چه ندین جور گول و گولزار و دره ختی به به ری لی ده پویت له به ندایه تی و (الله اکبر) کردن و ته سبیحات و سوپاسگوزاری و به پاک پاگرتنی خوا، له ناوه پاستی

باخچەكەش درەختىكى خواناسى بۆ دەپوئىنى، ئەو درەختە: ﴿تَوَجَّ أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ (ابراھىم: ۲۵)، واتە: ئەو درەختەى ھەموو كاتىك بەرپوئومى خۆى دەبەخشىت بەويستى پەرەردگارى، لە خۆشەويستى و گەرانەوھە و لە خواترسان و دال ئارامى و ئاسوودەيى.

ئەو درەختەش بە بىرکردنەوھە لە قورئان و تىگەيشتنى و كارپىكردى ئاودەدرىت، لەو مالاھەدا چىرايەك ھەلئاسراوھە كە بە پووناكى خواناسى و ئيمان و يەكتاپەرستى دەدرەوشىتەوھە، دىوارىكىشى بۆ باخچەكە كىردوھە، تاكو بىپارپىزىت لە ھەموو بەلايەكى خراب، مەلانىكەتىشى ھەك چاودىر بۆ ئامادەكردوھە كە دەپپارپىزىن لە كاتى خەوى يان بەخەبەرى.

كاتىك خاوەنى ئەو خانووە دەزانىت دانىشتوانى زۆر چاك لە ناو مالاھەكى دان، بۆيە بەردەوام ھەموو غەمى ئەوھە دەبىت خانووەكەى پوختە بكات، تاكو دانىشتوانى ناو مالاھەكى پازى بن، ھەر كاتىكىش ھەست بە نالەباريەك بكات لە خانووەكەى ئەوھە زۆر بە پەلە ھەولادەدات چاكى بكات، بەراستى دانىشتوانى ناو ئەو خانووە دانىشت گەلى باشن، بە راستى ئەو خانووەش خانوويەكى باشە.

چەند جىاوازى ھەيە لە نىوان ئەو خانووە و خانوويەك كە كاۋل بووھە و بۆتە شوپىنى مېش و مەگەز و پىسى و پۆخلەوات، ھەر كەسىك بىھەيىت دەس بە ئاۋ بگەيەنىت دەچىتە ئەوئى، چونكە دەبىنى كاۋلە و كەسى تىيا نىھە و دىۋارى نىھە و شوپىنى پىسايىھە و تارىكە و بۆنى بۆگەنى لىدى و ھەمووى تىك چوۋھە و پىپەتى لە پىسى و پۆخلى و كەس پىيى ھۆگر نابىت، كەسىش ناچىتە ئەوئى تەنھا مېش و مەگەز و ئەوھى پىيى راھاتوۋھە، جا شەيتان لە ناو ئەو خانووە لەسەر كورسىھەكى دانىشتوۋھە، كورسىھەكەش بە پەرۆيەك داپۆشراوھە كە نەقامىھە، لەلاى راست و چەپىدا ئارەزوۋات پىزكراوھە، لە ناو خانووەكە باخچەيەك ھەيە پىپەتى لە زەلىلى و سەرگەردانى و پوۋكردەنە دىيا و دال پىئوھە بەند بوون و واھىنان لە دوا پۆز، ئەو باخچەيە بارانى نەقامى و ئارەزوۋات و شىرك و بىدەعە بە سەرىدا دەبارىت، كە

هەموو جوړه دړك و دار و گوژالكيكي تيا دەپوټ، بەرووبومه كەي گوناھ و سەرپيچي و ملكه چ نه كړدن و قەشمەريات و گالته و گەپ و وتني شيعري دلداريه، له ناوهراستي باخچه كەش درهختي خوا نه ناسي و پشت كړدنه خوا رواوه، هەموو كاتيک بەرووبومي خوځيده دا له فيسق و گوناھ و گالته و ياري و قەشمەري و پوښتن له گەل مه صلەحت و شوينكە وتني ئاره زووات و غەم و خەفت و دل تهنگي و ئيش و ئازار و دلە پاوكي، ئاوي ئەو درهخته ش شوينكە وتني هەوا و ئاره زووات و مەغروروي و ئوميدببون بە دنيايه.

بەلئ: خواي گەوره دروستكاري هەر دوو خانووه كەيه كە دلە، جا هەر كەسيك دلئ وهك ئەو خانووه پاكەي يەكە مجار باسماں كړد پابگريټ ئەوه له دنيا وقيامت سەرفراز دەبيټ، هەر كەسيكيش دلئ وهك ئەو خانووه پيسەي دووهم پابگريټ، ئەوه له دنيا وقيامت شەرمەزار و سەرگەردان دەبيټ.

ويستگه‌ي ئيمان

پرسىيار لھ (سھل الئستري) ى كرا ووتيان: پياوى وا ھەيە پۆڭى يەك جەم دەخوات؟ فەرموى: ئەمە خواردنى (الصدىقین) راستگويانە، پىيان ووت: ئەي ئەگەر دوو جەم بخوات؟ فەرموى: ئەمەش خواردنى ئيماندارانە، پىيان ووت: ئەي ئەگەر سى جەم بخوات؟ فەرموى: بە مائەوھيان بلىن با ئاخوپكى بۆ بسازىنن.

(الأسود) ى كورپى (سالم) دەفەرموى: دوو پكعات نوپۇزىكەم زۆر لھلام خۆشەويستترە لھ بەھەشت و ئەوھى لھ ناويشىدا ھەيە.

پىيان ووت: قوربان ئەمە ھەلەيە، ئەويش لھ وھلامدا دەيفەرموو: با بۆتان پون بکەمەوھ، بەھەشت بۆ پازى بوونى نەفسى خۆمە، بەلام دوو پكعات نوپۇزەكە بۆ پازى بوونى پەروەردگارمە، كەوابوو، پەزامەندى پەروەردگارم لا خۆشەويستترە لھ پەزامەندى نەفسى خۆم.

— مرؤفى خواناس لھ زەويدا وھكو گولئى پىئانەي بەھەشت وايە، كە مرؤفى موسلمان بۆنى دەكات تامەزرۆي بەھەشت دەبيت.

دلى مرؤفىكە كە خواي خۆشبويت لھ نيوان شكۆ و جوانى خوا وھستاوھ، ھەر كاتىك وردبىتەوھ لھ گەورەيى خوا شكۆدارى خوا لھ دلیدا دەدرەوشىتەوھ، ھەر كاتىكىش ووردبىتەوھ لھ جوانى خوا تامەزرۆي دەبيت.

به لایه کی نادیار که تو نازانی؟

یه کیک له به لا نادیاره کان نه وه یه که مرؤف له نیعمه تی خوا دایه و خوا نیعمه تی به سهردا پڑاندووه، که چی نه و مرؤفه به نه زانی خوئی ده یه ویت له ژیر نه م نیعمه ته درچیت واده زانیت له وه ی چاکتر چنگ ده که ویت، به لام په روه ردگاری به نه فامی و نه زانی نه و ناکات و به په حمه تی خوئی له ژیر نیعمه تی خویدا ده بیلیته وه، تا کو نه و کاته ی به ته وای بیزاری و نارپه زایی خوئی ده رده بریت، نه وکات خوای گه وره نیعمه ته که ی لی ده گریتته وه و نه و شته ی پی دده دات که داوای کرپوو، به لام کاتیک مرؤفه که ده گات به وه ی خوئی داوای کردووه، ده بینیت جیاوازیه کی زور هیه له نیوان نه وه ی پیشوو و نه وه ی نه و داوای کردووه، ئینجا دل ته نگ ده بیت و په شیمان ده بیتته وه داوا ده کات دیسان بگه ریتته وه سهر نه وه ی پیشتر.

که و ابو: هیچ شتیک وه کو نه وه خراب نیه که مرؤف بیزار بیت و بی تاقه ت بیت له نیعمه تی خوا، چونکه نه و مرؤفه نه و نیعمه ته ی به سهریدا پڑاوه به نیعمه تی خوای نازانیت، سوپاسی خواشی له سهر ناکات و دلخوش نابیت پی، به لگو لئی بیزاره و گله یی لئی هیه و به گرفتی ده زانیت، زوربه ی خه لکی دژی هیندی نیعمه تی خوانه که پی به خشیوون، چونکه هه ست ناکه ن نه وه نیعمه تی خوایه — به لگو واده زانن نه وه به لایه — بویه به نه فامی و نه زانی خوئیان تی ده کوشن بو نه وه ی له خوئیانی لابه رن.

چهند که س که نیعمه تی خوای به سهردا پڑاوه، که چی نه و به نه زانی خوئی هه ولیداو له خوئی لابیات خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الأنفال: ۵۳)، واته: خدا هه رنیعمه تیکی به هه ر گه ل و نه ته وه یه ک به خشیبیت لییان ناسینیتته وه و لییان ناگوریت، تا خوئیان

به خراپه‌ي خويانه‌وه نه‌و نيعمه‌ته له‌سه‌ر خويان لانه‌به‌ن و ياخود نه‌يگورن.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾
 (الرعد: ١١)، واته: بيگومان خوای گه‌وره له‌ هيچ گه‌لێك ناگورپیت، تا نه‌وان له
 نه‌فسی خويان نه‌گورن.

هيچ دووژمنيك سه‌سه‌ختر نيه بو دژايه‌تي كردنی نيعمه‌تي خوا له‌ نه‌فسی
 مرؤف، نه‌فسی مرؤف له‌ گه‌ل دووژمنه‌که‌يدا پشتيوانه، که دووژمنه‌که‌ي ئاگر له
 نيعمه‌ته‌که‌ به‌رده‌دا نه‌فسيش بۆي خوش ده‌کات، يه‌که‌مجار پيگای به‌ دووژمن داوه
 ئاگرى تيبه‌ربدا پاشان يارمه‌تي ده‌دات، جا کاتيک ئاگره‌که‌ خوش بوو هاواری
 ئاگرکوژينه‌وه ده‌کات و گله‌يي له (قدر) ده‌کات.

به چ سیفه تیک خودا دهناسی

هیندی له خه لکی خوا به به خشنده و فزل و چاکه دهناسن، هیندیکیش خوا به لیخوشبوون و نارامی و لیبوردهیی دهناسن، هیندیکیش خوا به سزا و توله سهندنه وه دهناسن، هیندیکیش خوا به زانست و حکمت دهناسن، هیندیکیش خوا به عزیزهت و (کبریاء) دهناسن، هیندیکیش خوا به په حمت و چاکه دهناسن، هیندیکیش خوا به دهسه لات و مولک دهناسن، هیندیکیش خوا به وه لامدانه وهی نزاو به هانا هاتن و دابین کردنی پیویستی هکانی دهناسن.

له هه مووان فراوانتر ئه وه یه که خوا له قورئانه وه بناسی، چونکه له پیگای قورئانه وه په روه ردگار تیک دهناسیت که خاوه نی هه موو سیفات تیکی به رز و بلند و که ماله، دوره له هه موو پیچونیک، دوره له هه موو که م و کورتیه ک، خاوه نی هه موو ناو و سیفات تیکی چاک و کامله، چی بویت ئه نجامی ده دات، له سه رووی هه موو شتیکه و له گه ل هه موو شتیکه، به دهسه لات به سه ر هه موو شتیکدا، هه لسوپینه ری هه موو شتیکه، فرمان ده دات و قه دهغه ده کات بی که م و کورپیه، به شکوتره له هه موو شتیک، له هه موو شتیک جوانتره، له هه موو که سیک به په حمتره، له هه موو که سیک به دهسه لاتره، له هه موو که سیک که حکیم تره.

که و ابوو: قورئان نازل بووه تا کو به نده کان خوی پی بناسن و به پیگای قورئانه وه بگن به ناسینی خوا.

فراوانترین جوڑی خواناسی

فراوانترینی جوڑه کانی خواناسی، ناسینی خوايه به سیفته تی (الجمال) جوانی، هر که سه و و خوا به سیفته تیک ده ناسیت، به لام چاکترینیان ئه وه یه خوا به شکواری و بی که م و کوپی بناسیت، جا جوانی خوی گه وره وینه ی نیه، گرمان ئه گه هر هموو خه لگی له سه ر وینه ی جوانترین که س بن، جا جوانی ده ره وه و ژوره وه بیان به راورد بکه ی له گه ل جوانی په روه ردگار، ئه وه جوانیه که یان زور که متره له پووناکی چرایه کی بی هیز به رانبه ر پووناکی خوری پرشنگدار، هر ئه وه به سه بۆ جوانی خوی گه وره که هر هموو شته جوانه کانی دنیا و قیامت دروستکراوی ئه وه، ئه ی ده بیئت جوانی ئه وه چون بیئت که ئه وانه ی دروست کردوه؟! ئه وه به سه بۆ جوانی خوی گه وره که خاوه نی هموو عیزه تیکه، خاوه نی هموو ده سه لاتیکه، خاوه نی هموو به خشنده یه که، خاوه نی هموو زانستیکه، خاوه نی هموو فه زلیکه.

یه کیک له ناوه جوانه کانی خوی گه وره (الجمیل) ه له حه دیسی (صحیح) دا هاتوه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ))^(۱). واته: خوی گه وره جوانه و جوان و پاکیشی خوش ده ویت.

جوانی خوی گه وره چوار پله ی هیه:

۱. جمال الذات: جوانی زاتی خوا.
۲. جمال الصفات: جوانی سیفاته کاتی خوا.
۳. جمال الأفعال: جوانی کاره کانی خوا.
۴. جمال الأسماء: جوانی ناوه کانی خوا.

(۱) صحیح: رواه مسلم (۱۹)، ابو داود (۳۰۹۱)، والترمذی (۱۹۹۹)، و احمد فی ((المسند)) (۱/۳۸۵ و ۴۲۷).

ناوھەككى خواي گھورھ ھەر ھەمووي جوانن، سيفاتەكانى ھەر ھەمووي كامل و بئى كەم و كوپين، كارەكانى ھەر ھەمووي بە ھىكەمەت و چاكە و دادپەرورەرانە و بە پرەھمەتە، بەلام جوانى زاتى خواي گھورھ، جگە لە خۆي كەسى تر نەيگە يىشتوتئى و نايىزانئيت، كەسش لە دروستكاروھەكانى ھىچى ئى نازانن، جگە لە و پئىناسانە نەبئت كە خوا بە و كەسانەي ئاشنا كر دووھ كە پئىزى ئى ناون، نەگىنا جوانى زاتى خواي گھورھ پارپئىزراوھ لە خەلكى و ناديارە و پئىشراوھ.

(ابن عباس) دەرھەرمووي: زاتى خواي گھورھ پئىشراوھ بە سيفاتى خوا، سيفاتەكانى خواش پئىشراوھ بە كارەكانى، كەوابوو گومانن چيە بە رانبەر جوانيەك كە پئىشراوھ بە وەسفى كامل و بئى كەم و كوپى، پئىشراوھ بە سيفاتى گھورھى و شكؤدارى.

لە و مانايەوھ مرؤف لە ھئندئى ماناي جوانى زاتى خوا دەگات، چونكە مرؤف بە پئىگاي ناسينى كارەكانى خوا سيفاتەكانى خوا دەناسئت، لە پئىگاي ناسينى سيفاتەكانى خواش زاتى خوا دەناسئت، جا ھەر كاتئىك جوانى كارەكانى خواي بەدى كر، جوانى سيفاتەكانى خواي بؤ پوون دەبئتەوھ، لە جوانى سيفاتەكانى شىوھە جوانى زاتى خواي بؤ پوون دەبئتەوھ، لئىرەدا پوون دەبئتەوھ كە خواي گھورھ خاوەنى ھەموو سوپاس و ستايىشئىكە كەس لە دروستكاروھەكانى ناتوانن بە پئى شياو ستايىشى بكن بە و شئوھەي خۆي ستايىشى خۆي كر دووھ، بەراستى خواي گھورھ پئىويستە پئىرستئى لەبەر زاتى، خؤشبويستئى لەبەر زاتى، سوپاس بكرئى لەبەر زاتى، بئىگومان خواي گھورھ خودى خۆي خؤش دەوئت، ستايىشى خۆي دەكا، سوپاسى خۆي دەكا.

خؤشەويستى خۆي بؤ خۆي، سوپاسى خۆي بؤ خۆي، ستايىشى خۆي بؤ خۆي، تەوھيدى خۆي بؤ خۆي، ئەوھ راستەقئىنەي سوپاس و ستايىش و خؤشەويستى و تەوھيدە، خواي گھورھ ستايىشى خۆي دەكات ھەر وەكو بەندەكانى ستايىشى دەكەن، خواي گھورھ ھەر وەك چؤن زاتى خۆي خؤش دەوئت سيفات و

كاره كانىشى خۆشده وىت. ھەموو كاره كانى خۋاى گەورە چاك و سوپاسكراون، كاره كانى ھىچ ناپەسندىھىيان تيا نىھ، ھىچ شىتىك نىھ لەبەر خودى خۆى خوش بوىستىرئ، سوپاس بكرئ لەبەر خودى خۆى جگە لە خودا نەبىت.

ھەر شىتىكىش خۆشبوىستىرئ جگە لە خوا، ئەگەر خۆشەويستىھەكەى لەبەر خوا بوو و لە بۇ خوا بوو، ئەو خۆشەويستىھەكى دروستە و چاكە، بەلام ئەگەر وانەبوو ئەو خۆشەويستىھەكى پوچەلە، ئەمەش تەنھا شىاۋى خوايە.

ئا ئەمە (الألوهية)ى راستەقىنەيە، چونكە پەرستراۋى راستەقىنە، ئەو يەكە لەبەر زاتى خۆشبوىستىرئ و سوپاسى بكرئ، ئەگەر بىتتوو چاكە و نىعمەت و ئارامى و لىبۋوردن و لىخۆشبوون و پەھمەتىشى لەگەل بىت دەبىت چۆن بىت؟

كەوابوو: لەسەر مرقۇ پىۋىستە بزانىت ھىچ پەرستراۋىكى بەھەق نىھ جگە لە "اللہ" خوشى بویت و سوپاسى بكات لەبەر بى كەم و كورپى، پىۋىستە ئەو ھەش بزانىت ھىچ چاكە كارىكى راستەقىنە نىھ كە ھەموو نىعمەتىكى دەروونى و جەستەيت پى بدات جگە لە "اللہ" جا بۆيە پىۋىستە لەسەر ئەو چاكە و نىعمەتانەش خوشى بویت، لەسەر ئەوانە سوپاس بكرىت، لە ھەموو پرويەكەو خۆش بوىستىرئ، ھەر وەك چۆن خۋاى گەورە ھىچ وىنەيەك نىھ لەو بچىت، بە ھەمان شىۋەش نابىت خوشەويستى خوا بە خوشەويستى كەس بچىت واتە: نابىت كەسى وەك خوا خوش بویت، چونكە ھەر خوشەويستىھەكە ملكەچى لەگەلدا بىت ئەو بەندايەتتە، ئەو بەندايەتتەي كە ھەموو مرقۇھەكان بۇ ئەو بەندايەتتە دروستكراون، بەندايەتى برىتتە لە خوشەويستى و زەلىلى، خوشويستنى بەم جۆرە تەنھا بۇ خوا دەبىت، نابىت مرقۇھ ھىچ كەسىكى تىرى بەم جۆرە خوشبویت، ئەگەر واى كرد دەكات ھاۋبەشى بۇ خوا بىرپارداۋە، ھەر كەسىكىش ھاۋبەش بۇ خاۋ بىرپارىدات ئەو خاۋ ھەرگىز لىي خوش نابىت و كارەكانىشى پوچەل دەكاتەو ئەگەر تەۋبە نەكات.

شوكراڭە بۇيىرى دەبىت دوو خالى تىادا كۆبىتەو:

✓ باسكردنى چاكەكانى و سىفاتە كاملەكانى.

✓ لەسەر ئەو نىعەمەتەى خوا پىداوۋە خواى خۇش بویت.

كەواتە: ئەگەر كەسىك باسى چاكەى كەسىكى تر بكات، بەلام خۇشى نەویت ناكات سوپاسگوزارە، ھەر كەسىكىش كەسىكى تىرى خۇش بویت، بەلام باسى چاكەكانى نەكات ئەویش ناكات سوپاسگوزارە، تاكو ئەو دوو خالەى باسماڭ كىرد تىا كۆنەبىتەو پىى ناگوتىئ سوپاسگوزار.

سوپاسكردنى مرؤف بۆ خوا بە ئىزن و وىستى خوايە، چونكە ھەر خودايە سوپاسگوزار دەكات بە سوپاسكار، مرؤف دەكات بە موسلمان، مرؤف دەكات بە نوپۇزكەر، مرؤف دەكات بە تەوبەكار، ھەر لەويەوئە سەرەتاي نىعمەت و كۆتاي، ھەر لەويەوئە سەرەتاي سوپاس و كۆتايشى، ھەر خودايە تەوبە بۆ بەندەكەى فەراھەم دىنىت، زۆرىشى پى خۇشە، ئەمەش لە فەزل و بەخشندەىى خۆبەتى، بەندايەتى بۆ بەندەكەى فەراھەم دىنىت و يارمەتى لەسەر دەدات، پاشان پاداشتىشى لەسەر دەداتەو، ئەمەش لە فەزل و بەخشندەى خۆبەتى، خواى گەرە لە ھەموو پروپىيەكەو دەولەمەندە و پىويستى بە كەس نىە، جگە لە خوا ھەموو كەس ھەزارن و پىويستيان بە خوايە لە ھەموو پروپىيەكەو، بەندە ھەزارە و پىويستى بە خوايە لە ھەموو بواریكدا، جا ئەوئەى بە خواوہ نىە ئەوہ ھەر نىە، ئەوئەى بۆ خوا نىە سوودى نىە.

روونکردنه وهی حه دیسه کان :

پیغمبر ﷺ که ده فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ))^(۱).

مه بهست له م حه دیسه جوانی جل و بهرگه وه که له به شی پی شه وهی ئه م حه دیسه ئاماژه ی پیکردوه^(۲)، جوانی هه موو شتیکیش ده گریته وه هه ر وه که پیغمبر ﷺ له حه دیسیکی ترده ده فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ))^(۳)، واته: خوی گه وره پا که و حه زیش له پاکی ئه کات.

له حه دیسیکی تری (صحیح) دا ده فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا))^(۴)، واته: خوی گه وره پا که و ئه و شتهش وه رده گری که پاک بیته.

له (السنن) دا هاتوه پیغمبر ﷺ ده فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ))^(۵)، واته: خوی گه وره حه ز ده کات شوینه واری نیعمه ت و به خششی خوی له سه ر به نده که یدا ببینیته.

(أبي الأحوص الجشمي) ده فهرمووی: پیغمبر ﷺ منی بینی جلیکی شپرم له بهر دابوو پتی فه رمووم: ئایا سه روه ت و سامانت هه یه؟ منیش گوتم: به لئ هه مه، ئه ویش فه رمووی: چ جو ره مالتیکت هه یه؟ منیش گوتم: له هه موو جو ره مه پ و مالات و حوشتریکم هه یه، جا پیغمبر ﷺ فه رمووی: (دهی که و ابوو و ابکه با خوی گه وره نیعمه ت و به خششه کانی له سه رتدا ببینیته)^(۶).

(۱) صحیح: رواه مسلم (۱۹)، ابو داود (۳۰۹۱)، و الترمذی (۱۹۹۹)، و احمد فی ((المسند)) (۳۸۵/۱ و ۴۲۷).
 (۲) دریزه ی حه دیسه که به م شیوه یه: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ تَرْتُّوٍ مِنْ كِبَرٍ)). قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ تَوْبُهُ حَسَنًا وَتَعَلُّهُ حَسَنَةً. قَالَ «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكَبْرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ».
 (۳) رواه الترمذی (۲۸۰۰)، و فی سننه خالد بن الیاس او ایاس، و هو متروك الحديث كما قال الحافظ فی ((التقریب)) و له شواهد عند الطبرانی فی ((الالاوسط)) من حديث سعد بن ابی وقاص، ذكره السيوطی فی ((الجامع الصغير)) قال المناوی فی الفيض قال الهیثمی ورجاله رجال الصحیح.
 (۴) صحیح: رواه مسلم (۱۰۱۵)، و الترمذی (۲۹۹۲)، و الدارمی (۲۷۲۰).
 (۵) استاده حسن: رواه الترمذی (۲۸۲۰).
 (۶) استاده صحیح: رواه النسائی (۱۹۶/۸)، و احمد فی ((المسند)) (۴/۴۷۳).

خوای گەورە پىيى خۆشە شوپىنەوارى بەخششى خۆى لەسەر بەندەکانيدا
 ببينىت، پىيى خۆشە جوانى لەسەر بەندەکانيدا ببينىت، پىيى خۆشە جوانى دل و
 دەروونىش بە دەربىنى شوکرانە بژىرى لەسەر بەندەکانى بەدى بکات، دەبينىن
 خوای گەورە چونکە جوانى پىيى خۆشە بۆيە پۆشاکى بۆ مرۆفەراھەم ھىناوہ تاكو
 پواللەتى خۆيانى پىيى جوان بکەن و برازىننەوہ، تەقوا و خواناسىشى بۆ فەراھەم
 ھىناون تاكو دل و دەروونى خۆيانى پىيى برازىننەوہ و جوان بکەن دەفەرمووى:
 ﴿يَبْنَىْ ءَاَدَمَ قَدْ اَزَلْنَا عَلَيْكَ لِیَاسًا یُّوْرِى سَوَاءَ تَکْمُ وَرِیْشًا وَیَاسِیَ النَّقْوَى ذَٰلِکَ خَیْرٌ﴾
 (الأعراف: ۲۶)، واتە: ئەى نەوہى ئادەم، بىگومان ئىمە پۆشاکى لە بارمان بۆ ئىوہ
 فەراھەم ھىناوہ، تاكو عەرەتتانی پىيى داپۆشن، ھەرەھا پۆشاکى خواناسىشمان
 بۆ فەراھەم ھىناون تاكو - دل و دەروونتان - پىيى برازىننەوہ، بىگومان پۆشاکى
 خواناسى چاکتر و بە فەرتەرە.

لەبارەى بەھەشتیەکانەوہ دەفەرمووى: ﴿وَلَقَمْتُهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿۱۱﴾ وَجَزَلْتُهُمْ بِمَا
 صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيْرًا﴾ (الأنسان: ۱۱-۱۲)، واتە: خوای گەورە پووگەشى و شادمانى
 پىيەخشىن، لە پاداشتى خۆگرى و ئارامگرىان بەھەشت و ئاورىشمى پىيەخشىن.
 لىرەدا خوای گەورە پووخسارىيانى شادمان کردووە، دل و دەروونىشيانى
 کامەران کردووە، لاشەشيانى بە حەریر پازاندۆتەوہ، خوای گەورە چۆن جوانى
 خۆشەوئیت لە قسە و کاروکردهوہ و پۆشاک و شىوہدا، بە ھەمان شىوہش رقى لە
 پىسى و گەندەلى دەبىتەوہ لە قسە و کاروکردهوہ و پۆشاک و شىوہدا.

لەم بابەتەدا دوو چىن لە خەلگى بە ھەلە داچوونە:

بەشى يەكەم: ئەوانەن كە دەلێن: ھەر شتىك خوا دروستى كردبیت ئەوہ جوانە،
 خوای گەورەش ھەموو دروستكراوہكانى خۆى خۆش دەوئیت، كەوابوو: ئىمەش
 ھەموو ئەو شتانەمان خۆش دەوئیت كە خوا دروستى كردووە و پەمان لەھىچ شتىك و
 كەسىك نابىتەوہ، بەلگەش بەم ئايەتانە دىننەوہ: ﴿الَّذِىْ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾

(السجده: ۷)، واتہ: خوی گہورہ ہموو شتیکی بہ چاکی و پیکوپتیکی بہ دی ہیناوہ.

ئو و ئایہ تہ ش: ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَلَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (النمل: ۸۸)، واتہ: ئو وانہ دہ ستردی ئو و خویہ یہ کہ ہموو شتیکی بہ و پیری پیکوپتیکی دروست کردوہ.

ئو و ئایہ تہ ش: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾ (الملك: ۳)، واتہ: لہ نیو بہ دیہینراوہ کانی خوی میہرہ بان ہیچ ناریکیکہ بہ دی ناکریت.

خواناسی راستہ قینہ لہ لای ئو وان ئو کہ سہ یہ کہ ہموو شتیکی بہ چاک و جوان بزانیٔت، ہیچ شتیکی بہ خراب و گندہ ل نہ زانیٔت، ئا ئو وانہ غیرہ ت لہ پیناوی خوا لہ دلایندا نہ ماوہ، پق لیبونوہ لہ پیناوی خوا و دزایہ تی کردن لہ پیناوی خوا و قہ دہ غہ کردنی خرابہ لہ پیناوی خوا و کوشتار لہ پیناوی خوا و جی بہ جی کردنی سنوورہ کانی خوا لہ دلایندا نہ ماوہ.

بہ شی دووہم: ئو وانہ ن کہ دہ لئین: خوی گہورہ زہمی جوانی شیوہ و قیافہ و بالو پتیکی مروئی کردوہ ئو و تا لہ بارہی مونا فہ کانه وہ دہ فہ رمووی: ﴿وَإِذَا رَأَتْهُمْ تُعَجُّبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾ (المنافقون: ۴)، واتہ: کاتیکی جہ ستہ یان دہ بینی سہ رنجت رادہ کیشیت.

ہہ روہ ہادہ فہ رمووی: ﴿وَكَلَّا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءْيَا﴾ (مریم: ۷۴)، واتہ: چہ ندین قہومی نالہ بارمان پیش ئو وان لہ ناو بردوہ کہ مال و سامانیان لہ وان زیاتر بوہ سیمہ و قیافہ شیان لہ وان پیکو پیکتر بوہ.

لہ (صحیح المسلم) یشدا ہاتوہ پیغہ مبرہ ﷺ دہ فہ رمووی: ((ان الله لا ينظر الى صوركم و أموالکم و انما ينظر الى قلوبکم و أعمالکم))^(۱)، واتہ: خوی گہورہ سہیری وینہ تان و مالتان ناکات، بہ لکو سہیری دل و کارو کردہ وہ کانتان دہ کات.

(۱) صحیح: رواہ مسلم (۳۴).

ئەم دوو بەشە كاميان بۇچوونە كانيان راستە :

لەم پوۋەۋە گوتراۋە جوانى قىافەت و پۆشاك و شىۋە سى جۇرى ھەيە :
۱. بەشىكىيان چاك و سوپاسكراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە جوانىيەكەي بۇ خىۋابىت، يارمەتى بدات لەسەر بەندايەتى و گوپرايەلى و ۋەلامدانەۋەي خوا، ھەر ۋەك پىغەمبەر ﷺ لە كاتى ھاتنى (ۋەد) بۇ خىزمەت جەنابى خۇي دەپازاندىۋە، ئەۋەش ۋىنەي پۇشىنى كەل و پەلى جەنگە و بۇ جىھاد و پۇشىنى ھەرىر و خۇھەلكىشانە لە جەنگ، ئەمەيان سوپاسكراۋە و دروستە ئەگەر لەبەر بەرز كىردنەۋەي ۋوشەي "اللّٰه" بىت و بۇ سەرخستنى دىن و دژايەتى كىردنى دوۋژمن بىت.

۲. بەشىكىيان خىراپ و زەم لى كراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە جوانىيەكەي بەكاربىت بۇ مەبەستى دنيا و ناۋدارى و خۇھەلكىشان و گەيشتن بە ئارەزۋات، جا دەبىننن زۇربەي خەلكى لە جوانى تەنھا ئەمەيان مەبەستە.

۳. بەشىكىيان نە سوپاسكراۋە و نە زەم لى كراۋە، ئەۋىش ئەۋەيە لەم دوۋانەي باسما كىرد لە ھىچيان نىە.

مەبەست ئەۋەيە: ئەۋ ھەدىسە دوو بنچىنەي گىرنگى لە خۇ گىرتوۋە:

يەكەمىان: ناسىنى خىۋايە.

دوۋەمىان: پەۋشەت جوانى يە.

خىۋاي گەۋرە پىي خۇشە بەندەكەي زمانى پىرازىننىتەۋە بە پىستگۇيى، دلى پىرازىننىتەۋە بە ئىخلاص و خۇشەۋىستى و گەپانەۋە و تەۋەكول، ئەندامەكانى پىرازىننىتەۋە بە بەندايەتى، لاشەي پىرازىننىتەۋە بەۋ پۇشاكانەي كە خىۋا پىي بەخىشەۋە، خۇي پاك بىكاتەۋە لەپىسى و بىدەست نۆيژى و گەندەلى ۋەمۇۋى پىس و سوۋنەت و نىنۇك كىردن.

پوختەي قىسان ئەۋەيە: خىۋا بناسىت بە سىفاتە جوانەكانى، خۇشى بەخىۋا بناسىنى بە كارۋوگفتار و پەۋشەتى جوان، خىۋا بە جوانى بناسىت كە سىفەتى

خوایه، به جوانیش بیپه‌رستی که دین و شرعی خوایه، به‌ئى: ئه‌م هه‌دیسه ئه‌و

دوو بنچینه‌ى له خۆ گرتووه:

✓ خواناسینی به جوانی.

✓ جوانکردنی خوو په‌وشتی.

به خته وهری له راستگویی دایه

هیچ شتیک وهك راستگویی عهزیمهت سوودی بۆ مرۆف نیه خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ (محمد: ۲۱)، واته: كه غهزا برپیار درا، نه گهر له گهل خودا راست بكه خویان بۆ شه پ ناماده بكه، نه وه ده بیته مایه ی خیرو قازانج بۆیان و زۆر باشته بۆیان. به لئ: كامه رانی مرۆف له و دووانه دایه:

که راستگویی له عهزیمهت.

که راستگویی له کاره کانی.

راستگویی عهزیمهت: کۆکردنه وه ی عهزم و جهزم و نه مانی دوو دلێه له و شته ی ده یه ویت بیكات، چونكه عهزیمهت به هیچ شیوه یه ك نابیت دوو دلئ له قی بکات، نه گهر هاتوو عهزیمهتی راستگویانه بوو نه وکات راستگویی له کاره کانی ده مینیت. راستگویی له کاریش: تیکۆشانه به دل و لاشه.

که واته: راستگویی له عهزیمهت، ده پیاپیزیت له بیهیزی ئیراده و هیمهت، راستگۆیش له کاردا ده پیاپیزیت له ته مه لئ و سست و خاوی، جا هر که سیک له کاره کانیدا راستگوبیت له گهل خودا، نه وه خوای گه ورهش سه رفرازی ده کات، نه و راستگویییهش له ئیخلاص و ته وه کوله وه هه لده قولیت، بۆیهش راستگوترین کهس نه وه یه که ئیخلاص و ته وه کولیکێ پته و و دروستی هه یه.

ويىستگەھى ئيمان

پەروەردىگار خاۋەن ئىرادەيە، فەرمانىش بە بەندەيەكى خاۋەن ئىرادە دەكات، ئەگەر ھاتوو خوا يارمەتى بەندەھى خۇيدا و بەندەش تواناي دايە بەرخۇي، ئەۋكات جى بەجى كىردنى فەرمانەكانى خۋاي گەۋرەھى بۇ ئاسان دەبىت، بەلام ئەگەر خۋاي گەۋرە ئەو بەندەھى فەرمانۇش كىرد و كارەكەھى دايە دەستى خودى بەندەكە خۇي، ئەۋە بەندە پوۋ لەو كارانە دەكات كە ھەۋاۋ ئارەزۋى پىي خۇشە.

ھەر بۇيەش دەبىنن خۋاي گەۋرە لە قورئاندا زەمى ئىنسانى كىردوۋە، تاكو شتىكى تىرى لەگەل ئىنسانىيەتتەكەھى خۇي زىياد نەكات، ئەۋيش دەبىت موسلمان بىت، ئيماندار بىت، ئارامگر بىت، چاكە كاربىت، سوپاسگوزار بىت، خۇپارپىز بىت، چاك بىت... ھتد.

ئەۋ كارانەھى باسمانكىرد مەۋۇ لە سنورى ئىنسانى و ئىرادە چاكى دەردەكات بۇ پلەيەكى بەرزتر، ئەۋيش دەبىت يارمەتى خۋاي لەگەلدا بىت، ھەر ۋەك چۆن بىنن تەنھا بە چاۋ ئەنجام نادىت، دەبىت نوورى بىننى لەگەلدا بىت.

دهته ویت له لای خه لکی به ریز بیتا!!

به پیژان گه وره ترین سته م ونه فامی نه وه یه که داوا له خه لکی بکه ی پیژت بگرن و به گه وره ت بزنان، که چی خوت دلت چوله له به گه وره زانینی خرا و پیژگرتنی خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (نوح: ۱۳)، واته: نه وه ئیوه چیتانه ناترسن له گه وره یی و شکوداری خوا؟!

(الحسن) له باره ی ته فسیری نه م نایه ته وه ده فهرمووی: بۆچی مافی خوا به چاکی له سهر خوتان نازانن و شوکرانه بژییری ناکن؟

(مجاهد) ده فهرمووی: بۆ په ره ردگارتان به شکو نازانن؟

(ابن زید) ده فهرمووی: بۆ به پوختی گوپراهی لی و به ندایه تی خواناکن؟

(ابن عباس) ده فهرمووی: بۆ به چاکی شکوداری خوا ناکن.

نه م ووتانه هه مووی ده گه پیته وه سهر یه ک مانا نه ویش نه وه یه نه گه ر پیژیان له خوا بنابایه و شکوداری خویان به چاکی بناسیبايه، نه وکات به تاکیان ده زانی و ملیان بۆ که چ ده کرد و شوکرانه بژیریان ده کرد.

گوپراهی لی خوا و خو پاراستن له گوناوه و شهرم کردن له خوا، به نه ندازه ی نه و پیژه ده بیت که مرؤف دایده نیت بۆ خوا له دلی خو ی، هه ر بۆیه ش هیندی له (السلف) گوتیانه: پیژگرتن له خوا نه وه یه هه یچ شتیک له دروستکراوه کانی نه هینیته پیژی خوا، نه له قسه وه ک بلیتی: (والله و حیاتک) واته: سویند به خوا و گیانی تو، یان بلیتی: (مالي الا الله و انت) واته: من ته نها خوا و تو م هه یه، یان بلیتی: (وما شاء الله وما شئت) واته: نه گه ر خوا حز بکات و توش حز بکه ی، هه ره ها نابیت دروستکراوه کانی خوا بینیته پیژی خوا له خو شه ویستی و به گه وره زانی و شکوداری و به ندایه تی، به جو ره ک که گوپراهی لی مرؤفیک بیت هه ر وه ک چۆن

گوٲٲراٲه لى خوا ده کات، به لکو زٲاترٲش گوٲٲراٲه لى مرؤف ده کات، هر وهك ده بٲٲٲنٲن حالى زؤربه ى سته مكار و خراٲه كاران ناواٲه، هر وهها ناٲٲٲ مافه كانى فه رامؤش بكات بلٲى: ده ى خوا لٲٲورده ٲه، نه گهر خواو ٲٲٲغه مبه ر له لٲهك بوون، خه لكٲش له لٲهكى تر بوون، جه نابت ٲوو بكه نه و لٲه و له و لٲه به كه خوا و ٲٲٲغه مبه ر ﷺ لٲٲه ٲه، نه كه ى له دل و ده روونه وه له خزمه ٲه دروستكراوه كاندا بى كه چى بى دل و ده روون به لكو به لاشه و زمان له خزمه ٲه خوا دابى، نه كه ى داواى نه فس و ناره زوى خؤٲ ٲٲٲش ٲه زامه ندى خوا بخه ٲه.

نا نه مانه هر هه مووى نٲشانه ى نه بوونى ٲٲزى خواٲه له دللى مرؤفدا، نه گهر مرؤف ناوا بوو، خواى گوره به هٲچ شٲوه ٲهك له دللى خه لكى به ٲٲز و هه ٲه ٲه ٲه ناكات، به لكو ٲٲز و هه ٲه ٲه ٲه له دللى خه لكى هه لده كٲشٲٲٲ، نه گهر خه لكى ٲٲزٲشى بگرن له بهر نه وه ٲه كابراٲه كى خراٲه و لٲى ده ترسٲن بوٲه ٲٲزى ده گرن، نهك له خؤشه وٲسٲٲان ٲٲزى بگرن.

له نٲشانه ى ٲٲزى خوا له دللى مرؤف، نه وه ٲه كه شهرم بكات خوا به نه ٲٲٲه كانى و هه له كانى بزانتٲ، هر له نٲشانه ى ٲٲزى خوا له دللى مرؤف، نه وه ٲه له كاتى ته نه اٲشدا شهرم له خوا بكات زٲاتر له وه ى شهرم له خه لكى ده كات.

كه و ابوو: نه گهر كه سٲك ٲٲز له خوا و وٲه ى خوا نه گرٲٲٲ، ٲٲز له و زانست و حٲكمه ته نه گرٲٲٲ كه خوا ٲٲى داوه، چؤن داوا له خه لكى ده كات ٲٲز و قه درى بگرن؟!

قورٲان و زانست و وٲه ى ٲٲٲغه مبه ر ﷺ مرؤف ده گه ٲه نن به حهق، جا له هه موو لٲه كه وه نامؤزگارى و ناگادارى و سه رزه نشٲ ده وره ى داوى، كه چى نا نه مانه هر هه مووى هٲچ سووٲٲكى ٲى نه گه ٲاندوى! له گه ل نه وه شدا داوا له خه لكى ده كه ى ٲٲز و قه درٲ بگرن؟! ٲو وه كو زامدارٲك واى كه نامؤزگارى و سه رزه نشٲ ده ردى ٲٲمار ناكات، كه چى ده ٲه وٲٲ به سه ٲر كردن ده ردى ٲٲمارٲٲٲ.

که سیک گویبیستی سزای که سیکی تر بوییت، وه کو نه و که سه نیه که بینیبیتی،
 نهی نه گهر له خودی خودی به دی بکات؟ ﴿سُرِّيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي
 أَنْفُسِهِمْ﴾ (فصلت: ۵۳)، واته: ئیمه به لگه و نیشانهی سه رسوپهینه ریان نیشان
 ده دین له ئاسۆکانی بوونه وهردا و له خودی خویشیان.

هه روهها ده فه رمویی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾
 وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (یونس: ۹۶-۹۷)، واته: بیگومان
 نه وانهی بریاری په روهردگاری تویمان له سه هاتوو که ئیمان ناهینن، نه وه تازه
 ئیمان ناهینن، چونکه ده رگای ئیمان هیتانیان له خویمان داخستوه، نه وانه نه گهر
 چه ندها موعجزه شیان نیشان بدریت، هه ر ئیمان ناهینن، تا دووچاری سزای به
 ئیش و نازار نه بن و به چاوی خویمان نه بیینن.

له ئایه تیکی تر ده فه رمویی: ﴿وَلَوْ أَنَّا زَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى
 وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (الانعام: ۱۱۱)، واته:
 نه گهر ئیمه مه لایکه تیان بو بنیرینه خواره وه و به چاوی خویمان بیان بینن و
 مردوویان بو زیندوو بکه ینه وه و قسه یان له گه لدا بکه ن و هه موو جوړه شاهید و
 به لگه یه کیان بو کۆبکه ینه وه، به دیدهی خویمان بیانینن، هه موو نه وانه بینه به لگه
 له سه ر راستیتی هاتنه خواره وهی قورئانی پیروز له لایه ن خوداوه هیشتا هه ر باوه ر
 ناهینن و ده سته ردراری کافرایه تی خویمان نابن، چونکه له دوژمنایه تی و عینادی
 زور سه ر سه ختن، مه گهر ته نها خودا خوئی بیه ویت بیانخاته سه ر ږیگای ئیمان.

مروؤفی ژیر و سه رکه وتوو نه وه یه که په ند وه رگریت، به هه ر پووداویک کارو
 په وشتی خوئی جوان بکات، هه ر کاتیکیش تووشی تا قی کردنه وه بییت به لاشه،
 ئیمانی زیاد بییت، نه گهر هیزی لاشه ی که م بییت، هیزی ئیمان و یه قین و
 خوشه ویستی خوا و دوا پوژی زیاد بییت، به لام نه گهر مروؤ وانه بوو نه وه مردن زور

چاکتره بۆی، چونکه به ئیش و نازاریکی دیاریکراو کوتایی به ته‌مه‌نی دیت، به پیچ‌ه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی ته‌مه‌نیکی دریزی هه‌بیت و پرپیت له خراپه نه‌و خراپه‌ش پاشان تووشی ئیش و نازاری بکات، به‌لکو کاتیک ته‌مه‌ن دریزی سوودی هه‌یه، نه‌گه‌ر مرؤف نه‌و ته‌مه‌نه‌ی وه‌ک تویشووویه‌ک بیت بۆی به‌وه‌ی بیر له خوا بکاته‌وه و ته‌وبه بکات و کاری چاکه بکات هه‌ر وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فرمووی: ﴿أَوْلَىٰ نَعْمِزْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ﴾ (فاطر: ٣٧)، واته: ئایا نه‌وه‌نده ته‌مه‌نمان پی نه‌به‌خشین؟ که هه‌ر که‌سیک بیه‌ویٲ بیر له خوا و به‌خششه‌کانی بکاته‌وه تیایدا بتوانیت بیر بکاته‌وه.

هه‌ر که‌سیک نه‌و ته‌مه‌نه‌ی که هه‌یه‌تی نه‌یکات به فرسه‌تیک بۆ چاککردنی کاره‌کانی و نه‌نجامدانی به‌ندایه‌تی و دل جوژدان بۆ به ده‌ست هیئانی به‌هه‌شتی نه‌براهه، نه‌گه‌ر مرؤف وانه‌کات نه‌وه ته‌مه‌ن و ژیان هیچ سوودیکی نیه بۆی، چونکه مرؤف له‌سه‌ر ریگای گه‌شت دایه یان بۆ به‌هه‌شت یان بۆ دۆزه‌خ، جا نه‌گه‌ر ته‌مه‌نی دریز بوو، کاره‌کانیشی چاک بوو، نه‌وه دریزی گه‌شته‌که‌ی زیاتر خو‌ش و به‌له‌زه‌ت ده‌بیت، چونکه هه‌ر کاتیک گه‌شته‌که‌ی دریز بی زیاتر تامه‌زرۆ و شه‌یدا ده‌بیت بۆ ئامانجه‌که‌ی، به‌لام نه‌گه‌ر ته‌مه‌نی دریز بوو، کاره‌کانیشی خراپ بوو، نه‌وه دریزی گه‌شته‌که‌ی زیاتر ئیش و نازاری ده‌دات و دایده‌به‌زینیته‌وه خواره‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: ﴿خَيْرُكُمْ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَحَسُنَ عَمَلُهُ، وَشَرُّكُمْ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ وَقَبِحَ عَمَلُهُ﴾^(١).

(١) حسن: رواه الترمذی (٢٣٣١)، و احمد فی ((المسند)) (٤٠٥/٤٣ و ٤٧)، و الدارمی (٢٧٤٥).

واتە: چاكتىن كەس لە ئۆيە، ئەو كەسە يە كە تەمەنى دريژ بېت و كارەكانىشى چاك بېت، خراپتىن كەس شى لە ئۆيە، ئەو كەسە يە كە تەمەنى دريژ بېت و كارەكانىشى خراپ بېت.

مروڤى عاقل ئەو كەسە يە فرسەت لە زيانانە وەردەگريٽ كە بەسەرى دېت، ھەر كاتىك زيان بە لاشەى گەيشت، فرسەتى ئى وەردەگريٽ و دەيكاتە چاكسازى دل و دەروونى، ھەر كاتىك لە دنيا شتىكى لە چەنگ چوو، دەيكات بە فرسەت بۆ تويشوو دوا پۆزى، ھەر كاتىك تووشى غەم و خەفەت و دل تەنگى بوو، دەيكات بە شادمانى دوا پۆزى.

سەفەرئىك بۆ دوا ھەوارگە

مرۆڧ لە و کاتەوھى دروستکراوھ بەردەوام گەشتیارە و لە رینگادايە، نابيٽ
 كە لوپە لە کەى دابگرن و لىي دامەزرىن، مەگەر يان لە بەهەشت نەبيٽ يان لە دۆزەخ.
 مرۆڧى ژىر دەزانبيٽ كە ئىنسان لە گەشت تووشى ئىيش و ئازار و ترسناكى
 دەبيٽ و ناکرى ئىنسان لە گەشتدا لە دواى خۆشى و ئىسراحت بگەرپيٽ، بە لگو
 خۆشى و ئىسراحت دواى ئەوھى گەشتە کە تەواو بوو و گەيشتنە مەزلگا چەنگ
 دەکەويٽ.

بيگومان مرۆڧى گەشتيار دەبيٽ بەردەوام بيٽ لە گەشتە کەى نابيٽ ھيچ کاتيک
 پراوەستى، گەشتيار دەبيٽ بەردەوام لە ئامادە باشى دابيٽ بە خۆى و کە لوپە لى
 گەشتیەوھ، ھەر کاتيکيش دابەزى بۆ ئەوھى بخەويٽ يان پشووئى کى کەم بدات،
 دەبيٽ لە سەر ئامادە باشى گەشتە کەى بيٽ و گەشتە کەى لە بىر نەکات.

شہیتان لہ (۳) دہرگاوہ دہچیتہ دلی مرؤفہوہ

شہیتان تہنہا سئ پڙگای مہیہ لئیہوہ بیت و مرؤفہ لہ لہ تینیت:

دہرگای یہ کہم: زیادہ مہسرفی، کہ مرؤفہ زیاد لہ پیویست شت بکات، چونکہ
 ئہوہ پڙگایہ کی سہرہ کی شہیتانہ کہ پییدا بیتہ ناو دلی مرؤفہوہ، بؤ خو پاراستن
 لہوہش دہ بیت مرؤفہ زیاد لہ پیویست شت ئہ نجان نہ دات، بہوہی زیاد لہ پیویست
 خواردن نہ خوات، یان زیاد لہ پیویست نہ خوئی یان زیاد لہ پیویست ئیسراحت
 نہ کات، ئہ گہر مرؤفہ ئہم دہرگایہی داخست، ئہوہ دلیا دہ بیت لہ نہ ہاتنی شہیتان
 بؤ دلی.

دہرگای دووہم: بئ ناگایی، چونکہ مرؤفیک زیکر و یادی خوا بکات، وہک ئہوہ
 وایہ لہ ناو قہ لای زیکر و یاد دابیت، بہ لام ہر کاتیک بئ ناگابو ئہوہ دہرگای
 قہ لاکہ دہ کریتہوہ و دووژمن دینہ ژوورہوہ، ئہوکاتیش دہرکردنیان زور ئاستہمہ.
 دہرگای سییہم: تہ کلیف کردن لہ و شتانہی کہ پھیوہندی بہویہوہ نیہ.

رېڭاي سەرکەوتن

ھەر كەسنىڭ داۋاي پەزىمەندى خوا و دوا پۇژ بىكات، يان داۋاي ھەر شىئىكى تر
 بىكات لە زانست و پىشە و پلە و پايە، بە ۋەي بىيٽ بە مەشخەل لەم كارەيدا،
 پىۋىستە ئازابى و پىشكەۋى و بالادەست بىيٽ بە سەر خەيال تەكانىدا، نابىيٽ خۆي
 بخاتە بەر دەستى خەيال و ئەندىشە، دە بىيٽ واز لە ھەموو شىئىكى تر بىيٽ جگە
 لە ۋە نە بىيٽ كە داۋاي دەكات، تامە زىۋى گە يىشتن بە ئامانجەكەي بىيٽ، شارەزا بىيٽ
 چۆن بە ئامانجەكەي دەگات و چۆنىش لىۋى دادە بىيٽ، دە بىيٽ ھىمەتى بە زىيٽ،
 خۇپراگىيٽ، لۆمە و سەرزەنشى خەلكى با ساردى نە كاتەۋە، بە دۆل و لاشە
 بەردەوام بىر بىكاتەۋە، نە بە مەدھى خەلكى نە لۆمەي خەلكى ساردى نە كاتەۋە لە
 كارەكەي، پروبكاتە ئەو ھۆيانەي كە يارمەتى دەدات بۆ گە يىشتن بە ئامانجەكەي،
 ھىچ شىئىك ساردى نە كاتەۋە و ھەلى نە خەلە تىيٽ، دروشمى ئارامى بىيٽ،
 ئىسراحتى ماندور بوز بىيٽ، تامە زىۋى پەۋشى جوان بىيٽ، كاتەكانى بىپا رىيٽ،
 تىكەلى خەلكى نە بىيٽ مەگەر بە ئاگادارىيەۋە نە بىيٽ، ۋە كوتە يىرئىك كە چۆن دىت
 دانەكەي لە ناو خەلكىدا دەبات.

کی دہکھی بہ ہاوریت؟!

چاکترین کہس کہ ہاورپیہ تی لہ گہ لدا بکہی ئەو کہسہ یہ کہ سوود و بہ ہرہت پیئ دہگہ یہ نیت، نا ئەو ہاورپیہ چاکترین یارمہ تی دہرہ بۆ سوود پیئگہ یاندنت و کامل بوونت، جا لہ راستیدا سوود و ہرگرتنی تۆ لہ و ہکو سوود و ہرگرتنی ئەوہ لہ تۆ یان زیاتریش.

خراپترین ہاورپیش ئەو کہسہ یہ کہ زیانت پیئ دہگہ یہ نیت و تووشی بیئ فہرمانی خوات دہکات، نا ئەوہ خراپترین یاریدہ دہرہ بۆ زیان پیئ گہ یاندنت و کہ م و کورپیت.

چیژی حه رام

تام و چیژی نه جامدانی حه رام هیج نیه و ته نها ناخۆشی و په ریشانی، دوا ی نه مانی تام و چیژی حه رامه که ش ئیش و نازاری به دوا دا دیت، که وابوو نه گه ر نه وه حالی نه نجام دانی حه رام بیت، تۆش هر کاتیک ویستت حه رامیک نه نجام بده ی نه وه نه نجامی مه ده و بیر له نه مانی تام و چیژه که ی بکه وه، بیر له مانه وه ی ئیش و نازاره که ی بکه وه، پاشان کردن و نه کردنی به راوورد بکه، ئینجا پروانه جیاوازیان چیه.

له هه مان کاتیش ماندوو بوون به نه جامدانی به ندایه تی خۆشی و شادیه، نه جامدانی به ندایه تی دل نارامی و حه سانه وه و کامه رانی پیوه به نده، جا هر کاتیک نه جامدانی به ندایه تی له سه ر نه فست گران بوو، بیر له نه مانی ماندوو بوونه که ی بکه وه، بیر له مانه وه ی چاکی و خۆشی و کامه رانیه که ی بکه وه، پاشان کردن و نه کردنی به راوورد بکه، ئینجا کامه یان چا که ئه وی هه لبرژی ره، نه گه ر دلگرانیش مه به به وازه یانان له حه رام چونکه سزای به دوا دادیت.

عاقل نه و که سه یه کاتیک دوو سوودی بۆ داند ریت پوو ده کاته زۆره که و که مه که به لاوه ده نیت، نه گه ر دوو زیانی شی تووش بیت که مه که یان هه لده بژی ری و زۆره که ی به لاوه ده نیت.

که وایت: هر که سیک زانا و هۆش مند بیت، نه وه شتی چا که به سه ر خراپه دا هه لده بژی ریت، به لام که سیک زانا و هۆش مند نه بیت، خراپه به سه ر چا که هه لده بژی ریت، هر که سیکیش بیر له دنیا و دوا پۆژ بکاته وه، بۆی ده رده که وی و ده زانیت که هیجانی بی ماندوو بوون چه نگ ناکه ویت، بۆیه خۆپرا گره بۆ چاکترینیان و به رده و امترینیان.

ویستگه

پیویسته له سه‌ر مروّ کاته‌کانی هه‌موو له گوپراه‌لی خوا سه‌رف بکات، بۆ
 نه‌وه‌ی له خودا نزیك بیته‌وه، مروّ نه‌گه‌ر کاته‌کانی سه‌رقالّ کرد به گوپراه‌لی خوا،
 نه‌وه له خوا نزیك ده‌بیته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر کاته‌کانی له هه‌وا و هه‌وه‌س و ئیسراحت
 سه‌رف کرد، نه‌وه له خوا دوور ده‌که‌ویته‌وه، چونکه مروّ به‌رده‌وام یان نزیك
 ده‌بیته‌وه له خوا، یان دوور ده‌که‌ویته‌وه له خوا هه‌رگیز له‌و دوور پنگایه‌ لانا‌دا خ‌وای
 که‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ (المدر: ۳۷)، واته‌: هه‌ر که‌س
 ده‌یه‌ویت با به‌ره‌و پیش بجیت، یان خ‌وی دوا بخات.

دلّت مولگہی خودایہ یان شہیتان

خوای گہورہ بؤ مروفہ کان فہرمان پیکراو و قہدہغہ کراوی داناوہ، بہ خشش و گرتنہ وہی داناوہ، خہ لکیش لہ و بارہیہ وہ بونہ بہ دوو بہ ش:

بہ شی یہ کہم: فہرمانہ کانی جیبہ جی ناکہن، قہدہغہ کراوہ کانی جیبہ جی دہ کہن، شوکرانہی بہ خششہ کانیشی ناکہن و بی ناگان لئی، کہ شتیکیشیان لی دہ گرتنہ وہ سپلہی بہ رانہر دہ کہن، نا ئہ وانہ دووژمنانی خوان، دووژمنایہ تی ہر کہ سہ شیان بہ پی پی خراپہ کہ یہ تی.

بہ شی دووہم: ئہ وانہن کہ دہ لئین: خودایہ ئیمہ بہ ندوکی توین، ئہ گہر فہرمانت پی کردین پہلہ دہ کہین بؤ ئہ نجامدانی، ئہ گہر قہدہغہت کردین لہ شتیک دہستی لی ہلدہ گرین و وازی لی دہ ہینین، ئہ گہر شتیکت پی بہ خششین سوپاس و شوکرانہ بڑیبت دہ کہین، ئہ گہر شتیکیشٹ لی گرتنہ وہ ملکہ چیت بؤ دہ کہین و زیکرت دہ کہین، لہ نیوان ئہ وانہ و بہ ہشتدا ہیچ شتیک نیہ، تہنہا پہردہیہ ک ہہیہ کہ ژیانی دنیاہی، ہر کاتیک مردن ئہ و پہردہیہی دراند، ئہ وکات بہ بہ ہشت شاد دہ بن و چاویان گہش دہ بی و دہ کہونہ ناو خووشی و کامہرانی نہ ہراوہ، بہ ہمان شیوہش ئہ وانہی بہ شی یہ کہمیش ہیچ شتیک لہ نیوان ئہ وان و دوزہ خدا نیہ، تہنہا پہردہیہ ک ہہیہ کہ ژیانی دنیاہی، ہر کاتیک مردن ئہ و پہردہیہی دراند، ئہ وہ دہ چنہ دوزہ خوہ ئہ وکاتیش پہنجہی پہ شیمانہی دہ گہزن و تووشی ئیش و نازار دہ بن، جا ئہ گہر ہاتوو سوپای خودا و شہیتان لہ دلّتدا تیک چہرژان، تووش دہتویست بزانی لہ کامیانہی، ہر وانہ بزانیہ مہیلت بؤ کامیان دہ چہ و لہ دژی کامیان شہر دہ کہی، چونکہ ہرگیز ناکری تو پراوہستی و لہ گہل کہ سیاندا نہ بی، بہ لکو ہر دہ بیٹ لہ گہل یہ کتیکیان بیت.

خوئاسان سەرىپچى ەوا و ئارەزووات دەكەن، بە ژىرانە پۋدەكەن، بە دل بىر لەو دەكەنەو كە بۆى دروستكراون، ئەندامەكانيان بە كاردىنن لەو شتانهى فەرمانيان پىكراو، كاتەكانيان لە خزمەتى دوا پۋژدا سەرف دەكەن، بەلە دەكەن بۆ كۆكردنەو ەي كارى چاكە، بەلاشە لە دنىانە كەچى دلئان لە گەشتدايە بۆ دوا پۋژ، توپشوو بۆ دوا پۋژ ئامادە دەكەن پىش ئەو ەي بىگەنن، بە پىى پىويست پەزامەندى خوا بە دەست دىنن، توپشوو بۆ دوا پۋژ ئامادە دەكەن بە پىى ئەو ەي تىايدا دەمىننئەو، جا خواى گەورە بە بەخششى بە ەشت دل نەواييان دەكات، دلەكانيان وەردەگرىت و كۆى دەكاتەو لەسەر خۆشەويستى خۆى و گەيشتن بە بارەگاي، بەخششى ەوگرى خۆى پىيان دەبەخشن، دلئان پاك دەكاتەو لە خۆشويستنى دنيا و غەم و خەفەت و دلئەنگى، بەوانە دلخۆش و ەوگر دەبن كە نەقامەكان پىى دلئەنگ دەبن، بەلاشە لە دنىان، بەلام بە پووح لە مەلەكوتى ئاسمانەكانن.

باسی یہ کتابہ رستی

یہ کتابہ رستی پاکترین و بیگہ رترین و سافترین شتہ، بویہ شتیکی زور بچوک تیکی دہدا و پیسی دہکا و کاریگہری تیدہ کات، یہ کتابہ رستی وہ کو جلیکی سپی وایہ، کہ بہ شتیکی زور بچوک پیس دہ بیٹ، وہ کو ناوٽیہ کی ساف وایہ، کہ بہ شتیکی زور بچوک لیٴ دہ بیٹ، یہ کتابہ رستی بہ ساتیک یان قسہ یہ ک یان نارہ زوویکی نادیار دہ شیوٽ، جا نگہر کابرا زو فریای کہوت و لہ دلی خوی ہلی کیشا ئہ وہ باشہ، نگہر نا بالادہ ست دہ بیٹ و دہ بیٹ بہ خو ئہ وکات ہلکیشانی ناستہ مہ.

ئہ و شتانہ ی بہ یہ کتابہ رستیہ وہ دہ لکین تیکی دہ دن، ہیندیکیان زو پیوہ ی دہ لکین و زووش لادہ چن، ہیندیکیشیان زو پیوہ ی دہ لکین و درہنگ لادہ چن، ہیندیکیشیان درہنگ پیوہ ی دہ لکین و زووش لادہ چن، ہیندیکیشیان درہنگ پیوہ ی دہ لکین و درہنگیش لادہ چیت.

بہ لام ہیندی خہ لک ہہ یہ یہ کتابہ رستیہ کی بہ ہیز و پتہوی ہہ یہ، کہ ئہ و شتانہ نایشیوٽیٴ، ہر وہ ک ناوٽی زور وایہ کہ شتیکی پیسی تیکہ وی پیس نابیت، بہ لام یہ کتابہ رستی کہ سیک بی ہیز دہ شیوٽیٴ، بہ جوریک کہ ئہ و کاریگہریہ ی لہ یہ کتابہ رستی بی ہیزی دہ کات، لہ یہ کتابہ رستی بہ ہیزی ناکات.

ہر وہ ہا: شوٽیٴکی زور پاک نگہر شتیکی پیسی تیدا دہر کہ ویت ئہ وہ خاوہ نہ کہ ی دہ بیٴیٴ، وہ ک ئہ وہ نیہ کہ شوٽیٴکی وہ ک ئہ و پاک نہ بیٹ پیسیش بیٹ خاوہ نہ کہ ی نہ بیٴیٴ، چونکہ ئہ وہ ی یہ کہ م زو فریای پیسیہ کہ دہ کہ ویت و لای دہ بات، بہ لام ئہ وہ یان ہر ہستیہ بہ پیسیہ کہ ناکات.

تۆ خوات ھەيە بۇ دل تەنگى؟!

وازهينان له ھەوا و ئارەزوواتى خۆى له پیناۋ خودا، ئەگەرچى مرۆڧ پزگار دەكات له سزاي خوا و شادى دەكات به پەحمەتى خوا.

زەخیرەى خوا، گەۋھەراتى چاكە، تام و چيژی ھۆگرى، تامەزۇ بوونى مرۆڧ به خوا، كامەرانى و شادمانى، ئا ئەمانە له دلیك جیگای نابیتتەۋە كه ئەو دلە غەیری خودای تیا بیت، ئەگەر بیتو ئەو كه سە خواناس و زاھید و زاناش بیت، چونكه خوای گەرە قبول ناكات زەخیرەى ئەو له دلی كه سیک دابیت كه جگە له خوای تیاپە و ھیمەتى بەستراۋەتەۋە به غەیری خوا، بەلگو خوای گەرە زەخیرەى خۆى له ناو دلئىكدا دەنیت، كه ھەژارى به خواۋە به دەۋلەمەندى بزانییت، دەۋلەمەندى به بی خوا به ھەژارى بزانییت، سەر بەرزى به بی خوا به سەر شوپی بزانییت، زەلیلی به خواۋە به سەر بەرزى بزانییت، خوشى به بی خوا به سزا بزانییت، ناخوشیش به خواۋە به خوشى بزانییت.

پوختەى قسان ئەۋەیە: ئەو كه سە ژيانى تەنھا به خواۋە دەۋیت، ئەگەر ژيانى خوای تیا نەبو ئەۋە به مردن و ئازار و خەفەت و غەم و پەژارەى دەزانییت، ئەگەر مرۆڧ ئاۋا بو ئەۋە دوو بەھەشتى ھەيە:

— بەھەشتیک له دنیاۋا و بۆی پیشى خراۋە، كه دلی شادمانە و ۋەك ئەۋەى له بەھەشت دابیت.

بەھەشتیکیش له دوا پۆژدا بۆى دانراۋە.

باسى (الإنابة)

(الإنابة) واتە: پەيۋەست بوۋى دىل بە خواۋە، ۋەك چۆن (اعتكاف) پەيۋەست بوۋى لاشەيە بە مزگوت و لىئى جيانابىتتەۋە.

(الإنابة) پاستەقىنە، ئەۋەيە بەردەۋام پەيۋەست بوۋى دىل بە خۆشەۋىستى خوا، بە زىكر و يادى خوا، بەردەۋام پەيۋەست بوۋى ئەندامەكانە لەسەر بەندايەتى خوا بە ئىخلاص و بە شىۋەي كە پىغەمبەر ﷺ كىردوۋىتە، ھەر كەسىك دىلى پەيۋەست نەبىت بە خوا، ئەۋە دىلى پەيۋەست دەبىت بە شتى تىرى جۆراۋجۆر، ھەر ۋەك پىغەمبەر ابراهيم بە گەلەكەي خۆي فەرموو: ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلَ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ (الانبىاء: ۵۲)، واتە: ئەۋە بتانە چىيە؟! كە ئىۋە دالتان پىۋەي بەندە و دەپپەرىستەن.

لىرەدا دەبىنەن دىل پەيۋەست بوۋى ھەر دوۋ لايەنمان بۆ دەردەكەۋىت، بەۋەي گەلەكەي دىيان پەيۋەستە بەۋە بتانە و بەندايەتى دەكەن، بەلام ئەۋ دىلى پەيۋەستە بە خوا و بەندايەتى پەروەردگار دەكات.

كەۋابوو: دىل پەيۋەست بوۋى بە ھەر شتىك و سەرقال بوۋى پىۋەي، ئەۋە ۋازەيتانە لە خوا و پەرىستى ئەۋ شتەيە كە دىلى پىۋە بەندە، ئەمەش ۋىنەي بت پەرىستەن، ئەگەر لە دىدا ھەر شتىك ھەبوۋ جگە لە خوا و ئەۋ شتە بە جۆرىك دەستى بەسەر دىدا كىشا و دىل پىۋەي بەند بوۋ و مىلى بۆ كەچكرد، ئەۋە ۋەكو پەرىستى بتەكە ۋايە، ھەر بۆيەش پىغەمبەر ﷺ ناۋى بردوۋە بە بەندەي ئەۋ شتەي كە بەم جۆرە دىلى پىۋە بەندە، دوۋعاي بە ھىلاك چوۋن و بەپواكەۋتنى لى كىردوۋە دەفەرموو: ((تعس عبد الدينار، تعس عبد الدرهم، تعس وانتكس وإذا شيك فلا انتقش))^(۱)، واتە: بەندەي دىنار و درەم بە ھىلاك چىت و بەپوا بگەۋىت، بە جۆرىك ۋەكو دىركىك كە لىئى بنائى و لىئى دەرنە چىت.

(۱) صحيح: رواه البخارى (۶/۱۶۰ و ۱۶۱)، وابن ماجه (۴۱۳۵).

ویستگه

خه لکی له م دنیا په دا گه شتیارن و له گه شتدان، هموو گه شتیاریکیش له پښگای
 گه شته که ی ده گه پښت بۆ شوینیک تا کو که میک لئسی دابه زئ و پشوویه ک بدا و
 شادمان بیت، نه و که سه ش که خوا و دوا پوژی مه به سته له گه شته که یدا ده گه پښت
 به دوا ی پشوویه کی حال بۆ نه وه ی خوی پی به هیز بکات بۆ گه شته که ی خوی
 گه وړه ده فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾
 فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ (الفجر: ۲۷ — ۳۰)، واته: نه ی دلی پر له
 نارامی، بگه پښه وه بۆ لای په روه ردگارت که تو له و پازیت و نه ویش له تو پازیه،
 ده بچوره پښی به نده چاک و به پښه کانه وه، بچوره به هه شته وه.

لە ووتەكانى شېخ (على)

◆ لە خەودا پېيان گوتم: ئەي بەندەكەم بۆيە تاقيم كرديه وه به ههژارى، تا وهك زيريكى پاكى لى بيت كه دواى دارپشتن نه گورپت.

◆ بپيارم بۆ تۆ داوه به ههژارى بۆ نهفسى خوشم به دهوله مهندى، جا نهگەر هاتوو منت به دهوله مهندي زانى نه وه من دهوله مهندي دهكەم، به لام نهگەر غه پيرى منت به دهوله مهندي زانى، سهرگهردانت دهكەم و له دهركاى خۆم دهرت دهكەم.

◆ نهكەي پوو بكه يه غه پيرى ئيمه، چونكه سهرگهردانت دهكات و دهرمانيكى كوشنده يه بۆت، به لام نهگەر پوو تکرده كارىك ئيمه بۆمان ديارى كر دبووى يان پوو تکرده ناسينيكى شياو ناميز يان پوو تکرده كارىكى فه رمان پيكر او يان پوو تکرده چەند دروستكراويك كه تۆمان پيى سپارد بوو، نه وه پازيم بېم به په روهردگارت و به بهنده ي خۆتم قبول بکه م.

هه ناسه هه لكيشانى قوول

ئەو هه ناسه قوولەي مروؤ له كاتى بيستنى قورئان يان له شوينى تر هەلى دهكيشيت چەند هۆيهكى هه يه له وانە:

يهكەم: له كاتى بيستنى قورئان دلى به جورىك پۆشن ده بيته وه كه ئارام و شادمان ده بيت، بۆيه نه وه ناسه قوولە هه لدهكيشيت، نه مه يان هه ناسه هه لكيشانى تامه زروپيه بۆ په يمانه كانى قورئان.

دووه م: گونا هه كانى خۆي بېر ده كه ويته وه، بۆيه له ترسان و خه فه تان نه وه هه ناسه قوولە هه لدهكيشيت بۆ نهفسى خۆي، نه مه شيان هه ناسه هه لكيشانى ترسه.

سىيەم: شتىكى بۇ دېتە پىئى كە ناتوانى لى خۆى لىبەرىت، بۆيە ھەناسە يەكى قول ھەلدە كىشىت لى خەفەتان، ئەمەش ھەناسە خەفەتە.

چارەم: خۆشەويستى بىئى پايانى خۋاى لى دلىدا دەدرە وشىتەو، دەشبىنى پىگى كەيشتن بە خۋا ئىستا داخراو تىكو دەمرىت ئىنجا پىئى دەگات، بۆيە ئەو ھەناسە قول ھەلدە كىشىت، لى داخان.

پىنجەم: خۆشەويستى خۋاى لى بىر نەماو، سەرقالى شتى تر بوو، جا لى پىدا كە گۈئى لى قورئان دەبىت، خۆشەويستى خۋاى بىر دەكە وىتەو، دەشبىنى دەركاى پەشىمانى كراو تەو و پىگى بۇ پۇشن كراو تەو، بۆيە ھەناسە يەكى قول ھەلدە كىشىت لى خۆشى و ئاسودە يدا.

ئەو ھەناسە ھەلكىشانە: ھىزىكە بە دلى مۇفدا دىت، ئەو ھىزە كىرىگەرى خۆى لى دىدا دەبىنىت و كارى خۆى لى دى دەكات، بەلام لى پۋالە تدا دىار نىە.

ئەو كەسەى ئەو ھەناسە يەش ھەلدە كىشىت ئەو سى جۆرە ھەناسە يە:

۱. ھەناسە يەكى پاستگۈيانە يە و لى دلىو ھەلدە قولت.

۲. ھەناسە يەكى دەسكردە و ھىچ نىە.

۳. ھەناسە يەكى ساختە و مونافىقانىە بۇ فرىودانى خەلكى.

بیر له چی دهکه یه وه؟!

بنچینه ی هه موو کاریکی چاک یان خرابه له سه ره نجامی بیرکردنه وه سه ره لده دات، چونکه بیرکردنه وه سه رچاوه ی ئیراده و نه نجامدانی زوهد و وازهینان له گونا ه و خوشه ویستی و توپه یه .

به سوودترین بیرکردنه وه، بیرکردنه وه یه له چوار شت:

۱. بیرکردنه وه له و شتانه ی به رژه وهندی بۆ دوا پۆژی تیا یه .
۲. بیرکردنه وه له و پښگایانه ی دوا پۆژی پی به ده ست دی.
۳. بیرکردنه وه له و شتانه ی به رژه وهندی بۆ دوا پۆژی تیا نیه .
۴. بیرکردنه وه له و پښگایانه ی دوا پۆژی پی له ده ست ده چیت.

ئه و چوار بیرکردنه وه یه چاکترین و گرنگترین بیرکردنه وه ن بۆ مرۆف، له دوا ی ئه مانه ش چوار بیرکردنه وه ی تریش دیت ئه وانیش:

۱. بیرکردنه وه له و شتانه ی دنیا که به رژه وهندی بۆ قیامه تی مرۆف تیا یه .
۲. بیرکردنه وه له و پښگایانه ی ئه و به رژه وه ندیا نه ی پی به ده ست دی.
۳. بیرکردنه وه یه له و شتانه ی دنیا که به رژه وهندی بۆ قیامه تی مرۆف تیا نیه .
۴. بیرکردنه وه له و پښگایانه ی ئه و به رژه وه ندیا نه ی پی له ده ست ده چیت.

سه ره کیتیرین بیرکردنه وه ش بیکردنه وه یه له دروستکرا و نیعمه ته کانی خوا، بیرکردنه وه له فه رمان و قه ده غه کراوه کانی خوا، بیرکردنه وه له پښگای زانیاری په یاکردن به ناو و سیفاته کانی له پښگای قورئان و سوونه تی پیغه مبه ره وه ﷺ، ئه م بیرکردنه وه خوشه ویستی و ناسینی خوا به مرۆف ده به خش، ئه گه ر بیریکرده وه له شه رپه ف و به رده وامی دوا پۆژ، بیریکرده وه له بی نرخی و نه مانی دنیا، ئه م بیرکردنه وه تامه زووی دوا پۆژ له دلی مرۆف دروست ده کات، ئه گه ر بیریکرده وه له

ژيانى بەردەوامى پٲىوہ بەندە .

۸. بىرکردنەوہ و خو سەرقال كىرن بەوشتە خەيالائىانەى كە ھىچ ئەسلى نىہ و ھەرگىز كەسبىش پٲىوېستى پٲى نابل، ئەوہش لە ھەموو زانستىكدا ھەيە، ھەتا لە زانستى (الفقہ) و (الاصول) و (الطب) يشدا ھەيە .

ئەم بىرکردنەوانەى باسما نكرد زيانى زور زياترە لە سوودەكەى، ھەر ئەوہندە زيانە بەسە كە مرؤف سەرقال دەكات و ناھىلئىت بىر لە شتى چاك بكاتەوہ .

ووتهی په‌ند نامیز

* داواکردن هاندهری مرۆفه بۆ ئیمان، کۆبوونه‌وهی ئیمان و داواکردن پیکه‌وه‌ش، به‌رووبومه‌که‌ی کاری چاکه‌یه.

* گومانی چاک‌بردن به‌خوا هاندهری مرۆفه بۆ ملکه‌چی و زه‌للییه بۆ خوا، کۆبوونه‌وهی ئه‌و دووه‌ش پیکه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی وه‌لامدانه‌وهی دوعای به‌نده‌کانه له لایه‌ن خواوه.

* له‌خوا ترسان هاندهری مرۆفه بۆ خۆشه‌ویستی خوای، کۆبوونه‌وهی له‌خواترسان و خۆشه‌ویستی پیکه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی گوێرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خویه و خۆ پاراستنه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی.

* خۆپاگرتن هاندهری مرۆفه بۆ یه‌قین، نه‌گه‌ر خۆپاگرتن و یه‌قین پیکه‌وه کۆبوونه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی ئه‌وه‌یه مرۆفه له‌دیندا ده‌کات به‌پیشه‌وا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجده: ۲۴)، واته: له‌وانیشدا چه‌ند که‌سی‌کمان کرده‌پیشه‌وا که‌هر به‌فه‌رمانی ئیمه‌رێنموونی مرۆفه‌بکه‌ن، چونکه‌توانای خۆپاگرتنیان تییدا بوو یه‌قینیشیان به‌ئایه‌ته‌کانمان هه‌بوو.

* شوێنکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر به‌پوختی ﷺ هاندهره بۆ ئیخلاص، جا نه‌گه‌ر هه‌ردووکیان پیکه‌وه کۆبوونه‌وه، به‌رووبومه‌که‌ی ئه‌وه‌یه کاروکرده‌وه‌کانی له‌لای خوا قبول ده‌بی‌ت.

* کارکردن هاندهره بۆ زانست، جا نه‌گه‌ر کارکردن و زانست پیکه‌وه کۆبووه، ئه‌وه به‌خته‌وه‌ری و سه‌رفرازی تیا دایه، به‌لام نه‌گه‌ر یه‌کیان ئه‌وی تری له‌گه‌لدا نه‌بوو، ئه‌وه هه‌یج سوودی نیه.

* ئارامگرتن هاندٲره بۆ زانست، جا ئه گٲر ئارامگرتن و زانست پٲٲكه وه كۆبۆوه، مرۆڤ سٲرٲه رزى دنيا و قيامٲه تى ده ست ده كه وٲى، سوود له هٲموو زانستٲك وه رده گرى، به لام ئه گٲر يه كيان ئه وى تٲرى له گه لدا نه بوو ئه وه سوودى نامٲٲنى.

* عه زيمٲه هاندٲره بۆ چاوساغى، ئه گٲر مرۆڤ عه زيمٲه ت و چاوساغى تيا كۆبۆوه، ئه وه خاوه نه كه ى چاكه ى دنيا و دوا پۆزى به ده ست ده هٲٲٲٲت، جا دواكه وتنى مرۆڤ له كامل بوون، يان ئه وه تا چاوساغ نيه، يان ئه وه تا عه زيمٲه تى نيه.

* نيٲه چاكى هاندٲرى مرۆڤه بۆ چاكى زه ين و بٲرى، جا ئه گٲر ئه م دووانه ى له ده ستچوو ئه وه هٲموو خيرٲكى له ده ست ده چٲٲت، به لام ئه گٲر پٲٲكه وه ش كۆبۆوه، ئه وه به رووبومى هٲموو خير و چاكه يه كه.

* بۆچوونى چاك هاندٲره بۆ جوامٲىرى، جا ئه گٲر ئه م دووانه پٲٲكه وه كۆبوونه وه، ئه وه سه ركه وتن و سه رفرازى به مرۆڤ ده به خشن، ئه گٲر هٲردوو كيشى له ده ستچوو ئه وه تووشى سه رشۆپى و دۆپان ده بٲٲت، به لام ئه گٲر مرۆڤ بۆچوونى هٲبوو به بٲى جوامٲىرى، ئه وه ترسنۆكى و بٲى تواناييه، ئه گٲر جوامٲىرىشى هٲبوو بۆچوونى نه بوو، ئه وه پوو خان و هٲره س هٲٲنانيه تى.

* ئارامگرتن هاندٲره بۆ چاوساغى، جا ئه گٲر هٲردوو كيان پٲٲكه وه كۆبوونه وه، ئه وه خيرٲكى زۆرى تيايه.

* ئامۆزگارى هاندٲره بۆ به هٲز بوونى عه قل، جا هٲر كاتٲك ئامۆزگارىه كه به هٲز بٲٲت، ئه وه زياتر عه قل به هٲز ده بٲى و ده دره وشٲٲته وه.

* يادكردنه وه و بٲر كردنه وه هٲر يه كيان هاندٲرى يه كترين، جا ئه گٲر پٲٲكه وه كۆبوونه وه، به رووبومه كه ى پشت هٲل كردنه له دنيا و پوو كردنه دوا پۆزه.

* ته قوا هاندٲره بۆ ته وه كول، ئه گٲر ته قوا و ته وه كول پٲٲكه وه كۆبوونه وه ئه وه دَلّ جٲٲگر ده بٲٲت.

* هاندٲرى ئادماده گى دَلّ په يوه ست نه بوونه به دنيا، ئه گٲر هٲردوو كيان

پيڭكەۋە كۆبۈنەۋە، ئەۋە ھەموو خىر و چاڭكە يەكى پيۋە يە، بەلام ئەگەر لىك
جىابوونەۋە ئەۋە شەپ و خرابە ي پيۋە يە.

* نىتە ي ساغ و پاك ھاندەرە بۆ ھىمە تى بەرز، ئەگەر ئەم دوۋانە پيڭكەۋە
كۆبۈنەۋە، ئەۋە بەندە دەگات بە ئامانجى خۆ ي.

وهستان له بهر دهستی خوا

مروږ له دوو ویتسگه له بهر دهستی خوا ده وهستی:

یه کیان: له نویژدا له خزمهتی خوا ده وهستی.

دوه میان: له و پوژدهی به خزمهتی ده گات له بهر دهستی ده وهستی.

جا هر که سیک به پوختی و دروستی مافی ویتسگه ی یه که میدا — که نویژکردنه — نه وه ویتسگه ی دووه می بۆ ئاسان ده بییت، به لام نه گه ر به پوختی و دروستی مافی ویتسگه ی یه که می نه دا، ویتسگه ی دووه می له سه ر گران و ئاسته م ده بییت خوی گه وره ده فرمووی: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ (۲۶ — ۲۷)،
 اته: له شه و گاریشدا سوجه ی بۆ ببه و ته سبحاتی له هیتندیکی شه ودا زور بکه،
 نه و گومرایانه چه زیان له دنیای بی به قایه و پوژتیکی سهخت و سه نگیش پشتگویی
 ده خه ن.

وئىستگە

تام و چىژ و لەزەت وەرگرتن پىويستى ھەموو مەروۇف و گياندارىكە، بۆيە چىژ وەرگرتن سەرزەنشەت و لۆمەى لى نەكراوھ، بەلكو كاتىك سەرزەنشەت و لۆمەى لىكراوھ ئەگەر بە ئەنجامدانى ئەو چىژەوھ چىژىكى چاكتەر و گەورەترى لە دەست بچىت، يان ئەنجامدانى ئەو چىژە نازار و سزاي بە دواوھ بىت.

ئا لىرەدا جىاوازى نىوان مەروۇفكى عاقل و زىرەك، لەگەل مەروۇفكى گەمژە و نەزان دەردەكەوئىت، چونكە مەروۇفى ژىر بەراوورد لە نىوان ئەو دوو چىژە و نازارە دەكات، بۆى دەركەوت كە يەكيان ھىچ نىيە بەرانبەر ئەوى تريان، ئەوكات وازھىتانى چىژىكى كەم بۆ بە دەست ھىتانى چىژىكى زۆر و بە نرختر لەلاى ئاسان دەبىت، ئارامگرتن لەسەر نازارىكى كەم بۆ لا بردنى نازارىكى زۆر لاي ئاسان دەبىت، ئەگەر مەروۇف و ابىر بكا تەوھ ئەوھ بۆى دەردەكەوئىت كە چىژ و خۆشى دوا پۆژ زۆر گرنگتر و بەردەوامترە لە چا و چىژ و خۆشى دنيا، بە ھەمان شىوھش ئىش و نازارى دوا پۆژ زۆر گرانتر و بە ئىشترە لە ئىش و نازارى دنيا، ئەم بەراورد كەردنەش پەيوەستە بە ئىمان و يەقىنەوھ، كە ھەر كاتى مەروۇف دلى پر بوو لە يەقىن و دلئىايى، ئەوھ چىژ و خۆشى بەرز و گرنگ بەسەر چىژ و خۆشى كەم و بىن نرخ ھەلدە بژىرتىت، ئىش و نازارى كەمتر ھەلدە بژىرتىت لە برى ئىش و نازارى زۆر و قورس.

ته فسیری چهند نایه تیك

ئەم نایه ته: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۳)، واته: یادی (ایوب) بکه کاتیک هانا و هاواری بۆ پهروهردگاری برد، ووتی: پهروهردگارا به راستی من ئازار و ناخۆشیم تووش بووه، تووش له هه موو کهس به ره حمتری.

ئەم نزایه پاسته قینهی یه کتاپه رستی له خۆگرتووه، ده ربیرینی فه قیری و هه ژاری خۆی به رانبه ر پهروهردگاری له خۆگرتووه، په یوه ست بوون به خۆشه ویستی له خۆگرتووه، دان هینان به سیفتهی رهحمتهی خوای به وهی له هه موو کهس به رهحمتره له خۆگرتووه، (التوسل) ی به سیفاتی خوای له خۆگرتووه، ده ربیرینی ئاتاجی و پتویستی له خۆگرتووه، جا هه ر که سیك که تاقی ده کریته وه به م شیوه یه ش حالی بیت، ئەوه خوای گه وره به لاکه ی له سه ر لاده بات.

لەم نایه ته شدا (یوسف) پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو: ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ نُوَفِّيْ مُسْلِمًا وَالْحَقِيْنَ بِالصَّلٰحِيْنَ﴾ (یوسف: ۱۰۱)، واته: پهروهردگارا تو پشت و په نای منی له دنیا و قیامهت، داواکارم که به موسلمانانی بم مرینیت، بمگه یه نیت به کاروانی چاکه کاران.

ئەم نزایه ئەمانه ی له خۆگرتووه، دان هینان به یه کتاپه رستی خوا، ته سلیم بوون بۆ پهروهردگارا، ده ربیرینی بی ده سه لاتی و هه ژاری خۆی به رانبه ر به خوا، خۆ پاراستن له په نا بردنه غهیری خوا، مردن له سه ر ئیسلام که گرنگترین ئامانجی بهنده یه که ئەمه به دهستی خوایه به دهستی کهسی تر نیه، دان هینان به دوا پۆژ، داواکردنی دۆستایهتی خۆش به ختان.

خوای گه وره له م نایه ته دا ده فه رمووی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ (الحجر: ۲۱)، واته: گه نجینه ی هه موو شتیک لای نیتمیه .

ئو گه نجینه یه ئه وه یه که هر شتیک داوا بکریت ئه وه گه نجینه که ی لای خوای گه وره یه و کلیلی ئه وه گه نجینه یه ش به ده ست خوای گه وره یه، داوا کردنی جگه له خودا داوا کردنه له که سیک که هیچی له لانیه و هیچی له ده ست نایه ت.

که ده فه رمووی: ﴿وَأَنَّ إِلَيْنَا لَبِكِّ الْمُنْتَهَى﴾ (النجم: ۴۲)، واته: کۆتایی هه موو شتیک بۆ لای په وه ردگارته .

ئهم نایه ته ش گه نجینه یه کی گه وره ی له خۆگرتوو، ئه ویش ئه وه یه که هر شتیک مه به ست لیتی خوا نه بیته و بۆ خوا نه بیته ئه وه بی سوود و بپاوه یه، چونکه ئه مه کۆتاییه که ی بۆ خوا نه بووه، جا خۆشه ویستی هر شتیک له بهر خوا نه بیته ئه وه خۆشه ویستی که سزاو نه هه مه تیه، هر کاریک مه به ستی خوا نه بیته ئه وه پوچ و بی هووده یه، هر دلێک په یوه ست نه بیته به خواوه ئه وه سه رگه ردا نه و دووره له کامه رانی و سه رفرازی.

که واته: هر شتیک له خواوه بیته بۆ مرۆف ئه وه له و نایه ته دا خۆی ده گریته وه: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ (الحجر: ۲۱).

هر شتیکیش له مرۆفه وه بیته بۆ خوا ئه وه له و نایه ته دا خۆی ده گریته وه: ﴿وَأَنَّ إِلَيْنَا لَبِكِّ الْمُنْتَهَى﴾ (النجم: ۴۲).

چونکه هیچ شتیک نیه جگه له خوا داوا بکریت، هیچ شتیکیش نیه کۆتاییه که ی بۆ لای غه یری خوا بیته .

له ژیر ئهم بابه ته دا نه ینیه کی گرنگ هه یه له نه ینیه کانی یه کتاپه رستی، ئه ویش ئه وه یه هه رگیز دل جیگیر و ئارام و راحت نابیت مه گه ر به خواوه نه بیته، هر شتیک جگه له خوا که خۆشه ویسته له بهر خاتری خۆی نیه، به لکو له بهر شتیک ی تره، ته نها خۆشه ویستی خوا له بهر زاتیه تی، ناشگونجی کۆتایی بۆ لای دوو که س

بيت هر وه چۆن ناگونجيت سهره تاي دروستكردنى دروستكراوه كان له دوو كهسه وه بيت، جا هر كه سيك خو شه ويستى و هز و ئيراده و ملكه چى بۆ غه يري خوا بيت نه وه كاره كانى پوچەل و دوا براه، هر كه سيكيش خو شه ويستى و هز و ترس و ئيراده و دواكارى تهنه بۆ خوا بيت نه وه به رده وام سهر كه وتوو و كامه ران و شادمان ده بيت.

مرۆڤه موو كات ده سوپيت له نيوان نه و فرمانانهى خوا فرمانى پيكردوه، نه و بپيارانهش كه خودا به سهرى دا نازل كردوه، مرۆڤه پيويستى به يارمه تى خوا ههيه بۆ جيبه جى كردنى فرمانه كانى، پيويستيشى به لوتفى خوا ههيه له كاتى دابه زاندى بپيارىك به سهريدا، جا به نه ندازهى هه لسانى به فرمانى خوا لوتفى خواى ده ست ده كه ویت له كاتى دابه زاندى بپيار به سهريدا، نه گه ر به دل و پواله ته وه هه لسا به فرمانه كانى خوا، نه وه لوتفى خوا دل و پواله تى ده گريته وه، به لام نه گه ر تهنه به فرمانه كانى خوا هه لسا به دل نه بوو، نه وه لوتفى خوا پواله تى ده گريته وه كه ميك له دلى ده گريته وه.

نه گه ر گوتت لوتفى خوا بۆ دل چييه؟ به لام لوتفى خوا بۆ دل نه وهيه كه له كاتى توش هاتنى به شتيك له لايه ن خوا وه دلى جيگير و ئارامه، دلله پاوكى و دوودلى نيه، له ژير ده ستى په وره ردگار و به مات و مه لولى ده وه ستيت به دل بۆى ده پوانيت، دلى پى ئارامه له به ر لوتفى خودا نه و ئيش و ئازاره له به ر ده كات كه تيايدايه، ئاگاي له و ناخوشيه نامينيت له به ر نه وهى چاك خوا ده ناسيت، ده زانيت خوا چاكتر مه سله حه تى نه وى ده ویت، نه و تهنه به نده به كه له ژير ده ستى گه وره كه ي كه بپيارى به سهر ده دات، جا پازى بيت يان ناپازى بيت، نه گه ر پازى بوو نه وه په زامه ندى به ده ست دينيت، نه گه ر ناپازيش بوو نه وه هر نه و به ده ست دينيت، نا نه وه لوتفى خوايه بۆ دل كه به رووبومه كه ي په يوه سته به كارى دل نه گه ر زيادى كرد زياد ده بيت نه گه ر كه مى كرد كه م ده بيت.

دلټ په‌یوه‌سته به چی؟!

مرؤډ نه‌گەر ئیراده و خوښه‌ویستی نه‌به‌ستیته‌وه به خوا، نه‌وه ده‌پچرئ له خوا، مه‌به‌ست به به‌ستن‌وه نه‌وه‌یه دلئ په‌یوه‌ست بیټ ته‌نھا به خوښه‌ویستی خوا هیچ شتیک له و خوښه‌ویستی داینه‌پرېنیت، دلئ په‌یوه‌ست بیټ به ناو و سیفات و کاره‌کانی خواوه، هیچ شتیک نه‌م نووره‌ی ئی نه‌کوژئینیت‌وه، دلئ په‌یوه‌ست بیټ به زیکری خواوه، هیچ شتیک پووی وهرنه‌گپرئیت له زیکری خوا و بیټ ناگای نه‌کات له زیکری خوا.

مرؤډ نه‌گەر به‌م شیوه‌بوو نه‌وه چوست و چالاک ده‌بیټ له زیکر و کاره‌کانی و گوپرایه‌لئ خوا و خوږاراستنی له خرابه، به جوریک چالاک ده‌بیټ که کاره‌کانی به کامه‌رانیه‌وه نه‌نجام‌ده‌دات چونکه فەرمانی پی‌کراوه، خوئ ده‌پارپزیت له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان چونکه قه‌ده‌غه‌کراوه و رقی لیته‌تی، ئانه‌وه مانای په‌یوه‌ست بوونیه‌تی به فەرمان و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوا.

په‌یوه‌ست بوون به ته‌وه‌کولیش نه‌وه‌یه خوښه‌ویستی خوای له دلدا بیټ و پئی دلټ نارام و دلنیا بیټ و به خوا رازی بیټ و هه‌ژار و بیټ ده‌سه‌لاتی خوئ ته‌نھا به‌رانبه‌ر به خوا ده‌رپرئیت.

په‌یوه‌ست بیټ به ترس و ئومئیدو ره‌جا و دلخوښی و کامه‌رانی و شادمانی به خوا، به جوریک ترسی له که‌س نه‌بیټ ته‌نھا له خوا، ره‌جا له که‌س نه‌کات ته‌نھا له خوا، به ته‌واوی دلخوښ نه‌بیټ به که‌سی تر، به ته‌واوی به که‌سی تر شادمان نه‌بیټ، نه‌گەر چی به هیندی شت دلخوښ و شادمان بوو، به‌لام دلخوښی ته‌واو، ئاسووده‌یی کامل، شادمانی و چاوگه‌شی و دلټ نارامی ته‌نھا به خوایه، جگه له‌مانه نه‌گەر یارمه‌تی بوو بؤ نه‌مه دلخوښی و شادمانیه، به‌لام نه‌گەر ریگر بوو له‌مه نه‌وه دلته‌نگی و خه‌ف‌ت باری و په‌ژاره‌ییه، هه‌رچی دلخوښی و ئاسووده‌ییه‌ک هه‌یه

هه مووى به خواوهٲه، ٲان به وه وهٲه كه به وى ده كه ٲه نٲٲ و ٲارمهٲى ده ره له سه ر
 ره زامه ندى خوا.

خواى گه وره نه وه شى ٲوون كرد ٲته وه كه نه و كه سانه ى خو ش ناوٲٲ، كه به
 دنٲا و جوانى دنٲا دل خو شن، فه رمانٲشى به به نده كانى كرد وه كه دل خو ش بن به
 فه زل و ره حمهٲى خوا كه ئٲسلا م و ئٲما ن و قورئانه، جا لٲره دا مه به ست نه وه ٲه:
 هر كه سٲك نه و كارانه ى بو خوا بكات، ده كات ٲه ٲه وه سته به خوا، نه گه ر نا ده كات
 ٲچرا وه له ٲه روه ردى گارى، و ٲه ٲه وه سته به نه فسى خو ٲه وه.

شوکرانه بزئیری خودا

ئهی مرؤف بزانه هه موو به خشش و نیعمه تیک ته نها له خواوه به، نیعمه تی به ندایه تی نیعمه تی تام و چئزه خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تُرَادًا إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرُونَ﴾ (النحل: ۵۳)، واته: هه رچی ناز و نیعمه تیکیان هه به هر هه مووی له خواوه به، پاشان کاتیک ناخوشی و به لایه کتان بۆ پیش دیت ئه وه هانا و هاوار و په نا هه ر بۆ لای ئه و ده بن.

خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿فَاذْكُرُواْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الاعراف: ۶۹)، واته: یادی ناز و نیعمه ته کانی خوا بکن بۆ ئه وه ی سه رفراز بن. هه روه ها ده فه رمووی: ﴿وَأَشْكُرُواْ نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (النحل: ۱۱۴)، واته: شوکرانه ی ناز و نیعمه ته کانی خوا بکن ئه گه ر ئیوه ته نها ئه و ده په رستن.

جا هه ره ک چۆن ئه م ناز و نیعمه تانه له فه زل و به خششی خوداوه به، به هه مان شیوه ش مرؤف زیکر و شوکرانه بزئیری خوی ده ست ناکه ویت مه گه ر به یارمه تی خوا نه بیت.

گوناهیش سه رگهردانی خودایه بۆ مرؤف که وازی لی ده هینیت و ده یسپیریته نه فسی خۆی، جا ئه گه ر خوی گه وره له مه دا فریای به نده که ی نه که ویت، ئه وه هه چ رێگایه کی تر نیه به فریای بکه ویت، که واته: مرؤف ناچاره و ناتاجه که ملکه چ بیت و هانا و هاوار ته نها بۆ خوا به ریت، تا کو ئه م سه رگهردانیه ی لی لابه ریت و تووشی نه بیت، ئه گه ر بریار درابوو و تووشی هات، ئه وه پئویسته ملکه چ بیت و هانا و هاوار بۆ خوا به ریت که تووشی سزاکه ی نه کات که پئوه ی به نده، مرؤف به رده وام پئویستی به م سی بنچینه به هه به هه رگیز سه رفرازیش نابیت مه گه ر به و سیانه

ئەبىٲ، ئەويش ئەمانەن:

۱. شوكرانە بژىرى خوا.

۲. داوا كىردنى سەلامەتى لە خوا.

۳. تەوبەى پاستگويانە.

ئەگەر بىٲوو ووردىبىيەو ە لەو ە بۆت دەردەكەوٲىت كە ئەوانە ە ە مووى پەيوەستە بە (الرغبە) ە زلىٲبون، و (الرهبە) ە زلىٲنە بوونى مرؤفە، ئەم دووانەش بە دەستى بەندە نىە بە لكو بە دەستى ئەو كە سەيە كە چۆنى بوٲىت ډلە كان ئال و كۆر دەكات، ئەگەر خواى گەورە يارمەتى بەندەكەى بدات ئەو ە ډلى پىر دەكات لە (الرغبە) و (الرهبە)، بە لام ئەگەر سەرگەردانى بكات ئەو ە وازى لى دەھىنٲىت و ە رامؤشى دەكات و ډلى و ەرناگىرى، پىرسىارىشى لى ناكىٲىت، خواى گەورە چى بوٲىت دەبىٲ، چىشى نەوٲىت نابىٲ.

پاشان بىرت كىرډتەو ە ئايا ەيچ ەۆيەك ەيە بۆ سەرفىزى و سەرگەردانى، يان خدا تەنھا بەويستى خۆى مرؤف سەرفىز و سەرگەردان دەكات بەبى ەيچ ەۆيەك؟ ئەگەر ەۆيەك تەنھا ډلە ئەو ە خواى گەورە دروست كارى ئەو ډلانەيە كە شىاون و يان شىاونىن بۆ تواناى ەلگرتنى چاكە و خراپە، بۆ نمونە ئەو ە گياندار و ەردەگىٲ بىگيان و ەرى ناكىٲىت، ەروەھا ئەم دووانەش ەرقىيان ەيە لە وەرگرتن، ئەو ە مرؤف شىاوى و ەرگرتنىەتى ئاژەل شىاوى نىە و ەرى ناكىٲىت، ئەو ە ئاژەل شىاوى و ەرگرتنىەتى مرؤف و ەرى ناكىٲىت، ئەگەر ئەو ډلە شىاوى نىعمەت بىٲ بە جۆرىك كە بىناسىٲىت، قەدر و خراپەى بزانىٲىت، سوپاسى خاوەن نىعمەت بكات و ستايشى بكات، بە گەورەى بزانىٲىت، بزانىٲىت كە ئەو ە لە بەخشندەى و ەزلى ئەو ە نەك ئەو ەى كە ئەو شىاوە بەو نىعمەتە، بە لكو ئەو نىعمەتە ەى خوايە بە تەنھا و بە تەنھا لەوييەو ەيە، ئەگەر مرؤف بەو جۆرە بىرى كىردەو ە ئەو ە نىعمەتەكە تەنھا بە مولكى خوا دەزانىٲىت، شوكرانە بژىرى لە سەر دەكات، بە بەخشش و منەتى خواى دەزانىٲىت، كە مەرخەمى خۆى بۆ دەردەكەوٲىت لە شوكرانە

بژیری، ده زانیت نه گهر نه و نیعمه ته له سهری به رده وام بیته نه وه له خیر و فزله و چاکه ی خواوه یه، نه گهر لیثی سه نیتته وه دیاره نه و نیعمه ته شیایوی نیه بویه لیثی سه ندوته وه، نه گهر به و جوړه بیری کرده وه نه وه هر کاتیک خدا نیعمه تی زیاتر بداتی، نه و زیاتر ملکه چ و زه لیل ده بیته له بهر دهستی خوا، زیاتر سوپاسی ده کات، زیاتر ده ترسی که خوا نه وه که لیثی سه نیتته وه، له بهر نه وه ی به ته وای سوپاسی نه کرده وه، هر وه که چون نیعمه تی خوی له وانه سانه وه، که نیعمه ته که یان نه ناسی و حقه ی خویان پی نه دا، چونکه نه گهر سوپاسی نیعمه تی خوی نه کرد و به لکو پیچه وانه ی کرد نه وه خدا لیثی ده سینیتته وه هر وه که خوی گوره ده فهرمووی:

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَذَا الَّذِي كُنَّا نُنذِرُ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ

يَاعْلَمُ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (الانعام: ۵۳)، واته: هر به و شیوه نیمه هیندیکیان به هیندیکیان تاقی ده که ینه وه، تا بلین: نایا نه وانه خوا ریژی لیثاون له ناوماندا؟! نایا خوا زانا نیه به سوپاسگوزاران.

نا نه وانه نیعمه تیان ناسیوه و وه ریان گرتوه و خوشیان ویستوه، سوپاس و ستایشی خویان له سهر کرده وه خوی گوره ده فهرمووی: ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ (الانعام: ۱۲۴)، واته: کاتیک نایه تیکی قورنایان بو بیته ده لین: نیمه هرگیز نیمان ناهینین مه تا وینه ی نه وه ی که بو پیغه مبه ران هاتوه به نیمه نه به خشریت، خوا زانایه به و دل و دهروونه ی که شایسته یه که په یامی خوی تیدا دابنیت.

هوڪاری سهرگهردانی مروؤف

نهگر بينيت مروؤفیک سهرگهردانه نهوه هوٽيه کهی نهوهيه شياو نيه بهوهی به نيعمه تي خوی گهوره شاد بيت، به لکو نهگر نيعمه تيشی پئ بيه خشریت، ده لیت: نه مه مولکی خو مه، نه م سهرهوت و سامانه م بويه پئ دراوه چونکه من شياوم هر وهك خوی گهوره ده فهرمووی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸)، واته: ده يوت: نه م سهرهوت و سامانه م به هوٽی زانست و زانیاری خو م پيم دراوه. (الفراء) له ته فسیری نه م نايه ته دا ده فهرمووی: ده لیت: من پيزم هيه لای خوداو شياوم بويه نه م سهرهوت و سامانه ی پئ داوم.

(مقاتل) ده فهرمووی: ده لیت: نه م سهرهوت و سامانه م پيدراره، چونکه خوا خیری له من به دی کردوه.

(عبداللهی کوپی) (الحارث) باسی پیغه مبر (سلیمان) ی ده کرد که خوا چ مولکیکی پئ به خشيبوو پاشان نه و نايه ته ی خوینده وه: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ (النمل: ۴۰)، واته: نه مه له فهزل و به خششه کانی په روه دگارمه بؤ نه وه ی تاقيم بکاته وه، که نایا سوپاسگوزار ده بم یان سپله.

(سلیمان) نه يوت: (هذا من كرامتي) واته: نه م سهرهوت و ده سه لاتهی پيم دراوه له بهر پيزی خو مه، پاشان باسی (قارون) ی کردوو و نه و نايه ته ی خوینده وه: ﴿أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (القصص: ۷۸)، واته: نه م سهرهوت و سامانه م به هوٽی زانست و زانیاری خو مه وه پئ دراوه.

ليزه دا ده بينين که (سلیمان) نه و سهرهوت و سامانه ی به فهزل و منه تی خوا ده زانی و ده يوت: بؤ نه وه سهرهوت و ده سه لاتهی پيداوم تاكو تاقيم بکاته وه که

نایا سوپاسگوزارم یان نا، به لام (قارون) نه وهی به هولی شان و بالی خوی ده زانی و خوی پی به شیواو ده زانی.

هه وه ها خوی گه وره ده فره مووی: ﴿وَلَیْنِ اَذَقْنَهٗ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءٍ مَّسَّتُهٗ لَیْقُوْلَنَّ هٰذَا لِی﴾ (فصلت: ۵۰)، واته: ناده میزاد دوی نه و دهرد و به لایه ی تووشی هاتبوو، خیر و خوشی به سهردا بریژین و پی پی بچیژین، ده لیت: نه مه به په نجی شانی خوم په یدام کردوو.

به لی: مروفی نیماندار نه و سه روهت و سامانه ی هه یه تی به مولکی په روه ردگاری ده زانیت، که خودا به فه زلا و منه تی خوی پی پی به خشبووه، بی نه وهی مافی له سر خوا بییت، به لکو خوا خیریکه و له گه ل نه ویدا کردوو، خوا بوشی هه یه پی نه به خشی، جا نه گه ر پی نه به خشی واناگه یه نیت که مافیکی لی پیشیل کردوو.

نه گه ر مروف ناوا بیرنه کاته وه نه وه و ده زانیت که نه و شیواوه به و شته، بویه له خوی بای ده بییت به و نیعمه ته و له سنور دهرده چیت، خوی له خه لکی به چاکتر و به ریژتر ده زانیت و شانازی و فه خری پی ده کات، هر وه ک خوی گه وره ده فره مووی: ﴿وَلَیْنِ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِّنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَهَا مِنْهُ اِنَّهُ لَیَتُوْسُ كَفُوْرًا﴾ ۱) ﴿وَلَیْنِ اَذَقْنَهٗ نِعْمًاۙ بَعْدَ ضَرَّآءٍ مَّسَّتُهٗ لَیْقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّیِّئَاتُ عَنِّیۙ اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ﴾ (هود: ۹ - ۱۰)، واته: مروف نه گه ر تامی خوشیمان پی چیژاند و پاشان لیمان سانه وه، بیگومان نا نومیدی و کوفرانه بژی ری ده کات، نه گه ر پاشی لی قه ومانیش شادمانیمان پی دا، هه لبه ته ده لیت: ناخوشیه کانم لی په وینه وه، به کیف ده بییت و به خوی هه لده لی.

خوی گه وره زهی کردوو که بی نومید و کوفرانه بژی ری ده بییت له کاتی نه وهی که تاقی ده کاته وه به به لا و نه هامت، زهی کردوو که دلخوش و له خوبایی ده بییت نه گه ر به نیعمت تاقی بکاته وه، نه و مروفه کاتیک ناخوشی لی په وینه وه، له باتی سوپاس و شوکرانه بژی ری و ستایشی خوا بکات ده لیت: (ذهب السیئات

خوی گه وره زهی کردوو که بی نومید و کوفرانه بژی ری ده بییت له کاتی نه وهی که تاقی ده کاته وه به به لا و نه هامت، زهی کردوو که دلخوش و له خوبایی ده بییت نه گه ر به نیعمت تاقی بکاته وه، نه و مروفه کاتیک ناخوشی لی په وینه وه، له باتی سوپاس و شوکرانه بژی ری و ستایشی خوا بکات ده لیت: (ذهب السیئات

عنی) واته: ناخوشیه‌کانم لی په‌ویه‌وه نه‌گه‌ر بی‌گوتایا: (اذهب الله السيئات عني برحمة و منته) واته: نه‌م ناخوشیانه‌م به‌رحمت و منته‌تی خوا لی په‌وایه‌وه. نا نه‌مه به‌م جوړه زه‌م لی‌کراو نیه، به‌لکو چاکیشه.

جا نه‌گه‌ر خوا نه‌مه‌ی له‌ دل‌ی به‌نده‌یه‌ک به‌دی کرد، نه‌وه‌گه‌وره‌ترین هوک‌اره بو سهر‌گه‌ردانی نه‌و به‌نده‌یه و فه‌راموش کردنی خوا بو‌ی، چونکه نه‌و مروّفه شی‌اوی به‌خشش و نی‌عمه‌تی خوا نیه هه‌ر وه‌ک خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يُعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾﴾ (الانفال: ۲۱ - ۲۲)، واته: خراپ‌ترین گیان‌دار له‌لای خودا نه‌و که‌پو لالان‌ن که‌وا هیچ تی‌ناگن، خو نه‌گه‌ر خوا خیری تیا‌دا به‌دی بکردنایه، نه‌وه‌وای لی ده‌کردن که‌حق و پاستی بییستن، خو نه‌گه‌ر حه‌قیشیان پی‌بییستنایه، نه‌وه هه‌ر پوویان لی وه‌رده‌گپ‌را و خو‌یان ده‌بوارد.

لی‌ره‌دا خوا‌ی گه‌وره نه‌وه پوون ده‌کاته‌وه که‌نه‌وانه شی‌اوی نه‌وه نین نی‌عمه‌تی خوا وه‌رگن، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که‌شی‌اوی نه‌و نی‌عمه‌ته نین پ‌نگریکی تریشمان تیا به‌دی ده‌کری، نه‌ویش پوو وه‌رگپ‌ران و خو لی بواردنه‌ دوا‌ی ناسینیشی.

نه‌وه‌ی پی‌ویسته بزانی‌ت نه‌وه‌یه، هوک‌اری سهر‌گه‌ردانی مروّفه فه‌راموش کردن و وازلی‌هینانیه‌تی له‌سه‌ر نه‌و شی‌وه‌ی له‌سه‌ری دروست‌کراوه، هوک‌اری سهر‌فرازی‌شی نه‌وه‌یه که‌چونکه شی‌اوی سهر‌فرازی‌یه خوا نی‌عمه‌تی له‌گه‌ل‌دا ده‌کات، هوک‌اری سهر‌فرازی له‌فه‌زلی خواوه‌یه، خوا‌ی گه‌وره به‌دی‌هینه‌ری سهر‌فرازی و سهر‌گه‌ردانیه، هه‌ر وه‌کو چون به‌شه‌کانی زه‌وی دروست‌کردووه، که‌هیندیکی شی‌اوی پووه‌ک لی شین بوونه هیندیکی‌شی شی‌اوی نیه، دره‌ختی دروست‌کردووه، هیندیکی به‌روبووم ده‌دا هیندیکی‌شی نایدا، هه‌نگی دروست‌کردووه سازاوه که‌هه‌نگوین ببه‌خشش، به‌لام زه‌رده‌واله‌ وانیه، هیندی پو‌حی پاکیشی دروست‌کردووه، که‌شی‌اوه بو زی‌کرو شوکرانه‌ بژی‌ری و یه‌کتابه‌رستی و ناموژگاری و شکو‌داری خوا، هیندی پو‌حی پی‌سی‌شی دروست‌کردووه که‌شی‌اوی نه‌مانه نین، به‌لکو شی‌اوی دژی نه‌مانه‌یه.

تاقی کردنه وهی خوا

(شیخ الاسلام، ابن تیمیة) (ره حمتهی خوائ لیبیت) دهفه رموی^(۱) خوائ گه وره دهفه رموی: ﴿آلَمَ ۱﴾ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿۳﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۷﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿۹﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ آلَ اللَّهِ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۱۱﴾﴾ (العنكبوت: ۱ - ۱۱).

واته: الم، نایا خه لکی لایان وایه، هه ر بلین: نئمه ئیمانمان هیناوه، وازیان لی دههینری و تاقی نا کرینه وه؟ بیگو مان نئمه نه وانه ی پیش نه مانیشمان تاقی کردوته وه به جورها شیوه، تا خوائ گه وره نه وانه ی راستیان کردووه ده رکه ون، دروزنه کانیش ده رکه ون، نایا نه وانه ی خراپه و نادروستی ده کنه و ده زانن که له

(۱) لیره دا تا کونای کتیبه که هه رموی ووته ی (ابن تیمیة) ه.

دهستان دهرده چن و دهرباز دهن؟! نای چند خرابه نه و برپاره‌ی که ده‌یدهن، نه‌وهی که ناواته خوازه به دیداری خوا شاد بیت، با دلنیا بیت که کاتی دیاریکراوی خوا و ساتی سهرمه‌رگ هر دیت، بیگومان نه و خویه بیسه‌ره و زانایه، نه‌وش که هه‌ول و کوشش ده‌کات له پیناوی خوا، بیگومان قازانج و سوودی هه‌ول و کوششه‌که‌ی هر بۆ خویه‌تی، چونکه به‌راستی خوا بی نیازه له هه‌موو خه‌لکی، نه‌وانه‌ی ئیماندارن و ناکار چاکن، هه‌له و گونا‌هیان ده‌سپینه‌وه و به چاکتر له‌وهی که ده‌یانکرد پاداشتیان ده‌دینه‌وه، ئیمه‌ فەرمانان داوه به ئینسان که چاک ره‌فتار بیت له‌گه‌ل دایک و باوکیدا، خو نه‌گه‌ر زۆریان لیکردیت تا هاوبه‌شیم بۆ برپار بدهیت، بی نه‌وهی زانست و زانیاریان هه‌بیت له‌م باره‌یه‌وه، به گوئیان مه‌که، دلنیاش بن که گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای منه، نه‌و کاته ناگادارتان ده‌که‌مه‌وه له‌و کرده‌وانه‌ی که نه‌نجامتان ده‌دا، نه‌وانه‌ی ئیمان‌یان هیناوه و کاری چاکه‌یان نه‌نجامداوه، بیگومان ده‌یانخه‌ینه ریزی چاکه‌کارانه‌وه، هیندیک له‌خه‌لکی هه‌ن ده‌لین: ئیمانان هیناوه، جا کاتیک له‌به‌ر خوا تووشی ئازار و ناخۆشی ده‌بن و ده‌زانن ئازاری خه‌لکی وه‌کو سزای خوا وایه، خو نه‌گه‌ر له‌په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه سه‌رکه‌وتنیک بیت، ده‌لین: ئیمه‌ش هاوکاران بووین، مه‌گه‌ر خوا له‌وهی که له‌سینه‌ی خه‌لکیدایه‌ شاره‌زاتر و ناگادارتر نیه؟ بیگومان خوا ئیمانداران باش ده‌ناسیت و منافقانیش باش ده‌ناسی.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوْا حَتَّى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللّٰهُ اَلَا اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ ﴾ (البقره: ۲۱۴)، واته: ئایا لاتان وایه هه‌روا به ئاسانی ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه، مه‌گه‌ر نمونه‌ی ئیماندارانی پیشووتان بۆ باس نه‌کراوه، که تووشی ناخۆشی و ته‌نگانه و گرانی و نه‌داری بوون و ته‌کانیان خواردوو و زۆریان بۆ هاتوو به‌پاده‌یه‌ک، هه‌تا پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان و نه‌وانه‌ی باوه‌رپیان هیناوه له‌گه‌ل‌یاندان، ده‌یانگوت: که‌ی په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتن ده‌به‌خشیت؟

ئاگادار بن و دلنیا بن سه رکه وتنی خوا نزیکه .

خه لکی کاتیك خوا پیغه مبه رانیان بۆ ده نیړیت دوو وه لامیان بۆ پیغه مبه ران
هیه :

- یان ده لئین: ئیمانمان هینا .

- یان ده لئین: ئیمانمان نه هینا و به رده وام ده بن له سه ر خرابه کاریه کانیاندا .
جا هر که سیک بلئی: ئیمانم هینا نه وه په روه ردگار تاقی ده کاته وه تا کوپراستگۆ و
دروژن لیک جیابیتته وه، به لام نه وه ی نالیت: ئیمانم هینا وا نه زانیت په روه ردگاری
خه له تاندووه و خوا تاقی ناکاته وه .

به لئی: نه وه سوونه تی خواجه پیغه مبه ران بۆ خه لکی په وانه ده کات خه لکی به
درویان ده زانن و نازاریان ده دن خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ
نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ ﴾ (الانعام: ۱۱۲)، واته: هه روه ها بۆ هه موو
پیغه مبه ریک دوژمنیکمان له شه یتانه کانی ئینس و جنۆکه سازاندووه .

خوی گه وره ده فه رمووی: ﴿ كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
أَوْ جُنُونٌ ﴾ (الذاریات: ۵۲)، واته: هه روه ها به ر له مانه ش هه ر وابووه، هه ر کاتیك
پیغه مبه ریکیان بۆ هاتووه گوتیانه: یان جادوگه ره، یان شیته .

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿ مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدَّ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ (فصلت: ۴۳)،
واته: هه رچی به تو گوته بیت، به پیغه مبه رانی پیش تۆش گوته روه .

هه ر که سیک ئیمان به پیغه مبه ران به ینئی و گوپرایه لیان بکات، نه وه دژایه تی
ده که ن و نازاری ده دن، خوی گه وره به م شیوه به ئیش و نازار تاقی ده کاته وه،
نه وه ی ئیمانیش به پیغه مبه ران نه هینئی، نه وه له لایه ن خواوه سزا ده دریت، که
ئیش و نازاری سزای خوا زۆر گرانه تر و به رده وامتره .

که واته: ده بیټ هر هه موو که سیڅ ئیش و نازار بچیژیت جا ئیماندار بیټ، یان کافر بیټ، به لام ئیماندار سه ره تا له دنیا دا که میڅ ئیش و نازار ده کیڅیت، پاشان نه وهی بۆ ده بیټه سه رفرازی له دنیا و قیامت، به لام کافر سه ره تا له دنیا دا که میڅ خوښی ده چیژیت، پاشان بۆی ده بیټ به ئیش و نازار.

پیاویک پرسیا ری له ئیمامی (الشافعی) کرد و وتی: باوکی (عبدالله) ئایا کام له م دووانه فه زلیان زیاتره، پیاویک دامه زراو بیټ، یان تا قی بکریته وه؟ ئیمامی (الشافعی) له وه لامدا فه رمووی: مرؤف دامه زراو نابیت تا کو تا قی نه کریته وه، چونکه خوای گه وره (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد) (سه لامی خوایان لیبیت) تا قی کرده وه جا کاتیک خۆراگر بوون خواش دامه زراوی کردن، با که س گومانای وانه بات که به ته واوی رزگاری بووه له ئیش و نازار.

به راستی خالکی گرنه هیه پیویسته مرؤفی ژیر لیتی به ناگا بیټ، نه ویش نه وه یه هه موو که سیڅ تووشی نازار ده بیټ — له لایه ن خه لک و خزم و که سیه وه — له بهر نه وهی مرؤف عاده تی وایه تیکه لی خه لکی ده بیټ، خه لکیش هه موو جوړه بۆ چونیکیان هیه، جا بۆیه داوای لی ده که ن که بۆ چوونی نه وان په سندن بکات، ئینجا نه گه ر په سندی نه کرد نازار و سزای ده دن، به لام نه گه ر په سندی بکات، نه وه هر تووشی نازار و سزا ده بیټ، جاریک له لایه ن نه وان وه، جاریکیش له لایه نی خه لکی تره وه، نه گه ر مرؤف له حالی خوئی و خه لکی وورد بیټه وه شتی زور له م باره یه وه به دی ده کات وه که نه وهی که سانیک که چه زیان له داوین پیسی و ستم کردن و شیرک بریار هیه به هیندی و ته ی پوچه ل به ناوی دینه وه نه و گونا هانه نه نجام ده دن وه که خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَأَلَّا تُمَّوَأَلْبَغَىٰ بغيرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَأَنْ تَقُولُوا

عَلَى اللَّهِ مَا لَا لَعْمُونَ ﴿٢٣﴾ (الاعراف: ٢٣)، واته: بلی: به راستی په روه ردگارم هه رچی گونا ه و خرا په یه که هیه چه رامی کردووه چه نه وان هی ناشکران چه نه وان هی په نهانن،

هه موو گوناھ و دهست درٲٲٲهٲهٲى به ناحهٲى حه رام كر دووه، هه روه ها حه رامى كر دووه شه ريك بٲ خوا دانان به بٲ ٲه وهى هٲچ به لگهٲهٲهٲان به دهسته وه بٲٲ، حه رامى كر دووه له خٲٲانه وه به ناوى خوا وه شت بلٲن.

ده بٲنى جارى وا ههٲه كه سٲكى مو سلمانى چاك به ناچارى تٲكه لى ٲه وه خه لكه خراپانه ده بٲٲ كه هه ردولا لهٲه كه شوٲن دانه وهك شوقه، ٲان دوكان، ٲان قهٲسه رى، ٲان قوتابخانه، ٲان له كارٲك ٲٲكه وهن، ٲان له گوندن له گه لٲه كن، ٲان له ٲٲگادا، ٲان له شارٲك ٲٲكه وهن، ٲان له شوٲنٲكى تر، ٲه مو سلمانانه بٲانه وٲى هه ر شتٲك بكن ده بٲٲ ٲه وانى له گه لٲانن قاٲل بكن، ٲان له خراپه كانٲان بٲى دهنگ بن.

به لى: ٲه وه كه سه خراپانه داوا له مو سلمانه چاكه كان ده كن كه كاره خراپ و بٲچوونه كانٲان ٲه سندن بكن، ٲان بٲى دهنگ بن له خراپه كانٲان، ٲٲنجا ٲه گه ر هاتوو خراپه كانٲان ٲه سندن كرد و لٲى بٲى دهنگ بوون، ٲه وه له به لا و فٲٲنهٲى ٲه وان سه لامهت ده بن، به لام به سه رٲان زال ده بن و سو كاههٲٲان ٲٲى ده كن كه زٲر خراپه تره له وهى كه ٲٲشتر لٲى ده ترسان، وهك ٲه وهى داواى شاههٲهٲى دانى به درٲٲان لى ده كن، ٲان به ناوى دٲنه وه فتواٲهٲى گهنده لٲان بٲى بدن بٲى ٲه وهى ٲٲگٲان بٲى خٲش بكات بٲى خراپه و سته م، ٲه وكات ٲه گه ر گوٲٲراههٲى نه كردن ٲه وه ٲازارى ده دن و دزاههٲهٲى ده كن، ٲه گه ر گوٲٲراههٲهٲان بكات، ٲه وه به سه رٲدا زال ده بن و سووكاههٲهٲى ٲٲى ده كن زٲر له وه زٲاتر كه ٲه و لٲى ده ترسا، ٲروانه (معاوٲه) نامهٲهٲى بٲى (عائشه) ٲى داٲكى ٲٲمانداران نووسى كه ٲاموژگارى بكات، (عائشه) (رضى الله عنها) به و شٲوه بٲى نووسى (سَلَامٌ عَلَيْكَ) له ٲٲغه مبه رم بٲستوه ﷺ كه دهٲفه رموو: ((مَنْ التَّمَسَ رِضَاءَ اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَّاهُ اللَّهُ مُؤْنَةً النَّاسِ وَمَنْ التَّمَسَ رِضَاءَ النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَّهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ))^(١)، واته: هه ر كه سٲك

په زامه نندی خوا به دهست بینیت گوی نه داته په زامه نندی خه لکی، نه وه خوی گوره خه لکی بو مهیسه ر ده کات، به لام هر که سیک په زامه نندی خه لکی پیش په زامه نندی خوا بخات، نه وه خوا کاره کانی ده سپیږیته خه لکی.

نه گره خوا هیدایه تی که سیک بدات و سه رفرازی کردبیت، نه وه تووشی نه و کاره حه رمانه نابیت و نارام ده گریت له سه ر نازاردان و دژایه تی کردنی مل هوپان، پاش نه وه ی نارامی گرت سه رفرازی دنیا و قیامه تی چه نگ ده که ویت، هر وه کو چون پیغه مبه ران و شوین که وتوانیان و زانایان و پیاوچاکان نازارداون و دژایه تیان کراوه، به لام نه وان نارامیان له سه ر گرتووه.

بینگومان ده بیت نه وه ش بزاندريت که هیندی جار دروسته له پواله ت په زامه نندی ده ربپریت، به لام له دله ودها پتی پازی نه بیت، وه که نه وه ی که زوی لیکریت کوفر بکات، نه م بابه ته جگه له م باسه قسه ی لیکراوه به دریژی.

نه وه ی مه به ستمانه لیږدها باسی بکه ین نه وه یه ده بیت هر ه موو که سیک به گویره ی خوی تاقی بکریته وه، هر گیز که س له تاقی کردنه وه پزگاری نابیت، جا بویه خوی گوره له زور شویندا باسی نه وه ی کردووه که ده بیت خه لکی تاقی بکریته وه، تاقی کردنه وه ش یان به خووشی یه، یان به ناخوشیه، نه وکات پیویسته مروؤ نارامگر و سوپاسگوزار بیت خوی گوره ده فه رمووی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الکف: ۷)، واته: هرچی له سه ر پوی زه ویدا هیه نیمه کردومانه به هوی پازاندنه وه تا تاقیان بکه ینه وه، که کامیان کار کرده وه ی چاکتر نه نجم ده دهن.

هر وه ها ده فه رمووی: ﴿وَيَلْوَنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (الاعراف: ۱۶۸)، واته: به خووشی و ناخوشی تاقیمان کردنه وه بو نه وه ی بکه ریته وه.

ده فه رمووی: ﴿فَأَمَّا يَا أَيُّكُمْ مَنِّي هُدَىٰ فَمَنِ اتَّبَعْ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ﴾

﴿۱۲۳﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿﴾
 (طه: ۱۲۴)، واته: نه گهر هیدایه تی منتان بۆ هات، نه وهی شوینی هیدایه تی من
 بکه ویت، نه گومرا ده بیټ نه تووشی نه گبه تی ده بی، هر که سیکیش پشت له
 قورئان بکات، بیگومان تووشی ژیانیکی تهنگ ده بیټ، له پوژی قیامه تیشدا به
 کویری حه شر ده کرین.

له نایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
 جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ (ال عمران: ۱۴۲)، واته: نایا ئیوه واده زانن هر ئاوا
 به ئاسانی ده چنه به هه شت؟! که هیشتا خودا ده ری نه خستوه کامتان
 خه باتکاری کردوه کامتان خوراگربوونه.

نه فسی مرۆف پاک نابیته وه و گه شه ناکات تاکو به به لا پاک نه کریته وه، وه ک زیئر
 که چۆن پاک و چاکه که ی له پیس و خراپه که ی جیا نا کریته وه تا به کوره پاک
 نه کریته وه.

هر خراپه یه ک تووشی مرۆف ده بیټ نه وه له نه فسی خراپ و نه فام و سته مکاری
 خۆیه تی خوای گه وره ده فه رموی: ﴿مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ
 فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (النساء: ۷۹)، واته: هر چیت بۆ پیش دیت له خیر و چاکه، نه وه له
 خواوه یه، هر چی ناخۆشیه کیشت بۆ پیش دیت، نه وه دهستی خۆتی تیا به.

هه روه ها ده فه رموی: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْسِكَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ إِنَّ هَذَا
 قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ (ال عمران: ۱۶۵)، واته: ناخو کاتی زیانتان له دوورمن
 پیگه یشت که جاریکیش دوو نه وه نده زیان لیدان هیچ پرسیتان زیانه که مان له چی
 بوو؟ بلی: له خۆتان وه بوو.

له نایه تیکی تر ده فه رموی: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ (الشوری: ۳۰)، واته: هر به لا و نه هه مه تیه کتان به سه ر

بیت، نه‌وه له نه‌نجامی نه‌و کاروکرده‌وانه‌یه که به ناره‌زوی خوتان نه‌نجامتان داوه
 - که چی خوی گه‌وره- له زۆربه‌ی گونا‌هه‌کانیشتان ده‌بوو‌یت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
 مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الانفال: ۵۳)، واته: خودا ده‌روی چاکه‌ی له هه‌ر گه‌لیکدا کردبیته‌وه،
 هه‌تا نه‌وان بیری خۆیان نه‌گۆپیبی، قه‌ت خودا لئی نه‌گۆپبون.

خوی گه‌وره له نایه‌تیکی ترده‌فه‌رمووی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
 وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَّالٍ﴾ (الرعد: ۱۱)، واته: نه‌گه‌ر خوا بیه‌و‌یت به‌لایه‌ک به‌سه‌ر هه‌ر
 میله‌تیکدا به‌ینیت، نه‌وه هه‌چ هه‌یزیک ناتوانیت به‌ری بگریت، هه‌چ که‌سیش ناتوانیت
 جگه‌ له خوا فریایان بکه‌و‌یت و بزگاریان بکات.

خوی گه‌وره که باسی سزای گه‌له‌کانی پ‌یشت‌ر ده‌کات له ئاده‌مه‌وه تا کۆتای، له
 هه‌موویدا ده‌فه‌رمووی: نه‌وانه‌سته‌میان له نه‌فسی خۆیان کردووه‌سته‌مکار بوونه،
 هه‌رگیز نه‌یفه‌رمووه: سته‌م لیکراو بوونه، یه‌که‌م که‌سیکیش که‌دانی به‌سته‌می
 خۆی نا باوه‌ئاده‌م و دایه‌حه‌وا بووه‌که‌ووتیان: ﴿فَلَا رَبِّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّا
 تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الاعراف: ۲۳)، واته: په‌روه‌ردگارا ئی‌مه
 سته‌ممان له نه‌فسی خۆمان کرد، خو نه‌گه‌ر لی‌مان خو‌ش نه‌بیت و به‌زه‌بیت پ‌یماندا
 نه‌یه‌ته‌وه نه‌وه له خه‌ساره‌تمه‌ندان ده‌بین.

خوی گه‌وره به (ابلیس)ی فه‌رموو: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾
 (ص: ۸۵)، واته: سو‌یند به‌زاتی خۆم ده‌بیت دۆزه‌خ پ‌ر بکه‌م له تو و له هه‌موو
 نه‌وانه‌ی که‌شوینی تو‌ش ده‌که‌ون.

نه‌و که‌سانه‌ی شوینی (ابلیس) ده‌که‌ون سه‌رگه‌ردان و گو‌م‌پان هه‌ر وه‌ک (ابلیس)
 خۆی ده‌ل‌یت: ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۳۹)
 إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخَلَّصِينَ﴾ (الحجر: ۳۹ - ۴۰)، واته: په‌روه‌ردگارم، ماده‌م
 به‌هۆی ئه‌م ئینسانه‌وه منت سه‌رگه‌ردان و گو‌م‌پا کرد شه‌رت بیت له زه‌ویدا هه‌موو

گوناه و تاوانیکیان لا جوان بکه م و هر هه موویان سرگرردان و گومرا بکه م، تهنها بهنده دلسؤزه کانت نه بیئت.

خوای گه وردهش پیئی فه رموو: ﴿ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴾ (الحجر: ۴۲)، واته: برؤ چیت پییده کریت بیکه له بهر نه وهی بهنده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیچ دهسه لاتیکت به سه ریاندا نیه، تهنها نه وانهی سرکهش و یاخی و سرگرردانه کانت شوینت ده که وون.

بویه ده بینین پیشینانی چاکمان به رده وام دانیان به هلهی خویمان ناوه نمونهی (ابی بکر) و (عمر) و (ابن مسعود) کاتیک قسه یه کیان ده کرد ده یانوت: نه وه بوچوونی خوئمانه نه گه ر پاست بوو و پیکا بوومان، نه وه له خواوه یه، نه گه ره لهش بوو و نه وه له نه فسی خوئمان و شهیتانه وه یه خوا و پیغه مبه ر لای به رینه.

له هه دیسی (القدسسی) یشدا هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ له په روه ردگاری ده گیزیته وه ده فه رموو: ((یا عبادی، انما هی اعمالکم احصیها لکم ثم اوفیکم ایاها، فمن وجد خيراً فليحمد الله و من وجد غیر ذلك فلا یلومن الا نفسه))^(۱)، واته: نهی بهنده کانت هه رچی دیته پیتان نه وه کرده وهی خوئانه، من زور به ووردی سه رزمیریان ده که م بوئان، پاشان به ته وای دهیده مه وه پیتان، جا هه رچی هاتوه پیتان کرده وهی خوئانه، نه گه ر باش بوو سوپاسی خوای له سه ر بکن، خو نه گه ر به جوریکی تر بوو نه وه سه رزه نشتی خوئان بکن به س.

(۱) صحیح: رواه مسلم (۲۵۷۷)، و ابو داود (۰)، و الترمذی (۲۴۹۷)، و احمد فی ((المسند)) (۱۶۰/۵ و ۱۵۴/۵)، و این ماجه (۴۲۵۷).

چەند حەدیسێک لە سەردان پی‌داھینانی بەندە بە ھەلەکانی:

لە حەدیسێکی (صحیح) دا ھاتووہ پیغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: ((سید الاستغفار، أن يقول العبد: اللهم انت ربي لا اله الا انت، خلقتني وانا عبدك، وانا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك عليّ وأبوء بذنبي، فاغفر لي إنه لا يغفر الذنوب إلا أنت، من قالها إذا أصبح مُوقِناً بها فمات من يومه دخل الجنة، ومن قالها إذا أمسى مُوقِناً بها فمات من ليلته دخل الجنة))^(۱)، واتە: گەرەوی (الاستغفار) ان ئەو یە بەندە بلیت: خۆیە تۆ پەرەردگارمی، هیچ پەرستراویک نیە بە حەق جگە لە تۆ، بەدیت ھێناوم و من بەندەی تۆم، من تا بتوانم لەسەر ئەو پەیمان و بەلێنەم کە بە تۆم داوہ، پەنات پی دەگرم لە خرابەیی ئەو ی کە کردوومە، دان ئەھینم بەو نیعمەتانەیی بەسەرتدا پێزانوووم، دان ئەھینم بە گوناھەکانم، لیم خۆشبە بەپراستی کەس لە گوناھ خۆش نابیت جگە لە تۆ، ھەر کەسێک کاتی ک بەیانێ دەکاتەوہ بە یەقینەوہ ئەمە بلیت، ئەگەر لەو پۆژەدا بمری دەچیت بەھەشت، ھەر کەسێکیش کە ئیوارە دەکاتەوہ بە یەقینەوہ ئەمە بلیت، ئەگەر لەو شەوہدا بمریت دەچیت بەھەشت.

(ابی بکر الصدیق) بە پیغەمبەری فەرموو ﷺ چی بلیت: ئەگەر بەیانێ و ئیوارەیی کردەوہ، وە ئەگەر چووہ سەر جیگا: پیغەمبەر ﷺ (ابی بکر الصدیق) ی فیرکرد ئەگەر بەیانێ و ئیوارەیی کردەوہ، ئەگەر چووہ سەر جیگا بلیت: ((اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهٖ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ

(۱) صحیح: رواہ البخاری (۸۴/۱۱)، والنسائی (۲۷۹/۸)، والترمذی (۳۳۹۰).

أَجْرُهُ إِلَى مُسْلِمٍ))^(۱)، واتە: خويە ئەى بەدبېنەرى ئاسمانەكان و زەوى، ئەى زاناي غەيب و ئاشكرا، پەروەردگار و پادشاي ھەموو شتېك، شاھىتى دەدەم كە ھېچ پەرسىراويك نىە بە ھەق جگە لە تۆ، پەنات پېدەگرم لە خراپەى نەفسى خۆم و خراپەى شەيتان و ھاويەش دانانى لەوھى كە خراپەىك بەيئەم بەسەر نەفسمدا يان بيئالئىنم لە موسلمانئىكەو، كاتىك بەيانىت كىردەوھ يان ئىوارەت كىردەوھ ئەم نزاىە بكە.

پېغەمبەر ﷺ لە ووتەكانىدا دەيفەرموو: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ نَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا))^(۲)، واتە: سوپاس بۆ خوي گەورە، پەنای پېدەگرين، داواى لىبوردنى لىدەكەين، پەنا دەگرين بە خوا لە خراپەى نەفسماندا و لە كىردەوھى خراپماندا.

لە فەرمودەى كى تر پېغەمبەر ﷺ دەفەرموو: ((إِنِّي أَخَذْتُ بِحُجْرَتِكُمْ عَنِ النَّارِ وَأَنْتُمْ تَتَهَاوْتُونَ تَهَاوَتَ الْفَرَّاشِ))^(۳)، واتە: من كە مەرتانم گرتووه تاكو نەچنە ناو ئاگرەوھ، كە چى ئىوھ وەكو پەپولە خۆتان رادەپسكىنن و خۆتانى تىدەھاوئەن.

پېغەمبەر ﷺ لىرە مرۆفى تاوانبارى بە پەپولە چواندوھ، لە بەر نەفامى و جولەى بە پەلەى، چونكە پەپولە ھېچ نازانى و بە پەلەش جوولە دەكات.

لە ھەدىسىكى تردا ھاتووه دەفەرموو: ((مِثْلَ الْقَلْبِ، مِثْلَ الرِّيشَةِ مَلَقَاةٌ بِأَرْضِ فَلَاقَةٍ))^(۴)، واتە: نمونەى دل وەكو نمونەى پەپىك وایە كە لە بىابان فېرېدراوھ. ئەوھش ديارە كە پەپ چۆن بە ئاسانى بە ھەوادا دەچىت، بۆیە بە و كەسەش دەگووتى: كە گوپراپەلى كە سىك دەكات كە دەپچەوسىنىتەوھ (انە استخفە) واتە:

(۱) صحيح: رواه ابو داود (۵۰۶۷)، والترمذى (۳۲۸۹)، و احمد فى ((المسند)) (۱۹۶/۲)، وحاكم (۵۱۳/۱).

(۲) صحيح: رواه النسائى (۱۰۵/۳)، و ابو داود (۲۱۱۸)، والترمذى (۱۱۰۵).

(۳) صحيح: رواه البخارى (۲۷۴/۷)، ومسلم (۲۲۸۴)، والترمذى (۲۸۷۷)، و احمد فى ((المسند)) (۳۱۲ و ۲۴۴/۲).

(۴) سنده حسن: كما قال الالبانى فى صحيح جامع (۵۷۰۹).

به سووکی زانی و سه‌رگه‌ردانی کرد، ده‌بینین له باره‌ی فیرعه‌ونه‌وه ده‌گووتریت:
 ﴿فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ﴾ (الزخرف: ۵۴)، واته: (فرعون) هیچ نرخی بۆ دانه‌نا
 بۆ گه‌له‌که‌ی و به‌سووک سه‌یری ده‌کردن و سه‌رگه‌ردانی کردن، نه‌وانیش گوێپرایه‌لی
 بوون.

خوا‌ی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمووی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ
 لَا يُوقِنُونَ﴾ (الروم: ۶۰)، واته: ئارام بگره، به‌ئیننی خوا دیته‌جی، نه‌کا نه‌وانه‌ی به
 گومانن، تو له ری‌ی حه‌ق بترازینن و سووکت بکه‌ن.

چونکه (الخفیف) بئ هیز، جیگیرنابی و ده‌پوخی، به‌لکو خاوه‌ن یه‌قین دامه‌زراو و
 جیگیر ده‌بیئت، جا (الیقین) جیگیر بوون و دامه‌زراندنی ئیمان‌ه له دل به زانست و
 کرده‌وه، جاری واش هه‌یه به‌نده زانستیکی چاکی هه‌یه، به‌لام له‌کاتی پیش هاتنی
 به‌لا ده‌پوخی، بۆیه نه‌فسی مرؤف له په‌له‌یی و خراپی و توپه‌یی به ئاگر چوینراوه،
 ئاره‌زوواته‌کانی له ئاگره و شه‌یتانیش له ئاگره، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی:
 ((الغضبُ من الشيطان و الشيطان من النار، و انما تطفأ النارُ بالماء، فإذا غضب أحدكم
 فليتوضأ))^(۱)، واته: توپه‌یی له شه‌یتانه‌وه‌یه، شه‌یتانیش له ئاگر دروستکراوه،
 ئاگریش به ئاو ده‌کوژیتنه‌وه، که‌واته هه‌ر که‌سیک له ئیوه توپه‌ بوو با ده‌ست نویژ
 بشوړیت.

(۱) حسن: رواه ابو داود (۴۷۸۴)، و احمد فی ((المسند)) (۴/۲۲۶).

لە ھەدىسىكى تردا ھاتوۋە: ((الغضب جمرة توقد في جوف ابن ادم، ألا ترى إلى حمرة عينيه وانتفاخ أوداجه))^(۱)، واتە: توپرەيى ۋەك پشكۆيكە وايە كە لە سىنگى مۇوقدا ھەلدەگىرسى، ئايا نابىنن كە چۆن چاۋى سوور دەبىت ۋە پەگى لاملى ھەلدەستى.

ئەمە ھەلچوونى ۋە كولانى خويىنى دلە بۇ تۆلە سەندنەۋە، لە ھەدىسىكى تردا ھاتوۋە پىغەمبەر ﷺ دەفەر موۋى: ((إن الشيطان يجري من ابن ادم مجرى الدم))^(۲)، واتە: خەتەرە ۋە سۈسەي شەيتان لەگەل خويىنى نەۋەي ئادەمدا دىت ۋە دەروات.

خۇپاراستن لە شەيتان:

دو پياۋ لە خزمەت پىغەمبەر دا ﷺ بوو بە شەرە جىئويان، يەككىيان زۆر توپرە بوو بۆيە پىغەمبەر ﷺ فەر موۋى: من ووشەيك دەزانم ئەگەر ئەۋ كاپرايە بىلەت ئەۋە رەكەي دەنەشەتەۋە، ئەۋيش ئەۋەيە، كە بلىت: ((اعوذ بالله من الشيطان الرجيم))^(۳)، واتە: پەنادەگرم بە خوا لە شەيتانى نەفەرەت لىكراۋ.

خوای گەرەش دەفەر موۋى: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾^(۲۴) وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حَظٍ عَظِيمٍ^(۲۵) وَمَا يَزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَعٌ فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^(۲۶) (فصلت: ۳۴ - ۳۶)، واتە: بە جوانترىن ۋە چاكتىن شىۋە بەرەنگارى خرابە ۋە نادروستى بگە، ئەۋكاتە ئىتر دەبىنىت ئەۋەي كە لە نىۋان تۆۋ ئەۋدا دوۋژمنايەتى ۋە ساردىك ھەيە، دەبىتە دۆستىكى دلسۆز ۋە گىيانى بە گىيانى، كە سىش ناتوانىت

(۱) (رواه احمد فى المسند (۱۹/۳) والترمذى (۲۱۹۲) له سەنەدەكەي (على) كوپى (زيد) كورى (جدعان) ھەيە كە (ضعيف) لەگەل ئەۋشدا (الترمذى) بە ھەدىسىكى (حسن) داناۋە.

(۲) صحيح: رواه البخارى (۲۴۰/۴)، ومسلم (۲۱۷۵)، و ابو داود (۲۴۷۰)، و احمد فى ((المسند)) (۳۳۷/۶).

(۳) صحيح: رواه البخارى (۴۲۱/۱۰)، ومسلم (۲۶۱۰)، و ابو داود (۵۷۸۱)، والترمذى (۳۴۴۸).

به و پرفتاره هستی جگه له وانهی که نارامیان گرتوه، ههروه ها که سیش ناتوانیت هه لویستی و بنوینیت جگه له که سیک نه بیت که خاوه نی به هره به کی گه وه بیت، هه رکاتی له شهیتانه وه خه تهره و خه یالی نادرست له دل و دهروونتدا دروست بوو، گورج په نا به خوا بگره، چونکه به راستی خوی گه وه بیسه و زانایه.

خوی گه وه ده فرمووی: ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (۱۱۸) خذ القوم وأمر بالعرف وأعرض عن الجهلین (الاعراف: ۱۹۹ - ۲۰۰)، واته: چا و بیوشه و فرمان به کاری چاکه بکه و وازینته له و نه زانانه، هه رکاتیکش خه یالاتیکی خراپت له شهیتانه وه به دلدا هات، هه په نا به خوا بگره، بیگومان خوی گه وه بیسه و زانایه.

ههروه ها ده فرمووی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ (۱۶) وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ (۱۷) وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ (۱۸) (المؤمنون: ۹۶ - ۹۸)، واته: به چاکترین و جوانترین شیوه پال به خراپه و هه له کان بنی، خه مت نه بیت نیمه چاک ناگادارین له گوفتار و قسه ی نارپه وایان، بلای: په روه ردگار من په نا ده گرم به تو له هه مو خه تهره و خه یالاتیکی شهیتانه کان، په نا ده گرم به تو نه ی په روه ردگارم، که نه وان دین به لاهه وه.

به پشتیوانی خوی گه وه ته واو بووم له وه رگیژان و پوخت کردنی

نهم کتیبه، خودایه زور سوپاست ده که م که یارمه تیت

دام بق ته واو کردنی، خودایه داوات لیده که م

بوم بکه ی به تویشووی قیامت،

واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین، حسبنا الله و نعم الوکیل.

ناوهرۆك

- ٥..... پێشەکی وەرگێڕ
- ٧..... کورتەیک لە ژبانی (ابن القیم)
- ١١..... وەفات کردنی:
- ١١..... سوود وەرگرتن لە قورئان
- ١٦..... بنچینه ئیمانیانیکان لە سورەتی (ق) دا
- ١٩..... بەلگەی زیندوو بوونەوی پۆژی دوایی
- ١٩..... ئەو بەلگانەی کە لە قورئاندا هاتوون لەسەر پۆژی دوایی، لەسەر سێ
- ٢١..... یەکەم: دئی پۆشن دەبێت.
- ٢٣..... مانای (العی)
- ٢٨..... شەش پەوشتی خەلکی دۆزەخ
- ٣٢..... باسکردنی چوار پەوشتی بەهەشتیەکان
- ٣٦..... شەرحی حەدیسێ: ((وَمَا يُدْرِكُ لَعْلَ اللَّهِ أَطْلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ))
- ٤٠..... تەفسیری ئەم نایەتە: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا﴾
- ٤٣..... پوون کردنەوی سوپەتی (الفاتحه)
- ٤٦..... ناسینی خوا
- ٤٩..... شەرحی حەدیسێ ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ))
- ٥٢..... مانای (العبودية) بەندایەتی
- ٥٨..... (التوسل) پارانەوه بە ناو و سیفاتەکانی خودا
- ٦١..... جیاوازی مانای (الحنن) و (الهم) و (الغم):
- ٦١..... دل مەزلگای خواناسی و خۆشەویستی
- ٦٢..... دل دوو جۆرە:
- ٦٤..... ورد بەوه لە قورئان
- ٦٧..... دلت بە چی پڕ دەکەیت؟! ..
- ٦٩..... تەفسیری (الهاکم التکاثر)
- ٧١..... چەند نامۆزگاریەکی زیڕین
- ٧٥..... کەمتەرخەمی بەرانبەر خودا

- ۷۶ باسی غیرت.....
- ۷۷ چہند نامؤزگاریہ کی زیپرین.....
- ۸۱..... (علی) کی کوپی (ابی طالب) - (سلمان) کی کوپی (الاسلام).....
- ۸۲..... چہند نامؤزگاریہ کی زیپرین.....
- ۸۵..... خوشہ ویستی بؤ پیغہ مبری خدا.....
- ۸۷ نمونہ ی دنیا.....
- ۸۹..... سہیرہ.. بہ راستی سہیرہ.....
- ۹۰ ئہ نجام دہری حرام.....
- ۹۱..... چہند نامؤزگاریہ کی زیپرین.....
- ۹۳..... پشتکردنہ قورئان و سوونہت.....
- ۹۵..... چہند نامؤزگاریہ کی زیپرین.....
- ۹۹..... پوختہ ی قسان ئو وہیہ:.....
- ۱۰۰ ناگات لہ گہورہ یی خدا بیت.....
- ۱۰۲..... یہ کتابہ رستی مرؤفہ پزگار دہکات.....
- ۱۰۳..... چیژ وہ رگرتن.....
- ۱۰۴..... پیگای گہ یشتن بہ پہ زامہندی خدا.....
- ۱۰۵ تہ قوا و پہ وشت جوانی دووشتی زؤر بہ رزن.....
- ۱۰۶..... چہند نامؤزگاریہ کی زیپرین.....
- ۱۰۷..... بپوای پتہ و پزگارت دہکات.....
- ۱۰۹..... کارہ کانت بسپیڑہ خدا.....
- ۱۱۰ پشت بہ خوا بیہستہ، خوا فہرامؤشت ناکات.....
- ۱۱۲..... چہند نامؤزگاریہ کی زیپرین.....
- ۱۱۲..... زؤربہ ی خہ لکی لہ سی پیگاوہ تووشی دؤزخ دہ بن:.....
- ۱۱۲..... خرابہ کؤ دہ بیٹہ وہ لہ سی بنچینہ:.....
- ۱۱۵..... کامہ رانی دنیا و قیامت.....
- ۱۱۷ تہفسیری ثایہ تی ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾.....
- ۱۱۸ مہولدان بؤ بہ دہستہ ینانی زانست.....
- ۱۱۹..... حالی زانای بی عمہل.....

- ۱۲۰ چەمكى له ژيانى پيىغەمبەر
- ۱۲۳ خالى له خۇباي بووهكان
- ۱۲۵ دروستکردنى قەلەم و ئادەم
- ۱۳۰ چەند ئامۇزگارىهكى زىپىن
- ۱۳۱ باسى قورئان
- ۱۳۵ كۆچكردنى پيىغەمبەر بۇ مەدينه
- ۱۴۰ چەند ئامۇزگارىهكى زىپىن
- ۱۴۴ باسى بىرودار و بى بىر
- ۱۴۶ گوناھ و تاوان
- ۱۴۹ پشت ھەلكردن له قورئان
- ۱۵۰ مرؤفى دنيا ويست و مرؤفى دنيا نهويست
- ۱۵۲ باسى زانست و زانىارى
- ۱۵۴ جۆرهكانى ئيمان
- ۱۵۵ تەوھكول و جۆرهكانى
- ۱۵۷ سكالاي خواناس و سكالاي نەفام
- ۱۵۹ ژيان له گوپرايهلى خوا و پيىغەمبەر دايه
- ۱۶۶ تۆ نازانى خيىر له چى دايه
- ۱۷۲ رېگاي به دەست ھيئانى زوھد
- ۱۸۰ بۇ تووشى نەھامەتى دەبييت
- ۱۸۲ خەرمانەى دىلان
- ۱۸۷ نموونەى زاناي بەد عەمەل
- ۱۹۱ نموونەى دىندارىكى نەزان
- ۱۹۳ ئيمان و زانست چاكتىن شتن
- ۱۹۶ ئەو ئيمانەى خوا و پيىغەمبەر دەيانەويىت
- ۱۹۹ چەند ئامۇزگارىهكى زىپىن
- ۲۰۱ رېبازى ئيمانداران و رېبازى تاوانباران
- ۲۰۳ خەلكى له و باوهرەدا چوار جۆرن:
- ۲۰۶ دەشت ھەيەھىچ سوودى نيه بۇ مرؤف

- ۲۰۸..... مرقۇفى ژىر
- ۲۱۱..... بە پشتىۋانى خوا كارەكانت ئەنجامدە
- ۲۱۳..... پوۋ لە دىنى خوا بىكە
- ۲۱۶..... پىڭايەكى ئاسان بۇ گەيشتن بە پەزىمەندى خودا
- ۲۱۸..... ۋوتەي پەند ئامىز
- ۲۱۹..... زوھد و جۆرەكانى
- ۲۲۰..... ۋوتەي پەند ئامىز
- ۲۲۱..... ۋازمىنان لە فەرمانەكانى خوا
- ۲۳۴..... باسى زىكرى خوا و شوكرانە بژىرى
- ۲۳۸..... پىڭاي سەرفرازىيى و گومپايى
- ۲۴۶..... كۆكردنەۋەي ھىدايەت و پەحمەت پىكەۋە، كۆكردنەۋەي گومپايى و
- ۲۵۲..... زىانەكانى درۇ
- ۲۵۵..... چەند نەينى كە ئەم ئايەتە لە خۇي گرتوۋە:
- ۲۵۸..... نەفسى خۇت بناسى خواش دەناسى
- ۲۶۰..... زىانەكانى گوناح و ئارەزوۋات
- ۲۶۱..... لە ھەموو شتىك ناۋەپراست بگرە
- ۲۶۵..... بە دللى پىر لە تەقۋا دەگەي بە پەزىمەندى خودا
- ۲۶۸..... بىنچىنەي كارى چاك و خراب
- ۲۷۰..... ھىمەت و نىيەتى بەرز
- ۲۷۱..... چەمكى لە ۋوتەكانى (عبداللەي كوپى (مسعود)
- ۲۷۸..... باسى ئىخلاص
- ۲۸۰..... تام و چىژ ۋەرگرتن
- ۲۸۳..... سوۋدى ۋازمىنان لە گوناھ
- ۲۸۵..... بە كارەكانت مەنازە
- ۲۸۷..... ئەۋ شتانەي پىگرن بۇ گەيشتن بە پەزىمەندى خودا
- ۲۹۰..... نىشانەي كامەرانى و سەرگەردانى مرقۇف
- ۲۹۲..... بىناغەي كارەكانت پتەۋ بىكە
- ۲۹۳..... بىناغەي كارەكانىش دوو جۆرە:

- ۲۹۶ سەرچاۋەكانى كوفەر.....
- ۲۹۹ باسىكى زۆر گرنك و به سوود.....
- ۳۰۱ ۋە لامدانە ۋە ى گومانە پوچە كە يان:.....
- ۳۰۵ ۋە لامدانە ۋە ى بەلگە پوچە كانيان:.....
- ۳۰۸ درەختى ژيان
- ۳۰۹ درەختى ئىخلاص و يەكتاپەرستى
- ۳۰۹ درەختى شىرك و درۆ و پيا
- ۳۱۰ پىلەكانى كامەرانى مروزۇ
- ۳۱۳ باسى ھالى رۆح و لاشە ى مروزۇ.....
- ۳۱۶ ناسىنى خۋاى گەۋرە دوو جۆرە.....
- ۳۱۸ پارە چۋار جۆرى ھەيە
- ۳۱۹ دىل نەۋاىى كوردنى ئيمانداران.....
- ۳۲۰ ويىستگە ى ئيمان
- ۳۲۲ نىعمەتەكانى خودا.....
- ۳۲۳ ئەۋخەتەرە ى بە دىلت دادىت؟.....
- ۳۲۹ فەرمۇ: بەرداغىك لە ئاۋى ئيمان
- ۳۳۳ ويىستگە ى ئيمان
- ۳۳۴ بەلايەكى نادىيار كە تۆ نازانى؟.....
- ۳۳۶ بە چ سىفەتەك خودا دەناسى.....
- ۳۳۷ فراۋانترىن جۆرى خۋاناسى
- ۳۴۱ پوونكردنە ۋە ى ھەدىسەكان:.....
- ۳۴۲ لەم بابەتە دا دوو چىن لە خەلكى بە ھەلە داچوونە:.....
- ۳۴۴ ئەم دوو بەشە كاميان بۆچوونەكانيان راستە:.....
- ۳۴۶ بەختەۋەرى لە راستگۈبى دايە
- ۳۴۷ ويىستگە ى ئيمان
- ۳۴۸ دەتەۋىت لە لاي خەلكى بە پىز بيت!!
- ۳۵۳ سەفەرەك بۆ دۋا ھەۋارگە
- ۳۵۴ شەيتان لە (۳) دەرگاۋە دەچىتە دلى مروزۇ ۋە

- ۳۵۵ رېڭاي سەرکەوتن
- ۳۵۶ كى دەكەي بە ھاوپٽ؟!
- ۳۵۷ چيژى ھرام
- ۳۵۸ ويستگه
- ۳۵۹ دلٽ مۆلگەي خودايە يان شەيتان
- ۳۶۱ باسى يەكتاپەرستى
- ۳۶۲ تۆ خوات ھەيە بۆ دل تەنگى؟!
- ۳۶۳ باسى (الإنبابة)
- ۳۶۴ ويستگه
- ۳۶۵ لە ووتەكانى شېيخ (على)
- ۳۶۷ بىر لە چى دەكەيەوہ؟!
- ۳۷۰ ووتەي پەند ئامىز
- ۳۷۳ دەستان لەبەر دەستى خوا
- ۳۷۴ ويستگه
- ۳۷۵ تەفسىرى چەند ئايەتتەك
- ۳۷۸ دلٽ پەيوەستە بە چى؟!
- ۳۸۰ شوكرانە بژىرى خودا
- ۳۸۳ ھۆكارى سەرگەردانى مرۆف
- ۳۸۶ تاقي كوردنەوہى خوا
- ۳۹۵ چەند ھەدىسكە لەسەر دان پى داھىنانى بەندە بە ھەلەكانى:
- ۴۰۰ ناوہرۆك

Printed by

DAR EL-MAREFAH
Publishing & Distributing

Tel: 834301, 888030, Fax: 835614, Beirut-Lebanon

<http://www.marifah.com>

التنفيذ الطباعي

دار المعرفة
للطباعة والتوزيع

E-mail: info@marifah.com